நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தம்

ANo' 1730

மயிலை மாதவதாஸன் பதிப்பு

1730

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தம்

திருப்பூவண மடம்.
சிவமயம்.
TIRUPPOOVANA MADAM.

மயிலை மாதவதாஸன் இரண்டாம் பதிப்பு

சாது அச்சுக்கூடம்

இராயப்பேட்டை, சென்னை

1950

உரிமை பதிவு
செய்யப்பெற்றது
Registered Copyright

தனிப்பிரதி விலை ரூபா மூன்று

1950 — 3/=

Printed at the Sadhu Press, 15, Ganapathi Mudali Street, Royapettah, Madras. Edited and Published by Mr. Mayilai Madhavadasan (M. Balasubrahmanya Mudaliyar, B. A., B. L., Advocate, 150, Govindappa Naicken Street, G. T. Madras) in whom the copyright vests.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பதிப்புரை

ஸ்ரிய: பதியான ஸர்வேஸ்வரன், இந்த ஸம்ஸாரி சேதநர்கள் உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டு, ஆழ்வார்களைக் கொண்டு நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தத்தைச் செய்வித்து இவ்வுலகத்து மக்கள் அனைவரையும் வாழ்வித்தருளினன். எம்பெருமானை நேரிற்கண்டு, அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களை அநுபவித்த ஆழ்வார்கள், தங்களுடைய அநுபவஜநித ப்ரீத்யதிசயம் உள்ளடங்காமல், திருமொழிப் பெருவெள்ளமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இந்த நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம், நாளடைவில் சிறிது சிறிதாக மறைந்து, ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் காலத்தில் ஸ்ரீ நம்மாழ்வாருடைய அநுக்ரஹத்தால், உபதேசக்ரமத்தில், மீண்டும் பிரகாசமடைந்தது. திருவரங்கம்பெரிய கோயிலில் பூர்வம் நடந்து வந்த அத்யயந உத்ஸவத்தை, ஸ்ரீரங்கராஜ ஸ்ரீமுகம் பெற்று ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் மீண்டும் புதுப்பித்தருளினர். பின் வந்த ஆசாரியர்களும் தர்ஸநப்ரவர்த்தகரும், இப்பிரபந்தம் நாளுக்குநாள் மேன்மையடையுமாறு செய்தனர்.

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தப் பாசுரங்களின் மொத்தஎண்ணிக்கை மூன்று விதமாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. திருமடல் இரண்டைத்தவிர மற்றைய பிரபந்தங்களிலுள்ள பாசுரங்களின் மொத்த எண் 3774. தமிழ் யாப்பிலக்கணத்தின்படி, இவ்விரண்டு மடல்களையும் ஒவ்வொரு கலி வெண்பாவாகக் கொண்டு பாசுர மொத்தம் 3776 என்று சில பதிப்பாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். (இம் முறையே இப்பதிப்பிலும் அநுஸரிக்கப்பட்டுள்ளது) ஒவ்வொரு கண்ணியையும் ஒவ்வொரு பாசுரமாகக்கொண்டு இரண்டு மடல்களிலும் ($77\frac{1}{2}+148\frac{1}{2}$) 226 பாசுரங்கள் உள்ளனவென்று கொண்டு மொத்தம் 4000 என்பது ஒரு கொள்கை. இதற்கு ஆதாரம் 'இலங்கெழு கூற்றிருக்கை இருமடலீந்தான் வாழியே; இம்மூன்றில் இருநூற்றிருபத் தேழீந்தான் வாழியே' என்ற வாழித் திருநாமச் செய்யுட்பகுதியேயாகும். சிறிய திருமடலில் நாற்பது பாசுரங்களும் பெரிய திருமடலில் எழுபத்தெட்டு பாசுரங்களும் உள்ளனவாகக்கொண்டு இராமாநுச நூற்றந்தாதியையும் சேர்த்து ($3774+40+78+108$) 4000 என்பது மற்றொரு கொள்கை. இதற்கு ஆதாரம் "சிறிய மடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும் சீர்பெரிய மடறனிற்பாட் டெழுபத்தெட்டும்" என்றும், "முத்திதரும் எதிராசர் பொன்னடிக்கே மொழிந்த அமுதனற்பாடல் நூறுமெட்டும்" என்றும், ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகன் அருளியதே. "947 பாசுரங்களேயுள்ளதை முதலாயிரம் என்றும், 1137 பாசுரங்கள் உள்ளதை இரண்டாம் ஆயிரம் என்றும் சொல்வது

போலவே 3776 பாசுரங்கள் அடங்கியதை நாலாயிரம் என்பதில் தவறில்லை; கலிவெண்பாவின் கண்ணிகளைப் பாசுரங்களாக எண்ணி நாலாயிரம் என்று கணக்குக் காட்டவேண்டிய அவசியமில்லை" என்று முற்கூறிய பதிப்பாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர்.

இப்பதிப்பு தமிழ் மக்களுக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கட்கும் எல்லா நலங்களையும் அளிக்குமாறு அமலன் ஆதிபிரானுடைய கமல பாதங்களை வந்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம் :

கேசவன் தமர் திருவடித்தொண்டன்

1–3–1950 மயிலை மாதவதாஸன்

உள்ளுறை

குறிப்பு :—"வண்ண மாடங்கள்" முதலிய திருமொழிப் பெயர்கள் பாட்டு முதற் குறிப்பகாராதியில் தடித்த எழுத்தில் பாசுர எண்களோடு தரப்பட்டுள்ளன.

4—1

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார்கள் திவ்ய சரித்ரம்

[மயிலை மாதவதாஸன் எழுதியது]

ஆழ்வார்கள் திவ்யசரித்ர மூலம். ஆழ்வார்கள் திவ்யசரித்ரம் பற்பல வேறுபாடுகளோடு பல பதிப்புக்களில் காணப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் மூலக்ரந்தங்களிலுள்ள வேறுபாடுகளேயாகும். இச்சரித்ர விவரங்களையறிதற்கு மூலாதாரங்களாயுள்ளவை கீழ் வருவனவாகும்:—(1) ஆழ்வார்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திவ்ய ப்ரபந்தங்களிலுள்ள சரித்திர அகச்சான்றுகள் (2) ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் காலத்திலிருந்த ஸ்ரீ கருடவாஹன பண்டிதர் வடமொழியில் இயற்றிய "திவ்ய ஸூரி சரிதம்" என்ற காவ்யம் (3) ஸ்ரீநம்பிள்ளையின் திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்த ஸ்ரீபின்பழகராம் பெருமாள் ஜீயர் அருளிச்செய்த ஆறாயிரப்படி "குருபரம்பராப்ரபாவம்" (4) ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த "உபதேசரத்நமாலை" (5) ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் அருளிச்செய்த "தேசிகப்ரபந்தம்" (6) மூன்றாவது ஸ்ரீப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர் மூவாயிரப்படி "குருபரம்பரா ப்ரபாவம்" (7) ஸ்ரீ அநந்தாசார்ய ஸ்வாமிகள் வடமொழியில் இயற்றிய "ப்ரபந்நாம்ருதம்" (8) ஸ்ரீ ஆண்பிள்ளை கந்தாடையப்பன் அருளிய "பெரிய திருமுடியடைவு" (9) திருவரங்கம் பெரிய கோயில் வரலாறு கூறும் "கோயிலொழுகு" (10) பல ஆசார்யர்கள் அருளிய தனியன், வாழித்திருநாமம் முதலியன. மேற்கூறிய மூலாதாரங்களிலுள்ள வேறுபாடுகளை யெல்லாம் விவரித்து ஆராய்ச்சி முறையில் ஒரு தனி நூல் (Variorum Edition) வெளியிடுவது ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பேரறிஞர்கள் செய்தற்குரிய கைங்கர்யமாகும். மேற்கூறிய மூலாதார நூல்களுள் திவ்ய ஸூரி சரிதத்தை ப்ரமாணமாகக் காட்டி, திவ்யப்ரபந்த வாக்யங்களை ஆங்காங்கு நவரத்நங்கள்போலப் பதித்து, அழகான மணிப்ரவாள நடையில் அமைந்துள்ள பழைய நூல் ஸ்ரீபின்பழகராம் பெருமாள் ஜீயர் அருளிய ஆறாயிரப்படி "குருபரம்பராப்ரபாவம்" ஆகும். இந்நூலை ஒட்டியே ஆழ்வார்களுடைய திவ்யசரித்ரம் இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலிற் கூறப்படாத விவரங்கள் இங்கு குறிக்கப்படவில்லை.

ஆழ்வார்கள் திருவவதாரம் செய்த காரணம். ஸ்ரீய: பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனாய், ஸ்ரீமதநந்தமுகநித்யஸூரிபரிஷத்தி

ஷேவ்யமாணனாய், அவாப்தஸமஸ்த காமனாய், அகில மங்கள குணஸ்வரூபனான ஸர்வேஸ்வரன் நலமந்தமில்லதோர் நாடு, தெளி தாகிய சேண்விசும்பு, தெளிவிசும்பு திருநாடு என்று புகழப்படும் பரமபதத்திலே ஆநந்தைகார்ணவமான திருமாமணி மண்டபத்திலே சீரிய சிங்காசனத்திலே ஸர்வாபரணபூஷிதனாய், திவ்யாயுதங் களாலே தீப்யமானனாய் உபயவிபூதி நிர்வாஹகனாய் ஸ்ரீ, பூமி, நீளாதேவிகளோடே வீற்றிருந்து அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேநப்ர முகரான நித்யஸூரிகளையும் அந்தமில் பேரின்பத்து அடியாரையும் ஆநந்திப்பித்துக் கொண்டிருக்க, ஸம்ஸாரிகளும் நம்மையனுபவித்து மஹாஸம்பத்தைப் பெற்று வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க அவர்கள் அதையிழந்து இறகொடிந்த பக்ஷிகள்போலே யிருக்கிற படியைக் கண்டு, பரமதயாளுவாய், பல்லுயிர்க்கும் ஆக்கை கொடுத் தளிக்க, ஸம்ஸாரிகள் மாயவன்தன்னை வணங்கவைத்த கரணமிவை என்பதை யுணராமல், ஸமித்தை தறிக்கக்கொடுத்த கத்தியைக் கொண்டு பசுவின் வாலைத்தறிப்பாரைப்போல் ஆக்கையின் வழி யுழன்று விஷயப்ரவணராய்ப் பிறவியென்னும் பெருங்கடலிலே கரைகாணாது தடுமாறுவதைக்கண்டு, தொண்டே செய்தென்றுந் தொழுது வழியொழுகக் கலைகளும் வேதமும் நீதி நூலும் கற்பமும் சொற்பொருள் தானும் மற்றை நிலைகளும் அருள, அவற்றின்படி செய்யாதே, கொல்வன முதலா வல்லன முயலும் உயிர்களைக் குறும்பறுத்து ஆட்கொள்ளத் திருவுள்ளங் கொண்டு, தானே ராம கிருஷ்ணாத்யவதாரமாக அவதரித்துப் படாதனபட்டுத் திருத்தப் பார்த்த விடத்திலும், பல பல நாழஞ்சொல்லிக் கேட்பார் செவிசுடு கீழ்மை வசவுகளே வைது, அதமமான கதிகளிலே விழுகிறபடி யைக்கண்டு, மனிசரும்மற்றும் முற்றுமாய் மாயப்பிறவி பிறந்த தனியனாகையாலே, விஸஜாதீயரான நமக்கு இது ஸாத்யமன் றென்று பார்த்து, பார்வைவைத்து ம்ருகம் பிடிப்பாரைப்போலே, மநுஷ்ய ஸஜாதீயரான ஆழ்வார்களை இடுவித்து ஜகத்தைத் திருத்தி யருள வேண்டுமென்று பார்த்தருளி, ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப வைஜயந்தீ வநமாலைகளையும், ஸ்ரீபூமி நீளைகளையும், ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ் வார்களையும், அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரப்ருதிகளையும் பார்த்து "நீங்கள்போய் லீலா விபூதியிலே நாநாவர்ணங்களிலும் அவதரித்து அகிலாத்மோத்தாரணம் பண்ணுங்கோள்" என்று நியமித்தருள, அவர்களும் தமிழ்நாட்டிலே பலர் வர்ணங்களிலே வந்தவதரிக்க, ஸர் வேஸ்வரனும் அவர்களுக்கு மயர்வற மதிநலமருளி, அவர்கள் முகேந ஸர்வாதிகாரமான திவ்யப்ரபந்தங்களை ப்ரகாசிப்பித் தருளினான்.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம். முதலாழ்வார்கள் மூவரிலும் வைத்துக்கொண்டு ப்ரதமம் பொய்கையாழ்வார் கல்லுயர்ந்த நெடுமதிள்சூழ்கச்சியிலே கால்நிலந்தோய்ந்து விண்ணோர்தொழும் கண்ணன்வெஃகாவில் பொற்றாமரைப்பொய்கையிலே காஞ்சநபத்மகர்ப்பத்திலே (=பொற்றாமரையில்) ஐப்பசிமாஸத்திலே விஷ்ணு நக்ஷத்ரமான ஶ்ரவண நக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாம்ஶராய் அவதரித்தருளினார். அநந்தரம் மாதவன் பூதங்கள் என்று சொல்லலாம்படியான பூதத்தாழ்வார் கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடல்மல்லைத் தலசயநம் என்று அநுஸந்தேயமான திருக்கடல்மல்லையிலே பரிமளப்ரசுரமாய் திவ்யமாயிருக்கிறதொரு மாதவிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசிமாஸத்திலே அவிட்டநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீகௌமோதகீ கதாம்ஶராய் அவதரித்தருளினார். அநந்தரம் பேயாழ்வார் தேனமர் சோலை மாடமாமயிலையிலே ஆதிகேசவப்பெருமாள் கோயில் திருக்கிணற்றிலே உண்டானதொரு செவ்வல்லிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசி மாஸத்தில் சதயநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீநந்தகாம்ஶராய் அவதரித்தருளி விஷ்ணுபக்தியுடையவராய், "பேயனாயொழிந்தேன் என்பிரானுக்கே" என்கிறபடியே பகவதநுபவாதிஶயத்தாலே "அழுவன் தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்" என்றும், "காலாழும்நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பகவதநுபவபாரவஶ்யமானது அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவர்க்கு மிக்கிருக்கையாலே பேயாழ்வார் என்றதையே நிரூபகமாக உடையவராயிருப்பர்.

இப்படி இம்மூவரும் யோநிஜாதரன்றிக்கே புஷ்பஜாதராய் வந்தவதரித்து எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தாலே முக்குணத்திரண்டவையகற்றி சுத்தஸத்வ குணமான ஒன்றினில் ஒன்றி நின்று ஞானபக்தி வைராக்யங்களை உடையவராய் அந்யபாநாதிவர்ஜிதராய் ஒருநாளிருந்தவிடத்திலே ஒருநாளிராமே ஒருவரையொருவர் அறியாமல் தனித்தனியே செல்லுகிற காலத்திலே, ஸர்வேஶ்வரனும் ஸம்ஸாரி சேதநருக்கு அஜ்ஞான அந்தகாரத்தைப் போக்கி ஞானபக்திகளை உண்டாக்குகைக்காக ஒருநாள் ராத்திரியிலே இம்மூவரையும் சீரேறுமறையாளர் நிறைந்தசெல்வத் திருக்கோவலூரிலே ஒரு திருவிடைகழியிலே ஒன்றுசேர்க்க இவர்களும் அந்யோந்ய வந்தபாராய்த் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபநிர்த்தேஶப்ரஸங்கவ்யாஜேந போதயந்த: பரஸ்பரம் பண்ணிக்கொண்டிரா நிற்க, அவ்வளவிலே எம்பெருமான் இறையும் அகலகில்லாத பிராட்டி ஸஹிதனாய்க் கூரார்ஆழி வெண்சங்கேந்திச்செந்தமிழ்பாடுவாராகிற

இவர்களருகே தழுவி முழுசிப் புகுந்து நெருக்கிநிற்க, இவர்களும் நம்மையொழியவும் காமர்பூங் கோவலிடைகழியைப்பற்றி நிற்கிறார் களுண்டோ என்று பார்க்கைக்காக வெய்யகதிரோன் விளக்கேற்றி யும் ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றியும் உணர்வென்னும் ஒளிகொள் விளக்கேற்றியும் பார்த்தருளித் "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" (2282) என்றும், "நீயும் திருமகளும் நின்றாயால்" (2167) என்றும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய மைப்படி மேனியையும் செந்தாமரைக்கண்ணையும் பரமவைதிகரான இவர்கள் நெஞ்சென் னும் உட்கண்ணாலே கண்டனுபவித்து அனுபவ ஜநிதப்ரீத்யதிஶயம் உள்ளடங்காமல், பாலேய்தமிழர் என்று சொல்லுகிற நற்றமிழ ராகையாலே "வையந்தகளி" "அன்பேதகளி," "திருக்கண்டேன்" என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களை (முதல் இரண்டாம் மூன்றாம் திருவந்தாதி களை) ஸம்ஸாரிகள் உஜ்ஜீவிக்கும்படி உபகரித்தருளி ஜகத்தை வாழ்வித்தருளினார்கள்.

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம். ஆழ்வார் திருமழிசைப்பிரா னுகிறார் ஒருத்திமகனாய்ப்பிறந்து ஓரிரவில் ஒருத்திமகனாய் ஒளித்து வளர்ந்தருளின கிருஷ்ணனைப்போல யாய்த்து அவதரித்தருளின படியும் வளர்ந்தருளினபடியும். அது எங்ஙனேயென்னில்; அத்ரி ப்ருகு வஸிஷ்டபார்க்கவ ஆங்கீரஸாதிகளான மஹர்ஷிகளெல்லா ரும் ப்ரஹ்மாவின் பக்கலிலே சென்று பூலோகத்திலே உத்க்ருஷ் டதமமான க்ஷேத்ரத்திலே நாங்கள் நித்யவாஸம் செய்ய நிச்சயித்துச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்க, ப்ரஹ்மாவும் விஸ்வகர்மாவைக் கொண்டு பூமியெல்லாம் ஒருதட்டும் திருமழிசை ஒருதட்டுமாகத் துலையிலே வைத்து நிற்க, பூமியை வைத்த பக்கம் நொய்தாய் மாநீர்மழிசையை வைத்தெடுத்த பக்கம் கனத்திருக்கக் கண்டு, அதற்கு மஹீஸாரக்ஷேத்ரம் என்று பேரிட்டு நிரூபிக்கையாலே அந்த ரிஷிகளும் அவ்விடத்தை விடாதே நித்யவாஸம் பண்ணிக் கொண்டிராநிற்க, அவர்களிலே பார்க்கவமஹர்ஷியானவர் தீர்க்க ஸத்ரமென்கிற யாகத்தாலே ஸ்ரீமந் நாராயணனை ஸக்ரமமாக யஜித் துக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, பார்க்கவருடைய பத்னி கர்ப் பிணியாய் பன்னிருதிங்கள் வயிற்றிற் கொண்டு பின்பு தைமாஸத் தில் மகநக்ஷத்ரத்தில் பிண்டாக்ருதியாக ப்ரஸவிக்க, ஸுதர்ஶநாம் ஶேந திருமழிசைப்பிரான் அவதரித்தார். ஒன்றும் ரூபீகரியாமல் அவதரிக்கையாலே பார்க்கவரும் அவர் பத்நியும் அந்த பிண் டத்தை ஒரு பிரப்பந்தூற்றின்கீழே வைத்துப்போக, அகில ஜகந் மாதாவான பெரிய பிராட்டியார் அநுக்ரகத்தாலே பூமிப்பிராட்டி ஸுரக்ஷிதமாக அதை வைத்துக்கொண்டிருக்கச் சிக்கென்று சென்

னிக்கால் சீரிடைப்பின் கண்ணுயிராய் ஒக்கவுருப்பாய்ந்தறிவாலுள் நிறைந்த ஸர்வஅவயவங்களும் பரிபூர்ணமாய் அதிலே ஜீவன் ஸ்புரித்துத்தோற்றிப் பசுங்குழந்தையான ஆழ்வார்பசிதாகங்களாலே ரோதனம்பண்ண, எம்பெருமான் எழுந்தருளி இவர் பசி தாகம் தீரும்படி குளிரக்கடாக்ஷித்து ஆராவமுதமான ஸ்வவிக்ரஹத்தைக் காட்டி மறைய, இவர் மீளவும் அழத்தொடங்கினர். அங்கே திருவாளன் என்கிற ஒருத்தன் பிரம்பறுக்கப்போன விடத்திலே அழுகுரல் கேட்டு இவரைக்கண்டெடுத்து தனது பத்னியான பங்கயச் செல்வியார் கையிலே கொடுக்க, அவளும் தத்துக்கொண்டாள் கொலோ தானே பெற்றுள் கொலோ எனும்படி ப்ரீதியோடு வளர்க்க இவர் முலையுண்ணுது மலமூத்ரரஹிதராய்ப் பரிபூர்ண அவயவ வளர்ச்சியுடையவராயிருந்தார்.

இந்த ஆச்சரியத்தை அவ்வூரில் நான்காம் வருணத்திற் பிறந்தவனும், அபுத்ரவானும், மஹாப்ராஜ்ஞனுமான ஒரு வ்ருத்தன் கேட்டுப் பாங்காகப் பாலமுதகாய்ச்சிக்கொண்டு தனது மனைவியோடு விடியற்காலையில் வந்து பாலமுதைச் சமர்ப்பிக்க, இவர் கிருபையுடன் அமுது செய்ய, இப்படிப் பலநாள் நடந்துவர, ஒரு நாள் அந்த வ்ருத்ததம்பதிகள் குறிப்பையறிந்த இவர் தாம் அமுது செய்து சேஷித்த பாலை அவர்கள் ஸ்வீகரிக்கும்படி ப்ரஸாதிக்க, அவர்களும் அப்படியே ஸ்வீகரித்து யௌவனமடைந்து, மனைவியும் கர்ப்பவதியாகி உரிய காலத்தில் கேசவன்தமராய் நாக்கொண்டு மானிடம்பாடாத மஹாப்ராஜ்ஞரான ஒரு குமாரனை ப்ரஸவிக்க, ஸ்ரீவிதுரரைப்போலே விளங்குகிற அந்த புத்ரனைக் கண்டு பத்து நாளுங் கடந்த இரண்டாநாள் அவருக்கு கணிகண்ணன் என்று திருநாமம் சாத்தி அகில வித்தைகளையும் அதிகரிப்பித்தார்கள்.

பின்பு திருமழிசைப்பிரான் ருஷிபுத்ரராகையாலே ஏழுதிரு நக்ஷத்ரத்துக்குப் பின்பு இளைப்பினையியக்கம் நீக்கிஇருந்து முன் இமையைக்கூட்டி அளப்பில் ஐம்புலனடக்கி அஷ்டாங்க யோகாப்யாஸத்திலே திருவுள்ளமாய், த்யாநத்துக்கு ஜகத்காரணவஸ்து விஷயமாகையால் அதையறியப் பிணங்கும் சமயம் பலபலவாகையாலே அவை யவைதோறும் புக்கு எழுநூறு திருநக்ஷத்ரம் சென்றவாறே இடங்கொள் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைந்து நஸ்வரமென்று கைவிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவராய் பரமவைதிக ஸித்தாந்த நிஷ்டராய் வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கையறிந்து தத்ப்ரவணராக, ஸர்வேஸ்வரனும் இவருக்கு மயர்வறமதிநல மளித்தருளித்தனது திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப் பூஷணஆயுத மஹிஷீபரிஜனவர்க்கங்களோடு ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து, எல்லாவற்றை

யும் காட்டிக்கொடுக்க இவரும் ஐயந்திரிபற அறிந்து “ சாக்கியம் கற்றோம் சமண் கற்றோம் சங்கரனார், ஆக்கிய ஆகமநூல் ஆராய்ந்தோம் பாக்கியத்தால், செங்கட்கரியானைச் சேர்ந்தோம் யாம் தீதிலமே, எங்கட் கரியதொன்றில் ” என்று கூறித் திருவல்லிக் கேணியிலே எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம் பண்ணிக் கொண்டு யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற நாளையிலே ஒருநாள் ருத்ரனும் அத்ரிகந்யா ஸஹிதனாய் ருஷபாரூடனாய் வ்யோமமார்க்கத்திலே செல்லா நிற்க, ஆழ்வாரும் அவர்களைக்கண்டு அவர்கள் நிழல் தம் மேற்படாமல் ஒதுங்க, பார்வதி “ இவராரோவென்று அறிந்து போவோம் ” என்ன, ருத்ரனும் “ இவர் மஹாநுபாவர் நம்மைக் கணிசியார் ” என்ன, “ ஆகிலும் அவரைக்கண்டு போவோம் ” என்ன, இருவரும் இவரண்டையில் வந்து நிற்க, இவரும் அவர்களைக் கண்ணெடுத்துப் பாராமல் உதாஸீநித்திருக்க, அவனும் “ நாம் வந்து நிற்க நீர் அலக்ஷ்யம் பண்ணலாமோ ” என்ன, இவரும் “உன்னைக்கொண்டு என்ன ப்ரயோஜன முண்டெனக்கு” என்ன, அவனும் “ நாம் உமக்கு ஒன்று தரக்கடவதாக வந்தோம் என்ன, இவரும் “நமக்கு ஒன்றும் வேண்டாம்” என்ன, அவனும் “ நம்வரவு வியர்த்தமாகாமல் உம் அபீஷ்டத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளீர் ” என்ன, ஆழ்வாரும் புன்முறுவல் செய்து “ ஆகில் மோக்ஷம் தர வல்லையாகில் தா ” என்ன, “ அது என்னால் தரக்கடவதன்று, ஸ்ரீமந் நாராயணனாலே ” என்ன, “ ஆனால் இன்று சாவாரை நாளை சாகும்படி பண்ண வல்லையோ ” என்ன, “ அதுவும் கர்மாநுகுணமன்றோ ” என்ன, “ ஆனால் இவ்வூசியின் பின்னே நூல் வரும்படி வரப்ரதானம் பண்ணாய் ” என்று அபஹஸித்துச் சொல்ல, அவனும் மிகவும் குபிதனாய்த் தன் நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்துவிட, ஆழ்வாரும் தம்முடைய வலத் திருவடியின் பெருவிரலிலே ஒரு கண்ணைத் திறந்துவிட, சம்புவும் அந்த அங்குஷ்ட லோசநாக்நிஜ்வாலையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் ப்ரளயகால மேகங்களை ஆஜ்ஞாபிக்க, அம்மேகங்களும் அகில தாபங்களும் அடங்கும்படி அபிவர்ஷிக்க, ஆழ்வாரும் வர்ஷதாரைக் கிரையாகாமல் பகவதநுபவம் செய்ய, அவனும் இவருக்கு “ பக்திஸாரர் ” என்ற திருநாமம் சாத்தித் தனது பத்நியோடு சென்றான்.

பின்னையும் ஆழ்வார் யோகத்திலிருக்க, சுக்திஹாரன் என்றொரு கேசரன் ஆகாயத்தில் தனது புலிவாகனத்தின் மேற் செல்ல, ஆழ்வாருக்கு நேர்மேலே புலிபோகாது நிற்க, அவன் இறங்கிவந்து “ இக்கந்தாவரணத்தைப் போகட்டு நான் தருகிற திவ்யபட நிர்மிதமான இந்தக் கவசத்தைத்தரியும் ” என்று ஒரு கவசத்தைக் கொடுக்க,

இவரும் ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே மணிஸ்வருபமானதொரு கவசத்தைக் காட்ட, அவனும் தன் கழுத்திலிருந்த ஹாரத்தைத் தர, இவரும் தமது துளசிமாலையைத்தர, அது நவரத்ந ஹாரமாய் விளங்கக்கண்டு, அவனும் லஜ்ஜையடைந்து "இவர் மஹாநுபாவர், மஹாபரிபூர்ணர்" என்று கொண்டாடிப் போந்தான். பின்பு கொங்கணஸித்தன் என்ற ஒரு ரஸவாதி இவருக்குக் காணி கோடியைப் பேதிப்பதான ரஸகுளிகையை ஸமர்ப்பிக்க, இவரும் தம்முடைய பொன்னொத்த மேனியின் புழுதியோடே தம் காதிற் குறும்பியையுருட்டி "இந்தக் காணிகுளிகை கோடாகோடியைப் பேதிக்கும்" என்று கொடுத்தருள, அவனும் பரீக்ஷித்து ஆழ்வாரைத் தண்டனிட்டுப் போந்தான்.

அநந்தரம் திருமழிசைப் பிரானும் ஒரு குகையில் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்க, அவ்வளவிலே பொய்கை பூதன் பேயாழ்வாராகிற முதலாழ்வார்கள் மூவரும் எங்கும் திரிந்து அரங்கனெம்மானுக்கே காதல்செய் தொண்டராய் ஸஞ்சரித்து வருகிறவர்கள், தூரத்திலே அப்ராக்ருத திவ்ய தேஜஸ்ஸைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு "இதை ஆராயக் கடவோம்" என்று எங்குந் திரிந்து சோதித்து வந்து, பக்திஸாரரை நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டு "பார்க்கவமுநீந்த்ரரே ஸுகமேயிருக்கிறீரோ" என்னஅவரும் "பத்மமாதவீகுஸுமகைரவோத்பவ முனிகாள், நன்றாயிருக்கிறீர்களோ" என்று வினவியருள் ஒருவரையொருவர் ஆலிங்கித்துக் கொண்டு எல்லோரும் யோகத்திலே எழுந்தருளி யிருந்தார்கள். இவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பாலும் பாலும் சேர்ந்தாற் போலவும், தேனும் தேனும் கூடினாற் போலவும் பகவதநுபவம் பண்ணியிருந்து, பின்பு எல்லாரும் மயிலைநகரி ஏறஎழுந்தருளி அங்கே பேயாழ்வார் அவதரித்தருளின கைரவதீர்த்தத்தையும் ஆலோகித்துக்கொண்டு அங்கு சிலகாலம் யோகத்திலிருந்து பின்பு பார்க்கவமுநீந்த்ரர் அநுமதி கொண்டு, பூசஞ்சாரம்செய்ய முதலாழ்வார்கள் மூவரும் எழுந்தருளினார்கள்.

அநந்தரம் ஆழ்வாரும் திருமழிசைக்கெழுந்தருளி சாத்துகைக்குத் திருமண்வேண்டிச் சோதிக்கத் திருமண்கிடைக்காது வருந்த, திருவேங்கடத்தெந்தை இவர் கனவில் திருமண் இருக்குமிடத்தை அடையாளமாகக் காட்டியருள, அங்கே திருமண்கண்டெடுத்துப் பன்னிரண்டு திருநாமம் சாத்தியருளிப் பகவதநுபவம் பண்ணியிருந்து, பொய்கைப்பிரான் அவதரித்த பொய்கைப்ரதேசத்திலே ஸேவித்திருக்கத் திருவுள்ளமாய், கச்சியில் வெஃகாவில் துயிலமர்ந்த

வேந்தை ஸேவித்து அத்திருப்பொய்கைக்கரையில் எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் யோகத்திலிருந்தனர்.

இவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்துக் கணிகண்ணர் பகவத்ப்ரவணராயிருந்தனர். அங்குள்ள ஒரு கிழவி தினந்தோறும் ஆழ்வாரை ஸேவித்து அவர்யோகிருக்குமிடத்தைச் சுத்திசெய்தலங்கரிக்க, ஒரு நாள் ஆழ்வார் திருக்கண்களை விழித்துப்பார்த்து அவள் செய்யும் தொண்டுக்குகந்து வேண்டிய வரத்தைக் கேட்கும்படி அருளிச்செய்ய, அவள் தனது கிழத்தன்மை போகும்படிவேண்ட, ஆழ்வாரும் அவளைக் குளிரகடாக்ஷித்தருள, அவளும் யௌவனம் பெற்று தேவமாதைப்போல் பேரழகியாக, அவ்வூரரசனான பல்லவனும் அவளை மணந்து இன்புற, அரசனும் தான் நாளுக்குநாள் கிழத்தனமடையத் தனது பத்நியாகிய அவள் மாறாதிருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து அதன் காரணத்தை அவள் கூறக்கேட்டு, கணிகண்ணரையடுத்துத் திருமழிசைப்பிரானை யழைத்துவரச் சொல்ல, கணிகண்ணர் தமது ஆசார்யர் ஒருவரகத்துக்கும் வாரார் என்ன, தன்னைப் பாடும்படி அரசன் வற்புறுத்த, நாக்கொண்டு மானிடம்பாடாத அவர் "ஆடவர்கள் எங்ஙனகல்வார் அருள் சுரந்து, பாடகமும் ஊரகமும்பாம்பணையும் - நீடியமால், நின்றானிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றூர்பொழிற்கச்சி மாண்பு" என்று சொல்ல, அரசனும் கோபித்துக் கணிகண்ணரைத் தனது ராஜ்யத்துக்கு வெளியே போகச்சொல்ல, அவரும் திருமழிசைப் பிரானிடம் விண்ணப்பிக்க, ஆழ்வாரும் திருவெஃகாநாயனார் திருமுன்பே எழுந்தருளி அவரைப் பார்த்துக் "கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங்கச்சி, மணிவண்ணா நீ கிடக்கவேண்டா - துணிவுடைய, செந்நாப்புலவனும் போகின்றேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்" என்று விண்ணப்பம்செய்ய, எம்பெருமானும் இவர்சொன்ன வண்ணஞ்செய்து எழுந்தருளிப் பின்வர, மற்றும் அத்தேசத்து ஆலயங்களிலுள்ள தேவதைகளும் பின்தொடர எழுந்தருளுகையாலே, காஞ்சிமாநகர் நீளிரவாய்நீண்டு பொலிவிழக்க, அரசன் மந்திரிகளோடு இவர்களைப் பின்தொடர்ந்து "ஓரிரவிருக்கை" என்ற ஊரிலே இவர்களைக்கண்டு காலில் விழுந்து மன்னிக்கும்படி வேண்ட, ஆழ்வாரும் சொன்னவண்ணஞ் செய்த பெருமாளைப் பார்த்து "கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமருபூங்கச்சி, மணிவண்ணா நீ கிடக்கவேண்டும் - துணிவுடைய, செந்நாப் புலவனும் போக்கொழிந்தேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப் பாய் படுத்துக்கொள்" என்று விண்ணப்பிக்க, எம்பெருமானும் மீண்டெழுந்தருளி, ஆழ்வார் சொன்னவண்ணஞ் செய்தது

எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகவேணுமென்று இடது திருக்கை கீழ் படக் கண்வளர்ந்தருளினார். இந்த ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்திறே ஆழ்வாரும் "வெஃகணைக்கிடந்ததென்ன நீர்மையே" (814) என்று ப்ரீதராயருளினார். ஆழ்வார் அங்கு சிலகாலம் யோகத்திலிருந்தனர்.

அநந்தரம் திருக்குடந்தை செல்லக்கருதி வழியில் பெரும்புலியூர் என்கிற கிராமத்திலே ஒரு திண்ணையிலே சிறிதுநேரமிருக்க, அங்கு அத்யயநம் செய்பவர்கள் இவரைக்கண்டு அத்யயநத்தை நிறுத்த, மீண்டும் விட்ட இடம் தோன்றாது அவர்கள் தடுமாற, ஆழ்வார் அதைக்கண்டு கறுப்புநெல்லை நகத்தாலே கீறிக் குறிப்பாக ஸூசிப்பிக்கக், "க்ருஷ்ணாநாம்வ்ரீஹீணாம் நகநிர்பிந்நம்" என்ற வாக்யம்தோற்ற, அவர்கள் தெளிந்து தண்டன் சமர்ப்பித்தனர். ஆழ்வார் சென்ற வீதிகள்தோறும் அபிமுகமாய்த் திரும்பியருளிய அத்தலத்து எம்பெருமானை அர்ச்சிக்கும் நம்பியார் முதலானோர் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து அவ்வூரில் யாகம் செய்கிற பெரும்புலியூரடிகளிடம் சொல்ல, அவரும் ஆழ்வாரை வரவேற்று அக்ரபூஜை செய்ய, அங்குள்ள வேதியர்கள் பலபல நாழஞ்சொல்லிப் பொறுப்பரியனகள் பேசி அதிக்ஷேபிக்க, தீக்ஷிதரும் வ்யாகுலப்பட்டு ஆழ்வாரிடம் விண்ணப்பிக்க, ஆழ்வாரும் "அக்கரங்கள் அக்கரங்கள் என்று மாவதென் கொலோ, இக்குறும்பை நீக்கியென்னை ஈசனாக்க வல்லையேல், சக்கரங்கொள் கையனே சடங்கர்வாய் அடங்கிட, உட்கிடந்தவண்ணமே புறம்பொசிந்து காட்டிடே" என்று வேண்டியருள, எம்பெருமானும் "தம்மையே நாளும் வணங்கித் தொழுவார்க்குத் தம்மையே ஒக்க அருள்செய்வர்" என்னும்படி ஆழ்வார் திருமேனியிலே ப்ரத்யக்ஷமாக்கி ஸாரூப்யப்ரதாநம் செய்து, உரக மெல்லணையில் திருமகளும் மண்மகளும் திருவடிபிடிக்கக் கண் வளரும் காட்சியை அனைவருக்கும் காட்ட, எல்லோரும் நமஸ்கரித்து ஆழ்வாரை ப்ரஹ்மரதம் பண்ணினார்கள்.

அநந்தரம் ஆழ்வார் திருக்குடந்தையில் நித்யவாஸம் செய்யும் போதொருநாள் தமது அருளிச்செயல்களைத் திருக்காவேரிப் ப்ரவாகத்திலேவிட, திருச்சந்த விருத்தம், நான்முகன் திருவந்தாதி என்கிற இரண்டு பிரபந்தங்களும் எதிர்த்துவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளண்டையிலிருந்தன. அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு ஆராவமுதாழ்வாருடைய ஏரார்கோலத்தைக்கண்டு "குடந்தையுள் கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு" (812) என்று வேண்ட எம்பெருமானும் அப்படியே உத்யோகிக்க, அந்த ஸௌலப்ய குணத்துக்குத்தோற்று "வாழிகேசனே" (812) என்று மங்களாசாஸனம் செய்ய, எம்

பெருமானும் அப்படியே உத்தானசாயியாய் நிலேத்தருள, அந்த திவ்யவிக்ரஹத்தை த்யானம் செய்துகொண்டே யோகத்தில் 2300 வருஷம் எழுந்தருளியிருந்து, இவ்விதம் 4700 திருநக்ஷத்ரம் பகவத்அநுபவம்பண்ணி உலகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

குலசேகரப் பெருமாள் வைபவம். இங்கே அவதாரக்ரமம் பார்க்கில் நம்மாழ்வார் திருவவதாரவைபவம் சொல்லலாயிருக்க ஸ்ரீகுலசேகராழ்வார் திருவவதாரவைபவம் சொல்லுகிறது அவயவ நிரூபணம் பண்ணியே அவயவியை நிரூபிக்க வேண்டுகையாலே. ஸ்ரீகுலசேகரப் பெருமாள் கொல்லிநகரென்கிற திருப்படை வீட்டிலே க்ஷத்ரியவர்ணத்திலே மாசிமாஸத்தில் புனர்பூச நக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீகௌஸ்துபாம்சராய் அவதரித்தருளினர். இவர் சதுரங்கபலத்தையுடையராய் பகைவர்களைக் காடேறவோட்டிச் சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடியும் துர்ப்பலரைப் பலவான்கள் பாதியாதபடியும் செங்கோல் செலுத்திவர, எம்பெருமானும் இவருக்கு மயர்வறமதிநலமருளித் தனது ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டிதங்களையெல்லாம் காட்டித்தர "கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பு" என்றுணர்ந்து, "இன்பமரும் செல்வமும் இவ்வரசும் யான் வேண்டேன்" என்றுரைத்து, அற்றபற்றர் சுற்றிவாழும் அந்தணீர் அரங்கத்திலே தாமும் அற்றபற்றராய் நித்யவாஸம் செய்ய நினைந்து, அஷ்டாதஸ புராண உபபுராண இதிஹாஸாதிகளை நிரீக்ஷித்த ஸாரபூதமான "முகுந்தமாலையை" அருளிச்செய்து, காலக்ஷேபார்த்தமாக ஸ்ரீவால்மீகி ராமாயணத்தைச் செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாகக்கொள்ள, அதில் "சதுர்த்தஸ ஸஹஸ்ராணி" என்று தொடங்கும் ஶ்லோகத்துக்குப் புராணிகர் "பதினாலாயிரம் துஷ்டராக்ஷஸருடனே தர்மாத்மாவான பெருமாள் ஒருவரே யுத்தோந்முகரானர் எங்ஙனே இளைக்கிறரோ என்று ரிஷி வயிறுபிடிக்கிறுன்" என்று விவரிக்க, ஆழ்வார் தமது சதுரங்க சேனையோடு பெருமாளுக்குப் படைத்துணையாகப் புறப்பட, மந்திரிகள் சிலரை எதிரே வரவிட்டு "அப்பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸரையும் பெருமாள் ஒருவரே நிரஸித்து மீண்டார்" என்று தெரிவிக்க, ஆழ்வாரும் சந்துஷ்டராய் மீண்டனர்.

மந்திரிகள் தமது ராஜனுக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸஹவாஸத்தால் இவ்வாறு கலக்கம் ஏற்பட்டதென்று நினைந்து அதை மாற்றுவதற்கு இவருடைய க்ருஹார்ச்சனை எம்பெருமானுடைய திருவாபரணப் பெட்டியில் ஒரு நவரத்னஹாரத்தை எடுத்துமறைத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எடுத்தார்கள் என்று குற்றம்சாட்ட, "பானன்பர் கொள்ளார்" என்று ஆழ்வார் பாம்புக்குடத்தில் கையிட்டருளி ஆணை

கூறி ஜயிக்க, மந்திரிகள் தங்கள் அக்ருத்யத்தை வெளியிட்டு ஹாரத்தையும் இவர் திருமுன்புவைத்து வணங்கினார்கள். ஆழ்வாரும் இவர்கள் நடுவே ராஜ்யபாரம் செய்ய விரும்பாமல், தமது குமாரனுக்கு யுவராஜாபிஷேகம் பண்ணி ராஜ்யபாரத்தை அவனிடத்தில் வைத்து, திருவரங்கம் சென்று, அணியரங்கத்தம்மானைக் கண்ணாரக் கண்டு வாயார வாழ்த்தி அநுபவித்து, அவ்வநுபவ ஜநிதப்ரீத்யதிசயத்தாலே எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி "பெருமாள் திருமொழி" என்கிற திவ்யபிரபந்தத்தை அருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

பெரியாழ்வார் வைபவம். செஞ்செல் மறையவர்சேர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வேயர்தங்கள் குலத்திலே ஆனி மாஸத்திலே திருச்சோதியிலே பெரியாழ்வார் ப்ராஹ்மணோத்தமராகக் கருடாம்சராய் அவதரித்து விஷ்ணுசித்தர் என்ற திருநாமத்தைப் பெற்று, ஸஹஜதாஸ்யத்தையுடையவராய், எம்பெருமானுக்குகந்த அடிமை செய்கையே கர்த்தவ்ய மென்றுணர்ந்து, பரிபூர்ணாவதாரமாகிய கண்ணன், கம்ஸனுக்குப் பணிசெய்த ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளிப் பூ இரக்க அவரும் உகந்து சூட்டின படியை யறிந்து, பூவிடுகையே உகப்பென்று அறுதியிட்டு, வடபெருங் கோயிலுடையானுக்கு நாட்கமழ் பூம்பொழிலாகத் திருநந்தனவனஞ்செய்து திருமாலைகட்டிச் சாத்திவந்தனர்.

பருப்பதத்துக் கயல்பொறித்த பாண்டியர்குலத்திலே ஸ்ரீ வல்லபதேவன் என்கிற அரசன் தென்மதுரையில் ஆட்சிபுரியுங்காலத்தில் ஒருநாளிரவு நகர்சோதனை வர, ஒரு திண்ணையில் ஒரு பிராமணனைக் கண்டு "நீ யார்" என்று கேட்க, அவனும் "நான் ஒரு பிராமணன், கங்கையாடி வருகிறேன்" என்ன, அரசனும் "உனக்குப் போமதுண்டாகில் ஒரு ஶ்லோகம் சொல்லிக்காணாய்" என்ன, அவனும் "வர்ஷார்த்தமஷ்டௌப்ரயதேத மாஸாந்" என்று தொடங்கும் (மழைகாலத்துக்கு வேண்டியதை மற்ற எட்டு மாதங்களிலும் இரவுக்கு வேண்டியதைப் பகலிலும் முதுமைக்கு வேண்டியதை இளமையிலும் மறுமைக்கு வேண்டியதை இம்மையிலும் தேடுக என்னும் பொருளுடைய) ஶ்லோகத்தைச் சொல்ல, அரசனும் "இம்மையில் எனக்கொரு குறைவு மில்லை, மறுமைக்கு வேண்டியதைத் தேடவேண்டும்" என்று நினைத்துத் தனது புரோஹிதரான செல்வநம்பிகளைக் கேட்க, அவரும் வித்வான்களைத் திரட்டி வேதாந்த ஸித்தாந்தமான பரதத்துவ நிர்ணயம் செய்து அவ்வழியாற் பெறவேண்டுமென்ன, அரசனும் பஹுத்ரவ்யத்தைக்

கிழிச்சீரையிலே வித்யாஸுல்கமாகக்கட்டி வித்வான்களை யழைத்துச் சபைகூட்டினன்.

வடபெருங்கோயிலுடையான் இவ்வாழ்வாரைக்கொண்டு பரதத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க எண்ணி, இவர்கனவிலே வந்து "நீர் போய்க்கிழியை அறுத்துக்கொண்டு வாரும்" என்ன, ஆழ்வாரும் "நலங்களாய நற்கலைகள் நாவினும் நவின்றிலாத நான் என்கையில் கொட்டுத்தழும்பைக் காட்டிக் கிழியை அறுக்கலாமோ" என்ன, எம்பெருமானும் "அது உமக்குப் பரமோ, நாமன்றோ வேதாந்த ப்ரதிபாதநத்துக்குக்கடவோம்" என்று நீர்ப்பந்திக்க, ஆழ்வாரும் சிற்றஞ் சிறுகாலே எழுந்திருந்து, எம்பெருமான் கட்டளையின்படி பாண்டியனுடைய வித்வத்கோஷ்டியேற எழுந்தருளின அளவிலே, அரசனும் செல்வ நம்பிகளும் ஆழ்வாரை மிகவும் ஆதரிக்க, இதைக் கண்ட வித்வான்கள் இவருக்கு வித்யாப்யாஸம் சிறிதுமில்லையென்று அதிக்ஷேபிக்க, செல்வ நம்பிகள் ஆழ்வாரை வணங்கி "பரதத்வநிச்சயம் செய்தருளவேண்டும்" என்று விஜ்ஞாபித்த வளவிலே, ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் ப்ரஹ்மாவின் ப்ரஸாதத்தாலே ஸகலார்த்தங்களையும் அறிந்தது போலவும், பாஞ்சஜந்யஸ்பர்ஶத்தாலே துருவன் ஸர்வஜ்ஞனானாற்போலவும், எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தாலே ஸகலவேத ஸாரார்த்தங்களையும் அறிந்து, இவ்வாழ்வார் அகாரவாச்யனான ஸ்ரீமந் நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று நிலைநாட்ட, கிழியாகக் கட்டிவைத்த தனம் இவர் முன்னே தானே தாழவளைய, ஆழ்வாரும் கிழியை யறுத்தருளினர்.

இதைக்கண்டு அரசனும் வித்வான்களும் பிறரும் ஆழ்வார் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, அவரை யானையின் மேலேற்றி, அவருக்குப் "பட்டர் பிரான்" என்று திருநாமம் சாத்தி நகரிவலம் வருகிறபோது, புத்ரர்களைப்ரஹ்மரதம் பண்ணும் சமயத்தில் தாய் தந்தையர் காணவருமாபோல, ஸர்வேஸ்வரனும் பிராட்டி ஸஹிதனாய்ப் பெரிய திருவடிமேற்கொண்டு சேவைசாதிக்க, ஆழ்வாரும் எம்பெருமானுடைய சர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளை அநுஸந்திப்பதற்கு முன்னே அவனுடைய நீலமுண்டமின்னன்ன மேனியிலுண்டான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதிகளைக்கண்டு, நித்யஸூரிகளாலே ஸதாதர்ஶநம் செய்யப்படுகிற வஸ்து அரக்கர் அசுரர்க்கு ஆவாஸ பூமியாய்க் கலிஸாம் ராஜ்யம் பண்ணுகிற இருள்தருமாஞாலமான இத்தேசத்திலே வந்து சக்ஷுர்விஷயமாவதே! இவ்வஸ்துக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ என்னும் அதிஶங்கையாலே, யானைக்கழுத்திலுள்ள

மணிகளைத் தாளமாகக்கொண்டு, இந்த ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு ஒரு தீங்கும் வாராதே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும் என்று ப்ரேமபரவஶராய் மங்களாஶாஸநம்பண்ணித் திருப்பல்லாண்டு பாடியருளினார். [" மங்களாசாஸனத்தின் மற்றுள்ள ஆழ்வார்கள், தங்களார் வத்தளவு தானன்றிப - பொங்கும், பரிவாலே வில்லிபுத்தூர் பட்டர்பிரான் பெற்றான், பெரியாழ்வார் என்னும் பெயர்" என்று உபதேச ரத்னமாலையுள் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் விஷ்ணுசித்தருக்குப் பெரியாழ்வார் என்ற பெயர் ஏற்பட்ட காரணத்தை மிக அழகாகக் கூறுகிறார்.] பின்பு ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் சென்று கிடைத்த கிழியை எம்பெருமான் திருவடியில் அர்ப்பணம் செய்து, திருமாலைத் தொண்டு புரிந்து, க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே ஈடுபட்டு, கோபஜந்மத்தை ஆஸ்தாநம் பண்ணிக்கொண்டு, கண்ணன் ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதி குணங்களிலே குமிழி நீருண்ணாமல், ஆழங்கால் பட்டுக் கண்ணன் அதிமாநுஷ பால்ய சேஷ்டிதங்களின் ரஸத்தை நன்றாக அநுபவித்து பெரியாழ்வார் திருமொழி என்கிற ப்ரபந்தத்தையும் அருளிச்செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்,

ஆண்டாள் வைபவம். அன்னவயற்புதுவை ஆண்டாளுடைய திருவவதாரக்ரமம் இருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில், ஸ்ரீஜநகராஜன் யாகசாலைக்கு ஸ்தலம் உழுது பண்ணாநிற்கப் படைச்சாலிலே பிராட்டி தோன்றியதேநிரூபகமாகச்சீதையென்று திருநாமம் சாத்தி ஸ்ரீஜனகராஜன் புத்ரியாக வளர்த்துக் கொண்டாற்போல, விஷ்ணு சித்தர் தமது திருநந்தவனத்தில் திருத்துழாய்க்குக் கொத்தா நிற்க, அம்மண்ணின் கீழே திரு ஆடிப்பூரத்திலே ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி ஆவிர்ப்பவித்தருள, விஷ்ணு சித்தர் கண்டெடுத்து, "கோதை" என்று திருநாமம் சாத்தித் திருமகள் போலே வளர்த்தருளினார். விஷ்ணு சித்தர் வடபெருங் கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தக்கட்டி வைத்த திருமாலையை ஆழ்வாரில்லாத அவசரத்திலே இப்பெண் பிள்ளை தான்சூட்டிக்கொண்டு காறைபூண்டு கூறையுடுத்துக் கைவளை குலுக்கிக் கோவைச் செவ்வாய் திருத்தித் தன் அழகைக் கண்ணாடியிலே கண்டு இப்படிப் பலநாளும் பந்துபந்தாகச் சுருட்டிவைக்க இதை ஆழ்வார் ஒருநாள் கண்டருளி 'பெண்ணே, எப்போதும் இப்படியோ செய்கிறாய்' என்று மிகவும் கோபித்து அந்தத் திருமாலையை அன்று சாத்தாமலிருக்க, அன்றிரவு ஆழ்வார் கனவிலே எம்பெருமான் எழுந்தருளி "இற்றைக்கு நமக்கு மாலை கொண்டு வாராதிருப்பானென்" என்ன, தம் புத்ரி கோதை குழலிலே முடித்த க்ருத்யத்தை விண்ணப்பஞ் செய்ய, எம்பெருமானும் "அப்போது காணும் வாசனையாய்ப் பிரியமாயிருப்பது" என்று அருளிச்செய்ய

ஆழ்வாரும் அன்றுமுதல் ஆண்டாளைப் ''பின்னைகொல் நிலமாமகள் கொல் திருமகள் கொல் பிறந்திட்டாள்'' என்று விசேஷப்ரதிபத்தி பண்ணினர். ஆண்டாளும் தான் சூடிக்கொடுத்ததுவே நிரூபகமாகச் சூடிகொடுத்த நாச்சியாராயிருப்பர். திருத்துழாய் பரிமளத்தோடே கூட முளைக்குமாபோலே, ஆண்டாளும் பால்யயௌவனாவஸ்தைகள்தோறும் வளருகிற பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகளை அதிகமாக உடையளானுள். புருஷன் புருஷனைக் காமிப்பது மேட்டுமடையாயிருக்கும். ஸ்த்ரீ புருஷனைக் காமிப்பது பள்ளமடையாகையாலே, அந்தப்ராவண்யமடியாக '' அவனை விட்டகன்றுயிராற்றகில்லா'' என்னும் நிலையையுடையாளாய் மார்கழி நீராடி நோன்புநோற்றுக் காமபஜனாதிகளைப் பண்ணித் தரிப்போமென்று பார்த்து சங்கத்தமிழ்மாலையாகத் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களை ஜகத்துக்கு உபகரித்தருளினுள். ஆழ்வாரும் கோதையின் மணப்பருவங்கண்டு வியாகுலப்பட, ஆண்டாளும் மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன் என்ன, ஆழ்வாரும் பின்னை எங்ஙனே யென்ன, இவரும் எம்பெருமானையே மணப்பதாகக்கூற, ஆழ்வாரும் நூற்றெட்டு திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களின் வைபவங்களையெல்லாம் ஓத, ஆண்டாளும் அணி அரங்கத்தம்மானுக்கே அற்றுத்தீர்ந்த காதலையுடையாளாக, ஆழ்வாரும் இது கூடும்படிய யெங்ஙனே என்று வியாகுலத்துடன் கண்வளர, திருவரங்கச்செல்வனுர் ஆழ்வார் கனவில்வந்து '' உமது புத்திரி கோதையைக்கொண்டு அணியரங்கன் திருமுற்றத்தேற வாரீர், அவளுக்குத் தகுதியாக நாமே பாணிக்ரஹணம் பண்ணுகிறோம் '' என்று அருளிச்செய்து, தமது பரிகாரத்தாருக்கும் '' நம் சத்ரசாமர தாலவ்ருந்தாதி சகல பரிஜனபரிச்சதங்களோடே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறப்போய் ஆண்டாளை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள் '' என்று திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து கட்டளையிட, அவர்களும் அவ்வாறே சென்று ஆழ்வாரிடம் விண்ணப்பிக்க, ஆழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையானிடம் விடைபெற்று, அழகிய மணவாளனையல்லதறியாத பாதிவ்ரத்யமுடைய ஆண்டாளை மணிப்பல்லக்கில் எழுந்தருளுவித்துப் பிறர் கண்படாமல் தட்டுப்பாயிட்டு மூடிக்கொண்டு திருவரங்கத்திருப்பதியேறச் சென்று அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தே தட்டுப்பாயை வாங்க, சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாரும் அனைவரும் காணும்படி உதறியுடுத்த பட்டுச்சேலையும் சுற்றிய செங்கழுநீர் மாலையும் திருநுதற் கஸ்தூரித்திருநாமமும் காதளவோடிக் கயல்போல் மிளிரும் கடைக்கண்விழியும் உடையராய்க் கொங்கைகுலுங்கச் சிலம்பார்க்கச் சீரார்வளையொலிப்ப

அன்னமென்னடைகொண்டு அழகிய மணவாளன் திருமுன்பே சென்று உள்ளே புகுந்து கண்களாரக்கண்டு கேசவநம்பியைக் கால் பிடிப்பாள் என்னும் பேறுபெற்று, நாகபர்யங்கத்தை மிதித்தேறித் தீமுகத்து நாகணை மேற்சேரும் திருஅரங்கச் செல்வனாரைச் சேர்ந்து திருவடிவருடும்படி அந்தர்ப்பவித்தருள, இதைக்கண்ட ஆழ்வாரும் ஸ்ரீவல்லபன் முதலானோரும் விஸ்மயப்பட, அழகியமணவாளன் ஆழ்வாருக்கு அருள்பாடிட்டருளி "க்ஷீரஸமுத்ர ராஜனைப் போலே நீரும் நமக்கு மாமனாராய்விட்டீர்" என்று மிகவும் உவந்தருளித் தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டத்துடனே ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதித்து "வில்லிபுத்தூருறைவான்றன் பொன்னடி பூண்டு கொண்டு வாழும்" என்று விடைகொடுத்தருள, ஆழ்வாரும் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரேறச் சென்று பூர்வம்போல வடபெருங் கோயிலுடையான் கைங்கர்ய நிரதராய் வாழ்ந்தருளினர்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம். இவ்வாழ்வார் திருமண்டங்குடி என்கிற கிராமத்தில் மார்கழி மாஸத்தில் கேட்டை நக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீவைஜயந்தீ வநமாலிகாம்ஸராய் பிராமணவர்ணத்தில் அவதரித்து விப்ரநாராயணர் என்ற திருநாமம்பெற்று, நால் வேதம் ஆறங்கம் முதலியவற்றை நன்கு பயின்று, திருவரங்கத்திலே திருநந்தனவனம் செய்து திருமாலைகட்டி ஸமர்ப்பித்துவந்தனர். திருக்கரம்பனூரில் தேவதேவியென்ற பேரழகுள்ள ஒருவேசி தனது அக்காளுடன் உறையூரில் சோழனைச் சேவித்து மீளும் போது இவ்வாழ்வார் திருநந்தனவனத்தில்தங்கி அதன் அழகையும் குளிர்ச்சியையும் கண்டு மகிழ்ந்து சிரம பரிகாரம் செய்யும்போது இவர் அவளைக் கண்ணெடுத்தும் பாராமலிருக்க, தேவதேவி "இவன் க்லீபனோ உன்மத்தனோ, நம்மைப் பாராதிருக்கிறான்" என்ன, அவளுடைய அக்காள் "இவர் க்லீபருமன்று உன்மத்தருமன்று, பரமவிரக்தர், இவரை நீ மோஹிப்பித்தாயாகில் நான் உனக்கு ஆறு மாஸம் அடிமையாயிருப்பேன்" என்ன, தேவதேவியும் அதைக் கேட்டு "இவரை நான் வஹிகரியாவிட்டால் உனக்கு ஆறு மாஸம் வெள்ளாட்டியாவேன்" என்று பிரதிக்ஞை செய்து தனது ஆபரணங்களையெல்லாம் கழற்றி அக்காளிடம் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு, சாத்விக வேஷம் பூண்டு ஆழ்வார் திருவடிகளில் ஸேவித்து, "ஸ்வாமீ, நான் ஒரு வேசி, என் தாய் என்னைக் குலத்தொழில் செய்து பொருள் தேடும்படி வற்புறுத்துகிறாள், நான் சம்மதியாமல் தேவரீர் திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்து இப்பாவ ஜன்மத்தை யொழிக்க வந்துள்ளேன், திருநந்தனவனத்தில் கைங்கர்யம் செய்ய அடியாளை

ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்" என்ன, ஆழ்வாரும் இசைந்தருள, அவளும் பூஞ்செடிகட்குக் குழிகட்டிக் கொத்தித் திருமஞ்சனம் பரிமாறி வர, இப்படி ஆறு மாதம் செல்ல, ஒருநாள் பெருமழை பெய்ய அவள் ஈரப் புடவையுடன் வெளியே நனைந்து நிற்க, ஆழ்வாரும் பர்ணசாலையுள் வரச்சொல்லித் தமது உத்தரீயத்தைப் ப்ரஸாதிக்க, அவளும் தரித்துக்கொண்டு அவரைப் பார்த்து "திருவடிகளைப் பிடிக்கிறேன்" என்ன, இவரும் அநுகூலிக்க, அவளும் திருவடிகளைப் பிடிக்க, நெருப்பைப் சேர்ந்த நெய்யைப் போல இவர் மனமுருக அவளும் மந்தஸ்மிதஞ் செய்து அபாங்கவீக்ஷணம் பண்ண, இவரும் விகரித்து அவள் கையைப் பிடிக்க, அவளும் "தந்யையானேன்" என்று இவரைக் காடாலிங்கனம்பண்ணிக் கொண்டு தன் வசப்படுத்தினாள். ஆழ்வாரும் சிலம்படியுருவிற் கருநெடுங் கண்ணார் திறத்தராய் அறத்தையே மறந்து, தமது வர்ணாஸ்ரம தர்மத்தை நெகிழவிட்டு, அவ்வேசியின் வீட்டிலேயே வசித்து அவளால் தமது பொருளையிழந்து தள்ளப்பட்டு, அவள் வீட்டு வாயிலிலே மூசித்துக்கொண்டு கிடக்க, பிராட்டி இவருக்கருளும்படி எம்பெருமானை வேண்ட, நம்பெருமாளும் தமது பஞ்சபாத்ரங்களுள் சுத்தோதக பொற்பாத்ரத்தைத் தேவதேவி, வீடு சென்று தாம் விப்ரநாராயணர் தூதனென்று சொல்லிக்கொடுக்க, அவளும் ஆழ்வாரை வரவழைத்து இன்புற்றிருக்க, மறுநாள் பொற்பாத்ரம் காணாமையால் எங்கும்தேடி, ஒரு சேடியின்மூலம் தேவதேவியினிடமிருந்து அரசன் ஏவலாளர் கைப்பற்றி அவளிடம் அபராத தண்டம் வாங்கிப் பாத்ரத்தையும் கோயிலிற் சேர்ப்பிக்க, அரசனும் விப்ரநாராயணரைக் காவலில் வைத்தான். அன்றிரவு அரசன் கனவில் தோன்றி நம் பெருமாள் "விப்ரநாராயணர் ப்ராரப்த கர்மத்தைக் கழிக்க நாமே பொற் பாத்ரத்தை வேசிக்குத் தந்தோம் அவர் நிர்த்தோஷர், அவரை விடுதலை செய்க" என்று நியமித்தருள, அரசனும் ஆழ்வார் திருவடிகளில் வணங்கி மன்னிக்கப் பெற்றான். ஆழ்வாரும் முன்புபோல் திருமாலைத் தொண்டு புரிந்து, பழைய பேர் தவிர்த்து, தொண்டரடிப்பொடி என்ற திருநாமம் பூண்டு, கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம் கச்சி பேர்மல்லை என்று பல இடங்களிலும் மண்டித்திரிகிற மற்றையாழ்வார்களைப் போலன்றிக்கே, அரங்கனை யல்லதறியாத பாதிவ்ரத்யத்தை யுடையவராய், மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்று, "மாதரார் கயற்கணென்னும் வலையுட்பட் டழுந்துவேனைப் போதரே யென்று சொல்லிப் புந்தியிற் புகுந்து தன்பால் ஆதரம் பெருக வைத்த" அழகனை இடைவிடாது

வணங்கித் திருமாலை திருப்பள்ளியெழுச்சி என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தங்கள் இரண்டையும் அருளிச் செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

திருப்பாணழ்வார் வைபவம். காவிரிக் கரையிலுள்ள உறையூர் என்னும் நிசுளாபுரி மன்னனுகிய தர்மவர்மன் என்ற சோழன் தனது மகளாய், நீளா தேவியின் அம்ஸமாய் அவதரித்த உறையூர் நாச்சியாரை நம் பெருமாளுக்குப் பாணிக்ரஹணம் செய்துகொடுத்துத் தனது சொத்து முழுவதையும் அர்ப்பணம் செய்து வாழுங் காலத்திலே, அந்த உறையூரிலே கார்த்திகை மாஸத்தில் ரோஹிணீ நக்ஷத்திரத்தில் குலந்தாங்கு சாதிகள் நாலிலுங் கீழ் இழிந்ததென்று சொல்லப்பட்ட பஞ்சம வர்ணத்திலே ஸ்ரீவத்ஸாம்ஸராகத் திருப்பாணழ்வார் அவதரித்தருளினர். எம்பெருமான் இவருக்கு ஜாயமாக கடாக்ஷத்தைப் பண்ணுகையாலே, சுத்த ஸத்வகுணப் ப்ரசுரராய், பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்து ஸாமகாநம் பண்ணும் நித்யஸூரிகளிலே ஒருவர் வந்தவதரித்தாரோ என்று சொல்லலாம்படியான இப் பாண்பெருமாள் உபயகாவிரி நடுவே தாம் மிதியாமல் தென்னூற்றின் தென்கரைத் திருமுகத்துறைக் கெதிரே திருவரங்கமேயான் திசையை நோக்கித் தூரநின்று வலந்தாங்கு சக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காள் என்றுள்கலந்து, வீணையும் கையுமாய்த் திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடிச் சிந்திக்கும் திசைக்கும் தேறும் கைகூப்பும் என்கிறபடி பெரிய பெருமாளை அநவரதபாவனை பண்ணினர். பெரிய பெருமாளும் இவர்பக்கல் உவந்த உள்ளத்தராகத் திருமஞ்சனம் எடுத்துவரும் ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமுநீந்த்ரரைப்பார்த்து "நமக்கு அந்தரங்கரான பாண்பெருமாளை நீர் நெகிழநினையாதே அவரை உம்முடைய தோளிலேகொண்டு நம்பக்கல் அழைத்துக் கொண்டு வாரும்" என்று கனவில் நியமித்தருள, அவரும் நாட்காலே நீராடி நித்யாநுஷ்டாநம் செய்தருளி ஆழ்வாரிடம் விண்ணப்பிக்க, ஆழ்வாரும் "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன் திருவரங்கப் பெருநகரை நான் மிதிப்பேனே" என்ன, ஸ்ரீலோகஸாரங்க மஹாமுனிகளும் "பெருமாள் அருள்பாடிட்டருளினபடியே அடியேனுடைய தோளின்மேலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போகிறேன்" என்ன, ஆழ்வாரும் எம்பெருமான் செய்யும் க்ஷேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்று ந்யஸ்தபராராய் நிற்க, முக்தனைப்போமவனை ஆதிவாஹிகர் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு திருமாமணி மண்டபத்தேறப் போமாபோல, முநீந்த்ரரும் ஆழ்வாரைத் தமது திருத்தோளின்மேல் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்துக்குவரப் பெரியபெருமாளும் தம்முடைய

திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை நித்தியதரித்ரனுக்கு நிதிகாட்டுவாரைப் போலே இவருக்குக் காட்டிக்கொடுக்க, ஸேவிக்கப்புகுந்த ஆழ்வார், மாதாவினுடைய ஸர்வாவயங்களும் கிடக்கக் குழந்தை முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே, சேஷிபக்கல் சேஷபூதன் இழியுந்துறை திருவடிகளாகையாலே " அரங்கத்தம்மான் திருக்கமல பாதம்வந் தென் கண்ணினுள்ளன ஒக்கின்றதே " என்று அநுஸந்தித்து, அரங்கத்தம்மான் என்று ஶேஷித்வமும் கமலம் என்று போக்யத்வமும் பாதம் என்று உபாயத்வமும் சொல்லி, பாதாதிகேஶாந்தமாக அனுபவித்து, அவ்வனுபவ ஜனித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே " அமலனாதி பிரான் " என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தத்தை உபகரித்து லோகத்தை வாழ் வித்தருளி மிகவும் உகப்போடே நிற்கப், பெரியபெருமாளும் வேர் சூடுமவர்கள் மண்பற்றுக் கழற்றாதாற்போலே, அத்திருமேனி யோடே அங்கீகரித்தருள, ஆழ்வாரும் அனைவருங் காணும்படி அணியரங்கன் திருவடிகளிலே அந்தர்ப்பவித்தருளினார்.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம். இவ்வாழ்வார் திருஆலி திருநகரியிலே திருக்குறையலூரிலே நளஷூ கார்த்திகைமீ க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்திலே ஸ்ரீகார்முகாம்ஶராய் அவதரித்து "நீலன்" என்ற பெயர்பெற்று, இளமையில் மாரனார் வெஞ்சிலைக் காட்செய்து தெரிவைமார் உருவமே மருவி மிகவும் விஷயப்ரவணராயிருந்து, சோழமன்னனை ஸேவித்து ஒரு சிற்றரசனும் சேனாபதியுமாகி வாழ்ந்தனர். திருஆலிநாட்டிலே நன்றாயிருப்பதொரு தடத்தமிழ் தாமரைப் பொய்கையிலே, சில அப்ஸரஸ்த்ரீரிகள் ஜலக்ரீடை செய்யும்போது அவர்களில் திருமாமகள் என்பவள் குமுதமலர் சொய்யப் பிற்படுகையாலே அவர்களும் இவளைவிட்டுப்போக, இவளும் மாநுஷசரீரத்தோடு தனித்து நிற்கத், திருநாங்கூரிலே ஒரு வைத்யன் அநுஷ்டாநம் செய்யப் பொய்கைக்குவர, இவளைக் கண்டு விசாரித்து, இவள் வரலாற்றையறிந்து தனக்குச் சந்ததி யில்லாமையால் இவளைக் குமாரியாக ஸ்வீகரித்து, இவள் குமுத மலர்கொண்டு நின்றதுவே நிரூபகமாக இவளுக்குக் " குமுதவல்லி யார் " என்று திருநாமம் சாத்த, இவளும் மணப்பவருவம் அடைய இவளுடைய ரூபலாவண்யாதிகளைக் கேட்ட ஆழ்வார் இவளைத் தமது பத்நியாக்கும்படி வைத்யரிடம் சொல்ல, குமுதவல்லியார் பஞ்சஸம்காரமுள்ளவர்க்கன்றி மற்றொருவர்க்கும் தம்மைப் பேச லொட்டாமை தெரிவிக்க, ஆழ்வாரும் திருநறையூரிற் சென்று எம் பெருமான் திருமுன்பு தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ் திருச்சக்கரத்தின் கோயிற் பொறியாலே திருஇலச்சினை பெற்றுக் கேசவாதித்வாதச ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களோடும்வரக், குமுதவல்லி

யும்நித்யமாக ஒரு ஸம்வத்ஸரம் ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கட்கு அமுது செய்வித்து அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ர ஸாதமும் ஸ்வீகரித்தல் வேண்டுமென்று நியமிக்க, ஆழ்வாரும் அதற் கிசைந்து ப்ரதிஜ்ஞை செய்துகொடுக்கக் குமுதவல்லியாரை நீலருக்கு உதகபூர்வகமாக நாடும் ஊருமறிய நல்லதோர் கண்ணாலஞ் செய்து கொடுத்தார்கள்.

அநந்தரம் ஆழ்வாரும் திருமாலடியார்களுக்கு அமுது செய்விப் பதில் தமது ஸர்வஸ்வத்தையும் இழக்க, அரசன்தனது பகுதிப் பணத்துக்கு நிர்ப்பந்தித்து இவருடன் போர்புரிந்து தோல்வி யடைந்து ஒரு சூழ்ச்சியால் இவரைச் சிறைப்படுத்த, மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து ஆழ்வார் வருந்த, இவர் கனவில் எம்பெருமான் தோன்றி "உமக்குப் பகுதிக்கு வேண்டிய த்ரவ்யம் தருகிறோம், காஞ்சிபுரத்தேற வாரும்" என்ன, இவரும் காவலாளருடன் காஞ்சிபுரம் சென்று வேகவதீ தீரத்திலே தனம் இருக்குமிடத்தை வரதராஜன் அடையாளத்துடனே கனவில்காட்டக்கண்டு அரசன் பகுதிப்பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு மிகுதியைத்ததீயாராதனத்துக்கு உபயோகிக்க அரசனும் இதையறிந்து இவரை வணங்கி மன்னிப்புப் பெற்று அப்பகுதிப்பணங்கொண்டு திருமாலடியார்க் கமுதளித்து தோஷம் தீர்த்துக்கொண்டான். ஆழ்வாரும் மிகுந்த பணங் கொண்டு ததீயாராதநம் செய்து, மேலும் பொருளில்லாது வருந்தி வழிபறித்துப் பொருள்கொண்டு விடாது நடத்திவர, எம்பெரு மானும் இவரை விசேஷகடாக்ஷம் செய்ய எண்ணித் தான் ஒரு மணவாளனாகப் பத்நி ஸஹிதனாய் வந்துதோற்ற, ஆழ்வாரும் அவர் களை வளைந்து சூழ்ந்து வஸ்த்ராபரணங்களையும் அபஹரித்துக் கொண்டு அறுகாழியையும் திருமுத்தாலே கடித்துவாங்க, எம்பெரு மானும் இதைக்கண்டு "நம்கலியனோ" என்றருளிச்செய்தான். பின்பு இவை இத்தனையையும் சுமைசுமையாய்க் கட்டி எடுக்கப் பார்க்க அவை பேர்க்கவும் போதாதபடியால். மணவாளனை எம் பெருமானைப் பார்த்து 'நீமந்த்ரவாதம் பண்ணினாய்' என்று நெருக்க, எம்பெருமானும் "அம்மந்த்ரத்தை உமக்குச் சொல்லு கிறோம் வாரும்" என்று, ஆழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்னலாம்படி பெரிய திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்தருள, ஆழ்வாரும் "பெற்றதாயி னும் ஆயினசெய்யும் நலந்தரும் சொல்லை நான்கண்டு கொண் டேன்" என்று வாயார நன்றி கூறும்படித் தனது திவ்யமங்கள விக்ராஹத்தைப் பிராட்டியோடு பெரிய திருவடிமேற் காட்டியருள, ஆழ்வாரும் பெரிய பிராட்டியருளாலே தக்கஞானக்கண்களாலே

கண்டு அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதி உள்ளடங்காமல் திருமொழிப் பெருவெள்ளமாகப் பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருஎழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரிய திருமடல் என்கிற ஆறுதிவ்ய ப்ரபந்தங்களை ஸ்ரீசடகோபர் திருவாக்கான சதுர்வேதத்துக்கு ஆறங்கம்போல ஆசு மதுரம் சித்ரம் விஸ்தாரம் எனும் நாற்கவிகளாலே அருளிச்செய்தனர்.

ஆழ்வார் திருமொழியருளிச் செய்துகொண்டு திவ்யதேசங்கள் தோறும் ஸேவித்துவர, ஸ்ரீகாழிக்கெழுந்தருளினவளவிலே "நாலு கவிப்பெருமாள் வந்தார்" "ப்ரவாதி மத்தகஜகண்டீரவர் வந்தார்" என்று விருதூதிச்செல்ல, அங்கே சம்பந்தன் சிஷ்யர்கள் வந்து ஆழ்வாரை "எங்கள் சம்பந்தப்பெருமாள் இருக்கிற இடத்திலேநீர் நாலு கவிப்பெருமாளென்று விருதூதிச் செல்லத்தகாது" என்று தடுக்க, ஆழ்வாரும் தர்க்கத்துக்கழைக்க, சம்பந்தரும் ஒரு கவி சொல்ல, ஆழ்வாரும் அதைத்தூஷித்து, அவ்வூரில் எம்பெருமான் சந்நிதி ஒன்றுமில்லாமையால் ஒரு வைஷ்ணவியின் திருவாராதநமான வெண்ணெயுண்டதாடாளனை எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு "ஒரு குறளாயிரு நிலம்" (1178) என்கிற திருமொழியையருளித் தமது பெருமையெல்லாம் தோன்ற "ஆலிநாடன் அருள்மாரி அரட்டமுக்கி அடையார் சீயம் கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற் பரகாலன் கலியன்" என்ன, சம்பந்தரும் "நாலுகவிப் பெருமாள் என்ற விருது உமக்குச் செல்லும்" என்ன ஆழ்வாரும் தங்குதடையின்றி விருதோடு சென்றனர்.

அநந்தரம் ஆழ்வார் திருவரங்கம் பெரிய கோயில் விமான மண்டப கோபுராதி கைங்கரியங்கள் செய்யத் திருவுள்ளமாய்ப் பொருள்தேட எண்ணுகையில், நாகபட்டினத்தில் ஒரு பொன்னாலான புத்த விக்ரஹ மிருப்பதையறிந்து அதையறுத்துத் திருப்பணி செய்ய நினைந்து, நாகபட்டினம் சென்று ஒரு சூழ்ச்சியால் புத்தன் கோயிலுக்குட் செல்லும் வழியை ஒரு கம்மாளன் மூலமறிந்து விக்ரஹத்தை எடுத்துவந்துடைத்துச் சுட்டுரைத்த நன்பொன்னாக்கித் திருமதிள் கைங்கர்யத்துக்கு உபயோகப்படுத்தினர். ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலை சேர்க்கிற இடம் நேர்பட அவ்விடத்தைத்தப்பி ஒதுங்கத்திருமதிள் கட்டுவித்தருள, அவ்வாழ்வாரும் திருவுள்ள முகந்து தமது திருமாலை கொய்யும் ஆயுதத்துக்கு 'அருள் மாரி' என்று இவருடைய திருநாமம் சாத்திப்ரீதராயினர். திருமங்கையாழ்வாரும் திருமதிள் திருமண்டபம் முதலான கைங்கர்யங்கள் பண்ணி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

நம்மாழ்வார் வைபவம். ஆழ்வார்களெல்லாரையும் அவயவபூதராகவுடைய நம்மாழ்வார் திருஅவதாரக்ரமம் இருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில், பாண்டிய நாட்டில் தாம்ரபர்ணி நதிக்கரையில் திருக்குருகூரில் மறந்தும் புறந்தொழாமே குடிகுடிவழி வந்தாட் செய்யும் வேளாளர் குலத்திலே பிறந்து ஏழாட்காலும் பழிப்பிலராயிருப்பர். திருவழுதிவளநாடர் என்றொருவர் அவர் பிள்ளை அறந்தாங்கியார் அவர் பிள்ளை சக்ரபாணியார் அவர் பிள்ளை அச்யுதர் அவர் பிள்ளை செந்தாமரைக்கண்ணர் அவர் பிள்ளை செங்கண்ணர் அவர் பிள்ளை பொற்காரியார் அவர் பிள்ளை காரியார் அவர் பிள்ளை மாறன் என்ற இக்ரமத்தில்வந்த திருவம்சத்திலே, பொற்காரியார் தமது புத்ரரான காரியாருக்குத் திருவண் பரிசாரத்திலுள்ள திருவாழ்மார்பர் புத்ரியான உடைய நங்கையாரைத் திருமணம் செய்விக்கக், காரியாரும் தமது பத்நியுடன் இல்லறம் நடத்தி வர, ஒரு தடவை தமது பத்நியைப் பிறந்தகம் அழைத்துப்போய் மீண்டும் வரும்போது திருக்குறுங்குடியில் எம்பெருமானை ஸேவித்துப் புத்ரஸந்தானம் தந்தருளுமாறு வேண்டி நிற்க, எம்பெருமானும் “நாமே வந்து பிறக்கிறோம்” என்று அர்ச்சகமுகேந வரப்ரதானம் செய்ய, உடைய நங்கையார் கர்ப்பவதியாக, எம்பெருமான் சேனை முதலியாரை நம்மாழ்வாராக அவதரிக்கும்படி நியோகிக்கக் கலியுகம் பிறந்த நாற்பத்து மூன்றாநாளான வர்த்தமான பஹுதாந்ய வர்ஷத்தில் வஸந்தருதுவில் வைகாசிமீ சுக்லபக்ஷம் பௌர்ணமி கூடின திருவைசாக நக்ஷத்ரத்தில் காவ்யவாஸர சர்க்கடக லக்நத்திலே திவ்யயோக திவ்யகாணங்களிலே வகுளபூஷண பாஸ்கரோதய முண்டாய்த்து. திருவநந்தாழ்வானும் வர்ஷாதப நிவாரணார்த்தமாக இவருக்கு முன்னே திருப்புளியாழ்வாராய் வந்து அவதரித்தருளினர்.

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம். மதுரகவிகள் திருக்கோளூரிலே சித்திரைமாசத்தில் சித்ராநக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீகுமுதகணேசாம்சராய், ஸ்ரீவகுளபூஷண பாஸ்கரோதயத்துக்கு அருணோதயம் போலே முன்னே திருஅவதரித்தருளினர். இவர் சாமவேதிகளான பூர்வசிகைப் பிராமணர் குலத்தில் அவதரித்து எல்லாவித்தைகளையும் கற்று மஹா விரக்தராய் முக்திதலங்கள் ஏழாகிய திருவயோத்தி முதலான திவ்ய தேசங்களைச் சேவிக்க எழுந்தருளினர்.

நம்மாழ்வார் வைபவம் தொடர்ச்சி. முத்தனைய முறுவல் செய்து மூக்குறுஞ்சி முலையுணாதே மௌனத்தோடிருந்தும் வாட்டமின்றிக்கே பரிபூர்ணராயிருக்கிற குழந்தையைக்கண்டு தாய்தந்தையர்களான உடையநங்கையாரும் காரியாரும் பொலிந்து நின்ற

பிரான் திருமுன்பே எடுத்துக் கொண்டுபோய் ஸேவிக்கப் பண்ணி, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே ஆணிப்பொன்னாற்செய்த வண்ணச்சிறு தொட்டிலிலே வளர்த்தி விசேஷப்ரதிபத்தி பண்ணி ஸேவித்துக் கொண்டுவர, இவ்வாழ்வார் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே பதினாறு திருநக்ஷத்ரமளவாக அவன் முகத்தன்றி விழியேன் என்று கண்களை மூடி, ஆருக்கென் சொல்கேன் என்று மௌநியுமாய் எழுந்தருளியிருக்க, அயோத்தி சென்ற ஸ்ரீமதுரகவிகளும் தென்திசையிலே ஸூர்யோதயமானாற்போல ஒரு அப்ராக்ருததிவ்ய தேஜஸ்ஸைக் கண்டு திகைத்து அதைப் பரீக்ஷிக்கப் புறப்பட்டுப் பகலெல்லாம் கண்வளர்ந்தருளி ராத்திரிகளில் அந்த தேஜஸ்ஸே குறியாக மிக விரைவாகப் புண்யக்ஷேத்ரம்தோறும் சோதித்துவரத் திருவரங்கத்திற்கும் தெற்கில் அந்த தேஜஸ் இருக்கக்கண்டுத் திருக்குருகூரிற் சென்று அப்பால் பார்த்துக் காணாமையால் இது இங்கேயாயிருக்கும் என்று நிச்சயித்து உறங்காப்புளி நிழலில் பூர்ணசந்த்ரனைப் போல் பத்மாஸனத்தமர்ந்து பரதத்வபோத முத்ராயுக்தராய்க் கண் மூடி மௌனியாயிருக்கும் ஸ்ரீபராங்குசரைப் பார்த்து இவருக்குச் செவிகேட்குமோ என்று பரீக்ஷிக்கைக்காக ஒரு குண்டுக்கல்லைத் திடீரென்று போட, இவரும் திருக்கண்களை விழித்துப் பார்த்தருள, இவருக்கு வாக்குண்டோ என்பதை யறியச் "செத்ததின் வயிற்றிற் சிறியது பிறந்தால் எத்தைத்தின்று எங்கே கிடக்கும்" என்ன, ஆழ்வாரும் "அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்" என்று அருளிச்செய்ய, ஸ்ரீமதுரகவிகளும் ஆழ்வார் திருவடிகளில் வணங்கி "மேவினேன் அவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே" என்று ஆஸ்ரயிக்க, எம்பெருமானும் பெரிய திருவடிமீது எழுந்தருளி சேவை சாதித்து ஆழ்வாருக்கு மயர்வற மதிநலமருள, ஆழ்வாரும் அநுபவித்து அவ்வநுபவ ஜநிதப்ரீதி உள்ளடங்காமல் ருக்யஜுஸ் அதர்வண வேதஸாரார்த்தத்தை முறையே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி என்கிற திவ்யப் பிரபந்தங்களினும், ஸாம வேதஸாரார்த்தத்தைச் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழி திவ்யப் ப்ரபந்தத்தாலும் அருளிச்செய்து ஸ்ரீமதுரகவிகள் முதலான ஸஜ்ஜநங்கள் அறியக் கற்று வல்லராம்படி ப்ரதிஷ்டிப்பிக்க, நூற்றெட்டு திவ்யதேசத்தெம்பெருமான்களும் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே எழுந்தருளித் திருமுக ப்ரதாநம் பண்ணி மங்களாசாஸநம் பெற, ஆழ்வாரும் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரம பக்திகளையுடையராய்த் தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொல்லி அவாவற்ற வீடு பெற்றருளினார்.

மதுரகவி யாழ்வார் வைபவம் தொடர்ச்சி. அநந்தரம் ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் வைபவத்தைப் பிர்தம சிஷ்யரான ஸ்ரீமதுரகவிகள் "கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு" என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்திலே அருளிச்செய்து, அர்ச்சாரூபமான ஆழ்வார் விக்ரஹத்தையும் ஏறியருளப் பண்ணி அவருக்கு நித்ய பக்ஷ மாஸ அயன ஸம்வத் ஸரோத்ஸவங்களை யெல்லாம் மஹோத்ஸவமாகத் தாழ்வற நடத்திக்கொண்டுவர, "வேதம் தமிழ் செய்த பெருமாள் வந்தார்" என்று விருது பிடிக்க வொட்டோம் என்று சில சங்கத்தார் சிஷ்யர்கள் ஆக்ஷேபிக்க, ஸ்ரீமதுரகவிகளும் "எங்களாழ்வார் திவ்ய ஸூக்திக்குச் சங்கப் பலகை இடந்தருமாயின் அவருக்கும் இடங் கொடுத்ததாம் என்று திருவாய் மொழியில் "கண்ணன் கழலிணை" என்று தொடங்கும் திருப்பாசுரத்தை (3711) ஒரு சிறு முறியில் எழுதித்தர, அச்சிறுமுறி சங்கப் பலகையிலிருந்த புலவர்களை யெல்லாம் கவிழ்த்துப் போட்டுத் தானே அப்பலகைமீது நிற்கக் கண்ட அப்புலவர்கள் ஆழ்வாரைக் கொண்டாடி மன்னிப்புப் பெற்றார்கள். இப்படி ஸ்ரீமதுரகவிகள் தமது ஆசார்யரான ஸ்ரீபராங்குசருடைய வைபவத்தைச் சிலகாலம் ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

ஆழ்வார்கள் அவதரித்த காலம். திவ்ய ஸூரி சரிதத்திலும் ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவத்திலும் ஆழ்வார்கள் திருவவதாரம் செய்த மாதங்களும் திருநக்ஷத்ரங்களுமே உள்ளன, யுகம் வருஷம் திதி வாரம் முதலியன காணப்படவில்லை. நம்மாழ்வார் திருவவதாரத்துக்கு மட்டும் லக்னம் உட்பட எல்லாம் ஆறாயிரப்படியில் தரப்பட்டுள்ளன. திருமங்கையாழ்வார் அவதார வருஷத்தின் பெயர்மட்டும் காணப்படுகிறது. 'மூவாயிரப்படி குருபரம்பரையில் கீழ்வருமாறுள்ளது :—பொய்கையாழ்வார் துவாபரயுகம் 862901 (=B. C. 4202 கி. மு.) சித்தார்த்திஞு ஐப்பசிமீ சுக்லாஷ்டமி செவ்வாய்க்கிழமை திருவோணம்; பூதத்தாழ்வார் ஷை யுகம் ஷு மீ சுக்லநவமி புதன்கிழமை அவிட்டம்; பேயாழ்வார் ஷை யுகம் ஷு மீ சுக்லதசமி வியாழக்கிழமை சதயம்; திருமழிசைப்பிரான் ஷை யுகம் ஷு தைமீ கிருஷ்ணபிரதமை ஞாயிற்றுக்கிழமை மகம்; மதுரகவிகள் ஷை யுகம் 863879 (B. C. 3224) ஈசுவரஞு சித்திரைமீ சுக்லசதுர்த்தசி வெள்ளிக்கிழமை சித்திரை நக்ஷத்ரம்; நம்மாழ்வார் கலிபிறந்த 43-வது நாள் (B. C. 3102) பிரமாதிஞு வைகாசிமீ பௌர்ணமி வெள்ளிக்கிழமை விசாகம்; குலசேகராழ்வார் கலி 28 (B. C. 3075) பராபவஞு மாசிமீ சுக்லதுவாதசி வெள்ளிக்கிழமை புனர்பூசம்: பெரியாழ்வார்

கலி 47 (B. C. 3056) குரோதனஹு ஆனிமீ சுக்ல ஏகாதசி ஞாயிற்றுக்கிழமை சுவாதி ; ஆண்டாள் கலி 98 (B. C 3005) நளஹு ஆடிமீ சுக்ல சதுர்த்தசி செவ்வாய்க்கிழமை பூரம் ; தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் கலி 289 (B. C. 2814) பிரபவஹு மார்கழிமீ கிருஷ்ண சதுர்த்தசி செவ்வாய்க்கிழமை கேட்டை ; திருப்பாணாழ்வார் கலி 343 (B. C. 2760) தர்மதிஹு கார்த்திகைமீ கிருஷ்ணதுவிதியை புதன்கிழமை ரோஹிணி ; திருமங்கையாழ்வார் கலி 398 (B. C. 2714) நளஹு கார்த்திகைமீ பௌர்ணமி வியாழக்கிழமை கிருத்திகை நக்ஷத்ரம். ஸ்ரீரங்கம் தேவஸ்தானத்தின் பழைய சரித்திரத்தைக் கூறும் " கோயிலொழுகு " என்ற நூலில் குலசேகரப் பெருமாள் கல்யப்தம் ஐம்பது வருஷத்துக்கு மேல் சேரசோழ பாண்டிய மண்டலங்களுக்குப் பிரபுவாய்த் தமது புத்ரி சோழவல்லியை அழகிய மணவாளப் பெருமாளுக்குத் திருமணம் செய்வித்துத் தமது சொத்தை ஸ்ரீதனமாகக் கொடுத்து மூன்றும் ஆவரணத்தின் தென்மேற்கில் சேனைவென்றான் திருமண்டபம் கட்டிய செய்தியும், கல்யப்தம் 105-க்கு மேல் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே அழகிய மணவாளன் ரங்க மன்னாராக எழுந்தருளிச் சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாரைத் திருமணம் புணர்ந்த செய்தியும், கல்யப்தம் 445-க்கு மேல் ஆழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் தினம் திருவரங்கம் திருப்பதியிலே நித்யவாசம் பண்ணிக்கொண்டு திருப்பணிகள் நடத்திய செய்தியும் கூறப்பட்டுள்ளன. பெரியாழ்வார் திருமொழியில் (344-ம் பாசுரத்தில்) கோநெடுமாறன் பற்றியும், திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் (1128—1137) சில பல்லவ மன்னர் பற்றியும், (1498—1507) கோச்செங்கட்சோழன் பற்றியும் வரும் குறிப்புக்கள், சிலாசசஸனங்கள், செய்யுள் நடை, இலக்கண விசேடங்கள் முதலிய பல ஆதாரங்களைக்கொண்டு ஸ்ரீமான்கள் டாக்டர் எஸ். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், பி. டி. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார், டி. ஏ. கோபிநாத ராவ், ராவ்சாஹெப் மு. ராகவையங்கார் முதலிய ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் ஆழ்வார்கள் காலம் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குட்பட்ட ஐந்நூறு வருஷங்கள் (5th to 10th Century A.D.) என்கின்றனர். சம்ப்ரதாய ஞானமும் சரித்ர ஞானமும் ஒருங்கே வாய்க்கப்பெற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பேரறிஞர்களுடைய ஆராய்ச்சிக்குரிய முதற்பொருளாக இஃதுள்ளது.

திருப்பூவண மடம்
உ
சிவமயம்.
TIRUPPOOVANA MADAM.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பொதுத் தனியன்கள்

நாலாயிரம் முழுமையுமாவது அல்லது ஒரு பகுதியாவது ஸேவிக்கத் தொடங்கும்போது இந்தத் தனியன்களிலொன்றை முதலில் ஸேவித்துவிட்டுப் பிறகு அவ்வப் பகுதிக்குரிய தனியன்களை ஸேவிப்பது சம்பிரதாயம்.

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் தனியன்*

ஶ்ரீஶைலேஶ - தயாபாத்ரம்
தீபக்த்யாதி - குணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே
ரம்யஜாமாதரம் முநிம்.

---

*ஸ்ரீ ரங்கநாதரே ஒரு சிறு பிள்ளையாக வந்து இத்தனியனைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர் என்பது சம்பிரதாயம். இது தென்கலையார் தொடக்கம். இதன் உரை :- ஸ்ரீ சைலேசருடைய தயைக்குப் பாத்திரரும் ஞானம் பக்தி முதலிய குணங்களையுடைய கடலும் யதிராசரை வழிபடுபவருமாகிய அழகிய மணவாள மாமுனிகளை வணங்குகிறேன்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தனியன்†

ராமாநுஜ - தயாபாத்ரம்
ஜ்ஞாநவைராக்ய - பூஷணம்
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம்
வந்தே வேதாந்ததேஶிகம்.

---

†ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர் அருளிச்செய்தது. இது வடகலையார் தொடக்கம். இதன் உரை :- ராமாநுஜருடைய தயைக்குப் பாத்திரரும் ஞானம் வைராக்கியம் ஆகியவைகளைப் பூஷணமாக வுடையவருமாகிய ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத ஆரியராகிய வேதாந்த தேசிகரை வணங்குகிறேன்.

தென்கலையார் வடகலையார் ஆகிய இருவருக்கும் கீழ்வரும் தனியன்கள் பொது

குருபரம்பரையின் தனியன்[1]

லக்ஷ்மீநாத - ஸமாரம்பாம் நாத - யாமுந - மத்யமாம்
அஸ்மதாசார்ய - பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம். (1)

ஸ்ரீ எம்பெருமானார் (=உடையவர்) தனியன்[2]

யோ நித்யமச்யுத - பதாம்புஜ - யுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ் ததிதராணி த்ருணாய மேநே
அஸ்மத்குரோர் பகவதோ'ஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே. (2)

ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் தனியன்[3]

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ் -
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா. (3)

---

[1] ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வார் அருளிச் செய்தது. இதன் உரை :—லக்ஷ்மி நாதனை (=ஸ்ரீமந் நாராயணனை)த் தொடக்கத்திலும், நாதமுனிகளையும் ஆளவந்தாரையும் மத்தியிலும் எமது ஆசாரியரை முடிவிலும் உள்ள குரு பரம்பரையை வந்திக்கிறேன்.

[2] ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வார் அருளிச்செய்த 'ஸ்ரீ வைகுண்ட ஸ்தவ'த்தில் இது முதற் சுலோகம். இதன் உரை :—எவர் நித்தியமாக அச்சுத னுடைய (=ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய) இணையடிப் பொற்கமலத்தில் மிகுந்த விருப்பமுடைமையால் அதற்குப் புறம்பானவைகளைத் துரும்பாக நினைத்தாரோ, அந்த ஷட் குணபூர்ணரும் தயைக்கடலும் எமது குருவுமாகிய ஸ்ரீ ராமாநுஜருடைய திருவடிகளைச் சரணமாகப் பற்று கிறேன்.

[3] ஸ்ரீ ஆளவந்தா ரருளிச்செய்த 'ஸ்தோத்ர ரத்ந'த்தில் இது ஐந்தாவது சுலோகம். இதன் உரை :—என்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முறையாகத்

ஆழ்வார்கள் உடையவர் தனியன்[1]

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய - பட்டநாத -
ஸ்ரீபக்திஸார - குலசேகர - யோகிவாஹாந்
பக்தாங்க்ரிரேணு - பரகால - யதீந்த்ர மிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத் - பராங்குஶ - முநிம் ப்ரணதோஸ்மி - நித்யம். (4)

தாய் தந்தை மாதர் மக்கள் செல்வம் ஆகிய எல்லாமுமாகி, வகுளமலர்களால் (மகிழம் பூக்களால்) அழகியதுமான நம்முடைய குலபதியின் (நம்மாழ்வாருடைய) திருவடியிணையினை நன்கு வணங்குகிறேன்.

[1]ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது. இதன் உரை :—பூதத்தாழ்வாரையும் பொய்கையாழ்வாரையும், பேயாழ்வார், பெரியாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார், குலசேகராழ்வார், திருப்பாணாழ்வார் ஆகியவர்களையும், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், யதீந்திரர் (= உடையவர், இராமாநுசர்) ஆகியவர்களையும் ஸ்ரீமத் பராங்குச முனியையும் (= நம்மாழ்வாரையும்) என்றும் நன்கு வணங்கிய வண்ணமாய் இருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தத்துள்

முதலாயிரம்

திருப்பல்லாண்டு பெரியாழ்வார் திருமொழிகளின் தனியன்கள்

குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹ வேதாநசேஷாந்[1]
நரபதி - பரிக்லுப்தம் சுல்க மாதாதுகாம:
ச்வசுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுல திலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி.

மின்னார் தடமதில்சூழ் வில்லிபுத்தூ ரென்று,ஒருகால்[2]
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம்,—முன்னாள்
கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம், கீழ்மையினில் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்று,[2]
ஈண்டிய சங்க மெடுத்தோத[3]—வேண்டிய
வேதங்க ளோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்,
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

---

[2]ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது. இதன் உரை :—எவர் அரசன் ஏற்படுத்திய பொற்கிழியைப் பெறவிரும்பிக் குருமுகமாக ஓதாமலே வேதங்களை ஒன்றும் விடாமல் (பகவத் கிருபையால்) எடுத்துரைத்தாரோ, ஸ்ரீ ரங்கநாதனுக்கு ஸாக்ஷாத் மாமனாரும் அமரர்களால் வணங்கப்பெற்றவரும் த்விஜகுலதிலகருமான அந்த விஷ்ணுசித்தரை (பெரியாழ்வாரை) வணங்குகிறேன்.

[2]பாண்டிபபட்டர் அருளிச் செய்தவை.

[3]சங்கம் மடுத்தூத, அடுத்தூத, எடுத்தூத என்றும் பாடம்.

ஸ்ரீ :

பெரியாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பல்லாண்டு

காப்பு

1 *பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத் தாண்டு,[1]
பல்கோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்டதிண்தோள் மணிவண்ணா, உன்
செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு.

2 *அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம்பல்லாண்டு,
வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டு
வடிவார் சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு,
படைபோர் புக்குமுழங்கும் அப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே

3 வாழாட்பட்டுநின்றீருள்ளீரேல்வந்துமண்ணும்மணமும்கொண்மின்,
கூழாட்பட்டுநின்றீர்களை எங்கள்குழுவினில்புகுதலொட்டோம்,
ஏழாட்காலும்பழிப்பிலோம்நாங்கள் இராக்கதர்வாழ்இலங்கை,
பாழாளாகப்படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. ௩

4 ஏடுநிலத்திலிடுவதன்முன்னம்வந் தெங்கள்குழாம்புகுந்து,
கூடுமனமுடையீர்கள் வரம்பொழிவந் தொல்லைக்கூடுமினோ,
நாடுநகரமும்நன்கறிய நமோநாராயணாயவென்று,
பாடுமனமுடைப்பத்தருள்ளீர் வந்துபல்லாண்டுகூறுமினே. ௪

5 அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி அசுரரிராக்கதரை,
இண்டைக்குலத்தை எடுத்துக்களைந்த இருடீகேசன் தனக்கு,
தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர் வந்தடிதொழுதாயிரநாமம்சொல்லி
பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்த்துபல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென்மினே.

6 எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதம்மூத்தப்பன்ஏழ்படிகால்தொடங்கி,
வந்துவழிவழி ஆட்செய்கின்றோம், திருவோணத்திருவிழவில்

குறிப்பு :—நிறுத்துமிடங்கள் , என்ற குறியாலும் இரண்டுதரம் ஸேவிப்பவை * என்ற குறியாலும் அறியப்படும்.

[1] முதலிரண்டு பாசுரங்களையும் சேர்த்து ஒரே பாசுரம்போல ஸேவிப்பது சம்ப்ரதாயம்.

அந்தியம்போதிலரியுருவாகி அரியையழித்தவனை,
பந்தனை தீரப்பல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென் றுபாடுதுமே. ௬

7 தீயிற்பொலிகின்றசெஞ்சுடராழிதிகழ் திருச்சக்கரத்தின்,
கோயிற்பொறியாலேஒற்றுண்டுநின்றுகுடிகுடியாட்செய்கின்றோம்,
மாயப்பொருபடைவாணனை ஆயிரந்தோளும்பொழிகுருதி
பாயச்,சுழற்றியஆழிவல்லானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே.

8 நெய்யிடைநல்லதோர்சோறும் நியதமு மத்தாணிச்சேவகமும்
கையடைக்காயும்கழுத்துக்குப்பூணொடுகாதுக்குக்குண்டலமும்
மெய்யிடநல்லதோர்சாந்தமும் தந்தென்னை வெள்ளுயிராக்கவல்ல,
பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுவனே.

9 உடுத்துக்களைந்தநின்பீதகவாடை யுடுத்துக்கலத்ததுண்டு,
தொடுத்ததுழாய்மலர்சூடிக்களைந்தனசூடுமித்தொண்டர்களோம்,
விடுத்ததிசைக்கருமம்திருத்தித் திருவோணத்திருவிழவில்,
படுத்தபைந்நாகணைப்பள்ளிகொண்டானுக்குப்பல்லாண்டுகூறுதுமே.

10 எந்நாளெம்பெருமானுன்றனக்கடியோமென்றெழுத்துப்பட்ட
அந்நாளே, அடியோங்களடிக்குடில் வீடுபெற்றுய்ந்ததுகாண்,
செந்நாள்தோற்றித் திருமதுரையுட்சிலைகுனித்து, ஐந்தலைய
பைந்நாகத்தலைப்பாய்ந்தவனேஉன்னைப்பல்லாண்டுகூறுதுமே.

11 *அல்வழக்கொன்றுமில்லாவணிகோட்டியர்கோன்,அபிமானதுங்கன்
செல்வனைப்போலத்திருமாலே நானுமுனக்குப்பழவடியேன்,
நல்வகையால் நமோநாராயணாவென்று நாமம்பலபரவிப்,
பல்வகையாலும்பவித்திரனே உன்னைப்பல்லாண்டுகூறுவனே.

12 *பல்லாண்டென்றுபவித்திரனைப் பரமேட்டியைச்;சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண்டான்தன்னைவில்லிப்புத்தூர்விட்டுசித்தன்விரும்பியசொல்,
நல்லாண்டென்றுநவின்றுரைப்பார்நமோநாராயணாவென்று,
பல்லாண்டும்பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்பல்லாண்டே. ௧௨

அடிவரவு:—பல் அடி வாழ் எடு அண்டம் எந்தை தீ நெய் உடுத்து எந்நாள் அல்வழக்கு பல்லாண்டு வண்ணம்.

[ஆதி கூறுதும், அநந்தரம் கூறுமின், அண்டம் என்மின், எந்தை பாடுதும், தீ உடுத்தெந்நாள் கூறுதும், நெய்யுமல்லும் கூறுவனே.]

பெரியாழ்வார் திருமொழி

முதற்பத்து

1-வது திருமொழி - வண்ண மாடங்கள்

கண்ணன் திருவவதாரச் சிறப்பு

13 வண்ணமாடங்கள் சூழ்திருக்கோட்டியூர்,
கண்ணன்கேசவன் நம்பிபிறந்தினில்
எண்ணெய்சுண்ண மெதிரெதிர் தூவிடக்
கண்ணன்முற்றம் கலந்தளறாயிற்றே. க

14 ஓடுவார்விழுவா ருகந்தாலிப்பார்,
நாடுவார்நம்பிரா னெங்குற்றானென்பார்,
பாடுவார்களும் பல்பறைகொட்டநின்று,
ஆடுவார்களு மாயிற்றாய்ப்பாடியே. உ

15 பேணிச்சீருடைப் பிள்ளைபிறந்தினில்,
காணத்தாம்புகுவார் புக்குப்போதுவார்
ஆணொப்பா ரிவன்நேரில்லைகாண், திரு
வோணத்தானுலகாளு மென்பார்களே. ௩

16 உறியைமுற்றத் துருட்டி நின்றாடுவார்,
நறுநெய்பால்தயிர் நன்றாகத்தூவுவார்,
செறிமென்கூந்த லவிழத்திளைத்து, எங்கும்
அறிவழிந்தன ராய்ப்பாடியாயரே. ச

17 கொண்டதாளுறி கோலக்கொடுமழு,
தண்டினர் பறியோலைச்சயனத்தர்,
[1]விண்ட முல்லை யரும்பன்னபல்லினர்,
அண்டர்மிண்டிப்புகுந்து நெய்யாடினார். ரு

18 கையுங்காலும்நிமிர்த்துக் கடாரநீர்
பையவாட்டிப் பசுஞ்சிறுமஞ்சளால்,
ஐயநாவழித்தாளுக் கங்காந்திட,
வையமேழுங்கண்டாள் பிள்ளைவாயுளே. சு

---

[1] 'விண்டின்' என்றும் பாடம்.

19 வாயுள்வையகங்கண்ட மடநல்லார்,
ஆயர்புத்திரனல்ல னருந்தெய்வம்,
பாயசீருடைப் பண்புடைப்பாலகன்,
மாயனென்று மகிழ்ந்தனர்மாதரே. எ

20 பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள்,
எத்திசையும் சயமரம்கோடித்து
மத்தமாமலை தாங்கியமைந்தனை,
உத்தானஞ்செய் துகந்தனராயரே. அ

21 கிடக்கில்தொட்டில் கிழியவுதைத்திடும்,
எடுத்துக்கொள்ளில் மருங்கையிறுத்திடும்,
ஒடுக்கிப்புல்கி லுதரத்தே பாய்ந்திடும்,
மிடுக்கிலாமையால் நான்மெலிந்தேன்நங்காய். கூ

22 *செங்நெலார்வயல்சூழ் திருக்கோட்டியூர்,
மன்னுநாரணன் நம்பிபிறந்தமை,
மின்னுநூல் விட்டுசித்தன்விரித்த, இப்
பன்னுபாடல் வல்லார்க்கில்லை பாவமே. க0

அடிவரவு:—வண்ணம் ஒடு பேணி உறி கொண்ட கை வாய் பத்து கிடக்கில் செங்நெல் சீத.

2. சீதக்கடல்

திருப்பாதாதிகேசம்

23 *சீதக்கட லுள்ளமுதன்னதேவகி,
கோதைக்குழலா ளசோதைக்குப்போத்தந்த,
பேதைக்குழவி பிடித்துச்சுவைத்துண்ணும்,
பாதக்கமலங்கள் காணீரே பவளவாயீர்வந்துகாணீரே. க

24 முத்தும்மணியும் வயிரமும்நன்பொன்னும்,
தத்திப்பதித்துத் தலைப்பெய்தாற்போல், எங்கும்
பத்துவிரலும் மணிவண்ணன்பாதங்கள்,
ஒத்திட்டிருந்தவாகாணீரே ஒண்ணுதலீர்வந்துகாணீரே. உ

25 பணைத்தோளிளவாய்ச்சி பால்பாய்ந்தகொங்கை,
அணைத்தாரவுண்டு கிடந்தஇப்பிள்ளை,
இணைக்காலில் வெள்ளித்தளைநின்றிலங்கும்,
கணைக்காலிருந்தவாகாணீரே காரிகையீர்வந்துகாணீரே. ங

26 உழந்தாள்நறுநெய் யோரோர்தடாவுண்ண,
இழந்தாளெரிவினா லீர்த்து எழில்மத்தின்,
பழந்தாம்பாலோச்சப் பயத்தால்தவழ்ந்தான்,
முழந்தாளிருந்தவாகாணீரே முகிழ்முலையீர்வந்துகாணீரே.

27 பிறங்கியபேய்ச்சி முலைசுவைத்துண்டிட்டு,
உறங்குவான்போலே கிடந்தஇப்பிள்ளை,
மறங்கொளிரணியன் மார்பைமுன்கீண்டான்,
குறங்குகளைவந்துகாணீரே குவிமுலையீர்வந்துகாணீரே. ரு

28 மத்தக்களிற்று வசுதேவர்தம்முடை,
சித்தம்பிரியாத தேவகிதன்வயிற்றில்,
அத்தத்தின்பத்தாநாள் தோன்றியஅச்சுதன்,
முத்தமிருந்தவாகாணீரே முகிழ்நகையீர்வந்துகாணீரே. சு

29 இருங்கைமதகளி றீர்க்கின்றவனை,
பருங்கிப்பறித்துக்கொண் டோடும்பரமன்றன்,
நெருங்குபவளமும் நேர்நாணும்முத்தும்,
மருங்குமிருந்தவாகாணீரே வாணுதலீர்வந்துகாணீரே. எ

30 வந்தமதலைக்குழாத்தை வலிசெய்து,
தந்தக்களிறுபோல் தானேவிளையாடும்,
நந்தன்மதலைக்கு நன்றுமழகிய
உந்தியிருந்தவாகாணீரே ஒளியிழையீர்வந்துகாணீரே. அ

31 அதிருங்கடல்நிற வண்ணனை, ஆய்ச்சி
மதுரமுலையூட்டி வஞ்சித்துவைத்து,
பதறப்படாமே பழந்தாம்பாலார்த்த,
உதரமிருந்தவா்காணீரே ஒளிவளையீர்வந்துகாணீரே. கூ

32 பெருமாவுரலில் பிணிப்புண்டிருந்து, அங்
கிருமாமருத மிறுத்தஇப்பிள்ளை,
குருமாமணிப்பூண் குலாவித்திகழும்,
திருமார்பிருந்தவாகாணீரே சேயிழையீர்வந்துகாணீரே. க0

33 நாள்களோர் நாலைந்துதிங்களளவிலே,
தாளைநிமிர்த்துச் சகடத்தைச்சாடிப்போய்,
வாள்கொள்வளையெயிற் றுருயிர்வவ்வினான்,
தோள்களிருந்தவாகாணீரே சுரிகுழலீர்வந்துகாணீரே. கக

34 மைத்தடங்கண்ணி யசோதைவளர்க்கின்ற,
செய்த்தலைநீலநிறத்துச் சிறுப்பிள்ளை,
நெய்த்தலைநேமியும் சங்கும்நிலாவிய,
கைத்தலங்கள் வந்துகாணீரே கனங்குழையீர்வந்துகாணீரே.

35 வண்டமர்பூங்குழ லாய்ச்சிமகனாகக்
கொண்டு, வளர்க்கின்ற கோவலக்குட்டற்கு,
அண்டமும்நாடு மடங்கவிழுங்கிய,
கண்டமிருந்தவாகாணீரே காரிகையீர்வந்துகாணீரே. கங

36 எந்தொண்டைவாய்ச்சிங்கம் வாவென்றெடுத்துக்கொண்டு,
அந்தொண்டைவா யமுதாதரித்து,ஆய்ச்சியர்
தந்தொண்டைவாயால் தருக்கிப்பருகும்,இச்
செந்தொண்டைவாய்வந்துகாணீரே சேயிழையீர்வந்துகாணீரே.

37 நோக்கியசோதை நுணுக்கியமஞ்சளால்,
நாக்குவழித்து நீராட்டுமிந்நம்பிக்கு,
வாக்கும்நயனமும் வாயும்முறுவலும்,
மூக்குமிருந்தவாகாணீரே மொய்குழலீர்வந்துகாணீரே. கரு

38 விண்கொளமரர்கள் வேதனைதீர, முன்
மண்கொள்வசுதேவர்தம் மகனாய்வந்து,
திண்கொளசுரரைத் தேயவளர்கின்றான்,
கண்களிருந்தவாகாணீரே கனவளையீர்வந்துகாணீரே. கசு

39 பருவம்நிரம்பாமே பாரெல்லாமுய்ய,
திருவின்வடிவொக்கும்தேவகிபெற்ற,
உருவுகரிய வொளிமணிவண்ணன்,
புருவமிருந்தவாகாணீரே பூண்முலையீர்வந்துகாணீரே. கஎ

40 மண்ணும்மலையும் கடலும்உலகேழும்,
உண்ணுந்திறத்து மகிழ்ந்துண்ணும்பிள்ளைக்கு,
வண்ணமெழில்கொள் மகரக்குழையிவை,
திண்ணமிருந்தவாகாணீரே சேயிழையீர்வந்துகாணீரே. கஅ

41 முற்றிலும்தூதையும் முன்கைம்மேல்பூவையும்,
சிற்றிலிழைத்துத் திரிதருவோர்களை,
பற்றிப்பறித்துக் கொண்டோடும்பரமன்றன்,
நெற்றியிருந்தவாகாணீரே நேரிழையீர்வந்துகாணீரே. ககூ

42 அழகியபைம்பொன்னின்கோ லங்கைக்கொண்டு,
கழல்கள்சதங்கை கலந்தெங்குமார்ப்ப,
மழகன்றினங்கள் மறித்துத்திரிவான்,
குழல்களிருந்தவாகாணீரே குவிமுலையீர்வந்துகாணீரே. ௨௦

43 *சுருப்பார்குழலி யசோதைமுன்சொன்ன,
திருப்பாதகேசத்தைத் தென்புதுவைப்பட்டன்,
விருப்பாலுரைத்த இருபதோடொன்றும்
உரைப்பார்போய், வைகுந்தத்தொன்றுவர்தாமே. ௨௧

சீதமுத்துப் பணேஉழ பிறங்கியமத்த இருங்கைவந்த அதிரும் பெருமா நாள்மைவண்டு எங் நோக்கி விண்பருவம் மண்முற்றில் அழகிய சுருப்பார் மாணிக்கம்.

3. மாணிக்கங்கட்டி

தாலப் பருவம்

44 *மாணிக்கங்கட்டி வயிரமிடைகட்டி,
ஆணிப்பொன்னாற்செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டில்,
பேணியுனக்குப் பிரமன்விடுதந்தான்,
மாணிக்குறளனே தாலேலோ
வையமளந்தானே தாலேலோ. ௧

45 உடையார்கனமணியோ டொண்மாதுளம்பூ,
இடைவிரவிக்கோத்த எழில்தெழ்கினோடு,
விடையேறுகாபாலி ஈசன்விடுதந்தான்,
உடையாய் அழேலழேல்தாலேலோ
உலகமளந்தானே தாலேலோ. ௨

46 என்தம்பிரானா ரெழில்திருமார்வர்க்குச்,
சந்தமழகிய தாமரைத்தாளர்க்கு,
இந்திரன்றானு மெழிலுடைக்கிண்கிணி
தந்துவனாய்நின்றான் தாலேலோ
தாமரைக்கண்ணனே தாலேலோ. ௩

47 சங்கின்வலம்புரியும் சேவடிக்கிண்கிணியும்,
அங்கைச்சரிவளையும் நாணுமரைத்தொடரும்,
அங்கண்விசும்பி லமரர்கள்போத்தந்தார்,
செங்கட்கருமுகிலே தாலேலோ
தேவகிசிங்கமே தாலேலோ. ௪

48 எழிலார்திருமார்வுக் கேற்குமிவையென்று,
அழகியஐம்படையும் ஆரமுங்கொண்டு,
வழுவில்கொடையான் வயிச்சிராவணன்
தொழுதுவனாய்நின்றான் தாலேலோ
தூமணிவண்ணனே தாலேலோ. ௫

49 ஓதக்கடலி னொளிமுத்தினாரமும்,
சாதிப்பவளமும் சந்தச்சரிவளையும்,
மாதக்கவென்று வருணன்விடுதந்தான்,
சோதிச்சுடர்முடியாய் தாலேலோ
சுந்தரத்தோளனே தாலேலோ. ௬

50 கானார்நறுந்துழாய் கைசெய்தகண்ணியும்,
வானார்செழுஞ்சோலைக் கற்பகத்தின்வாசிகையும்
தேனார்மலர்மேல் திருமங்கைபோத்தந்தாள்,
கோனே அழேலழேல் தாலேலோ
குடந்தைக்கிடந்தானே தாலேலோ. ௭

51 கச்சொடுபொற்சுரிகை காம்புகனகவளை,
உச்சிமணிச்சுட்டி ஒண்தாள்[1]நிரைப்பொற்பூ,
அச்சுதனுக்கென் றவனியாள்போத்தந்தாள்,
நச்சுமுலையுண்டாய் தாலேலோ
நாராயணா அழேல் தாலேலோ. ௮

52 மெய்திமிருநானப் பொடியோடுமஞ்சளும்,
செய்யதடங்கண்ணுக் கஞ்சனமும்சிந்தூரமும்,
வெய்யகலைப்பாகி கொண்டுவளாய்நின்றாள்,
ஐயா அழேலழேல் தாலேலோ
அரங்கத்தணையானே தாலேலோ. ௯

53 *வஞ்சனையால்வந்த பேய்ச்சிமுலையுண்ட,
அஞ்சனவண்ணனை ஆய்ச்சிதாலாட்டிய,
செஞ்சொல்மறையவர்சேர் புதுவைப்பட்டன்சொல்,
எஞ்சாமைவல்லவர்க் கில்லையிடர்தானே. ௰

மாணி உடையென் சங்கெழிலோதக்கானார் கச்சுமெய் வஞ்சனையால்
தன்.

---

1 'ஒண்தார்' என்றும் பாடம்.

1730
0.82
கோவில்பட்டி

4. தன்முகத்து

அம்புலிப் பருவம்

54 *தன்முகத்துச்சுட்டி தூங்கத்தூங்கத்தவழ்ந்துபோய்,
பொன்முகக்கிண்கிணியார்ப்பப் புழுதியளைகின்றான்,
என்மகன்கோவிந்தன்கூத்தினை இளமாமதீ,
நின்முகம்கண்ணுளவாகில் நீயிங்கேநோக்கிப்போ. க

55 என்சிறுக்குட்டனெனக்கோரின்னமுதெம்பிரான்,
தன்சிறுக்கைகளால் காட்டிக்காட்டியழைக்கின்றான்,
அஞ்சனவண்ணனோடாடலாடவுறுதியேல்,
மஞ்சில்மறையாதே மாமதீ மகிழ்ந்தோடிவா. உ

56 சுற்றுமொளிவட்டம் சூழ்ந்துசோதிபரந்தெங்கும்,
எத்தனைசெய்யினும் என்மகன்முகம்நேரொவ்வாய்,
வித்தகன்வேங்கடவாணனுன்னைவிளிக்கின்ற,
கைத்தலம்நோவாமேஅம்புலீ கடிதோடிவா. ௩

57 சக்கரக்கையன் தடங்கண்ணால்மலரவிழித்து,
ஒக்கலைமேலிருந் துன்னையே சுட்டிக்காட்டுங்காண்,
தக்கதறிதியேல் சந்திரா சலம்செய்யாதே,
மக்கள்பெறாத மலடனல்லையேல் வாகண்டாய். ச

58 அழகியவாயில் அமுதவூறல்தெளிவுறா,
மழலைமுற்றாத இளஞ்சொல்லாலுன்னைக்கூவுகின்றான்,
குழகன்சிரீதரன் கூவக்கூவநீபோதியேல்,
புழையிலவாகாதே நின்செவிபுகர்மாமதீ. ரு

59 தண்டொடுசக்கரம் சார்ங்கமேந்தும்தடக்கையன்,
கண்துயில்கொள்ளக்கருதிக் கொட்டாவிகொள்கின்றான்,
உண்டமுலைப்பாலறாகண்டாய் உறங்காவிடில்,
விண்டனில்மன்னியமாமதீ விரைந்தோடிவா. சு

60 பாலகனென்று பரிபவஞ்செய்யேல், பண்டொருநாள்
ஆலினிலைவளர்ந்த சிறுக்கனவன்இவன்,
மேலெழப்பாய்ந்து பிடித்துக்கொள்ளும்வெகுளுமேல்
மாலைமதியாதே மாமதீ மகிழ்ந்தோடிவா. எ

61 சிறியனென்றென்னிளஞ்சிங்கத்தை இகழேல்கண்டாய்,
சிறுமையின்வார்த்தையை மாவலியிடைச்சென்றுகேள்,
சிறுமைப்பிழைகொள்ளில் நீயுமுன்தேவைக்குரியைகாண்,
நிறைமதீ நெடுமால் விரைந்துன்னைக்கூவுகின்றான். அ

62 தாழியில்வெண்ணெய் தடங்கையாரவிழுங்கிய,
பேழைவயிற்றெம்பிரான்கண்டா யுன்னைக்கூவுகின்றான்,
ஆழிகொண்டுன்னையெறியும் ஐயுறவில்லைகாண்,
வாழவுறுதியேல்மாமதீ மகிழ்ந்தோடிவா. கூ

63 *மைத்தடங்கண்ணியசோதை தன்மகனுக்கு,இவை
யொத்தனசொல்லி யுரைத்தமாற்றம், ஒளிபுத்தூர்
வித்தகன்விட்டுசித்தன் விரித்ததமிழிவை,
எத்தனையும்சொல்ல வல்லவர்க்கிடரில்லையே. ௧௦

தன் என் சுற்றுச்சக்கரம் அழகிய தண்டுபாலகன் சிறியன் தாழியில் மை உய்ய.

5. உய்யவுலகு

செங்கீரைப் பருவம்

64 *உய்யவுலகுபடைத் துண்டமணிவயிறு
ஊழிதோறூழிபல ஆலினிலையதன்மேல்,
பையவுயோகுதுயில் கொண்டபரம்பரனே
பங்கயநீணயனத் தஞ்சனமேனியனே,
செய்யவள்நின்னகலம் சேமமெனக்கருதிச்
செல்வுபொலிமகரக் காதுதிகழ்ந்திலக,
ஐயவெனக்கொருகா லாடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே ஆடுகஆடுகவே. க

65 கோளரியின்னுருவங் கொண்டவுணனுடலம்
குருதிகுழம்பியெழக் கூருகிரால்குடைவாய்,
மீளவவன்மகனை மெய்ம்மைகொளக்கருதி
மேலையமரர்பதி மிக்குவெகுண்டுவர,
காளநன்மேகமவை கல்லொடுகால்[1]பொழியக்
கருதிவரைக்குடையாக் காலிகள்காப்பவனே,
ஆளவெனக்கொருகா லாடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே ஆடுகஆடுகவே. உ

1 ‘கல்லொடுகார்’ என்றும் பாடம்.

66 நம்முடைநாயகனே நான்மறையின்பொருளே
நாவியுள்நற்கமல நான்முகனுக்கு, ஒருகால்
தம்மனையானவனே தரணிதலமுழுதும்
தாரகையின்னுலகுந்தடவி யதன்புறமும்,
விம்மவளர்ந்தவனே வேழமுமேழ்விடையும்
விரவியவேலை[1] தனுள் வென்றுவருமவனே,
அம்மவெனக்கொருகா லாடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே ஆடுகஆடுகவே. ௩

67 வானவர்தாம்மகிழ வன்சகடம்முருள
வஞ்சமுலைப்பேயின் நஞ்சமதுண்டவனே,[2]
கானகவல்விளவின் காயுதிரக்கருதிக்
கன்றதுகொண்டெறியும் கருநிறவென்கன்றே,
தேனுகனும்முரனும் திண்டிறல்வெந்நரகன்
என்பவர்தாம்மடியச் செருவதிரச்செல்லும்,
ஆனையெனக்கொருகா லாடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே ஆடுகஆடுகவே. ௪

68 மத்தளவுந்தயிரும் வார்குழல்நன்மடவார்
வைத்தனநெய்களவால் வாரிவிழுங்கி, ஒருங்
கொத்தவிணைமருத முன்னியவந்தவரை
ஊரு கரத்தினொடும் உந்தியவெந்திறலோய்
முத்தினிளமுறுவல் முற்றவருவதன்முன்
முன்னமுகத்தணியார் மொய்குழல்களலைய,
அத்தவெனக்கொருகா லாடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே ஆடுகஆடுகவே. ௫

69 காயமலர்நிறவா கருமுகில்போலுருவா
கானகமாமடுவில் காளியனுச்சியிலே,
தூயநடம்பயிலும் சுந்தரவென்சிறுவா
துங்கமதக்கரியின் கொம்புபறித்தவனே,
ஆயமறிந்துபொருவா னெதிர்வந்தமல்லை
அந்தரமின்றியழித் தாடியதாளிணையாய்,
ஆயவெனக்கொருகா லாடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே ஆடுகஆடுகவே. ௬

---

1 ‘ விரவியவெல்லை ’ என்றும் பாடம்.
2 ‘ நஞ்சமுதுண்ட.வனே ’ என்றும் பாடம்.

70 துப்புடையாயர்கள் தம் சொல்வழுவாதொருகால்
தூயகருங்குழல் நல்தோகைமயிலனைய,
நப்பினைதன் திறமா நல்விடையேழவிய
நல்லதிறலுடைய நாதனுமானவனே,
தப்பினபிள்ளைகளைத் தனமிகுசோதிபுகத்
தனியொருதேர்கடவித் தாயொடுகூட்டிய, என்
அப்பவெனக்கொருகா லாடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறே ஆடுகஆடுகவே. ௭

71 *உன்னையுமொக்கலையிற் கொண்டுதமில்மருவி
உன்னொடுதங்கள்கருத் தாயினசெய்துவரும்,
கன்னியரும்மகிழக் கண்டவர்கண்குளிரக்
கற்றவர்தெற்றிவரப் பெற்றவெனக்கருளி,
மன்னுகுறுங்குடியாய் வெள்ளறையாய் மதில்சூழ்
சோலைமலைக்கரசே கண்ணபுரத்தமுதே,
என்னவலம்களைவா யாடுகசெங்கீரை
ஏழுலகும்முடையா யாடுகஆடுகவே. ௮

72 பாலொடுநெய்தயிரொண் சாந்தொடுசண்பகமும்
பங்கயம்நல்ல கருப்பூரமும்நாறிவர,
கோலநறும்பவளச் செந்துவர்வாயினிடைக்
கோமளவெள்ளிமுளைப் போல்சிலபல்லிலக
நீல்நிறத்தழகா ரைம்படையின்நடுவே
நின்கனிவாயமுத மிற்றுமுறிந்துவிழ,
ஏலுமறைப்பொருளே ஆடுகசெங்கீரை
ஏழுலகும்முடையா யாடுகஆடுகவே. ௯

73 செங்கமலக்கழலில் சிற்றிதழ்போல்விரலில்
சேர்திகழாழிகளும் கிண்கிணியும், அரையில்
தங்கியபொன்வடமும் தாளநன்மாதுளையின்
பூவொடுபொன்மணியும் மோதிரமும்கிறியும்,
மங்கலவைம்படையும் தோள்வளையும்குழையும்
மகரமும்வாளிகளும் சுட்டியுமொத்திலக,
எங்கள்குடிக்கரசே ஆடுகசெங்கீரை
ஏழுலகும்முடையா யாடுகஆடுகவே. ௧௦

74 *அன்னமும்மீனுருவு மாளரியும்குறளும்
ஆமையுமானவனே ஆயர்கள்நாயகனே
என்அவலம்களைவா யாடுகசெங்கீரை
ஏழுலகுமுடையா யாடுகஆடுகவென்று,
அன்னநடைமடவா ளசோதையுகந்தபரிசு
ஆனபுகழ்ப்புதுவைப் பட்டனுரைத்ததமிழ்,
இன்னிசைமாலைகளிப்பத்தும் வல்லார்உலகில்
எண்டிசையும்புகழ்மிக் கின்பமதெய்துவரே. கக

உய்யக் கோளரியின் நம்முடை வானவர் மத்துக் காய துப்பு உன்னைப் பாலொடு செங்கமலம் அன்னம் மாணிக்கக்கிண்கிணி.

6. மாணிக்கக்கிண்கிணி

சப்பாணிப்பருவம்

75 *மாணிக்கக்கிண்கிணி யார்ப்பமருங்கின்மேல்,
ஆணிப்பொன்னாற்செய்த ஆய்பொன்னுடைமணி,
பேணிப்பவளவாய் முத்திலங்கப், பண்டு
காணிகொண்டகைகளால் சப்பாணி
கருங்குழற்குட்டனே சப்பாணி. க

76 பொன்னரைநாணொடு மாணிக்கக்கிண்கிணி,
தன்னரையாடத் தனிச்சுட்டிதாழ்ந்தாட,
என்னரைமேல்நின்றிழிந் துங்களாயர்தம்,
மன்னரைமேல்கொட்டாய் சப்பாணி
மாயவனேகொட்டாய் சப்பாணி. உ

77 பன்மணிமுத்தின் பவளம்பதித்தன்ன,
என்மணிவண்ணன் இலங்குபொற்றோட்டின்மேல்,
நின்மணிவாய்முத்திலங்க நின்னம்மைதன்,
அம்மணிமேற்கொட்டாய் சப்பாணி
ஆழியங்கையனே சப்பாணி. ௩

78 தூநிலாமுற்றத்தே போந்துவிளையாட,
வானிலாவம்புலீ சந்திரா வாவென்று,
நீநிலா நின்புகழாநின்ற ஆயர்தம்,
கோநிலாவக்கொட்டாய் சப்பாணி
குடந்தைக்கிடந்தானே சப்பாணி. ச

79 புட்டியிற்சேறும் புழுதியும்கொண்டுவந்து,
அட்டியமுக்கி யகம்புக்கறியாமே,
சட்டித்தயிரும் தடாவினில்வெண்ணெயுமுண்,
பட்டிக்கன்றேகொட்டாய் சப்பாணி
பத்மநாபாகொட்டாய் சப்பாணி. ரு

80 தாரித்துநூற்றுவர் தந்தைசொற்கொள்ளாது
போருய்த்துவந்து புகுந்தவர்மண்ணாள,
பாரித்தமன்னர்படப் பஞ்சவர்க்கு, அன்று
தேருய்த்தகைகளால் சப்பாணி
தேவகிசிங்கமே சப்பாணி. சா

81 பரந்திட்டுநின்ற படுகடல், தன்னை
இரந்திட்டகைம்மே லெறிதிரைமோதக்,
கரந்திட்டுநின்ற கடலைக்கலங்கச்,
சரந்தொட்டகைகளால் சப்பாணி
சார்ங்கவிற்கையனே சப்பாணி. எ

82 குரக்கினத்தாலே குரைகடல்தன்னை,
நெருக்கியணைகட்டி நீணீரிலங்கை
அரக்கரவிய அடுகணையாலே,
நெருக்கியகைகளால் சப்பாணி
நேமியங்கையனே சப்பாணி. அ

83 அளந்திட்டதூணையவன் தட்ட, ஆங்கே
வளர்ந்திட்டு வாளுகிர்ச்சிங்கவுருவாய்,
உளந்தொட்டிரணிய னொண்மார்வகலம்,
பிளந்திட்டகைகளால் சப்பாணி
பேய்முலையுண்டானே சப்பாணி. கூ

84 அடைந்திட்டமரர்கள் ஆழ்கடல்தன்னை,
மிடைந்திட்டு மந்தரம்மத்தாகநாட்டி,
வடம்சுற்றி வாசுகிவன்கயிறாகக்,
கடைந்திட்டகைகளால் சப்பாணி
கார்முகில்வண்ணனே சப்பாணி. க0

85 *ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய ஆயர்தங்கோவினை,
நாட்கமழ்பூம்பொழில் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன்,
வேட்கையாற்சொன்ன சப்பாணியீரைந்தும்,
வேட்கையினால்சொல்லுவார் வினைபோமே. கக

மாணிக்கம் பொன் பன் தூங்கலாப் புட்டியில் தாரித்து பரந்து குரக்கினம் அளந்து அடைந்து ஆட்கொள்ளத் தொடர்.

7. தொடர்சங்கிலிகை

தளர்நடைப்பருவம்

86*தொடர்சங்கிலிகைசலார்பிலாரென்னத்தூங்குபொன்மணியொலிப்
படுமும்மதப்புனல்சோர வாரணம்பையநின்றூர்வதுபோல்,[ப,
உடன்கூடிக்கிண்கிணியாரவாரிப்ப உடைமணிபறைகறங்கத்,
தடந்தாளிணைகொண்டு சார்ங்கபாணிதளர்நடைநடவானோ.க

87 செக்கரிடைநுனிக்கொம்பில்தோன்றும்சிறுபிறைமுளைப்போல்,
நக்கசெந்துவர்வாய்த்திண்ணைமீதே நளிர்வெண்பல்முளையிலக,
அக்குவடமுடுத் தாமைத்தாலிபூண்ட அனந்தசயனன்,
தக்கமாமணிவண்ணன்வாசுதேவன் தளர்நடைநடவானோ.உ

88 மின்னுக்கொடியுமோர்வெண்திங்களும் சூழ்பரிவேடமுமாய்,
பின்னல்துலங்குமரசிலையும் பீதகச்சிற்றாடையொடும், [டும்,
மின்னில்பொலிந்ததோர்கார்முகில்போலக் கழுத்தினிற்காறையொ
தன்னில்பொலிந்தஇருடீகேசன் தளர்நடைநடவானோ. ங

89 கன்னற்குடம்திறந்தாலொத்தூறிக் கணகணசிரித்துவந்து,
முன்வந்துநின்றுமுத்தந்தரு மென்முகில்வண்ணன்திருமார்வன்,
தன்னைப்பெற்றேற்குத்தன்வாயமுதந்தந் தென்னைத்தளிர்ப்பிக்கின்றா
தன்னெற்றுமாற்றலர்தலைகள்மீதே தளர்நடைநடவானோ.[ன்,

90 முன்னலோர் வெள்ளிப் பெருமலைக்குட்டன் மொடுமொடு
விரைந்தோட, பின்னைத்தொடர்ந்ததோர் கருமலைக்குட்டன்
பேர்ந்தடியிடுவதுபோல், பன்னியுலகம்பரவியோவாப்புகழ்
பலதேவனென்னும், தன்நம்பியோடப்பின்கூடச்செல்வான்
தளர்நடைநடவானோ. ரு

91 ஒருகாலிற்சங்கொருகாலிற்சக்கர முள்ளடிபொறித்தமைந்த,
இருகாலுங்கொண்டங்கங்கெழுதினாற்போலிலச்சினைபடநடந்து,

பெருகாநின்றஇன்பவெள்ளத்தின் மேல்பின்னையும்பெய்துபெய்து,
. கருகார்க்கடல்வண்ணன்காமர்தாதை தளர்நடைநடவானோ.

92 படர்பங்கயமலர்வாய்நெகிழப் பனிபடுசிறுதுளிபோல்,
இடங்கொண்டசெவ்வாயூறியூறி யிற்றிற்றுவீழநின்று,
கடுஞ்சேக்கழுத்தின்மணிக்குரல்போ லுடைமணிகணகணென,
தடந்தாளிணைகொண்டுசார்ங்கபாணி தளர்நடைநடவானோ.

93 பக்கங்கருஞ்சிறுப்பாறைமீதே அருவிகள்பகர்ந்தனைய,
அக்குவடமிழிந்தேறித்தாழ அணியல்குல்புடைபெயர,
மக்களுலகினில்பெய்தறியா மணிக்குழவியுருவின்,
.தக்கமாமணிவண்ணன்வாசுதேவன் தளர்நடைநடவானோ.

94 வெண்புழுதிமேற்பெய்துகொண்டளைந்ததோர் வேழத்தின்கருங்கன்
தெண்புழுதியாடித்திரிவிக்கிரமன் சிறுபுகர்படவியர்த்து, [றுபோல்,
ஒண்போதலர்கமலச்சிறுக்கா லுறைத்தொன்றும்நோவாமே,
தண்போதுகொண்டதவிசின்மீதே தளர்நடைநடவானோ. ௬

95 திரைநீர்ச்சந்திரமண்டலம்போல்செங்கண்மால்கேசவன்,தன்
திருநீர்முகத்துத்துலங்குசுட்டி திகழ்ந்தெங்கும்புடைபெயர,
பெருநீர்த்திரையெழுகங்கையிலும் பெரியதோர்தீர்த்தபலம்
தருநீர், சிறுச்சண்ணம்துள்ளம்சோரத் தளர்நடைநடவானோ.

96 *ஆயர்குலத்தினில்வந்துதோன்றியஅஞ்சனவண்ணன்றன்
தாயர்மகிழவொன்னார்தளரத் தளர்நடைநடந்ததனை, [னே,
வேயர்புகழ்விட்டுசித்தன் சீரால்விரித்தனவுரைக்கவல்லார்,
மாயன்மணிவண்ணன்தாள்பணியும்மக்களைப்பெறுவர்களே.

தொடர்செக்கர் மின்னுக்கன்னல் முன்னல் ஒருகாலில் படர்பக்கம் வெண்திரை ஆயர் பொன்.

8. பொன்னியற்கிண்கிணி

அச்சோப்பருவம்

97 *பொன்னியற்கிண்கிணி சுட்டிபுறங்கட்டி,
தன்னியலோசை சலன்சலனென்றிட,
மின்னியல்மேகம் விரைந்தெதிர்வந்தாற்போல்,
என்னிடைக்கோட்டராஅச்சோஅச்சோ
எம்பெருமான் வாராயச்சோஅச்சோ. க

98 செங்கமலப்பூவில் தேனுண்ணும்வண்டேபோல்,
பங்கிகள்வந்துன் பவளவாய்மொய்ப்ப,
சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரமேந்திய,
அங்கைகளாலேவந்தச்சோ அச்சோ
ஆரத்தழுவாய்வந்தச்சோஅச்சோ. ௨

99 பஞ்சவர் தூதனாய்ப் பாரதம்கைசெய்து,
நஞ்சுமிழ்நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு,
அஞ்சப்பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள்செய்த,
அஞ்சனவண்ணனே அச்சோஅச்சோ
ஆயர்பெருமானே அச்சோஅச்சோ. ௩

100 நாறியசாந்தம் நமக்கிறை நல்கென்ன,
தேறியவளும் திருவுடம்பில்பூச,
ஊறியகூனினை உள்ளேயொடுங்க, அன்
றேறவுருவினாயச்சோ அச்சோ
எம்பெருமான் வாராயச்சோஅச்சோ. ௪

101 கழல்மன்னர்சூழக் கதிர்போல்விளங்கி,
எழலுற்றுமீண்டே இருந்துன்னைநோக்கும்,
சுழலைப்பெரிதுடைத் துச்சோதனனை,
அழலவிழித்தானே அச்சோ அச்சோ
ஆழியங்கையனே அச்சோ அச்சோ. ௫

102 போரொக்கப்பண்ணி இப்பூமிப்பொறைதீர்ப்பான்,
தேரொக்கவூர்ந்தாய் செழுந்தார்விசயற்காய்,
காரொக்குமேனிக் கரும்பெருங்கண்ணனே,
ஆரத்தழுவாய்வந்தச்சோ அச்சோ
ஆயர்கள்போரேறேஅச்சோஅச்சோ ௬

103 மிக்கபெரும்புகழ் மாவலிவேள்வியில்,
தக்கதிதன்றென்று தானம்விலக்கிய,
சுக்கிரன்கண்ணைத் துரும்பால்கிளறிய,
சக்கரக்கையனே அச்சோஅச்சோ
சங்கமிடத்தானே அச்சோஅச்சோ. ௭

104 என்னிதுமாயம் என்னப்பனறிந்திலன்,
முன்னையவண்ணமே கொண்டளவாயென்ன,
மன்னுநமுசியை வானிற்சுழற்றிய,
மின்னுமுடியனே அச்சோஅச்சோ
வேங்கடவாணனே அச்சோஅச்சோ. அ

105 கண்டகடலும் மலையுமுலகேழும்,
[1]முண்டத்துக்காற்றா முகில்வண்ணா ஓ என்று,
இண்டைச்சடைமுடி யீசனிரக்கொள்ள,
மண்டைநிறைத்தானே அச்சோஅச்சோ
மார்வில்மறுவனே அச்சோஅச்சோ. கூ

106 துன்னியபேரிருள் சூழ்ந்துலகைமூட,
மன்னியநான்மறை முற்றும்மறைந்திட,
பின்னிவ்வுலகினில் பேரிருள்நீங்க, அன்
றன்னமதானானே அச்சோஅச்சோ
அருமறைதந்தானே அச்சோஅச்சோ. க0

107. * நச்சுவார்முன்னிற்கும் நாராயணன்றன்னை,
அச்சோவருகவென் றாய்ச்சியுரைத்தன,
மச்சணிமாடப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல்,
நிச்சலும்பாடுவார் நீள்விசும்பாள்வரே. கக

பொன் செங்கமலம் பஞ்சவர் நாறிய கழல் போர் மிக்க என்னிது கண்ட துன்னிய நச்சுவார் வட்டு.

9. வட்டுநடுவே

புறம்புல்கல் (= முதுகைத்தழுவுதல்)

108 * **வட்டு**நடுவே வளர்கின்றன, மாணிக்க
மொட்டுநுனையில் முளைக்கின்றமுத்தேபோல்,
சொட்டுச்சொட்டென்னத் துளிக்கத்துளிக்க, என்
குட்டன்வந்தென்னைப்புறம்புல்குவான்
கோவிந்தனென்னைப்புறம்புல்குவான். க

[1]' உண்டத்துக்காற்றா ' என்றும் பாடம்.

109 கிண்கிணிகட்டிக் கிறிகட்டிக்கையினில்,
கங்கணமிட்டுக் கழுத்தில்தொடர்கட்டி,
தன்கணத்தாலே சதிராநடந்துவந்து,
என்கண்ணனென்னைப்புறம்புல்குவான்
எம்பிரானென்னைப்புறம்புல்குவான். ௨

110 கத்தக்கதித்துக் கிடந்தபெருஞ்செல்வம்,
ஒத்துப்பொருந்திக்கொண்டுண்ணாது மண்ணாள்வான்,
கொத்துத்தலைவன் குடிகெடத்தோன்றிய,
அத்தன்வந்தென்னைப்புறம்புல்வான்
ஆயர்களேறென்புறம்புல்குவான். ௩

111 நாந்தகமேந்தியநம்பிசரணென்று,
தாழ்ந்ததனஞ்சயற்காகித், தரணியில்
வேந்தர்களுட்க விசயன்மணித்திண்தேர்
ஊர்ந்தவனென்னைப்புறம்புல்குவான்
உம்பர்கோனென்னைப்புறம்புல்குவான். ௪

112 வெண்கலப்பத்திரங்கட்டி விளையாடி,
[1]கண்பலசெய்த கருந்தழைக்காவின்கீழ்,
பண்பலபாடிப் பல்லாண்டிசைப்ப, பண்டு
மண்பலகொண்டான் புறம்புல்குவான்
வாமனனென்னைப்புறம்புல்குவான். ௫

113 சத்திரமேந்தித் தனியொருமாணியாய்,
உத்திரவேதியில் நின்றவொருவனைக்,
கத்திரியர்காணக் காணிமுற்றுங்கொண்ட,
பத்திராகாரன்புறம்புல்குவான்
பாரளந்தானென்புறம்புல்குவான். ௬

114 போத்தவுரலைக்கவிழ்த்ததன் மேலேறி,
தித்தித்தபாலும் தடாவினில்வெண்ணெயும்,
மெத்தத்திருவயிறார விழுங்கிய,
அத்தன்வந்தென்னைப் புறம்புல்குவான்
ஆழியானென்னைப்புறம்புல்குவான். ௭

---

[1] 'கண்பலசெய்து' என்றும் பாடம்.

115 மூத்தவைகாண முதுமணற்குன்றேறி,
கூத்துவந்தாடிக் குழலாலிசைபாடி,
வாய்த்தமறையோர் வணங்க, இமையவர்
ஏத்தவந்தென்னைப் புறம்புல்குவான்
எம்பிரானென்னைப்புறம்புல்குவான். ௮

116 கற்பகக்காவு கருதியகாதலிக்கு,
இப்பொழுதீவனென் றிந்திரன் காவினில்,
நிற்பனசெய்து நிலாத்திகழ்முற்றத்துள்,
உய்த்தவனென்னைப்புறம்புல்குவான்
உம்பர்கோனென்னைப்புறம்புல்குவான். ௯

117 * ஆய்ச்சியன்றாழிப்பிரான் புறம்புல்கிய,
வேய்த்தடந்தோளிசொல் விட்டுசித்தன்மகிழ்ந்து,
ஈத்ததமிழிவை ஈரைந்தும்வல்லவர்,
வாய்த்தநன்மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரே. ௧௦

ஈ வட்டு கிண்கிணி கத்த நாந்தகம் வெண்கலம் சத்திரம் பொத்த மூத்தவை கற்பகம் ஆய்ச்சி மெச்சூது.

இரண்டாம் பத்து

1. மெச்சூது

பூச்சி காட்டுதல்

118 * மெச்சூதுசங்கமிடத்தான் நல்வேயூதி,
பொய்ச்சூதில்தோற்ற பொறையுடைமன்னர்க்காய்
பத்தூர்பெறாதன்று பாரதம்கைசெய்த,
அத்தூதனப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். ௧

119 மலைபுரைதோள்மன்னவரும் மாரதரும்மற்றும்,
பலர்குலைய நூற்றுவரும் பட்டழியப், பார்த்தன்
சிலைவளையத்திண்தேர்மேல் முன்னின்ற, செங்கண்
அலவலைவந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனேஅப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். ௨

1730
Q23

120 காயுநீர்புக்குக் கடம்பேறி, காளியன்
தீயபணத்தில் சிலம்பார்க்கப்பாய்ந்தாடி,
வேயின்குழலூதி வித்தகனாய்நின்ற,
[1]ஆயன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். ௫

121 இருட்டில்பிறந்துபோய் ஏழைவல்லாயர்,
மருட்டைத்தவிர்ப்பித்து வன்சஞ்சன்மாளப்
புரட்டி, அந்நாளெங்கள் பூம்பட்டுக்கொண்ட,
அரட்டன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். ௬

122 சேப்பூண்ட சாடுசிதறி, திருடிநெய்க்கு
ஆப்பூண்டு நந்தன்மனைவிகடை தாம்பால்,
சோப்பூண்டுதுள்ளித் துடிக்கத்துடிக்க, அன்
றாப்பூண்டானப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனேஅப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். ௭

123 செப்பிளமென்முலைத் தேவகிநங்கைக்கு,
சொப்படத்தோன்றித் தொறுப்பாடியோம்வைத்த,
துப்பமும்பாலும் தயிரும்விழுங்கிய,
அப்பன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனேஅப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். ௬

124 தத்துக்கொண்டாள்கொலோ தானேபெற்றாள்கொலோ,
சித்தமனையாள் அசோதையிளஞ்சிங்கம்,
கொத்தார்கருங்குழல் கோபாலகோளரி,
அத்தன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனேஅப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். எ

125 கொங்கைவன் கூனி சொற்கொண்டு, குவலயத்
துங்கக்கரியும் பரியுமிராச்சியமும்,
எங்கும்பரதற்கருளி வன்கானடை,
அங்கண்ணனப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனேஅப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். அ

---

[1] 'வாயன்' என்றும் பாடம்.

126 பதகமுதலை வாய்ப்பட்டகளிறு,
கதறிக்கைகூப்பி என்கண்ணா கண்ணாவென்ன,
உதவப்புள்ளூர்ந் தங்குறுதுயர்தீர்த்த,
அதகன்வந்தப்பூச்சிகாட்டுகின்றான்
அம்மனே அப்பூச்சிகாட்டுகின்றான். ௯

127 *வல்லாளிலங்கைமலங்கச் சரந்துரந்த,
வில்லாளனை விட்டுசித்தன்விரித்த,
சொல்லார்ந்தவப்பூச்சிப் பாடலிவைபத்தும்
வல்லார்போய், வைகுந்தம்மன்னியிருப்பரே. ௧௦

மெச்சு மலை காயும் இருட்டில் சேப்பூண்ட செப்பு தத்துக் கொங்கை பதகம் வல்லாள் அரவணையாய்.

2. அரவணையாய்

முலையுண்ணல்

128 *அரவணையாய்ஆயரேறே அம்மமுண்ணத்துயிலெழாயே,
இரவுமுண்ணாதுறங்கிநீபோ யின்றுமுச்சிகொண்டதாலோ,
வரவுங்காணேன்வயிறசைந்தாய் வனமுலைகள்சோர்ந்துபாய,
திருவுடையவாய்மடுத்துத் திளைத்துதைத்துப்பருகிடாயே. ௧

129 வைத்தநெய்யும்காய்ந்தபாலும்வடிதயிரும்நறுவெண்ணெயும்
இத்தனையும்பெற்றறியேன் எம்பிரான் நீபிறந்தபின்னை,
எத்தனையும்செய்யப்பெற்றாய் ஏதும்செய்யேன்கதம்படாதே
முத்தனையமுறுவல்செய்து மூக்குறிஞ்சிமுலையுணாயே. ௨

130 தந்தம்மக்களழுதுசென்றால் தாய்மாராவார்தரிக்ககில்லார்,
வந்துநின்மேல்பூசல்செய்ய வாழவல்லவாசுதேவா, [ன்,
உந்தையாருன்திறத்தரல்லர்உன்னைநானொன்றுரப்பமாட்டே
நந்தகோபனணிசிறுவா நான்சுரந்தமுலையுணாயே. ௩

131 கஞ்சன்தன்னால்புணர்க்கப்பட்ட கள்ளச்சகடுகலக்கழிய,
பஞ்சியன்னமெல்லடியால் பாய்ந்தபோதுநொந்திடுமென்று,
அஞ்சினேன்காணமரர்கோவே ஆயர்கூட்டத்தளவன்றாலோ,
கஞ்சனையுன்வஞ்சனையால் வலைப்படுத்தாய்முலையுணாயே. ௪

132 தீயபுந்திக்கஞ்சனுன்மேல் சினமுடையன் சோர்வு பார்த்து,
மாயந்தன்னால்வலைப்படுக்கில்வாழகில்லேன்வாசுதேவா,

தாயர்வாய்ச் சொல்கருமங்கண்டாய்சாற்றிச்சொன்னேன்
போகவேண்டா,ஆயர்பாடிக்கணிவிளக்கே அமர்ந்துவந்தென்
முலையுணாயே. ரு

133 மின்னனையநுண்ணிடையார் விரிகுழல்மேல்நுழைந்தவண்டு,
இன்னிசைக்கும்வில்லிபுத்தூ ரினிதமர்ந்தாய், உன்னைக்கண்
டார் - என்னநோன்புநோற்றாள்கோலோ இவனைப்பெற்ற வயி
றுடையாள், என்னும்வார்த்தையெய்துவித்த இருடீகேசா
முலையுணாயே. சு

134 பெண்டிர்வாழ்வார்நின்னொப்பாரைப்பெறுதுமென்னுமாசை
யாலே, கண்டவர்கள்போக்கொழிந்தார்கண்ணிணையால்கலக்க
நோக்கி,வண்டுலாம்பூங்குழலினாருன்வாயமுதமுண்ணவேண்
டிக், கொண்டுபோவான்வந்துநின்றார் கோவிந்தாநீ முலையு
ணாயே. எ

135 இருமலைபோலெதிர்ந்தமல்லர்இருவரங்கமெரிசெய்தாய், உன்
திருமலிந்துதிகழுமார்வு தேக்க[1]வந்தென்னல்குலேறி,
ஒருமுலையைவாய்மடுத் தொருமுலையைநெருடிக்கொண்டு,
இருமுலையும்முறைமுறையா ஏங்கியேங்கியிருந்துணாயே. அ

136 அங்கமலப்போதகத்தி லணிகொள்முத்தம்சிந்தினாற்போல்,
செங்கமலமுகம்வியர்ப்பத் தீமைசெய்திம்முற்றத்தூடே,
அங்கமெல்லாம்புழுதியாக அளையவேண்டா அம்ம, விம்ம
அங்கமரர்க்கமுதளித்த அமரர்கோவேமுலையுணாயே. கூ

137 ஓடவோடக்கிண்கிணிகள் ஒலிக்குமோசைப்பாணியாலே,
பாடிப்பாடிவருகின்றாயைப் பற்பநாபனென்றிருந்தேன்,
ஆடியாடியசைந்தசைந்திட் டதனுக்கேற்றகூத்தையாடி,
ஓடியோடிப்போய்விடாதே உத்தமா நீ முலையுணாயே. க0

138 *வாரணிந்தகொங்கையாய்ச்சிமாதவாஉண்ணென்றமாற்றம்
நீரணிந்தகுவளைவாசம் நிகழநாறும்வில்லிபுத்தூர்,
பாரணிந்ததொல்புகழான் பட்டர்பிரான்பாடல்வல்லார்,
சீரணிந்தசெங்கண்மால்மேல் சென்றசிந்தைபெறுவர்தாமே.

அரவணையாய் வைத்த தந்தம் கஞ்சன் தீய மின் பெண்டிர் இருமலை அங்கமலம் ஓட வாரணிந்த போய்ப்பாடு.

---

[1] ‘தேர்க்க’ என்றும் பாடம்.

3. போய்ப்பாடு

பன்னிருநாம அந்தாதி : காது குத்தல்

139 *போய்ப்பாடுடையநின் தந்தையும்தாழ்த்தான் பொருதிறல் கஞ்சன்கடியன், காப்பாருமில்லைகடல்வண்ணா உன்னைத் தனியேபோயெங்கும்திரிதி, பேய்ப்பால்முலையுண்ட பித்தனே கேசவநம்பீ உன்னைக்காதுகுத்த, ஆய்ப்பாலர்பெண்டுகளெல்லாரும்வந்தார் அடைக்காய் திருத்திநான்வைத்தேன். க

140 வண்ணப்பவள மருங்கினிற்சாத்தி மலர்ப்பாதக்கிண்கிணியார்ப்ப, நண்ணித்தொழுமவர் சிந்தைபிரியாத நாராயணா இங்கேவாராய், எண்ணற்கரியபிரானே திரியைஎரியாமேகாதுக்கிடுவன், கண்ணுக்குநன்றுமழகுமுடைய கனகக்கடிப்புமிவையா. உ

141 வையமெல்லாம்செரும்வார்கடல்வாழும்மகரக்குழைகொண்டு வைத்தேன், வெய்யவே[1] காதில்திரியையிடுவன் நீவேண்டியதெல்லாம்தருவன், உய்யஇவ்வாயர்குலத்தினில் தோன்றிய ஒண்சுடராயர்கொழுந்தே, மையன்மைசெய்திளவாய்ச்சியருள்ளத்து மாதவனே இங்கேவாராய். ங

142 வணநன்றுடையவயிரக்கடிப்பிட்டு வார்காதுதாழப்பெருக்கி, குணநன்றுடையர்இக்கோபாலபிள்ளைகள் கோவிந்தாநீசொல்லுக்கொள்ளாய், இணைநன்றழகியஇக்கடிப்பிட்டால் இனியபலாப்பழம்தந்து, சுணநன்றணிமுலையுண்ணத்தருவன்நான் சோத்தம்பிரானிங்கேவாராய். ச

143 சோத்தம்பிரானென்றிரந்தாலும்கொள்ளாய்சுரிகுழலாரொடு நீபோய், கோத்துக்குரவைபிணைந்திங்குவந்தால் குணங்கொண்டிடுவனோநம்பீ, பேர்த்தும்பெரியனஅப்பம்தருவன் பிரானே திரியிடவொட்டில், வேய்த்தடந்தோளார்விரும்புகருங்குழல் விட்டுவே நீயிங்கேவாராய். ரு

144 விண்ணெல்லாம்கேட்கஅழுதிட்டாயுன்வாயில்விரும்பியதனை நான்நோக்கி, மண்ணெல்லாம்கண்டென்மனத்துள்ளேயஞ்சி மதுசூதனேஎன்றிருந்தேன், புண்ணேதுமில்லைஉன்காதுமறியும் பொறுத்திறைப்போதிருநம்பீ, கண்ணாஎன்கார்முகிலே கடல்வண்ணா காவலனேமுலையுணாயே. சா

---

[1] 'மெய்யவே' என்றும் பாடம்.

145 முலையேதும்வேண்டேனென்றோடிநின்காதில் கடிப்பைப் பறித்தெறிந்திட்டு, மலையையெடுத்துமகிழ்ந்துகல்மாரிகாத் துப்பசுநிரைமேய்த்தாய், சிலையொன்றிறுத்தாய்திரிவிக்கிரமா திருவாயர்பாடிப்பிரானே, தலைநிலாப்போதேஉன்காதைப் பெருக்காதே விட்டிட்டேன்குற்றமேயன்றே. எ

146 என்குற்றமேயென்றுசொல்லவும்வேண்டாகாண்என்னைநான் மண்ணுண்டேனாக, அன்புற்றுநோக்கிஅடித்தும்பிடித்தும் அனைவர்க்கும்காட்டிற்றிலையே, வன்புற்றரவின்பகைக்கொடி வாமனநம்பீ உன்காதுகள்தூரும், துன்புற்றனவெல்லாம் தீர்ப்பாய்பிரானே திரியிட்டுச்சொல்லுகேன்மெய்யே. அ

147 மெய்யென்றுசொல்லுவார்சொல்லைக்கருதித் தொடுப்புண் டாய்வெண்ணெயையென்று, கையைப்பிடித்துக்கரையுரலோ டென்னைக் காணவேகட்டிற்றிலையே,செய்தனசொல்லிச்சிரித் தங்கிருக்கில்சிரீதரா உன்காது தூரும், கையில்திரியையிடு கிடா யிங்நின்றகாரிகையார்சிரியாமே. சு

148 காரிகையார்க்குமுனக்குமிழுக்குற்றென் காதுகள்வீங்கியெரி யில், தாரியாதாகில்தலைநொந்திடுமென்றுவிட்டிட்டேன்குற்ற மேயன்றே,சேரியில்பிள்ளைகளெல்லாரும்காதுபெருக்கித்திரி யவும்காண்டி, ஏர்விடைசெற்றிளங்கன்றெறிந்திட்ட இருடீ கேசா என்றன்கண்ணே. கo

149 கண்ணைக்குளிரக்கலந்தெங்கும்நோக்கிக் கடிகமழ்பூங்குழலார் கள், எண்ணத்துளென்றுமிருந்து தித்திக்கும்பெருமானே எங்களமுதே, உண்ணக்கனிகள்தருவன் கடிப்பொன்றும் நோவாமே காதுக்கிடுவன், பண்ணைக்கிழியச் சகடமுதைத் திட்ட பற்பநாபா இங்கேவாராய். கக

150 வாவென்றுசொல்லியென்கையைப்பிடித்து வலியவேகாதில் கடிப்பை, நோவத்திரிக்கிலுனக்கிங்கிழுக்குற்றென் காதுகள் நொந்திடும்கில்லேன், நாவற்பழங்கொண்டுவைத்தேன்இவை காணாய்நம்பீ, முன்வஞ்சமகளைச் - சாவப்பாலுண்டுசகடிறப் பாய்ந்திட்ட தாமோதரா இங்கேவாராய். கஉ

151 *வார்காது தாழப்பெருக்கியமைத்துமகரக்குழையிடவேண்டி, சீராலசோதைதிருமாலைச்சொன்னசொல் சிந்தையுள்நின்று திகழ, பாரார்தொல்புகழான்புதுவைமன்னன்பன்னிருநாமத் தாற்சொன்ன, ஆராதஅந்தாதிபன்னிரண்டும்வல்லார் அச்சுத னுக்கடியாரே. கரு

போய்ப்பாடு வண்ணம் வையம் வணம் சோத்தம் விண் முலை என் மெய் காரிகையார்க்கும் கண்ணை வா வார்காது வெண்ணெயளைந்த.

4. வெண்ணெயளைந்த†

நீ ரா ட் ட ம்

152 *வெண்ணெயளைந்தகுணுங்கும்விளையாடுபுழுதியும்கொண்டு,
திண்ணென இவ்விராவுன்னைத் தேய்த்துக்கிடக்கநானொட்டேன்,
எண்ணெய்புளிப்பழங்கொண்டிங்கெத்தனைபோதுமிருந்தேன்,
நண்ணலரியபிரானே நாரணா நீராடவாராய். க

153 கன்றுகளோடச்செவியில் கட்டெறும்புபிடித்திட்டால்,
தென்றிக்கெடுமாகில் வெண்ணெய்திரட்டிவிழுங்குமாகாண்பன்,
நின்றமராமரம்சாய்த்தாய் நீபிறந்ததிருவோணம்
இன்று, நீ நீராடவேண்டு மெம்பிரான்ஓடாதேவாராய். உ

154 பேய்ச்சிமுலையுண்ணக்கண்டு பின்னையும்நில்லாதென்னெஞ்சம்,
ஆய்ச்சியரெல்லாருங்கூடி அழைக்கவும்நான்முலைதந்தேன்,
காய்ச்சினநீரொடுநெல்லி கடாரத்தில்பூரித்துவைத்தேன்,
வாய்த்தபுகழ்மணிவண்ணா மஞ்சனமாடநீவாராய். ங

155 கஞ்சன்புணர்ப்பினில்வந்த கடியசகடமுதைத்து,
வஞ்சகப்பேய்மகள்துஞ்ச வாய்முலைவைத்தபிரானே,
மஞ்சளும்செங்கழுநீரின் வாசிகையும்நாறுசாந்தும்,
அஞ்சனமும்கொண்டுவைத்தேன் அழகனேநீராடவாராய். ச

156 அப்பம்கலந்தசிற்றுண்டி அக்காரம்பாலில்கலந்து,
சொப்படநான்சுட்டுவைத்தேன் தின்னலுறுதியேல்நம்பி,
செப்பிளமென்முலையார்கள் சிறுபுறம்பேசிச்சிரிப்பர்,
சொப்படநீராடவேண்டும் சோத்தம்பிரானிங்கேவாராய். ரு

† இத்திருமொழியைத் திருமஞ்சன காலத்தில் ஸேவிப்பது சம்பிரதாயம்.

157 எண்ணெய்க்குடத்தையுருட்டி இளம்பிள்ளைகிள்ளியெழுப்பி
கண்ணைப்புரட்டிவிழித்துக் கழகண்டுசெய்யும்பிரானே,
உண்ணக்கனிகள் தருவன் ஒலிக்கடலோதநீர்போலே,
வண்ணமழகியநம்பீ மஞ்சனமாடநீவாராய். சு

158 கறந்தநற்பாலும்தயிரும் கடைந்துறிமேல்வைத்தவெண்ணெய்,
பிறந்ததுவேமுதலாகப் பெற்றறியேனெம்பிரானே,
சிறந்தநற்றாயலர்தூற்றும் என்பதனால்பிறர்முன்னே,
மறந்துமுரையாடமாட்டேன் மஞ்சனமாடநீவாராய். எ

159 கன்றினைவாலோலைகட்டிக் கனிகளுதிரஎறிந்து, [னாய்போலும்,
பின்தொடர்ந்தோடியோர்பாம்பைப்பிடித்துக் கொண்டாட்டி
நின்திறத்தேனல்லேன்நம்பீ நீபிறந்ததிருநன்னாள்,
நன்றுநீநீராடவேண்டும் நாரணாவோடாதேவாராய். அ

160 பூணித்தொழுவினில்புக்குப் புழுதியளைந்தபொன்மேனி,
காணப்பெரிதுமுகப்பன் ஆகிலும்கண்டார்பழிப்பர்,
நாணெத்தனையுமிலாதாய் நப்பின்னைகாணில்சிரிக்கும்,
மாணிக்கமேயென்மணியே மஞ்சனமாடநீவாராய். கூ

161 கார்மலிமேனி நிறத்துக் கண்ணபிரானையுகந்து,
வார்மலிகொங்கையசோதை மஞ்சனமாட்டியவாற்றைப், [டல்
பார்மலிதொல்புதுவைக்கோன் பட்டர்பிரான்சொன்னப்பா
சீர்மலிசெந்தமிழ்வல்லார் தீவினையாதுமிலரே. கo

வெண்ணெய் கன்றுகள் பேய்ச்சி கஞ்சன் அப்பம் எண்ணெய் கறந்த கன்றினை பூணி கார் பின்னை.

5. பின்னைமணாளனை

குழல்வாரக் காக்கையை வாவெனல்

162 *பின்னைமணாளனைப் பேரில்கிடந்தானை,
முன்னையமரர் முதல்தனிவித்தினை,
என்னையுமெங்கள் குடிமுழுதாட்கொண்ட,
மன்னனை வந்துகுழல் வாராய்அக்காக்காய்
மாதவன் தன்குழல்வாராயக்காக்காய். க

163 பேயின்முலையுண்ட பிள்ளையிவன்முன்னம்,
மாயச்சகடும் மருதும்மிறுத்தவன்,
காயாமலர்வண்ணன் கண்ணன் கருங்குழல்,
தூய்தாகவந்துகுழல் வாராய்அக்காக்காய்,
தூமணிவண்ணன்குழல்வாராயக்காக்காய். ௨

164 திண்ணக்கலத்தில் திரையுறிமேல்வைத்த,
வெண்ணெய்விழுங்கி விரையஉறங்கிடும்,
அண்ணலமரர்பெருமானை, ஆயர்தம்
கண்ணனைவந்துகுழல்வாராய்அக்காக்காய்
கார்முகில்வண்ணன்குழல் வாராயக்காக்காய். ௩

165 பள்ளத்தில்மேயும் பறவையுருக்கொண்டு,
கள்ளஅசுரன்வருவானைத் தான்கண்டு,
புள்ளிதுவென்று பொதுக்கோவாய்கீண்டிட்ட,
பிள்ளையைவந்து குழல்வாராய்அக்காக்காய்
பேய்முலையுண்டான்குழல் வாராயக்காக்காய். ௪

166 கற்றினம்மேய்த்துக் கனிக்கொருகன்றினை,
பற்றியெறிந்த பரமன்திருமுடி,
உற்றனபேசி நீஓடித்திரியாதே,
அற்றைக்கும்வந்து குழல்வாராய்அக்காக்காய்,
ஆழியான்றன்குழல் வாராயக்காக்காய். ௫

167 கிழக்கில்குடிமன்னர் கேடிலாதாரை,
அழிப்பான்நினைந்திட் டவ்வாழியதனால்,
விழிக்குமளவிலே வேரறுத்தானைக்,
குழற்கணியாகக் குழல்வாராய்அக்காக்காய்
கோவிந்தன்றன்குழல் வாராயக்காக்காய். ௬

168 பிண்டத்திரளையும் பேய்க்கிட்டநீர்ச்சோறும்,
உண்டற்குவேண்டி நீயோடித்திரியாதே,
அண்டத்தமரர்பெருமான் அழகமர்,
வண்டொத்திருண்ட குழல்வாராய்அக்காக்காய்
மாயவன்தன்குழல் வாராயக்காக்காய். ௭

169 உந்தியெழுந்த உருவமலர் தன்னில்,
சந்தச்சதுமுகன் தன்னைப்படைத்தவன்,
கொந்தக்குழலைக் குறந்துபுளியட்டி,[1]
தந்தத்தின்சீப்பால் குழல்வாராய்அக்காக்காய்
தாமோதரன்றன்குழல் வாராயக்காக்காய். அ

170 மன்னன்றன்தேவிமார் கண்டுமகிழ்வெய்த,
முன்னிவ்வுலகினை முற்றுமளந்தவன்,
பொன்னின்முடியினைப் பூவணைமேல்வைத்துப்,
பின்னேயிருந்துகுழல் வாராயக்காக்காய்
பேராயிரத்தான்குழல் வாராயக்காக்காய். கூ

171 *கண்டார்பழியாமே அக்காக்காய், கார்வண்ணன்
வண்டார்குழல்வார வாவென்றஆய்ச்சிசொல்,
விண்தோய்மதிள் வில்லிபுத்தூர்க்கோன்பட்டன்சொல்,
கொண்டாடிப்பாடக் குறுகாவினைதாமே. க0

பின்னை பேயின் திண்ணம் பள்ளத்தில் கற்றினம் கிழக்கில் பிண்டம் உந்தி மன்னன் கண்டார் வேலி.

6. வேலிக்கோல்

கோல் கொண்டுவா வெனல்

172 *வேலிக்கோல்வெட்டி விளையாடுவில்லேற்றித்,
தாலிக்கொழுந்தைத் தடங்கழுத்தில்பூண்டு,
பீலித்தழையைப் பிணைத்துப்பிறகிட்டு,
காலிப்பின்போவாற்கோர் கோல்கொண்டுவா
கடல்நிறவண்ணற்கோர் கோல்கொண்டுவா. க

173 கொங்குங்குடந்தையும் கோட்டியூரும்பேரும்,
எங்கும்திரிந்து விளையாடுமென்மகன்,
சங்கம்பிடிக்கும் தடக்கைக்குத்தக்க, நல்
அங்கமுடையதோர் கோல்கொண்டுவா.
அரக்குவழித்ததோர்கோல்கொண்டுவா. உ

---

1. 'புழுகட்டி' என்றும் பாடம்.

174 கறுத்திட்டெதிர்நின்ற கஞ்சனைக்கொன்றான்,
பொறுத்திட்டெதிர்வந்த புள்ளின்வாய்கீண்டான்,
நெறித்தகுழல்களை நீங்கமுன்னோடி,
சிறுக்கன்றுமேய்ப்பாற்கோர் கோல்கொண்டுவா
தேவபிரானுக்கோர் கோல்கொண்டுவா. ௩

175 ஒன்றேயுரைப்பா னொருசொல்லேசொல்லுவான்,
துன்றுமுடியான் துரியோதனன்பக்கல்,
சென்றங்குப்பாரதம் கையெறிந்தானுக்கு,
கன்றுகள்மேய்ப்பதோர் கோல்கொண்டுவா
கடல்நிறவண்ணற்கோர்கோல்கொண்டுவா. ௪

176 சீரொன்று தூதாய்த் துரியோதனன்பக்கல்,
ஊரொன்றுவேண்டிப் பெறாதவுரோடத்தால்,
பாரொன்றிப்பாரதம் கைசெய்து, பார்த்தற்குத்
தேரொன்றையூர்ந்தாற்கோர்கோல்கொண்டுவா
தேவபிரானுக்கோர்கோல்கொண்டுவா. ௫

177 ஆலத்திலையா னரவினணைமேலான்,
நீலக்கடலுள் நெடுங்காலம்கண்வளர்ந்தான்,
பாலப்பிராயத்தே பார்த்தற்கருள்செய்த,
கோலப்பிரானுக்கோர்கோல்கொண்டுவா
குடந்தைக்கிடந்தாற்கோர்கோல்கொண்டுவா. ௬

178 பொற்றிகழ்சித்திர கூடப்பொருப்பினில்,
உற்றவடிவி லொருகண்ணும்கொண்ட, அக்
கற்றைக்குழலன்கடியன்விரைந்து, உன்னை
மற்றைக்கண்கொள்ளாமே கோல்கொண்டுவா
மணிவண்ணநம்பிக்கோர் கோல்கொண்டுவா. ௭

179 மின்னிடைச் சீதைபொருட்டா, இலங்கையர்
மன்னன்மணிமுடி பத்துமுடன்வீழ,
தன்னிகரொன்றில்லாச் சிலைகால்வளைத்திட்ட,
மின்னுமுடியற்கோர் கோல்கொண்டுவா
வேலையடைத்தாற்கோர் கோல்கொண்டுவா. ௮

180 தென்னிலங்கைமன்னன் சிரந்தோள் துணிசெய்து,
மின்னிலங்குபூண் விபீடணநம்பிக்கு,
என்னிலங்குநாமத் தளவுமரசென்ற,
மின்னலங்காரற்கோர்கோல்கொண்டுவா
வேங்கடவாணற்கோர்கோல்கொண்டுவா. ௯

181 *அக்காக்காய் நம்பிக்குக் கோல்கொண்டுவாவென்று,
மிக்காளுரைத்தசொல் வில்லிபுத்தூர்ப்பட்டன்,
ஒக்கவுரைத்ததமிழ்ப் பத்தும்வல்லவர்,
மக்களைப்பெற்றுமகிழ்வ ரிவ்வையத்தே. ௧௦

வேலி கொங்கு கறுத்திட்டு ஒன்றே சீர் ஆலத்து பொற்றிகழ் மின்னிடை தென்னிலங்கை அக்காக்காய் ஆனிரை.

7. ஆனிரை†

பூச்சூட்டல்

182 *ஆனிரைமேய்க்கநீபோதி அருமருந்தாவதறியாய்,
கானகமெல்லாம்திரிந்துன் கரியதிருமேனிவாட,
பானையில்பாலைப்பருகிப் பற்றுதாரெல்லாம்சிரிப்ப,
தேனிலினியபிரானே செண்பகப்பூச்சூட்டவாராய். ௧

183 கருவுடைமேகங்கள்கண்டா லுன்னைக்கண்டாலொக்கும்கண்
உருவுடையாயுலகேழு முண்டாகவந்துபிறந்தாய், [கள்,
திருவுடையாள்மணவாளா திருவரங்கத்தே கிடந்தாய்,
மருவிமணம்கமழ்கின்ற மல்லிகைப்பூச்சூட்டவாராய். ௨

184 மச்சொடுமாளிகையேறி மாதர்கள்தம்மிடம்புக்கு,
கச்சொடுபட்டைக்கிழித்துக் காம்புதுகிலவைகீறி,
நிச்சலும்தீமைகள்செய்வாய் நீள்திருவேங்கடத்தெந்தாய்,
பச்சைத்தமனகத்தோடு பாதிரிப்பூச்சூட்டவாராய். ௩

185 தெருவின்கண்நின்றிளவாய்ச்சிமார்களைத் தீமைசெய்யாதே,
மருவும்தமனகமும்சீர் மாலைமணம்கமழ்கின்ற,

---

† இத்திருமொழி நித்தியானுசந்தானத்திலுள்ளது.

புருவம்கருங்குழல்நெற்றி பொலிந்தமுகிற்கன்றுபோலே,
உருவமழகியநம்பீ உகந்திவைசூட்டநீவாராய். ௪

186 புள்ளினைவாய்பிளந்திட்டாய் பொருகரியின்கொம்பொசித்தா[ய்,
கள்ளவரக்கியைமூக்கொடு காவலனைத்தலைகொண்டாய்,
அள்ளிநீவெண்ணெய்விழுங்க அஞ்சாதடியேனடித்தேன்,
தெள்ளியநீரிலெழுந்த செங்கழுநீர்சூட்டவாராய். ரு

187 எருதுகளோடுபொருதி யேதுமுலோபாய்காண்நம்பீ,
கருதியதீமைகள்செய்து கஞ்சனைக்கால்கொடுபாய்ந்தாய்,
தெருவின்கண்தீமைகள்செய்து சிக்கெனமல்லர்களோடு,
பொருதுவருகின்றபொன்னே புன்னைப்பூச்சூட்டவாராய். ௬

188 குடங்களெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங்கோவே,
மடங்கொள்மதிமுகத்தாரை மால்செய்யவல்லவென்மைந்தா.
இடந்திட்டிரணியன்நெஞ்சை இருபிளவாகமுன்கீண்டாய், [ய்.
குடந்தைக்கிடந்தவெங்கோவே குருக்கத்திப்பூச்சூட்டவாரா

189 சீமாலிகனவனோடு தோழமைகொள்ளவும்வல்லாய்,
சாமாறவனைநீயெண்ணிச் சக்கரத்தால்தலைகொண்டாய்,
ஆமாறறியும்பிரானே அணியரங்கத்தேகிடந்தாய்,
ஏமாற்றமென்னைத்தவிர்த்தா யிருவாட்சிப்பூச்சூட்டவாராய். அ

190 அண்டத்தமரர்கள்சூழ அத்தாணியுள்ளங்கிருந்தாய்,
தொண்டர்கள்நெஞ்சிலுறைவாய் தூமலராள்மணவாளா,
உண்டிட்டுலகினையேழு மோராலிலையில்துயில்கொண்டாய்,
கண்டுநானுன்னையுகக்கக் கருமுகைப்பூச்சூட்டவாராய். ௯

191 *செண்பகமல்லிகையோடு செங்கழுநீரிருவாட்சி,
எண்பகர்பூவும்கொணர்ந்தே னின்றிவைசூட்டவாவென்று,
மண்பகர்கொண்டானை யாய்ச்சிமகிழ்ந்துரைசெய்தவிம்மாலை,
பண்பகர்வில்லிபுத்தூர்க்கோன்பட்டர்பிரான்சொன்னபத்தே.

ஆனிரை கருவுடை மச்சொடு தெருவின்கண் புள்ளினை எருது கேளோடு குடங்கள் சீமாலிகன் அண்டத்து செண்பக மிந்திரன்.

8. இந்திரனோடு†

காப்பிடல்

192 *இந்திரனோடுபிரம னீசனிமையவரெல்லாம்,
மந்திரமாமலர்கொண்டு மறைந்துவராய்[1]வந்துநின்றார்,
சந்திரன்மாளிகைசேரும்சதுரர்கள் வெள்ளறைநின்றாய்,
அந்தியம்போதிதுவாகும் அழகனேகாப்பிடவாராய். க

193 கன்றுகளில்லம்புகுந்து கதறுகின்றபசுவெல்லாம்,
நின்றொழிந்தேனுன்னைக்கூவி நேசமேலொன்றுமிலாதாய்,
மன்றினில்லேலந்திப்போது மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய்,
நன்றுகண்டாயென்றன்சொல்லுநானுன்னைக்காப்பிடவாராய்.

194 செப்போதுமென்முலையார்கள் சிறுசோறுமில்லும்சிதைத்
திட்டு, அப்போதுநானுரப்பப்போ யடிசிலுமுண்டிலையாள்
வாய், முப்போதும்வானவரேத்தும் முனிவர்கள்வெள்ளறை
நின்றாய், இப்போதுநானொன்றும்செய்யே னெம்பிரான்காப்
பிடவாராய். ௩

195 கண்ணில்மணற்கொடுதூவிக்காலினால்பாய்ந்தனையென்றென்று
எண்ணரும்பிள்ளைகள்வந்திட்டிவரால்[2]முறைப்படுகின்றார்,
கண்ணனேவெள்ளறைநின்றாய் கண்டாரொடேதீமைசெய்வாய்,
வண்ணமேவேலையதொப்பாய் வள்ளலேகாப்பிடவாராய். ௪

196 பல்லாயிரவரிவ்வூரில்பிள்ளைகள் தீமைகள்செய்வார்,
எல்லாமுன்மேலன்றிப்போகாதெம்பிரான் நீயிங்கேவாராய்,
நல்லார்கள்வெள்ளறைநின்றாய் ஞானச்சுடரேஉன்மேனி,
சொல்லாரவாழ்த்திநின்றேத்திச் சொப்படக்காப்பிடவாராய்.

197 கஞ்சன்கறுக்கொண்டுநின்மேல் கருநிறச்செம்மயிர்ப்பேயை,
வஞ்சிப்பதற்குவிடுத்தா னென்பதோர்வார்த்தையுமுண்டு,
மஞ்சுதவழ்மணிமாட மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய்,
அஞ்சுவன்நீயங்குநிற்க அழகனே காப்பிடவாராய். ௬

198 கள்ளச்சகடும்மருதும் கலக்கழியவுதைசெய்த,
பிள்ளையரசே நீபேயைப்பிடித்துமுலையுண்டபின்னே,

---

†இத்திருமொழி நித்தியானுசந்தானத்திலுள்ளது.

1 ‘மறைந்துவரா’ என்றும் பாடம்.

2 ‘வந்திட்டிவரார்’ என்றும் பாடம்.

உள்ளவாறொன்றுமறியே னொளியுடைவெள்ளறைநின்றாய்,
பள்ளிகொள்போதிதுவாகும் பரமனே காப்பிடவாராய். ௭

199 இன்பமதனையுயர்த்தா யிமையவர்க்கென் றுமரியாய்,
கும்பக்களிறட்டகோவே கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினிற்கூற்றே
செம்பொன்மதிள்வெள்ளறையாய் செல்வத்தினால்வளர்பிள்ளாய்,
கம்பக்கபாலிகாணங்கு கடிதோடிக்காப்பிடவாராய். ௮

200 இருக்கொடுநீர்சங்கிற்கொண்டிட் டெழில்மறையோர்வந்துநின்றார்,
தருக்கேல்நம்பிசந்திநின் றுதாய்சொல்லுக்கொள்ளாய்சிலநாள்,
திருக்காப்புநானுன்னைச்சாத்தத்தேசுடைவெள்ளறைநின்றாய்,
உருக்காட்டுமந்திவிளக்கின் றொளிகொள்ளஏற்றுகேன்வாராய்.

201 *போதமர்செல்வக்கொழுந்து புணர்திருவெள்ளறையானை,
மாதர்க்குயர்ந்தஅசோதைமகன் தன்னைக்காப்பிட்டமாற்றம்,
வேதப்பயன்கொள்ளவல்ல விட்டுசித்தன்சொன்னமாலை,
பாதப்பயன்கொள்ளவல்ல பத்தருள்ளார்வினைபோமே. ௧௦

இந்திரனோடு கன்றுகள் செப்பு கண்ணில் பல்லாயிரவர் கஞ்சன் கள்ளம் இன்பமதனை இருக்கொடு போதமர் வெண்ணெய்விழுங்கி

9. வெண்ணெய்விழுங்கி

பாலக்ரீடை

202 வெண்ணெய்விழுங்கி வெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டத
னோசைகேட்கும், கண்ணபிரான் கற்றகல்வி தன்னைக்காக்ககில்
லோமுன்மகனைக்காவாய், புண்ணிற்புளிப்பெய்தாலொக்குந்
தீமை புரைபுரையாலிவைசெய்யவல்ல, அண்ணற்கண்ணா
னோர்மகனைப்பெற்ற அசோதைநங்காயுன்மகனைக்கூவாய். ௧

203 வருகவருகவருகஇங்கே வாமனநம்பீவருகஇங்கே,
கரியகுழல்செய்யவாய்முகத்துக் காகுத்தநம்பீ வருகஇங்கே,
அரியனிவனெனக்கின் றுநங்காய் அஞ்சனவண்ணாஅசலகத்தார்,
பரிபவம்பேசத்தரிக்ககில்லேன்பாவியேனுக்கிங்கேபோதராயே.

204 திருவுடைப்பிள்ளைதான் தீயவாறுதேக்கமொன் றுமிலன்தேசு
டையன், உருகவைத்தகுடத்தொடு வெண்ணெயுறிச்சியு
டைத்திட்டுபோந்துநின்றான், அருகிருந்தார்தம்மை அநியா

யஞ்செய்வதுதான்வழக்கோ அசோதாய், வருகவென்றுன் மகன்தன்னைக்கூவாய் வாழவொட்டான்மதுசூதனனே. ௩

205 கொண்டல்வண்ணாஇங்கேபோதராயேகோயிற்பிள்ளாயிங்கே போதராயே, தெண்டிரைசூழ்திருப்பேர்க்கிடந்த திருநாரணா இங்கே போதராயே, உண்டுவந்தேனம்மமென்றுசொல்லி யோடிஅகம்புக ஆய்ச்சிதானும், கண்டெதிரேசென்றெடுத்துக்கொள்ளக் கண்ணபிரான்கற்றகல்விதானே. ௪

206 பாலைக்கறந்தடுப்பேறவைத்துப்பல்வளையாளென்மகளிருப்ப, மேலையகத்தேநெருப்புவேண்டிச்சென் றிறைப்பொழுதங்கே பேசிநின்றேன், சாளக்கிராமமுடையநம்பி சாய்த்துப் பருகிட்டுப்போந்துநின்றான், ஆலைக்கரும்பின்மொழியனைய அசோதைநங்காயுன்மகனைக்கூவாய். ௫

207 போதர்கண்டாயிங்கேபோதர்கண்டாய்போதரேனென்னாதே போதர்கண்டாய், ஏதேனும் சொல்லிஅசலகத்தாரேதேனும் பேசநான் கேட்கமாட்டேன், கோதுகலமுடைக்குட்டனேயோ குன்றெடுத்தாய் குடமாடுகூத்தா, வேதப்பொருளே என்வேங்கடவா வித்தகனே இங்கேபோதராயே. ௬

208 செந்நெலரிசிசிறுபருப்புச் செய்தஅக்காரம்நறுநெய்பாலால், பன்னிரண்டுதிருவோணமட்டேன் பண்டுமிப்பிள்ளைபரிசறிவன், இன்னமுகப்பன்நானென்றுசொல்லி எல்லாம்விழுங்கிட்டுப்போந்துநின்றான், உன்மகன்தன்னைஅசோதைநங்காய் கூவிக்கொள்ளாயிவையும் சிலவே. ௭

209 கேசவனேஇங்கேபோதராயே கில்லேனென்னாதிங்கேபோதராயே, நேசமிலாதார்அகத்திருந்து நீவிளையாடாதே போதராயே, தூசனம்சொல்லும் தொழுத்தைமாரும்தொண்டரும் நின்றவிடத்தில்நின்று, தாய்சொல்லுக்கொள்வது தன்மம் கண்டாய் தாமோதராஇங்கேபோதராயே. ௮

210 கன்னல்இலட்டுவத்தோடுசீடை காரெள்ளினுண்டைகலத்திலிட்டு, என்னகமென்றுநான்வைத்துப்போந்தே னிவன்புக்கவற்றைப்பெறுத்திப்போந்தான், பின்னுமகம்புக்குறியைநோக்கிப் பிறங்கொளிவெண்ணெயும் சோதிக்கின்றான், உன்மகன் தன்னையசோதைநங்காய்கூவிக்கொள்ளாயிவையும்சிலவே. ௯

211 சொல்லிலரசிப்படுதி நங்காய்சூழலுடையனுன்பிள்ளைதானே, இல்லம்புகுந்தென்மகளைக்கூவிக் கையில்வளையைக்கழற்றிக் கொண்டு,கொல்லையில்நின்றும்கொணர்ந்துவிற்ற அங்கொருத்திக்கவ்வளைகொடுத்து,நல்லனநாவற்பழங்கள்கொண்டுநானல்லேன் என்றுசிரிக்கின்றனே. ௧0

212 *வண்டுகளித்திரைக்கும் பொழில்சூழ் வருபுனல்காவிரித் தென்னரங்கன், பண்டவன்செய்தகிரீடையெல்லாம் பட்டர்பிரான் விட்டுசித்தன்பாடல், கொண்டிவைபாடிக்குனிக்கவல்லார் கோவிந்தன் தன்னடியார்களாகி, எண்திசைக்கும்விளக்காகிநிற்பா ரிணையடியென் தலைமேலனவே. ௧௧

வெண்ணெய் வருக திரு கொண்டல் பாலை போதர் செங்கெல் கேச வனே கன்னல் சொல்லில் வண்டு ஆற்றிலிருந்து.

10. ஆற்றிலிருந்து

அயலகத்தார் முறைபாடு

213 *ஆற்றிருந்து விளையாடுவோங்களை,
சேற்றாலெறிந்து வளைதுகில்கைக்கொண்டு,
காற்றில்கடியனாய் ஓடியகம்புக்கு,
மாற்றமும்தாரானாலின்றுமுற்றும்
வளைத்திறம்பேசானாலின்றுமுற்றும். ௧

214 குண்டலம்தாழக் குழல்தாழ நாண்தாழ,
எண்திசையோரு மிறைஞ்சித்தொழுதேத்த,
வண்டமர்பூங்குழலார் துகில்கைக்கொண்டு,
விண்தோய்மரத்தானாலின்றுமுற்றும்
வேண்டவும்தாரானாலின்றுமுற்றும். ௨

215 தடம்படுதாமரைப் பொய்கைகலக்கி,
விடம்படுநாகத்தை வால்பற்றியீர்த்து,
படம்படுபைந்தலைமேலெழப்பாய்ந்திட்டு,
உடம்பைஅசைத்தானாலின்றுமுற்றும்,
உச்சியில்நின்றானாலின்றுமுற்றும். ௩

216 தேனுகனாவிசெகுத்து, பனங்கனி
தானெறிந்திட்ட தடம்பெருந்தோளினால்,
வானவர்கோன்விட வந்தமழைதடுத்து,
ஆனிரைகாத்தானாலின்றுமுற்றும்
அவைஉய்யக்கொண்டானாலின்றுமுற்றும். ௪

217 ஆய்ச்சியர்சேரி அளைதயிர்பாலுண்டு,
பேர்த்தவர்கண்டு பிடிக்கப்பிடியுண்டு,
வேய்த்தடந்தோளினார் வெண்ணெய்கொள்மாட்டாது,அங்கு
ஆப்புண்டிருந்தானாலின்றுமுற்றும்
அடியுண்டழுதானாலின்றுமுற்றும். ரு

218 தள்ளித்தளர்நடை யிட்டிளம்பிள்ளையாய்,
உள்ளத்தினுள்ளே அவளையுறநோக்கி,
கள்ளத்தினால்வந்த பேய்ச்சிமுலையுயிர்,
துள்ளச்சுவைத்தானாலின்றுமுற்றும்,
துவக்கறஉண்டானாலின்றுமுற்றும். சு

219 மாவலிவேள்வியில் மாணுருவாய்ச்சென்று,
மூவடிதாவென் றிரந்தஇம்மண்ணினை,
ஓரடியிட் டிரண்டாமடிதன்னிலே,
தாவடியிட்டானாலின்றுமுற்றும்,
தரணியளந்தானாலின்றுமுற்றும். எ

220 தாழைதண்ணாம்பல் தடம்பெரும்பொய்கைவாய்,
வாழுமுதலை வலைப்பட்டுவாதிப்புண்,
வேழம்துயர்கெட விண்ணோர்பெருமானாய்,
ஆழிபணிகொண்டானாலின்றுமுற்றும்
அதற்கருள்செய்தானாலின்றுமுற்றும். அ

221 வானத்தெழுந்த மழைமுகில்போல், எங்கும்
கானத்துமேய்ந்து களித்துவிளையாடி,
ஏனத்துருவா யிடந்தஇம்மண்ணினை,
தானத்தேவைத்தானாலின்றுமுற்றும்
தரணியிடந்தானாலின்றுமுற்றும். கூ

222 *அங்கமலக்கண்ணன் தன்னை யசோதைக்கு,
மங்கைநல்லார்கள் தாம் வந்துமுறைப்பட்ட,
அங்கவர்சொல்லைப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல்,
இங்கிவைவல்லவர்க் கேதமொன்றில்லையே. ௧0

ஆற்றில் குண்டலம் தடம் தேனுகன் ஆய்ச்சியர் தள்ளி மாவலி தாழை வானத்து அங்கமலம் தன்னேராயிரம்.

மூன்றாம்பத்து

1. தன்னேராயிரம்

கண்ணனுக்கு இன்னமுதன்றி அன்னை அம்மந்தரேனெனல்

223 *தன்னேராயிரம்பிள்ளைகளோடு தளர்நடையிட்டுவருவான்,
பொன்னேய் நெய்யொடு பாலமு துண்டொருபுள்ளுவன்
பொய்யேதவழும், மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்சமகள்கொங்
கைதுஞ்ச வாய்வைத்தபிரானே, அன்னே உன்னையறிந்து
கொண்டேன் உனக்கஞ்சுவன் அம்மம்தரவே. ௧

224 பொன்போல்மஞ்சனமாட்டிஅமுதூட்டிப்போனேன்வருமள
விப்பால், வன்பாரச்சகடமிறச்சாடி வடக்கிலகம்புக்கிருந்து,
மின்போல்நுண்ணிடையாளொருகன்னியை வேற்றுருவம்
செய்துவைத்த, அன்பா உன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம்தரவே. ௨

225 கும்மாயத்தொடுவெண்ணெய்விழுங்கிக்குடத்தயிர்சாய்த்துப்
பருகி, பொய்ம்மாயமருதான அசுரரைப் பொன்றுவித்தின்று
நீவந்தாய், இம்மாயம்வல்லபிள்ளைநம்பீ உன்னையென்மகனே
யென்பர்நின்றாய், அம்மாஉன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்
கஞ்சுவன் அம்மம்தரவே. ௩

226 மையார்கண்மடவாய்ச்சியர்மக்களைமையன்மைசெய்தவர்பின்
போய், கொய்யார்பூந்துகில்பற்றித் தனிநின்றுகுற்றம்பலபல
செய்தாய், பொய்யாஉன்னைப்புறம்பலபேசுவ புத்தகத்துக்

குளகேட்டேன், ஐயா உன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவன் அம்மம்தரவே. ௫

227 முப்போதும்கடைந்தீண்டியவெண்ணெயினோடுதயிரும்விழுங்கி,
கப்பாலாயர்கள்காவில்கொணர்ந்தகலத்தொடுசாய்த்துப்பருகி,
மெய்ப்பாலுண்டழுபிள்ளைகள்போலநீவிம்மிவிம்மியழுகின்ற,
அப்பாஉன்னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மம்தரவே.

228 கரும்பார்நீள்வயல்காய்கதிர்ச்செந்நெலைக்கற்றாநிரைமண்டித்தின்ன, விரும்பாக்கன்றொன்றுகொண்டு விளங்கனிவீழஎறிந்தபிரானே, சுரும்பார்மென்குழல்கன்னி யொருத்திக்குச்சூழ்வலைவைத்துத்திரியும், அரம்பா உன்னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மம்தரவே. ௬

229 மருட்டார்மென்குழல்கொண்டுபொழில்புக்குவாய்வைத்தவ்வாயர்தம்பாடி, சுருட்டார்மென்குழல்கன்னியர்வந்துன்னைச்சுற்றும்தொழநின்றசோதி, பொருட்டாயமிலேனெம்பெருமானுன்னைப்பெற்றகுற்றமல்லால், மற்றிங் - கரட்டாவுன்னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மம்தரவே. ௭

230 வாளாவாகிலும்காணகில்லார்பிறர்மக்களைமையன்மைசெய்து,
தோளாவிட்டவரோடுதிளைத்துநீசொல்லப்படாதனசெய்தாய்,
கேளாராயர்குலத்தவரிப்பழி கெட்டேன்வாழ்வில்லை,நந்தன்
காளாயுன்னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மம்தரவே.

231 தாய்மார்மோர்விற்கப்போவர்தகப்பன்மார்கற்றாநிரைப்பின்போவர்,
நீஆய்ப்பாடியிளங்கன்னிமார்களைநேர்படவேகொண்டுபோதி,
காய்வார்க்கென்றுமுகப்பனவேசெய்துகண்டார்கழறத்திரியும்,
ஆயாஉன்னையறிந்துகொண்டேனுனக்கஞ்சுவனம்மம்தரவே.

232 தொத்தார்பூங்குழல்கன்னியொருத்தியைச் சோலைத்தடங்கொண்டுபுக்கு, முத்தார்கொங்கைபுணர்ந்திராநாழிகைமூவேழுசென்றபின்வந்தாய், ஒத்தார்க்கொத்தனபேசுவர் உன்னையுரப்பவேநானொன்றும்மாட்டேன், அத்தா உன்னையறிந்துகொண்டேன் உனக்கஞ்சுவனம்மம்தரவே. ௧0

233 *காரார்மேனிநிறத்தெம்பிரானைக் கடிகமழ்பூங்குழலாய்ச்சி,
ஆரா இன்னமுதுண்ணத்தருவன் நான் அம்மந்தாரேனென்றமாற்றம்,
பாரார்தொல்புகழான்புதுவைமன்னன் பட்டர்பிரான்சொன்
ஏராரின்னிசைமாலைவல்லா ரிருடீகேசனடியாரே. [னபாடல்

தன்னேராயிரம் பொன் கும்மாயத்தொடு மையார் முப்போதும் கரும்புமருட்டார் வாளாதாய்மார் தொத்தார் காரார் அஞ்சனம்.

2. அஞ்சனவண்ணனை

கண்ணனையன்னை கன்றின்பின் போக்கியதெண்ணி மனங்கரைந்திரங்குதல்

234 *அஞ்சனவண்ணனை ஆயர்கோலக்கொழுந்தினை,
மஞ்சனமாட்டி மனைகள்தோறும்திரியாமே,
கஞ்சனைக்காய்ந்த கழலடிநோவக்கன்றின்பின்,
என்செயப்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. க

235 பற்றுமஞ்சள்பூசிப் பாவைமாரொடுபாடியில்,
சிற்றில்சிதைத்தெங்கும் தீமைசெய்துதிரியாமே,
கற்றுத்தூளியுடைவேடர்கானிடைக் கன்றின்பின்,
எற்றுக்கென்பிள்ளையைப் போக்கினேன்எல்லேபாவமே. உ

236 நன்மணிமேகலை நங்கைமாரொடுநாடொறும்,
பொன்மணிமேனி புழுதியாடித்திரியாமே,
கல்மணிநின்றதிர் கானதரிடைக் கன்றின்பின்,
என்மணிவண்ணனைப் போக்கினேன் எல்லேபாவமே. ங

237 வண்ணக்கருங்குழல் மாதர்வந்தலர்தூற்றிடப்,
பண்ணிப் பலசெய்திப்பாடியெங்குந்திரியாமே,
கண்ணுக்கினியானைக் கானதரிடைக் கன்றின்பின்,
எண்ணற்கரியானைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. ச

238 அவ்வவ்விடம்புக் கவ்வாயர்பெண்டிர்க் கணுக்கனாய்,
கொவ்வைக்கனிவாய்கொடுத்துக் கூழைமைசெய்யாமே,
எவ்வும்சிலையுடை வேடர்கானிடைக் கன்றின்பின்,
தெய்வத்தலைவனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. ரு

239 மிடறுமெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய்விழுங்கிப்போய்,
படிறுபலசெய்திப்பாடியெங்கும் திரியாமே,

கடிறுபலதிரி கானதரிடைக் கன்றின்பின்,
இடறவென்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. ௬

240 வள்ளிநுடங்கிடை மாதர்வந்தலர்தூற்றிட,
துள்ளிவிளையாடித் தோழரோடுதிரியாமே,
கள்ளியுணங்குவெங்கானதரிடைக் கன்றின்பின்,
புள்ளின்தலைவனைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. ௭

241 பன்னிருதிங்கள் வயிற்றிற்கொண்டஅப்பாங்கினால்,
என்னிளங்கொங்கை அமுதமூட்டியெடுத்துயான்,
பொன்னடிநோவப் புலரியே கானிற்கன்றின்பின்,
என்னிளஞ்சிங்கத்தைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே. ௮

242 குடையும்செருப்பும்கொடாதே தாமோதரனைநான்,
உடையும்கடியனஊன்று வெப்பரற்களுடை,
கடியவெங்கானிடைக் காலடிநோவக்கன்றின்பின்,
கொடியேனென்பிள்ளையைப்போக்கினேன் எல்லேபாவமே.

243 *என்றுமெனக்கினியானை என்மணிவண்ணனை,
கன்றின்பின்போக்கினேனென் றசோதைகழறிய,
பொன்திகழ்மாடப் புதுவையர்கோன்பட்டன்சொல்,
இன்தமிழ்மாலைவல்லவர்க்கிடரில்லையே. ௧௦

அஞ்சனம் பற்று நன்மணி வண்ணம் அவ்வவ்விடம் மிடறு வள்ளி பன்னிரு குடை என்றும் சீலை.

3. சீலைக்குதம்பை

கண்ணன் வரவு கண்டன்னை மகிழ்தல்

244 *சீலைக்குதம்பை ஒருகாதொருகாது செந்நிறமேல்தோன்றிப்பூ, கோலப்பணைக்கச்சும்கூறையுடையும் குளிர்முத்தின் கோடாலமும்[1], காலிப்பின்னேவருகின்ற கடல்வண்ணன் வேடத்தைவந்துகாணீர், ஞாலத்துப்புத்திரனைப் பெற்றார் நங்கைமீர்நானேமற்றாருமில்லை. ௧

245 சன்னிநன்மாமதிள்சூழ்தரு பூம்பொழில்காவிரித்தென்னரங்கம், மன்னியசீர்மதுசூதனா கேசவா பாவியேன்வாழ்வுகந்து, உன்னையிளங்கன்றுமேய்க்கச் சிறுகாலேயூட்டியொருப்படுத்

[1] ‘கோடாரமும்’ என்றும் பாடம்.

தேன், என்னில்மனம்வலியாளொருபெண்ணில்லை என் குட்டனே முத்தம்தா. ௨

246 †காடுகளூடுபோய்க்கன்றுகள்மேய்த்துமறியோடி, கார்க்கோடல்பூச் - சூடிவருகின்றதாமோதரா கற்றுத்தூளிகாணுன்னுடம்பு, பேடைமயிற்சாயல்பின்னைமணாளா நீராட்டமைத்துவைத்தேன், ஆடியமுதுசெய் அப்பனுமுண்டிலனுன்னோடுடனேயுண்பான். ௩

247 கடியார்பொழிலணிவேங்கடவா கரும்போரேறே,நீயுகக்கும்-குடையும் செருப்பும் குழலும்தருவிக்கக்கொள்ளாதேபோனாய்மாலே, கடியவெங்கானிடைக்கன்றின்பின்போன சிறுக்குட்டங்செங்கமல-அடியும்வெதும்பி, உன்கண்கள்சிவந்தாய் அசைந்திட்டாய்நீயெம்பிரான். ௪

248 பற்றார்நடுங்கமுன் பாஞ்சசன்னியத்தை வாய்வைத்தபோரேறே, என் சிற்றாயர்சிங்கமே சீதைமணாளா சிறுக்குட்டச் செங்கண்மாலே, சிற்றாடையும்சிறுப்பத்திரமுமிவை கட்டிலின்மேல்வைத்துப்போய், கற்றாயரோடுநீகன்றுமேய்த்துக் கலந்துடன்வந்தாய்போலும். ௫

249 அஞ்சுடராழியுன்கையகத்தேந்தும்அழகா நீபொய்கைபுக்கு, நஞ்சுமிழ்நாகத்தினோடு பிணங்கவும் நானுயிர்வாழ்ந்திருந்தேன், என்செய்யஎன்னைவயிறுமறுக்கினாய் ஏதுமோரச்சமில்லை, கஞ்சன்மனத்துக்குகப்பனவே செய்தாய்காயாம்பூவண்ணங்கொண்டாய். ௬

250 பன்றியுமாமையுமீனமுமாகிய பாற்கடல்வண்ணா[1], உன்மேல் கன்றினுருவாகிமேய்புலத்தேவந்த கள்ளவசுரர்தம்மை, [ம், சென்றுபிடித்துச்சிறுகைகளாலேவிளங்காயெறிந்தாய்போலு என்றுமென்பிள்ளைக்குத் தீமைகள்செய்வார்கள்அங்ஙனமாவர்களே.

251 கேட்டறியாதனகேட்கின்றேன் கேசவா கோவலரிந்திரற்கு காட்டியசோறும்கறியும்தயிரும்கலந்துடனுண்டாய்போலும், ஊட்டமுதலிலேனுன்றன்னைக் கொண்டொருபோதுமெனக்கரிது, வாட்டமிலாப்புகழ்வாசுதேவா உன்னையஞ்சுவனின்றுதொட்டும்,

---

† இப்பாசுரம் திருமஞ்சன காலத்திற் சேவிக்கப்படுவது.

[1] ‘பார்க்கடல்வண்ணா’ என்றும் பாடம்.

252 †திண்ணார்வெண் சங்குடையாய் திருநாள் திருவோணமின்றேழுநாள், முன்-பண்ணேர்மொழியாரைக் கூவிமுளையட்டிப் பல்லாண்டுகூறுவித்தேன், கண்ணாலஞ்செய்யக்கறியுங்கலத்த தரிசியுமாக்கிவைத்தேன், கண்ணா நீநாளைத்தொட்டுக்கன்றின் பின்போகேல்கோலஞ் செய்திங்கேயிரு. கூ

253 *புற்றரவல்குலசோதைநல்லாய்ச்சிதன்புத்திரன்கோவிந்தனை, கற்றினம்மேய்த்துவரக்கண்டுகந்தவள் கற்பித்தமாற்றமெல்லாம், செற்றமிலாதவர்வாழ்தருதென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல், கற்றிவைபாடவல்லார்கடல்வண்ணன்கழலிணைகாண்பார்களே.

சீலை கன்னி காடுகள் கடி பற்றார் அஞ்சுடர் பன்றி கேட்டு திண்ணார் புற்று தழை.

4. தழைகளும்

காலிப்பின் வருங் கண்ணனைக் கண்டு கன்னியர் காமுறல்

254 *தழைகளும்தொங்கலும் ததும்பியெங்கும் தண்ணுமையெக்கம்மத்தளிதாழ்பீலி, குழல்களும்கீதமுமாகியெங்கும்கோவிந்தன் வருகின்றகூட்டங்கண்டு, மழைகொலோவருகின்றதென்றுசொல்லி மங்கைமார்சாலகவாசல்பற்றி, நுழைவனர் நிற்பனராகி எங்கு முள்ளம்விட்டுண்மறந்தொழிந்தனரே. க

255 வல்லிநுண்ணிதழன்னஆடைகொண்டு வசையறத்திருவரை விரித்துடுத்து, பல்லிநுண்பற்றாகஉடைவாள்சாத்திப் பணைக்கச்சுந்திப்பலதழைநடுவே, முல்லைநன்னறுமலர்வேங்கைமலரணிந்து பல்லாயர்குழாம்நடுவே, எல்லியம்போதாகப்பிள்ளை வருமெதிர்நின்றங்கினவளையிழவேன்மினே. உ

256 சுரிகையும் தெறிவில்லும்செண்டுகோலும் மேலாடையும் தோழன்மார்கொண்டோட,ஒருகையாலொருவன்றன்தோளையூன்றி ஆநிரையினம்மீளக்குறித்தசங்கம், வருகையில் வாடிய பிள்ளைகண்ணன் மஞ்சளும்மேனியும் வடிவும்கண்டாள், அருகேநின்றாளென் பெண்நோக்கிக்கண்டாள் அதுகண்டிவ்வூரொன்று புணர்க்கின்றதே. ௩

---

† இப்பாசுரம் திருமஞ்சன காலத்திற் சேவிக்கப்படுவது.

257 குன்றெடுத்தாநிரைகாத்தபிரான்கோவலனாய்க்குழலூதியூதி, கன்றுகள்மேய்த்துத்தன்தோழரோடுகலந்துடன் வருவானைத்தெருவில்கண்டு, என்றுமிவனையொப்பாரைநங்காய் கண்டறியேன் ஏடி வந்துகாணாய்,ஒன்றும்நில்லாவளைகழன்று துகில்ஏந்திளமுலையுமென்வசமல்லவே. ௪

258 சுற்றிநின்றாயர்தழைகளிடச்சுருள்பங்கிநேத்திரத் தாலணிந்து, பற்றிநின் றாயர்கடைத்தலையேபாடவுமாடக்கண்டேன், அன்றிப்பின் - மற்றொருவர்க்கென்னைப்பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலை எம்மாயற்கல்லால், கொற்றவனுக்கிவளாமென்றெண்ணிக் கொடுமின்கள்கொடாதொழிகில் கோழம்பமே. ௫

259 சிந்துரமிலங்கத் தன்திருநெற்றிமேல் திருத்தியகோறம்பும் திருக்குழலும், அந்தரமுழவத்தண்தழைக்காவின்கீழ் வருமாயரோடுடன்வளைகோல்வீச, அந்தமொன்றில்லாதஆயப்பிள்ளைஅறிந்தறிந் திவ்வீதிபோதுமாகில், பந்துகொண்டானென்றுவளைத்துவைத்துப் பவளவாய்முறுவலும் காண்போம்தோழீ. ௬

260 சாலப்பன்னிரைப்பின்னேதழைக்காவின்கீழ்த்தன்திருமேனிநின்றொளிதிகழ, நீலநன்னறுங்குஞ்சிநேத்திரத்தாலணிந்து பல்லாயர்குழாம்நடுவே, கோலச்செந்தாமரைக்கண்மிளிரக் குழலூதியிசைபாடிக்குனிந்து, ஆயரோடு - ஆலித்து வருகின்றஆயப்பிள்ளை அழகுகண்டென் மகளயர்க்கின்றதே. ௭

261 சிந்துரப்பொடிகொண்டு சென்னியப்பித்திருநாம மிட்டங்கோரிலையந்தன்னால்[1], அந்தரமின்றித்தன்னெறிபங்கியைஅழகியநேத்திரத்தாலணிந்து, இந்திரன்போல்வருமாயப்பிள்ளை எதிர்நின்றங்கினவளையிழவேலென்ன, சந்தியில்நின்றுகண்டீர்நங்கைதன்துகிலொடுசரிவளைகழல்கின்றதே. ௮

262 வலங்காதின்மேல்தோன்றிப்பூவணிந்து மல்லிகைவனமாலை மௌவல்மாலை, சிலிங்காரத்தால்குழல்தாழவிட்டுத் தீங்குழல்வாய்மடுத்தூதியூதி, அலங்காரத்தால்வருமாயப்பிள்ளை அழகுகண்டென்மகளாசைப்பட்டு, விலங்கிநில்லாதெதிர்நின்றுகண்டீர்வெள்வளைகழன்றுமெய்ம்மெலிகின்றதே. ௯

[1] ‘ ஓரிலயம் ’ என்றும் பாடம்.

263 *விண்ணின்மீதமரர்கள்விரும்பித்தொழ மிறைத்தாயர்பாடியில்வீதியூடே, கண்ணன்காலிப்பின்னேயெழுந்தருளக்கண்டிளவாய்க்கன்னிமார்காமுற்ற-வண்ணம், வண்டமர்பொழில் புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன்சொன்னமாலை பத்தும், பண்ணின்பம்வரப்பாடும்பத்தருள்ளார் பரமானவைகுந்தம் நண்ணுவரே.

தழை வல்லி சுரிகை குன்று சுற்றி சிந்துரம் சால சிந்துரப்பொடி வலம் விண்ணின் அட்டு.

5. அட்டுக்குவி

கோவர்த்தனகிரியைக் குடைகொள்வண்மை

264 *அட்டுக்குவிசோற்றுப்பருப்பதமும்
தயிர்வாவியும் நெய்யளறும்அடங்கப்
பொட்டத்துற்று, மாரிப்பகைபுணர்த்த
பொருமாகடல்வண்ணன்பொறுத்தமலை,
வட்டத்தடங்கண்மடமான்கன்றினை
வலைவாய்ப்பற்றிக்கொண்டு,குறமகளிர்
கோட்டைத்தலைப் பால்கொடுத்துவளர்க்கும்
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே. க

265 வழுவொன்றுமில்லாச்செய்கை வானவர்கோன்
வலிப்பட்டு முனிந்துவிடுக்கப்பட்ட
மழைவந்தெழுநாள்பெய்து மாத்தடுப்ப[1]
மதுசூதனெடுத்து மறித்தமலை,
இழவுதரியாததோரீற்றுப்பிடி
இளஞ்சீயம்தொடாந்துமுடுகுதலும்,
குழவியிடைக்காலிட்டெதிர்ந்துபோரும்
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே. உ

266 அம்மைத்தடங்கண்மடவாய்ச்சியரும்
ஆனயருமாநிரையும்அலறி,
எம்மைச்சரண்என்றுகொள்ளென்றிரப்ப
இலங்காழிக்கைஎந்தையெடுத்தமலை,

---

[1] ‘ மாற்றடுப்ப ’ என்றும் பாடம்.

தம்மைச்சரணென்ற தம்பாவையரைப்
புனம்மேய்கின்றமானினங்காண்மினென்று,
கொம்மைப்புயக்குன்றர்சிலைகுனிக்கும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. ௫

267 கடுவாய்ச்சினவெங்கட்களிற்றினுக்குக்
கவளமெடுத்துக்கொடுப்பானவன்போல்,
அடிவாயுறக்கையிட்டெழப்பறித்திட்
டமரர்பெருமான்கொண்டுநின்றமலை,
கடல்வாய்ச்சென்றுமேகங்கவிழ்ந்திறங்கிக்
கதுவாய்ப்படநீர்முகந்தேறி, எங்கும்
குடவாய்ப்படநின்று மழைபொழியும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. ௬

268 வானத்திலுள்ளீர் வலியீருள்ளீரேல்
அறையோவந்துவாங்குமி னென்பவன்போல்,
ஏனத்துருவாகிய ஈசனெந்தை
இடவனெழவாங்கி யெடுத்தமலை,
கானக்களியானை தன் கொம்பிழந்து
கதுவாய்மதஞ்சோரத் தன்கையெடுத்து,
கூனல்பிறைவேண்டி அண்ணாந்துநிற்கும்
கோவர்த்தனமென்னும் கெரற்றக்குடையே. ௭

269 செப்பாடுடைய திருமாலவன் தன்
செந்தாமரைக் கைவிரலைந்தினையும்,
கப்பாகமடுத்து மணிநெடுந்தோள்
காம்பாகக்கொடுத்துக் கவித்தமலை,
எப்பாடும்பரந்திழிதெள்ளருவி
இலங்குமணிமுத்துவடம்பிறழ,
குப்பாயமெனநின்று காட்சிதரும்
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே. ௮

270 படங்கள் பலவுடைப்பாம்பரையன்
படர்பூமியைத்தாங்கிக் கிடப்பவன்போல்,
தடங்கைவிரலைந்தும் மலரவைத்துத்
தமோதரன்தாங்கு தடைவரை தான்,

அடங்கச்சென்றிலங்கையை யீடழித்த
அனுமன்புகழ்பாடித் தங்குட்டன்களை,
குடங்கைக்கொண்டுமந்திகள் கண்வளர்த்தும்
கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே. எ

271 சாலமாமுகில்பல்கணப்போர்க்களத்துச்
சரமாரிபொழிந்தெங்கும்பூசலிட்டு,
நலிவானுறக்கேடகம்கோப்பவன்போல்
நாராயணன்முன்முகங்காத்தமலை,
இலைவேய்குரம்பைத்தவமாமுனிவர்
இருந்தார்நடுவேசென்றணுர்சோரிய,
கோலைவாய்ச்சினவேங்கைகள்நின்றுறங்கும்
கோவர்த்தனமெனும்கொற்றக்குடையே. அ

272 வன்பேய்முலையுண்ட தோர்வாயுடையன்
வன்தூணெனநின்றதோர்வன்பரத்தை,
தன்பேரிட்டுக்கொண்டுதரணிதன்னில்
தமோதரன்தாங்குதடவரைதான்,
முன்பேவழிகாட்டமுசுக்கணங்கள்
முதுகில்பெய்து தம்முடைக்குட்டன்களை,
கோம்பேற்றியிருந்து குதிபயிற்றும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. கூ

273 கொடியேறுசெந்தாமரைக்கைவிரல்கள்
கோலமுமழிந்தில வாடிற்றில,
வடிவேறுதிருவுகிர்நொந்துமில
மணிவண்ணன்மலையுமோர்சம்பிரதம்,
முடியேறிய மாமுகிற்பல்கணங்கள்
முன்னெற்றிநரைத்தனபோல, எங்கும்
குடியேறியிருந்துமழைபொழியும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே. கo

274 *அரவில்பள்ளிகொண்டரவம்துரந்திட்
டரவப்பகையூர்தியவனுடைய,
குரவில்கொடி[1]முல்லைகள்நின்றுறங்கும்
கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடைமேல்,

---

[1] ‘ குரவக்கொடி ’ என்றும் பாடம்.

திருவில்பொலிமறைவாணர்புத்தூர்த்
திகழ்பட்டர்பிரான்சொன்னமாலைபத்தும்,
பரவுமனநன்குடைப்பத்தருள்ளார்
பரமானவைகுந்தம்நண்ணுவரே. கக

அட்டு வழு அம்மை கடு வானத்தில் செப்பாடு படங்கள் சலம் வன் பேய் கொடி அரவில் நாவலம்.

6. நாவலம்

குழலூதற் சிறப்பு

275 *நாவலம்பெரியதீவினில்வாழும் நங்கைமீர்களிதோரற்புதங் கேளீர், தூவலம்புரியுடையதிருமால் தூயவாயிற்குழலோசை வழியே, கோவலர்சிறுமியரிளங்கொங்கை குதுகலிப்பஉடலு ளவிழ்ந்து, எங்கும் - காவலுங்கடந்துகயிறுமாலையாகிவந்து கவிழ்ந்துநின்றனரே. க

276 இடவணரைஇடத்தோளொடுசாய்த்து இருகைகூட்டப்புருவம் நெரிந்தேற, குடவயிறுபடவாய்கடைகூடக்கோவிந்தன்குழல் கொடுதினபோது, மடமயில்களொடுமான்பிணேபோலே மங் கைமார்கள்மலர்க்கூந்தலவிழ, உடைநெகிழவோர்கையால் துகில்பற்றிஒல்கியோடரிக்கணோடநின்றனரே. உ

277 வானிளவரசுவைகுந்தக்குட்டன் வாசுதேவன்மதுரைமன் னன்,நந்த - கோனிளவரசுகோவலர்குட்டன் கோவிந்தன் குழல்கொடுதினபோது,வானிளம்படியர்வந்துவந்தீண்டிமன முருகிமலர்க்கண்கள்பனிப்ப, தேனளவுசெறிகூந்தலவிழச் சென்னிவேர்ப்பச் செவிசேர்த்துநின்றனரே. ங

278 தேனுகன்பிலம்பன்காளியனென்னும் தீப்பப்பூடுகளடங்க உழக்கி, கானகம்படியுலாவியுலாவிக் கருஞ்சிறுக்கன்குழலூ தினபோது, மேனகையொடுதிலோத்தமைஅரம்பை உருப் பசியரவர்வேள்கிமயங்கி, வானகம்படியில்வாய்திறப்பின்றி ஆடல்பாடலவைமாறினர்தாமே. ச

279 முன்நரசிங்கமதாகி அவுணன்முக்கியத்தைமுடிப்பான் மூவுல கில் - மன்னரஞ்சும், மதுசூதனன்வாயில்குழலினோசைசெவி

யைப்பற்றிவாங்க, நன்னரம்புடையதும்புருவோடு நாரதனும் தம்தம்வீணைமறந்து, கின்னரமிதுனங்களும் தம்தம்கின்னரம் தொடுகிலோமென்றனரே. ரு

280 செம்பெருந்தடங்கண்ணன் திரள்தோளன் தேவகிசிறுவன் தேவர்கள்சிங்கம், நம்பரமன் இந்நாள்குழலூதக்கேட்டவர் கள்இடருற்றனகேளீர், அம்பரந்திரியும்காந்தப்பரெல்லாம் அமுதகீத வலையால்சுருக்குண்டு, நம்பரமன்றென்றுநாணி மயங்கிநைந்துசோர்ந்துகைம்மறித்துநின்றனரே. சு

281 புவியுள்நான்கண்டதோரற்புதங்கேளீர் பூணிமேய்க்குமிளங் கோவலர்கூட்டத்து - அவையுள், நாகத்தணையான்குழலூத அமரலோகத்தளவுஞ்சென்றிசைப்ப, அவியுணுமறந்துவான வரெல்லாம்ஆயர்பாடிநிறையப்புகுந்தீண்டி, செவியுள்நாவின்[1] சுவைகொண்டுமகிழ்ந்து கோவிந்தனைத்தொடர்ந்தென்றும் விடாரே. எ

282 சிறுவிரல்கள் தடவிப்பரிமாறச் செங்கண்கோடச்செய்யவாய் கொப்பளிப்ப, குறுவெயர்ப்புருவம்கூடலிப்பக் கோவிந்தன் குழல்கொடுதினபோது, பறவையின்கணங்கள்கூடுதுறந்து வந்துசூழ்ந்துபடுகாடுகிடப்ப,கறவையின்கணங்கள்கால்பரப் பிட்டுக் கவிழ்ந்திறங்கிச்செவியாட்டகில்லாவே. அ

283 திரண்டெழுதழைமழைமுகில்வண்ணன் செங்கமலமலர்சூழ் வண்டினம்போலே, சுருண்டிருண்டகுழல்தாழ்ந்தமுகத்தான் ஊதுகின்றகுழலோசைவழியே, மருண்டுமான்கணங்கள் மேய்கைமறந்துமேய்ந்தபுல்லும்கடைவாய்வழிசோர, இர ண்டுபாடும்துலுங்காப்புடைபெயரா எழுதுசித்திரங்கள்போல நின்றனவே. சு

284 கருங்கண்தோகைமயிற்பீலியணிந்து கட்டிநன்குடுத்தபீதக ஆடை, அருங்கலவுருவின்ஆயர்பெருமான் அவனொருவன் குழலூதினபோது, மரங்கள்நின்றுமதுதாரைகள்பாயும்மலர் கள்வீழும்வளர்கொம்புகள்தாழும், இரங்கும்கூம்பும்திருமால் நின்றநின்ற பக்கம்நோக்கிஅவைசெய்யுங்குணமே. ௧0

---

[1] ' செவியுணுவின்சுவை ' என்றும் பதச்சேதம்.

285 *குழலிருண்டுசுருண்டேறியகுஞ்சிக் கோவிந்தனுடையகோ
மளவாயில், குழல்முழைஞ்சுகளினூ டுகுமிழ்த்துக் கொழித்
திழிந்தஅமுதப்புனல்தன்னை, குழல்முழவம்விளம்புபுது
வைக்கோன் விட்டுசித்தன்விரித்தமிழ்வல்லார், குழலை
வென்றகுளிர்வாயினராகிச் சாதுகோட்டியுள்கொள்ளப்படு
வாரே. கக

நாவலம் இட வான் தேனுகன் முன் செம் புவியுள் சிறு திரண்டு
கருங் குழல் ஐய.

7. ஐயபுழுதி

மாயன்மேல் மகள் மாலுறுகோலம் தாயவள் கூறல்

286 *ஐயபுழுதியுடம்பளைந் திவள்பேச்சுமலந்தலையாய்,
செய்யநூலின்சிற்றாடை செப்பினுடுக்கவும்வல்லளல்லள்,
கையினிற்சிறுதூதையோ டிவள்முற்றில்பிரிந்துமிலள்,
பையரவணைப்பள்ளியானொடு கைவைத்திவள்வருமே. க

287 வாயில்பல்லுமெழுந்தில மயிரும்முடிகூடிற்றில,
சாய்விலாதகுறுந்தலைச் சிலபிள்ளைகளோடிணங்கி,
தீயிணக்கிணங்காடிவந் திவள் தன்னன்னசெம்மைசொல்லி,
மாயன்மாமணிவண்ணன்மேல் இவள்மாலுறுகின்றாளே. உ

288 பொங்குவெண்மணற்கொண்டு சிற்றிலும்முற்றத்திழைக்கலு
சங்குச்சக்கரம்தண்டுவாள் வில்லுமல்லதிழைக்கலுறாள், [றில்,
கொங்கையின்னம்குவிந்தெழுந்தில கோவிந்தனோடிவளைச்,
சங்கையாகி என்னுள்ளம்நாடொறும் தட்டுளுப்பாகின்றதே.

289 ஏழைபேதையோர்பாலகன்வந் தென்பெண்மகளைஎள்கி[1],
தோழிமார்பலர்கொண்டுபோய்ச் செய்தசூழ்ச்சியையார்க்குரைக்கே
ஆழியானென்னுமாழமோழையில் பாய்ச்சியகப்படுத்தி, [ன்,
மூழையுப்பறியாததென்னும் மூதுரையுமிலளே. ச

290 நாடுமூருமறிபவேபோய் நல்லதுழாயலங்கல்
சூடி, நாரணன்போமிடமெல்லாம் சோதித்துழிதருகின்றாள்,

1‘ இள்கி ’ என்றும் பாடம்.

கேடுவேண்டுகின்றார்பலருளர் கேசவனோடிவளை,
பாடிகாவலிடுமினென்றென்று பார்தடுமாறினதே. ரு

291 பட்டங்கட்டிப்பொற்றோடுபெய் திவள்பாடகமும் சிலம்பும்,
இட்டமாகவளர்த்தெடுத்தேனுக் கென்னோடிருக்கலுறாள்,
பொட்டப்போய்ப்புறப்பட்டுநின் றிவள்பூவைப்பூவண்ணாவென்னும்,
பட்டவார்குழல்மங்கைமீரிவள்மாலுறுகின்றாளே. சு

292 பேசவும்தரியாதபெண்மையின் பேதையேன்பேதையிவள்,
கூசமின்றிநின்றார்கள்தம்மெதிர் கோல்கழிந்தான்மூழையாய்
கேசவாவென்றும்கேடிலீயென்றும்கிஞ்சுகவாய்மொழியாள்,
வாசவார்குழல்மங்கைமீ ரிவள்மாலுறுகின்றாளே. எ

293 காறைபூணும்கண்ணாடிகாணும் தன்கையில்வளைகுலுக்கும்,
கூறையுடுக்குமயர்க்கும் தன்கோவ்வைச்செய்வாய்திருத்தும்,
தேறித்தேறிநின் றாயிரம்பேர்த்தேவன்திறம்பிதற்றும்.
மாறில்மாமணிவண்ணன்மே லிவள்மாலுறுகின்றாளே. அ

294 கைத்தலத்துள்ளமாடழியக்கண்ணாலங்கள்செய்து, இவளை
வைத்துவைத்துக்கொண்டென்ன வாணிபம்நம்மைவடுப்படுத்தும்,
செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போலவன்செய்வனசெய்துகொள்ள,
மைத்தடமுகில்வண்ணன்பக்கல் வளரவிடுமின்களே. கூ

295 பெருப்பெருத்தகண்ணாலங்கள்செய்து பேணிநம்மில்லத்துள்ளே,
இருத்துவானெண்ணிநாமிருக்கஇவளுமொன்றெண்ணுகின்றாள்,
மருத்துவப்பதம்நீங்கினாளென்னும் வார்த்தைபடுவதன்முன்,
ஒருப்படுத்திடுமின்இவளை உலகளந்தானிடைக்கே. க0

296 *ஞாலமுற்று முண்டாலிலைத்துயில் நாராயணனுக்கு, இவள்
மாலதாகிமகிழ்ந்தனளென்று தாயுரைசெய்ததனை, [ன,
கோலமார்பொழில்சூழ்புதுவையர்கோன்விட்டு சித்தன்சொன்
மாலைபத்தும்வல்லவர்கட் கில்லைவருதுயரே. கக

ஐய வாயில் பொங்கி ஏழை நாடு பட்டம் பேச காறை கைத்தலத்து
பெரு ஞாலம் நல்ல.

8. நல்லதோர்தாமரை

மாயவன்பின்சென்றமகளைத் தாயவளுன்னியதகுதல்

297 *நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கை நாண்மலர்மேல்பனிசோர,
அல்லியும்தாதுமுதிர்ந்திட் டழகழிந்தாலொத்ததாலோ,
இல்லம்வெறியோடிற்றாலோ என்மகளையெங்குங்காணேன்,
மல்லரையட்டவன்பின்போய்மதுரைப்புறம்புக்காள்கொலோ.

298 ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத உருவறைக்கோபாலர்தங்கள்,
கன்றுகால்மாறுமாபோலே கன்னியிருந்தாளைக்கொண்டு,
நன்றும்கிறிசெய்துபோனான் நாராயணன்செய்ததீமை,
என்றுமெமர்கள்குடிக்கோரேச்சுக்கொலாயிடுங்கொலோ. உ

299 குமரிமணஞ்செய்துகொண்டு கோலஞ்செய்தில்லத்திருத்தி,
தமரும்பிறருமறியத் தாமோதரற்கென்றுசாற்றி,
அமரர்பதியுடைத்தேவி அரசாணியை வழிபட்டு,
துமிலமெழப்பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டிடுங்கொலோ.

300 ஒருமகள்தன்னையுடையேனுலகம்நிறைந்தபுகழால்,[போனான்,
திருமகள்போலவளர்த்தேன் செங்கண்மால் தான்கொண்டு
பெருமகளாய்க்குடிவாழ்ந்துபெரும்பிள்ளைபெற்றஅசோதை
மருமகளைக்கண்டுகந்து மணாட்டுப்புறம்செய்யுங்கொலோ. ச

301 தம்மாமன்நந்தகோபாலன் தழீஇக்கொண்டென்மகள்தன்னை,
செம்மாந்திரேயென்றுசொல்லிச்செழுங்கயற்கண்ணும்செவ்வாயும்,
கொம்மைமுலையுமிடையும் கொழும்பணைத்தோள்களும்கண்டிட்டு,
இம்மகளைப்பெற்றதாயர் இனித்தரியாரென்னுங்கொலோ. ரு

302 வேடர்மறக்குலம்போலே வேண்டிற்றுச்செய்தென்மகளை,
கூடியகூட்டமேயாகக் கொண்டுகுடிவாழுங்கொலோ,
நாடுநகருமறிய நல்லதோர்கண்ணாலஞ்செய்து,
சாடிறப்பாய்ந்தபெருமான் தக்கவாகைப்பற்றுங்கொலோ. சு

303 அண்டத்தமரர்பெருமான் ஆழியான்இன்றென்மகளை,
பண்டப்பழிப்புக்கள்சொல்லிப் பரிசறஆண்டிடுங்கொலோ,
கொண்டுகுடிவாழ்க்கைவாழ்ந்து கோவலப்பட்டங்கவித்து,
பண்டைமணாட்டிமார்முன்னேபாதுகாவல் வைக்குங்கொலோ.

304 குடியில்பிறந்தவர்செய்யுங்குணமொன்றும்செய்திலனந்தோ,
நடையொன்றும்செய்திலன்நங்காய்நந்தகோபன்மகன்கண்ணன்,
இடையிருபாலும்வணங்கஇளைத்திளைத்தென்மகளேங்கி,
கடைகயிறேபற்றிவாங்கிக்கைதழும்பேறிடுங்கொலோ. அ

305 வெண்ணிறத்தோய்தயிர்தன்னை வெள்வரைப்பின்முன்னெழுந்து,
கண்ணுறங்காதேயிருந்து கடையவும்தான்வல்லள்கொலோ,
ஒண்ணிறத்தாமரைச்செங்க ணுலகளந்தான் என்மகளை,
பண்ணறையாப்பணிகொண்டு பரிசறஆண்டிடுங்கொலோ. கூ

306 *மாயவன்பின்வழிசென்று வழியிடைமாற்றங்கள்கேட்டு,
ஆயர்கள்சேரியிலும்புக் கங்குத்தைமாற்றமுமெல்லாம்,
தாயவள்சொல்லியசொல்லைத் தண்புதுவைப்பட்டன்சொன்ன
தூயதமிழ்ப்பத்தும்வல்லார் தூமணிவண்ணனுக்காளரே. க0

நல்லது ஒன்றும் குமரி ஒரு தம்மாமன் வேடர் அண்டம் குடியில் வெண்ணிற மாயவன் என்னாதன்.

9. என்னாதன்

நந்தன்மதலையைக் காகுத்தனை நவின்று உந்திபறத்தல்

307 *என்னாதன்தேவிக் கன்றின்பப்பூஈயாதாள்
தன், நாதன்காணவேதண்பூமரத்தினை,
வன்னாதப்புள்ளால் வலியப்பறித்திட்ட,
என்னாதன்வன்மையைப்பாடிப்பற
எம்பிரான்வன்மையைப்பாடிப்பற. க

308 என்வில்வலிகண்டுபோவென் றெதிர்வந்தான்
தன்,வில்லினோடும் தவத்தையெதிர்வாங்கி,
முன்வில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான்
தன்,வில்லின்வன்மையைப்பாடிப்பற
தாசரதிதன்மையைப்பாடிப்பற. உ

309 உருப்பிணிநங்கையைத்தேரேற்றிக்கொண்டு,
விருப்புற்றங்கேக விரைந்தெதிர்வந்து[1],
செருக்குற்றான் வீரஞ்சிதைய,தலையைச்
சிரைத்திட்டான்வன்மையைப்பாடிப்பற
தேவகிசிங்கத்தைப்பாடிப்பற. ந

[1] 'வந்த' என்றும் பாடம்.

310 மாற்றுத்தாய்சென்று வனம்போகேயென்றிட,
ஈற்றுத்தாய்பின்தொடர்ந் தெம்பிரானென்றழ,
கூற்றுத்தாய்சொல்லக்கொடியவனம்போன,
சீற்றமிலாதானைப்பாடிப்பற
சீதைமணாளனைப்பாடிப்பற. ௫

311 பஞ்சவர் தூதனாய்ப்பாரதம்கைசெய்து,
நஞ்சுமிழ்நாகம்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு,
அஞ்சப்பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள்செய்த,
அஞ்சனவண்ணனைப்பாடிப்பற
அசோதைதன்சிங்கத்தைப்பாடிப்பற. ௬

312 முடியொன்றி மூவுலகங்களுமாண்டு, உன்
அடியேற்கருளென் றவன்பின்தொடர்ந்த,
படியில்குணத்துப் பரதநம்பிக்கு, அன்
றடிநிலையீந்தானைப்பாடிப்பற
அயோத்தியர்கோமானைப்பாடிப்பற. ௭

313 காளியன்பொய்கை கலங்கப்பாய்ந்திட்டு, அவன்
நீள்முடியைந்திலும் நின்றுநடஞ்செய்து,
மீளஅவனுக் கருள்செய்தவித்தகன்,
தோள்வலிவீரமேபாடிப்பற
தூமணிவண்ணனைப்பாடிப்பற. ௭

314 தார்க்கிளந்தம்பிக் கரசீந்து, தண்டகம்
நூற்றவள்சொற்கொண்டுபோகி, நுடங்கிடைச்
சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடுமூக்கு, அவள்
ஆர்க்கஅரிந்தானைப்பாடிப்பற
அயோத்திக்கரசனைப்பாடிப்பற. ௮

315 மாயச்சகடமுதைத்து மருதிறுத்து,
ஆயர்களோடுபோய் ஆநிரைகாத்து, அணி
வேயின்குழலூதி வித்தகனாய்நின்ற,
ஆயர்களேற்றினைப்பாடிப்பற
ஆனிரைமேய்த்தானைப்பாடிப்பற. ௯

316 காரார்கடலையடைத்திட்டிலங்கைபுக்கு,
ஓராதான்பொன்முடிஒன்பதோடொன்றையும்,
நேரா அவன் தம்பிக்கேநீளரசீந்த,
ஆராவமுதனைப்பாடிப்பற
அயோத்தியர்வேந்தனைப்பாடிப்பற. ௧௦

317 *நந்தன்மதலையைக்காகுத்தனைநவின்று,
உந்திபறந்தவொளியிழையார்கள்சொல்,
செந்தமிழ்த்தென்புதுவைவிட்டுசித்தன்சொல்,
ஐந்தினோடைந்தும்வல்லார்க்கல்லலில்லையே. ௧௧

என்னுதன் என்வில் உருப்பிணி மாற்று பஞ்சவர் முடி காளியன் தார்க்கு மாயம் காரார் நந்தன் நெறிந்த.

10. நெறிந்த கருங்குழல்

சீதைக்கு அனுமன் தெரிவித்த அடையாளம்

318 நெறிந்தகருங்குழல்மடவாய்நின்னடியேன்விண்ணப்பம்,
செறிந்தமணிமுடிச்சனகன்சிலையிறுத்துநினைக்கொணர்ந்த
தறிந்து,அரசுகளைகட்ட அருந்தவத்தோனிடைவிலங்க,
செறிந்தசிலைகொடுதவத்தைச்சிதைத்ததுமோரடையாளம். ௧

319 அல்லியம்பூமலர்க்கோதாய் அடிபணிந்தேன்விண்ணப்பம்,
சொல்லுகேன்கேட்டருளாய் துணைமலர்க்கண்மடமானே,
எல்லியம்போதினிதிருத்தல்இருந்ததோரிடவகையில்,
மல்லிகைமாமாலைகொண்டங்கார்த்துமோரடையாளம். ௨

320 கலக்கியமாமனத்தனளாய்க்கைகேசிவரம்வேண்ட,
மலக்கியமாமனத்தனனாய்மன்னவனும்மறாதொழிய,
குலக்குமராகாடுறையப்போவென்றுவிடைகொடுப்ப,
இலக்குமணன்தன்னோடுமங்கேகியதோரடையாளம். ௩

321 வாரணிந்தமுலைமடவாய்வைதேவீவிண்ணப்பம்,
தேரணிந்தஅயோத்தியர்கோன்பெருந்தேவீகேட்டருளாய்,
கூரணிந்தவேல்வலவன்குகனோடுமகங்கைதன்னில்,
சீரணிந்ததோழமைகொண்டதுமோரடையாளம். ௪

322 மானமருமென்னோக்கிவைதேவீவிண்ணப்பம்,
கானமரும்கல்லதர்போய்க்காடுறைந்தகாலத்து,
தேனமரும்பொழிற்சாரல்சித்திரகூடத்திருப்ப,
பால்மொழியாய்பரதநம்பிபணிந்ததுமோரடையாளம். ரு

323 சித்திரகூடத்திருப்பச்சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட,
அத்திரமேகொண்டெறியஅனைத்துலகும்திரிந்தோடி,
வித்தகனேஇராமாவோநின்னபயம்என்றழைப்ப,
அத்திரமேஅதன்கண்ணைஅறுத்ததுமோரடையாளம். சு

324 மின்னொத்தநுண்ணிடையாய் மெய்யடியேன்விண்ணப்பம்,
பொன்னொத்தமானொன்று புகுந்தினிதுவிளையாட,
நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம்பிரானேக,
பின்னேஅங்கிலக்குமணன் பிரிந்ததுமோரடையாளம். எ

325 மைத்தகுமாமலர்க்குழலாய் வைதேவீ விண்ணப்பம்,
ஒத்தபுகழ்வானரக்கோன் உடனிருந்துநினைத்தேட,
அத்தகுசீரயோத்தியர்கோன் அடையாளமிவைமொழிந்தான்,
இத்தகையான்அடையாளம் ஈதவன்கைம்மோதிரமே. அ

326 *திக்குநிறைபுகழாளன் தீவேள்விச்சென்றநாள்,
மிக்கபெருஞ்சபைநடுவே வில்லிறுத்தான்மோதிரங்கண்டு,
ஒக்குமாலடையாளம்அநுமான் என்று உச்சிமேல்
வைத்துக்கொண்டு,உகந்தனளால் மலர்க்குழலாள்சீதையுமே.

327 *வாராரும்முலைமடவாள் வைதேவிதனைக்கண்டு,
சீராரும்திறல்அநுமன் தெரிந்துரைத்தஅடையாளம்,
பாராரும்புகழ்ப்புதுவைப்பட்டர்பிரான்பாடல்வல்லார்,
ஏராரும்வைகுந்தத் திமையவரோடிருப்பாரே. கO

நெறிந்த அல்லி கலக்கிய வாரணி மான் சித்திரகூடத்து மின் மைத்தகு திக்கு வாராரும் கதிர்.

நாலாம்பத்து

1. கதிராயிரம்

மாயனைக்கண்ட சுவடுரைத்தல்

328 *கதிராயிரமிரவி கலந்தெரித்தாலொத்தநீள்முடியன்,
எதிரில்பெருமைஇராமனை இருக்குமிடம்நாடுதிரேல்,
அதிரும்கழல்பொருதோள் இரணியனாகம்பிளந்து, அரியாய்
உதிரமளைந்தகையோடிருந்தானை உள்ளவாகண்டாருளர். க

329 நாந்தகம்சங்குதண்டு நாணொலிச்சார்ங்கம் திருச்சக்கரம்,
ஏந்துபெருமைஇராமனை இருக்குமிடம்நாடுதிரேல்,
காந்தள்முகிழ்விரல்சீதைக்காகிக் கடுஞ்சிலைசென்றிறுக்க,
வேந்தர்தலைவன்சனகராசன்தன் வேள்வியிற்கண்டாருளர். உ

330 கொலையானைக்கொம்புபறித்துக் கூடலர்சேனைபொருதழிய,
சிலையால்மராமரமெய்ததேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல்,
தலையால்குரக்கினம்தாங்கிச்சென்று தடவரைகொண்டடைப்ப
அலையார்கடற்கரைவீற்றிருந்தானை அங்குத்தைக்கண்டாருளர்.

331 தோயம்பரந்தநடுவுசூழலில் தொல்லைவடிவுகொண்ட,
மாயக்குழவியதனைநாடுறில் வம்மின்சுவடுரைக்கேன்,
ஆயர்மடமகள்பின்னைக்காகி அடல்விடையேழினையும்,
வீயப்பொருதுவியர்த்துநின்றானை மெய்ம்மையேகண்டாருளர்.

332 நீரேறுசெஞ்சடைநீலகண்டனும் நான்முகனும்,முறையால்
சீரேறுவாசகஞ்செய்யநின்ற திருமாலைநாடுதிரேல்,
வாரேறுகொங்கைஉருப்பிணியை வலியப்பிடித்துக்கொண்டு
தேரேற்றி,சேனைநடுவுபோர்செய்யச்சிக்கெனக்கண்டாருளர்.

333 பொல்லாவடிவுடைப்பேய்ச்சிதுஞ்சப் புணர்முலைவாய்மடுக்க
வல்லானை, மாமணிவண்ணனை மருவுமிடம்நாடுதிரேல்,
பல்லாயிரம்பெருந்தேவிமாரொடு பௌவமெறிதுவரை,
எல்லாரும்சூழச்சிங்காசனத்தேஇருந்தானைக்கண்டாருளர். சு

334 வெள்ளைவிளிசங்கு வெஞ்சுடர்த்திருச்சக்கரமேந்துகையன்,
உள்ளஇடம்வினவிலுமக்கிறைவம்மின் சுவடுரைக்கேன், [று,
வெள்ளைப்புரவிக்குரக்குவெல்கொடித்தேர்மிசைமுன்புநின்
கள்ளப்படைத்துணையாகிப்பாரதம்கைசெய்யக்கண்டாருளர்.

335 நாழிகைகூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரசர்கள்தம்முகப்பே,
நாழிகைபோகப்படைபொருதவன் தேவகிதன்சிறுவன்,
ஆழிகொண்டன்றிரவிமறைப்பச் சயத்திரதன்தலையை,
பாழிலுருளப்படைபொருதவன் பக்கமேகண்டாருளர். அ

336 மண்ணும்மலையும்மறிகடல்களும் மற்றும்யாவுமெல்லாம்,
திண்ணம்விழுங்கியுமிழ்ந்ததேவனைச் சிக்கெனநாடுதிரேல்,
எண்ணற்கரியதோரேனமாகி இருநிலம்புக்கிடந்து,
வண்ணக்கருங்குழல்மாதரோடு மணந்தானைக்கண்டாருளர்.

337 *கரியமுகில்புரைமேனிமாயனைக் கண்டசுவடுரைத்து,
புரவிமுகஞ்செய்துசெந்நெலோங்கி விளைகழனிப்புதுவை,
திருவிற்பொலிமறைவாணன்பட்டர்பிரான்சொன்னமாலைபத்
பரவுமனமுடைப்பத்தருள்ளார்பரமனடிசேர்வர்களே. [தும்,

கதிர் நாந்தகம் கொலை தோயம் நீரேறு பொல்லா வெள்ளை நாழிகை மண்ணும் கரிய அலம்பா.

2. அலம்பாவெருட்டா

திருமாலிருஞ்சோலைச்சிறப்பு

338 *அலம்பாவெருட்டாக் கொன்றுதிரியுமரக்கரை,
குலம்பாழ்படுத்துக் குலவிளக்காய்நின்றகோன்மலை,
சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடும் சீர்ச்,
சிலம்பாறுபாயும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. க

339 வல்லாளன்தோளும் வாளரக்கன்முடியும், தங்கை
பொல்லாதமூக்கும் போக்குவித்தான்பொருந்தும்மலை,
எல்லாவிடத்திலு மேங்கும்பரந்து பல்லாண்டொலி,
செல்லாநிற்கும்சீர்த்தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. உ

340 தக்கார்மிக்கார்களைச் சஞ்சலஞ்செய்யும்சலவரை,
தெக்காநெறியேபோக்குவிக்கும் செல்வன்பொன்மலை,
எக்காலமும்சென்று சேவித்திருக்கும்அடியரை,
அக்கானெறியைமாற்றும் தண்மாலிருஞ்சோலையே. ங

341 ஆனாயர்கூடி அமைத்தவிழவை, அமரர்தம்
கோனார்க்கொழியக் கோவர்த்தனத்துச்செய்தான்மலை,

வானாட்டில்நின்றும் மாமலர்க்கற்பகத்தொத்திழி,
தேனாறுபாயும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. ச

342 ஒருவாரணம்பணிகொண்டவன் பொய்கையில், கஞ்சன்றன்
ஒருவாரணமுயிருண்டவன் சென்றுறையும்மலை,
கருவாரணம்தன்பிடிதுறந்தோட, கடல்வண்ணன்
திருவாணைகூறத்திரியும் தண்மாலிருஞ்சோலையே. ரு

343 ஏவிற்றுச்செய்வா னேன்றெதிர்ந்துவந்தமல்லரை,
சாவத்தகர்த்த சாந்தணிதோள்சதுரன்மலை,
ஆவத்தனமென் றமரர்களும்நன்முனிவரும்,
சேவித்திருக்கும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. சா

344 மன்னர்மறுக மைத்துனன்மார்க்கொருதேரின்மேல்,
முன்னங்குநின்று மோழையெழுவித்தவன்மலை,
கொன்னவிற்கூர்வேல்கோ னெடுமாறன் தென்கூடற்கோன்,
தென்னன்கொண்டாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. எ

345 குறுகாதமன்னரைக் கூடுகலக்கி, வெங்கானிடைச்
சிறுகால்நெறியேபோக்குவிக்கும் செல்வன்பொன்மலை,
அறுகால்வரிவண்டுக ளாயிரநாமஞ்சொல்லி,
சிறுகாலைப்பாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. அ

346 சிந்தப்புடைத்துச் செங்குருதிகொண்டு, பூதங்கள்
அந்திப்பலிகொடுத் தாவத்தனஞ்செய்யப்பன்மலை,
இந்திரகோபங்க ளெம்பெருமான்கனிவாயொப்பான்,
சிந்தும்புறவில் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. கூ

347 எட்டுத்திசையு மெண்ணிறந்தபெருந்தேவிமார்,
விட்டுவிளங்க வீற்றிருந்தவிமலன்மலை,
பட்டிப்பிடிகள் பகடுரிஞ்சிச்சென்று, மாலைவாய்த்
தெட்டித்திளைக்கும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே. க0

348 *மருதப்பொழிலணி மாலிருஞ்சோலைமலைதன்னை,
கருதியுறைகின்ற கார்க்கடல்வண்ணனம்மான்தன்னை,
விரதம்கொண்டேத்தும் வில்லிபுத்தூர்விட்டுசித்தன்சொல்,
கருதியுரைப்பவர் கண்ணன்கழலிணைகாண்பார்களே. கக

அலம்பா வல்லாளன் தக்கார் ஆனயர் ஒரு ஏவிற்று மன்னர் குறு
காத சிந்த எட்டு மருத உருப்பிணி.

3. உருப்பிணிநங்கை

திருமாலிருஞ்சோலையின்மாட்சி

349 *உருப்பிணிநங்கைதன்னைமீட்பான்தொடர்ந்தோடிச்சென்ற,
உருப்பனையோட்டிக்கொண்டிட்டுறைத்திட்டஉறைப்பன்மலை
பொருப்பிடைக்கொன்றைநின்றுமுறியாழியுங்காசுங்கொண்டு
விருப்பொடுபொன்வழங்கும் வியன்மாலிருஞ்சோலையதே. க

350 கஞ்சனும்காளியனும் களிறும்மருதுமெருதும்,
வஞ்சனையில்மடிய வளர்ந்தமணிவண்ணன்மலை,
நஞ்சுமிழ்நாகமெழுந்தணவி நளிர்மாமதியை,
செஞ்சுடர்நாவளைக்கும் திருமாலிருஞ்சோலையதே. உ

351 மன்னுநரகன்தன்னைச் சூழ்போகிவளைத்தெறிந்து,
கன்னிமகளிர்தம்மைக் கவர்ந்தகடல்வண்ணன்மலை,
புன்னைசெருந்தியொடு புனவேங்கையும்கோங்கும்நின்று,
பொன்னரிமாலைகள்சூழ் பொழில்மாலிருஞ்சோலையதே. ங

352 மாவலிதன்னுடைய மகன்வாணன்மகளிருந்த,
காவலைக்கட்டழித்த தனிக்காளைகருதும்மலை,
கோவலர்கோவிந்தனைக் குறமாதர்கள்,பண்குறிஞ்சிப்
பாவொலிபாடிநடம்பயில் மாலிருஞ்சோலையதே. ச

353 *பலபலநாழஞ்சொல்லிப் பழித்தசிசுபாலன்றன்னை,
அலவலைமைதவிர்த்த அழகன் அலங்காரன்மலை,
குலமலைகோலமலை குளிர்மாமலைகொற்றமலை,
நிலமலைநீண்டமலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. ரு

354 பாண்டவர்தம்முடைய பாஞ்சாலிமறுக்கமெல்லாம்,
ஆண்டங்கு[1]நூற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல்வைத்தஅப்பன்மலை,
பாண்தகுவண்டினங்கள் பண்கள்பாடிமதுப்பருக,
தோண்டலுடையமலை தொல்லைமாலிருஞ்சோலையதே. சு

355 கனங்குழையாள்பொருட்டாக்கணைபாரித்து, அரக்கர்தங்கள்
இனம்கழுவேற்றுவித்த எழில்தோளெம்மிராமன்மலை,
கனங்கொழிதெள்ளருவி வந்துசூழ்ந்தகல்ஞாலமெல்லாம்,
இனங்குழுவாடும்மலை எழில்மாலிருஞ்சோலையதே. எ

---

1 'மாண்டங்கு' என்றும் பதச்சேதம்.

356 எரிசிதறும்சரத்தா லிலங்கையினை, தன்னுடைய
வரிசிலைவாயிற்பெய்து வாய்க்கோட்டம்தவிர்த்துகந்த,
அரையனமரும்மலை அமரரொடுகோனும்சென்று,
திரிசுடர்சூழும்மலை திருமாலிருஞ்சோலையதே. அ

357 கோட்டுமண்கொண்டிடந்துகுடங்கையில்மண்கொண்டளந்து,
மீட்டுமதுண்டுமிழ்ந்து விளையாடுவிமலன்மலை,
ஈட்டியபல்பொருள்கள் எம்பிரானுக்கடியுறையென்று,
ஓட்டரும்தண்சிலம்பாறுடை மாலிருஞ்சோலையதே. கூ

358 * ஆயிரம்தோள்பரப்பி முடியாயிரமின்னிலக,
ஆயிரம்பைந்தலைய அனந்தசயனனாளும்மலை,
ஆயிரமாறுகளும் சுனைகள்பலவாயிரமும்,
ஆயிரம்பூம் பொழிலுமுடை மாலிருஞ்சோலையதே. க0

359 * மாலிருஞ்சோலையென்னும் மலையையுடையமலையை,
நாலிருமூர்த்திதன்னை நால்வேதக்கடலமுதை,
மேலிருங்கற்பகத்தை வேதாந்தவிழுப்பொருளின்,
மேலிருந்தவிளக்கைவிட்டுசித்தன்விரித்தனனே[1]. கக

உருப்பிணி கஞ்சன் மன்னு மாவலி பலபல பாண்டவர் கனம் எரி கோட்டு ஆயிரம் மாலிருஞ்சோலை நாவகாரியம்.

4. நாவகாரியம்

திருக்கோட்டியூர் திவ்யப்ரபாவம்

360 * நாவகாரியம்சொல்லிலாதவர் நாடொறும்விருந்தோம்புவார்,
தேவகாரியம்செய்துவேதம் பயின்றுவாழ்திருக்கோட்டியூர்,
மூவர்காரியமும்திருத்தும் முதல்வனைச்சிந்தியாத, அப்
பாவகாரிகளைப்படைத்தவன்எங்ஙனம்படைத்தான்சொலோ.

361 குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கநுகூலராய், [யூர்,
செற்றமோன்றுமிலாதவண் கையினர்கள்வாழ்திருக்கோட்டி
துற்றியேழுலகுண்டதூமணிவண்ணன்தன்னைத்தொழாதவர்,
பெற்றதாயர்வயிற்றினைப்பெருநோய்செய்வான்பிறந்தார்களே.

362 வண்ணநன்மணியும்மரகதமுமழுத்தி நிழலெழும்
திண்ணைசூழ்,திருக்கோட்டியூர்திரு மாலவன்திருநாமங்கள்,

1, 'விரித்தனவே' என்றும் பாடம்.

எண்ணக்கண்டவிரல்களால்இறைப்பொழுதுமெண்ணகிலாதுபோய்,
உண்ணக்கண்டதம்ஊத்தைவாய்க்குக்கவளமுந்துகின்றார்களே.

363 உரகமெல்லணையான்கையிலுறைசங்கம்போல்மடஅன்னங்கள்,
நிரைகணம்பரந்தேறும்செங்கமலவயல்திருக்கோட்டியூர்,
நரகநாசனைநாவில்கொண்டழையாதமானிடசாதியர்,
பருகுநீருமுடுக்கும்கூறையும் பாவஞ்செய்தன தாங்கொலோ.

364 ஆமையின்முதுகத்திடைக்குதிகொண்டுதூமலர்சாடிப்போய்,
தீமைசெய்திளவாளைகள்விளை யாடுநீர்த்திருக்கோட்டியூர்,
நேமிசேர்தடங்கையினானை நினைப்பிலாவலிநெஞ்சுடை [னே.
பூமிபாரங்களுண் ணுஞ்சோற்றினை வாங்கிப்புல்லைத்திணிமி

365 பூதமைந்தொடுவேள்வியைந்து புலன்களைந்துபொறிகளால்,
ஏதமொன்றுமிலாதவண்மையினார்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர்,
நாதனைநரசிங்கனைநவின் றேத்துவார்களுழக்கிய, ௬
பாததூளிபடுதலாலிவ் வுலகம்பாக்கியம்செய்ததே.

366 குருந்தமொன்றொசித்தானொடுஞ் சென்றுகூடியாடிவிழாச்
செய்து, திருந்துநான்மறையோரிராப்பகலேத்திவாழ்திருக்
கோட்டியூர், கருந்தடமுகில்வண்ணனைக்கடைக் கொண்டு
கைதொழும்பத்தர்கள், இருந்தவூரிலிருக்கும்மானிட ரெத்
தவங்கள்செய்தார்கொலோ. ௭

367 நளிர்ந்தசீலன்நயாசலன் அபிமானதுங்கனை, நாடொறும் -
தெளிந்தசெல்வனைச்சேவகங்கொண்ட செங்கண்மால்திருக்
கோட்டியூர், குளிர்ந்துறைகின்றகோவிந்தன்குணம்பாடுவா
ருள்ளநாட்டினுள், விளைந்ததானியமுமிராக்கதர் மீதுகொள்
ளகிலார்களே. ௮

368 கொம்பினார்பொழில்வாய்க்குயிலினம்கோவிந்தன்குணம்பாடுசீர்,
செம்பொனார்மதில்சூழ்செழுங் கழனியுடைத்திருக்கோட்டியூர்,
நம்பனைநரசிங்கனைநவின் றேத்துவார்களைக்கண்டக்கால்,
எம்பிரான்றனசின்னங்களிவ ரிவரென்றாசைகள்[1] தீர்வனே. ௯

369 காசின்வாய்க்கரம்விற்கிலும்கர வாதுமாற்றிலிசோறிட்டு,
தேசவார்த்தைபடைக்கும்வண்கையினார்கள்வாழ்திருக்கோட்டியூர்,
கேசவா புருடோத்தமா கிளர்சோதியாய்குறளாவென்று,
பேசுவாரடியார்களெந்தம்மை விற்கவும்பெறுவார்களே. ௧௦

1. 'இவரென்றென்றாசைகள்' என்றும் பாடம்.

370 *சீதநீர்புடைசூழ்செழுங்கழ னியுடைத்திருக்கோட்டியூர்,
ஆதியானடியாரையும்அடி மையின்றித்திரிவாரையும்,
கோதில்பட்டர்பிரான்குளிர்புதுவைமன்விட்டுசித்தன்சொல்,
ஏதமின்றியுரைப்பவர் இருடீகேசனுக்காளரே.

நாவ குற்றம் வண்ணம் உரகம் ஆமை பூதம் குருந்தம் நளிர்ந்த கொம்பின் காசின் சீதநீர் ஆசை.

5. ஆசைவாய்

எல்லையில் மாயனை யேத்தும் பேறு

371 *ஆசைவாய்ச்சென்றசிந்தையராகிஅன்னையத்தனென்புத்தி
ரர்பூமி, வாசவார்குழலாளென்றுமயங்கி மாளுமெல்லைக்
கண்வாய்திறவாதே, கேசவாபுருடோத்தமாஎன்றும்கேழலா
கியகேடிலீயென்றும், பேசுவாரவரெய்தும்பெருமை பேசு
வான்புகில்நம்பரமன்றே. க

372 சீயினால்செறிந்தேறியபுண்மேல் செற்றலேறிக்குழம்பிருந்து,
எங்கும்-ஈயினாலரிப்புண்டுமயங்கி யெல்லைவாய்ச்சென்றுசேர்
வதன்முன்னம், வாயினால்நமோநாரணாவென்று மத்தகத்தி
டைக்கைகளைக்கூப்பி-போயினால்பின்னை, இத்திசைக்கென்
றும்பிணைகோடுக்கிலும்போகவொட்டாரே. உ

373 சோர்வினால்பொருள்வைத்ததுண்டாகில்சொல்லுசொல்லெ
ன்றுசுற்றுமிருந்து, ஆர்வினவிலும்வாய்திறவாதே அந்த
காலமடைவதன்முன்னம், மார்வமென்பதோர்கோயிலமைத்
துமாதவனென்னும்தெய்வத்தைநாட்டி, ஆர்வமேன்பதோர்பூ
விடவல்லார்க் கரவதண்டத்திலுய்யலுமாமே. ங

374 மேலெழுந்ததோர்வாயுக்கிளர்ந்து மேல்மிடற்றினையுள்ளெழ
வாங்கி, காலும்கையும்விதிர்விதிர்த்தேறிக் கண்ணுறக்கமதா
வதன்முன்னம், மூலமாகியஒற்றையெழுத்தை மூன்றுமாத்
திரையுள்ளேழவாங்கி, வேலைவண்ணனைமேவுதிராகில்விண்
ணகத்தினில்மேவலுமாமே. ச

375 மடிவழிவந்துநீர்புலன்சோர வாயிலட்டியகஞ்சியும்மீண்டே,
கடைவழிவாரக்கண்டமடைப்பக் கண்ணுறக்கமதாவதன்

முன்னம், தொடைவழிஉம்மைநாய்கள்கவரா சூலத்
தாலும்மைப்பாய்வதுஞ்செய்யார், இடைவழியில்நீர்கூறையு
மிழவீரிருடீகேசனென்றேத்தவல்லீரேல். ரு

376 அங்கம்விட்ட வையைந்துமகற்றி ஆவிமூக்கினில்சோதித்த
பின்னை,சங்கம்விட்டவர்கையைமறித்துப்பையவேதலைசாய்ப்
பதன்முன்னம், வங்கம்விட்டுலவும்கடல்பள்ளிமாயனை மது
சூதனைமார்பில்-தங்கவிட்டுவைத்து, ஆவதோர்கருமம்சாதிப்
பார்க்கென்றுஞ்சாதிக்கலாமே. சு

377 தென்னவன்தமர் செப்பமிலாதார் சேவதக்குவார்போலப்
புகுந்து, பின்னும்வன்கயிற்றால்பிணித்தெற்றிப் பின்முன்
னாகஇழுப்பதன்முன்னம், இன்னவன்இனையானென்றுசொ
ல்லியெண்ணியுள்ளத்திருளறநோக்கி, மன்னவன்மதுசூதன
னென்பார் வானகத்துமன்றுடிகள்தாமே. எ

378 கூடிக்கூடிஉற்றார்களிருந்து குற்றம்நிற்கநற்றங்கள்பறைந்து,
பாடிப்பாடியோர்பாடையிலிட்டு நரிப்படைக்கொருபாகுடம்
போலே, கோடிமூடியெடுப்பதன்முன்னம் கௌத்துவ
முடைக்கோவிந்தனோடு, கூடியாடியவுள்ளத்தரானால் குறிப்
பிடங்கடந்துய்யலுமாமே. அ

379 வாயொருபக்கம்வாங்கிவலிப்பவார்ந்தநீர்க்குழிக்கண்கள்மிழ
ற்ற, தாயொருபக்கம்தந்தையொருபக்கம் தாரமுமொரு
பக்கமலற்ற, தீயொருபக்கஞ்சேர்வதன்முன்னம்செங்கண்மா
லொடும்சிக்கெனச்சுற்ற-மாய், ஒருபக்கம்நிற்கவல்லார்க் கர
வதண்டத்திலுய்யலுமாமே. கூ

380 செத்துப்போவதோர்போதுநினைந்து செய்யும்செய்கைகள்
தேவபிரான்மேல், பத்தராயிறந்தார்பெறும்பேற்றைப்பா
ழித்தோள்விட்டுசித்தன்புத்தூர்க்கோன், சித்தம்நன்கொ
ருங்கித்திருமாலைச்செய்தமாலையிவைபத்தும்வல்லார், சித்தம்
நன்கொருங்கித்திருமால்மேல்சென்றசிந்தைபெறுவர்தாமே.

ஆசை சீ சோர்வு மேல் மடி அங்கம் தென்னவன் கூடிவாய் செத்து

காசு.

6. காசுங்கறையுடை

நாரணநாமம் நந்தமர்க்கிடுநலம்

381 *காசும்கறையுடைக்கூறைக்கு மங்கோர்கற்றைக்கும்
ஆசையினால், அங்கவத்தப்பேரிடு மாதர்காள்,
கேசவன்பேரிட்டு நீங்கள் தேனித்திருமினோ,
நாயகன்நாரணன் தம்மன்னை நரகம்புகாள். க

382 அங்கொருகூறை யரைக்குடுப்பதனாசையால்,
மங்கியமானிடசாதியின் பேரிடுமாதர்காள்,
செங்கணெடுமால் சிரீ தராவென்றழைத்தக்கால்,
நங்கைகாள் நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். உ

383 உச்சியிலெண்ணெயும் சுட்டியும்வளையுமுகந்து,
எச்சம்பொலிந்தீர்கா ளென்செய்வான்பிறர்பேரிட்டீர்,
பிச்சைபுக்காகிலு மெம்பிரான் திருநாமமே
நச்சுமின், நாரணன் தம்மன்னைநகரம்புகாள். ௩

384 மானிடசாதியில்தோன்றிற்றோர் மானிடசாதியை,
மானிடசாதியின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை,
வானுடைமாதவா கோவிந்தாவென்றழைத்தக்கால்,
நானுடைநாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். ௪

385 மலமுடையூத்தையில்தோன்றிற் றோர்மலவூத்தையை,
மலமுடையூத்தையின்பேரிட்டால் மறுமைக்கில்லை,
குலமுடைக்கோவிந்தா கோவிந்தாவென்றழைத்தக்கால்,
நலமுடைநாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். ௫

386 நாடுநகருமறிய மானிடப்பேரிட்டு,
கூடியழுங்கிக் குழியில்வீழ்ந்துவழுக்காதே,
சாடிறப்பாய்ந்ததலைவா தாமோதராவென்று
நாடுமின், நாரணன் தம்மன்னைநகரம்புகாள். ௬

387 மண்ணில்பிறந்துமண்ணாகும் மானிடப்பேரிட்டு, அங்கு
எண்ணமொன்றின்றி யிருக்குமேழைமனிசர்காள்,
கண்ணுக்கினிய கருமுகில்வண்ணன்நாமமே
நண்ணுமின், நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். ௭

388 நம்பிபிம்பியென்று நாட்டுமானிடப்பேரிட்டால்,
நம்பும்பிம்புமெல்லாம் நாலுநாளிலழுங்கிப்போம்,
செம்பெருந்தாமரைக்கண்ணன் பேரிட்டழைத்தக்கால்,
நம்பிகாள் நாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். அ

389 ஊத்தைக்குழியி லமுதம்பாய்வதுபோல், உங்கள்
மூத்திரப்பிள்ளையை என்முகில்வண்ணன்பேரிட்டு,
கோத்துக்குழைத்துக் குணலமாடித்திரிமினோ,
நாத்தகுநாரணன் தம்மன்னைநரகம்புகாள். கூ

390 *சீரணிமால் திருநாமமேயிடத்தேற்றிய,
வீரணிதொல்புகழ் விட்டுசித்தன்விரித்த,
ஓரணியொண்டமி ழொன்பதோடொன்றும்வல்லவர்,
பேரணிவைகுந்தத் தென்றும்பேணியிருப்பரே. கO

காசும் அங்கொரு உச்சி மானிடம் மலம் நாடு மண் நம்பி ஊத்தை சீரணி தங்கை.

7. தங்கையை மூக்கும்

கங்கைக்கரையின் கண்டமென்னுந் திருப்பதி

391 *தங்கையைமூக்கும்தமையனைத்தலையும் தடித்தவெம்தாச
ரதிபோய், எங்கும்தன்புகழாவிருந்தரசாண்ட எம்புருடோத்
தமனிருக்கை, கங்கைகங்கையென்றவாசகத்தாலே கடுவினை
களைந்திடகிற்கும், கங்கையின்கரைமேல்கைதொழநின்ற
கண்டமென்னும்கடிநகரே. க

392 சலம்பொதியுடம்பில்தழலுமிழ்பேழ்வாய்ச்சந்திரன்வெங்கதி
ரஞ்ச, மலர்ந்தெழுந்தணவிமணிவண்ணவுருவின் மால்புரு
டோத்தமன்வாழ்வு,நலந்திகழ்சடையான்முடிக்கோன்றைமல
ரும்நாரணன்பாதத்துழாயும், கலந்திழிபுனலால்புகர்படுகங்
கைக் கண்டமேன்னும்கடிநகரே. உ

393 அதிர்முகமுடையவலம்புரிகுமிழ்த்தி அழலுமிழாழிகொண்
டெறிந்து, அங் - கெதிர்முகவசுரர்தலைகளையிடறு மெம்புரு
டோத்தமனிருக்கை,சதுமுகன்கையில்சதுப்புயன்தாளில்சங்
கரன்சடையினில்தங்கி, கதிர்முகமணிகொண்டிழிபுனல்கங்
கைக் கண்டமென்னும்கடிநகரே. ங

394 இமையவரிறுமாந் திருந்தரசாள ஏற்றுவந்தெதிர்பொரு சேனை, நமபுரம்நணுகநாந்தகம்விசிறும் நம்புருடோத்தமன் நகர்தான், இமவந்தந்தொடங்கியிருங்கடலளவு மிருகரையுல கிரைத்தாட, கமையுடைப்[1]பெருமைக்கங்கையின்கரைமேல் கண்டமென்னும்கடிநகரே. ௪

395 உழுவதோர்படையுமுலக்கையும்வில்லு மொண்சுடராழியும் சங்கும், மழுவொடுவாளும்படைக்கலமுடைய மால்புரு டோத்தமன்வாழ்வு, எழுமையுங்கூடியீண்டியபாவ மிறைப் பொழுதளவினிலெல்லாம், கழுவிடும்பெருமைக்கங்கையின் கரைமேல்கண்டமென்னும்கடிநகரே. ரு

396 தலைப்பெய்துகுமுறிச்சலம்பொதிமேகம்சலசலபொழிந்திடக் கண்டு, மலைப்பெருங்குடையால்மறைத்தவன்மதுரை மால் புருடோத்தமன்வாழ்வு,அலைப்புடைத்திரைவாயருந்தவமுனி வர் அவபிரதம்குடைந்தாட, கலப்பைகள்கொழிக்கும்கங்கை யின்கரைமேல் கண்டமென்னும்கடிநகரே. ௬

397 விற்பிடித்திறுத்துவேழத்தைமுறுக்கி மேலிருந்தவன்தலை சாடி, மற்பொருதெழப்பாய்ந்தரையனையுதைத்த மால்புரு டோத்தமன்வாழ்வு, அற்புதமுடைஐராவதமதமும் அவ ரிளம்படியரொண்சாந்தும், கற்பகமலரும்கலந்திழிகங்கைக் கண்டமென்னும்கடிநகரே. எ

398 திரைபொருகடல்சூழ்திண்மதிள்துவரைவேந்துதன்மைத்து னன்மார்க்காய்,அரசினையவியவரசினையருளு மரிபுருடோத்த மனமர்வு, நிரைநிரையாகநெடியனயூபம் நிரந்தரமொழுக்கு விட்டு, இரண்டு - கரைபுரைவேள்விப்புகைகமழ்கங்கைக் கண்டமென்னும்கடிநகரே. அ

399 *வடதிசை மதுரைசாளக்கிராமம் வைகுந்தம்துவரைஅ யோத்தி, இடமுடைவதரியிடவகையுடைய எம்புருடோத்த மனிருக்கை, தடவரையதிரத்தரணிவிண்டிடியத் தலைப்பற்றிக் கரைமரஞ்சாடி, கடலினைக்கலங்கக்கடுத்திழிகங்கைக் கண்ட மென்னும்கடிநகரே. ௯

---

1. 'அமைவுடை' என்றும் 'சமைவுடை' என்றும் பாடம்.

400 *மூன்றெழுத்ததனைமூன்றெழுத்ததனால் மூன்றெழுத்தாக்கி,
மூன்றெழுத்தை - ஏன்றுகொண்டிருப்பார்க்கிரக்கநன்குடைய
எம்புருடோத்தமனிருக்கை, மூன்றடிநிமிர்த்துமூன்றினில்
தோன்றிமூன்றினில்மூன்றுருவானான், கான்தடம்பொழில்
சூழ்கங்கையின்கரைமேல்கண்டமென்னும்கடிநகரே. ௧௦

401 *பொங்கொலிகங்கைக்கரைமலிகண்டத் துறைபுருடோத்தம
னடிமேல், வெங்கலிநலியாவில்லிபுத்தூர்க்கோன்விட்டுசித்
தன்விருப்புற்று, தங்கியஅன்பால்செய்தமிழ்மாலை தங்கியநா
வுடையார்க்கு, கங்கையில்திருமால்கழலிணைக்கீழே குளித்
திருந்தகணக்காமே. ௧௧

தங்கை சலம் அதிர் இமையவர் உழு தலை வில் திரை வடதிசை
மூன்று பொங்கு மாதவத்தோன்.

8. மாதவத்தோன்

திருவரங்கத் தமிழ்மாலை

402 *மாதவத்தோன்புத்திரன்போய் மறிகடல்வாய்மாண்டானை
ஓதுவித்ததக்கணையா வுருவுருவேகொடுத்தானூர், [ம்,
தோதவத்தித்தூய்மறையோர் துறைபடியத்துளும்பியெங்கு
போதில்வைத்ததேன்சொரியும் புனலரங்கமென்பதுவே. ௧

403 பிறப்பகத்தேமாண்டொழிந்த பிள்ளைகளைநால்வரையும்,
இறைப்பொழுதில்கொணர்ந்துகொடுத்தொருப்படுத்தவுறைப்பனூர்,
மறைப்பெருந்தீவளர்த்திருப்பார்வருவிருந்தையளித்திருப்பார்
சிறப்புடையமறையவர்வாழ் திருவரங்கமென்பதுவே. ௨

404 மருமகன்றன்சந்ததியை யுயிர்மீட்டு மைத்துனன்மார்,
உருமகத்தேவீழாமே குருமுகமாய்க்காத்தானூர்,
திருமுகமாய்ச்செங்கமலம் திருநிறமாய்க்கருங்குவளை,
பொருமுகமாய்நின்றலரும் புனலரங்கமென்பதுவே. ௩

405 கூன்தொழுத்தைசிதகுரைப்பக்கொடியவள்வாய்க்கடியசொற்
ஈன்றெடுத்ததாயரையு மிராச்சியமுமாங்கொழிய, [கேட்டு,
கான்தொடுத்தநெறிபோகிக் கண்டகரைக்களைந்தானூர்,
தேன்தொடுத்தமலர்ச்சோலைத் திருவரங்கமென்பதுவே. ௪

406 பெருவரங்களவைபற்றிப் பிழக்குடையஇராவணனை,
உருவரங்கப்பொருதழித்திவ் வுலகினைக்கண்பெறுத்தானூர்,
குரவரும்பக்கோங்கலரக் குயில்கூவும்குளிர்பொழில்சூழ்,
திருவரங்கமென்பதுவே யென்திருமால்சேர்விடமே. ரு

407 கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்துகிளராமே,
ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பனூர்,
தாழைமடலூடுரிஞ்சித் தவளவண்ணப்பொடியணிந்து,
யாழினிசைவண்டினங்க ளாளம்வைக்குமரங்கமே. சு

408 கொழுப்புடையசெழுங்குருதி கொழுத்திழிந்துகுமிழ்த்தெறிய,
பிழக்குடையஅசுரர்களைப் பிணம்படுத்தபெருமானூர்,
தழுப்பரியசந்தனங்கள் தடைவரைவாயீர்த்துக்கொண்டு,
தெழிப்புடையகாவிரிவந் தடிதொழும்சீரரங்கமே. எ

409 வல்லெயிற்றுக்கேழலுமாய் வாளெயிற்றுச்சீயமுமாய்,
எல்லையில்லாத்தரணியையு மவுணனையுமிடந்தானூர்,
எல்லியம்போதிருஞ்சிறைவண் டெம்பெருமான்குணம்பாடி,
மல்லிகைவெண்சங்கூதும் மதிளரங்கமென்பதுவே. அ

410 குன்றாடுகொழுமுகில்போல் குவளைகள்போல்குரைகடல்போல்,
நின்றாடுகணமயில்போல் நிறமுடையநெடுமாலூர்,
குன்றாடுபொழில்நுழைந்து கொடியிடையார்முலையணவி,
மன்றாடுதென்றலுலாம் மதிளரங்கமென்பதுவே. கூ

411 பருவரங்களவைபற்றிப் படையாலித்தெழுந்தானை,
செருவரங்கப்பொருதழித்த திருவாளன்திருப்பதிமேல்,
திருவரங்கத்தமிழ்மாலை விட்டுசித்தன்விரித்தனகொண்டு,
இருவரங்கமெரித்தானை யேத்தவல்லாரடியோமே. க0

மாதவத்தோன் பிறப்பு மருமகன் கூன் பெரு கீழ் கொழுப்பு வல்லெயிற்று குன்று பரு மரவடி.

9. மரவடியை

திருவரங்கத் திருப்பதி

412* மரவடியைத்தம்பிக்குவான்பணையம்வைத்துப்போய்வானோர்வாழ, செருவுடையதிசைக்கருமம் திருத்திவந்துலகாண்ட திருமால்கோயில், திருவடிதன்திருவுருவும்திருமங்கைமலர்க்

கண்ணும்காட்டிநின்று, உருவுடையமலர்நீலம் காற்ருட்டஓச
விக்குமொளியரங்கமே. க

413* தன்னடியார்திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலும்சிதகுரைக்கு
மேல்,என்னடியாரதுசெய்யார் செய்தாரேல்நன்றுசெய்தாரேன்
பர்போலும், மன்னுடையவிபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத்
திசைநோக்கிமலர்க்கண்வைத்த, என்னுடையதிருவரங்கற்
கன்றியும் மற்ருெருவர்க்காளாவரே. உ

414 கருளுடையபொழில்மருதும் கதக்களிறும்பிலம்பனேயும்கடி
யமாவும், உருளுடையசகடரையும் மல்லரையும்உடையவிட்
டோசைகேட்டான், இருளகற்றுமெறிகதிரோன் மண்டலத்
தூடேற்றிவைத்தேணிவாங்கி,அருள்கொடுத்திட்டடியவரை
யாட்கொள்வானமருமூரணியரங்கமே. ங

415 பதினருமாயிரவர் தேவிமார்பணிசெய்ய,துவரையென்னும்-
அதில் நாயகராகி வீற்றிருந்தமணவாளர்மன்னுகோயில்,
புதுநாண்மலர்க்கமல மெம்பெருமான்பொன்வயிற்றில்பூவே
போல்வான், பொதுநாயகம்பாவித் திறுமாந்துபொன்சாய்க்
கும்புனலரங்கமே. ச

416 ஆமையாய்க்கங்கையா யாழ்கடலாயவனியாயருவரைகளாய்,
நான்முகனுய்நான்மறையாய் வேள்வியாய்த்தக்கணையாய்த்
தானுமானுன், சேமமுடைநாரதனர் சென்றுசென்றுதுதித்
திறைஞ்சக்கிடந்தான்கோயில், பூமருவிப்புள்ளினங்கள் புள்
ளரையன்புகழ்குழறும்புனலரங்கமே. ரு

417 மைத்துனன்மார்காதலியை மயிர்முடிப்பித்தவர்களையேமன்
னராக்கி, உத்தரைதன்சிறுவனையுமுய்யக்கொண்ட உயிராள
னுறையும்கோயில், பத்தர்களும்பகவர்களும் பழமொழிவாய்
முனிவர்களும்பரந்தநாடும், சித்தர்களும்தொழுதிறைஞ்சத்
திசைவிளக்காய்நிற்கின்றதிருவரங்கமே. சா

418 குறட்பிரமசாரியாய் மாவலியைக்குறும்பதக்கியரசுவாங்கி,
இறைப்பொழுதில்பாதாளம்கலவிருக்கை கொடுத்துகந்தஎம்
மான்கோயில், எறிப்புடையமணிவரைமே விளஞாயிறெழுந்

தாற்போலரவணையின்வாய், சிறப்புடையபணங்கள்மிசைச்
செழுமணிகள் விட்டெறிக்கும்திருவரங்கமே. எ

419 உரம்பற்றியிரணியனையுகிர்நுதியா லொள்ளியமார்புறைக்க
வூன்றி, சிரம்பற்றிமுடியிடியக்கண்பிதுங்க வாயலறத்தெழித்
தான்கோயில்,உரம்பெற்றமலர்க்கமலமுலகளந்தசேவடிபோ
லுயர்ந்துகாட்ட, வரம்புற்றகதிர்ச்செந்நெல் தாள்சாய்த்துத்
தலைவணக்கும்தண்ணரங்கமே. அ

420 தேவுடையமீனமாயாமையா யேனமாயரியாய்க்குறளாய், [யில்,
மூவுருவிலிராமனாய்க்கண்ணனாய்கற்கியாய்முடிப்பான்கோ
சேவலொடுபெடையன்னம்செங்கமலமலரேறியூசலாடி, [மே.
பூவணைமேல்துதைந்தெழுசெம்பொடியாடிவிளையாடும்புனலரங்க

421 செருவாளும்புள்ளாளன்மண்ணாளன்செருச்செய்யும்நாந்தக
மென்னும் - ஒருவாளன், மறையாளனோடாதபடையாளன்
விழுக்கையாளன்,இரவாளன்பகலாளனென்னையாளனேழுல
கப்பெரும்புரவாளன், திருவாளனினிதாகத் திருக்கண்கள்
வளர்கின்றதிருவரங்கமே. ௧௦

422* கைந்நாகத்திடர்கடிந்த கனலாழிப்படையுடையான்கருதும்
கோயில், தென்னாடும்வடநாடும்தொழநின்றதிருவரங்கந்திருப்
பதியின்மேல், மெய்ந்நாவன்மெய்யடியான் விட்டுசித்தன்
விரித்ததமிழுரைக்கவல்லார், எஞ்ஞான்றுமெம்பெருமா
னிணையடிக்கீ ழிணைபிரியாதிருப்பர்தாமே. ௧௧

மரவடி தன் கருள் பதினாறு ஆமை மைத்துனன்மார் குறள் உரம்
தேவு செரு கைந்நாகத் துப்பு

10. துப்புடையாரை

அரவணைப்பள்ளிகொளரங்கனைப் போற்றல்

423* துப்புடையாரையடைவதெல்லாம் சோர்விடத்துத்துணையா
வரென்றே, ஒப்பிலேனாகிலும்நின்னடைந்தேன் ஆனைக்குநீ
யருள்செய்தமையால், எய்ப்பென்னைவந்துநலியும்போதங்கே
தும் நானுன்னைநினைக்கமாட்டேன், அப்போதைக்கிப்போதே
சொல்லிவைத்தேன் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. ௧

424 சாமிடத்தென்னைக்குறிக்கொள்கண்டாய்சங்கொடுசக்கரமேந்
தினானே, நாமடித்தென்னையநேகதண்டஞ் செய்வதாநிற்பர்
நமன்றமர்கள், போமிடத்துன்திறத்தெத்தனையும் புகாவண்
ணம்நிற்பதோர்மாயைவல்லை, ஆமிடத்தேயுன்னைச்சொல்லி
வைத்தே னரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. ௨

425 எல்லையில்வாசல்குறுகச்சென்றால் எற்றிநமன்றமர்பற்றும்
போது, நில்லுமினென்னுமுபாயமில்லை நேமியும்சங்கமுமேந்
தினானே, சொல்லலாம்போதேயுன்நாமமெல்லாம் சொல்லி
னேனென்னைக்குறிக்கொண்டென்றும், அல்லற்படாவண்
ணங்காக்கவேண்டு மரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. ௩

426 ஒற்றைவிடையனும்நான்முகனு முன்னையறியாப்பெருமை
யோனே, முற்றவுலகெல்லாம்நீயேயாகி மூன்றெழுத்தாய
முதல்வனேயோ, அற்றதுவாணாளிவற்கென்றெண்ணி யஞ்ச
நமன்றமர்பற்றலுற்ற, அற்றைக்குநீயென்னைக்காக்கவேண்டு
மரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. ௪

427 பையரவினணைப்பாற்கடலுள்பள்ளிகொள்கின்றபரமமூர்த்தி,
உய்யவுலகுபடைக்கவேண்டி உந்தியில்தோற்றினாய்நான்மு
கனை, வையமனிசரைப்பொய்யென்றெண்ணிக் காலனையு
முடனேபடைத்தாய், ஐயஇனியென்னைக்காக்கவேண்டு மரங்
கத்தரவணைப்பள்ளியானே. ௫

428 தண்ணனவில்லைநமன்றமர்கள்சாலக்கொடுமைகள்செய்யாநிற்
பர், மண்ணொடுநீருமெரியும்காலும் மற்றுமாகாசமுமாகிநின்
றாய், எண்ணலாம்போதேயுன்நாமமெல்லா மெண்ணினே
னென்னைக்குறிக்கொண்டென்றும், அண்ணலேநீயென்னைக்
காக்கவேண்டு மரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. ௬

429 செஞ்சொல்மறைப்பொருளாகிநின்ற தேவர்கள்நாயகனே
யெம்மானே, எஞ்சலிலென்னுடையின்னமுதே யேழுலகு
முடையாயென்னப்பா, வஞ்சவுருவின்நமன்றமர்கள்வலிந்து
நலிந்தென்னைப்பற்றும்போது, அஞ்சலமென்றென்னைக்காக்
கவேண்டு மரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. ௭

430 நானேதுமுன்மாயமொன்றறியேன் நமன்றமர்பற்றிநலிந்திட்டு, இந்த - ஊனேபுகேயென்றுமோதும்போதங்கேதும் நானுன்னைநினைக்கமாட்டேன், வானேய்வானவர்தங்களீசா மதுரைப்பிறந்தமாமாயனே, என் - ஆனாய்நீயென்னைக்காக்க வேண்டு மரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. அ

431 குன்றெடுத்தாநிரைகாத்தஆயா கோநிரைமேய்த்தவனே யெம்மானே, அன்றுமுதலின்றறுதியா ஆதியஞ்சோதிமறந் தறியேன், நன்றுங்கொடியநமன்றமர்கள் நலிந்துவலிந்தென் னைப்பற்றும்போது, அன்றங்குநீயென்னைக்காக்கவேண்டு மரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானே. கூ

432 *மாயவனைமதுசூதனனை மாதவனைமறையோர்களேத்தும், ஆயர்களேற்றினையச்சுதனை யரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானை, வேயர்புகழ்வில்லிபுத்தூர் மன்விட்டுசித்தன் சொன்னமாலைபத்தும், தூயமனத்தனராகிவல்லார் தூமணிவண்ணனுக்காளர்தாமே.

துப்பு சாமிடம் எல்லை ஒற்றை பை தண்ணெனவு செஞ்சொல் நான் குன்று மாய வாக்கு.

அஞ்சாம்பத்து

1. வாக்குத்தூய்மை

நைச்யாநுஸந்தாநம்

433*வாக்குத்தூய்மையிலாமையினாலே மாதவாவுன்னைவாய்க் கொள்ளமாட்டேன், நாக்குநின்னையல்லாலறியாது நானதஞ் சுவனென்வசமன்று, மூர்க்குப்பேசுகின்றானிவனென்று முனிவாயேலுமென்னாவினுக்காற்றேன், காக்கைவாயிலுங்கட் டுரைகொள்வர்காரணாகருளக்கொடியானே. க

434 சழக்குநாக்கொடுபுன்கவி சொன்னேன்சங்குசக்கரமேந்துகை யானே, பிழைப்பாராகிலுந்தம்மடியார்சொல் பொறுப்பது பெரியோர்கடனன்றே, விழிக்குங்கண்ணிலேன்நின்கண்மற் றல்லால் வேறொருவரோடென்மனம்பற்றாது, உழைக்கோர் புள்ளிமிகையன்றுகண்டாயூழியேழுலகுண்டுமிழ்ந்தானே. உ

435 நன்மைதீமைகளொன்றுமறியேன் நாரணனென்னுமித்தனை யல்லால், புன்மையாலுன்னைபுள்ளுவம்பேசிப் புகழ்வானன்று கண்டாய்திருமாலே, உன்னுமாறுன்னையொன்றும்மறியேன் ஓவாதேநமோநாரணாவென்பன், வன்மையாவதுன்கோயி லில்வாழும் வைட்டணவனேன்னும்வன்மைகண்டாயே. ரு

436 நெடுமையாலுலகேழு மளந்தாய்நின்மலாநெடியாய், அடி யேனை - குடிமைகொள்வதற்கையுறவேண்டா கூறைசோ றிவை வேண்டுவதில்லை, அடிமையென்னுமக்கோயின்மை யாலே யங்கங்கேயவைபோதருங்கண்டாய், கொடுமைக்கஞ்ச னைக்கொன்றுநின்தாதைகோத்தவன்தளைகோள்விடுத்தானே.

437 தோட்டம்இல்லவள்ஆத்தொழு ஓடைதுடவையும்கிணறு மிவையெல்லாம், வாட்டமின்றியுன்போன்னடிக் கீழேவளைப் பகம்வகுத்துக்கோண்டிருந்தேன், நாட்டுமானிடத்தோடெ னக்கரிது நச்சுவார்பலர்கேழலொன்றாகி, கோட்டுமண் கொண்டகொள்கையினானே குஞ்சரம்வீழக்கொம்பொசித் தானே. ரு

438 கண்ணநான்முகனைப்படைத்தானே காரணாகரியாய்அடி யேன்நான், உண்ணுநாள்பசியாவதொன்றில்லைஓவாதேநமோ நாரணாவென்று, எண்ணுநாளும் இருக்கேசுச்சாமவேதநாண் மலர்கோண்டுனபாதம்-நண்ணுநாள்,அவைதத்துறுமாகி லன் றேனக்கவைபட்டினிநாளே. சு

439 வெள்ளைவெள்ளத்தின்மேலொரு பாம்பைமெத்தையாக விரித்து, அதன்மேலே-கள்ளநித்திரைகொள்கின்றமார்க்கம் காணலாங்கொலென்றாசையினாலே,உள்ளஞ்சோரவுகந்தெதிர் விம்மி உரோமகூபங்களாய், கண்ணநீர்கள் - துள்ளம்சோரத் துயிலணைகோள்ளேன் சோல்லாய்யானுன்னைத்தத்துறுமாறே.

440 வண்ணமால்வரையேகுடையாக மாரிகாத்தவனே மதுசூதா, கண்ணனே கரிகோள்விடுத்தானேகாரணாகளிறட்டபிரானே, எண்ணுவாரிடரைக்களைவானே ஏத்தரும்பெருங்கீர்த்தியி னானே, நண்ணிநானுன்னைநாடொறுமேத்தும் நன்மையே யருள்செய்யெம்பிரானே. அ

441 நம்பனே நவின்றேத்தவல்லார்கள்நாதனே நரசிங்கமதானாய், உம்பர்கோனுல கேழுமளந்தாய்ஊழியாயினாய் ஆழிமுன் னேந்தி, கம்பமாகரிகோள்விடுத்தானே காரணா கடலைக் கடைந்தானே, எம்பிரானென்னையாளுடைத்தேனே யேழை யேனிடரைக்களையாயே. கூ

442 காமர்தாதைகருதலர்சிங்கம்காணவினியகருங்குழற்குட்டன், வாமனனென்மரகதவண்ணன்மாதவன்மதுசூதனன்றன்னை, சேமநன்கமரும்புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன்வியன்தமிழ்[1] பத்தும், நாமமென்றுநவின்றுரைப்பார்கள் நண்ணுவா ரொல்லைநாரணனுலகே. கO

வாக்கு சழக்கு நன்மை நெடுமை தோட்டம் கண்ணா வெள்ளை வண் ணம் நம்பனே காமர் நெய்.

2. நெய்க்குடத்தை

அரவணையாதியான் காப்பாற் பிணிபோக்கல்

443* நெய்க்குடத்தைப்பற்றியேறுமெறும்புகள்போல்நிரந்து[2]எங் கும் கைக்கொண்டுநிற்கின்றநோய்காள்காலம்பெறவுய்யப்போமின், மெய்க்கொண்டுவந்துபுகுந்து வேதப்பிரானார்கிடந்தார், பைக்கொண்டபாம்பணையோடும்பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே.

444 சித்திரகுத்தனெழுத்தால்தென்புலக்கோன்பொறியொற்றி, வைத்தவிலச்சினைமாற்றித் தூதுவரோடியொளித்தார், முத்துத்திரைக்கடற்சேர்ப்பன் மூதறிவாளர்முதல்வன், பத்தர்க்கமுதனடியேன் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. உ

445 வயிற்றில்தொழுவைப்பிரித்து வன்புலச்சேவையதக்கி, கயிற்றும்அக்காணிகழித்துக்காலிடைப்பாசங்கழற்றி, எயிற்றிடைமண்கொண்டவெந்தையிராப்பகலோதுவித்து, என்னைப் பயிற்றிப்பணிசெய்யக்கொண்டான் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. ௩

446 மங்கியவல்வினைநோய்காள் உமக்குமோர்வல்வினைகண்டீர், இங்குப்புகேன்மின்புகேன்மின்எளிதன்றுகண்டீர்புகேன்மின்,

---

1. 'வியந்தமிழ்' என்றும் பாடம்.
2. 'நிறைந்து' என்றும் பாடம்.

சிங்கப்பிரானவனெம்மான் சேருந்திருக்கோயில்கண்டீர்,
பங்கப்படாதுய்யப்போமின் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே.

447 மாணிக்குறளுருவாய மாயனையென்மனத்துள்ளே,
பேணிக்கொணர்ந்துபுகுதவைத்துக்கொண்டேன்பிறிதின்றி,
மாணிக்கப்பண்டாரங்கண்டீர் வலிவன்குறும்பர்களுள்ளீர்,
பாணிக்கவேண்டாநடமின் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. ரு

448 உற்றவுறுபிணிநோய்கா ளுமக்கொன்றுசொல்லுகேன்கேண்மின்,
பெற்றங்கள்மேய்க்கும்பிரானார்பேணும்திருக்கோயில்கண்டீர்,
அற்றமுரைக்கின்றேனின்ன மாழ்வினைகாள், உமக்கிங்கோர்
பற்றில்லைகண்டீர்நடமின் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. சு

449 கொங்கைச்சிறுவரையென்னும்பொதும்பினில்வீழ்ந்துவழுக்கி,
அங்கோர்முழையினில் புக்கிட்டழுந்திக்கிடந்துழல்வேனை,
வங்கக்கடல்வண்ணனம்மான்[1] வல்வினையாயினமாற்றி,
பங்கப்படாவண்ணஞ்செய்தான் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே.

450 ஏதங்களாயினவெல்லா மிறங்கலிடுவித்து, என்னுள்ளே
பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து,
போதில்கமலவன்னெஞ்சம்புகுந்து மேன்சென்னித்திடரில்,
பாதவிலச்சினைவைத்தார் பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே. அ

451 *உறகலுறகலுறக லோண்சுடராழியேசங்கே,
அறவெறிநாந்தகவாளே யழகியசார்ங்கமேதண்டே,
இறவுபடாமலிருந்த வெண்மருலோகபாலீர்காள்,
பறவையரையாவுறகல் பள்ளியறைகுறிக்கொண்மின். கூ

452 *அரவத்தமளியினோடு மழகியபாற்கடலோடும்,
அரவிந்தப்பாவையுந்தானும் அகம்படிவந்துபுகுந்து,
பரவைத்திரைபலமோதப் பள்ளிகொள்கின்றபிரானை,
பரவுகின்றான்விட்டுசித்தன் பட்டினங்காவற்பொருட்டே. க0

நெய் சித்திர வயிற்றில் மங்கிய மாணி உற்ற கொங்கை ஏதம் உறகல் அரவத்து துக்க.

1. 'எம்மான்' என்றும் பாடம்.

3. துக்கச்சுழலையை

திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானை மீக்கூறல்

453* துக்கச்சுழலையைச்சூழ்ந்துகிடந்த வலையையறப்பறித்து, புக்கினிற்புக்குன்னைக்கண்டுகொண்டேனினிப்போகவிடுவதுண் மக்களறுவரைக்கல்லிடைமோதஇழந்தவள்தன்வயிற்றில், [டே, சிக்கெனவந்துபிறந்துநின்றாய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய்.

454 வளைத்துவைத்தேனினிப்போகலொட்டேனுன்றனிந்திர ஞாலங்களால், ஒளித்திடில்நின் திருவாணைகண்டாய் நீயொருவர்க்கும்மெய்யனல்லை, அளித்தெங்கும்நாடுநகரமும் தம்முடைத்தீவினை தீர்க்கலுற்று,தெளித்துவலஞ்செய்யும்தீர்த்தமுடைத் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். உ

455 *உனக்குப் பணிசெய்திருக்கும் தவமுடையேனினிப்போயொருவன் - றனக்குப்பணிந்து, கடைத்தலைநிற்கை நின்சாயையழிவுகண்டாய், புனத்தினைக்கிள்ளிப்புதுவவி காட்டியுன்பொன்னடிவாழ்கவென்று, இனக்குறவர்புதியதுண்ணுமெழில்மாலிருஞ்சோலையெந்தாய். ந

456 காதம்பலவும்திரிந்துழன்றேற் கங்கோர்நிழலில்லைநீருமில்லை, உன்- பாதநிழலல்லால்மற்றோருயிர்ப்பிடம்நானெங்கும்காண்கின்றிலேன், தூதுசென்றாய்குருபாண்டவர்க்கா யங்கோர்பொய்ச்சுற்றம்பேசிச்சென்று, பேதஞ்செய்தெங்கும்பிணம்படுத்தாய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். ச

457 காலுமேழாகண்ணநீரும்நில்லா உடல்சோர்ந்துநடுங்கி, குரல்- மேலுமேழாமயிர்க்கூச்சுமறா எனதோள்களும்வீழ்வொழியா, மாலுகளாநிற்குமென்மனனே உன்னைவாழத்தலைப்பெய்திட்டேன், சேலுகளாநிற்கும்நீள்சுனைசூழ்திருமாலிருஞ் சோலையெந்தாய்.

458 எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனுமிந்திரனும், மற்றும்- ஒருத்தருமிப்பிறவியென்னும்நோய்க்குமருந்தறி வாருமில்லை, மருத்துவனாய்நின்ற மாமணிவண்ணா மறுபிறவிதவிரத்- திருத்தி, உன்கோயில்கடைப்புகப்பெய் திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். சா

459 அக்கரையென்னுமனத்தக்கடலு ளழுந்தியுன்பேரருளால்,
இக்கரையேறி இளைத்திருந்தேனை அஞ்சேலென்றுகைகவியாய்,
சக்கரமும்தடக்கைகளும்கண்களும் பீதகவாடையொடும்,[ய்.
செக்கர்நிறத்துச்சிவப்புடையாய்திருமாலிருஞ்சோலையெந்தா

460 எத்தனைகாலமுமெத்தனையூழியு மின்றொடுநாளையென்றே,
இத்தனைகாலமும்போய்க் கிறிப்பட்டேனினியுன்னைப்போக
லொட்டேன், மைத்துனன்மார்களைவாழ்வித்துமாற்றலர்
நூற்றுவரைக்கெடுத்தாய், சித்தம்நின்பாலதறிதியன்றே
திருமாலிருஞ்சோலையெந்தாய். அ

461 அன்றுவயிற்றிற்கிடந்திருந்தே யடிமைசெய்யலுற்றிருப்பன்,
இன்றுவந்திங்குன்னைக்கண்டுகொண் டேனினிப்போகவிடுவ
துண்டே, சென்றங்குவாணனை ஆயிரந்தோளும்திருச்சக்கர
மதனால், தென்றித்திசைதிசைவீழச்செற்றாய்திருமாலிருஞ்
சோலையெந்தாய். கூ

462 *சென்றுலகம்குடைந்தாடுஞ்சுனைத்திருமாலிருஞ்சோலைதன்
னுள் - நின்றபிரான், அடிமேலடிமைத்திறம் நேர்படவிண்
ணப்பஞ்செய், பொன்திகழ்மாடம்பொலிந்துதோன்றும்புது
வைக்கோன்விட்டுசித்தன், ஒன்றினோடொன்பதும்பாடவல்
லாருலகமளந்தான்தமரே. க0

துக்க வளைத்து உனக்கு காதம் காலும் எருத்து அக்கரை எத்தனை
அன்று சென்று சென்னி.

4. சென்னியோங்கு†

இதயத்துள் நிறைந்தெம்பிரான் மலர்ந்தமை

463 *சென்னியோங்கு தண்திருவேங்கடமுடையாய், உலகு
தன்னைவாழநின்றநம்பீ தாமோதராசதிரா, [கொண்டு,
என்னையுமென்னுடைமையையுமுன் சக்கரப்பொறியொற்றிக்
நின்னருளேபுரிந்தே னினியென்திருக்குறிப்பே. க

464 பறவையேறுபரம்புருடா நீயென்னைக்கைக்கொண்டபின்,
பிறவியென்னும்கடலும்வற்றிப் பெரும்பதமாகின்றதால்,

† இத்திருமொழி நித்யாநுசந்தானத்திலுள்ளது.

இறவுசெய்யும்பாவக்காடு தீக்கொளீஇ வேகின்றதால்,
அறிவையென்னுமமுதஆறு தலைப்பற்றிவாய்க்கொண்டதே.

465 எம்மனா[1]என்குலதெய்வமே யென்னுடையநாயகனே,
நின்னுள்ளேனாய்ப்பெற்றநன்மைஇவ்வுலகினிலார்பெறுவார்,
நம்மன்போலேவீழ்த்தமுக்கும் நாட்டிலுள்ளபாவமெல்லாம்,
சும்மெனாதேகைவிட்டோடித் தூறுகள்பாய்ந்தனவே. ௩

466 கடல்கடைந்தமுதங்கொண்டு கலசத்தைநிறைத்தாற்போல்,
உடலுருகிவாய்திறந்துமடுத்துன்னைநிறைத்துக்கொண்டேன்,
கொடுமைசெய்யும்கூற்றமுமென் கோலாடிகுறுகப்பெறா,
தடவரைத்தோள்சக்கரபாணீ சார்ங்கவிற்சேவகனே. ௪

467 பொன்னைக்கொண்டுரைகல்மீதே நிறமெழவுரைத்தாற்போல்,
உன்னைக்கொண்டென்நாவகம்பால் மாற்றின்றியுரைத்துக்
கொண்டேன், உன்னைக்கொண்டென்னுள்வைத்தேனென்
னையுமுன்னிலிட்டேன், என்னப்பாவென்னிருடீகேசா என்
னுயிர்க்காவலனே. ௫

468 உன்னுடையவிக்கிரமமொன்றொழியாமலெல்லாம்,
என்னுடையநெஞ்சகம்பால்சுவர்வழியெழுதிக்கொண்டேன்,
மன்னடங்க மழுவலங்கைக்கொண்டஇராமநம்பீ,
என்னிடைவந்தெம்பெருமா னினியெங்குப்போகின்றதே. ௬

469 பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த பாண்டியர்குலபதிபோல்,
திருப்பொலிந்தசேவடியென்சென்னியின்மேல்பொறித்தாய்,
மருப்பொசித்தாய்மல்லடர்த்தா யென்றென்றுன்வாசகமே,
உருப்பொலிந்தநாவினேனை யுனக்குரித்தாக்கினையே. ௭

470 அனந்தன்பாலும்கருடன்பாலும்ஐதுநொய்தாகவைத்துஎன்
மனந்தனுள்ளேவந்துவைகி வாழச்செய்தாயெம்பிரான்,
நினைந்தென்னுள்ளேநின்றுநெக்குக்கண்கள் அசும்பொழுக,
நினைந்திருந்தேசிரமம்தீர்ந்தேன் நேமிநெடியவனே. ௮

1. ‘ எம்மனாய் ’ என்றும் பாடம்.

471 *பனிக்கடலில்பள்ளிகோளைப்பழகவிட்டு, ஓடிவந்தென்
மனக்கடலில்வாழவல்ல மாயமணாள நம்பீ,
தனிக்கடலேதனிச்சுடரே தனியுலகேயென்றென்று,
உனக்கிடமாயிருக்க வென்னையுனக்குரித்தாக்கினையே. கூ

472 *தடவரைவாய்மிளிர்ந்துமின்னும் தவளநெடுங்கொடிபோல்,
சுடரொளியாய்நெஞ்சினுள்ளே தோன்றுமென்சோதிநம்பீ,
வடதடமும்வைகுந்தமும் மதிள் துவராபதியும்,
இடவகைகளிகழ்ந்திட்டென்பாலிடவகைகொண்டனையே. கo

473 *வேயர்தங்கள்குலத்துதித்த விட்டுசித்தன்மனத்தே,
கோயில்கொண்டகோவலனைக்கொழுங்குளிர்முகில்வண்ணனை,
ஆயரேற்றைஅமரர்கோவை அந்தணர்தமமுதத்தினை,
சாயைபோலப்பாடவல்லார் தாமுமணுக்கர்களே. கக

சென்னி பறவை எம்மனை கடல் பொன் உன் பருப்பதம் அனந்தன் பனி தடவரை வேயர் மார்கழி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருப்பாவை தனியன்கள்

நீளாதுங்க ஸ்தநகிரி தடீஸுப்த முத்போத்ய க்ருஷ்ணம்[1]
பாரார்த்யம் ஸ்வம் ஶ்ருதி ஶதஶிரஸ்ஸித்த மத்யாபயந்தீ
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய:

அன்ன வயல்புதுவை யாண்டாள், அரங்கற்குப்[2]
பன்னு திருப்பாவை பல்பதியம்,—இன்னிசையால்
பாடிக் கொடுத்தாள்நற் பாமாலை, பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியே தொல்பாவை,[2]
பாடி, யருளவல்ல பல்வளையாய்,—நாடிநீ
வேங்கடவற் கென்னை விதியென்ற இம்மாற்றம்
நாங்கடவா வண்ணமே நல்கு.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

---

[1]பட்டர் அருளிச்செய்தது. இதன் உரை: பணைத்தெழுந்த நப்பின்னை கொங்கை யென்னும் மலைச்சாரலிலே கண்வளரும் கண்ணனைத் துயிலுணர்த்தி மறைமுடிகளின் தெளிந்த பொருளாகிய தன் பாரதந்திரியத்தை ஓதியுணர்த்தி சூடிக்களைந்த மாலையால் விலங்கிட்டு வலிசெய்து இன்பந்துய்க்கும் கோதையவளுக்கே ஆகுக மீண்டும் மீண்டும் (செய்யப்படும்) இவ்வணக்கங்கள்.

[2]உய்யக்கொண்டார் அருளிச்செய்தவை.

ஸ்ரீ

ஆண்டாளருளிச்செய்த

திருப்பாவை

474 *மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்தநன்னாளால்,
நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்,
சீர்மல்கும்ஆய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள்,
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்குமரன்,
ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதையிளஞ்சிங்கம்,
கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல்முகத்தான்,
நாராயணனே நமக்கேபறை தருவான்,
பாரோர்புகழப் படிந்தேலோரெம்பாவாய். க

475 வையத்துவாழ்வீர்காள் நாமும்நம்பாவைக்கு,
செய்யும்கிரிசைகள் கேளீரோ, பாற்கடலுள்
பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி,
நெய்யுண்ணோம்பாலுண்ணோம் நாட்காலே[1]நீராடி,
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டுநாம்முடியோம்,
செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறளைச்சென்றோதோம்,
ஐயமும்பிச்சையும் ஆந்தனையும்கைகாட்டி,
உய்யுமாறெண்ணி யுகந்தேலோரெம்பாவாய். உ

476 *ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்பேர்பாடி,
நாங்கள்நம்பாவைக்குச் சாற்றிநீராடினால்,
தீங்கின்றிநாடெல்லாம் திங்கள்மும்மாரிபெய்து,
ஓங்குபெருஞ்செந்நெலூடு கயலுகள,
பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டுகண்படுப்ப,
தேங்காதேபுக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி
வாங்க, குடம்நிறைக்கும் வள்ளல்பெரும்பசுக்கள்,
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோரெம்பாவாய். ங

1. 'நாட்காலை' என்றும் பாடம்.

477 ஆழிமழைக்கண்ணா வொன்றுநீகைகரவேல்,
ஆழியுள்புக்கு முகந்துகொடார்த்தேறி,
ஊழிமுதல்வ னுருவம்போல்மெய்கறுத்து,
பாழியந்தோளுடைப் பற்பநாபன்கையில்,
ஆழிபோல்மின்னி வலம்புரிபோல்நின்றதிர்ந்து,
தாழாதேசார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்,
வாழவுலகினில்பெய்திடாய், நாங்களும்
மார்கழிநீராட மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய். ச

478 மாயனைமன்னு வடமதுரைமைந்தனை,
தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவனை,
ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும்மணிவிளக்கை,
தாயைக்குடல்விளக்கஞ் செய்ததாமோதரனை,
தூயோமாய்வந்துநாம் தூமலர்தூவித்தொழுது,
வாயினால்பாடி மனத்தினால்சிந்திக்க,
போயபிழையும் புகுதருவான்நின்றனவும்,
தீயினில்தூசாகும்செப்பேலோரெம்பாவாய். ரு

479 புள்ளும்சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயில்[1],
வெள்ளைவிளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ,
பிள்ளாயெழுந்திராய் பேய்முலைநஞ்சுண்டு,
கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி,
வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்தவித்தினை,
உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும்யோகிகளும்,
மெள்ளவெழுந் தரியென்ற பேரரவம்,
உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய். சா

480 கீசுகீசென் றெங்குமானைச்சாத்தன், கலந்து
பேசினபேச்சரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப்பெண்ணே,
காசும்பிறப்பும் கலகலப்பக்கைபேர்த்து,
வாசநறுங்குழலாய்ச்சியர், மத்தினால்
ஓசைப்படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ,
நாயகப்பெண்பிள்ளாய் நாராயணன்மூர்த்தி,
கேசவனைப்பாடவும் நீகேட்டேகிடத்தியோ,
தேசமுடையாய் திறவேலோரெம்பாவாய். எ

1. ‘ கோயிலில் ’ என்றும் பாடம்.

481 கீழ்வானம்வெள்ளென் றெருமைசிறுவீடு,
மேய்வான்பரந்தனகாண் மிக்குள்ளபிள்ளைகளும்,
போவான்போகின்றாரைப் போகாமல்காத்து, உன்னைக்
கூவுவான்வந்துநின்றோம், கோதுகுலமுடைய
பாவாயெழுந்திராய் பாடிப்பறைகொண்டு,
மாவாய்பிளந்தானை மல்லரைமாட்டிய,
தேவாதிதேவனைச் சென்றுநாம்சேவித்தால்,
ஆவாவென்றாராய்ந் தருளேலோரெம்பாவாய். அ

482 தூமணிமாடத்துச் சுற்றும்விளக்கெரிய,
தூபம்கமழத் துயிலணைமேல்கண்வளரும்,
மாமன்மகளே மணிக்கதவம்தாள்திறவாய்,
மாமீரவளையெழுப்பீரோ, உன்மகள்[1] தான்,
ஊமையோ அன்றிச்செவிடோ அனந்தலோ,
ஏமப்பெருந்துயில் மந்திரப்பட்டாளோ,
மாமாயன்மாதவன் வைகுந்தனென்றென்று,
நாமம்பலவும் நவின்றேலோரெம்பாவாய். கூ

483 நோற்றுச்சுவர்க்கம் புகுகின்றஅம்மனாய்,
மாற்றமும்தாராரோ வாசல்திறவாதார்,
நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன், நம்மால்
போற்றப்பறைதரும் புண்ணியனால், பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின்வாய்வீழ்ந்த கும்பகரணனும்,
தோற்றுமுனக்கேபெருந்துயில்தான் தந்தானோ,
ஆற்றஅனந்தலுடையா யருங்கலமே,
தேற்றமாய்வந்துதிறவேலோ ரெம்பாவாய். க0

484 கற்றுக்கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து,
செற்றார்திறலழியச் சென்றுசெருச்செய்யும்,
குற்றமொன்றில்லாத கோவலர்தம்பொற்கொடியே,
புற்றரவல்குல் புனமயிலேபோதராய்,
சுற்றத்துத்தோழிமா ரெல்லாரும்வந்து, நின்
முற்றம்புகுந்து முகில்வண்ணன்பேர்பாட,
சிற்றாதேபேசாதே செல்வப்பெண்டாட்டி, நீ
எற்றுக்குறங்கும் பொருளேலோரெம்பாவாய். கக

1. 'உம் மகள்' என்றும் பாடம்.

485 கனைத்திளங்கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி,
நினைத்துமுலைவழியே நின்றுபால்சோர,
நனைத்தில்லம்சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்,
பனித்தலைவீழ நின்வாசல்கடைபற்றி,
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச்செற்ற,
மனத்துக்கினியானைப் பாடவும்நீவாய்திறவாய்,
இனித்தானெழுந்திரா யீதென்னபேருறக்கம்,
அனைத்தில்லத்தாரு மறிந்தேலோரெம்பாவாய். கஉ

486 புள்ளின்வாய்கீண்டானைப் பொல்லாவரக்கனை,
கிள்ளிக்களைந்தானைக் கீர்த்திமைபாடிப்போய்,
பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக்களம்புக்கார்,
வெள்ளியெழுந்து வியாழமுறங்கிற்று,
புள்ளும்சிலம்பினகாண் போதரிக்கண்ணினாய்,
குள்ளக்குளிரத் குடைந்துநீராடாதே,
பள்ளிக்கிடத்தியோ பாவாய்நீநன்னாளால்,
கள்ளம்தவிர்ந்து கலந்தேலோரெம்பாவாய். கங

487 உங்கள்புழைக்கடை[1]த் தோட்டத்துவாவியுள்,
செங்கழுநீர்வாய்நெகிழ்ந் தாம்பல்வாய்கூம்பினகாண்,
செங்கல்பொடிக்கூறை வெண்பல்தவத்தவர்,
தங்கள்திருக்கோயில் சங்கிடுவான்போதந்தார்,
எங்களைமுன்ன மெழுப்புவான்வாய்பேசும்,
நங்காயெழுந்திராய் நாணாதாய்நாவுடையாய்,
சங்கொடுசக்கர மேந்தும்தடக்கையன்,
பங்கயக்கண்ணானைப் பாடேலோரெம்பாவரய். கச

488 எல்லேயிளங்கிளியே இன்னமுறங்குதியோ,
சில்லென்றழையேன்மின் நங்கைமீர்போதருகின்றேன்,
வல்லையுன்கட்டுரைகள் பண்டேயுன்வாயறிதும்,
வல்லீர்கள்நீங்களே நானேதானாயிடுக,
ஒல்லைநீபோதா யுனக்கென்னவேறுடையை,
எல்லாரும்போந்தாரோபோந்தார்போந்தெண்ணிக்கொள்,
வல்லானைகொன்றானை மாற்றாரைமாற்றழிக்க
வல்லானை, மாயனைப்பாடேலோரெம்பாவாய். கரு

1. ‘புறங்கடை’ என்றும் பாடம்.

489 *நாயகனாய்நின்ற நந்தகோபனுடைய
கோயில்காப்பானே, கொடித்தோன்றும் தோரண
வாயில்காப்பானே, மணிக்கதவம்தாள் திறவாய்,
ஆயர்சிறுமியரோமுக்கு, அறைபறை
மாயன்மணிவண்ணன் நென்னலேவாய்நேர்ந்தான்,
தூயோமாய்வந்தோம் துயிலெழப்படுவான்,
வாயால்முன்னமுன்னம் மாற்றாதேயம்மா, நீ
நேயநிலைக்கதவம் நீக்கேலோரெம்பாவாய். ௧௬

490 அம்பரமேதண்ணீரே சோறேயறஞ்செய்யும்,
எம்பெருமான் நந்தகோபாலாஎழுந்திராய்,
கொம்பனார்க்கெல்லாம் கொழுந்தேகுலவிளக்கே,
எம்பெருமாட்டி யசோதாயறிவுறாய்,
அம்பரமூடறுத் தோங்கியுலகளந்த,
உம்பர்கோமானே யுறங்காதெழுந்திராய்,
செம்பொற்கழலடிச்செல்வா பலதேவா,
உம்பியும்நீயு முறங்கேலோரெம்பாவாய். ௧௭

491 *உந்துமதகளிற்றன் ஓடாததோள்வலியன்,
நந்தகோபாலன் மருமகளேநப்பின்னாய்,
கந்தம்கமழும்குழலீ கடைதிறவாய்,
வந்தெங்கும்கோழியழைத்தனகாண், மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால்குயிலினங்கள் கூவினகாண்,
பந்தார்விரலி உன்மைத்துனன்பேர்பாட,
செந்தாமரைக்கையால் சீரார்வளையொலிப்ப,
வந்துதிறவாய் மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய். ௧௮

492 குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்கால்கட்டில்மேல்,
மெத்தென்றபஞ்ச சயனத்தின்மேலேறி,
கொத்தலர்பூங்குழல் நப்பின்னைகொங்கைமேல்,
வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா வாய்திறவாய்,
மைத்தடங்கண்ணினாய் நீயுன்மணாளனை,
எத்தனைபோதும் துயிலெழவொட்டாய்காண்,
எத்தனையேலும் பிரிவாற்றகில்லாயால்,
தத்துவமன்று தகவேலோரெம்பாவாய். ௧௯

493 முப்பத்துமூவ ரமர்க்குமுன்சென்று,
கப்பம்தவிர்க்கும் கலியேதுயிலெழாய்,
செப்பமுடையாய் திறலுடையாய், செற்றார்க்கு
வெப்பங்கொடுக்கும் விமலாதுயிலெழாய்,
செப்பன்னமென்முலைச் செவ்வாய்ச்சிறுமருங்குல்,
நப்பின்னைநங்காய் திருவேதுயிலெழாய்,
உக்கமும்தட்டொளியும் தந்துன்மணாளனை,
இப்போதேயெம்மைநீ ராட்டேலோரெம்பாவாய். உ0

494 ஏற்றகலங்க ளெதிர்பொங்கிமீதளிப்ப,
மாற்றாதேபால்சொரியும் வள்ளல்பெரும்பசுக்கள்,
ஆற்றப்படைத்தான் மகனேயறிவுறாய்,
ஊற்றமுடையாய் பெரியாய், உலகினில்
தோற்றமாய்நின்ற சுடரேதுயிலெழாய்,
மாற்றாருனக்கு வலிதொலைந்துன்வாசற்கண்,
ஆற்றாதுவந்துன் னடிபணியுமாபோலே,
போற்றியாம்வந்தோம் புகழ்ந்தேலோரெம்பாவாய். உக

495 அங்கண்மாஞாலத்தரசர், அபிமான
பங்கமாய்வந்துநின் பள்ளிக்கட்டிற்கீழே,
சங்கமிருப்பார்போல் வந்துதலைப்பெய்தோம்,
கிங்கிணிவாய்ச்செய்த தாமரைப்பூப்போலே,
செங்கண்சிறுச்சிறிதே யெம்மேல்விழியாவோ,
திங்களுமாதித்தியனு மெழுந்தாற்போல்,
அங்கணிரண்டுங்கொண் டெங்கள்மேல்நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல்சாப மிழிந்தேலோரெம்பாவாய். உஉ

496 *மாரிமலைமுழைஞ்சில் மன்னிக்கிடந்துறங்கும்,
சீரியசிங்க மறிவுற்றுத்தீவிழித்து,
வேரிமயிர்பொங்க எப்பாடும்பேர்ந்துதறி,
மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப்புறப்பட்டு,
போதருமாபோலேநீ பூவைப்பூவண்ணா, உன்
கோயில்நின்றும் இங்ஙனேபோந்தருளி, கோப்புடைய
சீரியசிங்காசனத்திருந்து, யாம்வந்த
காரியமாராய்ந்தருளேலோ ரெம்பாவாய். உங

497 *அன்றிவ்வுலகமளந்தா யடிபோற்றி,
சென்றங்குத் தென்னிலங்கைச்செற்றாய் திறல்போற்றி,
பொன்றச்சகடமுதைத்தாய் புகழ்போற்றி,
கன்றுகுணிலாவெறிந்தாய் கழல்போற்றி,
குன்றுகுடையாவெடுத்தாய் குணம்போற்றி,
வென்றுபகைகெடுக்கும் நின்கையில்வேல்போற்றி,
என்றென்றுன்சேவகமே யேத்திப்பறைகொள்வான்,
இன்றுயாம்வந்தோ மிரங்கேலோரெம்பாவாய். உச

498 ஒருத்திமகனாய்ப்பிறந்து, ஓரிரவில்
ஒருத்திமகனாயொளித்துவளர,
தரிக்கிலானாகித் தான்தீங்குநினைந்த,
கருத்தைப்பிழைப்பித்துக் கஞ்சன்வயிற்றில்,
நெருப்பென்னநின்ற நெடுமாலே, உன்னை
அருத்தித்துவந்தோம் பறைதருதியாகில்,
திருத்தக்கசெல்வமும் சேவகமும்யாம்பாடி,
வருத்தமுந்தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். உரு

499 மாலேமணிவண்ணா மார்கழிநீராடுவான்,
மேலையார்செய்வனகள் வேண்டுவனகேட்டியேல்,
ஞாலத்தையெல்லாம் நடுங்கமுரல்வன,
பாலன்னவண்ணத்துன் பாஞ்சசன்னியமே,
போல்வனசங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே,
சாலப்பெரும்பறையே பல்லாண்டிசைப்பாரே,
கோலவிளக்கே கொடியேவிதானமே,
ஆலினிலையா யருளேலோரெம்பாவாய். உசு

500 *கூடாரைவெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா, உன்றன்னைப்
பாடிப்பறைகொண்டு யாம்பெறுசம்மானம்,
நாடுபுகழும் பரிசினால்நன்றாக,
சூடகமேதோள்வளையே தோடேசெவிப்பூவே,
பாடகமேயென்றனைய பல்கலனும்யாமணிவோம்,
ஆடையுடுப்போ மதன்பின்னேபாற்சோறு,
மூடநெய்பெய்து முழங்கைவழிவார,
கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய். உஎ

501 *கறவைகள்பின்சென்று கானஞ்சேர்ந்துண்போம்,
அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலத்து, உன்றன்னைப்
பிறவிபெறுந்தனை புண்ணியம்யாமுடையோம்,
குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா, உன்றன்னோ
டுறவேல்நமக்கிங் கொழிக்கவொழியாது,
அறியாதபிள்ளைகளோ மன்பினால், உன்றன்னைச்
சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே,
இறைவாநீதாராய் பறையேலோரெம்பாவாய். உ௮

502 *சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துன்னைச்சேவித்து, உன்
பொற்றாமரையடியே போற்றும்பொருள்கேளாய்,
பெற்றம்மேய்த்துண்ணும் குலத்தில்பிறந்து[1], நீ
குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமற்போகாது,
இற்றைப்பறைகோள்வா னன்றுகாண்கோவிந்தா,
எற்றைக்குமேழேழ் பிறவிக்கும், உன்றன்னோ
டுற்றோமேயாவோ முனக்கேநாமாட்செய்வோம்,
மற்றைநங்காமங்கள் மாற்றேலோரெம்பாவாய். உ௯

503 *வங்கக்கடல்கடைந்த மாதவனைக்கேசவனை,
திங்கள்திருமுகத்துச் சேயிழையார்சென்றிறைஞ்சி
அங்கப்பறைகொண்டவாற்றை, அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத்தண்தெரியல் பட்டர்பிரான்கோதைசொன்ன,
சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பதும்தப்பாமே,
இங்கிப்பரிசுரைப்பா ரீரிரண்டுமால்வரைத்தோள்,
செங்கண்திருமுகத்துச் செல்வத்திருமாலால்,
எங்கும்திருவருள்பெற் றின்புறுவரெம்பாவாய். ௩0

மார்கழி வையம் ஓங் காழி மாயன் புள்ளு கீசு கீழ்வானம் தூமணி நோற்று கற்றுக் கனைத்து புள் உங்கள் எல்லே நாயகன் அம்பா முந்து குத்து முப்பத்து ஏற்ற அங்கண் மாரி அன்று ஒருத்தி மாலே கூடாரை கறவை சிற்றம் வங்கம் தை.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

1. 'பிறந்த' என்றும் பாடம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

நாச்சியார் திருமொழி தனியன்கள்

அல்லிநாட் டாமரைமே லாரணங்கி னின்துணைவி[1]
மல்லிநா டாண்ட மடமயில்—மெல்லியலாள்,
ஆயர்குல வேந்த னாகத்தாள், தென்புதுவை
வேயர்பயந்த விளக்கு.

கோலச்சுரிசங்கை மாயன்செவ்வாயின்குணம்வினவும்[2]
சீலத்தனள், தென் திருமல்லிநாடி, செழுங்குழல்மேல்
மாலைத்தொடை தென்னரங்கருக்கீயும்மதிப்புடைய
சோலைக்கிளி, அவள் தூயநற்பாதம்துணைநமக்கே.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

---

[1] திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் அருளிச் செய்தது.
[2] இத்தனியனை சில ப்ராந்தங்களில் அநுஸந்திப்பதில்லை.

ஸ்ரீ

ஆண்டாளருளிச்செய்த

நாச்சியார் திருமொழி

1-வது திருமொழி - தையொருதிங்கள்

கண்ணனையிணக்கெனக் காமனைத்தொழுதல்

504 *தையொருதிங்களும்தரைவிளக்கித்
தண்மண்டலமிட்டுமாசிமுன்னாள்,
ஐயநுண்மணற்கொண்டுதெருவணிந்து
அழகினுக்கலங்கரித்தனங்கதேவா,
உய்யவுமாங்கொலோவென்றுசொல்லி
உன்னையுமும்பியையும்தொழுதேன்,
வெய்யதோர்தழலுமிழ்சக்கரக்கை
வேங்கடவற்கென்னைவிதிக்கிற்றியே. க

505 வெள்ளைநுண்மணற்கொண்டுதெருவணிந்து
வெள்வரைப்பதன் முன்னம்துறைபடிந்து,
முள்ளுமில்லாச்சுள்ளியெரிமடுத்து
முயன்றுன்னைநோற்கின்றேன்காமதேவா,
கள்ளவிழ்பூங்கணைதொடுத்துக்கொண்டு
கடல்வண்ணனென்பதோர்பேரெழுதி,
புள்ளினைவாய்பிளந்தானென்பதோர்
இலக்கினில்புகவென்னையெய்கிற்றியே. உ

506 மத்தநன்னறுமலர்முருக்கமலர்
கொண்டுமுப்போதுமுன்னடிவணங்கி,
தத்துவமிலியென்றுநெஞ்செரிந்து
வாசகத்தழித்துன்னைவைதிடாமே,
கொத்தலர்பூங்கணைதொடுத்துக்கொண்டு
கோவிந்தனென்பதோர்பேரெழுதி,
வித்தகன்வேங்கடவாணனென்னும்
விளக்கினில்புகவென்னைவிதிக்கிற்றியே. ங

507 சுவரில்புராணநின்பேரெழுதிச்
சுறவநற்கொடிகளும்துரங்கங்களும்,
கவரிப்பிணாக்களும்கருப்புவில்லும்
காட்டித்தந்தேன்கண்டாய்காமதேவா,
அவரைப்பிராயந்தொடங்கி என்றும்
ஆதரித்தெழுந்தவென் தடமுலைகள்,
துவரைப்பிரானுக்கேசங்கற்பித்துத்
தொழுதுவைத்தே னொல்லைவிதிக்கிற்றியே. ௪

508 வானிடைவாழுமவ்வானவர்க்கு
மறையவர்வேள்வியில்வகுத்தஅவி,
கானிடைத்திரிவதோர்நரிபுகுந்து
கடப்பதும்மோப்பதும்செய்வதொப்ப,
ஊனிடையாழிசங்குத்தமர்க்கென்று
உன்னித்தெழுந்தவென் தடமுலைகள்,
மானிடவர்க்கென்றுபேச்சுப்படில்
வாழகில்லேன்கண்டாய்மன்மதனே. ௫

509 உருவுடையாரிளையார்கள்நல்லார்
ஓத்துவல்லார்களைக்கொண்டு, வைகல்
தெருவிடையெதிர்கொண்டு பங்குனிநாள்
திருந்தவேநோற்கின்றேன் காமதேவா,
கருவுடைமுகில்வண்ணன்காயாவண்ணன்
கருவிளைபோல்வண்ணன், கமலவண்ணத்
திருவுடைமுகத்தினில் திருக்கண்களால்
திருந்தவேநோக்கெனக்கருளுகண்டாய். ௬

510 காயுடைநெல்லொடுகரும்பமைத்துக்
கட்டியரிசியவலமைத்து,
வாயுடைமறையவர்மந்திரத்தால்
மன்மதனேயுன்னைவணங்குகின்றேன்,
தேசமுன்னளந்தவன் திரிவிக்கிரமன்
திருக்கைகளாலென்னைத்தீண்டும்வண்ணம்,
சாயுடைவயிறுமென் தடமுலையும்
தரணியில் தலைப்புகழ்தரக்கிற்றியே. ௭

511 மாசுடையுடம்பொடுதலையுலறி
வாய்ப்புறம்வெளுத்தொருபோதுமுண்டு,
தேசுடைத்திறலுடைக்காமதேவா
நோற்கின்றநோன்பினைக்குறிக்கொள்கண்டாய்,
பேசுவதொன்றுண்டிங்கெம்பெருமான்
பெண்மையைத்தலையுடைத்தாக்கும்வண்ணம்
கேசவநம்பியைக்கால்பிடிப்பா
ளென்னுமிப்பேறெனக்கருளுகண்டாய். அ

512 தொழுதுமுப்போது முன்னடிவணங்கித்
தூமலர் தூய்த்தொழுதேத்துகின்றேன்,
பழுதின்றிப்பார்க்கடல்வண்ணனுக்கே
பணிசெய்துவாழப்பெறுவிடில்நான்,
அழுதழுதலமந்தம்மாவழங்க
ஆற்றவுமதுவுனக்குறைக்குங்கண்டாய்,
உழுவதோரெருத்தினை நுகங்கொடுபாய்ந்து
ஊட்டமின்றித் துரந்தாலொக்குமே. கூ

513 *கருப்புவில்மலர்க்கணைக்காமவேளைக்
கழலிணைபணிந்தங்கோர்கரியலற,
மருப்பினையொசித்துப்புள்வாய்பிளந்த
மணிவண்ணற்கென்னைவகுத்திடென்று,
பொருப்பன்னமாடம்பொலிந்துதோன்றும்
புதுவையர்கோன்விட்டுசித்தன்கோதை,
விருப்புடையின்தமிழ்மாலைவல்லார்
விண்ணவர்கோனடிநண்ணுவரே. க0

தை வெள்ளை மத்தம் சுவர் வான் உருக்காய் மாசு தொழுது கருப்பு நாமம்.

2. நாமமாயிரம்

சிறுமியர் மாயனைத் தஞ்சிற்றில் சிதையேலெனல்

514 *நாமமாயிரமேத்தநின்ற நாராயணாநரனே, உன்னை
மாமிதன்மகனாகப்பெற்றா லெமக்குவாதைதவிருமே,
காமன் போதருகாலமென்றுபங்குனிநாள்கடைபாரித்தோம்,
தீமைசெய்யும்சிரீதரா எங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே. க

515 இன்றுமுற்றும்முதுகுநோவ இருந்திழைத்தஇச்சிற்றிலை,
நன்றும்கண்ணுறநோக்கிநாங்கொளுமார்வந்[1] தன்னைத்தணிகி
அன்றுபாலகனாகியாலிலைமேல்துயின்றவெம்மாதியாய்,[டாய்,
என்றுமுன்றனக்கெங்கள்மேலிரக்கமெழாததெம்பாவமே.

516 குண்டுநீருறைகோளரீ மதயானைகோள்விடுத்தாய், உன்னைக்
கண்டுமாலுறுவோங்களைக் கடைக்கண்களாலிட்டுவாதியேல்,
வண்டல்நுண்மணல்தெள்ளியாம் வளைக்கைகளால்சிரமப்பட்டோம்,
தெண்டிரைக்கடற்பள்ளியாயெங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே.

517 பெய்யுமாமுகில்போல்வண்ணாஉன்றன்பேச்சும்செய்கையும்,எங்களை
மையலேற்றிமயக்க வுன்முகம்மாயமந்திரந்தான்கொலோ,
நொய்யர்பிள்ளைகளென்பதற்குன்னைநோவநாங்களுரைக்கிலோம்,
செய்யதாமரைக்கண்ணினாயெங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே.

518 வெள்ளைநுண்மணல்கொண்டுசிற்றில்விசித்திரப்பட, வீதி
வாய்த் - தெள்ளிநாங்களிழைத்தகோல மழித்தியாகிலும்,
உன்றன்மேல்உள்ளமோடியுருகலல்லாலுரோடமொன்று
மிலோங்கண்டாய், கள்ளமாதவா கேசவா உன்முகத்தனகண்
களல்லவே. ரு

519 முற்றிலாதபிள்ளைகளோம் முலைபோந்திலாதோமை, நாடொறும்
சிற்றில்மேலிட்டுக்கொண்டு நீசிறிதுண்டுதிண்ணெனநாமது
கற்றிலோம், கடலையடைத்தரக்கர்குலங்களை முற்றவும்
செற்று, இலங்கையைப்பூசலாக்கியசேவகாஎம்மைவாதியேல். சு

520 பேதநன்கறிவார்களோ டிவைபேசினால்பெரிதின்சுவை,
யாதுமொன்றறியாதபிள்ளைகளோமை நீநலிந்தென்பயன்,
ஓதமாகடல்வண்ணா வுன்மணவாட்டிமாரொடுசூழறும்,
சேதுபந்தம்திருத்தினா யெங்கள்சிற்றில்வந்துசிதையேலே.

521 வட்டவாய்ச்சிறுதூதையோடு சிறுசுளகும்மணலுங்கொண்டு,
இட்டமாவிளையாடுவோங்களைச் சிற்றிலீடழித்தென்பயன்,
தொட்டுதைத்துநலியேல்கண்டாய் சுடர்ச்சக்கரம்கையிலேந்தினாய்,
கட்டியும்கைத்தா வின்மையறிதியேகடல்வண்ணனே. அ

522 முற்றத்தூடுபுகுந்து நின்முகங்காட்டிப்புன்முறுவல்செய்து,
சிற்றிலோடெங்கள்சிந்தையும் சிதைக்கக்கடவையோகோவி
ந்தா, முற்றமண்ணிடம்தாவிவிண்ணுற நீண்டளந்து

1. 'நாங்களுமார்வந்' என்பது பெரியவாச்சான்பிள்ளை கொண்டபாடம்.

கொண்டாய், எம்மைப் - பற்றிமெய்ப்பிணக்கிட்டக்கா லிந்
தப்பக்கம் நின்றவரென்சொல்லார். ௯

523 *சீதைவாயமுதமுண்டாயெங்கள்சிற்றில்நீசிதையேலென்று,
வீதிவாய்விளையாடு மாயர்சிறுமியர்மழலைச்சொல்லை, வேத
வாய்த்தொழிலார்கள்வாழ் வில்லிபுத்தூர்மன்விட்டுசித்தன்
றன், கோதைவாய்த்தமிழ்வல்லவர் குறைவின்றிவைகுந்தம்
சேர்வரே. ௧0

நாமமின்று குண்டு பெய் வெள்ளை முற்றில் பேத வட்ட முற்றச்
சீதை கோழி.

3. கோழி யழைப்பதன்

கன்னியரோடு கண்ணன் விளையாடல்

524 *கோழியழைப்பதன்முன்னம் குடைந்துநீராடுவான்போந்
தோம், ஆழியஞ்செல்வனெழுந்தா னரவணைமேல்பள்ளி
கொண்டாய், ஏழைமையாற்றவும்பட்டோ மினியென்றும்
பொய்கைக்குவாரோம், தோழியும்நானும்தொழுதோம் துகி
லைப்பணித்தருளாயே. ௧

525 இதுவென்புகுந்ததிங்கந்தோ இப்பொய்கைக்கெவ்வாறுவந்
மதுவின்துழாய்முடிமாலே மாயனே எங்களமுதே, [தாய்,
விதியின்மையாலதுமாட்டோம்வித்தகப்பிள்ளாய்விரையேல்,
குதிகொண்டாவில்நடித்தாய்குருந்திடைக்கூறைபணியாய்.௨

526 எல்லேயீதென்இளமை எம்மனைமார்காணிலொட்டார்,
பொல்லாங்கீதென்றுகருதாய் பூங்குருந்தேறியிருத்தி,
வில்லாவிலங்கையழித்தாய் நீவேண்டியதெல்லாம்தருவோம்,
பல்லாரும்காணுமேபோவோம் பட்டைப்பணித்தருளாயே.

527 பரக்கவிழித்தெங்கும்நோக்கிப் பலர்குடைந்தாடும்சுனையில்,
அரக்கநில்லாகண்ணநீரக ளலமருகின்றவாபாராய்,
இரக்கமேலொன்றுமிலாதா யிலங்கையழித்தபிரானே,
குரக்கரசாவதறிந்தோம் குருந்திடைக்கூறைபணியாய். ௪

528 காலைக்கதுவிடுகின்ற கயலோடுவாளைவிரவி,
வேலைப்பிடித்தென்னைமார்களோட்டிலென்னவிளையாட்டோ,

கோலச்சிற்றாடைபலவுங்கொண்டு நீயேறியிராதே,
கோலங்கரியபிரானே குருந்திடைக்கூறைபணியாய். ரு

529 தடத்தவிழ்தாமரைப்பொய்கைத் தாள்களெங்காலைக்கதுவ,
விடத்தேளெறிந்தாலேபோல வேதனையாற்றவும்பட்டோம்
குடத்தையெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லஎங்கோவே,
படிற்றையெல்லாம்தவிர்ந்தெங்கள்பட்டைப்பணித்தருளாயே.

530 நீரிலேநின்றயர்க்கின்றோம் நீதியல்லாதனசெய்தாய்,
ஊரகம்சாலவும்சேய்த்தா லூழியெல்லாமுணர்வானே,
ஆர்வமுனக்கேயுடையோ மம்மனைமார்காணிலொட்டார்,
போரவிடாயெங்கள்பட்டைப் பூங்குருந்தேறியிராதே. எ

531 மாமிமார்மக்களேயல்லோம் மற்றுமிங்கெல்லாரும்போந்தார்,
தூமலர்க்கண்கள்வளரத் தொல்லையிராத்துயில்வானே,
சேமமேலன்றிதுசாலச் சிக்கெனநாமிதுசொன்னோம்,
கோமளஆயர்கொழுந்தேகுருந்திடைக் கூறைபணியாய். அ

532 கஞ்சன்வலைவைத்தவன்று காரிருளெல்லில்பிழைத்து,
நெஞ்சுதுக்கம்செய்யப்போந்தாய் நின்றஇக்கன்னியரோமை,
அஞ்சஉரப்பாள்அசோதை ஆணாட்டவிட்டிட்டிருக்கும்,
வஞ்சகப்பேய்ச்சிபாலுண்ட மசிமையிலீ கூறைதாராய். கூ

533 *கன்னியரோடெங்கள்நம்பி கரியபிரான்விளையாட்டை,
பொன்னியல்மாடங்கள்சூழ்ந்தபுதுவையர்கோன்பட்டன்கோதை,
இன்னிசையால்சொன்னமாலை யீரைந்துமவல்லவர்தாம்போய்,
மன்னியமாதவனோடு வைகுந்தம்புக்கிருப்பாரே. க0

கோழி இது எல்லே பாக்க காலை தடத்து நீர் மாமி கஞ்சன் கன்னி தெள்ளியார்.

4. தெள்ளியார்பலர்

கூடல் குறிப்பு

534 தெள்ளியார்பலர் கைதொழுந்தேவனார்,
வள்ளல்மாலிருஞ் சோலைமணாளனார்,
பள்ளிகொள்ளுமிடத் தடிகொட்டிட,
கொள்ளுமாகில்நீ கூடிடுகூடலே. க

535 *காட்டில்வேங்கடம் கண்ணபுரநகர்,
வாட்டமின்றி மகிழ்ந்துறைவாமனன்,
ஓட்டராவந் தென்கைப்பற்றி, தன்னொடும்
கூட்டுமாகில்நீ கூடிடுகூடலே. உ

536 பூமகன்புகழ்வானவர் போற்றுதற்
காமகன், அணிவாணுதல்தேவகி
மாமகன், மிகுசீர் வசுதேவர்தம்,
கோமகன்வரில் கூடிடுகூடலே. ௩

537 ஆய்ச்சிமார்களு மாயருமஞ்சிட,
பூத்தநீள்கடம்பேறிப் புகப்பாய்ந்து,
வாய்த்தகாளியன்மேல் நடமாடிய,
கூத்தனார்வரில் கூடிடுகூடலே. ௪

538 மாடமாளிகைசூழ் மதுரைப்பதி
நாடி, நந்தெருவின் நடுவேவந்திட்டு,
ஓடைமாமதயானை யுதைத்தவன்,
கூடுமாகில்நீ கூடிடுகூடலே. ரு

539 அற்றவன் மருதம்முறியநடை
கற்றவன், கஞ்சனை வஞ்சனையின்
செற்றவன், திகழும்மதுரைப்பதிக்,
கொற்றவன்வரில் கூடிடுகூடலே. ௬

540 அன்றின்னாதனசெய் சிசுபாலனும்,
நின்றநீள் மருதுமெருதும்புள்ளும்,
வென்றிவேல் விறற்கஞ்சனும்வீழ, முன்
கொன்றவன்வரில் கூடிடுகூடலே. எ

541 ஆவலன்புடையார்தம் மனத்தன்றி
மேவலன், விரைசூழ்துவராபதிக்
காவலன், கன்றுமேய்த்து விளையாடும்,
கோவலன்வரில் கூடிடுகூடலே. அ

542 கொண்டகோலக் குறளுருவாய்ச்சென்று,
பண்டுமாவலிதன் பெருவேள்வியில்,
அண்டமும்நிலனும் அடியொன்றினால்,
கொண்டவன்வரில் கூடிடுகூடலே. ௯

543 பழகுநான்மறையின் பொருளாய்,மத
மொழுகுவாரண முய்யவளித்த,எம்
அழகனு ரணியாய்ச்சியர்சிந்தையுள்,
குழகனுர்வரில் கூடிடுகூடலே. ௧௦

544 *ஊடல்கூட லுணர்தல்புணர்தலே,
நீடுநின்ற நிறைபுகழாய்ச்சியர்,
கூடலைக் குழற்கோதைமுன்கூறிய,
பாடல்பத்தும்வல்லார்க் கில்லைபாவமே. ௧௧

தெள்ளி காட்டில் பூமகள் ஆய்ச்சி மாடம் அற்றன்று ஆவல் கொண்ட பழகு ஊடல் மன்னு.

5. மன்னுபெரும்புகழ்

குயிற்பத்து

545 *மன்னுபெரும்புகழ்மாதவன் மாமணிவண்ணன் மணிமுடி
மைந்தன் - தன்னை, உகந்ததுகாரணமாக என்சங்கிழக்கும்
வழக்குண்டே, புன்னைகுருக்கத்திஞாழல்செருந்திப்பொதும்
பினில்வாழும்குயிலே, பன்னியெப்போதுமிருந்துவிரைந்
தென்பவளவாயன்வரக்கூவாய். ௧

546 வெள்ளைவிளிசங்கிடங்கையிற்கொண்ட விமலனெனக்குருக்
காட்டான், உள்ளம்புகுந்தென்னைநைவித்து நாளுமுயிர்ப்
பெய்துகூத்தாட்டுக்காணும், கள்ளவிழ்செண்பகப்பூமலர்
கோதிக் களித்திசைபாடுங்குயிலே, மெள்ளவிருந்துமிழற்றி
மிழற்று தென்வேங்கடவன்வரக்கூவாய். ௨

547 மாதலிதேர்முன்புகோல்கொள்ள மாயனிராவணன்மேல், சர
மாரி - தாய்தலையற்றற்றுவீழத் தொடுத்ததலைவன்வரவெங்
குங்காணேன், போதலர்காவில்புதுமணம்நாறப் பொறி
வண்டின்காமரங்கேட்டு, உன்-காதலியோடுடன்வாழ்குயிலே
யென்கருமாணிக்கம்வரக்கூவாய். ௩

548 என்புருகியினவேல்நெடுங்கண்களிமைபொருந்தாபலநாளும்,
துன்பக்கடல்புக்குவைகுந்தனென்பதோர்தோணிபெறாதுழல்கின்றே
அன்புடையாரைப்பிரிவுறுநோயது நீயுமறிதிகுயிலே, [ன்,
பொன்புரைமேனிக்கருளக்கொடியுடைப் புண்ணியனைவரக்கூவாய்.

549 *மென்னடையன்னம்பரந்துவிளையாடும் வில்லிபுத்தூருறை
வான்றன், பொன்னடிகாண்பதோராசையினாலென் பொரு
கயற்கண்ணிணைதுஞ்சா,இன்னடிசிலொடுபாலமுதூட்டியெடு
த்தவென்கோலக்கிளியை,உன்னொடுதோழமைகொள்ளுவன்
குயிலே உலகளந்தான்வரக்கூவாய். ௫

550 எத்திசையுமமரர்பணிந்தேத்து மிருடீகேசன்வலிசெய்ய,
முத்தன்னவெண்முறுவற் செய்யவாயும்முலையுமழகழிந்
தேன்நான், கொத்தலர்காவில்மணித்தடம் கண்படை
கொள்ளுமிளங்குயிலே, என் - தத்துவனைவரக்கூகிற்றியாகில்
தலையல்லால்கைம்மாறிலேனே. ௬

551 பொங்கியபாற்கடல்பள்ளிகொள்வானைப் புணர்வதோராசை
யினால், என் - கொங்கைகிளர்ந்துகுமைத்துக் குதுகலித்
தாவியையாகுலஞ்செய்யும், அங்குயிலே உனக்கென்னமறைந்
துறைவுஆழியும்சங்குமொண்தண்டும்,தங்கியகையவனைவரக்
கூவில்நீ சாலத்தருமம்பெறுதி. ௭

552 சார்ங்கம்வளையவலிக்கும் தடக்கைச்சதுரன்பொருத்தமுடை
யன், நாங்களெம்மிலிருந்தொட்டியகச்சங்கம்நானுமவனுமறி
தும், தேங்கனிமாம்பொழில்செந்தளிர்கோதும் சிறுகுயிலே,
திருமாலை - ஆங்குவிரைந்தொல்லைகூகிற்றியாகி லவனைநான்
செய்வனகாணே. ௮

553 பைங்கிளிவண்ணன்சிரீ தரனென்பதோர் பாசத்தகப்
பட்டிருந்தேன், பொங்கொளிவண்டிரைக்கும் பொழில்வாழ்
குயிலே குறிக்கொண்டிதுநீகேள், சங்கொடுசக்கரத்தான்
வரக்கூவுதல் பொன்வளைகொண்டுதருதல், இங்குள்ளகாவி
னில்வாழக்கருதிலிரண்டத்தொன்றேல் திண்ணம்வேண்டும்.

554 அன்றுலகமளந் தானையுகந்தடிமைக்கணவன்வலிசெய்ய,
தென்றலுந்திங்களுமூடறுத் தென்னைநலியும் முறைமையறி
யேன், என்றுமிக்காவிலிருந்திருந் தென்னைத் தகர்த்தாதே
நீயும் குயிலே, இன்றுநாராயணனைவரக்கூவாயே லிங்குத்தை
நின்றும் துரப்பன். ௧0

555 *விண்ணுறநீண்டடிதாவிய மைந்தனை வேற்கண்மடந்தை
விரும்பி, கண்ணுறவென்கடல்வண்ணனைக் கூவுகருங்குயிலே

யென்றமாற்றம், பண்ணுறுநான்மறையோர்புதுவைமன்னன்
பட்டர்பிரான்கோதைசொன்ன, நண்ணுறுவாசகமாலைவல்
லார் நமோநாராயணாயவென்பாரே. கக

மன்னு வெள்ளை மாதவி என்பு மென்னடை எத்திசை பொங்கிய
சார்ங்கம் பைங்கிளி அன்று விண் வாரணம்.

6. வாரணமாயிரம்

மாயவன்றன்னை மணஞ்செய்யக்கண்ட தூயநற் கனவைத் தோழிக்குரைத்தல்

556 *வாரணமாயிரம் சூழவலம்செய்து,
நாரணநம்பி நடக்கின்றானென்றெதிர்,
பூரணபொற்குடம் வைத்துப்புறமெங்கும்,
தோரணம்நாட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழீ நான். க

557 நாளைவதுவை மணமென்றுநாளிட்டு,
பாளைகமுகு பரிசுடைப்பந்தற்கீழ்,
கோளரிமாதவன் கோவிந்தனென்பான்,ஓர்
காளைபுகுதக் கனாக்கண்டேன்தோழீ நான். உ

558 இந்திரனுள்ளிட்ட தேவர்குழாமெல்லாம்,
வந்திருந்தென்னை மகட்பேசிமந்திரித்து,
மந்திரக்கோடியுடுத்தி மணமாலை,
அந்தரிசூட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழீ நான். ந

559 நால்திசைத்தீர்த்தங்கொணர்ந்து நனிநல்கி,
பார்ப்பனச்சிட்டர்கள் பல்லாரெடுத்தேத்தி,
பூப்புனைகண்ணிப் புனிதனோடென்றன்னை,
காப்புநாண்கட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழீ நான். ச

560 கதிரொளிதீபம் கலசமுடனேந்தி,
சதிரிளமங்கையர் தாம் வந்தெதிர்கொள்ள,
மதுரையார்மன்ன னடிநிலைதொட்டு, எங்கும்
அதிரப்புகுதக் கனாக்கண்டேன்தோழீ நான். ரு

561 மத்தளம்கொட்ட வரிசங்கம்நின்றூத,
முத்துடைத்தாம நிரைதாழ்ந்தபந்தற்கீழ்,
மைத்துனன்நம்பி மதுசூதனன்வந்து, என்னைக்
கைத்தலம்பற்றக் கனாக்கண்டேன்தோழீநான். சு

562 வாய்நல்லார்நல்ல மறையோதிமந்திரத்தால்,
பாசிலைநாணல்படுத்துப் பரிதிவைத்து,
காய்சினமாகளிறன்னா னென்கைப்பற்றி,
தீவலம்செய்யக் கனாக்கண்டேன்தோழீநான். எ

563 இம்மைக்குமேழேழ்பிறவிக்கும் பற்றாவான்,
நம்மையுடையவன் நாராயணன்நம்பி,
செம்மையுடைய திருக்கையால் தாள்பற்றி,
அம்மிமிதிக்கக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். அ

564 வரிசிலைவாள்முகத் தென்னைமார் தாம்வந்திட்டு,
எரிமுகம்பாரித் தென்னைமுன்னேநிறுத்தி,
அரிமுகனச்சுதன் கைம்மேலென்கைவைத்து,
பொரிமுகந்தட்டக் கனாக்கண்டேன்தோழீநான். கூ

565 குங்குமமப்பிக் குளிர்சாந்தம்மட்டித்து,
மங்கலவீதி வலம்செய்துமணநீர்,
அங்கவனோடுமுடன்சென் றங்கானைமேல்,
மஞ்சனமாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழீநான். க௦

566 *ஆயனுக்காகத் தான்கண்டகனாவினை,
வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூர்க்கோன்கோதைசொல்,
தூயதமிழ்மாலை ஈரைந்தும்வல்லவர்,
வாயுநன்மக்களைப்பெற்று மகிழ்வரே. கக

வாரணம் நாளை இந்திரன் நாற்றிசை கதிர் மத்தளம் வாய் இம்மை வரிசிலை குங்குமம் ஆயன் கருப்பூரம்.

7. கருப்பூரம் நாறுமோ

பாஞ்சசன்னியத்தைப் பதுமநாபனோடுஞ் சுற்றமாக்கல்

567 *கருப்பூரம்நாறுமோ கமலப்பூநாறுமோ,
திருப்பவளச்செவ்வாய்தான் தித்தித்திருக்குமோ,

மருப்பொசித்த மாதவன்றன் வாய்ச்சுவையும் நாற்றமும்,
விருப்புற்றுக்கேட்கின்றேன் சொல்லாழிவெண்சங்கே. க

568 கடலில்பிறந்துகருதாது, பஞ்சசனன்
உடலில்வளர்ந்துபோ யூழியான்கைத்தலத்
திடரில், குடியேறித் தீயவசுரர்,
நடலைப்படமுழங்கும் தோற்றத்தாய் நற்சங்கே. உ

569 தடவரையின்மீதே சரற்காலசந்திரன்,
இடையுவாவில்வந் தெழுந்தாலேபோல, நீயும்
வடமதுரையார்மன்னன் வாசுதேவன்கையில்,
குடியேறிவீற்றிருந்தாய் கோலப்பெருஞ்சங்கே. ௩

570 சந்திரமண்டலம்போல் தாமோதரன்கையில்,
அந்தரமொன்றின்றி யேறியவன்செவியில்,
மந்திரம் கொள்வாயேபோலும் வலம்புரியே,
இந்திரனுமுன்னோடு செல்வத்துக்கேலானே. ௪

571 உன்னோடுடனே யொருகடலில்வாழ்வாரை,
இன்னாரினையாரென் றெண்ணுவாரில்லைகாண்,
மன்னாகிநின்ற மதுசூதன்வாயமுதம்,
பன்னாளுமுண்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே. ரு

572 போய்த்தீர்த்தமாடாதே நின்றபுணர்மருதம்,
சாய்த்தீர்த்தான்கைத்தலத்தே யேறிக்குடிகொண்டு,
சேய்த்தீர்த்தமாய்நின்ற செங்கண்மால்தன்னுடைய
வாய்த்தீர்த்தம்பாய்ந்தாட வல்லாய்வலம்புரியே. சு

573 செங்கமலநாண்மலர்மேல் தேனுகருமன்னம்போல்,
செங்கட்கருமேனி வாசுதேவனுடைய,
அங்கைத்தலமேறி அன்னவசஞ்செய்யும்,
சங்கரையா உன்செல்வம் சாலவழகியதே. எ

574 உண்பதுசொல்லி லுலகளந்தான்வாயமுதம்,
கண்படைகொள்ளல் கடல்வண்ணன்கைத்தலத்தே,
பெண்படையாருன்மேல் பெரும்பூசல்சாற்றுகின்றார்,
பண்பலசெய்கின்றாய் பாஞ்சசன்னியமே. அ

575 பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்பார்த்திருப்ப,
மதுவாயில்கொண்டாற்போல் மாதவன்றன்வாயமுதம்,
பொதுவாகவுண்பதனைப் புக்குநீயுண்டக்கால்,
சிதையாரோவுன்னோடு செல்வப்பெருஞ்சங்கே. ௯

576 *பாஞ்சசன்னியத்தைப் பற்பநாபனோடும்,
வாய்த்தபெருஞ்சுற்ற மாக்கியவன்புதுவை,
ஏய்ந்தபுகழ்ப்பட்டர்பிரான் கோதைதமிழீரைந்தும்,
ஆய்ந்தேத்தவல்லா ரவருமணுக்கரே. ௧0

கருப்பூரம் கடல் தடவரை சந்திரன் உன்னோடு போய் செங்கமலம் உண்பது பதினாறு பாஞ்ச விண்.

8. விண்ணீல மேலாப்பு

மேகவிடு தூது

577 *விண்ணீலமேலாப்பு விரித்தாற்போல்மேகங்காள்,
தெண்ணீர்பாய்வேங்கடத் தென்திருமாலும்போந்தானே,
கண்ணீர்கள்முலைக்குவட்டில் துளிசோரச்சோர்வேனை,
பெண்ணீர்மையீடழிக்கு மிதுதமக்கோர் பெருமையே. ௧

578 மாமுத்தநிதிசொரியும் மாமுகில்காள், வேங்கடத்துச்
சாமத்தின்நிறங்கொண்ட தாடாளன்வார்த்தையென்னே,
காமத்தீயுள்புகுந்து கதுவப்பட்டு இடைக்கங்குல்,
ஏமத்தோர்தென்றலுக்கிங் கிலக்காய்நானிருப்பேனே. ௨

579 ஒளிவண்ணம்வளைசிந்தை யுறக்கத்தோடிவையெல்லாம்,
எளிமையாலிட்டென்னை யீடழியப்போயினவால்,
குளிரருவிவேங்கடத்தென் கோவிந்தன்குணம்பாடி,
அளியத்தமேகங்கா ளாவிகாத்திருப்பேனே. ௩

580 மின்னாகத்தெழுகின்ற மேகங்காள், வேங்கடத்துத்
தன்னாகத்திருமங்கை தங்கியசீர்மார்வற்கு,
என்னாகத்திளங்கொங்கை விரும்பித்தாம்நாடோறும்,
பொன்னாகம்புல்குதற்கென் புரிவுடைமைசெப்புமினே. ௪

581 வான்கொண்டுகிளர்ந்தெழுந்த மாமுகில்காள், வேங்கடத்துத்
தேன்கொண்டமலர்சிதறத் திரண்டேறிப்பொழிவீர்காள்,

ஊன்கொண்டவள்ளுகிரா லிரணியனையுடலிடந்தான்,
தான்கொண்டசரிவளைகள் தருமாகில்சாற்றுமினே. ரு

582 சலங்கொண்டுகிளர்ந்தெழுந்த தண்முகில்காள், மாவலியை
நிலங்கொண்டான்வேங்கடத்தே நிரந்தேறிப்பொழிவீர்காள்,
உலங்குண்டவிளங்கனிபோ லுள்மெலியப்புகுந்து, என்னை
நலங்கொண்டநாரணற்கென் நடலைநோய்செப்புமினே. சா

583 *சங்கமாகடல்கடைந்தான் தண்முகில்காள், வேங்கடத்துச்
செங்கண்மால்சேவடிக்கீ ழடிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம்,
கொங்கைமேல்குங்குமத்தின் குழம்பழியப்புகுந்து, ஒருநாள்
தங்குமேலென்னாவி தங்குமென்றுரையீரே. எ

584 கார்காலத்தெழுகின்ற கார்முகில்காள், வேங்கடத்துப்
போர்காலத்தெழுந்தருளிப் பொருதவனார்பேர்சொல்லி,
நீர்காலத்தெருக்கினம் பழவிலைபோல்வீழ்வேனை,
வார்காலத்தொருநாள்தம் வாசகம்தந்தருளாரே. அ

585 *மதயானைபோலெழுந்த மாமுகில்காள், வேங்கடத்தைப்
பதியாகவாழ்வீர்காள் பாம்பணையான்வார்த்தையென்னே,
கதியென்றும்தானாவான் கருதாது, ஓர்பெண்கொடியை
வதைசெய்தானென்னும்சொல் வையகத்தார்மதியாரே. கூ

586 *நாகத்தினணையானை நன்னுதலாள்நயந்துரைசெய்,
மேகத்தைவேங்கடக்கோன் விடுதூதில்விண்ணப்பம்,
போகத்தில்வழுவாத புதுவையர்கோன்கோதைதமிழ்,
ஆகத்துவைத்துரைப்பா ரவரடியாராகுவரே. கo
விண் மா ஒளி மின் வான் சலம் சங்கம் கார் மதம் நாகம் சிந்தூரம்.

9. சிந்துரச்செம்பொடி

திருமாலிருஞ்சோலை யெம்பெருமானை வழிபடல்

587 *சிந்துரச்செம்பொடிப்போல் திருமாலிருஞ்சோலையெங்கும்,
இந்திரகோபங்களே யெழுந்தும்பரந்திட்டனவால்,
மந்திரம்நாட்டியன்று மதுரக்கொழும்சாறுகொண்ட
சுந்தரத்தோளுடையான் சுழலையில்நின்றுய்துங்கொலோ. க

588 போர்க்களிறுபொரும் மாலிருஞ்சோலையம்பூம்புறவில்,
தார்க்கொடிமுல்லைகளும் தவளநகைகாட்டுகின்ற,
கார்க்கொள் படாக்கள்நின்று கழறிச்சிரிக்கத்தரியேன்,
ஆர்க்கிடுகோதோழி அவன்தார்செய்தபூசலையே. ௨

589 கருவிளையொண்மலர்காள் காயாமலர்காள், திருமால்
உருவொளிகாட்டுகின்றீ ரெனக்குய்வழக்கொன்றுரையீர்,
திருவிளையாடுதிண்டோள் திருமாலிருஞ்சோலைநம்பி,
வரிவளையில்புகுந்து வந்திபற்றும்வழக்குளதே. ௩

590 பைம்பொழில்வாழ்குயில்காள் மயில்காள் ஒண்கருவிளைகாள்,
வம்பக்களங்கனிகாள் வண்ணப்பூவைநறுமலர்காள்,
ஐம்பெரும்பாதகர்காள் அணிமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
எம்பெருமானுடையநிற முங்களுக்கென்செய்வதே. ௪

591 துங்கமலர்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
செங்கட்கருமுகிலின் திருவுருப்போல், மலர்மேல்
தொங்கியவண்டினங்காள் தொகுபூஞ்சுனைகாள், சுனையில்
தங்குசெந்தாமரைகா ளெனக்கோர்சரண்சாற்றுமினே. ௫

592 *நாறுநறும்பொழில் மாலிருஞ்சோலைநம்பிக்கு, நான்
நூறுதடாவில்வெண்ணெய் வாய்நேர்ந்துபராவிவைத்தேன்,
நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசில்சொன்னேன்,
ஏறுதிருவுடையான் இன்றுவந்திவைகொள்ளுங்கொலோ. ௬

593 இன்றுவந்தித்தனையு மமுதுசெய்திடப்பெறில், நான்
ஒன்றுநூறாயிரமாகக்கொடுத்துப் பின்னுமாளும்செய்வன்,
தென்றல்மணங்கமழும் திருமாலிருஞ்சோலை தன்னுள்
நின்றபிரான், அடியேன்மனத்தே வந்துநேர்படிலே. ௭

594 காலையெழுந்திருந்து கரியகுருவிக்கணங்கள்,
மாலின்வரவுசொல்லி மருள்பாடுதல்மெய்ம்மைகொலோ,
சோலைமலைப்பெருமான் துவாரபதியெம்பெருமான்,
ஆலினிலைப்பெருமா னவன்வார்த்தையுரைக்கின்றதே. ௮

595 கோங்கலரும்பொழில் மாலிருஞ்சோலையில்கொன்றைகள்மேல்
தூங்குபொன்மாலைகளோ டுடனாய்நின்றுதூங்குகின்றேன்,
பூங்கொள்திருமுகத்து மடுத்தூதியசங்கொலியும்,
சார்ங்கவில்நாணொலியும் தலைப்பெய்வதெஞ்ஞான்றுகொலோ.

596 *சங்தொடுகாரகிலும்சுமந்து தடங்கள்பொருது,
வந்திழியும்சிலம்பாறுடை மாலிருஞ்சோலைநின்ற
சுந்தரனை, சுரும்பார்குழல்கோதை தொகுத்துரைத்த,
செந்தமிழ்பத்தும்வல்லார் திருமாலடிசேர்வர்களே. கo

சிந்துரப் போர் கருவிளை பைம்பொழில் துங்க நாறு இன்று காலை கோங்கு சந்து கார்க்கோடல்.

10. கார்க்கோடல் பூக்காள்

மாற்செய்வகையொடு மாற்றமியம்பல்

597 *கார்க்கோடல்பூக்காள் கார்க்கடல்வண்ணனென்மேல் உம்மைப்
போர்க்கோலம்செய்து போரவிடுத்தவனெங்குற்றான்,
ஆர்க்கோஇனிநாம் பூசலிடுவது, அணிதுழாய்த்
தார்க்கோடும்நெஞ்சந்தன்னைப் படைக்கவல்லேனந்தோ. க

598 மேல்தோன்றிப்பூக்காள் மேலுலகங்களின் மீதுபோய்,
மேல்தோன்றும்சோதி வேதமுதல்வர்வலங்கையில்,
மேல்தோன்றுமாழியின் வெஞ்சுடர்போலச்சுடாது, எம்மை
மாற்றோலைப்பட்டவர் கூட்டத்து வைத்துக்கொள்கிற்றிரே.

599 கோவைமணாட்டி நீயுன்கொழுங்கனிகொண்டு, எம்மை
ஆவிதொலைவியேல் வாயழகர்தம்மையஞ்சுதும்,
பாவியேன்தோன்றிப் பாம்பணையார்க்கும்தம்பாம்புபோல்,
நாவுமிரண்டுளவாய்த்து நாணிலியேனுக்கே. ங

600 முல்லைப்பிராட்டி நீயுன்முறுவல்கள்கொண்டு, எம்மை
அல்லல்விளைவியே லாழிநங்காயுன்னடைக்கலம்,
கொல்லையரக்கியை மூக்கரிந்திட்ட குமரனார்
சொல்லும்பொய்யானால், நானும்பிறந்தமைபொய்யன்றே. ச

601 பாடும்குயில்காள் ஈதென்னபாடல், நல்வேங்கட
நாடர் நமக்கொருவாழ்வுதந்தால்வந்துபாடுமின்,
ஆடும்கருளக்கொடியுடையார் வந்தருள்செய்து,
கூடுவராயிடில் கூவிநும்பாட்டுக்கள்கேட்டுமே. ரு

602 கணமாமயில்காள் கண்ணபிரான்திருக்கோலம்போன்று,
அணிமாநடம்பயின்றாடுகின்றீர்க் கடிவீழ்கின்றேன்,

பணமாடரவணைப் பற்பலகாலமும்பள்ளிகொள்,
மணவாளர் நம்மைவைத்த பரிசிதுகாண்மினே. சு

603 நடமாடித் தோகைவிரிக்கின்றமாமயில்காள், உம்மை
நடமாட்டங்காணப் பாவியேன்நானோர்முதலிலேன்,
குடமாடுகூத்தன் கோவிந்தன்கோமிறைசெய்து, எம்மை
உடைமாடுகொண்டா னுங்களுக்கினியொன்றுபோதுமே. எ

604 மழையேமழையே மண்புறம்பூசியுள்ளாய்நின்று,
மெழுகூற்றினாற்போல் ஊற்றுநல்வேங்கடத்துள்நின்ற,
அழகப்பிரானார்தம்மையென்னெஞ்சத்தகப்படத்
தழுவநின்று, என்னைத்ததர்த்திக்கொண்டூற்றவும்வல்லையே.

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307
(NEAR) KARAIKUDI
(PHONE -436846)

605 கடலேகடலேயுன்னைக்கடைந்துகலக்குறுத்து,
உடலுள்புகுந்துநின்றூறலறுத்தவற்கு, என்னையு
முடலுள்புகுந்து நின்றூறலறுக்கின்றமாயற்கு என்
நடலைகளெல்லாம் நாகணைக்கேசென்றுரைத்தியே. கூ

606 *நல்லஎன்தோழி நாகணைமிசைநம்பரர்,
செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர்நாம்செய்வதென்,
வில்லிபுதுவை விட்டுசித்தர்தங்கள்தேவரை,
வல்லபரிசுவருவிப்பரே லதுகாண்டுமே. க0

கார்மேல் கோவை முல்லை பாடும் கண நட மழை கடலே நல்ல தாம்

11. தாமுகக்கும்

திருவரங்கத்துச் செல்வனைக் காமுறல்

607 தாமுகக்கும் தம்கையில் சங்கமேபோலாவோ,
யாமுகக்குமெங்கையில் சங்கமுமேந்திழையீர்,
தீமுகத்துநாகணைமேல் சேரும்திருவரங்கர்,
ஆமுகத்தைநோக்காரால் அம்மனேயம்மனே. க

608 எழிலுடையவம்மனைமீர் என்னரங்கத்தின்னமுதர்,
குழலகர்வாயழகர் கண்ணழகர், கொப்பூழில்
எழுகமலப்பூவழக ரேம்மானார், என்னுடைய
கழல்வளையைத் தாமும்கழல்வளையே யாக்கினரே. உ

609 *பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும்விண்ணுலகும்,
அங்காதுஞ்சோராமே யாள்கின்றவெம்பெருமான்,
செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனார்,
எங்கோல்வளையா லிடர்தீர்வராகாதே. ௩

610 மச்சணிமாட மதிளரங்கர்வாமனனார்,
பச்சைப்பசுந்தேவர் தாம்பண்டுநீரேற்ற,
பிச்சைக்குறையாகி யென்னுடையபெய்வளைமேல்,
இச்சையுடையரே லித்தெருவேபோதாரே. ௪

611 பொல்லாக்குறளுருவாய்ப் பொற்கையில்நீரேற்று,
எல்லாவுலகு மளந்துகொண்டவெம்பெருமான்,
நல்லார்கள்வாழும் நளிரரங்கநாகணையான்,
இல்லாதோம்கைப்பொருளு மெய்துவானொத்துளனே. ௫

612 கைப்பொருள்கள்முன்னமேகைக்கொண்டார், காவிரிநீர்
செய்ப்புரளவோடும் திருவரங்கச்செல்வனார்,
எப்பொருட்கும்நின்றார்க்கு மெய்தாது, நான்மறையின்
சொற்பொருளாய்நின்றாரென்மெய்ப்பொருளும்கொண்டாரே.

613 உண்ணாதுறங்கா தொலிகடலையூடறுத்து,
பெண்ணாக்கையாப்புண்டு தாமுற்றபேதெல்லாம்,
திண்ணார்மதிள்சூழ் திருவரங்கச்செல்வனார்,
எண்ணாதேதம்முடைய நன்மைகளேயெண்ணுவரே. ௭

614 *பாசிதூர்த்துக்கிடந்த பார்மகட்கு, பண்டொருநாள்
மாசுடம்பில்நீர்வாரா மானமிலாப்பன்றியாம்,
தேசுடையதேவர் திருவரங்கச்செல்வனார்,
பேசியிருப்பனகள் பேர்க்கவும்பேராவே. ௮

615 கண்ணாலங்கோடித்துக் கன்னிதன்னைக்கைப்பிடிப்பான்,
திண்ணார்ந்திருந்த சிசுபாலன்தேசழிந்து,
அண்ணாந்திருக்கவே யாங்கவளைக்கைப்பிடித்த,
பெண்ணாளன்பேணுமூர் பேருமரங்கமே. ௯

616 *செம்மையுடைய திருவரங்கர்தாம்பணித்த,
மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர்கேட்டிருப்பர்,
தம்மையுகப்பாரைத் தாமுகப்பரென்னும்சொல்,
தம்மிடையேபொய்யானல் சாதிப்பாராரினியே. ௧0

தாம் எழில் பொங்கு மச்சு பொல்லா கை உண்ணு பாசி கண்ணுலம் செம்மை மற்று.

12. மற்றிருந்தீர்

சீதரனிருந்துழிச் செலுத்துவீர் நனையெனக்
கோதை தமர்க்குக் கூறிய துணிபு

617 *மற்றிருந்தீர்கட்கறியலாகா மாதவனென்பதோரன்பு தன்னை, உற்றிருந்தேனுக்குரைப்பதெல்லாமூமையரோடு செவிடர்வார்த்தை, பெற்றிருந்தாளையொழியவேபோய்ப் பேர்த்தொருதாயில்வளர்ந்தநம்பி, மற்பொருந்தாமற்களமடைந்தமதுரைப்புறத்தென்னையுய்த்திடுமின். ௧

618 நாணியினியோர்கருமமில்லை நாலயலாருமறிந்தொழிந்தார், பாணியாதென்னைமருந்துசெய்து பண்டுபண்டாக்கவுறுதிராகில், மாணியுருவாயுலகளந்த மாயனைக்காணில்தலைமறியும், ஆணையால்நீரென்னைக்காக்கவேண்டில் ஆய்ப்பாடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின். ௨

619 தந்தையும்தாயுமுற்றாரும்நிற்கத் தனிவழிபோயினளென்னும்சொல்லு, வந்தபின்னைப்பழிகாப்பரிதுமாயன்வந்துருக்காட்டுகின்றான், கொந்தளமாக்கிப்பரக்கழித்துக்குறும்புசெய்வானோர்மகனைப்பெற்ற, நந்தகோபாலன்கடைத்தலைக்கேநள்ளிருட்கணென்னையுய்த்திடுமின். ௩

620 அங்கைத்தலத்திடையாழிகொண்டா னவன்முகத்தன்றிவிழியேனென்று, செங்கச்சுக்கொண்டுகண்ணுடையார்த்துச்சிறுமானிடவரைக் காணில்நாணும், கொங்கைத்தலமிவை நோக்கிக்காணீர் கோவிந்தனுக்கல்லால்வாயில்போகா, இங்குத்தைவாழ்வையொழியவேபோய் யமுனைக்கரைக்கென்னையுய்த்திடுமின். ௪

621 ஆர்க்குமென்நோயிதறியலாகா தம்மனைமீர்துழதிப்படாதே, கார்க்கடல்வண்ணனென்பானொருவன்கைகண்டயோகம்தட வத்தீரும், நீர்க்கரைநின்றகடம்பையேறிக் காளியனுச்சி யில் நட்டம்பாய்ந்து, போர்க்களமாகநிருத்தஞ்செய்த பொய் கைக்கரைக் கென்னையுய்த்திடுமின். ௫

622 கார்த்தண்முகிலும்கருவிளையும் காயாமலரும்கமலப்பூவும், ஈர்த்திடுகின்றனவென்னைவந்திட்டிருடீகேசன்பக்கல்போகே யென்று, வேர்த்துப்பசித்துவயிறசைந்து வேண்டடிசிலுண் ணும்போது, ஈதென்று-பார்த்திருந்துநெடுநோக்குக் கொள் ளும் பத்தவிலோசநத்துய்த்திடுமின். ௬

623 வண்ணம்திரிவும்மனங்குழைவும்மான மிலாமையும்வாய்வெ ளுப்பும், உண்ணலுறாமையுமுள்மெலிவு மோதநீர்வண்ண னென்பானொருவன், தண்ணந்துழாயென்னும் மாலை கொண்டுசூட்டத்தணியும், பிலம்பன்றன்னைப்-பண்ணழியப் பல தேவன்வென்ற பாண்டிவடத்தென்னையுய்த்திடுமின். ௭

624 கற்றினம்மேய்க்கிலும்மேய்க்கப்பெற்றான்காடுவாழ்சாதியுமா சப்பெற்றான், பற்றியுரலிடையாப்புமுண்டான்பாவிகாளுங்க ளுக்கேச்சுக்கொலோ, கற்றனபேசிவசையுணாதேகாலி களுய்யமழைதடுத்து, கொற்றக்குடையாக வேந்திநின்ற கோவர்த்தனத்தென்னையுய்த்திடுமின். ௮

625 கூட்டிலிருந்துகிளியெப்போதும்கோவிந்தா கோவிந்தாஎன்ற ழைக்கும், ஊட்டக்கொடாதுசெறுப்ப னாகிலுலகளந்தா னென்றுயரக்கூவும்,நாட்டில்தலைப்பழி யெய்தியுங்கள்நன்மை யிழந்துதலையிடாதே, சூட்டுயர்மாடங்கள்சூழ்ந்துதோன்றும் துவராபதிக்கென்னையுய்த்திடுமின். ௯

626 *மன்னுமதுரைதொடக்கமாக வண்துவராபதிதன்னளவும், தன்னைத்தமருய்த்துப்பெய்யவேண்டித் தாழ்குழலாள்துணி ந்த துணிவை,பொன்னியல்மாடம்பொலிந்துதோன்றும்புது வையர்கோன் விட்டுசித்தன்கோதை, இன்னிசையால்சொ ன்னசெஞ்சொல்மாலை யேத்தவல்லார்க்கிடம்வைகுந்தமே.

மற்று நாணி தந்தை அங்கை ஆர்க்கும் கார்த் தண் வண்ணம் கற்றி னம் கூட்டில் மன்னு கண்ணன்.

13. கண்ணனென்னும்

அச்சுதனணிபொருட்கொண்டவலந் தணிமினெனல்

627 *கண்ணனென்னும்கருந்தெய்வம் காட்சிபழகிக்கிடப்பேனை,
புண்ணில்புளிப்பெய்தாற்போலப் புறநின்றழகுபேசாதே,
பெண்ணின்வருத்தமறியாத பெருமானரையில்பீதக
வண்ணஆடைகொண்டு, என்னைவாட்டம்தணியவீசீரே. க

628 பாலாலிலையில்துயில்கொண்ட பரமன்வலைப்பட்டிருந்தேனை,
வேலால்துன்னம்பெய்தாற்போல் வேண்டிற்றெல்லாம்பேசாதே,
கோலால்நிரைமேய்த்தாயனாய்க்குடந்தைக்கிடந்தகுடமாடி,
நீலார்தண்ணந்துழாய்கொண்டென்நெறிமென்குழல்மேல்சூட்டீரே. உ

629 கஞ்சைக்காய்ந்தகருவில்லிகடைக்கணென்னும்சிறைக்கோலா
நெஞ்சூடுருவவேவுண்டு நிலையும்தளர்ந்துநைவேனை, [ல்,
அஞ்சேலென்னானவனொருவ னவன்மார்வணிந்தவனமாலை,
வஞ்சியாதேதருமாகில் மார்வில்கொணர்ந்துபுரட்டீரே. ங

630 ஆரேயுலகத்தாற்றுவார் ஆயர்பாடிகவர்ந்துண்ணும்,
காரேறுழக்கவுழக்குண்டு தளர்ந்தும்முறிந்தும்கிடப்பேனை,
ஆராவமுதமனையான்ற னமுதவாயிலூறிய,
நீர்தான்கொணர்ந்துபுலராமே பருக்கியிளைப்பைநீக்கீரே. ச

631 அழிலும்தொழிலுமுருக்காட்டானஞ்சேலென்னானவனொருவ
தழுவிமுழுசிப்புகுந்தென்னைச்சுற்றிச்சுழன்றுபோகானால்,[ன்,
தழையின்பொழில்வாய்நிரைப்பின்னேநெடுமாலூதிவருகின்ற,
குழலின்தொளைவாய்நீர்கொண்டு குளிரமுகத்துத்தடவீரே. ரு

632 நடையொன்றில்லாவுலகத்து நந்தகோபன்மகனென்னும்,
கொடியகடியதிருமாலால் குளப்புக்கூறுகொளப்பட்டு, [ல்
புடையும்பெயரகில்லேன்நான்போட்கன்மிதித்தவடிப்பாட்டி
பொடித்தான்கொணர்ந்துபூசீர்கள் போகாவுயிரென்னுடம்பையே.

633 வெற்றிக்கருளக்கொடியான்றன் மீமீதாடாவுலகத்து,
வெற்றவெறிதேபெற்றதாய் வேம்பேயாகவளர்த்தாளே,
குற்றமற்றமுலைதன்னைக்குமரன்கோலப்பணைத்தோளோடு,
அற்றகுற்றமவைதீர அணையவமுக்கிக்கட்டீரே. எ

634 உள்ளேயுருகிநைவேனை யுளளோவிலளோவென்னாத, [கால்,
கொள்ளைகொள்ளிக்குறும்பனைக் கோவர்த்தனனைக்கண்டக்
கொள்ளும்பயனென்றில்லாதகோங்கைதன்னைக்கிழங்கோடும்
அள்ளிப்பறித்திட்டவன்மார்வி லெறிந்தென்னழலைத்தீர்வேனே. அ

635 கொம்மைமுலைகளிடர்தீரக் கோவிந்தற்கோர்குற்றேவல், [ன்,
இம்மைப்பிறவிசெய்யாதேயினிப்போய்ச்செய்யும்தவந்தானெ
செம்மையுடையதிருமார்வில்சேர்த்தானேலும் ஒருஞான்று,
மெய்ம்மைசொல்லிமுகம்நோக்கிவிடைதான்தருமேலமிகநன்றே.

636 *அல்லல்விளைத்தபெருமானை யாயர்பாடிக்கணிவிளக்கை,
வில்லிபுதுவைநகர்நம்பி விட்டுசித்தன்வியன்கோதை,
வில்லைத்தொலைத்தபுருவத்தாள் வேட்கையுற்றுமிகவிரும்பும்,
சொல்லைத்துதிக்கவல்லார்கள் துன்பக்கடலுள்துவளாரே.

கண்ணன் பால் கஞ்சை ஆரே அழில் நடை வெற்றி உள்ளே கொம்மை அல்லல் பட்டி.

14. பட்டிமேய்ந்து

விருந்தாவனத்தே பரந்தாமற் கண்டமை

637 பட்டிமேய்ந்தோர்காரேறு பலதேவற்கோர்கீழ்க்கன்றாய்,[1]
இட்டீறிட்டுவிளையாடி யிங்கேபோதக்கண்டீரே,
இட்டமானபசுக்களை யினிதுமறித்துநீரூட்டி,
விட்டுக்கொண்டுவிளையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. க

638 அனுங்கவென்னைப்பிரிவுசெய் தாயர்பாடிகவர்ந்துண்ணும்,
குணுங்குநாறிக்குட்டேற்றைக் கோவர்த்தனனைக்கண்டீரே,
கணங்களோடுமின்மேகம் கலந்தாற்போல, வனமாலை
மினுங்கநின்றுவிளையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. உ

639 மாலாய்ப்பிறந்தநம்பியை மாலேசெய்யும்மணாளனை,
ஏலாப்பொய்களுரைப்பானை யிங்கேபோதக்கண்டீரே, [ம்,
மேலால்பரந்தவெயில்காப்பான்வினதைசிறுவன்சிறகென்னு
மேலாப்பின்கீழ்வருவானைவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே. ங

---

[1] 'பல தேவர்க் கோற் கீழ் கன்றாய்' என்றும் பாடம்.

640 கார்த்தண்கமலக்கண்ணென்னும்நெடுங்கயிறுபடுத்தி,என்னை
ஈர்த்துக்கொண்டுவிளையாடு மீசன்றன்னைக்கண்டீரே,
போர்த்தமுத்தின்குப்பாயப் புகர்மால்யானைக்கன்றேபோல்,
வேர்த்துநின்றுவிளையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. ௪

641 *மாதவன்என்மணியினை வலையில்பிழைத்தபன்றிபோல்,
ஏதுமொன்றும்கொளத்தாரா வீசன்றன்னைக்கண்டீரே,
பீதகவாடையுடைதாழப் பெருங்கார்மேகக்கன்றேபோல்,
வீதியாரவருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. ௫

642 தருமமறியாக்குறும்பனைத் தன்கைச்சார்ங்கமதுவேபோல்,
புருவவட்டமழகிய பொருத்தமிலியைக்கண்டீரே,
உருவுகரிதாய்முகம்செய்தா யுதயப்பருப்பதத்தின்மேல்,
விரியும்கதிரேபோல்வானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே.

643 பொருத்தமுடையநம்பியைப் புறம்போலுள்ளும்கரியானை,
கருத்தைப்பிழைத்துநின்றஅக் கருமாமுகிலைக்கண்டீரே,
அருத்தித்தாராகணங்களால் ஆரப்பெருகுவானம்போல்,
விருத்தம்பெரிதாய்வருவானைவிருந்தாவனத்தேகண்டோமே.

644 வெளியசங்கொன்றுடையானைப் பீதகவாடையுடையானை,
அளிநன்குடையதிருமாலை யாழியானைக்கண்டீரே, [மேல்,
களிவண்டெங்கும்கலந்தாற்போல் கமழ்பூங்குழல்கள் தடந்தோள்
மிளிரநின்றுவிளையாட விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. ௮

645 *நாட்டைப்படையென்று அயன்முதலா[1]த்தந்தநளிர்மாமலருந்தி,
வீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும் விமலன்றன்னைக்கண்டீரே,
காட்டைநாடித்தேனுகனும் களிறும்புள்ளுமுடன்மடிய,
வேட்டையாடிவருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே. ௯

646 *பருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்தபரமன்றன்னை,பாரின்மேல்
விருந்தாவனத்தேகண்டமை விட்டுசித்தன்கோதைசொல்,
மருந்தாமென்றுதம்மனத்தேவைத்துக்கொண்டுவாழ்வார்கள்,
பெருந்தாளுடையபிரானடிக்கீழ்ப்பிரியாதென்றுமிருப்பாரே.

பட்டி அனுங்க மால் கார்த்தண் மாதவன் தருமம் பொருத்தம் வெளிய நாட்டை பனந்தாள் இருள்.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

1. ‘அயன்றன்னை’ என்று ஆகப்பெறில் அழகிது (பெரிய வாச்சான் பிள்ளை)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

பெருமாள் திருமொழி தனியன்கள்

இன்னமுத மூட்டுகே னிங்கேவா பைங்கிளியே,[1]
தென்னரங்கம் பாடவல்ல சீர்ப்பெருமாள், - பொன்னஞ்
சிலைசேர் நுதலியர்வேள் சேரலர்கோன், எங்கள்
குலசே கரனென்றே கூறு.

ஆரம்கெடப்பரனன்பர்கொள்ளாரென்று, அவர்களுக்கே[1]
வாரங்கொடுகுடப்பாம்பில்கையிட்டவன், மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்தசெங்கோல் கொல்லிகாவலன்வில்லவர்கோன்,
சேரன்குலசேகரன் முடிவேந்தர்சிகாமணியே.

—

ஸ்ரீ

குலசேகரப்பெருமாளருளிச் செய்த

பெருமாள் திருமொழி

1. இருளிரிய

அழகியமணவாளன் விஷயம்

647 *இருளிரியச்சுடர்மணிகளிமைக்கும்நெற்றி
யினத்துத்தியணிபணமாயிரங்களார்ந்த,
அரவரசப்பெருஞ்சோதியனந்தனென்னும்
அணிவிளங்குமுயர்வெள்ளையணையைமேவி,
திருவரங்கப்பெருநகருள் தெண்ணீர்ப்பொன்னி
திரைக்கையாலடிவருடப்பள்ளிகொள்ளும்,
கருமணியைக் கோமளத்தைக்கண்டுகொண்டு என்
கண்ணிணைகளென்றுகொலோகளிக்கும்நாளே. ௧

648 வாயோரீரைஞ்ஞூறு துதங்களார்ந்த
வளையுடம்பினழல்நாகம்உமிழ்ந்தசெந்தீ,
வீயாதமலர்ச்சென்னிவிதானமேபோல்
மேன்மேலும்மிகவெங்கும்பரந்ததன்கீழ்,
காயாம்பூமலர்ப்பிறங்கலன்னமாலைக்
கடியரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்
மாயோனை, மணத்தூணேபற்றிநின்றென்
வாயாரஎன்றுகொலோவாழ்த்துநாளே. ௨

649 எம்மாண்பிலயன்நான்குநாவினாலும்
எடுத்தேத்தி ஈரிரண்டுமுகமுங்கொண்டு,
எம்மாடுமெழிற்கண்களெட்டினோடும்
தொழுதேத்தி யினிதிறைஞ்சநின்ற, செம்பொன்
அம்மான்றன்மலர்க்கமலக்கொப்பூழ்தோன்ற
அணியரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்,
அம்மான்றனடியிணைக்கீழலர்களிட்டங்
கடியவரோடென்றுகொலோவணுகுநாளே. ௩

650 மாவினைவாய்பிளந்துகந்தமாலைவேலை
வண்ணனைஎன்கண்ணனை, வன்குன்றமேந்தி
ஆவினையன்றுய்யக்கொண்டவாயரேற்றை
அமரர்கள் தந்தலைவனை அந்தமிழினின்பப்
பாவினை, அவ்வடமொழியைப்பற்றற்றார்கள்
பயிலரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்
கோவினை, நாவுறவழுத்தி என்றன்கைகள்
கொய்ம்மலர்தூயென்றுகொலோகூப்புநாளே. ௪

651 இணையில்லா வின்னிசையாழ்கெழுமியின்பத்
தும்புருவும்நாரதனுமிறைஞ்சியேத்த,
துணையில்லாத்தொன்மறைநூல்தோத்திரத்தால்
தொன்மலர்க்கணயன்வணங்கியோவாதேத்த,
மணிமாடமாளிகைகள்மல்குசெல்வ
மதிளரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்,
மணிவண்ணனம்மானைக்கண்டுகொண்டென்
மலர்ச்சென்னியென்றுகொலோவணங்குநாளே. ௫

652 அளிமலர்மேலயனரனிந்திரனோடேனை
அமரர்கள் தம்குழுவு மரம்பையரும் மற்றும்,
தெளிமதிசேர்முனிவர்கள் தம்குழுவுமுந்தித்
திசைதிசையில்மலர்தூவிச்சென்றுசேரும்,
களிமலர்சேர்பொழிலரங்கத்துரகமேறிக்
கண்வளரும்கடல்வண்ணர் கமலக்கண்ணும்,
ஒளிமதிசேர்திருமுகமும் கண்டுகொண்டென்
னுள்ளமிகவென்றுகொலோவுருகுநாளே. ௬

653 மறந்திகழு மனமொழித்துவஞ்சமாற்றி
ஐம்புலன்களடக்கியிடர்பாரத்துன்பம்
துறந்து, இருமுப்பொழுதேத்தி யெல்லையில்லாத்
தொன்னெறிக்கண்நிலைநின்றதொண்டரான,
அறம்திகழும்மனத்தவர்தம் கதியைப்பொன்னி
யணியரங்கத்தரவணையில் பள்ளிகொள்ளும்,
நிறம்திகழும்மாயோனைக்கண்டென்கண்கள்
நீர்மல்கவென்றுகொலோநிற்குநாளே. ௭

654 கோலார்ந்தநெடுஞ்சார்ங்கம்கூனற்சங்கம்
கொலையாழிகொடுந்தண்டு கொற்றவொள்வாள்,
காலார்ந்தகதிக்கருடனென்னும் வென்றிக்
கடும்பறவையிவையனைத்தும்புறஞ்சூழ்காப்ப,
சேலார்ந்தநெடுங்கழனிசோலைசூழ்ந்த
திருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்
மாலோனைக், கண்டின்பக்கலவியெய்தி
வல்வினையேனென்றுகொலோவாழுநாளே. அ

655 தூராதமனக்காதல்தொண்டர்தங்கள்
குழாம்குழுமித் திருப்புகழ்கள் பலவும்பாடி,
ஆராதமனக்களிப்போடழுதகண்ணீர்
மழைசோர நினைந்துருகியேத்தி, நாளும்
சீரார்ந்தமுழவோசைபரவைகாட்டும்
திருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்,
போராழியம்மானைக்கண்டுதுள்ளிப்
பூதலத்திலென்றுகொலோபுரளுநாளே. கூ

656 *வன்பெருவானகமுய்யவமருய்ய
மண்ணுய்யமண்ணுலகில்மனிசருய்ய,
துன்பமிகுதுயரகலஅயர்வொன்றில்லாச்
சுகம்வளர அகமகிழுந்தொண்டர்வாழ,
அன்பொடுதென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும்
அணியரங்கன்திருமுற்றத்து, அடியார்தங்கள்
இன்பமிகுபெருங்குழுவுகண்டு யானும்
இசைந்துடனேயென்றுகொலோவிருக்குநாளே. கo

657 *திடர்விளங்குகரைப்பொன்னிநடுவுபாட்டுத்
திருவரங்கத்தரவணையில்பள்ளிகொள்ளும்,
கடல்விளங்குகருமேனியம்மான்றன்னைக்
கண்ணாரக்கண்டுகக்கும்காதல்தன்னால்,

குடைவிளங்குவிறல்தானைக்கொற்றவொள்வாள்
கூடலர்கோன்கொடைக்குலசேகரன்சொற்செய்த
நடைவிளங்குதமிழ்மாலைபத்தும்வல்லார்
நலந்திகழ்நாரணனடிக்கீழ்நண்ணுவாரே. கக

இருள் வாய் எம்மா மாவினை இணை அளி மறம் கொல் தூரா வன் திடர் தேட்டு.

2. தேட்டருந்திறல்

அழகியமணவாளன் விஷயம்

658 *தேட்டரும்திறல்தேனினைத் தென்னரங்கனை, திருமாது வாழ்-வாட்டமில்வனமாலைமார்வனை வாழ்த்திமால்கொள்சிந் தையராய், ஆட்டமேவியலந்தழைத் தயர்வெய்தும்மெய் யடியார்கள்தம், ஈட்டம்கண்டிடக்கூடுமே லதுகாணும்கண் பயனாவதே. க

659 தோடுலாமலர்மங்கைதோளிணைதோய்ந்ததும், சுடர்வாளி யால் - நீடுமாமரம்செற்றதும் நிரைமேய்த்ததுமிவையேநினை ந்து, ஆடிப்பாடி அரங்கவோ என்றழைக்கும்தொண்ட ரடிப்பொடி - ஆடநாம்பெறில், கங்கைநீர்குடைந்தாடும்வேட் கையென்னாவதே. உ

660 ஏறடர்த்ததுமேனமாய்நிலங்கீண்டதும்முன்னிராமனாய், மாறடர்த்ததும்மண்ணளந்ததும்சொல்லிப்பாடி, வண் பொன்னிப்பே-ராறுபோல்வரும்கண்ணநீர்கொண்ட ரங்கன் கோயில் திருமுற்றம், சேறுசெய்தொண்டர்சேவடிச்செழுஞ் சேறென் சென்னிக்கணிவனே. ங

661 தோய்த்ததண்தயிர்வெண்ணெய்பாலுடனுண்டலும் உடன் றுய்ச்சிகண்டு, ஆர்த்ததோளுடையெம்பிரானென் னரங்க னுக்கடியார்களாய், நாத்தழும்பெழ நாரணாவென்றழை த்துமெய்தழும்பத்தொழு - தேத்தி, இன்புறும்தொண்டர் சேவடியேத்திவாழ்த்துமென்நெஞ்சமே. ச

662 பொய்சிலைக்குரலேற்றெருத்தமிறுத்துப் போரரவீர்த்த கோன், செய்சிலைச்சுடர்சூழொளித் திண்ணமாமதிள்தென் னரங்கனாம், மெய்சிலைகருமேகமொன்றுதம்நெஞ்சுள்

நின்றுதிகழப்போய், மெய்சிலிர்ப்பவர்தம்மையேநினைந்தென்
மனம்மெய்சிலிர்க்குமே. ரு

663 ஆதியந்தமனந்தமற்புத மான[1]வானவர்தம்பிரான், பாத
மாமலர்சூடும் பத்தியிலாதபாவிகளுய்ந்திட, தீதில்நன்னெறி
காட்டியெங்கும் திரிந்தரங்கனெம்மானுக்கே, காதல்செய்
தொண்டர்க்கெப்பிறப்பிலும் காதல்செய்யுமென்னெஞ்சமே. சு

664 காரினம்புரைமேனிநல் கதிர்முத்தவெண்ணகைச்செய்யவாய்,
ஆரமார்வனரங்கனென்னும் அரும்பெருஞ்சுடரொன்றினை,
சேரும்நெஞ்சினராகிச்சேர்ந்து கசிந்திழிந்தகண்ணீர்களால்,
வாரநிற்பவர்தாளிணைக்குஎர் வாரமாகுமென்னெஞ்சமே. எ

665 மாலையுற்றகடல்கிடந்தவன் வண்டுகிண்டு நறுந்துழாய்,
மாலையுற்றவரைப்பெருந்திருமார்வனை மலர்க்கண்ணனை,
மாலையுற்றெழுந்தாடிப்பாடித்திரிந் தரங்கனெம்மானுக்கே,
மாலையுற்றிடும்தொண்டர்வாழ்வுக்குமாலையுற்றதென்நெஞ்சமே.

666 மொய்த்துக்கண்பனிசோரமெய்கள்சிலிர்ப்ப ஏங்கியிளைத்து
நின்று, எய்த்துக்கும்பிடுநட்டமிட் டெழுந்தாடிப்பாடி
யிறைஞ்சி, என் - அத்தனச்சனரங்கனுக் கடியார்களாகி,
அவனுக்கே - பித்தராமவர் பித்தரல்லர்கள் மற்றையார்
முற்றும்பித்தரே. கூ

667 *அல்லிமாமலர்மங்கைநாத னரங்கன்மெய்யடியார்கள்தம்,
எல்லையிலடிமைத்திறத்தினி லென்றுமேவுமனத்தனும்,
கோல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன்குலசேகரன்,
சொல்லினின்தமிழ்மாலைவல்லவர் தொண்டர்தொண்டர்களாவரே.

தேட்டு தோடு ஏறு தோய்த்த பொய் ஆதி காரினம் மாலை மொய்த்து
அல்லி மெய்.

3. மெய்யில்வாழ்க்கையை

அழகியமணவாளன் விஷயம்

668 *மெய்யில்வாழ்க்கையை மெய்யெனக்கொள்ளும், இவ்
வையந்தன்னொடும் கூடுவதில்லையான்,
ஐயனே அரங்காவென்றழைக்கின்றேன்,
மையல்கொண்டொழிந்தே னென்றன்மாலுக்கே. க

---

1. ‘ ஆதியந்தனனந்தனற்புதனான ’ என்றும் பாடம்.

669 நூலினேரிடையார் திறத்தேநிற்கும்,
ஞாலந்தன்னோடும் கூடுவதில்லையான்,
ஆலியா அழையா அரங்காவென்று,
மாலெழுந்தொழிந்தே னென்றன்மாலுக்கே. உ

670 மாரனார் வரிவெஞ்சிலைக்காட்செய்யும்,
பாரினாரொடும் கூடுவதில்லையான்,
ஆரமார்வ னரங்கனனந்தன், நல்
நாரணன் நரகாந்தகன் பித்தனே. ௩

671 உண்டியேயுடையே யுகந்தோடும், இம்
மண்டலத்தோடும் கூடுவதில்லையான்,
அண்டவாண னரங்கன், வன்பேய்முலை
உண்டவாயன்ற னுன்மத்தன் காண்மினே. ௪

672 தீதில்நன்னெறிநிற்க அல்லாதுசெய்,
நீதியாரொடும் கூடுவதில்லையான்,
ஆதிஆய னரங்கன், அந்தாமரைப்
பேதைமாமணவாளன்றன் பித்தனே. ௫

673 எம்பரத்த ரல்லாரொடும்கூடலன்,
உம்பர்வாழ்வை யொன்றாகக்கருதிலன்,
தம்பிரானமர்க்கு, அரங்கநகர்
எம்பிரானுக் கெழுமையும்பித்தனே. ௬

674 எத்திறத்திலும் யாரொடும்கூடும், அச்
சித்தந்தனைத் தவிர்த்தனன்செங்கண்மால்,
அத்தனே அரங்காவென்றழைக்கின்றேன்,
பித்தனாயொழிந்தேனெம்பிரானுக்கே. ௭

675 பேயரே யெனக்கியாவரும், யானுமோர்
பேயனேயெவர்க்கும் இதுபேசியேன்,
ஆயனே அரங்கா என்றழைக்கின்றேன்,
பேயனாயொழிந்தே னெம்பிரானுக்கே. அ

676 *அங்கையாழி யரங்கனடியிணை,
தங்குசிந்தைத் தனிப்பெரும்பித்தனாய்,

கொங்கர்கோன் குலசேகரன்சொன்னசொல்,
இங்குவல்லவர்க் கேதமொன்றில்லையே. ௬

மெய்நூல் மாரன் உண்டி தீதில் எம்பரத்தர் எத்திறம் பேய் அங்கை ஊன்.

4. ஊனேறு

திருவேங்கடமுடையான் விஷயம்

677 *ஊனேறுசெல்வத் துடற்பிறவியான்வேண்டேன்,
ஆனேறேழ்வென்றா னடிமைத்திறமல்லால்,
கூனேறுசங்கமிடத்தான் தன்வேங்கடத்து,
கோனேரிவாழும் குருகாய்ப்பிறப்பேனே. ௧

678 ஆனாதசெல்வத் தரம்பையர்கள் தற்சூழ,
வானாளும்செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்,
தேனார்பூஞ்சோலைத் திருவேங்கடச்சுனையில்,
மீனாய்ப்பிறக்கும் விதியுடையே னாவேனே. ௨

679 பின்னிட்டசடையானும் பிரமனுமிந்திரனும்,
துன்னிட்டுப்புகலரிய வைகுந்த நீள்வாசல்,
மின்வட்டச்சுடராழி வேங்கடக்கோன் தானுமிழும்,
பொன்வட்டில்பிடித்துடனே புகப்பெறுவேனாவேனே. ௩

680 ஒண்பவளவேலை யுலவுதண்பாற் கடலுள்,
கண்துயிலும்மாயோன் கழலிணைகள் காண்பதற்கு,
பண்பகரும்வண்டினங்கள் பண்பாடும்வேங்கடத்து,
செண்பகமாய்நிற்கும் திருவுடையேனாவேனே. ௪

681 கம்பமதயானைக் கழுத்தகத்தின்மேலிருந்து,
இன்பமரும்செல்வமு மிவ்வரசும்யான்வேண்டேன்,
எம்பெருமானீச னெழில்வேங்கடமலைமேல்,
தம்பகமாய்நிற்கும் தவமுடையேனாவேனே. ௫

682 மின்னனைய நுண்ணிடையா ருருப்பசியும் மேனகையும்,
அன்னவர்தம் பாடலொடு மாடலவையா தரியேன்,
தென்னவென வண்டினங்கள் பண்பாடும்வேங்கடத்துள்,
அன்னனைய பொற்குவடா மருந்தவத்தனாவேனே. ௬

683 வானாளும்மாமதிபோல் வெண்குடைக்கீழ், மன்னவர்தம்
கோனாகிவீற்றிருந்து கொண்டாடும் செல்வறியேன்,
தேனார்பூஞ்சோலைத் திருவேங்கட மலைமேல்,
கானாறாய்ப்பாயும் கருத்துடையே னாவேனே. எ

684 பிறையேறு சடையானும் பிரமனுமிந்திரனும்,
முறையாய பெருவேள்விக் குறைமுடிப்பான் மறையானான்,
வெறியார்தண்சோலைத் திருவேங்கட மலைமேல்,
நெறியாய்க்கிடக்கும் நிலையுடையே னாவேனே. அ

685 *செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும்திருமாலே,
நெடியானே வேங்கடவா நின்கோயிலின்வாசல்,
அடியாரும்வானவரு மரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்,
படியாய்க்கிடந்துன் பவளவாய் காண்பேனே. கூ

686 உம்பருலகாண் டொருகுடைக்கீழ், உருப்பசிதன்
அம்பொற்கலையல்குல் பெற்றாலு மாதரியேன்,
செம்பவளவாயான் திருவேங்கட மென்னும்,
எம்பெருமான் பொன்மலைமே லேதேனுமாவேனே. க0

687 *மன்னியதண்சாரல் வடவேங்கடத் தான்றன்,
பொன்னியலும்சேவடிகள் காண்பான் புரிந்திறைஞ்சி,
கொன்னவிலும் கூர்வேல் குலசேகரன்சொன்ன,
பன்னியநூல் தமிழ்வல்லார் பாங்காய பத்தர்களே. கக

ஊன் ஆனாத பின் ஒண் கம்பம் மின் வான் பிறை செடி உம்பர் மன்னிய தரு.

5. தருதுயரந்தடாயேல்

வித்துவக்கோட்டம்மான் விஷயம்

688 *தருதுயரம்தடாயே லுன்சரணல்லால்சரணில்லை,
விரைகுழுவு மலர்ப்பொழில்சூழ் வித்துவக்கோட்டம்மானே,
அரிசினத்தாலீன்றதா யகற்றிடினும், மற்றவள்தன்
அருள்நினைந்தேயழும்குழவி அதுவேபோன் றிருந்தேனே. க

689 கண்டாரிகழ்வனவே காதலன்றான் செய்திடினும்,
[1]கொண்டானையல்லா லறியாக் குலமகள்போல்,

---

1. ‘கொண்டானையல்லாதறியா’ என்றும் பாடம்.

விண்டோய் மதிள்புடைசூழ் வித்துவக்கோட்டம்மா,நீ
கொண்டாளாயாகிலுமுன் குரைகழலே கூறுவனே. உ

690 மீன்நோக்கும் நீள்வயல்சூழ் வித்துவக்கோட்டம்மா, என்
பால்நோக்காயாகிலுமுன் பற்றல்லால்பற்றிலேன்,
தான்நோக்கா தெத்துயரம் செய்திடினும், தார்வேந்தன்
கோல்நோக்கிவாழும் குடிபோன்றிருந்தேனே. ௩

691 வாளாலறுத்துச்சுடினும் மருத்துவன்பால்,
மாளாதகாதல் நோயாளன்போல், மாயத்தால்
மீளாத்துயர் தரினும் வித்துவக்கோட்டம்மா, நீ
ஆளாவுனதருளே பார்ப்பனடியேனே. ௪

692 வெங்கண் திண்களிறடர்த்தாய் வித்துவக்கோட்டம்மானே,
எங்குப்போயுய்கேனுன்னிணையடி யேயடையலல்லால்,
எங்கும்போய்க்கரைகாணா தெறிகடல்வாய்மீண்டேயும்,
வங்கத்தின் கூம்பேறும் மாப்பறவைபோன்றேனே. ௫

693 செந்தழலே வந்தழலைச்செய்திடினும், செங்கமலம்
அந்தரஞ்சேர் வெங்கதிரோற்கல்லா லலராவால்,
வெந்துயர்வீட்டாவிடினும் வித்துவக்கோட்டம்மா, உன்
அந்தமில்சீர்க்கல்லா லகங்குழையமாட்டேனே. ௬

694 எத்தனையும்வான் மறந்தகாலத்தும் பைங்கூழ்கள்,
மைத்தெழுந்தமாமுகிலே பார்த்திருக்குமற்றவைபோல்,
மெய்த்துயர்வீட்டாவிடினும் வித்துவக்கோட்டம்மா,என்
சித்தம்மிகவுன்பாலே வைப்பனடியேனே. ௭

695 தொக்கிலங்கியாறெல்லாம் பரந்தோடி, தொடுகடலே
புக்கன்றிப்புறம்நிற்க மாட்டாதமற்றவைபோல்,
மிக்கிலங்குமுகில்நிறத்தாய் வித்துவக்கோட்டம்மா, உன்
புக்கிலங்குசீரல்லால் புக்கிலன்காண்புண்ணியனே. ௮

696 நின்னையேதான்வேண்டி நீள்செல்வம்வேண்டாதான்
தன்னையே, தான்வேண்டும் செல்வம்போல் மாயத்தால்,
மின்னையேசேர்திகிரி வித்துவக்கோட்டம்மா,
நின்னையேதான்வேண்டி நிற்பனடியேனே. ௯

697 *வித்துவக்கோட்டம்மா நீவேண்டாயேயாயிடினும்,
மற்றாரும்பற்றிலேனென்று அவனைத்தாள்நயந்த,
கொற்றவேல்தானைக் குலசேகரன்சொன்ன,
நற்றமிழ்பத்தும்வல்லார் நண்ணார்நரகமே. ௧௦

தரு கண்டார் மீன் வாளால் வெங்கண் செந்தழல் எத்தனை தொக்கு மின்னை வித்து ஏர்.

6. ஏர்மலர்ப்பூங்குழல்

ஆய்ச்சியரூடி யமலனையேள்கல்

698 ஏர்மலர்ப்பூங்குழலாயர்மாதரெனைப் பலருள்ளவிவ்வூரில்,
உன்றன் - மார்வுதழுவுதற்காசையின்மையறிந்தறிந்தே யுன்
றன்பொய்யைக்கேட்டு, கூர்மழைபோல்பனிக்கூதலெய்திக்
கூசிநடுங்கியமுனையாற்றில், வார்மணற்குன்றில் புலாநின்
றேன் வாசுதேவாஉன்வரவுபார்த்தே. ௧

699 கெண்டையொண்கண்மடவாளொருத்தி கீழையகத்துத்தயிர்
கடையக் - கண்டு, ஒல்லைநானும்கடைவனென்றுகள்ளவிழி
விழித்துப்புக்கு, வண்டமர்பூங்குழல்தாழ்ந்துலாவ வாண்
முகம்வேர்ப்பச்செவ்வாய் துடிப்ப, தண்டயிர்நீகடைந்திட்ட
வண்ணம் தாமோதராமெய்யறிவன்நானே. ௨

700 கருமலர்க்கூந்தலொருத்திதன்னைக் கடைக்கணித்து, ஆங்கே
யொருத்திதன்பால் - மருவிமனம்வைத்து மற்றொருத்திக்
குரைத்தொருபேதைக்குப்பொய்குறித்து, புரிகுழல்மங்கை
யொருத்தி தன்னைப்புணர்தியவளுக்கும்மெய்யனல்லை, மரு
திறுத்தாயுன்வளர்த்தியூடே வளர்கின்றதாலுன்றன்மாயை
தானே. ௩

701 தாய்முலைப்பாலிலமுதிருக்கத் தவழ்ந்துதளர்நடையிட்டுச்
சென்று, பேய்முலைவாய்வைத்துநஞ்சையுண்டு பித்த
னென்றேபிறரேசநின்றாய், ஆய்மிகுகாதலோடுயானிருப்ப
யான்விடவந்தவென்தூதியோடே, நீமிகுபோகத்தைநன்
குகந்தாய் அதுவுமுன் கோரம்புக்கேற்குமன்றே. ௪

702 மின்னொத்தநுண்ணிடையாளைக்கொண்டுவீங்கிருள்வாயென்
றன்வீதியூடே, பொன்னொத்தவாடை குக்கூடலிட்டுப்
போகின்றபோதுநான்கண்டுநின்றேன், கண்ணுற்றவளைநீ
கண்ணாலிட்டுக் கைவிளிக்கின்றதும்கண்டேநின்றேன், என்
னுக்கவளைவிட்டிங்குவந்தா யின்னமங்கேநடநம்பிநீயே. ரு

703 மற்பொருதோளுடை வாசுதேவா வல்வினையேன்துயில்
கொண்டவாறே, இற்றையிரவிடையேமத்தென்னை யின்ன
ணைமேலிட்டகன்றுநீபோய், அற்றையிரவுமோர்பிற்றைநாளு
மரிவையரோடுமணைந்துவந்தாய், எற்றுக்குநீயென்மருங்கில்
வந்தா யெம்பெருமான்நீயெழுந்தருளே. சு

704 பையரவின்னணைப்பள்ளியினாய் பண்டையோமல்லோம்நாம்,
நீயுகக்கும் - மையரியொண்கண்ணினாருமல்லோம் வைகியெம்
சேரிவரவொழிநீ, செய்யவுடையும்திருமுகமும் செங்கனி
வாயும்குழலும்கண்டு, பொய்யொருநாள்பட்டதேயமையும்
புள்ளுவம்பேசாதேபோகுநம்பீ. எ

705 என்னைவருகவெனக்குறித்திட் டினமலர்முல்லையின்பந்தர்
நீழல், மன்னியவளைப்புணரப்புக்கு மற்றென்னைக்கண்டுழறா
நெகிழ்ந்தாய், பொன்னிறவாடையைக்கையில் தாங்கிப்
பொய்யச்சங்காட்டிநீபோதியேலும், இன்னமென்கையகத்
தீங்கொருநாள் வருதியேலென்சினம்தீர்வன்நானே. அ

706 மங்கலநல்வனமாலைமார்விலிலங்கமயிர்தழைப்பீலிசூடி, [ய்து,
பொங்கிளவாடையரையில்சாத்திப்பூங்கொத்துக்காதிற்புணரப்பெ
கொங்குநறுங்குழலார்களோடு குழைந்துகுழலினிதூதிவந்தாய்,
எங்களுக்கேயொருநாள்வந்தூத வுன்குழலின்னிசைபோதராதே.

707 *அல்லிமலர்த்திருமங்கைகேள்வன்றன்னை நயந்திளவாய்ச்சி
மார்கள், எல்லிப்பொழுதினிலேமத்தூடி யெள்கியுரைத்த
வுரையதனை, கொல்லிநகர்க்கிறைகூடல்கோமான் குலசே
கரனின்னிசையில்மேவி, சொல்லியவின்தமிழ்மாலைப்பத்தும்
சொல்லவல்லார்க்கில்லைதுன்பந்தானே. க0

எர்கெண்டை கரு தாய் மின் மற்பொருபை என்னை மங்கலம் அல்லி
ஆலை.

7. ஆலைநீள்கரும்பு

சேய்வளர் காட்சியின் சீரை யசோதைபோல் தாய் தேவகி பெருத்தாழ்வெண்ணிப் புலம்பல்

708 ஆலைநீள்கரும்பன்னவன்தாலோ அம்புயத்தடங்கண்ணினன்தாலோ, வேலைநீர்நிறத்தன்னவன்தாலோ வேழப்போதகமன்னவன்தாலோ, ஏலவார்குழலென்மகன்தாலோ என்றென்றுன்னைஎன்வாயிடைநிறைய, தாலொலித்திடும் திருவினையில்லாத் தாயரில்கடையாயின தாயே. க

709 வடிக்கொளஞ்சனமெழுதுசெம்மலர்கண் மருவிமேவினிதொன்றினைநோக்கி, முடக்கிச்சேவடிமலர்ச்சிறுகருந்தாள் பொலியுநீர்முகில்குழவியேபோல, அடக்கியாரச்செஞ்சிறுவிரலனைத்தும் அங்கையோடணைந்தானையிற்கிடந்த, கிடக்கைகண்டிடப்பெற்றிலனந்தோ கேசவா கெடுவேன்கெடுவேனே. உ

710 முந்தைநன்முறையன்புடைமகளிர் முறைமுறைதந்தம்குறங்கிடையிருத்தி, எந்தையே என்றன்குலப்பெருஞ்சுடரே எழுமுகில்கணத்தெழில்கவரேறே, உந்தையாவனென்றுரைப்பநின்செங்கேழ் விரலினும்கடைக்கண்ணினும்காட்ட, நந்தன்பெற்றனன்நல்வினையில்லாநங்கள் கோன்வசுதேவன் பெற்றிலனே. ௩

711 களிநிலாவெழில்மதிபுரைமுகமும் கண்ணனேதிண்கைமார்வும்திண்டோளும், தளிமலர்க்கருங்குழல்பிறையதுவும் தடங்கொடாமரைக்கண்களும்பொலிந்த, இளமையின்பத்தையின்றென்றன்கண்ணால் பருகுவேற்கிவள் தாயெனநினைந்த, அளவில்பிள்ளைமையின்பத்தையிழந்த பாவியேனெனதாவி நில்லாதே. ச

712 மருவுநின்திருநெற்றியில்சுட்டியசைதர மணிவாயிடைமுத்தம் - தருதலும், உன்றன்தாதையைப்போலும்வடிவுகண்டுகொண்டுள்ளமுள்குளிர, விரலைச்செஞ்சிறுவாயிடைச்சேர்த்து வெகுளியாய்நின்றுரைக்குமவ்வுரையும், திருவிலேனொன்றும்பெற்றிலேன்எல்லாம் தெய்வநங்கையசோதை பெற்றாளே. ரு

713 தண்ணந்தாமரைக்கண்ணனே கண்ணா தவழ்ந்தெழுந்து தளர்ந்ததோர்நடையால், மண்ணில்செம்பொடியாடிவந்தென்றன் மார்வில் மன்னிடப்பெற்றிலேனந்தோ, வண்ணச்செஞ் சிறுகைவிரலனைத்தும் வாரிவாய்க்கொண்டவடிசிலின்மிச்சில், உண்ணப்பெற்றிலேன்ஓ கொடுவினையேன் என்னைஎன்செய் யப்பெற்றதெம் மோயே. ௬

714 குழகனேயென்றன்கோமளப்பிள்ளாய் கோவிந்தாஎன்குடங் கையில்மன்னி, ஒழுகுபேரெழிலிளஞ்சிறுதளிர்போ லொரு கையாலொருமுலைமுகம்நெருடா, மழலைமென்னகையிடை யிடையருளா வாயிலேமுலையிருக்கவென்முகத்தே, எழில் கொள்நின்திருக்கண்ணிணைநோக்கந்தன்னையுமிழந்தேனிழந் தேனே. ௭

715 முழுதும்வெண்ணெயளைந்துதொட்டுண்ணும் முகிழிளஞ் சிறுத்தாமரைக்கையும், எழில்கொள்தாம்புகொண்டடிப்பதற் கெள்கு நிலையும்வெண்தயிர்தோய்ந்த செவ்வாயும், அழுகையு மஞ்சிநோக்குமந்நோக்கும் அணிகொள்செஞ்சிறுவாய்நெளிப் பதுவும், தொழுகையுமிவைகண்டவசோதை தொல்லையின் பத்திறுதிகண்டாளே. ௮

716 குன்றினால்குடைகவித்ததும்கோலக்குரவைகோத்ததும்குட மாட்டும், கன்றினால்விளவெறிந்ததும்காலால் காளியன்தலை மிதித்ததுமுதலா, வென்றிசேர்பிள்ளைநல்விளையாட்டமனைத் திலுமங்கென்னுள்ளமுள்குளிர, ஒன்றும்கண்டிடப்பெற்றிலே னடி யேன்காணுமாறினியுண்டெனிலருளே. ௯

717 வஞ்சமேவிய நெஞ்சுடைப்பேய்ச்சி வரண்டுநார்நரம்பெழக் கரிந்துக்க, நஞ்சமார்தருசுழிமுலையந்தோசுவைத்துநீயருள் செய்துவளர்ந்தாய், கஞ்சன்நாள்கவர்கருமுகிலெந்தாய் கடைப்பட்டேன்வெறிதேமுலைசுமந்து, தஞ்சமேலொன்றி லேனுய்ந்திருந்தேன் தக்கதேநல்லாதாயைப்பெற்றாயே. ௧௦

718 *மல்லைமாநகர்க்கிறையவன்றன்னை வான்செலுத்திவந்தீங் கணைமாய்த்து, எல்லையில்பிள்ளைசெய்வனகாணாத் தெய்வத் தேவகிபுலம்பியபுலம்பல், கொல்லிகாவலன் மாலடிமுடிமேல்

கோலமாம்குலசேகரன்சொன்ன, நல்லிசைத்தமிழ்மாலைவல்
லார்கள் நண்ணுவாரொல்லைநாரணனுலகே. கக

ஆலை வடி முந்தை களி மருவு தண்ணம் குழகன் முழுது குன்று வஞ்சம் மல்லை மன்னு.

8. மன்னுபுகழ்

கணபுரத்தொளிர் காகுத்தன் தாலாட்டு

719 மன்னுபுகழ்க்கௌசலைதன் மணிவயிறுவாய்த்தவனே,
தென்னிலங்கைக்கோன்முடிகள்சிந்துவித்தாய்,செம்பொன்சேர்
கன்னிநன்மாமதிள் புடைசூழ்கணபுரத்தென்கருமணியே,
என்னுடையஇன்னமுதே இராகவனே தாலேலோ. க

720 புண்டரிகமலரதன்மேல் புவனியெல்லாம்படைத்தவனே,
திண்டிறலாள் தாடகைதன் உரமுருவச்சிலைவளைத்தாய்,
கண்டவர்தம்மனம்வழங்கும்கணபுரத்தென்கருமணியே,
எண்டிசையுமாளுடையாய் இராகவனே தாலேலோ. உ

721 கொங்குமலிகருங்குழலாள் கௌசலைதன்குலமதலாய்,
தங்குபெரும் புகழ்ச்சனகன் திருமருகா தாசரதீ,
கங்கையிலும்தீர்த்தமலி கணபுரத்தென்கருமணியே,
எங்கள்குலத்தின்னமுதே இராகவனே தாலேலோ. ௩

722 தாமரைமேலயனவனைப்படைத்தவனே, தசரதன்றன்
மாமதலாய் மைதிலிதன்மணவாளா, வண்டினங்கள்
காமரங்களிசைபாடும் கணபுரத்தென்கருமணியே,
ஏமருவும்சிலைவலவா இராகவனே தாலேலோ. ௪

723 பாராளும்படர்செல்வம் பரதநம்பிக்கேயருளி,
ஆராவன்பிளையவனோ டருங்கானமடைந்தவனே,
சீராளும்வரைமார்பா திருக்கண்ணபுரத்தரசே,
தாராளும்நீண்முடியென் தாசரதீ தாலேலோ. ௫

724 சுற்றமெல்லாம்பின்தொடரத் தொல்கானமடைந்தவனே,
அற்றவர்கட்கருமருந்தே அயோத்திநகர்க்கதிபதியே,
கற்றவர்கள் தாம்வாழும் கணபுரத்தென்கருமணியே,
சிற்றவைதன்சொல்கொண்ட சீராமா தாலேலோ. ௬

725 ஆலினிலைப்பாலகனா யன்றுலகமுண்டவனே,
வாலியைக்கொன்றரசிளைய வானரத்துக்களித்தவனே,
காலின்மணிகரையலைக்கும் கணபுரத்தென்கருமணியே,
ஆலிநகர்க்கதிபதியே அயோத்திமனே தாலேலோ. எ

726 *மலையதனாலணைகட்டி மதிளிலங்கையழித்தவனே,
அலைகடலைக்கடைந்தமரர்க் கமுதருளிச்செய்தவனே,
கலைவலவர்தாம்வாழும் கணபுரத்தென்கருமணியே,
சிலைவலவா சேவகனே சீராமா தாலேலோ. அ

727 தளையவிழும்நறுங்குஞ்சித் தயரதன்றன்குலமதலாய்,
வளையவொருசிலையதனால் மதிளிலங்கையழித்தவனே,
களைகழுநீர்மருங்கலரும் கணபுரத்தென்கருமணியே,
இளையவர்கட்கருளுடையாய் இராகவனே தாலேலோ. கூ

728 *தேவரையுமசுரரையும் திசைகளையும் படைத்தவனே,
யாவரும்வந்தடிவணங்க அரங்கநகர்த்துயின்றவனே,
காவிரிநல்நதிபாயும் கணபுரத்தென்கருமணியே,
ஏவரிவெஞ்சிலைவலவா இராகவனே தாலேலோ. க0

729 *கன்னிநன்மாமதிள்புடைசூழ் கணபுரத்தென் காகுத்தன்,
தன்னடிமேல், தாலேலோ வென்றுரைத்ததமிழ்மாலை,
கொல்நவிலும்வேல்வலவன் குடைக்குலசேகரன்சொன்ன,
பன்னியநூல்பத்தும்வல்லரர் பாங்காயபத்தர்களே. கக

மன்னு புண்டரிகம் கொங்கு தாமரை பார் சுற்றம் ஆலின் மலை தளை தேவர் கன்னி வன்தாள்.

9. வன்தாளினிணை

தனயன்கான்புகத் தசரதன் புலம்பல்

730 *வன் தாளினிணை வணங்கிவளநகரம் தொழுதேத்தமன்னனாவான் - நின்றாயை, அரியணை மேலிருந்தாயை நெடுங்கானம்பட ரப்போகு - வென்றாள், எம்பிராமாவோஉனைப்பயந்த கைகேசிதன்சொற்கேட்டு, நன்றாகநானிலத்தையாள்வித்தேன் நன்மகனேயுன்னைநானே. க

731 வெவ்வாயேன்வெவ்வுரைகேட் டிருநிலத்தைவேண்டாதே
விரைந்து, வென்றி - மைவாயகளிறொழிந்து தேரொழிந்து
மாவொழிந்துவனமேமேவி, நெய்வாயவேல்நெடுங்கண் நேரி
ழையுமிளங்கோவும்பின்புபோக, எவ்வாறுநடந்தனையெம்
மிராமாவோ எம்பெருமானென்செய்கேனே. உ

732 கொல்லணைவேல்வரிநெடுங்கண் கௌசலைதன்குலமதலாய்
குனிவில்லேந்தும், மல்லணைந்தவரைத்தோளா வல்வினை
யேன் மனமுருக்கும்வகையேகற்றாய், மெல்லணைமேல்
முன்துயின்றாய் யின்றினிப்போய் வியன்கானமரத்தின் நீழல்
கல்லணைமேல்கண்டுயிலக்கற்றனையோ காகுத்தாகரியகோவே.

733 வாபோகுவாஇன்னம்வந் தொருகால்கண்டுபோ மலராள்கூந்
தல்,வேய்போலுமெழில்தோளிதன்பொருட்டாவிடையோன்
றன்வில்லைச்செற்றாய், மாபோகுநெடுங்கானம் வல்வினை
யேன் மனமுருக்கும்மகனே, இன்று - நீபோகவென்னெஞ்ச
மிருபிளவாய்ப்போகாதேநிற்குமாறே. ச

734 பொருந்தார்கைவேல்நுதிபோல் பரல்பாயமெல் லடிகள்
குருதி சோர, விரும்பாதகான்விரும்பிவெயிலுறைப்ப வெம்
பசிநோய் கூர, இன்று - பெரும்பாவியேன்மகனேபோகின்
றாய் கேகயர் கோன்மகளாய்ப்பெற்ற, அரும்பாவிசொற்கேட்
டஅருவினையே னென்செய்கே னந்தோயானே. ரு

735 அம்மாவென்றுகந்தழைக்கு மார்வச்சொல்கேளாதே அணி
சேர்மார்வம், என்மார்வத்திடையழுந்தத் தழுவாதேமுழுசா
தேமோவாதுச்சி, கைம்மாவின்நடையன்ன மென்னடை
யும் கமலம்போல்முகமும்காணாது,எம்மானையென்மகனையிழந்
திட்ட இழிதகையேனிருக்கின்றேனே. சு

736 பூமருவுநறுங்குஞ்சிபுன்சடையாய்ப்புனைந்து பூந்துகில்சேரல்
குல், காமரெழில் விழலுடுத்துக் கலனணியாதங்கங்களழகு
மாறி, ஏமருதோளென்புதல்வன்யானின்றுசெலத்தக்க
வனந்தான்சேர்தல், தூமறையீரிதுதகவோ சுமந்திரனே
வசிட்டனேசொல்லீர்நீரே. எ

737 பொன்பெற்றாரெழில்வேதப்புதல்வனையும் தம்பியையும்
பூவை போலும், மின்பற்றாநுண்மருங்குமெல்லிய லென்

மருகியை யும்வனத்தில்போக்கி, நின்பற்றுநின்மகன்மேல் பழிவிளைத் திட்டென்னையும்நீள்வானில்போக்க, என்பெற் றுய்கைகேசி யிருநிலத்திலினி தாகவிருக்கின்றாயே. அ

738 முன்னொருநாள்மழுவாளிசிலைவாங்கியவன் தவத்தைமுற்றும் செற்றாய், உன்னையுமுன்னருமையையுமுன்மோயின்வருத்த முமொன்றாகக்கொள்ளாது, என்னையும்என்மெய்யுரையும் மெய்யாகக் கொண்டுவனம்புக்கவெந்தாய், நின்னையேமக னாகப்பெறப்பெறுவேனேழ்பிறப்பும்நெடுந்தோள்வேந்தே.கூ

739 தேன்நகுமாமலர்க்கூந்தல் கௌசலையும்சுமித்திரையும்சிந்தை நோவ, கூனுருவில்கொடுந்தொழுத்தைசொற்கேட்டகொடிய வள்தன்சொற்கொண்டு, இன்று - கானகமேமிகவிரும்பி நீ துறந்தவளநகரைத்துறந்து, நானும் - வானகமேமிகவிரும் பிப்போகின்றேன்மனுகுலத்தார்தங்கள்கோவே. க0

740 *ஏரார்ந்தகருநெடுமாலிராமனாய் வனம்புக்கவதனுக்காற்றா, தாரார்ந்ததடவரைத்தோள்தயரதன்றான் புலம்பியஅப்புலம் பல்தன்னை, கூரார்ந்தவேல்வலவன்கோழியர்கோன்குடைக் குலசேகரன்சொற்செய்த, சீரார்ந்ததமிழ்மாலையிவைவல்லார் தீநெறிக்கண்செல்லார்தாமே. கக

வன்தாள் வெவ்வாய் கொல்லணை வாபோகு பொருந்தார் அம்மா பூ பொன் முன் தேன் ஏரார் அங்கண்.

10. அங்கணெடுமதிள்

தில்லைநகர்த் திருச்சித்திர கூடமதில் தொல்லிராமனைத் தோன்றிய கதைமுறை

741 *அங்கணெடுமதில்புடைசூழயோத்தியென்னும்
அணிநகரத்துலகனைத்தும்விளக்கும்சோதி
வெங்கதிரோன்குலத்துக்கோர்விளக்காய்த்தோன்றி
விண்முழுதுமுய்யக்கொண்டவீரன்றன்னை,
செங்கணெடுங்கருமுகிலையிராமன்றன்னைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்திரகூடந்தன்னுள்,
எங்கள் தனிமுதல்வனையெம்பெருமான்றன்னை
யென்றுகொலோகண்குளிரக்காணுநாளே. க

742 வந்தெதிர்ந்ததாடகைதனுரத்தைக்கீறி
வருகுருதிபொழிதரவன்கணையொன்றேவி,
மந்திரங்கொள் மறைமுனிவன்வேள்விகாத்து
வல்லரக்கருயிருண்டமைந்தன்காண்மின்,
செந்தளிர்வாய்மலர்நகைசேர்செழுந்தண்சோலைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்,
அந்தணர்களொருமூவாயிரவரேத்த
அணிமணியாசனத்திருந்தவம்மான்றானே. உ

743 செவ்வரிநற்கருநெடுங்கண்சீதைக்காகிச்
சினவிடையோன்சிலையிறுத்துமழுவாளேந்தி,
வெவ்வரிநற்சிலைவாங்கிவென்றிகொண்டு
வேல்வேந்தர்பகைதடிந்தவீரன்றன்னை,
தெவ்வரஞ்சநெடும்புரிசையுயர்ந்த பாங்கர்த்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்,
எவ்வரிவெஞ்சிலைத்தடக்கையிராமன்றன்னை
யிறைஞ்சுவாரிணையடியேயிறைஞ்சினேனே. ௩

744 தொத்தலர்பூஞ்சுரிகுழல்கைகேசிசொல்லால்
தொன்னகரந்துறந்து துறைக்கங்கைதன்னை,
பத்தியுடைக்குகன்கடத்தவனம்போய்ப்புக்குப்
பரதனுக்குப்பாதுகமுமரசுமீந்து,
சித்திரகூடத்திருந்தான்றன்னையின்று
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்,
எத்தனையுங்கண்குளிரக்காணப்பெற்ற
இருநிலத்தார்க்கிமையவர்நேரொவ்வார்தாமே. ச

745 வலிவணக்குவரைநெடுந்தோள் விராதைக்கொன்று
வண்டமிழ்மாமுனிகொடுத்தவரிவில்வாங்கி
கலைவணக்குநோக்கரக்கிமூக்கைநீக்கிக்
கரனோடுதூடணன்றனுயிரைவாங்கி,
சிலைவணக்கிமான்மரியவெய்தான் றன்னைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்,
தலைவணக்கிக்கைகூப்பியேத்தவல்லார்
திரிதலால்தவமுடைத்தித்தரணிதானே. ரு

746 தனமருவுவைதேகிபிரியலுற்றுத்
தளர்வெய்திச்சடாயுவைவைகுந்தத்தேற்றி,
வனமருவுகவியரசன்காதல்கொண்டு
வாலியைக்கொன்றிலங்கைநகரரக்கர்கோமான்,
சினமடங்கமாருதியால்சுடுவித்தானைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்,
இனிதமர்ந்தவம்மானையிராமன்றன்னை
யேத்துவாரிணையடியேயேத்தினேனே. சு

747 குரைகடலையடலம்பால்மறுகவெய்து
குலைகட்டிமறுகரையையதனூலேறி,
எரிநெடுவேலரக்கரொடுமிலங்கைவேந்தன்
இன்னுயிர்கொண்டவன்தம்பிக்கரசுமீந்து,
திருமகளோடினிதமர்ந்தசெல்வன்றன்னைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்,
அரசமர்ந்தானடிசூடுமரசையல்லால்
அரசாகவெண்ணேன்மற்றரசுதானே. எ

748 அம்பொனெடுமணிமாடஅயோத்தியெய்தி
அரசெய்தி அகத்தியன்வாய்த்தான்முன்கொன்றான்
றன்பெருந்தொல்கதைகேட்டு மிதிலைச்செல்வி
யுலகுய்யத்திருவயிறுவாய்த்தமக்கள்,
செம்பவளத்திரள்வாய்த்தன்சரிதைகேட்டான்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்,
எம்பெருமான்றன்சரிதைசெவியால்கண்ணால்
பருகுவோமின்னமுதைமதியோமின்றே. அ

749 செறிதவச்சம்புகன்றன்னைச்சென்றுகொன்று
செழுமறையோனுயிர்மீட்டுத் தவத்தோனீந்த,
நிறைமணிப்பூணணியுங்கொண்டிலவணன்றன்னைத்
தம்பியால்வானேற்றி முனிவன்வேண்ட,
திறல்விளங்குமிலக்குமனைப்பிரிந்தான்றன்னைத்,
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்
உறைவானை, மறவாதவுள்ளந்தன்னை
யுடையோம்மற்றுறுதுயரமடையோமின்றே. கூ

750 *அன்றுசராசரங்களைவைகுந்தத்தேற்றி
அடலரவப்பகையேறியசுரர்தம்மை
வென்று, இலங்குமணிநெடுந்தோள்நான்கும்தோன்ற
விண்முழுதுமெதிர்வரத்தன்தாமமேவி,
சென்றினிதுவீற்றிருந்தவம்மான்றன்னைத்
தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்,
என்றும்நின்றானவனிவனென்றேத்திநாளு
மிறைஞ்சுமினோவெப்பொழுதும்தொண்டீர்நீரே. க௦

751 *தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்
திறல்விளங்குமாருதியோடமர்ந்தான்றன்னை,
எல்லையில்சீர்த்தயரதன்றன்மகனாய்த்தோன்றிற்
றதுமுதலாத்தன்னுலகம்புக்கதீறா,
கொல்லியலும்படைத்தானைக்கொற்றவொள்வாள்
கோழியர்கோன்குடைக்குலசேகரன்சொற்செய்த,
நல்லியலின்தமிழ்மாலைபத்தும்வல்லார்
நலந்திகழ்நாரணனடிக்கீழ்நண்ணுவாரே. கக

அங்கண் வந்து செவ்வரி தொத்து வலி தனம் குறை **அம்**பொன் செறி அன்று தில்லை பூவிலா.

குலசேகரப் பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருச்சந்த விருத்தத் தனியன்கள்

தருச்சந்தப்பொழில்தழுவு தாரணியின்துயர்தீர,[1]
திருச்சந்தவிருத்தம்செய் திருமழிசைப்பரன்வருமூர்,
கருச்சந்தும்காரகிலும் கமழ்கோங்கும்மணநாறும்,
திருச்சந்தத்துடன்மருவு திருமழிசைவளம்பதியே.

உலகும் மழிசையு முள்ளுணர்ந்து, தமிழில்[1]
புலவர் புகழ்க்கோலால் தூக்க,—உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்த பக்கத்தும், மாநீர் மழிசையே
வைத்தெடுத்த பக்கம் வலிது.

---

[1] திருக்கச்சிநம்பிகளருளிச் செய்தவை.

ஸ்ரீ

திருமழிசைப்பிரான் அருளிச்செய்த

திருச்சந்த விருத்தம்

தத்வநிலைபரந்தாமனேயெனல்

752 பூநிலாயவைந்துமாய்ப் புனற்கண்நின்றநான்குமாய்,
தீநிலாயமூன்றுமாய்ச் சிறந்தகாலிரண்டுமாய்,
மீநிலாயதொன்றுமாகி வேறுவேறுதன்மையாய்,
நீநிலாயவண்ணநின்னை யார்நினைக்கவல்லரே. க

753 ஆறுமாறுமாறுமாயொ ரைந்துமைந்துமைந்துமாய்,
ஏறுசீரிரண்டுமூன்று மேழுமாறுமெட்டுமாய்,
வேறுவேறுஞானமாகிமெய்யினோடுபொய்யுமாய்,
ஊறொடோசையாயவைந்து மாயஆயமாயனே. உ

754 ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி யல்லவற்றுளாயுமாய்,
ஐந்துமூன்றுமொன்றுமாகி நின்றவாதிதேவனே,
ஐந்துமைந்துமைந்துமாகி யந்தரத்தணைந்துநின்று,
ஐந்துமைந்துமாயநின்னை யாவர்காணவல்லரே. ந

755 மூன்றுமுப்பதாறினோடொ ரைந்துமைந்துமைந்துமாய்,
மூன்றுமூர்த்தியாகிமூன்று மூன்றுமூன்றுமூன்றுமாய்,
தோன்றுசோதிமூன்றுமாய்த் துளக்கமில்விளக்கமாய்,
என்றெனாவியுள்புகுந்த தென்கொலோவெம்மீசனே. ச

756 நின்றியங்குமொன்றலா வுருக்கடோறும்ஆவியாய்,
ஒன்றியுள்கலந்துநின்ற நின்னதன்மையின்னதென்று,
என்றும்யார்க்குமெண்ணிறந்த ஆதியாய் நின்னுந்திவாய்,
அன்றுநான்முகற்பயந்த வாதிதேவனல்லையே. ரு

757 நாகமேந்துமேருவெற்பை நாகமேந்துமண்ணினை,
நாகமேந்துமாகமாக மாகமேந்துவார்புனல்,
மாகமேந்துமங்குல்தீயோர் வாயுவைந்தமைந்துகாத்து,
ஏகமேந்திநின்றநீர்மை நின்கணேயியன்றதே. சா

758 ஒன்றிரண்டுமூர்த்தியா யுறக்கமோடுணர்ச்சியாய்,
ஒன்றிரண்டுகாலமாகி வேலைஞாலமாயினாய்,
ஒன்றிரண்டுதீயுமாகி யாயனாயமாயனே,
ஒன்றிரண்டுகண்ணினானு முன்னையேத்தவல்லனே. எ

759 ஆதியானவானவர்க்கு மண்டமாயவப்புறத்து,
ஆதியானவானவர்க்கு மாதியானவாதிநீ,
ஆதியானவானவாண ரந்தகாலம்நீயுரைத்தி,
ஆதியானகாலநின்னை யாவர்காணவல்லரே. அ

760 தாதுலாவுகொன்றைமாலை துன்னுசெஞ்சடைச்சிவன்,
நீதியால்வணங்குபாத நின்மலாநிலாயசீர்,
வேதவாணர்கீதவேள்வி நீதியானவேள்வியார்,
நீதியால்வணங்குகின்ற நீர்மைநின்கணின்றதே. கூ

761 தன்னுளேதிரைத்தெழும் தரங்கவெண்தடங்கடல்
தன்னுளேதிரைத்தெழுந் தடங்குகின்றதன்மைபோல்,
நின்னுளேபிறந்திறந்து நிற்பவும்திரிபவும்,
நின்னுளேயடங்குகின்ற நீர்மைநின்கணின்றதே. க0

762 சொல்லினால்தொடர்ச்சிநீ சொல்லப்படும்பொருளும்நீ,
சொல்லினால்சொல்லப்படாது தோன்றுகின்றசோதிநீ,
சொல்லினால்படைக்கநீ படைக்கவந்துதோன்றினார்,
சொல்லினால்சுருங்கநின் குணங்கள்சொல்லவல்லரே. கக

763 உலகுதன்னைநீபடைத்தி யுள்ளொடுக்கிவைத்தி, மீண்
டுலகுதன்னுளேபிறத்தி யோரிடத்தையல்லையால்,
உலகுநின்னொடொன்றிநிற்க வேறுநிற்றியாதலால்,
உலகில்நின்னையுள்ளசூழல் யாவருள்ளவல்லரே. கஉ

764 இன்னையென்றுசொல்லலாவ தில்லையாதும் இட்டிடைப்,
பின்னைகேள்வனென்பருன் பிணக்குணர்ந்தபெற்றியோர்,
பின்னையாயகோலமோடு பேருமூருமாதியும்,
நின்னையார்நினைக்கவல்லர் நீர்மையால்நினைக்கிலே. கங

765 தூய்மையோகமாயினாய் துழாயலங்கல்மாலையாய்,
ஆமையாகியாழ்கடல் துயின்றவாதிதேவ, நின்
நாமதேயமின்னதென்ன வல்லமல்லவாகிலும்,
சாமவேதகீதனாய சக்ரபாணியல்லையே. கச

766 அங்கமாறும்வேதநான்கு மாகிநின்றவற்றுளே,
தங்குகின்றதன்மையாய் தடங்கடல்பணத்தலை,
செங்கணாகணைக்கிடந்த செல்வமல்குசீரினாய்,
சங்கவண்ணமன்னமேனி சார்ங்கபாணியல்லையே. கரு

767 தலைக்கணத் துகள்குழம்பு சாதிசோதிதோற்றமாய்,
நிலைக்கணங்கள் காணவந்து நிற்றியேலும் நீடிரும்,
கலைக்கணங்கள்சொற்பொருள் கருத்தினால்நினைக்கொணா,
மலைக்கணங்கள் போலுணர்த்தும் மாட்சிநின்றன் மாட்சியே.

768 ஏகமூர்த்திமூன்றுமூர்த்தி நாலுமூர்த்தி நன்மைசேர்,
போகமூர்த்திபுண்ணியத்தின்மூர்த்தியெண்ணில்மூர்த்தியாய்
நாகமூர்த்திசயனமாய் நலங்கடல்கிடந்து, மேல்
ஆகமூர்த்தியாயவண்ண மென்கொலாதிதேவனே. கஎ

769 விடத்தவாயொராயிர மிராயிரம்கண்வெந்தழல்,
விடத்துவீள்விலாதபோகம் மிக்கசோதிதொக்கசீர்,
தொடுத்துமேல்விதானமாய பௌவநீராராவணை,
படுத்தபாயல்பள்ளிகொள்வ தென்கொல்வேலைவண்ணனே.

770 புள்ளதாகிவேதநான்கு மோதினாய் அதன்றியும்,
புள்ளின்வாய்பிளந்துபுட் கொடிப்பிடித்தபின்னரும்,
புள்ளையூர்தியாதலா லதென்கொல்மின்கொள் நேமியாய்,
புள்ளின்மெய்ப்பகைக்கடல் கிடத்தல்காதலித்ததே. ககூ

771 கூசமொன்றுமின்றிமா சுணம்படுத்து வேலைநீர்,
பேசநின்றதேவர்வந்து பாடமுன்கிடந்ததும்,
பாசம்நின்றநீரில்வாழு மாமையானகேசவா,
ஏசவன்றுநீகிடந்த வாறு கூறுதேறவே. உ0

772 அரங்கனே தரங்கநீர் கலங்கவன்று குழன்றுசூழ்,
மரங்கடேயமாநிலம் குலுங்கமாசுணம்சுலாய்,
நெருங்கநீகடைந்தபோது நின்றசூரரென்செய்தார்,
குரங்கையாளுகந்தவெந்தை கூறுதேறவேறிதே. உக

773 பண்டுமின்றுமேலுமாயொர் பாலனாகி ஞாலமேழ்,
உண்டுமண்டியாலிலைத் துயின்றவாதிதேவனே,
வண்டுகிண்டுதண்டுழா யலங்கலாய் கலந்தசீர்ப்,
புண்டரீகபாவைசேரு மார்பபூமிநாதனே. உஉ

774 வாணிறத்தொர்சீயமாய் வளைந்தவாளெயிற்றவன்,
ஊன்றிறத்துகிர்த்தல மழுத்தினாய் உலாயசீர்,
நால்றிறத்தவேதநாவர் நல்லயோகினால்வணங்கு,
பால்றிறக்கடல்கிடந்த பற்பநாபனல்லையே. உந

775 கங்கைநீர்பயந்தபாத பங்கயத்தெம்மண்ணலே,
அங்கையாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்தினாய்,
சிங்கமாயதேவதேவ தேனுலாவுமென்மலர்,
மங்கைமன்னிவாழுமார்ப ஆழிமேனிமாயனே. உச

776 வரத்தினில்சிரத்தைமிக்க வாளெயிற்றுமற்றவன்,
உரத்தினில்கரத்தைவைத் துகிர்த்தலத்தையூன்றினாய்,
இரத்திநீயிதென்னபொய் யிரந்தமண்வயிற்றுளே
கரத்தி, உன்கருத்தையாவர் காணவல்லர் கண்ணனே. உரு

777 ஆணினோடுபெண்ணுமாகி யல்லவோடுநல்லவாய்,
ஊணொடோசையூறுமாகி யொன்றலாதமாயையாய்,
பூணிபேணுமாயனாகிப் பொய்யினோடுமெய்யுமாய்,
காணிபேணும்மாணியாய்க் கரந்துசென்றகள்வனே. உசா

778 விண்கடந்தசோதியாய் விளங்குஞானமூர்த்தியாய்,
பண்கடந்ததேசமேவு பாவநாசநாதனே,
எண்கடந்தயோகினோ டிரந்துசென்றுமாணியாய்,
மண்கடந்தவண்ணநின்னை யார்மதிக்கவல்லரே. உஎ

779 படைத்தபாரிடந்தளந்த துண்டுமிழ்ந்து பௌவநீர்,
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்து முன்கடைந்தபெற்றியோய்,
மிடைத்தமாலிமாலிமான் விலங்குகாலனூர்புக,
படைக்கலம்விடுத்தபல் படைத்தடக்கைமாயனே. உஅ

780 பரத்திலும்பரத்தையாதி பௌவநீரணைக்கிடந்து,
உரத்திலும்மொருத்திதன்னை வைத்துகந்ததன்றியும்,
நரத்திலும்பிறத்திநாத ஞானமூர்த்தியாயினாய்,
ஒருத்தரும்நினாதுதன்மை யின்னதென்னவல்லரே. உகா

781 வானகம்மும்மண்ணகம்மும் வெற்புமேழ்கடல்களும்,
போனகம்செய்தாலிலைத் துயின்றபுண்டரீகனே,
தேனகஞ்செய்தண்ணறும் மலர்த்துழாய்நன்மாலையாய்,
கூனகம்புகத்தெறித்த கொற்றவில்லியல்லையே. ௩0

782 காலநேமிகாலனே கணக்கிலாதகீர்த்தியாய்,
ஞாலமேழுமுண்டுபண்டோர் பாலனாயபண்பனே,
வேலைவேவவில்வளைத்த வெல்சினத்தவீர, நின்
பாலராயபத்தர்சித்தம் முத்திசெய்யும்மூர்த்தியே. ருக

783 குரக்கினப்படைகொடு குரைகடலின்மீதுபோய்,
அரக்கரங்கரங்கவெஞ் சரந்துரந்தவாதிநீ,
இரக்கமண்கொடுத்தவற் கிரக்கமொன்று மின்றியே,
பரக்கவைத்தளந்துகொண்ட பற்பபாதனல்லையே. ருஉ

784 மின்னிறத்தெயிற்றரக்கன் வீழவெஞ்சரம்துரந்து,
பின்னவற்கருள்புரிந் தரசளித்தபெற்றியோய்,
நன்னிறத்தொரின்சொலேழை பின்னைகேள்வ மன்னுசீர்ப்,
பொன்னிறத்தவண்ணனாய புண்டரீகனல்லையே. ருரு

785 ஆதியாதியாதிநீயொ ரண்டமாதியாதலால்,
சோதியாதசோதிநீ அதுண்மையில்விளங்கினாய்,
வேதமாகிவேள்வியாகி விண்ணினோடுமண்ணுமாய்,
ஆதியாகியாயனாய மாயமென்னமாயமே. ருச

786 அம்புலாவுமீனுமாகி யாமையாகி ஆழியார்,
தம்பிரானுமாகிமிக்க தன்புமிக்கதன்றியும்
கொம்பராவுநுண்மருங்கு லாயர்மாதர்பிள்ளையாய்,
எம்பிரானுமாயவண்ண மென்கொலோவெம்மீசனே. ருரு

787 ஆடகத்தபூண்முலை யசோதையாய்ச்சிபிள்ளையாய்,
சாடுதைத்தோர்புள்ளதாவி கள்ளதாயபேய்மகள்,
வீடவைத்தவெய்யகொங்கை ஐயபாலமுதுசெய்து,
ஆடகக்கைமாதர்வா யமுதமுண்டதென்கொலோ. ருசா

788 காய்த்தநீள் விளங்கனி யுதிர்த்தெதிர்ந்தபூங்குருந்து
சாய்த்து, மாபிளந்தகைத் தலத்தகண்ணனென்பால்,
ஆய்ச்சிபாலையுண்டுமண்ணை யுண்டுவெண்ணெயுண்டு; பின்
பேய்ச்சிபாலையுண்டுபண்டொ ரேனமாயவாமனா. ருஎ

789 கடங்கலந்தவன்கரி மருப்பொசித்து ஓர்பொய்கைவாய்,
விடங்கலந்தபாம்பின்மேல் நடம்பயின்றநாதனே,
குடங்கலந்தகூத்தனாயகொண்டல்வண்ண தண்டுழாய்,
வடங்கலந்தமாலைமார்ப காலநேமிகாலனே. ருஅ

790 வெற்பெடுத்துவேலைநீர் கலக்கினாய் அதன்றியும்
வெற்பெடுத்துவேலைநீர் வரம்புகட்டி வேலைசூழ்,
வெற்பெடுத்தவிஞ்சிசூ ழிலங்கைகட்டழித்தநீ,
வெற்பெடுத்துமாரிகாத்த மேகவண்ணனல்லையே. ௩௯

791 ஆனைகாத்தோரானைகொன்ற தன்றியாயர்பிள்ளையாய்,
ஆனைமேய்த்தியானெயுண்டி அன்றுகுன்ற மொன்றினால்,
ஆனைகாத்து மையரிக்கண் மாதரார்திறத்து, முன்
ஆனையன்றுசென்றடர்த்த மாயமென்னமாயமே. ௪0

792 ஆயனாகியாயர்மங்கை வேயதோள்விரும்பினாய்,
ஆயநின்னையாவர்வல்ல ரம்பரத்தொடிம்பராய்,
மாயமாயமாயைகொல் அதன்றிநீவகுத்தலும்,
மாயமாயமாக்கினாயுன் மாயமுற்றுமாயமே. ௪௧

793 வேறிசைந்தசெக்கர்மேனி நீறணிந்தபுன்சடை,
கீறுதிங்கள்வைத்தவன்கை வைத்தவன்கபால்மிசை,
ஊறுசெங்குருதியால் நிறைத்தகாரணந்தனை,
ஏறுசென்றடர்த்தவீச பேசுகூசமின்றியே. ௪௨

794 வெஞ்சினத்தவேழவெண் மருப்பொசித்து உருத்தமா,
கஞ்சனைக்கடிந்துமண் ணளந்துகொண்டகாலனே,
வஞ்சனத்துவந்தபேய்ச்சி யாவிபாலுள் வாங்கினாய்,
அஞ்சனத்தவண்ணனாய ஆதிதேவனல்லையே. ௪௩

795 பாலினீர்மைசெம்பொனீர்மை பாசியின்பசும்புறம்,
போலுநீர்மைபொற்புடைத் தடத்துவண்டுவிண்டுலாம்,
நீலநீர்மையென்றிவை நிறைந்தகாலம்நான்குமாய்,
மாலினீர்மைவையகம் மறைத்ததென்னநீர்மையே. ௪௪

796 மண்ணுளாய்கொல்விண்ணுளாய்கொல் மண்ணுளேமயங்கிநின்று,
எண்ணுமெண்ணகப்படாய்கொ லென்னமாயை, நின்தமர்
கண்ணுளாய்கொல்சேயைகொ லனந்தன்மேல்கிடந்தவெம்
புண்ணியா, புனந்துழா யலங்கலம்புனிதனே. ௪௫

797 தோடுபெற்றதண்டுழா யலங்கலாடுசென்னியாய்,
கோடுபற்றிஆழியேந்தி அஞ்சிறைப்புள்ளூர்தியால்,
நாடுபெற்றநன்மைநண்ண மில்லையேனும் நாயினேன்,
வீடுபெற்றிறப்பொடும் பிறப்பறுக்குமாசொலே. ௪௬

798 காரொடொத்தமேனிநங்கள் கண்ண விண்ணினாதனே,
நீரிடத்தராவணைக் கிடத்தியென்பர் அன்றியும்,
ஓரிடத்தையல்லையெல்லை யில்லையென்பராதலால்,
சேர்விடத்தைநாயினேன் தெரிந்திறைஞ்சுமாசொலே. ௪௭

799 குன்றில்நின்று வானிருந்து நீள்கடல்கிடந்து, மண்
ஒன்றுசென்ற தொன்றையுண்ட தொன்றிடந்துபன்றியாய்,
நன்றுசென்றநாளவற்றுள் நல்லுயிர்படைத்தவர்க்கு,
அன்றுதேவமைத்தளித்த ஆதிதேவனல்லையே. ௪௮

800*கொண்டைகொண்டகோதைமீது தேனுலாவுகூனிகூன்,
உண்டைகொண்டரங்கவோட்டி யுள்மகிழ்ந்தநாதனூர்,
நண்டையுண்டுநாரைபேர வாளைபாய நீலமே,
அண்டைகொண்டுகெண்டைமேயு மந்தணீரரங்கமே. ௪௯

801 வெண்டிரைக்கருங்கடல் சிவந்துவேவ முன்னோர்நாள்,
திண்டிறல்சிலைக்கைவாளி விட்டவீரர்சேருமூர்,
எண்டிசைக்கணங்களு மிறைஞ்சியாடுதீர்த்தநீர்,
வண்டிரைத்தசோலைவேலி மன்னுசீரரங்கமே. ௫௦

802 சரங்களைத்துரந்துவில் வளைத்து இலங்கைமன்னவன்,
சிரங்கள்பத்தறுத்துதிர்த்த செல்வர்மன்னுபொன்னிடம்,
பரந்துபொன்நிரந்துநுந்தி வந்தலைக்கும்வார்புனல்,
அரங்கமென்பர்நான்முகத் தயன்பணிந்தகோயிலே. ௫௧

803 பொற்றையுற்றமுற்றல்யானை போரெதிர்ந்துவந்ததை,
பற்றியுற்று மற்றதன் மருப்பொசித்தபாகனூர்,
சிற்றெயிற்றுமுற்றல்மூங்கில் மூன்றுதண்டரொன்றினர்,
அற்றபற்றர்சுற்றிவாழு மந்தணீரரங்கமே. ௫௨

804 மோடியோடிலச்சையாய சாபமெய்திமுக்கணான்,
கூடுசேனைமக்களோடு கொண்டுமண்டிவெஞ்சமத்
தோட, வாணனாயிரம் கரங்கழித்தவாதிமால்,
பீடுகோயில்கூடுநீ ரரங்கமென்றபேரதே. ௫௩

805 இலைத்தலைச்சரந்துரந் திலங்கைகட்டழித்தவன்,
மலைத்தலைப்பிறந்திழிந்து வந்துநுந்துசந்தனம்,
குலைத்தலைத்திறுத்தெறிந்த குங்குமக்குழம்பினோடு,
அலைத்தொழுகுகாவிரி யரங்கமேயவண்ணலே. ௫௪

806 மன்னுமாமலர்க்கிழத்தி வையமங்கைமைந்தனாய்,
பின்னுமாயர்பின்னைதோள் மணம்புணர்ந்ததன்றியும்,
உன்னபாதமென்னசிந்தை மன்னவைத்துநல்கினாய்,
பொன்னிசூழரங்கமேய புண்டரீகனல்லையே. ருரு

807 இலங்கைமன்னனைந்தொடைந்து பைந்தலைநிலத்துக,
கலங்கவன்றுசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவீரனே,
விலங்குநூலர் வேதநாவர் நீதியானகேள்வியார்,
வலங்கொளக்குடந்தையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே. ருசு

808 சங்குதங்குமுன்கைநங்கை கொங்கைதங்கலுற்றவன்,
அங்கமங்கவன்றுசென் றடர்த்தெறிந்தவாழியான்,
கொங்குதங்குவார்குழல் மடந்தைமார்குடைந்தநீர்,
பொங்குதண்குடந்தையுள் கிடந்தபுண்டரீகனே. ருஎ

809 மரங்கெடநடந்தடர்த்து மத்தயானைமத்தகத்து,
உரங்கெடப்புடைத்தொர்கொம் பொசித்துகந்தவுத்தமா,
துரங்கம்வாய்பிளந்துமண் ணளந்தபாத, வேதியர்
வரங்கொளக்குடந்தையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே. ருஅ

810 சாலிவேலிதண்வயல் தடங்கிடங்குபூம்பொழில்,
கோலமாடநீடுதண் குடந்தைமேயகோவலா,
காலநேமிவக்கரன் கரன்முரன்சிரம்மவை,
காலனோடுகூடவில் குனித்தவிற்கைவீரனே. ருகூ

811*செழுங்கொழும்பெரும்பனி பொழிந்திட, உயர்ந்தவேய்
விழுந்துலர்ந்தெழுந்துவிண்புடைக்கும்வேங்கடத்துள்நின்று
எழுந்திருந்துதேன்பொருந்து பூம்பொழில்தழைக்கொழும்
செழுந்தடங்குடந்தையுள் கிடந்தமாலுமல்லையே. சுo

812 *நடந்தகால்கள்நொந்தவோ நடுங்குஞாலமேனமாய்,
இடந்தமெய்குலுங்கவோ விலங்குமால்வரைச்சுரம்,
கடந்தகால்பரந்தகா விரிக்கரைக்குடந்தையுள்,
கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு வாழி கேசனே. சுக

813 *காண்டமாடுபொய்கையுள் கரும்பனைப்பெரும்பழம்,
புரண்டுவீழ வாளைபாய் குறுங்குடிநெடுந்தகாய்,
திரண்டதோளிரணியன் சினங்கொளாகமொன்றையும்,
இரண்டுகூறுசெய்துகந்த சிங்கமென்பதுன்னையே. சுஉ

814 நன்றிருந்துயோகநீதி நண்ணுவார்கள்சிந்தையுள்,
சென்றிருந்துதீவினைகள் தீர்த்ததேவதேவனே,
குன்றிருந்தமாடநீடு பாடகத்துமூரகத்தும்,
நின்றிருந்துவெஃகணைக் கிடந்ததென்னநீர்மையே. ௬௩

815 நின்றதெந்தையூரகத் திருந்ததெந்தைபாடகத்து,
அன்றுவெஃகணைக்கிடந்த தென்னிலாதமுன்னெலாம்,
அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின்மறந்திலேன்,
நின்றதும்மிருந்ததும் கிடந்ததும்மென்நெஞ்சுளே. ௬௪

816 நிற்பதும்மொர்வெற்பகத் திருப்பும்விண்கிடப்பதும்,
நற்பெருந்திரைக்கடலுள் நானிலாதமுன்னெலாம்,
அற்புதனனந்தசயன னாதிபூதன்மாதவன்,
நிற்பதும்மிருப்பதும் கிடப்பதும்மென்நெஞ்சுளே. ௬௫

817 இன்றுசாதல்நின்றுசாத லன்றியாரும்வையகத்து,
ஒன்றிநின்றுவாழ்தலின்மை கண்டுநீசரென்கொலோ,
அன்றுபாரளந்தபாத போதையுன்னி வானின்மேல்,
சென்றுசென்றுதேவரா யிருக்கிலாதவண்ணமே. ௬௬

818 சண்டமண்டலத்தினூடு சென்றுவீடுபெற்று, மேல்
கண்டுவீடிலாதகாத லின்பம்நாளுமெய்துவீர்,
புண்டரீகபாதபுண்ய கீர்த்திநுஞ்செவிமடுத்து
உண்டு, நும்முறுவினைத் துயருள்நீங்கியுய்ம்மினோ. ௬௭

819 முத்திறத்துவாணியத் திரண்டிலொன்றுநீசர்கள்,
மத்தராய்மயங்குகின்ற திட்டதிலிறந்துபோந்து,
எத்திறத்துமுய்வதோ ருபாயமில்லையுய்குறில்,
தொத்திறுத்ததண்டுழாய்நன்மாலைவாழ்த்திவாழ்மினோ. ௬௮

820 காணிலும்முருப்பொலார் செவிக்கினாதகீர்த்தியார்,
பேணிலும்வரந்தர மிடுக்கிலாததேவரை,
ஆணமென்றடைந்துவாழும் ஆதர்காள் எம்மாதிபால்,
பேணிநும்பிறப்பெனும் பிணக்கறுக்ககிற்றிரே. ௬௯

821 குந்தமோடுசூலம்வேல்கள் தோமரங்கள்தண்டுவாள்,
பந்தமானதேவர்கள் பரந்துவானகம்முற,
வந்தவாணனீரைஞ்ஞூறு தோள்களைத்துணித்தநாள்,
அந்தவந்தவாகுல மமரரேயறிவரே. ௭௦

838 நெற்றிபெற்றகண்ணன்விண்ணி னுதனோடுபோதின்மேல்,
நற்றவத்துநாதனோடு மற்றுமுள்ளவானவர்,
கற்றபெற்றியால்வணங்கு பாதநாதவேத, நின்
பற்றலாலொர்பற்றுமற்ற துற்றிலேனுரைக்கிலே. அஎ

839 வெள்ளைவேலைவெற்புநாட்டி வெள்ளெயிற்றராவளாய்,
அள்ளலாக்கடைந்தவன் றருவனைக்கொராமையாய்,
உள்ளநோய்கள்தீர்மருந்து வானவர்க்களித்த, எம்
வள்ளலாரையன்றிமற்றோர் தெய்வம்நான்மதிப்பனே. அஅ

840 பார்மிகுத்தபாரமுன் னொழிச்சுவானருச்சுனன்,
தேர்மிகுத்துமாயமாக்கி நின்றுகொன்றுவென்றிசேர்,
மாரதர்க்குவான்கொடுத்து வையமைவர்பாலதாம்,
சீர்மிகுத்தநின்னலாலொர் தெய்வம்நான்மதிப்பனே. அகூ

841 குலங்களாயவீரிரண்டி லொன்றிலும்பிறந்திலேன்,
நலங்களாயநற்கலைகள் நாவிலும்நவின்றிலேன்,
புலன்களைந்தும்வென்றிலேன் பொறியிலேன்புனித, நின்
இலங்குபாதமன்றிமற்றோர் பற்றிலேனெம்மீசனே. கூ0

842 பண்ணுலாவுமென்மொழிப் படைத்தடங்கணாள்பொருட்டு,
எண்ணிலாவரக்கரை நெருப்பினால்நெருக்கினாய்,
கண்ணலாலொர்கண்ணிலேன் கலந்தசுற்றம்மற்றிலேன்,
எண்ணிலாதமாயநின்னை யென்னுள்நீக்கலென்றுமே. கூக

843 விடைக்குலங்களேழடர்த்து வென்றிவேற்கண்மாதரார்,
கடிக்கலந்ததோள்புணர்ந்த காலியாய வேலைநீர்,
படைத்தடைத்ததிற்கிடந்து முன்கடைந்து நின்றனக்கு,
அடைக்கலம்புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்னவேண்டுமே. கூஉ

844 சுரும்பரங்குதண்டுழாய் துதைந்தலர்ந்தபாதமே,
விரும்பிநின்றிறைஞ்சுவேற் கிரங்கரங்கவாணனே,
கரும்பிருந்தகட்டியே கடல்கிடந்தகண்ணனே,
இரும்பரங்கவெஞ்சரம் துரந்தவில்லிராமனே. கூ௩

845 ஊனின்மேயஆவிநீ உறக்கமோடுணர்ச்சிநீ,
ஆனில்மேயவைந்தும்நீ அவற்றுள்நின்றதூய்மைநீ,
வானினோடுமண்ணும்நீ வளங்கடற்பயனும்நீ,
யானும்நீயதன்றியெம் பிரானும்நீயிராமனே. கூச

846 அடக்கரும்புலன்கள்ஐந் தடக்கியாசையாமவை,
தொடக்கறுத்துவந்துநின் தொழிற்கணின்றவென்னைநீ,
விடக்கருதிமெய்செயாது மிக்கொராசையாக்கிலும்,
கடற்கிடந்தநின்னலாலொர்கண்ணிலேனெம்மண்ணலே. கூரு

847 வரம்பிலாதமாயைமாய வையமேழும்மெய்ம்மையே,
வரம்பிலூழியேத்திலும் வரம்பிலாதகீர்த்தியாய்,
வரம்பிலாதபல்பிறப் பறுத்துவந்துநின்கழல்,
பொருந்துமா திருந்தநீ வரஞ்செய்புண்டரீகனே. கூசு

848 வெய்யவாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்துசீர்க்
கைய, செய்யபோதில்மாது சேருமார்பநாதனே,
ஐயிலாயவாக்கைநோ யறுத்துவந்துநின்னடைந்து,
உய்வதோருபாயம்நீ யெனக்குநல்கவேண்டுமே. கூஎ

849 மறம்துறந்துவஞ்சமாற்றி யைம்புலன்களாசையும்
துறந்து, நின்கணாசையே தொடர்ந்துநின்றநாயினேன்,
பிறந்திறந்துபேரிடர்ச் சுழிக்கணின்றுநீங்குமா,
மறந்திடாதுமற்றெனக்கு மாயநல்கவேண்டுமே. கூஅ

850 காட்டினான்செய்வல்வினைப் பயன்றனால்மனந்தனை,
நாட்டிவைத்துநல்லவல்ல செய்யவெண்ணினாரென,
கேட்டதன்றியென்னதாவி பின்னைகேள்வ நின்னொடும்,
பூட்டிவைத்தவென்னைநின்னுள் நீக்கல்பூவைவண்ணனே.

851 பிறப்பினோடுபேரிடர்ச் சுழிக்கண்நின்றும்நீங்குமஃது,
இறப்பவைத்தஞானநீசரைக் கரைக்கொடேற்றுமா,
பெறற்கரியநின்னபாத பத்தியானபாசனம்,
பெறற்கரியமாயனே யெனக்குநல்கவேண்டுமே. க00

852 இரந்துரைப்பதுண்டுவாழி ஏமநீர்நிறத்தமா,
வரந்தரும்திருக்குறிப்பில் வைத்ததாகில்மன்னுசீர்,
பரந்தசிந்தையொன்றிநின்று நின்னபாதபங்கயம்,
நிரந்தரம்நினைப்பதாக நீநினைக்கவேண்டுமே. க0க

853 விள்விலாதகாதலால் விளங்குபாதபோதில்வைத்து,
உள்ளுவேனதூனநோ யொழிக்குமாதெழிக்குநீர்,
பள்ளிமாயபன்றியாய வென்றிவீர, குன்றினால்
துள்ளுநீர்வரம்புசெய்ததோன்றலொன்றுசொல்லிடே. க0உ

854 திருக்கலந்துசேருமார்ப தேவதேவதேவனே,
இருக்கலந்தவேதநீதி யாகிநின்றநின்மலா,
கருக்கலந்தகாளமேக மேனியாயநின்பெயர்,
உருக்கலந்தொழிவிலா துரைக்குமாறுரைசெயே. ௧௦௫

855 கடும்கவந்தன்வக்கரன் கரன்முரன்சிரம்மவை,
இடந்துகூறுசெய்தபல் படைத்தடக்கைமாயனே,
கிடந்திருந்துநின்றியங்கு போதும்நின்னபொற்கழல்,
தொடர்ந்து விள்விலாததோர் தொடர்ச்சிநல்கவேண்டுமே.

856 மண்ணையுண்டுமிழ்ந்துபின் னிரந்துகொண்டளந்து, மண்
கண்ணுளல்லதில்லையென்று வென்றகாலமாயினாய்,
பண்ணைவென்றவின்சொல்மங்கை கொங்கைதங்குபங்கயக்
கண்ண, நின்னவண்ணமல்ல தில்லையெண்ணும்வண்ணமே.

857 கறுத்தெதிர்ந்தகாலநேமி காலனோடுகூட, அன்
றறுத்தவாழிசங்குதண்டு வில்லும்வாளுமேந்தினாய்,
தொறுக்கலந்தவூனமஃ தொழிக்கவன்றுகுன்றம்முன்,
பொறுத்தநின்புகழ்க்கலாலொர் நேசமில்லைநெஞ்சமே. ௧௦௬

858 காய்சினத்தகாசிமன்னன் வக்கரன்பவுண்டிரன்,
மாசினத்தமாலிமான் சுமாலிகேசிதேனுகன்,
நாசமுற்றுவீழநாள் கவர்ந்தநின்கழற்கலால்,
நேசபாசமெத்திறத்தும் வைத்திடேனெம்மீசனே. ௧௦௭

859 கேடில்சீர்வரத்தனைக் கெடும்வரத்தயனரன்,
நாடினோடுநாட்டமாயி ரத்தன்நாடுநண்ணிலும்,
வீடதானபோகமெய்தி வீற்றிருந்தபோதிலும்,
கூடுமாசையல்லதொன்று கொள்வனோகுறிப்பிலே. ௧௦௮

860 சுருக்குவாரையின்றியே சுருங்கினாய் சுருங்கியும்,
பெருக்குவாரையின்றியே பெருக்கமெய்துபெற்றியோய்,
செருக்குவார்கள் தீக்குணங்கள் தீர்த்ததேவதேவனென்று,
இருக்குவாய்முனிக்கணங்க ளேத்தயானுமேத்தினேன்.

861 தூயனாயுமன்றியும் சுரும்புலாவுதண்டுழாய்,
மாய நின்னைநாயினேன் வணங்கிவாழ்த்துமீதெலாம்
நீயுநின்குறிப்பினிற் பொறுத்துநல்கு வேலைநீர்ப்,
பாயலோடுபத்தர்சித்தம் மேயவேலைவண்ணனே. ௧௧௦

862 வைதுநின்னைவல்லவா பழித்தவர்க்கும் மாறில்போர்,
செய்துநின்னைசெற்றதீயில் வெந்தவர்க்கும் வந்துன்னை,
எய்தலாகுமென்பராத லாலெம்மாயநாயினேன்,
செய்தகுற்றம்நற்றமாக வேகொள்ஞாலநாதனே. கககக

863 வாள்களாகிநாள்கள்செல்ல நோய்மைகுன்றிமூப்பெய்தி,
மாளுநாளதாதலால் வணங்கிவாழ்த்தென்நெஞ்சமே,
ஆளதாகுநன்மையென்று நன்குணர்ந்ததன்றியும்,
மீள்விலாதபோகம்நல்க வேண்டும்மாலபாதமே. ககஉ

864 சலங்கலந்தசெஞ்சடைக் கறுத்தகண்டன் வெண்டலைப்,
புலன்கலங்கவுண்டபாத கத்தன்வன்துயர்கெட,
அலங்கல்மார்வில்வாசநீர் கொடுத்தவன்னடுத்தசீர்,
நலங்கொள்மாலைநண்ணும்வண்ணமெண்ணுவாழிநெஞ்சமே.

865 ஈனமாயவெட்டுநீக்கி யேதமின்றிமீதுபோய்,
வானமாளவல்லையேல் வணங்கிவாழ்த்தென்நெஞ்சமே,
ஞானமாகிஞாயிறாகி ஞாலமுற்றுமோரெயிற்று,
ஏனமாயிடந்தமூர்த்தி யெந்தைபாதமெண்ணியே. ககச

866 *அத்தனாகியன்னையாகி யாளுமெம்பிரானுமாய்,
ஒத்தோவ்வாதபல்பிறப் பொழித்துநம்மையாட்கொள்வான்,
முத்தனார்முகுந்தனார் புகுந்துநம்முள்மேவினார்,
எத்தினாலிடர்க்கடல் கிடத்தியேழைநெஞ்சமே. ககரு

867 மாறுசெய்தவாளரக்கன் நாளுலப்ப, அன்றிலங்கை
நீறுசெய்துசென்றுகொன்று வென்றிகொண்டவீரனார்,
வேறுசெய்துதம்முளென்னை வைத்திடாமையால், நமன்
கூறுசெய்துகொண்டிறந்த குற்றமெண்ணவல்லனே. ககசு

868 அச்சம்நோயொடல்லல்பல் பிறப்புவாயமூப்பிவை,
வைத்தசிந்தைவைத்தவாக்கை மாற்றிவானிலேற்றுவான்,
அச்சுதனநந்தகீர்த்தி யாதியந்தமில்லவன்,
நச்சுநாகணைக்கிடந்த நாதன்வேதகீதனே. ககஎ

869 சொல்லினும்தொழிற்கணும் தொடக்கறாதவன்பினும்,
அல்லுநன்பகலினோடு மானமாலைகாலையும்,
வல்லிநாண்மலர்க்கிழத்தி நாதபாதபோதினை,
புல்லியுள்ளம்விள்விலாது பூண்டுமீண்டதில்லையே. ககஅ

870 *பொன்னிசூழரங்கமேய பூவைவண்ணமாயகேள்,
என்னதாவியென்னும்வல் வினையினுள்கொழுந்தெழுந்து,
உன்னபாதமென்னநின்ற வொண்சுடர்க்கொழுமலர்,
மன்னவந்துபூண்டுவாட்ட மின்றியெங்கும் நின்றதே. ககக

871 *இயக்கறாதபல்பிறப்பி லென்னைமாற்றியின்றுவந்து,
உயக்கொள்மேகவண்ணன்நண்ணி யென்னிலாயதன்னுளே,
மயக்கினான்றன்மன்னுசோதி யாதலாலென்னாவிதான்,
இயக்கெலாமறுத்தறாத வின்பவீடுபெற்றதே. கஉ0

பூவாறைந்துமூன்று நின்றுநாக மொன்றாதிதாது தன்னுள்சொல் - சொல்லுலகின்னைதூய்மை அங்கம் தலையேகவிடத்த புள்கூசமரங்கன் - அரங்கன்பண்டு வானிறக்கங்கை வாத்தில் ஆண் விண்படைபாத்தில் வானகம்கால - காலகுரக்குமின்னாதி அம்புஆடகம் காய்த்தகடம் வெற் பானைஆயன் - ஆயன்வேறு வெஞ்சினபால் மண்தோடுகார்குன்று கொண்டை வெண்டிரைசாம் - சாம்பொற்றைமோடியிலை மன்னிலங்கை சங்குமாம் சாலிசெழுநடந்த - நடந்தகாண்டம்நன்றுநின்றது நிற்பது மின்று சண்டமுத்திறம் காணில்குந்தம்வண்டு - வண்டுபோதில்மாம் அறிந்து ஒன்றுபுன்புல எட்டுச்சோர்வுபத்தின் வாசிகடை - கடைஎத்திரம் மட்டுப் பின் நச்சரா சாடு நெற்றிவெள்ளை பார்குலம்பண் - பண்விடை சுரும்பூன் அடக்குவாம்பு வெய்யமறம்காட்டினான் பிறப்பிரந்து - இரந்து வீள்திருகடும் மண்ணைக்கறுத்துகாய் சினக்கேடுசுருக்குச் தூயன் வைது - வைதுவாள்சலம் ஈனமத்தன்மாறச்சம்சொல் பொன்னி இயக்கறாத காவல்.

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:

திருமாலை தனியன்

மற்றொன்றும் வேண்டா மனமே மதிளரங்கர்[1],
கற்றினம் மேய்த்த கழலிணைக்கீழ்,—உற்ற
திருமாலைபாடும்சீர்த் தொண்டரடிப்பொடியெம்
பெருமானை, எப்பொழுதும் பேசு.

[1] திருவரங்கப்பெருமாளரைய ரருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீ

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருமாலை

872 *காவலிற்புலனைவைத்துக் கலிதனைக்கடக்கப்பாய்ந்து,
நாவலிட்டுழிதருகின்றோம் நமன்தமர்தலைகள்மீதே,
மூவுலகுண்டுமிழ்ந்த முதல்வநின்நாமம்கற்ற,
ஆவலிப்புடைமைகண்டா யரங்கமாநகருளானே. க

873 *பச்சைமாமலைபோல்மேனி பவளவாய்கமலச்செங்கண்
அச்சுதா அமரரேறே ஆயர்தம்கொழுந்தேயென்னும்,
இச்சுவைதவிரயான்போ யிந்திரலோகமாளும்,
அச்சுவைபெறினும்வேண்டே னரங்கமாநகருளானே. உ

874 வேதநூல்பிராயம்நூறு மனிசர்தாம்புகுவரேலும்,
பாதியுமுறங்கிப்போகும் நின்றதில் பதினையாண்டு,
பேதைபாலகனதாகும் பிணிபசிமூப்புத்துன்பம்,
ஆதலால்பிறவிவேண்டே னரங்கமாநகருளானே. ௩

875 மொய்த்தவல்வினையுள்நின்று மூன்றெழுத்துடையபேரால்,
கத்திரபந்துமன்றே பராங்கதிகண்டுகொண்டான்,
இத்தனையடியாரானார்க் கிரங்கும்நம்மரங்கனாய,
பித்தனைப் பெற்றுமந்தோ பிறவியுள் பிணங்குமாறே. ௪

876 பெண்டிரால்சுகங்களுய்ப்பான் பெரியதோரிடும்பைபூண்டு,
உண்டிராக்கிடக்கும்போது உடலுக்கேகரைந்துநைந்து,
தண்டுழாய்மாலைமார்பன் தமர்களாய்ப்பாடியாடி,
தொண்டுபூண்டமுதமுண்ணாத்தொழும்பர்சோறுகக்குமாறே.

877 மறம்சுவர்மதிளெடுத்து மறுமைக்கேவெறுமைபூண்டு,
புறம்சுவரோட்டைமாடம் புரளும்போதறியமாட்டீர்,
அறம்சுவராகிநின்ற வரங்கனார்க்காட்செய்யாதே,
புறம்சுவர்கோலஞ்செய்து புள்கவ்வக்கிடக்கின்றீரே. ௬

878 புலையறமாகிநின்ற புத்தொடுசமணமெல்லாம்,
கலையறக்கற்றமாந்தர் காண்பரோகேட்பரோதாம்,
தலையறுப்புண்டும்சாவேன் சத்தியங்காண்மின்ஐயா,
சிலையினாலிலங்கைசெற்ற தேவனேதேவனாவான். எ

879 வெறுப்பொடுசமணர்முண்டர் விதியில்சாக்கியர்கள், நின்பால்
பொறுப்பரியனகள்பேசில் போவதேநோயதாகி,
குறிப்பெனக்கடையுமாகில் கூடுமேல் தலையை ஆங்கே,
அறுப்பதேகருமங்கண்டா யரங்கமாநகருளானே. அ

880 மற்றுமோர்தெய்வமுண்டே மதியிலாமானிடங்காள்,
உற்றபோதன்றிநீங்க ளொருவனென்றுணரமாட்டீர்,
அற்றமேலொன்றறியீ ரவனல்லால்தெய்வமில்லை,
கற்றினம்மேய்த்தவெந்தை கழலிணைபணிமினீரே. கூ

881 நாட்டினான்தெய்வமெங்கும் நல்லதோரருள்தன்னாலே,
காட்டினான்திருவரங்க முய்பவர்க்குய்யும்வண்ணம்,
கேட்டிரேநம்பிமீர்காள் கெருடவாகனனும்நிற்க,
சேட்டைதன்மடியகத்துச் செல்வம்பார்த்திருக்கின்றீரே. க0

882 ஒருவில்லாலோங்குமுந்நீ ரடைத்துலகங்களுய்ய,
செருவிலேயரக்கர்கோனைச் செற்றநம்சேவகனார்,
மருவியபெரியகோயில் மதில்திருவரங்கமென்னா,
கருவிலேதிருவிலாதீர் காலத்தைக்கழிக்கின்றீரே. கக

883 நமனும் முற்கலனும்பேச நரகில்நின்றார்கள்கேட்க,
நரகமேசுவர்க்கமாகும் நாமங்களுடையநம்பி,
அவனதூரரங்கமென்னாது அயர்த்துவீழ்ந்தழியமாந்தர்,
கவலையுள் படுகின்றாரென் றதனுக்கேகவல்கின்றேனே. கஉ

884 எறியுநீர்வெறிகொள்வேலை மாநிலத்துயிர்களெல்லாம்,
வெறிகொள்பூந்துளவமாலை விண்ணவர்கோனையேத்த,
அறிவிலாமனிதரெல்லா மரங்கமென்றழைப்பராகில்,
பொறியில்வாழ்நரகமெல்லாம் புல்லெழுந்தொழியுமன்றே.

885 *வண்டினமுரலும்சோலை மயிலினமாலும்சோலை,
கொண்டல்மீதணவும்சோலை குயிலினம்கூவும்சோலை,
அண்டர்கோனமரும்சோலை அணிதிருவரங்கமென்னா,
மிண்டர்பாய்ந்துண்ணும்சோற்றை விலக்கிநாய்க்கிடுமினீரே.

886 மெய்யர்க்கேமெய்யனாகும் விதியிலாவென்னைப்போல,
பொய்யர்க்கேபொய்யனாகும் புட்கொடியுடையகோமான்,
உய்யப்போமுணர்வினார்கட் கொருவனென்றுணர்ந்தபின்னை,
ஐயப்பாடறுத்துத்தோன்று மழகனூரரங்கமன்றே. கரு

887 சூதனாய்க்கள்வனாகித் தூர்த்தரோடிசைந்தகாலம்,
மாதரார்கயல்கணென்னும் வலையுள்பட்டழுந்துவேனை,
போதரேயென்றுசொல்லிப் புந்தியில்புகுந்து, தன்பால்
ஆதரம்பெருகவைத்த வழகனூரரங்கமன்றே. ௧௬

888 விரும்பிநின்றேத்தமாட்டேன்விதியிலேன்மதியொன்றில்லை,
இரும்புபோல்வலியநெஞ்ச மிறையிறையுருகும்வண்ணம்,
சுரும்பமர்சோலைசூழ்ந்த அரங்கமாகோயில்கொண்ட,
கரும்பினைக்கண்டுகொண்டென்கண்ணிணைகளிக்குமாறே. ௧௭

889 இனிதிரைத்திவலைமோத வெறியும்தண்பரவைமீதே,
தனிகிடந்தரசுசெய்யும் தாமரைக்கண்ணனெம்மான்,
கனியிருந்தனையசெவ்வாய் கண்ணனைக்கண்டகண்கள்,
பனியரும்புதிருமாலோ என்செய்கேன்பாவியேனே. ௧௮

890 *குடதிசைமுடியைவைத்துக் குணதிசைபாதம்நீட்டி,
வடதிசைபின்புகாட்டித் தென்திசையிலங்கைநோக்கி,
கடல்நிறக்கடவுளெந்தை யரவணைத்துயிலுமாகண்டு,
உடலெனக்குருகுமாலோ என்செய்கேனுலகத்தீரே. ௧௯

891 பாயுநீரரங்கந்தன்னுள் பாம்பணைப்பள்ளிகொண்ட,
மாயனார்திருநன்மார்பும் மரகதவுருவும்தோளும்,
தூயதாமரைக்கண்களும் துவரிதழ்ப்பவளவாயும்,
ஆயசீர்முடியும்தேசு மடியரோர்க்ககலலாமே. ௨௦

892 பணிவினால்மனமதொன்றிப் பவளவாயரங்கனார்க்கு,
துணிவினால்வாழமாட்டாத் தொல்லைநெஞ்சேநீசொல்லாய்,
அணியனார்செம்பொனாய அருவரையனையகோயில்,
மணியனார்கிடந்தவாற்றை மனத்தினால் நினைக்கலாமே. ௨௧

893 பேசிற்றேபேசலல்லால் பெருமையொன்றுணரலாகாது,
ஆசற்றார்தங்கட்கல்லா லறியலாவானுமல்லன்,
மாசற்றார்மனத்துளானை வணங்கிநாமிருப்பதல்லால்,
பேசத்தானாவதுண்டோ பேதைநெஞ்சே நீசொல்லாய். ௨௨

894 கங்கையிற்புனிதமாய காவிரிநடுவுபாட்டு,
பொங்குநீர்பரந்துபாயும் பூம்பொழிலரங்கந்தன்னுள்,
எங்கள்மாலிறைவனீசன் கிடந்ததோர்கிடக்கைகண்டும்,
எங்ஙனம்மறந்துவாழ்கே னேழையேனேழையேனே. ௨௩

895 வெள்ளநீர்பரந்துபாயும் விரிபொழிலரங்கந்தன் னுள்,
கள்வனார் கிடந்தவாறும் கமலநன் முகமுங்கண்டு,
உள்ளமேவலியைபோலு மொருவனென் றுணரமாட்டாய்,
கள்ளமேகாதல்செய்துன் கள்ளத்தேகழிக்கின்றாயே. ௨௪

896 குளித்துமூன்றனலையோம்பும் குறிகொளந்தணமைதன்னை,
ஒளித்திட்டேனென்கணில்லை நின்கணும்பத்தனல்லேன்,
களிப்பதென்கொண்டுநம்பீ கடல்வண்ணாகதறுகின்றேன்,
அளித்தெனக்கருள்செய்கண்டா யரங்கமாநகருளானே. ௨௫

897 போதெல்லாம்போதுகொண்டுன்பொன்னடிபுனையமாட்டேன்,
தீதிலாமொழிகள் கொண்டுன் திருக்குணம்செப்பமாட்டேன்,
காதலால்நெஞ்சமன்பு கலந்திலேனதுதன்னாலே,
ஏதிலேனரங்கர்க்குஎல்லே என்செய்வான்தோன்றினேனே.

898 குரங்குகள்மலையைநூக்கக் குளித்துத்தாம்புரண்டிட்டோடி,
தரங்கநீர்டைக்கலுற்ற சலமிலாவணிலம்போலேன்,
மரங்கள்போல்வலியநெஞ்ச வஞ்சனேன்நெஞ்சுதன்னால்,
அரங்கனார்க்காட்செய்யாதே அளியத்தேனயர்க்கின்றேனே.

899 உம்பராலறியலாகா வொளியுளார் ஆனைக்காகி,
செம்புலாலுண்டுவாழும் முதலைமேல்சீறிவந்தார்,
நம்பரமாய்துண்டே நாய்களோம் சிறுமையோரா,
எம்பிராற்காட்செய்யாதே யென்செய்வான்தோன்றினேனே.

900 ஊரிலேன்காணியில்லை உறவுமற்றொருவரில்லை,
பாரில்நின்பாதமூலம் பற்றிலேன்பரமமூர்த்தி,
காரொளிவண்ணனே கண்ணனே கதறுகின்றேன்,
ஆருளர்களைகணம்மா அரங்கமாநகருளானே. ௨௯

901 மனத்திலோர்தூய்மையில்லை வாயிலோரின்சொலில்லை,
சினத்தினால்செற்றம்நோக்கித் தீவிளிவிளிவன்வாளா,
புனத்துழாய்மாலையானே பொன்னிசூழ்திருவரங்கா,
எனக்கினிக்கதியென்சொல்லா யென்னையாளுடையகோவே.

902 தவத்துளார்தம்மிலல்லேன் தனம்படைத்தாரிலல்லேன்,
உவர்த்தநீர்போலவென்ற னுற்றவர்க்கொன்றுமல்லேன்,
துவர்த்தசெவ்வாயினார்க்கே துவக்கறத் துரிசனானேன்,
அவத்தமேபிறவிதந்தா யரங்கமாநகருளானே. ௩௧

903 ஆர்த்துவண்டலம்பும்சோலை யணிதிருவரங்கந்தன்னுள்,
கார்த்திரளனையமேனிக் கண்ணனே உன்னைக்காணும்,
மார்க்கமொன்றறியமாட்டா மனிசரில்துரிசனாய,
மூர்க்கனேன்வந்துநின்றேன் மூர்க்கனேன்மூர்க்கனேனே.

904 மெய்யெல்லாம்போகவிட்டு விரிகுழலாரில்பட்டு,
பொய்யெல்லாம்பொதிந்துகொண்டபோட்கனேன்வந்துநின்றேன்.
ஐயனே அரங்கனே உன்னருளென்னுமாசைதன்னால்,
பொய்யனேன்வந்துநின்றேன்பொய்யனேன்பொய்யனேனே.

905 உள்ளத்தேயுறையும்மாலை உள்ளுவானுணர்வொன்றில்லா,
கள்ளத்தேனானும்தொண்டாய்த் தொண்டுக்கேகோலம்பூண்டேன்,
உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லா முடனிருந்தறிதியென்று,
வெள்கிப்போயென்னுள்ளேநான் விலவறச்சிரித்திட்டேனே.

906 தாவியன்றுலகமெல்லாம் தலைவிளாக்கொண்டவெந்தாய்,
சேவியேனுன்னையல்லால் சிக்கெனச்செங்கண்மாலே,
ஆவியே அமுதே என்ற னாருயிரனையவெந்தாய்,
பாவியேனுன்னையல்லால் பாவியேன்பாவியேனே. ௩௫

907 மழைக்கன்றுவரைமுனேந்தும் மைந்தனே மதுரவாறே,
உழைக்கன்றேபோலநோக்க முடையவர்வலையுள்பட்டு,
உழைக்கின்றேற்கென்னைநோக்காதொழிவதே,உன்னையன்றே
அழைக்கின்றேன் ஆதிமூர்த்தி அரங்கமாநகருளானே. ௩௬

908 தெளிவிலாக்கலங்கல்நீர்சூழ் திருவரங்கத்துள்ளோங்கும்,
ஒளியுளார்தாமேயன்றே தந்தையும்தாயுமாவார்,
எளியதோரருளுமன்றே யென்திறத்தெம்பிரானார்,
அளியன்நம்பையல்என்னார் அம்மவோ கொடியவாறே. ௩௭

909 *மேம்பொருள்போகவிட்டு மெய்ம்மையைமிகவுணர்ந்து,
ஆம்பரிசறிந்துகொண்டு ஐம்புலனகத்தடக்கி,
காம்பறத்தலைசிரைத்துன் கடைத்தலையிருந்து, வாழும்
சோம்பரைஉகத்திபோலும் சூழ்புனலரங்கத்தானே. ௩௮

910 அடிமையில்குடிமையில்லா அயல் சதுப்பேதிமாரில்,
குடிமையில்கடைமைபட்ட குக்கரில்பிறப்பரேலும்,
முடியினில்துளபம்வைத்தாய் மொய்கழற்கன்புசெய்யும்,
அடியரையுகத்திபோலு மரங்கமாநகருளானே. ௩௯

911 திருமறுமார்வ நின்னைச் சிந்தையுள் திகழவைத்து,
மருவியமனத்தராகில் மாநிலத்துயிர்களெல்லாம்,
வெருவுறக்கொன்றுசுட்டிட்டீட்டியவினையரேலும்,
அருவினைப்பயனதுய்யார் அரங்கமாநகருளானே. ௪0

912 வானுளாரறியலாகா வானவா என்பராகில்,
தேனுலாந்துளபமாலைச் சென்னியா யென்பராகில்,
ஊனமாயினகள்செய்யு மூனகாரர்களேலும்,
போனகம்செய்தசேடம் தருவரேல்புனிதமன்றே. ௪௧

913 பழுதிலாவொழுகலாற்றுப் பலசதுப்பேதிமார்கள்,
இழிகுலத்தவர்களேலு மெம்மடியார்களாகில்,
தொழுமினீர்கொடுமின்கொள்மி னென்றுநின்னோடுமொக்க,
வழிபடவருளினாய்போல் மதில்திருவரங்கத்தானே. ௪௨

914 அமரவோரங்கமாறும் வேதமோர்நான்குமோதி,
தமர்களில்தலைவராய சாதியந்தணர்களேலும்,
நுமர்களைப்பழிப்பராகில் நொடிப்பதோரளவில், ஆங்கே
அவர்கள்தாம்புலையர்போலு மரங்கமாநகருளானே. ௪௩

915 *பெண்ணுலாம்சடையினானும் பிரமனுமுன்னைக்காண்பான்,
எண்ணிலாவூழியூழி தவஞ்செய்தார்வெள்கிநிற்ப,
விண்ணுளார்வியப்பவந்து ஆனைக்கன்றருளையீந்த
கண்ணறா, உன்னையன்றோ களைகணாக் கருதுமாறே. ௪௪

916 *வளவெழும்தவளமாட மதுரைமாநகரந்தன்னுள்,
கவளமால்யானைகொன்ற கண்ணனை அரங்கமாலை,
துளவத்தொண்டாயதொல்சீர்த்தொண்டரடிப்பொடிசொல்,
இளையபுன்கவிதையேலு மெம்பிராற்கினியவாறே. ௪௫

காவல் பச்சை வேதம் மொய்த்த பெண்டிர் மறம்புலை வெறுப்பு மற்றும் நாட்டினான் ஒருநமனும் எறி வண்டுமெய் சூதுவிரும்பி இனிது குடபாய் பணிபேசு கங்கைவெள்ளம் குளித்து போதுதாங்கு உம்பரால் ஊர்மனம் தவமார்த்து மெய்யுள்ளந்தாவி மழைதெளி மேம்பொருளடிமை திருவான் பழுதிலா அமரப்பெண் வளவெழும் கதிர்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

திருப்பள்ளியெழுச்சி தனியன்கள்

தமேவமத்வா பரவாஸுதேவம்[1]
ரங்கேஶயம் ராஜவ தர்ஹணீயம்
ப்ரபோதிகீம் யோக்ருத ஸூக்திமாலாம்
பக்தாங்க்ரிரேணும் பகவந்த மீடே.

மண்டங் குடியென்பர் மாமறையோர், மன்னியசீர்[2]
தொண்ட ரடிப்பொடி, தொன்னகரம்,—வண்டு
திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத் தம்மானைப், பள்ளி
உணர்த்தும் பிரானுதித்த வூர்.

---

[1] திருமாலையாண்டான் அருளியது. இதன் உரை :—திருவரங்கத்திலே பள்ளிகொண்ட பரவாஸுதேவனை மன்னரைப்போலப் போற்றுதற்குரியவனாகவே கருதித் திருப்பள்ளியுணர்த்தும் பாமாலை கட்டிய தொண்டரடிப்பொடி யென்னும் பகவானைத் துதிக்கிறேன்.

[2] திருவரங்கப்பெருமாளரைய ரருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீ

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருப்பள்ளியெழுச்சி

917 *கதிரவன்குணதிசைச்சிகரம்வந்தணைந்தான்
கனவிருளகன்றது காலையம்பொழுதாய்,
மதுவிரிந்தொழுகினமாமலரெல்லாம்
வானவரரசர்கள்வந்துவந்தீண்டி,
எதிர்திசைநிறைந்தனரிவரொடும்புகுந்த
இருங்களிற்றீட்டமும்பிடியொடுமுரசும்,
அதிர்தலிலலைகடல்போன்றுளதெங்கும்
அரங்கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே. ௧

918 கொழுங்கொடிமுல்லையின்கொழுமலரணவிக்
கூர்ந்தது குணதிசைமாருதமிதுவோ,
எழுந்தனமலரணைப்பள்ளிகொள்ளன்னம்
ஈன்பனிநனைந்ததமிருஞ்சிறகுதறி,
விழுங்கியமுதலையின்பிலம்புரைபேழ்வாய்
வெள்ளெயிறுறவதன்விடத்தினுக்கனுங்கி,
அழுங்கியவானையினருந்துயர்கெடுத்த
அரங்கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே. ௨

919 சுடரொளிபரந்தனசூழ்திசையெல்லாம்
துன்னியதாரகைமின்னொளிசுருங்கி,
படரொளிபசுத்தனன்பனிமதியிவனோ
பாயிருளகன்றதுபைம்பொழில்கமுகின்,
மடலிடைக்கீறிவண்பாளைகள்நாற
வைகறைகூர்ந்ததுமாருதமிதுவோ,
அடலொளிதிகழ்தருதிகிரியந்தடக்கை
அரங்கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே. ௩

920 மோட்டிளமேதிகள் தளைவிடுமாயர்கள்
வேய்ங்குழலோசையும் விடைமணிக்குரலும்,
ஈட்டியஇசை திசைபரந்தனவயலுள்
இரிந்தனசுரும்பினம் இலங்கையர்குலத்தை,
வாட்டியவரிசிலைவானவரேறே
மாமுனிவேள்வியைக்காத்து, அவபிரதம்
ஆட்டியவடுதிறலயோத்தியெம்மரசே
அரங்கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே. ௪

921 புலம்பினபுட்களும் பூம்பொழில்களின்வாய்
போயிற்றுக்கங்குல்புகுந்ததுபுலரி,
கலந்ததுகுணதிசைக் கனைகடலரவம்
களிவண்டுமிழற்றியகலம்பகம்புனைந்த,
அலங்கலந்தொடையல்கொண்டடியிணைபணிவான்
அமரர்கள் புகுந்தனராதலிலம்மா,
இலங்கையர்கோன்வழிபாடுசெய்கோயில்
எம்பெருமான் பள்ளியெழுந்தருளாயே. ரு

922 இரவியர்மணிநெடுந்தேரொடுமிவரோ,
இறையவர்பதினொருவிடையருமிவரோ,
மருவியமயிலினனறுமுகனிவனே
மருதரும்வசுக்களும்வந்துவந்தீண்டி,
புரவியோடாடலும்பாடலும்தேரும்
குமரதண்டம்புகுந்தீண்டியவெள்ளம்,
அருவரையனையநின்கோயில்முன்னிவரோ
அரங்கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே. சு

923 அந்தரத்தமரர்கள்கூட்டங்களிவையோ
அருந்தவமுனிவரும்மருதருமிவரோ,
இந்திரனானையும்தானும்வந்திவனே
எம்பெருமானுன்கோயிலின்வாசல்,
சுந்தரர்நெருக்கவிச்சாதரர்நூக்க
இயக்கரும்மயங்கினர்திருவடிதொழுவான்,
அந்தரம்பாரிடமில்லைமற்றிதுவோ
அரங்கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே. எ

924 வம்பவிழ்வானவர் வாயுறைவழங்க
மாநிதிகபிலையொண்கண்ணாடிமுதலா,
எம்பெருமான்படிமக்கலம்காண்டற்கு
ஏற்பனவாயினகொண்டுநன்முனிவர்,
தும்புருநாரதர்புகுந்தனரிவரோ
தோன்றினனிரவியும்துலங்கொளிபரப்பி,
அம்பரதலத்தில்நின்றகல்கின்றதிருள்போய்
அரங்கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே. அ

925 *ஏதமில்தண்ணுமையெக்கம்மத்தளியாழ்
குழல்முழவமோடிசைதிசைகெழுமி,
கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கெருடர்கள்
கந்தருவரவர்கங்குலுளெல்லாம்,
மாதவர்வானவர்சாரணரியக்கர்
சித்தரும்மயங்கினர்திருவடிதொழுவான்,
ஆதலிலவர்க்குநாளோலக்கமருள
அரங்கத்தம்மா பள்ளியெழுந்தருளாயே. கூ

926 *கடிமலர்க்கமலங்கள்மலர்ந்தனவிவையோ
கதிரவன்கனைகடல்முளைத்தனனிவனோ,
துடியிடையார்சுரிகுழல்பிழிந்துதறித்
துகிலுடுத்தேறினர்சூழ்புனலரங்கா,
தொடையொத்ததுளவமும்கூடையும்பொலிந்து
தோன்றியதோள்தொண்டரடிப்பொடியென்னும்
அடியனை, அளியனென்றருளியுன்னடியார்க்
காட்படுத்தாய்பள்ளியெழுந்தருளாயே. க0

கதிர்கொழுசுடர் மேட்டுப்புலமிரவி அந்தாம் வம்பவிழ் ஏதம்கடி அமலன்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:

அமலனாதிபிரான் தனியன்கள்

ஆபாதசூடமநுபூய ஹரிம்ஶயாநம்[1]
மத்யேகவேரது3ஹிதுர்முதி3தாந்தராத்மா
அத்3ரஷ்ட்ருதாம்நயநயோர்விஷயாந்தராணாம்
யோநிஶ்சிகாயமநவைமுநிவாஹநம்தம்.

காட்டவேகண்டபாத கமலநல்லாடையுந்தி[2],
தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்புகண்டம்செவ்வாய்,
வாட்டமில்கண்கள்மேனி முனியேறித்தனிபுகுந்து,
பாட்டினால்கண்டுவாழும் பாணர்தாள்பரவினோமே.

---

[1]பெரியநம்பிகள் அருளியது. இதன் உரை:—எவர் காவேரி நடுவிலே பள்ளிகொள்ளும் ஹரியை அடிமுதல் முடிகாறும் அனுபவித்து உவந்த வுள்ளத்தராய் தம் இருகண்களும் மற்றெவையும் காணாத தன்மையன என்று நிச்சயித்தாரோ, (லோகஸாரங்க) முனியை வாகனமாகக் கொண்டெழுந்தருளிய அவரை தியானிக்கிறேன்.

[2] திருமலைநம்பிக ளருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீ

திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த

அமலனாதிபிரான்†

927 *அமலனாதிபிரா னடியார்க்கென்னையாட்படுத்த
விமலன், விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில்வேங்கடவன்,
நிமலன்நின்மலன்நீதிவானவன் நீள்மதிளரங்கத்தம்மான், தி
கமலபாதம்வந்தென்கண்ணினுள்ளனவொக்கின்றதே. [ருக்

928 உவந்தவுள்ளத்தனா யுலகமளந்தண்டமுற,
நிவந்தநீண்முடிய னன்று நேர்ந்தநிசாசரரை, [ன், அரைச்
கவர்ந்தவெங்கணைக்காகுத்தன்கடியார்பொழிலரங்கத்தம்மா
சிவந்தவாடையின்மேல் சென்றதாமெனசிந்தனையே. உ

929 *மந்திபாய் வடவேங்கடமாமலை, வானவர்கள்
சந்திசெய்யநின்றா னரங்கத்தரவினணையான், [றெழில்
அந்திபோல்நிறத்தாடையு மதன்மேலயனைப்படைத்ததோ
உந்திமேலதன்றோ அடியேனுள்ளத்தினுயிரே. ங

930 சதுரமாமதிள்சூழிலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்
துதிரவோட்டி, ஓர்வெங்கணையுய்த்தவ னோதவண்ணன்,
மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடரங்கத்தம்மான், திருவயிற்
றுதரபந்தன மென்னுள்ளத்துள்நின் றுலாகின்றதே. ச

931 பாரமாய பழவினைபற்றறுத்து, என்னைத்தன்
வாரமாக்கிவைத்தான் வைத்ததன்றியென்னுள்புகுந்தான்,
கோரமாதவம்செய்தனன்கொலறியேனரங்கத்தம்மான், திரு
வாரமார்பதன்றோ அடியேனையாட்கொண்டதே. ரு

932 துண்டவெண்பிறையான் துயர்தீர்த்தவன், அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ்பொழில்சூ ழரங்கநகர்மேயவப்பன், [றும்
அண்டரண்டபகிரண்டத்தொருமாநிலமெழுமால்வரை, முற்
உண்டகண்டங்கண்டீ ரடியேனையுய்யக்கொண்டதே. சா

---

†இது நித்யாநுஸந்தானத்திலுள்ளது.

933 கையினார் சுரிசங்கனலாழியர், நீள்வரைபோல்
மெய்யனார் துளபவிரையார்கமழ்நீண்முடியெம்
ஐயனார், அணியரங்கனு ரரவினணைமிசைமேயமாயனார்,
செய்யவாயையோ என்னைச்சிந்தைகவர்ந்ததுவே. எ

934 பரியனாகிவந்த வவுணனுடல்கீண்ட, அமரர்க்
கரியவாதிப்பிரா னரங்கத்தமலன்முகத்து,
கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி,நீண்டவப்
பெரியவாயகண் களென்னைப்பேதைமைசெய்தனவே. அ

935 *ஆலமாமரத்தினிலைமே லொருபாலகனாய்,
ஞாலமேழுமுண்டா னரங்கத்தரவினணையான், [ல்
கோலமாமணியாரமும்முத்துத்தாமமும்முடிவில்லதோரெழி
நீலமேனியையோ நிறைகொண்ட தென்னெஞ்சினையே. கூ

936 *கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய்வெண்ணெ
யுண்டவாயன், என்னுள்ளம்கவர்ந்தானை,
அண்டர்கோனணியரங்கன் என்னமுதினைக்
கண்டகண்கள், மற்றொன்றினைக்காணாவே. கய

அமலனுவந்தமந்தி சதுரம்பாரம்துண்டம் கைபரிஆலம் கொண்டல் கண்ணி.

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு தனியன்கள்

அவிதித விஷயாந்தர ஶ்ஶடாரே[1]
ருபநிஷதா முபகாநமாத்ரபோக:
அபிச குணவஶாத் ததேகஶேஷீ
மதுரகவிர் ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து.

வேறொன் றும்நானறியேன் வேதம் தமிழ்செய்த,[2]
மாறன்சடகோபன்வண்குருகூர்—ஏறு, எங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியார், எம்மை
ஆள்வாரவரே யரண்.

---

[1] ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் அருளியது - இதன் உரை :—மற்றொன்றினை யும் அறியாதவராய், சடகோபருடைய உபநிடதங்களைப் பாடுவதை மட்டுமே அநுபவமாகவுடையவராய், அவருடைய குணத்தினால் அவ ரொருவரையே பிரானாகக் கொண்ட மதுரகவியார் என் மனத்தே தோன்றியருளுக.

[2] ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் அருளியது.

ஸ்ரீ

மதுரகவியாழ்வா ரருளிச்செய்த

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு†

937 *கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயன், என்னப்பனில்,
நண்ணித்தென்குருகூர் நம்பியென்றக்கால்,
அண்ணிக்குமமுதூறு மென்னாவுக்கே. க

938 நாவினால்நவிற் றின்பமெய்தினேன்,
மேவினே னவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே,
தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி,
பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே. உ

939 திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடை,
கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்நான்,
பெரியவண்குருகூர் நகர்நம்பிக்கா
ளுரியனாய், அடியேன்பெற்றநன்மையே. ந

940 நன்மையால்மிக்க நான்மறையாளர்கள்,
புன்மையாகக் கருதுவராதலின்,
அன்னையாயத்தனா யென்னையாண்டிடும்
தன்மையான், சடகோபனென்நம்பியே. ச

941 நம்பினேன் பிறர்நன்பொருள் தன்னையும்,
நம்பினேன் மடவாரையும்முன்னெலாம்,
செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர்நம்பிக்
கன்பனாய், அடியேன்சதிர்த்தேனின்றே. ரு

942 இன்றுதொட்டுமெழுமையுமெம்பிரான்,
நின்றுதன்புக ழேத்தவருளினான்,
குன்றமாடத் திருக்குருகூர்நம்பி,
என்றுமென்னை யிகழ்விலன்காண்மினே. சா

---

†இது நித்யானுஸந்தானத்திலுள்ளது.

943 கண்டுகொண்டென்னைக் காரிமாறப்பிரான்,
பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான்,
எண்டிசையு மறியவியம்புகேன்,
ஒண்டமிழ்ச் சடகோபனருளையே. எ

944 அருள்கொண்டாடு மடியவரின்புற,
அருளினானவ் வருமறையின்பொருள்,
அருள்கொண்டாயிரமின் தமிழ்ப்பாடினான்,
அருள்கண்டீ ரிவ்வுலகினில் மிக்கதே. அ

945 மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள்,
நிற்கப்பாடியென்நெஞ்சுள்நிறுத்தினான்,
தக்கசீர்ச்சட கோபனென்நம்பிக்கு, ஆட்
புக்ககாத லடிமைப்பயனன்றே. கூ

946 *பயனன்றாகிலும் பாங்கலராகிலும்,
செயல்நன்றாகத் திருத்திப்பணிகோள்வான்,
குயில்நின்றால்பொழில்சூழ் குருகூர்நம்பீ,
முயல்கின்றேனுன்றன் மொய்கழற்கன்பையே. க0

947 *அன்பன்தன்னை யடைந்தவர்கட்கெல்லாம்
அன்பன், தென்குருகூர் நகர்நம்பிக்கு,
அன்பனாய் மதுரகவிசொன்னசொல்
நம்புவார்பதி, வைகுந்தம்காண்மினே. கக

கண்ணி நாவினால் திரி நன்மையால் நம்பினேன் இன்று கண்டு அருள் மிக்க பயன் அன்பன் வாடினேன்.

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

முதலாயிரம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரிய திருமொழி தனியன்கள்

கலயாமிகலித்வம்ஸம் கவிம்லோகதிவாகரம்[1]
யஸ்யகோபி: ப்ரகாஶாபி: ஆவித்யம்நிஹதம்தம:

வாழிபரகாலன்வாழிகலிகன்றி,[2]
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழியரோ,
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள், மங்கையர்கோன்
தூயோன்சுடர்மானவேல்.

நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீப மடங்காநெடும்பிறவி[3]
நஞ்சுக்குநல்லவமுதம், தமிழ்நன்னூல்துறைகள்
அஞ்சுக்கிலக்கியமாரணசாரம், பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி, பரகாலன்பனுவல்களே.

எங்கள்கதியேயிராமாநுசமுனியே,[4]
சங்கைகெடுத்தாண்டதவராசா, - பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்,
தங்குமனநீயெனக்குத்தா.

மாலைத்தனியே வழிபறிக்கவேணுமென்று,[5]
கோலிப்பதிவிருந்த கொற்றவனே, - வேலை
அணைத்தருளுங்கையா லடியேன்வினையை,
துணித்தருளவேணும்துணிந்து.

---

[1]திருக்கோட்டியூர் நம்பி அருளியது - இதன் உரை:—எவருடைய ஒளிவிடும் மொழிகளால் அஞ்ஞானத்தாலான இருள் நசிக்கின்றதோ, உலகத்து ஞாயிறாகிய கலிகன்றி என்னும் அக்கவியைக் கருத்துட் கொள்கிறேன்.

[2]எம்பெருமானா ரருளிச்செய்தது.

[3]ஆழ்வானருளிச்செய்தது. [4]எம்பாரருளிச்செய்தது.

[5]சோமாசியாண்டா னருளிச்செய்ததென்று சிலரும் மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்ததென்று சிலரும் சொல்லுவார்கள். இத்தனியனைச் சில ப்ராந்தங்களில் அநுஸந்திக்கும் வழக்கமில்லை.

ஸ்ரீ

திருமங்கையாழ்வார் அருளிய

பெரிய திருமொழி

முதற்பத்து

1. வாடினேன்

அஷ்டாக்ஷரத்தின் பெருமை

948 *வாடினேன்வாடிவருந்தினேன்மனத்தால் பெருந்துயரிடும் பையில்பிறந்து, கூடினேன்கூடியிளையவர்தம்மோடவர் தரும் கலவியேகருதி, ஓடினேனோடியுய்வதோர் பொருளாலுணர் வெனும்பெரும் பதந்தெரிந்து[1], நாடினேன்நாடி நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம். க

949 *ஆவியேயமுதேயெனநினைந்துருகியவரவர்பணைமுலை துணை யா, பாவியேனுணராதெத்தனைபகலும்பழுதுபோயொழிந் தனநாள்கள், தூவிசேரன்னம்துணையொடும்புணரும்சூழ் புனல்குடந்தையேதொழுது, என் - நாவினாலுய்யநான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம். உ

950 சேமமேவேண்டித்தீவினைபெருக்கித் தெரிவைமாருருவமேம ருவி, ஊமனார்கண்டகனவிலும்பழுதாயொழிந்தனகழிந்தவந் நாள்கள், காமனார்தாதைநம்முடையடிகள் தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார், நாமம்நானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன்நாரா யணாவென்னும்நாமம். ௩

951 வென்றியேவேண்டிவீழ்பொருட்கிரங்கி வேற்கணார்கலவியே கருதி, நின்றவாநில்லாநெஞ்சினையுடையே னென்செய்கேன் நெடுவிசும்பணவும், பன்றியாயன்றுபாரகங்கீண்ட பாழி யானாழியானருளே, நன்றுநானுய்யநான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம். ௪

---

[1] 'திரிந்து' என்றும் பாடம்.

952 கள்வனேனானேன்படிறுசெய்திருப்பேன்கண்டவாதிரிதந்தே
னேலும், தெள்ளியேனானேன் செல்கதிக்கமைந்தேன்சிக்
கேனத்திருவருள் பெற்றேன், உள்ளெலாமுருகிக்குரல்
தழுத்தொழிந்தே னுடம்பெலாம்கண்ணநீர்சோர, நள்ளிருள
ளவும்பகலும் நானழைப்பன் நாராயணாவென்னும்நாமம். ரு

953 *எம்பிரானெந்தையென்னுடைச்சுற்ற மெனக்கரசென்னுடை
வாணாள், அம்பினாலரக்கர்வெருக்கொளநெருக்கியவருயிர்செ
குத்தவெம்மண்ணல், வம்புலாஞ்சோலைமாமதிள் தஞ்சை
மாமணிக்கோயிலேவணங்கி,நம்பிகாளுய்யநான்கண்டுகொண்
டேன் நாராயணாவென்னும்நாமம். சு

954 இற்பிறப்பறியீரிவரவரென்னீ ரின்னதோர்தன்மையென்று
ணரீர், கற்பகம்புலவர்களைகணென்றுலகில் கண்டவாதொண்
டரைப்பாடும், சொற்பொருளாளீர்சொல்லுகேன்வம்மின்
சூழ்புனல் குடந்தையேதொழுமின், நற்பொருள்காண்மின்
பாடிநீருய்மின் நாராயணாவென்னும்நாமம். எ

955 கற்றிலேன்கலைகளைம்புலன்கருதும் கருத்துளே திரித்தி
னேன்[1]மனத்தை, பெற்றிலேனதனால்பேதையேன் நன்மை
பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம், செற்றமேவேண்டித்திரிதரு
வேன்தவிர்ந்தேன்செல்கதிக்குய்யுமாறெண்ணி, நற்றுணையா
கப்பற்றினேனடியேன் நாராயணாவென்னும்நாமம். அ

956 *குலந்தருஞ்செல்வந்தந்திடுமடியார் படுதுயராயினவெல்லாம்,
நிலந்தரஞ்செய்யும்நீள்விசும்பருளு மருளொடுபெருநிலமளிக்
கும், வலந்தரும்மற்றுந்தந்திடும் பெற்றதாயினுமாயின
செய்யும், நலந்தருஞ்சொல்லைநான்கண்டுகொண்டேன் நாரா
யணாவென்னும்நாமம். கூ

957 *மஞ்சுலாஞ்சோலைவண்டறைமாநீர் மங்கையார்வாள்கலி
கன்றி,செஞ்சொலாலெடுத்ததெய்வநன்மாலையிவைகொண்டு
சிக்கெனத்தொண்டீர், துஞ்சும்போதழைமின்துயர்வரில்
நினைமின் துயரிலீர்சொல்லிலும்நன்றாம், நஞ்சுதான் கண்டீர்
நம்முடைவினைக்கு நாராயணாவென்னும்நாமம். கo

வாடினேன் ஆவியே சேமம் வென்றி கள்வனேன் எம்பிரான் இற்
பிறப்பு கற்றிலேன் குலம் மஞ்சு வாலி.

---

1. ' திரித்திலேன் ' என்றும் பாடம்.

2. வாலிமாவலத்து

திருப்பிரிதி

958 *வாலிமாவலத்தொருவனதுடல்கெடவரிசிலைவளைவித்தன்று,
ஏலநாறுதண்டடம்பொழிலிடம்பெற விருந்தநலிமயத்துள்,
ஆலிமாமுகிலதிர்தரவருவரை யகடுறமுகடேறி, [சே.
பீலிமாமயில்நடஞ்செயும்தடஞ்சுனைப் பிரிதிசென்றடைநெஞ்

959 கலங்கமாக்கடலரிகுலம்பணிசெய்ய அருவரையணைகட்டி,
இலங்கைமாநகர்பொடிசெய்தவடிகள்தா மிருந்தநலிமயத்து,
விலங்கல்போல்வனவிறலிருஞ்சினத்தனவேழங்கள்துயர்கூர,
பிலங்கொள்வாளெயிற்றரியவைதிரிதரு பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

960 துடிகொள்நுண்ணிடைச்சுரிகுழல்துளங்கெயிற்றிளங்கொடி
திறத்து, ஆயர் - இடிகொள்வெங்குரலின விடையடர்த்தவ
னிருந்தநலிமயத்து, கடிகொள்வேங்கையின்நறுமலரமளி
யின்மணியறைமிசைவேழம், பிடியினோடுவண்டிசைசொலத்
துயில்கொளும் பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. ௩

961 மறங்கொளாளரியுருவெனவெருவரவொருவனதகல்மார்வம்
திறந்து, வானவர்மணிமுடிபணிதர விருந்தநலிமயத்துள்,
இறங்கியேனங்கள்வளைமருப்பிடந்திடக் கிடந்தருகெரிவீசும்,
பிறங்குமாமணியருவியொடிழிதருபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

962 கரைசெய்மாக்கடல்கிடந்தவன்கனைகழலமரர்கள்தொழுதேத்
அரைசெய்மேகலையலர்மகள்வளொடுமமர்ந்தநலிமயத்து, [த,
வரைசெய்மாக்களிறிளவெதிர்வளர்முளையளைமிகுதேன்தோய்த்து,
பிரசவாரிதன்னிளம்பிடிக்கருள்செயும்பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. ௫

963 பணங்களாயிரமுடைய நல்லரவணைப்பள்ளிகொள்பரமா
வென்,றிணங்கிவானவர்மணிமுடிபணிதரவிருந்தநலிமயத்து,
மணங்கொள்மாதவிநெடுங்கொடிவிசும்புறநிமிர்ந்தவை முகில்
பற்றி, பிணங்குபூம்பொழில்நுழைந்து வண்டிசைசொலும்
பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. ௬

964 கார்கொள்வேங்கைகள்கனவரைதழுவிய கறிவளர்கொடி
துன்னி, போர்கொள்வேங்கைகள்புனவரைதழுவிய பூம்பொ
ழிலிமயத்துள், ஏர்கொள்பூஞ்சுனைத்தடம்படிந் தினமல

ரெட்டுமிட்டிமையோர்கள், பேர்களாயிரம்பரவிநின்றடிதொ
ழும் பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. எ

965 இரவுகூர்ந்திருள்பெருகியவ்ரைமுழையிரும்பசியதுகூர, அர
வமாவிக்குமகன்பொழில்தழுவியவருவரையிமயத்து, பாம
ஞதியெம்பனிமுகில்வண்ணனென்றெண்ணிநின்றிமையோர்
கள், பிரமனேடுசென்றடிதொழும்பெருந்தகைப்பிரிதிசென்
றடைநெஞ்சே. அ

966 ஓதிஆயிரநாமங்களுணர்ந்தவர்க் குறுதுயரடையாமல்,
ஏதமின்றிநின்றருளும்நம்பெருந்தகை யிருந்தநவிமயத்து,
தாதுமல்கியபிண்டிவிண்டலர்கின்றதழல்புரையெழில்நோக்கி,
பேதைவண்டுகளெரியெனவெருவருபிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. கூ

967 *கரியமாமுகில்படலங்கள்கிடந் தவைமுழங்கிட,களிறென்று
பெரிய மாசுணம்வரையெனப்பெயர்தருபிரிதியெம்பெருமானை,
வரிகொள்வண்டறைபைம்பொழில்மங்கையர்கலியனதொலிமாலை,
அரியவின்னிசைபாடுநல்லடியவர்க்கருவினையடையாவே. க0
வாலி கலங்கத் துடி மறம் கரைசெய் பணம் காரிரவு ஓதி கரியமுற்ற.

3. முற்றமூத்து

திருவதரி

968 *முற்றமூத்துக்கோல்துணையாமுன்னடிநோக்கிவளைந்து,
இற்றகால்போல்தள்ளிமெள்ளவிருந்தங்கிளையாமுன்,
பெற்றதாய்போல்வந்தபேய்ச்சி பெருமுலையூடு, உயிரை
வற்றவாங்கியுண்டவாயான் வதரிவணங்குதுமே. க

969 முதுகுபற்றிக்கைத்தலத்தால் முன்னொருகோலூன்றி,
விதிர்விதிர்த்துக்கண்சுழன்று மேற்கிளைகொண்டிருமி,
இதுவென்னப்பர்மூத்தவாறென் றிளையவரேசாமுன்,
மதுவுண்வண்டுபண்கள்பாடும் வதரிவணங்குதுமே. உ

970 உறிகள்போல்மெய்ந்நரம்பெழுந் தூன்தளர்ந்துள்ளமெள்கி,
நெறியைநோக்கிக்கண்சுழன்று நின்றுநடுங்காமுன்,
அறிதியாகில்நெஞ்சமன்பாயாயிரநாமஞ்சொல்லி,
வெறிகொள்வண்டுபண்கள்பாடும் வதரிவணங்குதுமே. ௩

971 பீளைசோரக்கண்ணிடுங்கிப் பித்தெழமூத்திருமி,
தாள்கள்நோவத்தம்மில்முட்டித் தள்ளிநடவாமுன்,
காளையாகிக்கன்றுமேய்த்துக்குன்றெடுத்தன்றுநின்றான்,
வாளைபாயும்தண்டடஞ்சூழ் வதரிவணங்குதுமே. ௪

972 பண்டுகாமரானவாறும் பாவையர்வாயமுதம்,
உண்டவாறும் வாழ்ந்தவாறு மொக்கவுரைத்திருமி,
தண்டுகாலாவூன்றியூன்றித் தள்ளிநடவாமுன்,
வண்டுபாடும்தண்டுழாயான் வதரிவணங்குதுமே. ௫

973 எய்த்தசொல்லோடீளையேங்கி யிருமியிளைத்துடலம்,
பித்தர்போலச்சித்தம்வேறாய்ப் பேசியயராமுன்,
அத்தனெந்தையாதிமூர்த்தி யாழ்கடலைக்கடைந்த,
மைத்தசோதியெம்பெருமான் வதரிவணங்குதுமே. ௬

974 பப்பஅப்பர்மூத்தவாறு பாழ்ப்பதுசீத்திரளை
யொப்ப, ஐக்கள்போதவுந்த வுன்தமர்காண்மினென்று,
செப்புநேர்மென்கொங்கைநல்லார் தாம்சிரியாதமுன்னம்,
வைப்பும்நங்கள்வாழ்வுமானான் வதரிவணங்குதுமே. ௭

975 ஈசிபோமினீங்கிரேன்மி னிருமியிளைத்தீர், உள்ளம்
கூசியிட்டீரென்றுபேசும் குவளையங்கண்ணியர்பால்,
நாசமானபாசம்விட்டு நன்னெறிநோக்கலுறில்,
வாசம்மல்குதண்டுழாயான் வதரிவணங்குதுமே. ௮

976 புலன்கள்நையமெய்யில்மூத்துப் போந்திருந்துள்ளமெள்கி,
கலங்கஐக்கள்போதவுந்திக் கண்டபிதற்றாமுன்,
அலங்கலாயதண்டுழாய்கொண் டாயிரநாமஞ்சொல்லி,
வலங்கொள்தொண்டர்பாடியாடும் வதரிவணங்குதுமே. ௯

977 *வண்டுதண்டேனுண்டுவாழும் வதரிநெடுமாலை,
கண்டல்வேலிமங்கைவேந்தன் கலியனொலிமாலை,
கொண்டுதொண்டர் பாடியாடக்கூடிடில், நீள்விசும்பில்
அண்டமல்லால்மற்றவர்க்கோ ராட்சியறியோமே. ௧௦

முற்ற முதுகுழி பீளை பண் டெய்த்த பப்ப ஈசி புலன் வண்டேனம்.

4. ஏனமுனகி

திருவதரி யாச்சிரமம்

978 *ஏனமுனகியிருநிலமிடந்தன் றிணையடியிமையவர்வணங்க, தானவனாகம்தரணியிற்புரளத் தடஞ்சிலைகுனித்தவெந்தலைவன், தேனமர்சோலைக்கற்பகம்பயந்ததெய்வநன்னறுமலர் கொணர்ந்து, வானவர்வணங்குங்கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. க

979 கானிடையுருவைச்சுடுசரந்துரந்துகண்டுமுன்கொடுந்தொழிலுரவோன், ஊனுடையகலத்தடுகணைகுளிப்ப வுயிர்கவர்ந்துகந்தவெம்மொருவன், தேனுடைக்கமலத்தயனொடுதேவர் சென்றுசென்றிறைஞ்சிட, பெருகு - வானிடைமுதுநீர்க் கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. உ

980 இலங்கையும்கடலுமடலருந்துப்பி னிருநிதிக்கிறைவனும், அரக்கர் - குலங்களும்கெடமுன்கொடுந்தொழில்புரிந்த கொற்றவன் கொழுஞ்சுடர்சுழன்ற, விலங்கலினுரிஞ்சிமேல் நின்றவிசும்பில் வெண்துகில்கொடியெனவிரிந்து, வலந்தரு மணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

981 துணிவினியுனக்குச்சொல்லுவன்மனமே தொழுதெழு தொண்டர்கள்தமக்கு, பிணியொழித்தமரர்பெருவிசும்பருளும்பேரருளாளனெம்பெருமான், அணிமலர்க்குழலாராம் பையர்துகிலு மாரமும் வாரிவந்து, அணிநீர்-மணிகொழித் திழிந்தகங்கையின் கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.

982 பேயிடைக்கிருந்துவந்தமற்றவள்தன் பெருமுலைசுவைத்திட, பெற்ற - தாயிடைக்கிருத்தலஞ்சுவனென்று தளர்ந்திட வளர்ந்தவெந்தலைவன், சேய்முகட்டுச்சியண்டமும்சுமந்த செம்பொன்செய்விலங்கலிலங்கு, வாய்முகட்டிழிந்தகங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. ரு

983 தோரணங்கல்குல்செழுங்கயல்கண்ணி திறத்தொருமறத் தொழில்புரிந்து, பாரணங்கிமிலேறேழும்முன்னடர்த்த பனிமுகில்வண்ணனெம்பெருமான், காரணந்தன்னால் கடும் புனல்கயத்தகருவரைபிளவெழக்குத்தி, வாரணங்கொணர்ந்த கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. சு

984 வெந்திறல்களிறும்வேலைவாயமுதும் விண்ணொடுவிண்ணவர்க்கரசும், இந்திரற்கருளியெமக்குமீந்தருளுமெந்தையெம்மடிகளெம்பெருமான், அந்தரத்தமரரடியிணைவணங்க ஆயிரமுகத்தினலருளி, மந்தரத்திழிந்தகங்கையின்கரை மேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. எ

985 மான்முனிந்தொருகால்வரிசிலைவளைத்தமன்னவன் பொன்னிறத்துரவோன், ஊன்முனிந்தவனதுடலிருபிளவா வுகிர்நுதிமடுத்து, அயனரனைத் - தான்முனிந்திட்டவெந்திறல்சாபந்தவிர்த்தவன், தவம்புரிந்துயர்ந்த-மாமுனிகொணர்ந்தகங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. அ

986 கொண்டல்மாருதங்கள்குலவரைதொகு நீர்க்குரைகடலுலகுடனைத்தும்,உண்டமாவயிற்றோன்ஒண்சுடரேய்ந்த வும்பரும்மூழியுமானான், அண்டமூடறுத்தன்றந்தரத்திழிந்தங்கவனியாளலமர,பெருகும்-மண்டுமாமணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. கூ

987 *வருந்திரைமணிநீர்க்கங்கையின்கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானை, கருங்கடல்முந்நீர்வண்ணனையெண்ணிக்கலியன்வாயொலிசெய்தபனுவல், வரஞ்செய்தவைந்துமைந்தும்வல்லார்கள்வானவருலகுடன்மருவி, இருங்கடலுலகமாண்டுவெண்குடைக்கீழிமையவராகுவர்தாமே. க0

ஏனம் கான் இலங்கை துணிவுபேய் தேர் வெந்திறல் மான் கொண்டல் வருந்திரை கலை.

5. கலையும் கரியும்

திருச்சாளக்கிராமம்

988 *கலையும்கரியும்பரிமாவும் திரியும்கானம்கடந்துபோய், [து,
சிலையும்கணையும்துணையாகச்சென்றான்வென்றிச்செருக்களத்
மலைகொண்டலைநீரணைகட்டி மதிள்நீரிலங்கைவாளரக்கர்
தலைவன்,தலைபத்தறுத்துகந்தான்சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே.

989 கடம்சூழ்கரியும்பரிமாவுமொலிமாத்தேரும்காலாளும்,[ந்தான்,
உடன்சூழ்ந்தெழுந்தகடியிலங்கைபொடியாவடிவாய்ச்சரந்து

இடஞ்சூழ்ந்தெங்குமிருவிசும்பிலிமையோர்வணங்கமணங்கம
தடஞ்சூழ்ந்தெங்குமழகாயசாளக்கிராமமடைநெஞ்சே.[ழும்,

990 உலவுதிரையுங்குலவரையு மூழிமுதலாவெண்டிக்கும்,
நிலவும்சுடருமிருளுமாய் நின்றான்வென்றிவிறலாழி [றும்
வலவன், வானோர்தம்பெருமான் மருவாவரக்கர்க்கெஞ்ஞான்
சலவன், சலஞ்சூழ்ந்தழகாய சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ௩

991 ஊரான்குடந்தையுத்தம னொருகாலிருகால்சிலைவளைய,
தேராவரக்கர்தேர்வெள்ளம் செற்றான்வற்றாவருபுனல்சூழ்
பேரான்,பேராயிரமுடையான்பிறங்குசிறைவண்டறைகின்ற
தாரான், தாராவயல்சூழந்த சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ௪

992 அடுத்தார்த்தெழுந்தாள்பிலவாய்விட்டலறவவள்மூக் கயில்
வாளால்-விடுத்தான்,விளங்குசுடராழிவிண்ணோர்பெருமான்
நண்ணார்முன், கடுத்தார்த்தெழுந்தபெருமழையைக் கல்
லொன்றேந்தியினநிரைக்காத் - தடுத்தான், தடஞ்சூழ்ந்தழ
காய சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ௫

993 தாயாய்வந்தபேயுயிரும் தயிரும்விழுதுமுடனுண்ட
வாயான், தூயவரியுருவிற் குறளாய்ச்சென்றுமாவலியை
ஏயானிரப்ப, மூவடிமண் ணின்றேதாவென்றுலகேழும்
தாயான், காயாமலர்வண்ணன் சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே.௬

994 ஏனோரஞ்சவெஞ்சமத்து ளரியாய்ப்பரியவிரணியனை,
ஊனாரகலம்பிளவெடுத்த வொருவன்தானேயிருசுடராய்,
வானாய்த்தீயாய்மாருதமாய் மலையாயலைநீருலகனைத்தும்
தானாய், தானுமானான்றன் சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. ௭

995 வெந்தாரென்பும்சுடுநீறும் மெய்யிற்பூசிக்கையகத்து, ஓர்
சந்தார்தலைகொண்டுலகேழுந் திரியும்பெரியோன்றான்சென்று, என்
எந்தாய் சாபம்தீரென்ன இலங்கமுதுநீர்திருமார்பில்
தந்தான், சந்தார்பொழில்சூழ்ந்தசாளக்கிராமமடைநெஞ்சே.௮

996 தொண்டாமினமுமிமையோருந்துணைநூல்மார்விலந்தணரும்,
அண்டா எமக்கேயருளாயென் றணையும்கோயிலருகெல்லாம்,
வண்டார்பொழிலின்பழனத்து வயலினயலேகயல்பாய,
தண்டாமரைகள்முகமலர்த்தும் சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே.

997 *தாராவாரும்வயல்சூழ்ந்த சாளக்கிராமத்தடிகளை,
காரார்புறவில்மங்கைவேந்தன் கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலை,
ஆராருலகத்தறிவுடையா ரமரர்நன்னாட்டரசாள,
பேராயிரமுமோதுமின்க ளன்றியிவையேபிதற்றுமினே க௦

கலை கட முல ஆர் அடுத்துத் தாய் ஏனோர் வெந்தார் தொண்டு தாரா வா.ணிலா.

6. வாணிலாமுறுவல்

நைமிசாரணியம்

998 *வாணிலாமுறுவல்சிறுநுதல்பெருந்தோள்
மாதரார்வனமுலைப்பயனே
பேணினேன், அதனைப்பிழையெனக்கருதிப்
பேதையேன்பிறவிநோயறுப்பான்,
ஏணிலேனிருந்தேனெண்ணினேனெண்ணி
யிளையவர்கலவியின்திறத்தை
நாணினேன், வந்துன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். க

999 சிலம்படியுருவிற்கருநெடுங்கண்ணார்
திறத்தனாயறத்தையேமறந்து,
புலம்படிந்துண்ணும்போகமேபெருக்கிப்
போக்கினேன்பொழுதினைவாளா,
அலம்புரிதடக்கையாயனேமாயா
வானவர்க்கரசனே, வானோர்
நலம்புரிந்திறைஞ்சும்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். உ

1000 சூதினைப்பெருக்கிக்களவினைத்துணிந்து
சுரிகுழல்மடந்தையர்திறத்து,
காதலேமிகுத்துக்கண்டவாதிரிந்த
தொண்டனேன்நமன்றமர்செய்யும்,
வேதனைக்கொடுங்கிநடுங்கினேன் வேலை
வெண்டிரையலமரக்கடைந்த
நாதனே, வந்துன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ங

1001 வம்புலாங்கூந்தல்மனைவியைத்துறந்து
பிறர்பொருள் தாரமென்றிவற்றை,
நம்பினாரிறந்தால்நமன்றமர்பற்றி
யெற்றிவைத்து எரியெழுகின்ற,
செம்பினாலியன்ற பாவையைப்பாவீ
தழுவெனமொழிவதற்கஞ்சி,
நம்பனேவந்துன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ௪

1002 இடும்பையாலடர்ப்புண்டிடுமினோதுற்றென்
றிரந்தவர்க்கில்லையேயென்று,
நெடுஞ்சொலால்மறுத்தநீசனேனந்தோ
நினைக்கிலேன்வினைப்பயன்றன்னை,
கடுஞ்சொலார்கடியார் காலனார்தமரால்
படுவதோர்கொடுமிறைக்கஞ்சி,
நடுங்கிநான்வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ௫

1003 கோடியமனத்தால்சினத்தொழில்புரிந்து
திரிந்துநாயினத்தொடுந்திளைத்திட்டு,
ஓடியுமுழன்றுமுயிர்களேகொன்றேன்
உணர்விலேனாதலால், நமனார்
பாடியைப்பெரிதும்பரிசழித்திட்டேன்
பரமனே பாற்கடற்கிடந்தாய்,
நாடிநான்வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ௬

1004 நெஞ்சினால்நினைந்தும் வாயினால்மொழிந்தும்
நீதியல்லாதனசெய்தும்,
துஞ்சினார்செல்லும் தொன்னெறிகேட்டே
துளங்கினேன் விளங்கனிமுனிந்தாய்,
வஞ்சனேனடியேன் நெஞ்சினிற்பிரியா
வானவா தானவர்க்கென்றும்
நஞ்சனே, வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். ௭

1005 ஏவினார்கலியார் நலிகவென்றென்மேல்
எங்ஙனேவாழுமாறு, ஐவர்
கோவினார்செய்யும்கொடுமையை மடித்தேன்
குறுங்குடிநெடுங்கடல்வண்ணா,
பாவினாரின்சொல்பன்மலர்கொண்டுன்
பாதமேபரவிநான்பணிந்து, என்
நாவினால்வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். அ

1006 ஊனிடைச்சுவர்வைத்தென்புதூண்நாட்டி
உரோமம் மேய்ந்து ஒன்பதுவாசல்,
தானுடைக்குரம்பைபிரியும்போதுன்றன்
சரணமேசரணமென்றிருந்தேன்,
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே
திரைகொள்மாநெடுங்கடல்கிடந்தாய்,
நானுடைத்தவத்தால்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். கூ

1007 *ஏதம்வந்தணுகாவண்ணநாமெண்ணி
யெழுமினோதொழுதுமென்று, இமையோர்
நாதன்வந்திறைஞ்சும்நைமிசாரணியத்
தெந்தையைச்சிந்தையுள்வைத்து,
காதலேமிகுத்தகலியன்வாயொலிசெய்
மாலைதான்கற்றுவல்லார்கள்,
ஓதநீர்வையகமாண்டுவெண்குடைக்கீழ்
உம்பருமாகுவர்தாமே. கய

வாள் சிலம்பு சூது வம் பிடும்பை கோடிய நெஞ்சேவினார் ஊனேத மங்கண்.

7. அங்கண்ஞாலம்

சிங்கவேள் குன்றம்

1008 அங்கண்ஞாலமஞ்ச அங்கோராளரியாய், அவுணன்
பொங்கவாகம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்தபுனிதனிடம்,
பைங்கணானைக்கொம்புகொண்டுபத்திமையால், அடிக்கீழ்ச்
செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றமே. க

1009 அலைத்தபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர்கோளரியாய், அவுணன்
கொலைக்கையாளன்நெஞ்சிடந்த கூருகிராளனிடம்,
மலைத்தசெல்சாத்தெறிந்தபூசல் வன்துடிவாய்கடுப்ப,
சிலைக்கைவேடர்தெழிப்பறாத சிங்கவேள்குன்றமே. ௨

1010 ஏய்ந்தபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர்கோளரியாய், அவுணன்
வாய்ந்தவாகம்வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தவம்மானதிடம்,
ஓய்ந்த மாவுமுடைந்தகுன்று மன்றியும் நின்றழலால்,
தேய்ந்தவேயுமல்லதில்லாச் சிங்கவேள்குன்றமே. ௩

1011 எவ்வும்வெவ்வேல்பொன்பெயரோ னேதலனின்னுயிரை
வவ்வி, ஆகம்வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தவம்மானதிடம்,
கவ்வுநாயும்கழுகு முச்சிப்போதொடுகால்சுழன்று,
தெய்வமல்லால்செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள்குன்றமே. ௪

1012 மென்றபேழ்வாய் வாளெயிற்றோர்கோளரியாய், அவுணன்
பொன்றவாகம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்தபுனிதனிடம்,
நின்றசெந்தீமொண்டு சூறைநீள்விசும்பூடிரிய[1],
சென்றுகாண்டற்கரியகோயில் சிங்கவேள்குன்றமே. ௫

1013 எரிந்தபைங்கணிலங்குபேழ்வா யெயிற்றொடிதெவ்வுருவென்று,
இரிந்துவானோர்கலங்கியோட விருந்தவம்மானதிடம்,
நெரிந்தவேயின்முழையுள்நின்று நீணெறிவாயுழுவை,
திரிந்தவானைச்சுவடுபார்க்கும் சிங்கவேள்குன்றமே. ௬

1014 முனைத்தசீற்றம்விண்சுடப்போய் மூவுலகும்பிறவும்,
அனைத்துமஞ்சவாளரியா யிருந்தவம்மானதிடம்,
கனைத்ததீயும்கல்லுமல்லா வில்லுடைவேடருமாய்,
தினைத்தனையுஞ்செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள்குன்றமே. ௭

1015 நாத்தழும்பநான்முகனு மீசனுமாய்முறையால்
ஏத்த, அங்கோராளரியா யிருந்தவம்மானதிடம்,
காய்த்தவாகைநெற்றொலிப்பக் கல்லதர்வேய்ங்கழைபோய்,
தேய்த்ததீயால்விண்சிவக்கும் சிங்கவேள்குன்றமே. ௮

1016 நல்லநெஞ்சேநாம்தொழுதும் நம்முடைநம்பெருமான்,
அல்லிமாதர்புல்கநின்ற வாயிரந்தோளனிடம்,
நெல்லிமல்கிக்கல்லுடைப்பப்புல்லிலையார்த்து, அதர்வாய்
சில்லுசில்லென்றொல்லறாத சிங்கவேள்குன்றமே. ௯

1. ‘விசும்பூடேரிய’ என்றும் பாடம்.

1017 *செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றுடைய,
எங்களீசனெம்பிரானை யிருந்தமிழ்நூற்புலவன்,
மங்கையாளன்மன்னுதொல்சீர் வண்டறைதார்க்கலியன்,
செங்கையாளன்செஞ்சொல்மாலை வல்லவர்தீதிலரே. ௧௦

அங்கண் அலைத்த எய்ந்த எவ்வும் மென்ற எரிந்த முனைத்த நா நல்லை செங்கண் கொங்கு.

8. கொங்கலர்ந்த

திருவேங்கடம்

1018 கொங்கலர்ந்தமலர்க்குருந்தமொசித்த கோவலனெம்பிரான்,
சங்குதங்குதடங்கடல்துயில்கொண்டதாமரைக்கண்ணினன்,
பொங்குபுள்ளினைவாய்பிளந்தபுராணர்தம்மிடம், பொங்குநீர்
செங்கயல்திளைக்கும்சுனைத் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.௧

1019 *பள்ளியாவதுபாற்கடலரங்கம் இரங்க வன்பேய்முலை,
பிள்ளையாயுயிருண்ட வெந்தைபிரானவன் பெருகுமிடம்,
வெள்ளியான்கரியான்மணிநிறவண்ணனென்றெண்ணி,நாடொறு
தெள்ளியார்வணங்கும்மலைத் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. [ம்

1020 நின்றமாமருதிற்றுவீழ நடந்தநின்மலன்நேமியான்,
என்றும்வானவர்கைதொழுமிணைத்தாமரையடியெம்பிரான்,
கன்றிமாரிபொழிந்திடக் கடிதாநிரைக்கிடர்நீக்குவான்,
சென்றுகுன்றமெடுத்தவன் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.

1021 பார்த்தற்காயன்றுபாரதங்கைசெய்திட்டுவென்றபரஞ்சுடர்,
கோத்தங்காயர்தம்பாடியில் குரவைப்பிணைந்தஎம்கோவலன்,
ஏத்துவார்தம்மனத்துள்ளான் இடவெந்தைமேவியவெம்பிரான்,
தீர்த்தநீர்த்தடஞ்சோலைசூழ் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.

1022 வண்கையானவுணர்க்குநாயகன்வேள்வியில்சென்றுமாணியாய்,
மண்கையாலிரந்தான் மராமரமேழுமெய்தவலத்தினன்,
எண்கையானிமயத்துள்ளானிருஞ்சோலைமேவியவெம்பிரான்,
திண்கைம்மாதுயர்தீர்த்தவன்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.

1023 எண்டிசைகளுமேழுலகமும்வாங்கிப்பொன்வயிற்றில்பெய்து,
பண்டோராலிலைப்பள்ளிகொண்டவன்பான்மதிக்கிடர்தீர்த்தவன்,
ஒண்டிறலவுணனுரத்துகிர்வைத்தவனொள்ளெயிற்றொடு,
திண்டிறலரியாயவன் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. ௬

1024 பாருநீரெரிகாற்றினோ டாகாசமுமிவையாயினான்,
பேருமாயிரம்பேசநின்றபிறப்பிலிபெருகுமிடம்,
காரும்வார்பனிநீள்விசும்பிடைச்சோருமாமுகில்[1] தோய்தர,
சேரும்வார்பொழில்[2]சூழெழில்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.

1025 அம்பரமனல்கால் நிலம்சலமாகிநின்றவமரர்கோன்,
வம்புலாமலர்மேல் மலிமடமங்கைதன்கொழுநனவன்,
கொம்பினன்னவிடைமடக்குறமாதர் நீளிதணந்தொறும்,
செம்புனமவைகாவல்கொள் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.

1026 பேசுமின்திருநாமமெட்டெழுத்தும்சொல்லிநின்று பின்னரும்,
பேசுவார்தமையுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும்பிரானிடம்,
வாசமாமலர்நாறுவார்பொழில் சூழ்தருமுலகுக்கெல்லாம்,
தேசமாய்த்திகழும்மலைத் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. ௯

1027 *செங்கயல்திளைக்குஞ்சுனைத்திருவேங் கடத்துறைசெல்வனை,
மங்கையர் தலைவன்கலிகன்றிவண்டமிழ்ச்செஞ்சொல்மாலைகள்,
சங்கையின்றித்தரித்துரைக்கவல்லார்கள் தஞ்சமதாகவே,
வங்கமாகடல்வையங்காவலராகி வானுலகாள்வரே. ௧௦

கொங்கு பள்ளி நின்ற பார்த்தன் வண்கை எண்டிசை பார் அம்பரம் பேசு செங்கயல் தாய்.

9. தாயேதந்தை

திருவேங்கடம்

1028 *தாயேதந்தையென்றும் தாரமேகிளைமக்களென்றும்,
நோயேபட்டொழிந்தே னுன்னைக்காண்பதோராசையினால்,
வேயேய்பூம்பொழில்சூழ் விரையார்திருவேங்கடவா,
நாயேன்வந்தடைந்தேன் நல்கியாளென்னைக்கொண்டருளே.

1029 மானேய்கண்மடவார் மயக்கிற்பட்டு, மாநிலத்து
நானேநானாவிதநரகம்புகும் பாவஞ்செய்தேன்,
தேனேய்பூம்பொழில்சூழ் திருவேங்கடமாமலை, என்
ஆனாய்வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௨

1030 கொன்றேன்பல்லுயிரைக்குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்,
என்றேனுமிரந்தார்க் கினிதாகவுரைத்தறியேன்,

1. ‘ சேருமாமுகில் ’ என்றும் பாடம்.
2. ‘ சேருவார்பொழில் ’ என்றும் பாடம்.

குன்றேய்மேகமதிர் குளிர்மாமலைவேங்கடவா,
அன்றேவந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௩

1031 குலந்தானெத்தனையும் பிறந்தேயிறந்தெய்த்தொழிந்தேன்,
நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறஞ்செய்துமிலேன்,
நிலந்தோய் நீள்முகில்சேர் நெறியார்திருவேங்கடவா,
அலந்தேன்வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௪

1032 எப்பாவம்பலவுமிவையேசெய்திளைத்தொழிந்தேன்,
துப்பாநின்னடியே தொடர்ந்தேத்தவும்கிற்கின்றிலேன்,
செப்பார்திண்வரைசூழ் திருவேங்கடமாமலை, என்
அப்பா வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௫

1033 மண்ணாய்நீரெரிகால் மஞ்சுலாவுமாகாசமுமாம்
புண்ணாராக்கைதன்னுள்புலம்பித்தளர்ந்தெய்த்தொழிந்தேன்,
விண்ணார்நீள்சிகர விரையார்திருவேங்கடவா,
அண்ணா வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௬

1034 தெரியேன்பாலகனாய்ப் பலதீமைகள்செய்துமிட்டேன்,
பெரியேனாயினபின் பிறர்க்கேயுழைத்தேழையானேன்,
கரிசேர்பூம்பொழில்சூழ் கனமாமலைவேங்கடவா,
அரியேவந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௭

1035 நோற்றேன்பல்பிறவி யுன்னைக்காண்பதோராசையினால்,
ஏற்றேன் இப்பிறப்பே யிடருற்றனனெம்பெருமான்,
கோல்தேன்பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலைசூழ்வேங்கடவா,
ஆற்றேன்வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௮

1036 பற்றேலொன்றுமிலேன் பாவமேசெய்துபாவியானேன்,
மற்றேலொன்றறியேன் மாயனேயெங்கள்மாதவனே,
கல்தேன்பாய்ந்தொழுகும் கமலச்சுனைவேங்கடவா,
அற்றேன்வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. ௯

1037 கண்ணாயேழுலகுக்குயிராய வெங்கார்வண்ணனை,
விண்ணோர்தாம்பரவும் பொழில்வேங்கடவேதியனை,
திண்ணார்மாடங்கள்சூழ் திருமங்கையர்கோன்கலியன்,
பண்ணார்பாடல்பத்தும் பயில்வார்க்கில்லைபாவங்களே. ௧௦

தாய் மான் கொன்றேன் குலமெப்பாவம் மண் தெரி நோற்றேன் பற்றேல் கண்ணாய் கண்.

10. கண்ணார்கடல்சூழ்

திருவேங்கடம்

1038 *கண்ணார்கடல்சூ ழிலங்கைக்கிறைவன்றன்
திண்ணாகம்பிளக்கச் சரஞ்செலவுய்த்தாய்,
விண்ணோர்தொழும் வேங்கடமாமலைமேய
அண்ணா, அடியேனிடரைக்களையாயே. ௧

1039 இலங்கைப்பதிக்கன்றிறையாய, அரக்கர்
குலங்கெட்டவர்மாளக் கொடிப்புள்திரித்தாய்,
விலங்கல்குடுமித் திருவேங்கடம்மேய,
அலங்கல்துளபமுடியா யருளாயே. ௨

1040 நீரார்கடலும் நிலனும்முழுதுண்டு,
ஏராலமிளந்தளிர்மேல் துயிலெழுந்தாய்,
சீரார்திருவேங்கட மாமலைமேய,
ஆராவமுதே யடியேற்கருளாயே. ௩

1041 உண்டாயுறிமேல் நறுநெய்யமுதாக,
கொண்டாய்குறளாய் நிலமீரடியாலே,
விண்டோய்சிகரத் திருவேங்கடம்மேய,
அண்டா அடியேனுக்கருள் புரியாயே. ௪

1042 தூணாயதனூடரியாய் வந்துதோன்றி,
பேணாவவுணனுடலம் பிளந்திட்டாய்,
சேணார்திருவேங்கடமாமலைமேய,
கோணாகணையாய், குறிக்கொள்ளெனைநீயே. ௫

1043 மன்னா இம்மனிசப்பிறவியைநீக்கி,
தன்னாக்கித் தன்னின்னருள்செய்யும்தலைவன்,
மின்னார் முகில்சேர் திருவேங்கடம் மேய,
என்னானையென்னப்ப னென்நெஞ்சிலுளானே. ௬

1044 மானேய்மடநோக்கிதிறத் தெதிர்வந்த,
ஆனேய்விடைசெற்ற அணிவரைத்தோளா,
தேனே திருவேங்கடமாமலைமேய,
கோனே என்மனம் குடிகொண்டிருந்தாயே. ௭

1045 சேயனணியனெனசிந்தையுள்நின்ற
மாயன், மணிவாளொளிவெண்தரளங்கள்,
வேய்விண்டுதிர் வேங்கடமாமலைமேய,
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே. அ

1046 வந்தாயென்மனம்புகுந்தாய் மன்னிநின்றாய்,
நந்தாதகொழுஞ்சுடரே யெங்கள்நம்பீ,
சிந்தாமணியே திருவேங்கடம்மேய
எந்தாய், இனியானுன்னை யென்றும்விடேனே. கூ

1047 *வில்லார்மலி வேங்கடமாமலைமேய,
மல்லார்திரடோள் மணிவண்ணனம்மானை,
கல்லார்திரடோள் கலியன்சொன்னமாலை,
வல்லாரவர் வானவராகுவர்தாமே. க0

கண் இலங்கை நீர் உண்டாய் தூணாய் மன்னு மானேய் சேயன் வந்தாய் வில் வானவர்.

இ ர ண் டா ம் ப த் து

1. வானவர்

திருவேங்கடம்

1048 *வானவர்தங்கள்சிந்தைபோல என்னெஞ்சமேயினிதுவந்து,
மானவர்தங்கள்சிந்தை யமர்ந்துறைகின்றவெந்தை, [மாதவ
கானவரிடுகாரகிற்புகையோங்குவேங்கடம்மேவி, மாண்குற
ளானவந்தணற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. க

1049 உறவுசுற்றமென்றொன்றிலா வொருவனுகந்தவர்தம்மை,
மண்மிசைப் - பிறவியேகெடுப்பானதுகண்டென்னெஞ்ச
மென்பாய், குறவர்மாதர்களோடு வண்டுகுறிஞ்சிமருளிசை
பாடும்வேங்கடத்து, அறவநாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்
பூண்டாயே. உ

1050 இண்டையாயினகொண்டுதொண்டர்களேத்துவாருறவோ
டும், வானிடைக்-கொண்டுபோயிடவுமதுகண்டென்னெஞ்ச
மென்பாய், வண்டுவாழ்வடவேங்கடமலை கோயில்கொண்

டதனோடும், மீமிசை - அண்டமாண்டிருப்பாற்கடிமைத்
தொழில்பூண்டாயே. ரு

1051 பாவியாதுசெய்தாயென்னெஞ்சமே பண்டுதொண்டுசெய்
தாரை, மண்மிசை - மேவியாட்கொண்டுபோய் விசும்பேற
வைக்குமெந்தை, கோவிநாயகன்கொண்டலுந்துயர்வேங்
கடமலையாண்டு, வானவர் - ஆவியாயிருப்பாற் கடிமைத்
தொழில்பூண்டாயே. ச

1052 பொங்குபோதியும்பிண்டியுமுடைப்புத்தர்நோன்பியர்பள்ளி
யுள்ளுறை, தங்கள்தேவரும்தாங்களுமேயாக என்நெஞ்ச
மென்பாய், எங்கும்வானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்
வேங்கடம்மேவிநின்றருள், அங்கணாயகற்கின்றடிமைத்தொ
ழில் பூண்டாயே. ரு

1053 துவரியாடையர்மட்டையர்சமண் தொண்டர்கள்மண்டியுண்டு
பின்னரும், தமரும்தாங்களுமே தடிக்கஎன்நெஞ்சமென்
பாய், கவரிமாக்கணம்சேரும்வேங்கடம்கோயில்கொண்ட
கண்ணார்விசும்பிடை, அமரநாயகற்கின்றடிமைத் தொழில்
பூண்டாயே. சு

1054 தருக்கினால்சமண்செய்துசோறுதண் தயிரினால்திரளை,மிடற்
றிடை - நெருக்குவார்அலக்கணதுகண் டென்நெஞ்சமென்
பாய், மருட்கள்வண்டுகள்பாடும்வேங்கடம் கோயில்
கொண்டதனோடும், வானிடை-அருக்கன்மேவிநிற்பாற் கடி
மைத்தொழில்பூண்டாயே. எ

1055 சேயனணியன்சிறியன்பெரியனென்பது சிலர்பேசக்கேட்டி
ருந்-தே,என்னெஞ்சமென்பாய்எனக்கொன்றுசொல்லாதே,
வேய்கள்நின்றுவெண்முத்தமேசொரிவேங்கடமலைகோயில்
மேவிய, ஆயர்நாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. அ

1056 கூடியாடியுரைத்ததேயுரைத்தா யென்னெஞ்சமென்பாய்
துணிந்துகேள், பாடியாடிப்பலரும் பணிந்தேத்திக்காண்கி
லார்,[1] ஆடுதாமரையோனுமீசனுமமரர்கோனும்நின்றேத்
தும், வேங்கடத்து - ஆடுகூத்தனுக் கின்றடிமைத்தொழில்
பூண்டாயே. கூ

1. 'காண்கிலா' என்றும் பாடம்.

1057 *மின்னுமாமுகில்மேவு தண்திருவேங்கடமலைகோயில்மேவி
அன்னமாய்நிகழ்ந்த வமரர்பெருமானை, [ய,
கன்னிமாமதிள்மங்கையர்கலிகன்றியின்தமிழாலுரைத்த, இம்
மன்னுபாடல்வல்லார்க்கிடமாகும்வானுலகே. க0

வான் உறவு இண்டை பாவி பொங்கு துவரி தருக்குச் சேயன் கூடி மின்னு காசை.

2. காசையாடை

திருஎவ்வுளூர்

1058 காசையாடை மூடியோடிக்காதல்செய்தானவனூர்,
நாசமாகநம்பவல்ல நம்பிநம்பெருமான், [று,
வேயினன்னதோள்மடவார் வெண்ணெயுண்டானிவனென்
ஏசநின்றவெம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. க

1059 தையலாள்மேல் காதல்செய்த தானவன்வாளரக்கன்,
பொய்யிலாதபொன்முடிகளொன்பதோடொன்றும், அன்று
செய்தவெம்போர்தன்னி லங்கோர்செஞ்சரத்தாலுருள,
எய்தவெந்தையெம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. உ

1060 முன்னோர்தூது வானரத்தின்வாயில்மொழிந்து, அரக்கன்
மன்னூர்தன்னை வாளியினால்மாளமுனிந்து, அவனே
பின்னோர் தூதனாதிமன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தார்,
இன்னார்தூதனெனநின்றா னெவ்வுள்கிடந்தானே. ௩

1061 பந்தணைந்தமெல்விரலாள் பாவைதன்காரணத்தால்,
வெந்திறலேறேழும் வென்றவேந்தன் விரிபுகழ்சேர்,
நந்தன்மைந்தனாகவாகும் நம்பிநம்பெருமான்,
எந்தைதந்தைதம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. ச

1062 பாலனாகிஞாலமேழுமுண்டு பண்டாலிலைமேல்,
சாலநாளும்பள்ளிகொள்ளும்தாமரைக்கண்ணன்எண்ணில்,
நீலமார்வண்டுண்டுவாழும் நெய்தலந்தண்கழனி,
ஏலநாறும்பைம்புறவி லெவ்வுள்கிடந்தானே. ரு

1063 சோத்தநம்பியென்றுதொண்டர்மிண்டித்தொடர்ந்தழைக்கும்,
ஆத்தனம்பிசெங்கணம்பி யாகிலும்தேவர்க்கெல்லாம்,

மூத்தநம்பிமுக்கணம்பியென்று முனிவர்தொழு
தேத்தும், நம்பியெம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. ௬

1064 திங்களப்பு வானெரிகாலாகி, திசைமுகனார்
தங்களப்பன்சாமியப்பன் பாகத்திருந்த, வண்டுண்
தொங்கலப்புநீண்முடியான் சூழ்கழல்சூடநின்ற,
எங்களப்பனெம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. ௭

1065 முனிவன்மூர்த்திமூவராகி வேதம்விரித்துரைத்த [கோன்,
புனிதன், பூவைவண்ணனண்ணல் புண்ணியன்விண்ணவர்
தனியனசேயன் தானொருவனாகிலும் தன்னடியார்க்கு
இனியன், எந்தையெம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. ௮

1066 பந்திருக்கும்மெல்விரலாள் பாவைபனிமலராள்,
வந்திருக்கும்மார்வன் நீலமேனிமணிவண்ணன்,
அந்தரத்தில்வாழும் வானோர்நாயகனாயமைந்த,
இந்திரற்கும்தம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. ௯

1067 *இண்டைகொண்டுதொண்டரேத்தஎவ்வுள்கிடந்தானை,
வண்டுபாடும்பைம்புறவில் மங்கையர்கோன்கலியன்,
கொண்டசீரால்தண்டமிழ்செய்மாலை யீரைந்தும்வல்லார்,
அண்டமாள்வதாணை யன்றேலாள்வாமருலகே. ௧௦

காசை தையல் மூன் பந்து பாலன் சோத்தம் திங்கள் முனிவன் பந்திண்டை வில்.

3. விற்பெருவிழவும்

திருவல்லிக்கேணி

1068 *விற்பெருவிழவும்கஞ்சனும்மல்லும்வேழமும்பாகனும்வீழ - செற்றவன்றன்னை, புரமெரிசெய்தசிவனுறுதுயர்களைதேவை, பற்றலர்வீயக்கோல்கையில்கொண்டுபார்த்தன்றன்தேர்முன்நின்றானை, சிற்றவைபணியால்முடிதுறந்தானைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௧

1069 *வேதத்தைவேதத்தின்சுவைப்பயனை விழுமியமுனிவர்விழுங்கும், கோதிலின்கனியைநந்தனார்களிற்றைக்குவலயத்தோர்தொழுதேத்தும், ஆதியையமுதை யென்னையாளுடையப்பனை ஒப்பவரில்லா-மாதர்கள்வாழும், மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௨

1070 வஞ்சனைசெய்யத்தாயுருவாகி வந்தபேயலறிமண்சேர, நஞ்சமர்முலையூடுயிர்செகவுண்டநாதனைத்தானவர்கூற்றை, விஞ்சைவானவர்சாரணர்சித்தர் வியந்துதிசெய்யப்பெண்ணுருவாகி,அஞ்சுவையமுதமன்றளித்தானைத்திருவல்லிக்கேணிக் கண்டேனே. ௩

1071 இந்திரனுக்கென்றுயர்களெடுத்த வெழில்விழவில்பழநடைசெய், மந்திரவிதியில்பூசனைபெறாது மழைபொழிந்திடத்தளர்ந்து, ஆயர் - எந்தம்மோடினவாநிரைதளராம லெம்பெருமானருளென்ன, அந்தமில்வரையால்மழைதடுத்தானைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௪

1072 இன்துணைப்பதுமத்தலர்மகள்தனக்குமின்பன்நற்புவிதனக்கிறைவன், தன்துணையாயர்பாவைநப்பின்னைதனக்கிறைமற்றையோர்க்கெல்லாம் - வன்துணை, பஞ்சபாண்டவர்க்காகிவாயுரைதூதுசென்றியங்கும் - என்துணை, எந்தைதந்தைதம்மானைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௫

1073 அந்தகன்சிறுவனரசர்தமரசற்கிளையவனணியிழையைச்சென்று, எந்தமக்குரிமைசெய்யெனத்தரியாதெம்பெருமானருளென்ன, [1]சந்தமல்குழலாளலக்கண்நூற்றுவர்தம்பெண்டிருமெய்திநூலிழப்ப, இந்திரன்சிறுவன்தேர்முன்நின்றானைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௬

1074 *பரதனும்தம்பிசத்துருக்கனனுமிலக்குமனோடுமைதிலியும் இரவுநன்பகலும்துதிசெய்யநின்றவிராவணாந்தகனையெம்மானை, குரவமேகமழும்குளிர்பொழிலூடு குயிலொடுமயில்கள்நின்றால,இரவியின்கதிர்கள்நுழைதல்செய்தறியாத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௭

1075 *பள்ளியிலோதிவந்ததன்சிறுவன் வாயிலோராயிர நாமம், ஒள்ளியவாகிப்போதவாங்கதனுக் கொன்றுமோர்பொறுப்பிலனாகி, பிள்ளையைச்சீறிவெகுண்டு தூண்புடைப்பப்பிறையெயிற்றனல்விழிப்பேழ்வாய், தெள்ளியசிங்கமாகிய தேவைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௮

1. 'சந்தமர்குழலாள்' என்றும் பாடம்.

1076 *மீனமர்பொய்கைநாண்மலர்கொய்வான் வேட்கையினேடு சென்றிழிந்த, கானமர்வேழம்கையெடுத்தலறக் கராவதன் காலினைக்கதுவ, ஆனையின் துயரம் தீரப்புள்ளூர்ந்து சென்று நின்றாழிதொட்டானை, தேனமர்சோலைமாடமா மயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே. ௯

1077 *மன்னுதண்பொழிலும்வாவியும்மதிளும் மாடமாளிகையும் மண்டபமும், தென்னன்தொண்டையர்கோன்செய்தநன்மயிலைத் திருவல்லிக்கேணிநின்றானை, கன்னிநன்மாடமங்கையர்தலைவன் காமருசீர்க்கலிகன்றி, சொன்னசொன்மாலைபத்துடன்வல்லார் சுகமினிதாள்வர்வானுலகே. ௧௦

வில் வேத வஞ்சனை இந்திரன் இன்துணை அந்தகன் பாதன் பள்ளி மீனமர் மன்னு அன்றுயர்.

4. அன்றுயர்

திருநீர்மலை

1078 அன்றுயர்குலக்கொடியோடணி மாமலர்மங்கையொடன்பளவி, அவுணர்க் - கென்றானுமிரக்கமிலாதவனுக்குறையுமிடமாவது, இரும்பொழில்சூழ் - நன்றாயபுனல்நறையூர் திருவாலிகுடந்தை தடந்திகழ்கோவல்நகர், நின்றானிருந்தான்கிடந்தான் நடந்தாற் கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. ௧

1079 காண்டாவனமென்பதோர் காடமரர்க்கரையனதுகண்டவன் நிற்க, முனே - மூண்டாரழலுண்ணமுனிந்ததுவு மதுவன்றியும்முன்னுலகம்பொறைதீர்த் - தாண்டான், அவுணனவன்மார்வகலமுகிரால்வகிராகமுனிந்து, அரியாய் - நீண்டான்குறளாகிநிமிர்ந்தவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே.

1080 அலமன்னுமடல்சுரி[1]சங்கமெடுத் தடலாழியினாலணியாருருவின், புலமன்னுவடம்புனைகொங்கையினாள்பொறைதீரமுனாளடுவாளமரில், பலமன்னர்படச்சுடராழியினைப்பகலோன்மறையப்பணிகொண்டு, அணிசேர் - நிலமன்னனுமாயுலகாண்டவனுக்கிடம் மாமலையாவதுநீர்மலையே. ௩

1. 'சங்கமடுத்து' என்றும் பாடம்.

1081 தாங்காததோராளரியா யவுணன்றனைவீடமுனிந்தவனுலம
ரும், பூங்கோதையர்பொங்கெரிமூழ்கவிளைத்ததுவன்றியும்
வென்றிகொள் வாளமரில், பாங்காகமுனைவரொடன்பள
விப்பதிற்றைந்திரட்டிப்படைவேந்தர்பட, நீங்காச்செருவில்
நிறைகாத்தவனுக்கிடம் மாமலையாவதுநீர்மலையே. ச

1082 மாலுங்கடலாரமலைக்குவடிட்டணைகட்டி வரம்புருவ, மதி
சேர் - கோலமதிளாயவிலங்கைகெடப்படை தொட்டொரு
காலமரிலதிர, காலமிதுவென்றயன்வாளியினால் கதிர்
நீண்முடிபத்துமறுத்தமரும்,நீலமுகில்வண்ணனெமக்கிறை
வற்கிடம் மாமலையாவதுநீர்மலையே. ரு

1083 பாராருலகும்பனிமால்வரையும்கடலும் சுடருமிவையுண்
டும், எனக் - காராதெனநின்றவனெம்பெருமா னலைநீருல
குக்கரசாகிய, அப்-பேரானைமுனிந்தமுனிக்கரையன்பிற
ரில்லைநுனக்கெனுமெல்லையினான், நீரார்பேரான்நெடுமால
வனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. சா

1084 புகராருருவாகிமுனிந்தவனைப் புகழ்வீடமுனிந்துயிருண்டு,
அசுரன் - நகராயினபாழ்படநாமமெறிந்ததுவன்றியும்
வென்றிகொள்வாளவுணன், பகராதவனாயிரநாம மடிப்
பணியாதவனை பணியாலமரில், நிகராயவன்நெஞ்சிடந்தான
வனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. எ

1085 பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்துலகில்பிணந்தின்மடவாரவர்போல்,
அங்ஙனே - அச்சமிலர்நாணிலாதன்மையாலவர்செய்கை
வெறுத்தணிமாமலர்தூய், நச்சிநமனாரடையாமை நமக்
கருள்செய்யென வுள்குழைந்தார்வமோடு, நிச்சம்நினைவார்க்
கருள்செய்யுமவற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. அ

1086 பேசுமளவன்றிதுவம்மின்நமர் பிறர்கேட்பதன்முன் பணி
வார்வினைகள், நாசமதுசெய்திடுமாதன்மையாலதுவேநம
துய்விடம் நாண்மலர்மேல்[1], வாசமணிவண்டறைபைம்புற
வில்மனமைந்தொடுநைந்துழல்வார், மதியில் - நீசரவர்சென்
றடையாதவனுக்கிடம் மாமலையாவதுநீர்மலையே. சு

1. 'நாண்மலர்தூய்' என்றும் பாடம்.

1087 *நெடுமாலவன்மேவியநீர்மலைமேல் நிலவும்புகழ்மங்கையர்
கோன், அமரில்-கடமாகளியானைவல்லான்கலியனொலிசெய்
தமிழ்மாலைவல்லார்க்கு, உடனே-விடுமால்வினைவேண்டிடில்
மேலுலகுமெளிதாயிடுமன்றியிலங்கொலிசேர், கொடுமா
கடல்வையகமாண்டு மதிக்குடைமன்னவராயடிகூடுவரே.

அன்று காண்டா அலம் தாங்காத மால் பார் புகர் பிச்ச பேசு நெடு மால் பார்.

5. பாராயது

திருக்கடல்மல்லை

1088 *பாராயதுண்டுமிழ்ந்த பவளத்தூணைப்
படுகடலிலமுதத்தைப் பரிவாய்கீண்ட
சீரானை, எம்மானைத்தொண்டர்தங்கள்
சிந்தையுள்ளே முளைத்தெழுந்ததீங்கரும்பினை,
போரானைக்கொம்பொசித்தபோரேற்றினைப்
புணர்மருதமிறநடந்தபொற்குன்றினை,
காரானையிடர்கடிந்தகற்பகத்தைக்
கண்டதுநான்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. க

1089 *பூண்டவத்தம்பிறர்க்கடைந்துதொண்டுபட்டுப்
பொய்ந்நூலைமெய்ந்நூலென்றென்றுமோதி
மாண்டு, அவத்தம்போகாதேவம்மி னெந்தை
யென்வணங்கப்படுவானை, கணங்களேத்தும்
நீண்டவத்தைக்கருமுகிலை[1] யெம்மான்றன்னை
நின்றவூர்நித்திலத்தைத் தொத்தார்சோலை,
காண்டவத்தைக் கனலெரிவாய்ப் பெய்வித்தானைக்
கண்டதுநான்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. உ

1090 உடம்புருவில்மூன்றொன்றாய்மூர்த்திவேறா
யுலகுய்யநின்றானை, அன்றுபேய்ச்சி
விடம்பருகுவித்தகனைக் கன்றுமேய்த்து
விளையாடவல்லானைவரைமீகானில்,
தடம்பருகுகருமுகிலைத்தஞ்சைக்கோயில்
தவநெறிக்கோர்பெருநெறியை வையங்காக்கும்,
கடும்பரிமேல்கற்கியைநான்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. ங

1. 'நீண்டவத்தக் கருமுகிலை'என்றும் பாடம்.

1091 பேய்த்தாயைமுலையுண்டபிள்ளை தன்னைப்
பிணைமருப்பில்கருங்களிற்றைப்பிணைமான்நோக்கின்,
ஆய்த்தாயர்தயிர்வெண்ணெயமர்ந்தகோவை
அந்தணர்தமமுதத்தைக் குரவைமுன்னே
கோத்தானை, குடமாடுகூத்தன்றன்னைக்
கோகுலங்கள் தளராமல்குன்றமேந்திக்
காத்தானை, எம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. ச

1092 பாய்ந்தானைத்திரிசகடம்பாறிவீழப்
பாலகனுயாலிலையில்பள்ளியின்ப
மேய்ந்தானை, இலங்கொளிசேர்மணிக்குன்றன்ன
ஈரிரண்டுமால்வரைத்தோளெம்மான்றன்னை,
தோய்ந்தானைநிலமகள்தோள் தூதிற்சென்றப்
பொய்யறைவாய்புகப்பெய்தமல்லர்மங்கக்
காய்ந்தானை, எம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. ரு

1093 கிடந்தானைத்தடங்கடலுள் பணங்கள்மேவிக்
கிளர்பொறியமறிதிரியவதனின்பின்னே
படர்ந்தானைப், படுமதத்தகளிற்றின்கொம்பு
பறித்தானைப் பாரிடத்தையெயிறுகீற
இடந்தானை, வளைமருப்பினேனமாகி
யிருநிலனும் பெருவிசும்புமெய்தாவண்ணம்
கடந்தானை, எம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. சா

1094 பேணாதவலியரக்கர்மெலியவன்று
பெருவரைத்தோளிறநெரித்தன்றவுணர்கோனை,
பூணாகம்பிளவெடுத்தபோர்வல்லோனைப்
பொருகடலுள் துயிலமர்ந்தபுள்ளூர்தியை,
ஊணாகப்பேய் முலைநஞ்சுண்டான்றன்னை
உள்ளுவாருள்ளத்தேயுறைகின்றானை,
காணாதுதிரிதருவேன் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. எ

1095 பெண்ணாகியின்னமுதம்வஞ்சித்தானை
பிறையெயிற்றன்றடலரியாய்ப்பெருகினானை,
தண்ணார்ந்தவார்புனல்சூழ்மெய்யமென்னும்
தடவரைமேல்கிடந்தானைப் பணங்கள்மேவி,
எண்ணானையெண்ணிறந்தபுகழினானை
யிலங்கொளிசேரரவிந்தம்போன்றுநீண்ட
கண்ணானை, கண்ணாரக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. அ

1096 தொண்டாயார்தாம்பரவுமடியினானைப்
படிகடந்ததாளாளற்காளாயுய்தல்
விண்டானை, தென்னிலங்கையரக்கர்வேந்தை
விலங்குண்ணவலங்கைவாய்ச்சரங்களாண்டு,
பண்டாயவேதங்கள் நான்கும் ஐந்து
வேள்விகளும்கேள்வியோடங்கமாறும்
கண்டானை, தொண்டனேன்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூல்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. கூ

1097 *படநாகத்தணைக்கிடந்தன்றவுணர்கோனைப்
படவெகுண்டுமருதிடைபோய்ப்பழனவேலி,
தடமார்ந்தகடல்மல்லைத் தலசயனத்துத்
தாமரைக்கண் துயிலமர்ந்ததலைவன்தன்னை,
கடமாரும்கருங்களிறுவல்லான்வெல்போர்க்
கலிகன்றியொலிசெய்த வின்பப்பாடல்,
திடமாகவிவையைந்துமைந்தும்வல்லார்
தீவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. கo

பார்பூண்டுடம்புபேய்பாய் கிடந்தான்பேணுதப்பெண் தொண்டுபடம் நண்ணாத.

6. நண்ணாத

திருக்கடல்மல்லை

1098 *நண்ணாதவாளவுணரிடைப்புக்கு, வானவரைப்
பெண்ணாகியமுதூட்டும் பெருமானார், மருவினிய
தண்ணார்ந்தகடல்மல்லைத் தலசயனத்துறைவாரை,
எண்ணாதேயிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணோமே. க

1099 பார்வண்ணமடமங்கை பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி,
நீர்வண்ணன்மார்வத்தி லிருக்கையைமுன்னினைந்தவனூர்,
கார்வண்ணமுதுமுந்நீர்க் கடல்மல்லைத்தலசயனம்,
ஆரெண்ணும்நெஞ்சுடையா ரவரெம்மையாள்வாரே. உ

1100 ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கையெழில்கொண்டான்,
வானத்திலவர்முறையால் மகிழ்ந்தேத்திவலங்கொள்ள,
கானத்தின்கடல்மல்லைத் தலசயனத்துறைகின்ற,
ஞானத்தினொளியுருவை நினைவாரென்நாயகரே. ௩

1101 விண்டாரைவென்றாவிவிலங்குண்ண, மெல்லியலார்
கொண்டாடும்மல்லகலமழலேற வெஞ்சமத்துக்
கண்டாரை, கடல்மல்லைத்தலசயனத்துறைவாரை,
கொண்டாடும்நெஞ்சுடையாரவரெங்கள்குலதெய்வமே. ௪

1102 பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண் குண்டர் முதலாயோர்,
விச்சைக்கிறையென்னு மவ்விறையைப்பணியாதே,
கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடல்மல்லைத்தலசயனம்,
நச்சித்தொழுவாரை நச்சென்றன்நன்னெஞ்சே. ௫

1103 புலன்கொள்நிதிக்குவையோடுபுழைக்கைமாகளிற்றினமும்
நலங்கொள்நவமணிக்குவையும் சுமந்தெங்குநான்றொ
கலங்களியங்கும்மல்லைக் கடல்மல்லைத்தலசயனம், [சிந்து,
வலங்கொள்மனத்தாரவரைவலங்கொள்ளென்மடநெஞ்சே.

1104 பஞ்சிச்சிறுகூழை யுருவாகி, மருவாத
வஞ்சப்பெண்நஞ்சுண்ட வண்ணல்முன்நண்ணாத,
கஞ்சைக்கடந்தவனூர் கடல்மல்லைத்தலசயனம்,
நெஞ்சில்தொழுவாரைத் தொழுவாயென்தூய்நெஞ்சே. எ

1105 செழுநீர்மலர்க்கமலம் திரையுந்த வன்பகட்டால்,
உழுநீர்வயலுழவருழப் பின்முன்பிழைத்தெழுந்த,
கழுநீர்கடிகமழும் கடல்மல்லைத்தலசயனம்,
தொழுநீர்மனத்தவரைத் தொழுவாயென்தூய்நெஞ்சே. அ

1106 பிணங்களிடுகாடதனுள் நடமாடுபிஞ்ஞகனோடு,
இணங்குதிருச்சக்கரத் தெம்பெருமானார்க்கிடம், விசும்பில்
கணங்களியங்கும்மல்லைக் கடல்மல்லைத்தலசயனம்,
வணங்குமனத்தாரவரை வணங்கென்றன்மடநெஞ்சே. ௯

1107 *கடிகமழுநெடுமறுகில் கடல்மல்லைத்தலசயனத்து,
அடிகளடியேநினையு மடியவர்கள் தம்மடியான்,
வடிகொள்நெடுவேல்வலவன் கலிகன்றியொலிவல்லார்,
முடிகொள் நெடுமன்னவர்தம் முதல்வர் முதலாவாரே. ௧0

நண்ணாத பாரேனம் விண்டர் பிச்சபுலன் பஞ்சி செழுநீர் பிணம்கடி திவளும்.

7. திவளும்

திருவிடவெந்தை

1108 *திவளும்வெண்மதிபோல்திருமுகத்தரிவை செழுங்கட
லமுதினிற்பிறந்த - வவளும், நின்னாகத்திருப்பதுமறிந்து
மாகிலுமாசைவிடாளால், குவளையங்கண்ணிகொல்லியம்
பாவை சொல்லு நின்தாள்நயந்திருந்த-இவளை, உன்மனத்
தாலென்னினைந்திருந்தா யிடவெந்தையெந்தைபிரானே. ௧

1109 துளம்படுமுறுவல்தோழியர்க்கருளாள் துணை முலைசாந்து
கொண்டணியாள்,குளம்படுகுவளைக்கண்ணிணையெழுதாள்
கோலநன்மலர்குழற்கணியாள், வளம்படுமுந் நீர் வைய
முன்னளந்தமாலென்னும் மாலினமொழியாள், இளம்படி
யிவளுக்கென்னினைந்திருந்தா யிடவெந்தையெந்தை
பிரானே. ௨

1110 சாந்தமும்பூணும்சந்தனக்குழம்பும் தடமுலைக்கணியிலும்
தழலாம், போந்தவெண்திங்கள்கதிர்சுடமெலியும் பொரு
கடல்புலம்பிலும்புலம்பும், மாந்தளிர்மேனிவண்ணமும்
பொன்னும் வளைகளுமிறைநில்லா, என்றன்-ஏந்திழையிவ
ளுக்கென்னினைந்திருந்தா யிடவெந்தையெந்தைபிரானே.

1111 ஊழியில்பெரிதால்நாழிகையென்னு மொண்சுடர்துயின்ற
தாலென்னும், ஆழியும்புலம்புமன்றிலுமுறங்காதென்றலும்
தீயினிற்கொடிதாம், தோழியோவென்னும்துணைமுலை
யரக்கும் சொல்லுமினென்செய்கேனென்னும், ஏழையென்
பொன்னுக் கென்னினைந்திருந்தா யிடவெந்தையெந்தை
பிரானே. ௪

1112 ஓதிலுமுன்பேரன்றிமற்றேதா ளுருகும்நின் திருவுருநினைந்து, காதன்மைபெரிதுகையறவுடையள் கயல்நெடுங்கண் துயில் மறந்தாள், பேதையேன்பேதைபிள்ளைமைபெரிது தெள்ளி யள்வள்ளிநுண்மருங்குல், ஏதலர்முன்னா வென்னினைந் திருந்தா யிடவெந்தையெந்தைபிரானே. ரு

1113 தன்குடிக்கேதும்தக்கவாநினையாள் தடங்கடல்நுடங்கெயி லிலங்கை,வன்குடிமடங்கவாளமர்தொலைத்த வார்த்தை கேட்டின்புறும்மயங்கும், மின்கொடிமருங்குல்சுருங்கமேல் நெருங்கிமென்முலைபொன்பயந்திருந்த, என்கொடியிவளுக் கென்னினைந்திருந்தா யிடவெந்தையெந்தைபிரானே. சு

1114 உளங்கனிந்திருக்குமுன்னையேபிதற்றுமுனக்கன்றி யெனக் கன்போன்றிலளால், வளங்கனிபொழில்சூழ்மாலிருஞ் சோலை மாயனேயென்றுவாய்வெருவும், களங்கனிமுறு வல்காரிகைபெரிது கவலையோடவலம்சேர்ந்திருந்த, இளங் கனியிவளுக்கென்னினைந்திருந்தா யிடவெந்தையெந்தை பிரானே. எ

1115 அலங்கெழுதடக்கையாயன்வாயாம்பற்கழியுமாலென்னுள்ள மென்னும், புலங்கெழுபொருநீர்ப்புட்குழிபாடும் போது மோ நீர்மலைக்கென்னும், குலங்கெழுகொல்லிகோமளவல் லிக்கொடியிடைநெடுமழைக்கண்ணி, இலங்கெழில்தோளிக் கென்னினைந்திருந்தா யிடவெந்தையெந்தைபிரானே. அ

1116 பொன்குலாம்பயலைபூத்தனமென்தோள்பொருகயல்கண்து யில்மறந்தாள்,அன்பினாலுன்மேலாதரம்பெரிதுஎன்னணங் கினுக்குற்றநோயறியேன், மின்குலாமருங்குல்சுருங்க மேல்நெருங்கிவீங்கியவனமுலையாளுக்கு, என்கொலாம் குறிப்பிலென்னினைந்திருந்தா யிடவெந்தையெந்தை பிரானே. கூ

1117 *அன்னமுமீனுமாமையுமரியுமாய எம்மாயனேயருளாய், என்னுமின்தொண்டர்க்கின்னருள் புரியுமிடவெந்தையெந் தைபிரானை, மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன் மானவேல்

கலியன்வாயொலிகள், பன்னியபனுவல்பாடுவார் நாளும் பழவினைபற்றறுப்பாரே. ௧0

திவள் துளம் சாந்தாழி ஒதிலும் தன் உள் அலம் பொன் அன்னம் திரிபுரம்.

8. திரிபுரம்

திருஅஷ்டபுஜம்

1118 *திரிபுரமூன்றெரித்தானும்மற்றைமலர் மிசைமேலயனும் வியப்ப, முரிதிரைமாகடல்போல்முழங்கி மூவுலகும்முறையால்வணங்க, எரியனகேசரவாளெயிற்றோடிரணியனாகமிரண்டுகூறா, அரியுருவாமிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௧

1119 வெந்திறல்வீரரில்வீரரொப்பார் வேதமுரைத்திமையோர் வணங்கும், செந்தமிழ்பாடுவார்தாம்வணங்கும் தேவரிவர் கோல்தெரிக்கமாட்டேன், வந்துகுறளுருவாய்நிமிர்ந்து மாவலிவேள்வியில்மண்ணளந்த, அந்தணர்போன்றிவரார் கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௨

1120 செம்பொனிலங்குவலங்கைவாளி திண்சிலைதண்டொடுசங்கமொள்வாள், உம்பரிருசுடராழியோடு கேடகமொண்மலர் பற்றியெற்றே, வெம்புசினத்தடல்வேழம்வீழ வெண்மருப் பொன்றுபறித்து, இருண்ட-அம்புதம்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௩

1121 மஞ்சுயர் மாமணிக்குன்றமேந்தி மாமழைகாத்தொருமாயவானை - அஞ்ச, அதன்மருப்பொன்று வாங்குமாயர்கொல் மாயமறியமாட்டேன், வெஞ்சுடராழி யும்சங்குமேந்திவேதமுன்னோதுவர்நீதிவானத்து, அஞ்சுடர் போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ௪

1122 கலைகளும்வேதமும்நீதிநூலும் கற்பமும்சொற்பொருள்தானும், மற்றை-நிலைகளும்வானவர்க்கும்பிறர்க்கும்நீர்மையினாலருள் செய்து, நீண்ட-மலைகளும்மாமணியும் மலர்மேல்மங்கையும்

சங்கமும்தங்குகின்ற, அலைகடல்போன்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. ரு

1123 எங்ஙனும்நாமிவர்வண்ணமெண்ணி லேதுமறிகிலம், ஏந்திழையார்-சங்கும்மனமும்நிறைவுமெல்லாம் தம்மனவாகப் புகுந்து, தாமும் - பொங்குகருங்கடல்பூவை காயாப்போதவிழ்நீலம்புனைந்தமேகம், அங்ஙனம்போன்றிவரார் கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. சு

1124 முழுசிவண்டாடியதண்டுழாயின் மொய்ம்மலர்க்கண்ணியும், மேனியஞ்சாந்-திழிசியகோலமிருந்தவாறுமெங்ஙனஞ்சொல்லுகேன் ஓவிநல்லார், எழுதியதாமரையன்னகண்ணும் ஏந்தெழிலாகமும்தோளும்வாயும், அழகியதாமிவரார் கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. எ

1125 மேவியெப்பாலும்விண்ணோர்வணங்க வேதமுரைப்பர்முந்நீர்மடந்தைத் - தேவி, அப்பாலதிர்சங்கமிப்பால்சக்கரம் மற்றிவர்வண்ணமெண்ணில், காவியொப்பார்கடலேயுமொப்பார்கண்ணும்வடிவும்நெடியராய், என் - ஆவியொப்பாரிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. அ

1126 தஞ்சமிவர்க்கென்வளையுமில்லா நெஞ்சமும்தம்மதேசிந்தித்தேற்கு, வஞ்சிமருங்குல்நெருங்கநோக்கிவாய் திறந்தொன்றுபணித்ததுண்டு, நஞ்சமுடைத்திவர்நோக்கும் நோக்கம்நானிவர்தம்மையறியமாட்டேன், அஞ்சுவன்மற்றிவரார்கொலென்ன அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. கூ

1127 *மன்னவன்தொண்டையர்கோன்வணங்கும் நீள்முடிமாலைவயிரமேகன், தன்வலிதன்புகழ்சூழ்ந்தகச்சி யட்டபுயகரத்தாதிதன்னை, கன்னிநன்மாமதிள்மங்கைவேந்தன்காமருசீர்க்கலிகன்றி, குன்றா - இன்னிசையால்சொன்ன செஞ்சொல்மாலையேத்தவல்லார்க் கிடம்வைகுந்தமே. க0

திரி வெந்திறல் செம்பொன் மஞ்சு கலை எங்ஙனம் முழுசி மேவித் தஞ்சம் மன்னவன் சொல்லுவன்.

9. சொல்லு

பரமேஸ்வர விண்ணகரம்

1128 *சொல்லுவன்சொற்பொருள்தானவையாய்ச் சுவையூ றொலிநாற்றமும்தோற்றமுமாய், நல்லரன்நான்முகன்நாரண னுக்கிடந்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச்சி, பல்லவன்வில்லவ னென்றுலகில்பலராய்ப்பலவேந்தர்வணங்குகழல் - பல்லவன், மல்லையர்கோன்பணிந்தபரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

1129 கார்மன்னுநீள்விசும்பும் கடலும்சுடரும் நிலனும்மலையும், தன்னுந்தித் - தார்மன்னுதாமரைக்கண்ணனிடம் தடமா மதிள்சூழ்ந்தழகாயகச்சி, தேர்மன்னுதென்னவனைமுனை யில்செருவில்திறல்வாட்டியதிண்சிலையோன், பார்மன்னுபல் லவர்கோன்பணிந்தபரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. உ

1130 உரந்தருமெல்லணைப்பள்ளிகொண்டா னொருகால்முன்னம் மாவுருவாய்க்கடலுள், வரந்தரும்மாமணி வண்ணனிடம் மணிமாடங்கள்சூழ்ந்தழகாயகச்சி, நிரந்தவர் மண்ணையில் புண்ணுகர்வேல்நெடுவாயிலுகச்செருவில்முனநாள், பரந்த வன்பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே.

1131 அண்டமுமெண்டிசையும்நிலனுமலைநீரொடுவானெரிகால் முதலா - வுண்டவன், எந்தைபிரானதிடமொளிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி, விண்டவரிண்டைக்குழாமுடனே விரைந்தாரிரியச்செருவில்முனிந்து, பண்டொருகால்வளைத் தான்பணிந்தபரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ச

1132 தூம்புடைத்திண்கைவன்தாள்களிற்றின் துயர்தீர்த்தரவம் வெருவ, முனநாள் - பூம்புனல்பொய்கைபுக்கானவனுக் கிடந்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச்சி, தேம்பொழில்குன்றெ யில்தென்னவனைத்திசைப்பச்செருமேல்வியந்தன்றுசென்ற, பாம்புடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகர மதுவே. ரு

1133 திண்படைக்கோளரியினுருவாய்த்திறலோனகலம்செருவில் முனநாள்,புண்படப்போழ்ந்தபிரானதிடம்பொருமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி, வெண்குடைநீழல்செங்கோல்நடப்ப விடைவெல்கொடிவேல்படைமுன்னுயர்த்த, பண்புடைப் பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௬

1134 இலகியநீண்முடிமாவலிதன் பெருவேள்வியில்மாணுருவாய் முனநாள், சலமொடுமாநிலங்கொண்டவனுக்கிடந்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச்சி, உலகுடைமன்னவன்தென்னவனைக்கன்னிமாமதிள்சூழ்கருவூர்வெருவ, பலபடைசாயவென்றான்பணிந்தபரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௭

1135 குடைத்திறல்மன்னவனாயொருகால் குரங்கைப்படையா, மலையால்கடலை - யடைத்தவனெந்தைபிரானதிடம்மணி மாடங்கள்சூழ்ந்தழகாயகச்சி, விடைத்திறல் வில் ல வன் நென்மெலியில்வெருவச்செருவேல்வலங்கை க ப் பி டி த் த, படைத்திறல்பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௮

1136 பிறையுடைவாணுதல்பின்னைதிறத்துமுன்னொருகால்செருவில்லுருமின், மறையுடைமால்விடையேழடர்த்தாற்கிடந்தான் தடஞ்சூழ்ந்தழகாயகச்சி,கறையுடைவாள்மறமன்னர் கெடக்கடல்போல் முழங்கும்குரல்கடுவாய், பறையுடைப்பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. ௯

1137 *பார்மன்னுதொல்புகழ்ப்பல்லவர்கோன்பணிந்தப ர மே ச் சுரவிண்ணகர்மேல், கார்மன்னுநீள்வயல்மங்கையர்தந்தலைவன்கலிகன்றிகுன்றாதுரைத்த, சீர்மன்னுசெந்தமிழ்மாலை வல்லார் திருமாமகள் தன்னருளால், உலகில் - தேர்மன்னராயொலிமாகடல்சூழ்செழுநீருலகாண்டுதிகழ்வர்களே. ௧0

சொல்லு கார் உரம் அண்டம் தூம்பு திண் இலகிய குடை பிறை பார் மஞ்சாடு.

10. மஞ்சாடு

திருக்கோவலூர்

1138 *மஞ்சாடுவரையேழும்கடல்களேழும்
வானகமும்மண்ணகமும்மற்றுமெல்லாம்,
எஞ்சாமல்வயிற்றடக்கியாலின்மேலோ
ரிளந்தளிரில்கண்வளர்ந்தவீசன்றன்னை,
துஞ்சாநீர்வளஞ்சுரக்கும்பெண்ணைத்தென்பால்
தூயநான்மறையாளர்சோமுச்செய்ய,
செஞ்சாலிவிளைவயலுள்திகழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. க

1139 கொந்தலர்ந்தநறுந்துழாய்சாந்தம்தூபம்
தீபங்கொண்டமரர்தொழப்பணங்கொள்பாம்பில்,
சந்தணிமென்முலைமலராள்தரணிமங்கை
தாமிருவரடிவருடும் தன்மையானை,
வந்தனைசெய்து இசையேழாறங்கம்ஐந்து
வளர்வேள்விநான்மறைகள்மூன்றுதீயும்,
சிந்தனைசெய்திருபொழுதுமொன்றும்செல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. உ

1140 கொழுந்தலருமலர்ச்சோலைக்குழாங்கொள்பொய்கைக்
கோள்முதலைவாளெயிற்றுக்கொண்டற்கெள்கி,
அழுந்தியமாகளிற்றினுக்கன்றாழியேந்தி
யந்தரமேவரத்தோன்றி யருள்செய்தானை,
எழுந்தமலர்க்கருநீலமிருந்தில்காட்ட
இரும்புன்னை முத்தரும்பிச்செம்பொன்காட்ட,
செழுந்தடநீர்க்கமலம்தீவிகைபோல்காட்டும்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. ந

1141 தாங்கரும்போர்மாவிபடப்பறவையூர்ந்து
தராதலத்தோர்குறைமுடித்ததன்மையானை,
ஆங்கரும்பிக்கண்ணீர்சோர்ந்தன்புகூரு
மடியவர்கட்காரமுதமானான்றன்னை,
கோங்கரும்பு சுரபுன்னைகுரவார்சோலைக்
குழாவரிவண்டிசைபாடும்பாடல்கேட்டு,
தீங்கரும்புகண்வளரும்கழனிசூழ்ந்த
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. ச

1142 கறைவளர்வேல்கரன்முதலாக்கவந்தன்வாலி
கணையொன்றினால்மடியவிலங்கைதன்னுள்,
பிறையெயிற்றுவாளரக்கர்சேனையெல்லாம்
பெருந்தகையோடுடன் துணித்தபெம்மான்றன்னை,
மறைவளரப்புகழ்வளரமாடந்தோறும்
மண்டபமொண்டொளியனைத்தும்வாரமோத
சிறையணைந்தபொழிலணைந்த தென்றல்வீசும்
திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்நானே. ௫

1143 உறியார்ந்தநறுவெண்ணெ யொளியால்சென்றங்
குண்டானைக்கண்டாய்ச்சியுரலோடார்க்க,
தறியார்ந்தகருங்களிறேபோலநின்று
தடங்கண்கள்பனிமல்கும் தன்மையானை,
வெறியார்ந்தமலர்மகள்நா மங்கையோடு,
வியன்கலையெண்தோளினாள் விளங்கு, செல்வச்
செறியார்ந்தமணிமாடம் திகழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. ௬

1144 இருங்கைம்மாகரிமுனிந்து பரியைக்கீறி
இனவிடைகளேழடர்த்து மருதம்சாய்த்து,
வரும்சகடமிறவுதைத்து மல்லையட்டு
வஞ்சஞ்செய்கஞ்சனுக்கு நஞ்சானானை,
கருங்கமுகுபசும்பாளை வெண்முத்தீன்று
காயெல்லாம்மரகதமாய்ப் பவளங்காட்ட,
செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும் தேன்கொள்சோலைத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. ௭

1145 பாரேறுபெரும்பாரந் தீரப்பண்டு
பாரதத்துத்தூதியங்கி, பார்த்தன் செல்வத்
தேரேறுசாரதியா யெதிர்ந்தார்சேனை
செருக்களத்துத்திறலழியச் செற்றான்றன்னை,
போரேறொன்றுடையானு மளகைக்கோனும்
புரந்தரனும்நான்முகனும் பொருந்துமூர்போல்,
சீரேறுமறையாளர் நிறைந்தசெல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. ௮

1146 தூவடிவில்பார்மகள் பூமங்கையோடு
சுடராழிசங்கிருபால் பொலிந்துதோன்ற,
காவடிவில்கற்பகமே போலநின்று
கலந்தவர்கட்கருள்புரியுங் கருத்தினானை,
சேவடிகைதிருவாய்கண் சிவந்தவாடை
செம்பொன்செய்திருவுருவ மானான்றன்னை,
தீவடிவில்சிவனயனே போல்வார்மன்னு
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. கூ

1147 *வாரணங்கொளிடர்க டிந்தமாலைநீல
மரகதத்தைமழைமுகிலே போல்வான்றன்னை,
சீரணங்குமறையாளர் நிறைந்தசெல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனென்று
வாரணங்குமுலைமடவார் மங்கைவேந்தன்
வாட்கலியனொலியைந்து மைந்தும்வல்லார்,
காரணங்களாலுலகங் கலந்தங்கேத்தக்
கரந்தெங்கும்பரந்தானைக் காண்பர்தாமே. க0

மஞ்சு கொந்து கொழுந்து தாங்கு கறை உறி இருங்கை பார் தூவடிவு வாரணம் இருந்தண்.

மூன்றும் பத்து

1. இருந்தண்

திருவயிந்திரபுரம்

1148 *இருந்தண்மாநிலமேனமதாய் வளைமருப்பினிலகத்தொடு
க்கி, கருந்தண்மாகடல்கண்டுயின்றவனிடம்கமலநன் மலர்த்
தேற - லருந்தி, இன்னிசைமுரன்றெழுமளிகுலம்பொது
ளியம்பொழிலூடே, செருந்திநாண்மலர்சென்றணைந்துழி
தரு திருவயிந்திரபுரமே. க

1149 மின்னுமாழியங்கையவன் செய்யவளுறைதருதிருமார்பன்,
பன்னுநான்மறைப்பல்பொருளாகிய பரனிடம் வரைச்
சாரல், பின்னுமாதவிப்பந்தலில்பெடைவரப்பிணியவிழ்

கமலத்து, தென்னவென்றுவண்டின்னிசைமுரல்தரு திரு வயிந்திரபுரமே. உ

1150 வையமேழுமுண்டாலிலைவைகியமாயவன், அடியவர்க்கு மெய்யனாகியதெய்வநாயகனிடம் மெய்தகுவரைச்சாரல், மொய்கொள் மாதவி சண்பகம்முயங்கியமுல்லையங்கொடி யாட, செய்யதாமரைச்செழும்பணை திகழ்தரு திருவயிந் திரபுரமே. ௩

1151 மாறுகொண்டுடன்றெதிர்ந்தவல்லவுணன் றன்மார்பகமிரு பிளவா, கூறுகொண்டவன்குலமகற்கின்னருள் கொடுத் தவனிடம், மிடைந்து - சாறுகொண்டமென்கரும்பிளங் கழை 'தகைவிசும்புறமணிநீழல், சேறுகொண்டதண்பழ னமதெழில்திகழ் திருவயிந்திரபுரமே. ௪

1152 ஆங்குமாவலிவேள்வியிலிரந்து சென்றகலிடமளந்து ஆயர், பூங்கொடிக்கினவிடைபொருதவனிடம் பொன்மலர்திகழ், வேங்கை - கோங்குசெண்பகக்கொம்பினில் குதிகொடு குரக்கினமிரைத்தோடி, தேன்கலந்ததண்பலங்கனி நுகர் தருதிருவயிந்திரபுரமே. ரு

1153 கூனுலாவியமடந்தை தன்கொடுஞ்சொலின் திறத் திளங் கொடியோடும், கானுலாவியகருமுகில்திருநிறத்தவனிடம் கவினாரும், வானுலாவியமதிதவழ்மால்வரைமாமதிள்புடை சூழ, தேனுலாவியசெழும்பொழில்தழுவிய திருவயிந்திர புரமே. சு

1154 மின்னின் நுண்ணிடைமடக்கொடிகாரணம்விலங்கலின் மிசை யிலங்கை - மன்னன், நீண்முடிபொடிசெய்தமைந் தனதிடம் மணிவரைநீழல், அன்னமாமலரரவிந்தத்தமளி யில் பெடையொடுமினிதமர, செந்நெலார்கவரிக்குலைவீசு தண் திருவயிந்திரபுரமே. எ

1155 விரைகமழ்ந்தமென்கருங்குழல்காரணம் வில்லிறுத்து அடல்மழைக்கு, நிரைகலங்கிடவரைகுடையெடுத்தவன் நிலவியவிடம்தடமார், வரைவளந்திகழ்மதகரிமருப்பொடு மலைவளரகிலுந்தி, திரைகொணர்ந்தணைசெழுநதிவயல்புகு திருவயிந்திரபுரமே, அ

1156 வேல்கொள்கைத்தலத்தரசர்வெம்போரினில் விசயனுக்
காய், மணித்தேர்க் - கோல்கொள்கைத்தலத்தெந்தைபெம்
மானிடம் குலவுதண்வரைச்சாரல், கால்கொள்கண்கொடிக்
கையெழக் கமுகிளம்பாளைகள்கமழ்சாரல், சேல்கள்பாய்
தருசெழுநதிவயல்புகு திருவயிந்திரபுரமே. ௯

1157 *மூவராகியவொருவனை மூலவுருண்டுமிழ்ந்தளந்தானை,
தேவர்தானவர்சென்றுசென்றிறைஞ்சத் தண்திருவயிந்திரபுரத்து,
மேவுசோதியை வேல்வலவன் கலிகன்றிவிரித்துரைத்த,
பாவுதண்டமிழ்பத்திவைபாடிடப் பாவங்கள்பயிலாவே. ௧௦

இருந்தண் மின் வையம் மாருங்கு கூன் மின் விரை வேல் மூவ ரூன்.

2. ஊ ன் வா ட

திருச்சித்ரகூடம்

1158 ஊன்வாடவுண்ணதுயிர்காவலிட்
டுடலிற்பிரியாப்புலனைந்தும்நொந்து,
தாம்வாடவாடத்தவம்செய்யவேண்டா
தமதாஇமையோருலகாளகிற்பீர்,
கானாடமஞ்ஞைக்கணமாடமாடே
கயலாடுகானீர்ப்பழனம்புடைபோய்,
தேனாட மாடக்கொடியாடுதில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. ௧

1159 காயோடுநீடுகனியுண்டு வீசு
கடுங்கால்நுகர்ந்து நெடுங்காலம், ஐந்து
தீயோடுநின்றுதவஞ்செய்யவேண்டா
திருமார்பனைச்சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர்,
வாயோதுவேதம்மல்கின்றதொல்சீர்
மறையாளர்நாளும் முறையால்வளர்த்த,
தீயோங்கவோங்கப் புகழோங்குதில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. ௨

1160 வெம்பும்சினத்துப் புனக்கேழலொன்றாய்
விரிநீர்முதுவெள்ளமுள்புக்கழுந்த,
வம்புண்பொழில்சூ ழுலகன்றெடுத்தா
னடிப்போதணைவான் விருப்போடிருப்பீர்,
பைம்பொன்னுமுத்தும் மணியுங்கொணர்ந்து
படைமன்னவன் பல்லவர்கோன் பணிந்த,
செம்பொன்மணிமாடங்கள் சூழ்ந்ததில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்று சேர்மின்களே. ௩

1161 அருமாநிலமன்றளப்பான்குறளாய்
அவுணன்பெருவேள்வியில் சென்றிரந்த,
பெருமான்திருநாமம்பிதற்றி நுந்தம்
பிறவித்துயர்நீங்குதுமென்னகிற்பீர்,
கருமாகடலுள்கிடந்தானுவந்து
கவைநாவரவினணைப்பள்ளியின்மேல்,
திருமால்திருமங்கையொடாடு தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. ௪

1162 கோமங்கவங்கக்கடல்வையமுய்யக்
குலமன்னரங்கம்மழுவில்துணிய,
தாமங்கமருள் படைதொட்டவென்றித்
தவமாமுனியைத்தமக்காக்ககிற்பீர்,
பூமங்கைதங்கிப் புலமங்கைமன்னிப்
புகழ்மங்கையெங்கும் திகழ, புகழ்சேர்
சேமங்கொள்பைம்பூம் பொழில்சூழ்ந்ததில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. ௫

1163 நெய்வாயழலம்புதுரந்து முந்நீர்
துணியப்பணிகொண்டணியார்ந்து, இலங்கு
மையார்மணிவண்ணனையெண்ணி நுந்தம்
மனத்தேயிருத்தும்படிவாழவல்லீர்,
அவ்வாயிளமங்கையர்பேசவுந்தான்
அருமாமறையந்தணர்சிந்தைபுக,
செவ்வாய்க்கிளிநான்மறைபாடுதில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. ௬

1164 மௌவல்குழலாய்ச்சிமென்தோள்நயந்து
மகரம்சுழலச்சுழல்நீர்பயந்த,
தெய்வத்திருமாமலர்மங்கைதங்கு
திருமார்பனைச்சிந்தையுள்வைத்துமென்பீர்
கௌவைக்களிற்றின்மருப்பும் பொருப்பில்
கமழ்சந்துமுந்திநிவாவலங்கொள்,
தெய்வப்புனல்சூழ்ந்தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. எ

1165 மாவாயினங்கம்மதியாதுகீறி
மழைமாமுதுகுன்றெடுத்து, ஆயர்தங்கள்
கோவாய்நிரைமேய்த்துலகுண்டமாயன்
குரைமாகழல்கூடும்குறிப்புடையீர்,
மூவாயிரநான்மறையாளர் நாளும்
முறையால்வணங்க அணங்காயசோதி,
தேவாதிதேவன் திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. அ

1166 செருநீலவேற்கண்மடவார்திறத்துச்
சினத்தோடுநின்றுமனத்தால்வளர்க்கும்,
அருநீலபாவமகலப்புகழ்சேர்
அமரர்க்குமெய்தாதவண்டத்திருப்பீர்,
பெருநீர்நிவாவுந்திமுத்தங்கொணர்ந் தெங்கும்
வித்தும்வயலுள்கயல்பாய்ந்துகள,
திருநீலநின்றுதிகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடம்சென்றுசேர்மின்களே. கூ

1167 *சீரார்பொழில்சூழ்ந்தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்ரகூடத்துறைசெங்கண்மாலுக்கு,
ஆராதவுள்ளத்தவர்கேட்டுவப்ப
அலைநீருலகுக்கருளேபுரியும்,
காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி குன்றா
வொலிமாலையோரொன்பதோடொன்றும்வல்லார்,
பாராருலகமளந்தானடிக்கீழ்ப்
பலகாலம்நிற்கும்படிவாழ்வர்தாமே.* க0

ஊன் காய் வெம்பும் அருமா கோமங்க நெய்மௌவல் மாவாய் செருச்சீரார் வாட.

3. வாடமரு

திருச்சித்ரகூடம்

1168 *வாடமருதிடைபோகி மல்லரைக்கொன்றொக்கலித்திட்டு,
ஆடல்நல்மாவுடைத் தாயராநிரைக்கன்றிடர்தீர்ப்பான்,
கூடியமாமழைகாத்த கூத்தனெனவருகின்றான்,
சேடுயர்பூம்பொழில்தில்லைச் சித்திரகூடத்துள்ளானே. க

1169 பேய்மகள்கொங்கைநஞ்சுண்ட பிள்ளைபரிசிதுவென்றால்,
மாநிலமாமகள் மாதர்கேள்வனிவனென்றும், வண்டுண்
பூமகள் நாயகனென்றும் புலங்கெழுகோவியர்பாடி,
தேமலர்தூவவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. உ

1170 பண்டிவன்வெண்ணெயுண்டானென்றாய்ச்சியர்கூடியிழிப்ப
எண்டிசையோரும்வணங்க இணைமருதூடுநடந்திட்டு,
அண்டரும்வானத்தவரு மாயிரநாமங்களோடு,
திண்டிறல்பாடவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ங

1171 வளைக்கைநெடுங்கண்மடவா ராய்ச்சியரஞ்சியழைப்ப,
தளைத்தவிழ்தாமரைப்பொய்கைத் தண்டடம்புக்கண்டர்கா
முளைத்தவெயிற்றழல்நாகத் துச்சியில்நின்றதுவாட, [ண,
திளைத்தமர்செய்துவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ச

1172 பருவக்கருமுகிலொத்து முத்துடைமாகடலொத்து,
அருவித்திரள்திகழ்கின்ற வாயிரம்பொன்மலையொத்து,
உருவக்கருங்குழலாய்ச்சிதிறத் தினமால்விடைசெற்று,
தெருவில்திளைத்துவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ரு

1173 *எய்யச்சிதைந்ததிலங்கைமலங்க வருமழைகாப்பான்,
உய்யப்பருவரைதாங்கி யாநிரைகாத்தானென்றேத்தி,
வையத்தெவரும்வணங்க அணங்கெழுமாமலைபோலே,
தெய்வப்புள்ளேறிவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. சு

1174 ஆவரிவைசெய்தறியா ரஞ்சனமாமலைபோலே,
மேவுசினத்தடல்வேழம் வீழமுனிந்து, அழகாய
காவிமலர்நெடுங்கண்ணார் கைதொழவீதிவருவான்,
தேவர்வணங்குதண்தில்லைச் சித்திரகூடத்துள்ளானே. எ

1175 பொங்கியமரிலொருகால் பொன்பெயரோனைவெருவ,
அங்கவனாகமளைந்திட் டாயிரந்தோளெழுந்தாட,

பைங்கணிரண்டெரிகான்ற நீண்டவெயிற்றொடுபேழ்வாய்,
சிங்கவுருவில்வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. அ

1176 கருமுகில்போல்வதோர்மேனி கையனவாழியும்சங்கும்,
பெருவிறல்வானவர்சூழ ஏழுலகும்தொழுதேத்த,
ஒருமகளாயர்மடந்தை யொருத்திநிலமகள், மற்றைத்
திருமகளோடும்வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. கூ

1177 *தேனமர்பூம்பொழில்தில்லைச் சித்திரகூடமமர்ந்த,
வானவர்தங்கள்பிரானை மங்கையர்கோன் மருவார்தம்,
ஊனமர்வேல்கலிகன்றியொண்டமிழொன்பதோடொன்றும்,
தானிவைகற்றுவல்லார்மேல் சாராதீவினைதாமே. கo

வாடப் பேய் பண்டு வளை பரு எய்ய ஆவர் பொங்கிய கருமுகில் தேனமர் ஒருகுறள்.

4. ஒருகுறளாய்

காழிச்சீராமவிண்ணகரம்

1178 *ஒருகுறளாயிருநிலம்மூவடிமண்வேண்டி
யுலகனைத்துமீரடியாலொடுக்கி, ஒன்றும்
தருகவெனுமாவலியைச்சிறையில்வைத்த
தாடாளன் தாளணைவீர், தக்ககீர்த்தி
யருமறையின்திரள்நான்கும்வேள்வியைந்தும்
அங்கங்களவையாறுமிசைகளேழும்,
தெருவில்மலிவிழாவளமும்சிறக்கும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. க

1179 நான்முகனுள்மிகத்தருக்கை யிருக்குவாய்மை
நலமிகுசீ ருரோமசனால்நவிற்று, நக்க
னூன்முகமார் தலையோட்டூணொழித்தவெந்தை
யொளிமலர்ச்சேவடியணைவீர், உழுசேயோடச்
சூன்முகமார்வளையளைவாயுகுத்தமுத்தைத்
தொல்குருகுசினை யென்னச்சூழ்ந்தியங்க, எங்கும்
தேன்முகமார்கமலவயல்சேல்பாய் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. உ

1180 வையணைந்த நுதிக்கோட்டுவராகமொன்றாய்
மண்ணெல்லாமிடந்தெடுத்து மதங்கள்செய்து,
நெய்யணைந்த திகிரியினால்வாணன் திண்டோள்
நேர்ந்தவன் தாளணைகிற்பீர், நெய்தலோடு
மையணைந்தகுவளைகள் தங்கண்களென்றும்
மலர்க்குமுதம்வாயென்றும் கடைசிமார்கள்,
செய்யணைந்துகளை களையாதேறும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

1181 பஞ்சியமெல்லடிப்பின்னை திறத்து முன்னாள்
பாய்விடைகளேழடர்த்தும் பொன்னம்பைம்பூண்
நெஞ்சிடந்துகுருதியுகவுகிர்வேலாண்ட
நின்மலன் தாளணைகிற்பீர், நீலமாலைத்
தஞ்சுடையவிருள் தழைப்பத்தரளமாங்கே
தண்மதியின்நிலாக்காட்டப்பவளந்தன்னால்,
செஞ்சுடர்வெயில்விரிக்குமழகார் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே.

1182 தெவ்வாயமறமன்னர் குருதிகொண்டு
திருக்குலத்திலிறந்தோர்க்குத்திருத்திசெய்து,
வெவ்வாயமாகீண்டுவேழமட்ட
விண்ணவர்கோன் தாளணைவீர், விகிர்தமாதர்
அவ்வாயவாள் நெடுங்கண்குவளைகாட்ட
அரவிந்தம்முகங்காட்ட அருகேயாம்பல்,
செவ்வாயின் திரள்காட்டும்வயல்சூழ் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. ௫

1183 பைங்கண்விறல்செம்முகத்துவாலிமாளப்
படர்வனத்துக்கவந்தனொடும் படையார்திண்கை,
வெங்கண்விறல்விராதனுகவிற்குனித்த
விண்ணவர்கோன் தாளணைவீர், வெற்புப்போலும்
துங்கமுகமாளிகைமேலாயங்கூறும்
துடியிடையார் முகக்கமலச்சோதிதன்னால்,
திங்கள்முகம்பனிபடைக்குமழகார் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே.

1184 பொருவில்வலம்புரியரக்கன்முடிகள் பத்தும்
புற்றுமறிந்தனபோலப்புவிமேல்சிந்த,
செருவில்வலம்புரிசிலைக்கைமலைத்தோள்வேந்தன்
திருவடிசேர்ந்துய்கிற்பீர், திரைநீர்த்தெள்கி[1]
மருவிவலம்புரி கைதைக்கழியூடாடி
வயல்நண்ணிமழைதருநீர்தவழ்கால்மன்னி,
தெருவில்வலம்புரிதாளமீனும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. எ

1185 பட்டரவேரகலல்குல் பவளச்செவ்வாய்ப்
பணைநெடுந்தோள்பிணைநெடுங்கண் பாலாமின்சொல்,
மட்டவிழுங்குழலிக்காவானோர்காவில்
மரங்கொணர்ந்தானடியணைவீர், அணில்கள்தாவ
நெட்டிலையகருங்கமுகின்செங்காய்வீழ
நீள்பலவின் தாள்சினையில் நெருங்கு, பீநத்
தெட்டபழம்சிதைந்துமதுச்சொரியும்காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. அ

1186 பிறைதங்குசடையானை வலத்தேவைத்துப்
பிரமனைத்தன்னுந்தியிலே தோற்றுவித்து,
கறைதங்குவேல்தடங்கண் திருவைமார்பில்
கலந்தவன்தாளணைகிற்பீர், கழுநீர்கூடித்
துறைதங்குகமலத்துத்துயின்றுகைதைத்
தோடாரும்பொதிசோற்றுச் சுண்ணம்நண்ணி
சிறைவண்டுகளிபாடும் வயல்சூழ்காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. கூ

1187 *செங்கமலத்தயனனைய மறையோர்காழிச்
சீராமவிண்ணகரென்செங்கண்மாலை
அங்கமலத்தடவயல்சூ ழாலிநாடன்
அருள்மாரியரட்டமுக்கி யடையார்சீயம்
கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன்
கொற்றவேல்பரகாலன் கலியன்சொன்ன
சங்கமுகத்தமிழ்மாலை பத்தும்வல்லார்
தடங்கடல்சூழுலகுக்குத் தலைவர்தாமே. கO

ஒரு நான் வை பஞ்சி தெவ்வாய பைங்கண் பொருபட்டு பிறை செங்கமலம் வந்து.

1. ‘திரைநீத்தெள்கி’ என்றும் பாடம்.

5. வந்து

திருவாலிநகர்

1188 *வந்துனதடியேன்மனம்புகுந்தாய் புகுந்ததற்பின் வணங்கும், என்-சிந்தனைக்கினியாய் திருவே என்னுருயிரே, அந்தளிரணியாரசோகி னிளந்தளிர்கள் கலந்து, அவையெங்கும்-செந்தழல்புரையும் திருவாலியம்மானே. க

1189 நீலத்தடவரை மாமணிநிகழக்கிடந்ததுபோல், அரவணை-வேலைத்தலைக்கிடந்தாயடியேன்மனத்திருந்தாய், சோலைத்தலைக்கணமாமயில் நடமாடமழைமுகில்போன்றெழுந்து, எங்கும் - ஆலைப்புகைகமழு மணியாலியம்மானே. உ

1190 நென்னல்போய்வருமின்றேன்றெண்ணியிராமையென் மனத்தேபுகுந்தது, [1]இம்மைக்கேன்றிருந்தேனெறிநீர்வளஞ்செறுவில், செங்நெற்கூழைவரம்பொரீஇ யரிவார்முகத்தெழுவாளைபோய், கரும்பு-[2]அந்நற்காடணையு மணியாலியம்மானே. ங

1191 மின்னில்மன்னு நுடங்கிடைமடவார்தம் சிந்தைமறந்து வந்து, நின் - மன்னுசேவடிக்கே மறவாமைவைத்தாயால், புன்னைமன்னுசெருந்திவண்பொழில்வாயகன்பணைகள்கலந்தெங்கும், அன்னம்மன்னும்வய லணியாலியம்மானே. ச

1192 நீடுபன்மலர்மாலையிட்டுநின்னிணையடிதொழுதேத்தும்,என் மனம்-வாடநீநினையேல் மரமெய்தமாமுனிவா, பாடலின்னொலிசங்கினோசைபரந்து பல்பணையால்மலிந்து, எங்கும் - ஆடலோசையறா அணியாலியம்மானே. ரு

1193 கந்தமாமலரேட்டுமிட்டு நின்காமர்சேவடிகைதொழுதெழும், புந்தியேன்மனத்தே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன், சந்திவேள்விசடங்குநான்மறை யோதியோதுவித்தாதியாய் வரும்,அந்தணாளரறா வணியாலியம்மானே. சு

1194 உலவுதிரைக்கடற்பள்ளிகொண்டு வந்துன்னடியேன்மனம் புகுந்த, அப்-புலவபுண்ணியனேபுகுந்தாயைப்போகலொட்டேன், நிலவுமலர்ப்புன்னைநாழல்நீழல் தண்டாமரைமலரின்மிசை,மலி-அலவன் கண்படுக்குமணியாலியம்மானே. எ

---

1. 'இன்மைக்கு' என்றும் பாடம்.
2. 'அன்னற்காடணையும்' என்றும் பாடம்.

1195 சங்குதங்குதடங்கடல்கடன்மல்லையுள்கிடந்தாய், அருள்
புரிந்திங்கென்னுள்புகுந்தா யினிபோயி னுல லை ற யே ா,
கொங்குசெண்பகமல்லிகைமலர்புல்கியின்னிளவண்டுபோய்,
இளம்-தெங்கின் தாதளையும் திருவாலியம்மானே. அ

1196 ஓதியாயிரநாமமும்பணிந்தேத்தி நின்னடைந்தேற்கு, ஒரு
பொருள்-வேதியா அரையா உரையாயொருமாற்றமெந்தாய்,
நீதியாகியவேதமாமுனியாளர் தோற்றமுரைத்து, மற்ற
வர்க்-காதியாயிருந்தா யணியாலியம்மானே. கூ

1197 *புல்லிவண்டறையும்பொழில்புடைசூழ் தென்னாலியிருந்த
மாயனை, கல்லின்மன்னுதிண்டோள் கலியனொலிசெய்த,
நல்லஇன்னிசைமாலைநாலுமோரைந்துமொன்றும்நவின்று,
தாமுடன்-வல்லராயுரைப்பார்க் கிடமாகும்வானுலகே. க0

வந்து நீலநென்னெல் மின்னில் நீடு கந்த முலவு சங்கு ஓதி புல்லி
தூவிரி.

6. தூ வி ரி ய

திருவாலிநகர்

1198 *தூவிரியமலருழக்கித் துணையோடும்பிரியாதே,
பூவிரியமதுநுகரும் பொறிவரியசிறுவண்டே,
தீவிரியமறைவளர்க்கும் புகழாளர்திருவாலி,
ஏவரிவெஞ்சிலையானுக் கென்னிலைமையுரையாயே. க

1199 பிணியவிழுநறுநீல மலர்கிழியப்பெடையோடும்,
அணிமலர்மேல்மதுநுகரு மறுகாலசிறுவண்டே,
மணிகெழுநீர்மருங்கலரும் வயலாலிமணவாளன்,
பணியறியேன் நீசென்றென் பயலைநோயுரையாயே. உ

1200 நீர்வானமண்ணெரிகா லாய்நின்றநெடுமால், தன்
தாராயநறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கருளானே,
சீராரும்வளர்பொழில்சூழ் திருவாலிவயல்வாழும்,
கூர்வாயசிறுகுருகே குறிப்பறிந்துகூறாயே. ௩

1201 தானாகநினையானேல் தன்னினைந்துநைவேற்கு, ஓர்
மீனாயகொடிநெடுவேள் வலிசெய்யமெலிவேனோ,

தேன்வாயவரிவண்டே திருவாலிநகராளும்,
ஆனையற்கென்னுறுநோ யறியச்சென்றுரையாயே. ௪

1202 வாளாயகண்பனிப்ப மென்முலைகள்பொன்னரும்ப,
நாணாளும்நின்னினைந்து நைவேற்கு, ஓமண்ணளந்த
தாளாளா தண்குடந்தைநகராளா வரையெடுத்த
தோளாளா, என்றனக்கோர்துணையாளனாகாயே. ௫

1203 தாராயதண்டுவள வண்டுழுதவரைமார்பன்,
போரானைக்கொம்பொசித்த புட்பாகனென்னம்மான்,
தேராரும்நெடுவீதித் திருவாலிநகராளும்,
காராயனென்னுடைய கனவளையும்கவர்வானோ. ௬

1204 கொண்டரவத்திரையுலவு குரைகடல்மேல்குலவரைபோல்,
பண்டரவினணைக்கிடந்து பாரளந்தபண்பாளா,
வண்டமரும்வளர்பொழில்சூழ் வயலாலிமைந்தா, என்
கண்டுயில்நீகொண்டாய்க்கென் கனவளையும்கடவேனோ. ௭

1205 குயிலாலும்வளர் பொழில்சூழ் தண்குடந்தைக்குடமாடி,
துயிலாதகண்ணிணையேன் நின்னினைந்துதுயர்வேனோ,
முயலாலுமிளமதிக்கே வளையிழந்தேற்கு, இதுநடுவே
வயலாலிமணவாளா கொள்வாயோமணிநிறமே. ௮

1206 நிலையாளாநின்வணங்க வேண்டாயேயாகிலும், என்
முலையாளவொருநாளுன் னகலத்தாலாளாயே,
சிலையாளா மரமெய்ததிறலாளா திருமெய்ய
மலையாளா, நீயாள வளையாளமாட்டோமே. ௯

1207 *மையிலங்குகருங்குவளை மருங்கலரும்வயலாலி,
நெய்யிலங்குசுடராழிப் படையானை நெடுமாலை,
கையிலங்குவேல்கலியன் கண்டுரைத்ததமிழ்மாலை,
ஐயிரண்டுமிவைவல்லார்க் கருவினைகளடையாவே. ௧௦

தூவிரிய பிணி நீர் தான் வாள் தாராய கொண்டு குயில் நிலை மையிலங்கு கள்வன்.

7. கள்வன்கொல்

திருவாலி

1208 *கள்வன் கொல்யானறியேன் கரியானொருகாளைவந்து,
வள்ளிமருங்குலென்றன் மடமானினைப்போதவென்று,
வெள்ளிவளைக்கைபற்றப் பெற்றதாயாரையிட்டகன்று,
அள்ளலம்பூங்கழனி யணியாலிபுகுவர்கொலோ. க

1209 பண்டிவனாயன்நங்காய் படிறன்புகுந்து, என்மகள்தன்
தொண்டையஞ்செங்கனிவாய் நுகர்ந்தானையுகந்து, அவன்பின்
கெண்டையொண்கண்மிளிரக் கிளிபோல்மிழற்றிநடந்து,
வண்டமர் கானல்மல்கும் வயலாலிபுகுவர்கொலோ. உ

1210 அஞ்சுவன்வெஞ்சொல்நங்காய் அரக்கர்குலப்பாவைதன்னை,
வெஞ்சினமூக்கரிந்த விறலோன்திறங்கேட்கில், மெய்யே
பஞ்சியமெல்லடியெம்பணைத்தோளி பரக்கழிந்து,
வஞ்சியந்தண்பணைசூழ் வயலாலிபுகுவர்கொலோ. ௩

1211 ஏதுஅவன்தொல்பிறப் பிளையன்வளையூதி, மன்னர்
தூதுவனாயவனூர் சொல்வீர்கள்சொல்லீரறியேன்,
மாதவன்தன்துணையாநடந்தாள் தடஞ்சூழ்புறவில்,
போது வண்டாடுசெம்மல் புனலாலி புகுவர்கொலோ. ச

1212 தாயெனையென்றிரங்காள் தடந்தோளிதனக்கமைந்த,
மாயனைமாதவனை மதித்தென்னையகன்றஇவள்[1],
வேயனதோள்விசிறிப் பெடையன்னமெனநடந்து,
போயினபூங்கொடியாள் புனலாலிபுகுவர்கொலோ. ரு

1213 *என்துணையென்றெடுத்தேற் கிறையேனுமிரங்கிற்றிலள்,
தன்துணையாயவென்றன் தனிமைக்குமிரங்கிற்றிலள்,
வன்துணைவானவர்க்காய் வரஞ்செற்றரங்கத்துறையும்,
இன்துணைவனொடும்போயெழிலாலிபுகுவர்கொலோ. சு

1214 அன்னையுமத்தனுமென் றடியோமுக்கிரங்கிற்றிலள்,
பின்னைதன் காதலன்றன் பெருந்தோள்நலம்பேணினளால்,
மின்னையும்வஞ்சியையும் வென்றிலங்குமிடையாள்நடந்து,
புன்னையுமன்னமுஞ்சூழ் புனலாலிபுகுவர்கொலோ. எ

---

1. ‘அகன்றவன்பின்’ என்றும் பாடம்.

1215 முற்றிலும்பைங்கிளியும் பந்துமூசலும் பேசுகின்ற,
சிற்றில்மென்பூவையும் விட்டகன்றசெழுங்கோதைதன்னை,
பெற்றிலேன்முற்றிழையைப் பிறப்பிலிபின்னேநடந்து,
மற்றெல்லாம்கைதொழப்போய் வயலாலிபுகுவர்கொலோ.

1216 காவியங்கண்ணியெண்ணில்கடிமாமலர்ப்பாவையொப்பாள்,
பாவியேன்பெற்றமையால் பணைத்தோளிபாக்கழிந்து,
தூவிசேரன்னமன்னநடையாள் நெடுமாலொடும்போய்,
வாவியந்தண்பணைசூழ் வயலாலிபுகுவர்கொலோ. கூ

1217 *தாய்மனம்நின்றிரங்கத் தனியேநெடுமால்துணையா,
போயினபூங்கொடியாள் புனலாலிபுகுவரென்று,
காய்சினவேல்கலிய னொலிசெய்தமிழ்மாலைபத்தும்,
மேவியநெஞ்சுடையார் தஞ்சமாவதுவிண்ணுலகே. கo

கள்வன் பண்டஞ்சுவன் ஏதவன் தாய் என்துணை அன்னை முற்றில் காவி தாய்மனம் நந்தா.

8. நந்தாவிளக்கு

திருநாங்கூர்

1218 *நந்தாவிளக்கேயளத்தற்கரியாய்
நரநாரணனே கருமாமுகில்போல்
எந்தாய், எமக்கேயருளாயெனநின்று
இமையோர்பரவுமிடம், எத்திசையும்
கந்தாரமந்தேனிசைபாடமாடே
களிவண்டுமிழற்றநிழல்துதைந்து,
மந்தாரநின்றுமணமல்குநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. க

1219 முதலைத்தனிமாமுரண்தீரவன்று
முதுநீர்த்தடத்துச்செங்கண்வேழமுய்ய,
விதலைத்தலைச்சென்றதற்கேயுதவி
வினைதீர்த்தவம்மானிடம், விண்ணணவும்
பதலைக்கபோதத்தொளிமாடநெற்றிப்
பவளக்கொழுங்கால்பைங்கால்புறவம்,
மதலைத்தலைமென்பெடைகூடுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. உ

1220 கொலைப்புண் தலைக்குன்றமொன்றுய்ய வன்று
கொடுமாமுதலைக்கிடர்செய்து, கொங்கார்
இலைப்புண்டரீகத்தவளின்பமன்போ
டணைந்திட்டவம்மானிடம், ஆளரியால்
அலைப்புண்டயானைமருப்பு மகிலும்
அணிமுத்தும்வெண்சாமரையோடு, பொன்னி
மலைப்பண்டமண்டத்திரையுந்துநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. ௩

1221 சிறையார்உவணப்புள்ளொன்றேறி யன்று
திசைநான்கும் நான்குமிரிய, செருவில்
கறையார் நெடுவேலரக்கர்மடியக்
கடல்சூழிலங்கைகடந்தானிடந்தான்,
முறையால்வளர்க்கின்றமுத்தீயர்நால்வேதர்
ஐவேள்வியாறங்கரேழினிசையோர்,
மறையோர்வணங்கப்புகழெய்துநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. ௪

1222 இழையாடுகொங்கைத்தலைநஞ்சமுண்டிட்டு
இளங்கன்றுகொண்டுவிளங்காயெறிந்து,
தழைவாடவன்தாள் குருந்தமொசித்துத்
தடந்தாமரைப்பொய்கைபுக்கானிடந்தான்,
குழையாடவல்லிக்குலமாடமாடே
குயில்கூவநீடுகொடிமாடமல்கு,
மழையாடுசோலைமயிலாலுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. ௫

1223 பண்ணேர்மொழியாய்ச்சியரஞ்ச வஞ்சப்
பகுவாய்க் கழுதுக்கிரங்காது, அவள்தன்
உண்ணாமுலைமற்றவளாவியோடும்
உடனேசுவைத்தானிடம், ஓங்குபைந்தாள்
கண்ணார்கரும்பின்கழைதின்றுவைகிக்
கழுநீரில்மூழ்கிச்செழுநீர்த்தடத்து,
மண்ணேந்திளமேதிகள் வைகுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. ௬

1224 தளைக்கட்டவிழ்தாமரைவைகு பொய்கைத்
தடம்புக்கு அடங்காவிடங்காலரவம்,
இளைக்கத்திளைத்திட்டதனுச்சிதன்மேல்
அடிவைத்தஅம்மானிடம், மாமதியம்
திளைக்கும்கொடிமாளிகைசூழ் தெருவில்
செழுமுத்துவெண்ணெற்கெனச் சென்று, முன்றில்
வளைக்கைநுளைப்பாவையர்மாறுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. எ

1225 துளையார்கருமென்குழலாய்ச்சியர்தம்
துகில்வாரியும் சிற்றில்சிதைத்தும், முற்றா
விளையார்விளையாட்டொடு காதல்வெள்ளம்
விளைவித்தவம்மானிடம், வேல்நெடுங்கண்
முளைவாளெயிற்றுமடவார்பயிற்று
மொழிகேட்டிருந்துமுதிராதவின்சொல்,
வளைவாயகிள்ளைமறைபாடுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. அ

1226 விடையோடவென்றாய்ச்சிமென்தோள்நயந்த
விகிர்தா விளங்குசுடராழியென்னும்,
படையோடுசங்கொன்றுடையாயெனநின்று
இமையோர்பரவுமிடம், பைந்தடத்துப்
பெடையோடுசெங்காலவன்னம்துகைப்பத்
தொகைப்புண்டரீகத்திடைச்செங்கழுநீர்,
மடையோடநின்றுமதுவிம்முநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்வணங்கென்மனனே. கூ

1227 *வண்டார்பொழில்சூழ்ந்தழகாயநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில்நெடுமாலுக்கு, என்றும்
தொண்டாயதொல்சீர்வயல்மங்கையர்கோன்
கலியனொலிசெய் தமிழ்மாலைவல்லார்,
கண்டார்வணங்கக்களியானைமீதே
கடல்சூழுலகுக்கொருகாவலராய்,
விண்தோய்நெடுவெண்குடைநீழலின்கீழ்
விரிநீருலகாண்டுவிரும்புவரே. க0

நந்தா முதலை கொலை சிறை இழை பண்தளை துளைவிடை வண்டார் சலம்.

9. சலங்கொண்ட

வைகுந்த விண்ணகரம்

1228 *சலங்கொண்டவிரணியன தகல்மார்வம்கீண்டு
தடங்கடலைக்கடைந்தமுதங்கொண்டுகந்தகாளை,
நலங்கொண்டகருமுகில்போல்திருமேனியம்மான்
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,
சலங்கொண்டுமலர்சொரியும்மல்லிகையொண்செருந்தி
சண்பகங்கள் மணநாறும்வண்பொழிலினூடே,
வலங்கொண்டுகயலோடி விளையாடுநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. க

1229 திண்ணியதோரரியுருவாய்த்திசையனைத்தும்நடுங்கத்
தேவரொடுதானவர்கள்திசைப்ப, இரணியனை
நண்ணியவன்மார்வகலத்துகிர்மடுத்தநாதன்
நாடோறும்மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்,
எண்ணில்மிகுபெருஞ்செல்வத் தெழில்விளங்குமறையும்
ஏழிசையும்கேள்விகளுமியன்றபெருங்குணத்தோர்,
மண்ணில்மிகுமறையவர்கள் மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. உ

1230 அண்டமுமிவ்வலைகடலுமவனிகளுமெல்லாம்
அமுதுசெய்ததிருவயிற்றன் அரன்கொண்டுதிரியும்,
முண்டமதுநிறைத் தவன்கண்சாபமதுநீக்கும்
முதல்வனவன்மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,
எண்டிசையும்பெருஞ்செந்நெலிளந்தெங்குகதலி
இலைக்கொடியொண்குலைக்கமுகோடிகலிவளம்சொரிய
வண்டுபலவிசைபாடமயிலாலுநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே. ங

1231 கலையிலங்குமகலல்குலரக்கர் குலக்கொடியை
காதொடுமூக்குடனரியக்கதறியவளோடி,
தலையிலங்கைவைத்துமலையிலங்கைபுகச்செய்த
தடந்தோளன் மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,
சிலையிலங்குமணிமாடத்துச்சிமிசைச்சூலம்
செழுங்கொண்டலகடிரியச்சொரிந்தசெழுமுத்தம்,
மலையிலங்குமாளிகைமேல்மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே. ச

1232 மின்னனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியற்காயிலங்கை
வேந்தன் முடியொருபதும்தோளிருபதும்போயுதிர
தன்நிகரில்சிலைவளைத்தன் றிலங்கைபொடிசெய்த
தடந்தோளன்மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்,
செந்நெலொடுசெங்கமலம்சேல்கயல்கள்வாளை
செங்கழுநீரொடுமிடைந்து கழனிதிகழ்ந்தெங்கும்,
மன்னுபுகழ்வேதியர்கள் மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே. ரு

1233 பெண்மைமிகுவடிவுகொடுவந்தவளைப்பெரிய
பேயின துருவுகொடுமாளவுயிருண்டு
திண்மைமிகுமருதொடுநற்சகடமிறுத்தருளும்
தேவனவன்மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்,
உண்மைமிகுமறையொடுநற் கலைகள்நிறைபொறைகள்
உதவுகொடையென்றிவற்றி னொழிவில்லா, பெரிய
வண்மைமிகுமறையவர்கள் மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம்வணங்குமடநெஞ்சே. சு

1234 விளங்கனியையிளங்கன்று கொண்டுதிரவெறிந்து
வேல்நெடுங்கணாய்ச்சியர்கள்வைத்ததயிர்வெண்ணெய்
உளங்குளிரவமுதுசெய் திவ்வுலகுண்டகாளை
உகந்தினிதுநாடோறும் மருவியுறைகோயில்,
இளம்படிநற்கமுகுகுலைத் தெங்குகொடிச்செந்நெல்
ஈன்கரும்புகண்வளரக் கால்தடவும்புனலால்,
வளங்கொண்டபெருஞ்செல்வம் வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. எ

1235 ஆறுதசினத்தின்மிகு நரகனுரமழித்த
அடலாழித்தடக்கையன் அலர்மகட்குமாற்கும்,
கூறுகக்கொடுத்தருளும் திருவுடம்பன் இமையோன்
குலமுதல்வன்மகிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,
மாறுதமலர்க்கமலம் செங்கழுநீர்ததும்பி
மதுவெள்ளமொழுகவய லுழவர்மடையடைப்ப,
மாறுதபெருஞ்செல்வம் வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. அ

1236 வங்கமலி தடங்கலுள் வானவர்களோடு
மாமுனிவர்பலர்கூடி மாமலர்கள் தூவி,
எங்கள் தனிநாயகனே யெமக்கருளாயென்னும்
ஈசனவன்மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோயில்,
செங்கயலும்வாளைகளும் செந்நெலிடைக்குதிப்பச்
சேலுகளும்செழும்பணைசூழ்வீதிதொறும்மிடைந்து,
மங்குல்மதியகடுரிஞ்சு மணிமாடநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. கூ

1237 *சங்குமலிதண்டுமுதல் சக்கரமுனேந்தும்
தாமரைக்கண்நெடியபிரான் றானமரும்கோயில்,
வங்கமலிகடலுலகில் மலிவெய்துநாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகர்மேல்வண்டறையும்பொழில்சூழ்,
மங்கையர்தம்தலைவன்மரு வலர்தமுடல்துணிய
வாள்வீசும்பரகாலன் கலிகன்றிசொன்ன,
சங்கமலிதமிழ்மாலை பத்திவைவல்லார்கள்
தரணியொடு விசும்பாளும் தன்மைபெறுவாரே. க0

சலம் திண்ணிய அண்டம் கலை மின் பெண்மை விளங்கனி ஆரூத வங்கம் சங்கு திரு.

10. திருமடந்தை

திரு அரிமேய விண்ணகரம்

1238 *திருமடந்தை மண்மடந்தை யிருபாலும்திகழத்
தீவினைகள்போயகல அடியவர்கட்கென்றும்
அருள்நடந்து, இவ்வேழுலகத்தவர்பணியவானோர்
அமர்ந்தேத்தவிருந்தவிடம்,பெரும்புகழ்வேதியர்வாழ்
தருமிடங்கள் மலர்கள்மிகுகைதைகள் செங்கழுநீர்
தாமரைகள் தடங்கடொறு மிடங்கடொறும்திகழ,
அருவிடங்கள்பொழில்தழுவி யெழில்திகழுநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. க

1239 வென்றிமிகுநரகனுரமதுவழியவிசிறும்
விறலாழித்தடக்கையன் விண்ணவர்கட்கு, அன்று
குன்றுகொடுகுறைகடலைக் கடைந்தமுதமளிக்கும்
குருமணியென்னாமுதம் குலவியுறைகோயில்,
என்றுமிகுபெருஞ்செல்வத் தெழில்விளங்குமறையோர்
ஏழிசையுங்கேள்விகளு மியன்றபெருங்குணத்தோர்,
அன்றுலகம்படைத்தவனே யனையவர்கள்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. உ

1240 உம்பருமிவ்வேழுலகு மேழ்கடலுமெல்லாம்
உண்டபிரான் அண்டர்கள்முன்கண்டுமகிழ்வெய்த,
கும்பமிகுமதயானை மருப்பொசித்துக்கஞ்சன்
குஞ்சுபிடித்தடித்தபிரான்கோயில், மருங்கெங்கும்
பைம்பொனொடுவெண்முத்தம் பலபுன்னைகாட்டப்
பல்கனிகள்தேன்காட்டப் படவரவேரல்குல்,
அம்பனையகண்மடவார் மகிழ்வெய்துநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௩

1241 ஓடாதவாளரியி னுருவமதுகொண்டுஅன்
றுலப்பில்மிகுபெருவரத்த விரணியனைப்பற்றி,
வாடாதவள்ளுகிரால் பிளந்தவன்றன்மகனுக்
கருள்செய்தான்வாழுமிடம் மல்லிகைசெங்கழுநீர்,
சேடேறுமலர்ச்செருந்தி செழுங்கமுகம்பாளை
செண்பகங்கள் மணநாறும்வண்பொழிலினூடே,
ஆடேறுவயலாலைப் புகைகமழுநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௪

1242 கண்டவர்தம்மனம்மகிழ மாவலிதன்வேள்விக்
களவில்மிகுசிறுகுறளாய் மூவடியென்றிரந்திட்டு,
அண்டமுமிவ்வலைகடலு மவனிகளுமெல்லாம்
அளந்தபிரானமருமிடம் வளங்கொள்பொழிலயலே,
அண்டமுறுமுழவொலியும் வண்டினங்களொலியும்
அருமறையினொலியும் மடவார்சிலம்பினொலியும்,
அண்டமுறுமலைகடலி னொலிதிகழுநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௫

1243 வாணெடுங்கண்மலர்க்கூந்தல் மைதிலிக்காஇலங்கை
மன்னன்முடியொருபதும் தோளிருபதும்போயுதிர,
தாணெடுந்திண்சிலைவளைத்த தயரதன்சேய்என்றன்
தனிச்சரண் வானவர்க்கரசுகருதுமிடம், தடமார்
சேணிடங்கொள்மலர்க்கமலம் சேல்கயல்கள்வாளை
செந்நெலொடுமடுத்தரிய வுதிர்ந்தசெழுமுத்தம்,
வாணெடுங்கண்கடைசியர்கள் வாருமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௬

1244 தீமனத்தான்கஞ்சனது வஞ்சனையில்திரியும்
தேநுகனும்பூதனைதனாருயிரும் செகுத்தான்,
காமனைத்தான்பயந்தகரு மேனியுடையம்மான்
கருதுமிடம் பொருதுபுனல்துறைதுறைமுத்துந்தி,
நாமனத்தால்மந்திரங்கள் நால்வேதம்ஐந்து
வேள்வியோடாறங்கம் நவின்றுகலைபயின்று, அங்
காமனத்துமறையவர்கள் பயிலுமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே. ௭

1245 கன்றதனால் விளவெறிந்து கனியுதிர்த்தகாளை
காமருசீர்முகில்வண்ணன் காலிகள்முன்காப்பான்,
குன்றதனால் மழைதடுத்துக் குடமாடுகூத்தன்
குலவுமிடம் கொடிமதிள்கள் மாளிகைகோபுரங்கள்,
துன்றுமணிமண்டபங்கள் சாலைகள் தூமறையோர்
தொக்கீண்டித் தொழுதியொடுமிகப்பயிலும்சோலை,
அன்றலர்வாய்மதுவுண்டங்களிமுரலுநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௮

1246 வஞ்சனையால்வந்தவள் தனுயிருண்டுவாய்த்த
தயிருண்டுவெண்ணெயமுதுண்டு, வலிமிக்க
கஞ்சனுயிரதுவுண்டிவ் வுலகுண்டகாளை
கருதுமிடம் காவிரிசந்தகில்கனகமுந்தி,
மஞ்சுலவுபொழிலூடும் வயலூடும்வந்து
வளங்கொடுப்பமாமறையோர் மாமலர்கள் தூவி,
அஞ்சலித்தங்கரிசரணென் றிறைஞ்சுமணிநாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் வணங்குமடநெஞ்சே. ௯

1247 *சென்றுசினவிடையேழும் படவடர்த்துப்பின்னை
செவ்விதோள்புணர்ந்துணர்ந்த திருமால்தன்கோயில்,
அன்றயனுமரன்சேயு மனையவர்கள்நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகர மமர்ந்தசெழுங்குன்றை,
கன்றிநெடுவேல்வலவன் மங்கையர்தம்கோமான்
கலிகன்றியொலிமாலை யைந்தினொடுமூன்றும்,
ஒன்றினொடுமொன்றுமிவை கற்றுவல்லார்உலகத்
துத்தமர்கட்குத்தமராயும்பருமாவர்களே. கO

திரு வென்றி உம்பர் ஓடாத கண்ட வாள் தீமனம் கன்று வஞ்சனை சென்று போது.

நாலாம்பத்து

1. போதலர்ந்த

திருத்தேவனார் தொகை

1248 *போதலர்ந்தபொழில்சோலைப்புறமெங்கும்பொருதிரைகள்,
தாதுதிரவந்தலைக்கும் தடமண்ணித்தென்கரைமேல்,
மாதவன்றானுறையுமிடம் வயல்நாங்கை, வரிவண்டு
தேதெனவென்றிசைபாடும் திருத்தேவனார்தொகையே. க

1249 யாவருமாயாவையுமா யெழில்வேதப்பொருள்களுமாய்,
மூவருமாய்முதலாய மூர்த்தியமர்ந்துறையுமிடம்,
மாவரும்திண்படைமன்னைவென்றிகொள்வார்மன்னுநாங்கை,
தேவரும்சென்றிறைஞ்சுபொழில் திருத்தேவனார்தொகையே.

1250 வானாடும்மண்ணாடும் மற்றுள்ளபல்லுயிரும்,
தானாயவெம்பெருமான் தலைவனமர்ந்துறையுமிடம்,
ஆனாதபெருஞ்செல்வத் தருமறையோர்நாங்கைதன்னுள்,
தேனாருமலர்ப்பொழில்சூழ்திருத்தேவனார்தொகையே. ௩

1251 இந்திரனுமிமையவரும் முனிவர்களும் எழிலமைந்த,
சந்தமலர்ச்சதுமுகனும் கதிரவனும் சந்திரனும்,
எந்தையெமக்கருளெனநின் றருளுமிடம் எழில்நாங்கை,
சுந்தரநல்பொழில்புடைசூழ் திருத்தேவனார்தொகையே. ச

1252 அண்டமுமிவ்வலைகடலு மவனிகளும்குலவரையும்,
உண்டபிரானுறையுமிடம் ஒளிமணிசந்தகில்கனகம்,
தெண்டிரைகள் வரத்திரட்டும்திகழ்மண்ணித்தென்கரைமேல்,
திண்திறலார்பயில்நாங்கைத் திருத்தேவனார்தொகையே. ரு

1253 ஞாலமெல்லாமமுதுசெய்து நான்மறையும்தொடாத,
பாலகனாயாலிலையில் பள்ளிகொள்ளும்பரமனிடம்,
சாலிவளம்பெருகிவரும் தடமண்ணித்தென்கரைமேல்,
சேலுகளும்வயல்நாங்கைத் திருத்தேவனார்தொகையே. சா

1254 ஓடாதவாளரியினுருவாகி யிரணியனை,
வாடாதவள்ளுகிரால் பிளந்தவளந்தமாலதிடம்,
ஏடேறுபெருஞ்செல்வத் தெழில்மறையோர்நாங்கைதன்னுள்,
சேடேறுபொழில்தழுவு திருத்தேவனார்தொகையே. எ

1255 வாராருமிளங்கொங்கை மைதிலியைமணம்புணர்வான்,
காரார்திண்சிலையிறுத்த தனிக்காளைகருதுமிடம்,
ஏராரும்பெருஞ்செல்வத் தெழில்மறையோர்நாங்கைதன்னுள்,
சீராரும்மலர்ப்பொழில்சூழ்திருத்தேவனார்தொகையே. அ

1256 கும்பமிகுமதயானை பாகனொடும்குலைந்துவீழ,
கொம்பதனைப்பறித்தெறிந்த கூத்தனமர்ந்துறையுமிடம்,
வம்பவிழும்செண்பகத்தின்மணங்கமழும்நாங்கைதன்னுள்,
செம்பொன் மதிள்பொழில்புடைசூழ் திருத்தேவனார்தொகையே.

1257 *காரார்ந்ததிருமேனிக் கண்ணனமர்ந்துறையுமிடம்,
சீரார்ந்தபொழில்நாங்கைத் திருத்தேவனார்தொகைமேல்,
கூரார்ந்தவேற்கலியன் கூறுதமிழ்பத்தும்வல்லார்
ஏரார்ந்தவைகுந்தத் திமையவரோடிருப்பாரே. ௧0

போது யாவர் வானுடு இந்திரன் அண்டம் ஞால மோடாதவாரார் கும்பம் காரார் கம்பம்.

2. கம்பமா

திருவண்புருஷோத்தமம்

1258*கம்பமாகடலடைத்திலங்கைக்குமன்கதிர்முடியவைபத்தும்
அம்பினாலறுத்து, அரசவன்தம்பிக்களித்தவனுறைகோயில்
செம்பலாநிரைசெண்பகம்மாதவி சூதகம்வாழைகள்சூழ்,
வம்புலாம்கமுகோங்கியநாங்கூர்வண்புருடோத்தமமே. க

1259 பல்லவம்திகழ்பூங்கடம்பேறி யக்காளியன்பணவரங்கில்,
ஒல்லைவந்துறப்பாய்ந்தருநடஞ்செய்தவும்பர்கோனுறைகோயில்,
நல்லவெந்தழல்மூன்றுநால்வேதமைவேள்வியோடாறங்கம்,
வல்லவந்தணர்மல்கியநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. உ

1260 அண்டரானவர்வானவர்கோனுக் கென்றமைத்தசோறது
வெல்லாம் - உண்டு, கோநிரைமேய்த்தவைகாத்தவனுகந்
தினிதுறைகோயில், கொண்டலார்முழவில் குளிர்வார்
பொழில் குலமயில்நடமாட, வண்டுதானிசைபாடிடுநாங்கூர்
வண்புருடோத்தமமே. ந

1261 பருங்கையானையின்கொம்பினைப்பறித்ததன்பாகனைச்சாடிப்
புக்கு, ஒருங்கமல்லரைக்கொன்று பின்கஞ்சனையுதைத்தவ
னுறைகோயில், கரும்பினூடுயர்சாலிகள்விளைதரு கழனி
யில்மலிவாவி, மருங்கெலாம்பொழிலோங்கியநாங்கூர் வண்
புருடோத்தமமே. ச

1262 சாடுபோய்விழத்தாள்நிமிர்த்தீசன் தன்படையோடுங்கிளை
யோடு - மோட, வாணனையாயிரந்தோள்களும் துணித்தவ
னுறைகோயில், ஆடுவான்கொடியகல்விசும் பணவிப்
போய்ப் பகலவனொளிமறைக்கும், மாடமாளிகைசூழ்தரு
நாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. ரு

1263 அங்கையாலடிமூன்றுநீரேற் றயனலர்கொடுதொழுதேத்த,
கங்கைபோதரக்கால்நிமிர்த்தருளிய கண்ணன் வந்துறை
கோயில், கொங்கைகோங்கவைகாட்டவாய்குமுதங்கள்
காட்டமாபதுமங்கள், மங்கைமார்முகம் காட்டிடுநாங்கூர்
வண்புருடோத்தமமே. சு

1264 உளையவொண்டிறல்பொன்பெயரோன்தனதுரம்பிளந்து
திரத்தை-யளையும்,வெஞ்சினத்தரிபரிகீரியவப்பன்வந்துறை
கோயில், இளையமங்கையரிணையடிச்சிலம்பினோடெழில்
கொள்பந்தடிப்போர், கை-வளையில்நின்றொலிமல்கியநாங்
கூர்வண்புருடோத்தமமே. எ

1265 வாளையார்தடங்கணுமைபங்கன் வன்சாபமற்றதுநீங்க [ல்,
மூளையார்சிரத்தையமுன்னளித்தவெம்முகில்வண்ணனுறைகோயி
பாளைவான்கமுகூடுயர்தெங்கின்வன்பழம்விழவெருவிப்போய்
வாளைபாய்தடம்சூழ்தருநாங்கூர் வண்புருடோத்தமமே. ௮

1266 இந்துவார்சடையீசனைப்பயந்த நான்முகனைத் தன்னெழி
லாரும், உந்திமாமலர்மீமிசைப்படைத்தவனுகந்தினிதுறை
கோயில், குந்திவாழையின்கொழுங்கனிநுகர்ந்துதன்குரு
ளையைத்தழுவிப்போய், மந்திமாம்பணைமேல்வைகுநாங்கூர்
வண்புருடோத்தமமே. ௯

1267 *மண்ணுளார்புகழ்வேதியர்நாங்கூர்வண்புருடோத்தமத்துள்,
அண்ணல்சேவடிக்கீழடைந்துய்ந்தவ னொலிமனருள் மாரி,
பண்ணுளார்தரப்பாடியபாட லிப்பத்தும்வல்லார், உலகில்
எண்ணிலாதபேரின்பமுற் றிமையவரோடும் கூடுவரே. ௧௰

கம்பம் பல்லவம் அண்டர் பருங்கைசாடங்கை உளையவாளை இந்து
மண்பேரணி.

3. பேரணிந்து

திருநாங்கூர்செம்பொன்செய் கோயில்

1268 *பேரணிந்துலகத்தவர்தொழுதேத்தும் பேரருளாளனெம்
பிரானை, வாரணிமுலையாள்மலர்மகளோடு மண்மகளு
முடன்நிற்ப, சீரணிமாடநாங்கைநன்னடுவுள் செம்பொன்
செய்கோயிலினுள்ளே, காரணிமேகம்நின்றதொப்பானைக்
கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே. ௧

1269 பிறப்போடுமூப்பொன்றில்லவன்றன்னைப் பேதியாவின்ப
வெள்ளத்தை, இறப்பெதிர்காலக்கழிவுமானானை ஏழிசை
யின்சுவைதன்னை, சிறப்புடைமறையோர்நாங்கை நன்
னடுவுள்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே, மறைப்பெரும்
பொருளைவானவர்கோனைக்கண்டு நான்வாழ்ந்தொழிந்
தேனே. ௨

1270 திடவிசும்பெரிநீர்திங்களுஞ்சுடரும் செழுநிலத்துயிர்களும் மற்றும்,படர்பொருள்களுமாய்நின்றவன்றன்னை, பங்கயத்த யனவனனைய, திடமொழிமறையோர்நாங்கைநன்னடுவுள் செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே, கடல்நிறவண்ணன் றன்னைநானடியேன்கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே. ௩

1271 வசையறுகுறளாய்மாவலிவேள்வியில் மண்ணளவிட்டவன் றன்னை, அசைவறுமமரரடியிணைவணங்கவலைகடல்துயின்ற வம்மானை, திசைமுகனனையோர்நாங்கை நன்னடுவுள் செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே, உயிர்மணிமகுடஞ்சூடி நின்றானைக் கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே. ௪

1272 தீமனத்தரக்கர்திறலழித்தவனேயென்று சேன்றடைந்தவர் தமக்கு, தாய்மனத்திரங்கியருளினைக்கொடுக்கும் தயரதன்ம தலையை சயமே, தேமலர்ப்பொழில்சூழ்நாங்கைநன் னடுவுள்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே, காமனைப்பயந் தான்றன்னைநானடியேன்கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே.

127௫ மல்லைமாமுந்நீர்தர்ப்பட மலையாலணைசெய்துமகிழ்ந்தவன் றன்னை, கல்லின்மீதியன்றகடிமதிளிலங்கைகலங்க வோர் வாளிதொட்டானை, செல்வநான்மறையோர் நாங்கை நன்னடுவுள்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே அல்லிமாமல ராள்தன்னொடுமடியேன் கண்டுகொண்டல்லல்தீர்ந்தேனே.

1274 வெஞ்சினக்களிறும்வில்லொடுமல்லும்வெகுண்டிறுத்தடர்த் தவன்றன்னை, கஞ்சனைக்காய்ந்தகாளையம்மானைக் கருமுகில் திருநிறத்தவனை, செஞ்சொல்நான்மறையோர்நாங்கை நன்னடுவுள்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே, அஞ்சனக் குன்றம்நின்றதொப்பானைக் கண்டுகொண்டல்லல்தீர்ந் தேனே. ௭

1275 அன்றியவாணனாயிரந்தோளுந்துணிய வன்றாழிதொட் டானை, மின்திகழ்குடுமிவேங்கடமலைமேல் மேவியவேதநல் விளக்கை, தென்திசைத்திலதமனையவர்நாங்கைச் செம் பொன்செய்கோயிலினுள்ளே, மன்றதுபொலியமகிழ்ந்து நின்றானைவணங்கிநான்வாழ்ந்தொழிந்தேனே. அ

1276 களங்கனிவண்ணா கண்ணனே என்றன்கார்முகிலேயென நினைந்திட்டு, உளங்கனிந்திருக்குமடியவர்தங்க ளுள்ளத்து ளூறியதேனை, தெளிந்தநான்மறையோர்நாங் கை நன் னடுவுள் செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே, வளங்கொள் பேரின்பம்மன்னிநின்றானை வணங்கிநான்வாழ்ந்தொழிந் தேனே. ௯

1277 *தேனமர்சோலைநாங்கைநன்னடுவுள் செம்பொன்செய்கோ யிலினுள்ளே, வானவர்கோனைக்கண்டமைசொல்லும் மங் கையார்வாட்கலிகன்றி, ஊனமில்பாடலொன்பதோடொன் றுமொழிவின்றிக்கற்றுவல்லார்கள், மானவெண்குடைக் கீழ்வையகமாண்டு வானவராகுவர்மகிழ்ந்தே. ௧0

பேரணி பிறப்புத் திட வசை தீ மல்லை வெஞ்சினம் அன்றிய களங் கனி தேனமர் மாற்று.

4. மாற்றரசர்

திருநாங்கூர் திருத்தெற்றியம்பலம்

1278 *மாற்றரசர்மணிமுடியும் திறலும்தேசும்
மற்றவர்தம்காதலிமார் குழையும், தந்தை
கால்தளையுமுடன்கழல வந்துதோன்றிக்
கதநாகம்காத்தளித்த கண்ணர்கண்டீர்,
நூற்றிதழ்கொளரவிந்தம் நுழைந்தபள்ளத்
திளங்கமுகின்முதுபாளை பகுவாய்நண்டின்,
சேற்றளையில்வெண்முத்தம் சிந்துநாங்கூர்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. ௧

1279 பொற்றொடித்தோள் மடமகள் தன்வடிவுகொண்ட
பொல்லாதவன்பேய்ச்சி கொங்கைவாங்கி,
பெற்றெடுத்ததாய்போல மடுப்பஆரும்
பேணாநஞ்சுண்டுகந்த பிள்ளைகண்டீர்,
நெல்தொடுத்தமலர்நீலம் நிறைந்தசூழல்
இருஞ்சிறையவண்டொலியும் நெடுங்கணார்தம்,
சிற்றடிமேல்சிலம்பொலியும் மிழற்றுநாங்கூர்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே.

1280 படலடைத்தசிறுகுரம்பை நுழைந்துபுக்குப்
பசுவெண்ணெய்பதமாரப் பண்ணைமுற்றும்,
அடலடர்த்தவேற்கண்ணார் தோக்கைபற்றி
அலந்தலைமைசெய்துழலு மையன்கண்டீர்,
மடலெடுத்தநெடுந்தெங்கின் பழங்கள்வீழ
மாங்கனிகள்திரட்டுருட்டா வருநீர்ப்பொன்னி,
திடலெடுத்துமலர்சுமந்தங் கிழியுநாங்கூர்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. ௩

1281 வாராரும்முலைமடவாள் பின்னைக்காகி
வளைமருப்பில்கடுஞ்சினத்து வன்தாளார்ந்த,
காரார்திண்விடையடர்த்து வதுவையாண்ட
கருமுகில்போல்திருநிறத்தென் கண்ணர்கண்டீர்,
ஏராரும்மலர்ப்பொழில்கள் தழுவியெங்கும்
எழில்மதியைக்கால்தொடர விளங்குசோதிச்
சீராருமணிமாடம் திகழுநாங்கூர்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. ௪

1282 கலையிலங்குமகலல்குல் கமலப்பாவை
கதிர்முத்தவெண்ணகையாள் கருங்கணாய்ச்சி,
முலையிலங்குமொளிமணிப்பூண் வடமுந்தேய்ப்ப
மூவாதவரைநெடுந்தோள் மூர்த்திகண்டீர்,
மலையிலங்குநிரைச்சந்தி மாடவீதி
ஆடவரைமடமொழியார் முகத்து, இரண்டு
சிலைவிலங்கிமனஞ்சிறைகோண் டிருக்குநாங்கூர்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. ௫

1283 தான்போலுமென்றெழுந்தான் தரணியாளன்
அதுகண்டுதரித்திருப்பா னரக்கர்தங்கள்,
கோன்போலுமென்றெழுந்தான் குன்றமன்ன
இருபதுதோளுடன்துணித்த வொருவன்கண்டீர்,
மான்போலுமென்னோக்கின் செய்யவாயார்
மரகதம்போல்மடக்கிளியைக் கைமேல்கொண்டு,
தேன்போலுமென்மழலை பயிற்றுநாங்கூர்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. ௬

1284 பொங்கிலங்குபுரிநூலும் தோலும்தாழப்
பொல்லாதகுறளுருவாய்ப் பொருந்தாவாணன்,
மங்கலம்சேர்மறைவேள்வி யதனுள்புக்கு
மண்ணகலம்குறையிரந்த மைந்தன்கண்டீர்,
கொங்கலர்ந்தமலர்க்குழலார் கொங்கைதோய்ந்த
குங்குமத்தின்குழம்பளைந்த கோலந்தன்னால்,
செங்கலங்கல்வெண்மணல்மேல் தவழுநாங்கூர்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. எ

1285 சிலம்பினிடைச்சிறுபரல்போல் பேரியமேரு
திருக்குளம்பில்கணகணப்பத் திருவாகாரம்
குலுங்க, நிலமடந்தைதனை யிடந்துபுல்கிக்
கோட்டிடைவைத்தருளியவெங் கோமான்கண்டீர்,
இலங்கியநான்மறையனைத்து மங்கமாறும்
ஏழிசையும்கேள்விகளு மெண்டிக்கெங்கும்,
சிலம்பியநற்பெருஞ்செல்வம் திகழுநாங்கூர்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. அ

1286 ஏழுலகும்தாழ்வரையுமெங்குமூடி
யெண்டிசையுமண்டலமும் மண்டி, அண்டம்
மோழையெழுந்தாழிமிகு மூழிவெள்ளம்
முன்னகட்டிலொடுக்கியவெம் மூர்த்திகண்டீர்,
ஊழிதொறுமூழிதொறு முயர்ந்தசெல்வத்
தோங்கியநான்மறையனைத்தும் தாங்குநாவர்,
சேமுயர்ந்தமணிமாடம் திகழுநாங்கூர்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலே. கூ

1287 *சீரணிந்தமணிமாடம் திகழுநாங்கூர்த்
திருத்தெற்றியம்பலத்தென் செங்கண்மாலை,
கூரணிந்தவேல்வலவ னாலிநாடன்
கோடிமாடமங்கையர்கோன் குறையலாளி,

பாரணிந்ததோல்புகழான் கலியன்சொன்ன
பாமாலையிவையைந்து மைந்தும்வல்லார்,
சீரணிந்தவுலகத்து மன்னராகிச்
சேண்விசும்பில்வானவராய்த் திகழ்வர்தாமே. ௧0

மாற்றுப் பொற்படல் வாரார் கலை தான் பொங்கு சிலம்பேழ் சீரணி தூம்பு.

5. தூம்புடை

திருமணிக்கூடம்

1288 *தூம்புடைப் பனைக்கைவேழம் துயர்கெடுத்தருளி,மன்னு
காம்புடைக்குன்றமேந்திக் கடுமழைகாத்தவெந்தை,
பூம்புனல்பொன்னி முற்றும் புகுந்துபொன்வரண்ட, எங்கும்
தேம்பொழில்கமழுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. ௧

1289 கவ்வைவாளெயிற்றுவன்பேய்க் கதிர்முலைசுவைத்து,இலங்கை
வவ்வியவிடும்பைகூரக் கடுங்கணைதுரந்தவெந்தை,
கொவ்வைவாய்மகளிர்கொங்கைக்குங்குமம்கழுவிப்போந்த,
தெய்வநீர்கமழுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. ௨

1290 மாத்தொழில்மடங்கச்செற்று மருதிறநடந்து வன்தாள்
சேத்தொழில்சிதைத்தும்பின்னைசெவ்வித்தோள்புணர்ந்தவெந்தை,
நாத்தொழில்மறைவல்லார்கள் நயந்தறம்பயந்த, வண்கைத்
தீத்தொழில்பயிலுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. ௩

1291 தாங்கரும்சினத்துவன்தாள் தடக்கைமாமருப்புவாங்கி,
பூங்குருந்தொசித்துப்புள்வாய்பிளந்தெருதடர்த்தவெந்தை,
மாங்கனிநுகர்ந்தமந்தி வந்துவண்டிரிய, வாழைத்
தீங்கனிநுகருநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. ௪

1292 கருமகளிலங்கையாட்டி பிலங்கொள்வாய்திறந்து, தன்மேல்
வருமவள்செவியும்மூக்கும் வாளினால்தடிந்தவெந்தை,
பெருமகள்பேதைமங்கை தன்னொடும்பிரிவிலாத,
திருமகள்மருவுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. ரு

1293 கெண்டையும்குறளும்புள்ளும் கேழலுமரியும்மாவும்,
அண்டமும்சுடருமல்லா வாற்றலுமாயவெந்தை,

ஒண்டிறல்தென்னனோட வடவரசோட்டங்கண்ட,
திண்டிறலாளர்நாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. ௬

1294 குன்றமும்வானும்மண்ணும் குளிர்புனல்திங்களோடு,
நின்றவெஞ்சுடருமல்லா நிலைகளுமாயவெந்தை,
மன்றமும்வயலும்காவும் மாடமும்மணங்கொண்டு, எங்கும்
தென்றல்வந்துலவுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. ௭

1295 சங்கையும்துணிவும்பொய்யும் மெய்யும்இத்தரணியோம்பும்,
பொங்கியமுகிலும்அல்லாப் பொருள்களுமாயவேந்தை,
பங்கயமுகுத்ததேறல் பருகியவாளைபாய,
செங்கயலுகளுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. ௮

1296 பாவமுமறமும்வீடு மின்பமுந்துன்பந்தானும்
கோவமுமருளுமல்லாக் குணங்களுமாயவேந்தை,
மூவரிலெங்கள்மூர்த்தி யிவனெனமுனிவரோடு,
தேவர்வந்திறைஞ்சுநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானே. ௯

1297 *திங்கள்தோய்மாடநாங்கூர்த் திருமணிக்கூடத்தானை,
மங்கையர்தலைவன்வண்டார் கலியன்வாயொலிகள் வல்லார்,
பொங்குநீருலகமாண்டு பொன்னுலகாண்டு, பின்னும்
வெங்கதிர்ப்பரிதிவட்டத் தூடுபோய்விளங்குவாரே. ௰

தூம்பு கவ்வை மாத்தொழில் தாங்கரும் கருமகள் கெண்டை குன்றம் சங்கை பாவம் திங்கள் தாவளந்து.

6. தாவளந்து

திருக்காவளம்பாடி

1298 *தாவளந்துலகமுற்றும் தடமலர்ப்பொய்கைபுக்கு,
நாவளநவின்றங்கேத்த நாகத்தின்நடுக்கம் தீர்த்தாய்,
மாவளம்பெருகிமன்னு மறையவர்வாழும் நாங்கைக்,
காவளம்பாடிமேய கண்ணனேகளைகண்நீயே. ௧

1299 மண்ணிடந்தேனமாகி மாவலிவலிதொலைப்பான்,
விண்ணவர்வேண்டச்சென்று வேள்வியில்குறையிரந்தாய்,
துண்ணெனமாற்றார்தம்மைத் தொலைத்தவர்நாங்கைமேய,
கண்ணனே காவளந்தண் பாடியாய்களைகணீயே. ௨

1300 உருத்தெழுவாலிமார்விலொருகணையுருவவோட்டி,
கருத்துடைத்தம்பிக்கின்பக் கதிர்முடியரசளித்தாய்,
பருத்தெழுபலவும்மாவும் பழம்விழுந்தொழுகும் நாங்கைக்,
கருத்தனே காவளந்தண் பாடியாய்களைகணீயே. ரு

1301 முனைமுகத்தரக்கன்மாள முடிகள்பத்தறுத்துவீழ்த்து,ஆங்
கனையவற்கிளையவற்கே யரசளித்தருளினானே,
சுனைகளில்கயல்கள்பாயச் சுரும்புதேனுகருநாங்கைக்,
கனைகழல்காவளந்தண் பாடியாய்களைகணீயே. ச

1302 படவரவுச்சிதன்மேல் பாய்ந்துபன்னடங்கள்செய்து,
மடவரல்மங்கைதன்னை மார்வகத்திருத்தினானே,
தடவரைதங்குமாடத் தகுபுகழ்நாங்கைமேய,
கடவுளேகாவளந்தண் பாடியாய்களைகணீயே. ரு

1303 மல்லரையட்டுமாளக் கஞ்சனைமலைந்துகொன்று,
பல்லரசவிந்துவீழப் பாரதப்போர்முடித்தாய்,
நல்லரண் காவின்நீழல் நறைகமழ்நாங்கைமேய,
கல்லரண்காவளந்தண் பாடியாய்களைகணீயே. சா

1304 மூத்தவற்கரசுவேண்டி முன்புதூதெழுந்தருளி,
மாத்தமர்பாகன்வீழ மதகரிமருப்பொசித்தாய்,
பூத்தமர்சோலையோங்கிப் புனல்பரந்தொழுகும், நாங்கைக்
காத்தனேகாவளந்தண் பாடியாய்களைகணீயே. எ

1305 ஏவிளங்கன்னிக்காகி யிமையவர்கோனைச்செற்று,
காவளம்கடிதிறுத்துக் கற்பகம்கொண்டுபோந்தாய்,
பூவளம்பொழில்கள்சூழ்ந்த புரந்தரன்செய்தநாங்கைக்,
காவளம்பாடிமேய கண்ணனேகளைகணீயே. அ

1306 சந்தமாய்ச்சமயமாகிச் சமயவைம்பூதமாகி,
அந்தமாயாதியாகி யருமறையவையுமானாய்,
மந்தமார்பொழில்கடோறும் மடமயிலாலுநாங்கை,
கந்தமார்காவளந்தண்பாடியாய் களைகணீயே. சூ

1307 *மாவளம்பெருகிமன்னு மறையவர்வாழும், நாங்கைக்
காவளம்பாடிமேய கண்ணனைக்கலியன்சொன்ன,

பாவளம்பத்தும்வல்லார் பார்மிசையரசராகி,
கோவிளமன்னர்தாழக் குடைநிழல்பொலிவர்தாமே. ௧0

தாவளந்து மண்உருமுனே படமல்லர்மூத்து ஏவிளம்சந்தம் மாவளம் கண்ணார்.

7. கண்ணார்கடல்

திருவெள்ளக்குளம்

1308 *கண்ணார்கடல்போல் திருமேனிகரியாய்,
நண்ணார்முனை வென்றிகொள்வார்மன்னுநாங்கூர்,
திண்ணார்மதிள்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
அண்ணா, அடியேனிடரைக்களையாயே. ௧

1309 கொந்தார்துளவமலர் கொண்டணிவானே,
நந்தாதபெரும்புகழ் வேதியர்நாங்கூர்,
செந்தாமரைநீர்த் திருவெள்ளக்குளத்துள்
எந்தாய், அடியேனிடரைக்களையாயே. ௨

1310 குன்றால்குளிர்மாரிதடுத்துகந்தானே,
நன்றாயபெரும்புகழ்வேதியர்நாங்கூர்
சென்றார்வணங்கும் திருவெள்ளக்குளத்துள்
நின்றாய், நெடியா யடியேனிடர்நீக்கே. ௩

1311 கானார்கரிகொம்ப தொசித்தகளிறே,
நானாவகைநல்லவர் மன்னியநாங்கூர்,
தேனார்பொழில்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்து
ளானாய், அடியேனுக் கருள்புரியாயே. ௪

1312 *வேடார்திருவேங்கடம்மேயவிளக்கே,
நாடார்புகழ்வேதியர் மன்னியநாங்கூர்,
சேடார்பொழில்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்தாய்,
பாடாவருவேன் வினையாயினபாற்றே. ௫

1313 கல்லால்கடலை யணைகட்டியுகந்தாய்,
நல்லார்பலர்வேதியர் மன்னியநாங்கூர்ச்
செல்வா, திருவெள்ளக்குளத்துறைவானே,
எல்லாவிடரும் கெடுமாறருளாயே. ௬

1314 கோலால்நிரைமேய்த்த எங்கோவலர்கோவே,
நாலாகியவேதியர்மன்னியநாங்கூர்,
சேலார்வயல்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
மாலே, எனவல்வினை தீர்த்தருளாயே. எ

1315 வாராகமதாகி யிம்மண்ணையிடந்தாய்,
நாராயணனே நல்லவேதியர்நாங்கூர்,
சீரார்பொழில்சூழ் திருவெள்ளக்குளத்துள்
ஆராவமுதே, அடியேற்கருளாயே. அ

1316 பூவார்திருமாமகள் புல்லியமார்பா,
நாவார்புகழ்வேதியர் மன்னியநாங்கூர்த்,
தேவா திருவெள்ளக் குளத்துறைவானே,
ஆவாஅடியானிவனென்றருளாயே. கூ

1317 *நல்லன்புடைவேதியர் மன்னியநாங்கூர்ச்,
செல்வன் திருவெள்ளக்குளத்துறைவானை,
கல்லின்மலிதோள் கலியன்சொன்னமாலை,
வல்லரெனவல்லவர் வானவர்தாமே. கo

கண் கொந்து குன்று கான் வேடு கல் கோல் வாராகம் பூவார் நல்லன்பு கவளம்.

8. கவளயானை

திருப்பார்த்தன்பள்ளி

1318 *கவளயானைகொம்பொசித்தகண்ணனென்றும்,காமருசீர்க்
குவளைமேகமன்னமேனிகொண்டகோனென்னானையென்றும்,
தவளமாடநீடுநாங்கைத் தாமரையாள்கேள்வனென்றும்,
பவளவாயாளென்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. க

1319 கஞ்சன்விட்டவெஞ்சினத்த களிறடர்த்தகாளையென்றும்,
வஞ்சமேவிவந்தபேயி னுயிரையுண்டமாயனென்றும்,
செஞ்சொலாளர்நீடுநாங்கைத்தேவதேவனென்றென்றோதி,
பஞ்சியன்னமெல்லடியாள் பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. உ

1320 அண்டர்கோனென்னானையென்றும் ஆயர்மாதர்கொங்கை புல்கு - செண்டனென்றும், நான்மறைகள் தேடியோடும்

செல்வனென்றும்,வண்டுலவுபொழில்கொள்நாங்கைமன்னு
மாயனென்றென்றோதி, பண்டுபோலன்றென் மடந்தை
பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. ௩

1321 கொல்லையானாள் பரிசழிந்தாள்கோல்வளையார்தம்முகப்பே,
மல்லைமுந்நீர்தட்டிலங்கைகட்டழித்தமாயனென்றும்,[றோதி,
செல்வம்மல்குமறையோர் நாங்கைத்தேவதேவனென்றென்
பல்வளையாளென்மடந்தை பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே.

1322 அரக்கராவிமாள அன்றாழ்கடல்சூழிலங்கைசெற்ற,
குரக்கரசனென்றும் கோலவில்லியென்றும், மாமதியை
நெருக்குமாடநீடுநாங்கை நின்மலன்தானென்றென்றோதி,
பரக்கழிந்தாளென்மடந்தைபார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே. ரு

1323 ஞாலமுற்றுமுண்டுமிழ்ந்தநாதனென்றும், நானிலஞ்சூழ்
வேலையன்னகோலமேனிவண்ணனென்றும்,மேலெழுந்து
சேலுகளும்வயல்கொள்நாங்கைத்தேவதேவனென்றென்றோதி,
பாலின்நல்லமென்மொழியாள்பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே.

1324 நாடியென்றனுள்ளங்கொண்டநாதனென்றும்,நான்மறைகள்
தேடியென்றும்காணமாட்டாச் செல்வனென்றும், சிறை
கொள்வண்டு - சேடுலவுபொழில்கொள்நாங்கைத் தேவ
தேவனென்றென்றோதி, பாடகம்சேர்மெல்லடியாள் பார்த்
தன்பள்ளிபாடுவாளே. எ

1325 உலகமேத்துமொருவனென்றும் ஒண்சுடரோடும்பரெய்தா,
நிலவுமாழிப்படையனென்றும்நேசனென்றும், தென்
திசைக்குத் - திலதமன்னமறையோர்நாங்கைத்தேவதேவ
னென்றென்றோதி, பலருமேசவென்மடந்தைபார்த்தன்
பள்ளிபாடுவாளே. அ

1326 கண்ணனென்றும் வானவர்கள் காதலித்துமலர்கள்தூவும்,
எண்ணனென்றுமின்பமென்று மேழுலகுக்காதியென்றும்,
திண்ணமாடநீடுநாங்கைத் தேவதேவனென்றென்றோதி,
பண்ணினன்னமென்மொழி யாள்பார்த்தன்பள்ளிபாடுவாளே.

1327 * பாருள்நல்லமறையோர்நாங்கைப்பார்த்தன்பள்ளிசெங்கண்
மாலை,வார்கொள்நல்லமுலைமடவாள்பாடலைத்தாய்மொழிந்த

மாற்றம், கூர்கொள்நல்லவேல்கலியன் கூறுதமிழ்பத்
தும்வல்லார், ஏர்கொள்நல்லவைகுந்தத்து ளின்பநாளு
மெய்துவாரே. ௧0

கவளக்கஞ்ச னண்டர்கொல்லை அரக்கர்ஞாலம் நாடிஉலகம் கண்
ணன் பாருள் நும்மை.

9. நும்மை

திருவிந்தளூர்

1328 * நும்மைத்தொழுதோம்நுந்தம்பணிசெய்திருக்கும்நும்மடி
இம்மைக்கின்பம்பெற்றோ மெந்தாயிந்தளூரீரே, [யோம்,
எம்மைக்கடிதாக்கருமமருளி ஆவாவென்றிரங்கி,
நம்மையொருகால்காட்டிநடந்தால்நாங்களுய்யோமே. ௧

1329 சிந்தைதன்னுள்நீங்காதிருந்ததிருவே மருவினிய
மைந்தா, அந்தணாலிமாலே சோலைமழகளிறே,
நந்தாவிளக்கின்சுடரே நறையூர்நின்றநம்பி, என்
எந்தா யிந்தளூரா யடியேற்கிறையுமிரங்காயே. ௨

1330 பேசுகின்றதிதுவே வையமீரடியாலளந்த,
மூசிவண்டுமுர லும்கண்ணிமுடியீர், உம்மைக்காணும்
ஆசையென்னும்கடலில்வீழ்ந்திங்கயர்த்தோம்,அயலா ரும்
ஏசுகின்றதிதுவேகாணு மிந்தளூரீரே. ௩

1331 ஆசைவழுவாதேத்துமேமக்கிங்கிழுக்காய்த்து,அடி யோர்க்
தேசமறியவுமக்கேயாளாய்த்திரிகின்றேமுக்கு, [குத்
காசினொளியில்திகழும்வண்ணம்காட்டீர், எம்பெருமான்
வாசிவல்லீரிந்தளூரீ வாழ்ந்தேபோம்நீரே. ௪

1332 தீயெம்பெருமான் நீரெம்பெருமான் திசையுமிருநிலனு
மாய், எம்பெருமானாகிநின்றா லடியோம்காணோமால்,
தாயெம்பெருமான் தந்தைதந்தையாவீர், அடியோமுக்
கேயெம்பெருமானல்லீரோநீ ரிந்தளூரீரே. ௫

1333 சொல்லாதொழியகில்லேன் அறிந்தசொல்லில், நும்மடியார்
எல்லாரோடுமொக்க வெண்ணியிருத்தீரடியேனை,
நல்லாரறிவீர் தீயாரறிவீர் நமக்கிவ்வுலகத்து,
எல்லாமறிவீரீதேயறியீ ரிந்தளூரீரே. ௬

1334 மாட்டீரானீர்பணிநீர்கொள்ள எம்மைப்பணியறியா
வீட்டீர், இதனைவேறேசொன்னே மிந்தளூரீரே,
காட்டீரானீர்நுந்தமடிக்கள் காட்டில் உமக்கிந்த,
நாட்டேவந்துதொண்டரான நாங்களுய்யோமே. எ

1335 முன்னைவண்ணம்பாலின்வண்ணம்முழுதும்நிலைநின்ற,[கால்,
பின்னைவண்ணம்கொண்டல்வண்ணம் வண்ணமெண்ணுங்
பொன்னின்வண்ணம்மணியின்வண்ணம்புரையுந்திருமேனி,
இன்னவண்ணமென்றுகாட்டீ ரிந்தளூரீரே. அ

1336 எந்தைதந்தைதம்மானேனென் றேமரேழளவும்,
வந்துநின்றதொண்டரோர்க்கே வாசிவல்லீரால்,
சிந்தைதன்னுன்முந்திநிற்றிர் சிறிதும்திருமேனி,
இந்தவண்ணமென்றுகாட்டீ ரிந்தளூரீரே. கூ

1337 *ஏரார்பொழில்சூழிந்தளூரி லெந்தைபெருமானை,
காரார்புறவில்மங்கைவேந்தன் கலியனொலிசெய்த,
சீராரின்சொல்மாலைகற்றுத் திரிவாருலகத்து,
ஆராரவரேயமரர்க்கென்று மமராராவாரே. க0

நும் சிந்தை பேசு ஆரை நீச்சொல்லா மாட்டீர் முன் எந்தை ஏரார் ஆய்ச்சியர்.

10. ஆய்ச்சியர்

திருவெள்ளியங்குடி

1338 ஆய்ச்சியராழைப்பவெண்ணெயுண்டொரு காலாலிலை வளர்ந்தவெம்பெருமான், பேய்ச்சியைமுலையுண்டிணைமருதிறுத்துப்பெருநிலமளந்தவன்கோயில், காய்த்தநீள்கமுகும்கதலியும்தெங்கு மெங்குமாம்பொழில் களினடுவே, வாய்த்தநீர்பாயும்மண்ணியின்தென்பால் திருவெள்ளியங்குடியதுவே. க

1339 ஆநிரைமேய்த்தன்றலைகடலடைத்திட் டரக்கர்தம்சிரங்களையுருட்டி, கார்நிறைமேகம்கலந்ததோருருவக் கண்ணனார்கருதியகோயில், பூநிரைச்செருந்திபுன்னைமுத்தரும்பிப் பொதும்பிடைவரிவண்டுமிண்டி, தேனிரைத்துண்டங்கின்னிசைமுரலும் திருவெள்ளியங்குடியதுவே. உ

1340 கடுவிடமுடையகாளியன் தடத்தைக்கலக்கிமுன்னலக்கழித்து,அவன்றன் - படமிறப்பாய்ந்துபன்மணிசிந்தப்பல்நடம் பயின்றவன்கோயில், படவரவல்குல்பாவைநல்லார்கள் பயிற்றியநாடகத்தொலிபோய், அடைபுடைதழுவியண்டநின்றதிரும் திருவெள்ளியங்குடியதுவே. ௩

1341 கறவைமுன்காத்துக்கஞ்சனைக்காய்ந்த காளமேகத்திருவுருவன், பறவைமுன்னுயர்த்துப்பாற்கடல்துயின்ற பரமனார் பள்ளிகொள்கோயில், துறைதுறைதோறும்பொன்மணிசிதறும் தொகுதிரைமண்ணியின்தென்பால், செறிமணிமாடக்கொடிகதிரணவும் திருவெள்ளியங்குடியதுவே. ௪

1342 பாரினையுண்டுபாரினையுமிழ்ந்து பாரதம்கையெறிந்து, ஒருகால் - தேரினையூர்ந்துதேரினைத்துரந்தசெங்கண்மால்சென்றுறைகோயில், ஏர்நிரைவயலுள்வாளைகள்மறுகியெமக்கிடமன்றிதென்றெண்ணி, சீர்மலிபொய்கைசென்றணைகின்ற திருவெள்ளியங்குடியதுவே. ரு

1343 காற்றிடைப்பூளைகரந்தனவரந்தையுறக் கடலரக்கர்தம் சேனை,கூற்றிடைச்செல்லக்கொடுங்கணைதுரந்தகோலவில்லிராமன்றன்கோயில், ஊற்றிடைநின்றவாழையின்கனிகளூழ்த்துவீழ்ந்தனவுண்டுமண்டி, சேற்றிடைக்கயல்களுகள் திகழ்வயல்சூழ் திருவெள்ளியங்குடியதுவே. சு

1344 ஒள்ளியகருமம்செய்வனென்றுணர்ந்த மாவலிவேள்வியில் புக்கு, தெள்ளியகுறளாய்மூவடிகொண்டு திக்குறவளர்ந்தவன்கோயில், அள்ளியம்பொழில்வாயிருந்துவாழ்குயில்களரியரியென்றவையழைப்ப, வெள்ளியார்வணங்கவிரைந்தருள்செய்வான் திருவெள்ளியங்குடியதுவே. எ

1345 முடியுடையமரர்க்கிடர்செய்யுமசுரர்தம்பெருமானை,அன்றரியாய் - மடியிடைவைத்து மார்வைமுன்கீண்டமாயனார் மன்னியகோயில், படியிடைமாடத்தடியிடைத்தூணில் பதித்தபன்மணிகளினொளியால், விடிபகலிரவென்றறிவரிதாய திருவெள்ளியங்குடியதுவே. அ

1346 குடிகுடியாகக்கூடிநின்றமரர்குணங்களேபிதற்றிநின்றேத்த அடியவர்க்கருளியரவணைத்துயின்ற வாழியானமர்ந்துறை கோயில், கடியுடைக்கமலமடியிடைமலரக் கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெலசைய, வடிவுடையன்னம்பெடையொடும் சேரும் வயல்வெள்ளியங்குடியதுவே. ௯

1347 *பண்டுமுனேனமாகியன்றொருகால், பாரிடந்தெயிற்றினில் கொண்டு, தெண்டிரைவருடப்பாற்கடல்துயின்ற திருவெள் ளியங்குடியானை, வண்டறைசோலைமங்கையர்தலைவன்மான வேல்கலியன்வாயொலிகள், கொண்டிவைபாடும்தவமுடை யார்க ளாள்வரிக்குரைகடலுலகே. ௧0

ஆய்ச்சி ஆநிரை கடு கறவை பார் காற்று ஒள்ளிய முடி குடி பண்டு அறிவது.

ஐந்தாம் பத்து

1. அறிவது

திருப்புள்ளம்பூதங்குடி

1348 அறிவதரியானனைத்துலகுமுடையானென்னையாளுடையான்
குறியமாணுருவாகிய கூத்தன்மன்னியமருமிடம்,
நறியமலர்மேல்சுரும்பார்க்க எழிலார்மஞ்ஞைநடமாட,
பொறிகொள்சிறைவண்டிசைபாடும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே.

1349 கள்ளக்குறளாய்மாவலியை வஞ்சித்துலகம்கைப்படுத்து,
பொள்ளைக்கரத்தபோதகத்தின் துன்பம்தவிர்த்தபுனிதனிடம்,
பள்ளச்செறுவில்கயலுகளப் பழனக்கழனியதனுள்போய்,
புள்ளுப்பிள்ளைக்கிரைதேடும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. ௨

1350 மேவாவரக்கர்தென்னிலங்கை வேந்தன்வீயச்சரம்துரந்து,
மாவாய்பிளந்துமல்லடர்த்து மருதம்சாய்த்தமாலதிடம்,
காவார்தெங்கின்பழம்வீழக் கயல்கள்பாயக்குருகிரியும்,
பூவார்கழனியெழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. ௩

1351 வெற்பால்மாரிபழுதாக்கி விறல்வாளரக்கர்தலைவன்றன்,
வற்பார்திரடோளைந்நான்கும் துணித்தவல்விலிராமனிடம்,

கற்பார்புரிசைசெய்குன்றம் கவினார்கூடம்மாளிகைகள்,
பொற்பார்மாடமெழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. ௪

1352 மையார்தடங்கண்கருங்கூந்த லாய்ச்சிமறையவைத்ததயிர்,
நெய்யார்பாலோடமுதுசெய்த நேமியங்கைமாயனிடம்,
செய்யார் ஆரலிரைகருதிச் செங்கால்நாரைசென்றணையும்,
பொய்யாநாவில்மறையாளர் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. ௫

1353 மின்னினன்னநுண்மருங்குல் வேயேய்தடந்தோள்மெல்லியற்கா,
மன்னுசினத்தமழவிடைகளேழன்றடர்த்தமாலதிடம்,
மன்னுமுதுநீரரவிந்தமலர்மேல் வரிவண்டிசைபாட,
புன்னைபொன்னேய்தாதுதிர்க்கும்புள்ளம்பூதங்குடிதானே.

1354 குடையாவிலங்கல்கொண்டேந்தி மாரிபழுதாநிரைகாத்து,
சடையானோடவடல்வாணன் தடந்தோள்துணித்ததலைவனிடம்,
குடியாவண்டுகள்ளுண்ணக் கோலநீலம்மட்டுகுக்கும்,
புடையார்கழனியெழிலாரும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே. ௭

1355 கறையார்நெடுவேல்மறமன்னர் வீயவிசயன்தேர்கடவி,
இறையான்கையில்நிறையாதமுண்டம்நிறைத்தவெந்தையிடம்,
மறையால்முத்தீயவைவளர்க்கும்மன்னுபுகழால்வண்மையால்,
பொறையால்மிக்கவந்தணர்வாழ்புள்ளம்பூதங்குடிதானே. ௮

1356 துன்னிமண்ணும்விண்ணாடும் தோன்றாதிருளாய்மூடியநாள்,
அன்னமாகியருமறைகளருளிச்செய்தவமலனிடம்,
மின்னுசோதிநவமணியும் வேயின்முத்தும்சாமரையும்,
பொன்னும்பொன்னிகொணர்ந்தலைக்கும் புள்ளம்பூதங்குடிதானே.

1357 *கற்றாமறித்துக்காளியன்றன் சென்னிநடுங்கநடம்பயின்ற,
பொற்றாமரையாள்தன்கேள்வன்புள்ளம்பூதங்குடிதன்மேல்
கற்றார்பரவும்மங்கையர்கோன் காரார்புயற்கைக்கலிகன்றி,
சொல்தானீரைந்திவைபாடச் சோரநில்லாதுயர்தாமே ௧௦

அறிவது கள்ளம் மேவா வெற்பால் மையார் மின்னின் குடைகறை துன்னி கற்றா தாம்.

2. தாந்தம்

திருக்கூடலூர்

1358 தாம்தம்பெருமையறியார், தூது
வேந்தர்க்காய வேந்தரூர்போல்,
காந்தள்விரல் மென்கலைநன்மடவார்,
கூந்தல்கமழும் கூடலூரே. க

1359 செறும் திண்டிமிலேறுடைய, பின்னை
பெறும்தண்கோலம் பெற்றாரூர்போல்,
நறும் தண்டீம்தேனுண்டவண்டு,
குறிஞ்சிபாடும் கூடலூரே. உ

1360 பிள்ளையுருவாய்த் தயிருண்டு, அடியே
னுள்ளம்புகுந்த வொருவரூர்போல்,
கள்ளநாரைவயலுள், கயல்மீன்
கொள்ளைகொள்ளும் கூடலூரே. ௩

1361 கூற்றேருருவின்குறளாய், நிலநீ
ரேற்றானெந்தைபெருமா னூர்போல்,
சேற்றேருழவர் கோதைப்போதூண்,
கோல்தேன்முரலும் கூடலூரே. ௪

1862 தொண்டர்பரவச் சுடர்சென்றணவ,
அண்டத்தமரு மடிகளூர்போல்,
வண்டலலையுள் கெண்டைமிளிர,
கொண்டலதிரும் கூடலூரே. ரு

1363 தக்கன்வேள்வி தகர்த்ததலைவன்,
துக்கம்துடைத்த துணைவரூர்போல்,
எக்கலிடுநுண்மணல்மேல், எங்கும்
கொக்கின்பழம்வீழ் கூடலூரே. சு

1364 கருந்தண்கடலும் மலையுமுலகும்,
அருந்துமடிக ளமருமூர்போல்,
பெருந்தண்முல்லைப்பிள்ளையோடி,
குருந்தம்தழுவும் கூடலூரே. எ

1365 கலைவாழ்பிணை யோடணையும், திருநீர்
மலைவாழெந்தைமருவுமூர்போல்,
இலைதாழ்தெங்கின்மேல்நின்று, இளநீர்க்
குலைதாழ்கிடங்கின் கூடலூரே. அ

1366 பெருகுகாதலடியேன் உள்ளம்,
உருகப்புகுந்த வோருவரூர்போல்,
அருகுகைதைமலர, கெண்டை
குருகென்றஞ்சும் கூடலூரே. கூ

1367 *காவிப்பெருநீர்வண்ணன், கண்ணன்
மேவித்திகழும் கூடலூர்மேல்,
கோவைத்தமிழால் கலியன்சொன்ன,
பாவைப்பாடப் பாவம்போமே. கo

தாம் செறும் பிள்ளை கூற்றேர் தொண்டர் தக்கன் கருந்தண் கலை பெருகு காவி வென்றி.

3. வென்றி

திருவெள்ளறை

1368 *வென்றிமாமழுவேந்திமுன்மண்மிசைமன்னரை மூவெழு
கால் - கொன்றதேவ,நின்குரைகழல்தொழுவதோர்வகையே
னக்கருள்புரியே, மன்றில்மாம்பொழில் நுழைதந்து
மல்லிகைமௌவலின்போதலர்த்தி, தென்றல்மாமணம்
கமழ்தரவரு திருவெள்ளறைநின்றானே. க

1369 வசையில்நான்மறைகெடுத்தவம்மலரயற்கருளி, முன்பரிமுக
மாய், இசைகொள்வேதநூலென்றிவைபயந்தவனே யெனக்
கருள்புரியே, உயர்கொள் மாதவிப்போதொடு லாவிய
மாருதம்வீதியின்வாய், திசையெல்லாம்கமழும்பொழில்சூழ்
திருவெள்ளறைநின்றானே. உ

1370 வெய்யனுயுலகேழுடன்நலிந்த வனுடலகமிருபிளவா,
கையில்நீளுகிர்ப்படையதுவாய்த்தவனே யெனக்கருள்
புரியே, மையினூர் தருவராலினம்பாய வண்தடத்திடைக்கம
லங்கள், தெய்நாறுமொண்பொய்கைகள்சூழ் திருவெள்
ளறைநின்றானே. ௩

1371 வாம்பரியுகமன்னர் தமுயிர்செகஐவர்கட்கரசளித்த,
காம்பினார் திருவேங்கடப்பொருப்பநின்காதலையருளெனக்கு
மாம்பொழில்தளிர்கோதியமடக்குயில் வாயதுதுவர்ப்பெய்த
தீம்பலங்கனித்தேனது திருவெள்ளறைநின்றானே. ௪

1372 மானவேலொண்கண்மடவரல் மண்மகளழுங்கமுந்நீர்ப்பரப்
பில்,ஏனமாகியன்றிருநிலமிடந்தவனே யெனக்கருள்புரியே,
கானமா முல்லைக்கழைக்கரும்பேறி வெண்முறுவல்செய்தலர்
கின்ற, தேனின்வாய்மலர்முருகுகுக்கும் திருவெள்ளறை
நின்றானே. ரு

1373 பொங்குநீள்முடியமரர்கள்தொழுதெழஅமுதினைக்கொடுத்
தளிப்பான், அங்கோராமையதாகியவாதி நின்னடிமையை
யருளேனக்கு, தங்குபேடையோடூடியமதுகரம் தையலார்
குழலணைவான், திங்கள்தோய்சென்னிமாடம்சென்றணை
திருவெள்ளறைநின்றானே. ௬

1374 ஆறிநோடொருநான்குடை நெடுமுடியரக்கன்றன்சிரமெல்
லாம், வேறுவேறுகவில்லதுவளைத்தவனே யெனக்கருள்
புரியே, மாறில்சோதியமரதகப்பபாசடைத் தாமரைமலர்
வார்ந்த, தேறல்மாந்திவண்டின்னிசைமுரல் திருவெள்ள
றைநின்றானே. எ

1375 முன்னிவ்வேழுலகுணர்வின்றியிருள்மிக வும்பர்கள்தொழு
தேத்த, அன்னமாகியன்றருமறைபயந்தவனேயெனக்கருள்
புரியே, மன்னுகேதகைசூதகமென்றிவை வனத்திடைச்
சுரும்பினங்கள்,தென்னவென்னவண்டின்னிசைமுரல் திரு
வெள்ளறைநின்றானே. அ

1376 ஆங்குமாவலிவேள்வியிலிரந்துசென் றகலிடமுழுதினையும்,
பாங்கினாற்கொண்டபரம நிற்பணிந்தெழுவேனெனக்கருள்
புரியே, ஓங்குபிண்டியின்செம்மலரேறிவண்டுழிதர, மாவே
றித் - தீங்குயில்மிழற்றும்படப்பைத் திருவெள்ளறை
நின்றானே. ௯

1377 *மஞ்சுலாமணிமாடங்கள்சூழ் திருவெள்ளறையதன்மேய,
அஞ்சனம்புரையும்திருவுருவனை யாதியையமுதத்தை,

நஞ்சுலாவியவேல்வலவன் கலிகன்றிசொல்லையிரண்டும்,
எஞ்சலின்றிநின்றேத்தவல்லா ரிமையோர்க்கரசாவர்களே.

வென்றி வசை வெய்ய வாம்பரி மானவேல் பொங்காறு முன்னுங்கு மஞ்சுந்தி.

4. உந்தி

திருவரங்கம்

1378 *உந்திமேல்நான்முகனைப்படைத்தா னுலகுண்டவ
னெந்தைபெம்மான், இமையோர்கள் தாதைக்கிடமென்பரால்,
சந்திேனாடுமணியுங்கொழிக்கும் புனற்காவிரி,
அந்திபோலும்நிறத்தார்வயல்சூழ் தென்னரங்கமே. க

1379 வையமுண்டாலிலைமேவுமாயன் மணிநீண்முடிப்,
பைகொள்நாகத்தணையான் பயிலுமிடமென்பரால்,
தையல்நல்லார்குழல்மாலையும் மற்றவர்தடமுலை,
செய்யசாந்தும்கலந்திழிபுனல்சூழ் தென்னரங்கமே. உ

1380 பண்டிவ்வையமளப்பான்சென்று மாவலிகையில்நீர்
கொண்ட, ஆழித்தடக்கைக் குறளனிடமென்பரால்,
வண்டுபாடும்மதுவார்புனல்வந்திழிகாவிரி
அண்டநாறும்பொழில்சூழ்ந் தழகார்தென்னரங்கமே. ந

1381 விளைத்தவெம்போர் விறல்வாளரக்கன்நகர்பாழ்பட,
வளைத்தவல்வில்தடக்கையவனுக் கிடமென்பரால்,
துளைக்கையானைமருப்பு மகிலும்கொணர்ந்துந்தி, முன்
திளைக்கும்செல்வப்புனல்காவிரிசூழ் தென்னரங்கமே. ச

1382 வம்புலாம்கூந்தல்மண்டோதரிகாதலன் வான்புக,
அம்புதன்னால்முனிந்த வழகனிடமென்பரால்,
உம்பர்கோனுமுலகேழும் வந்தீண்டிவணங்கும், நல்
செம்பொனாரும்மதிள்சூழ்ந் தழகார்தென்னரங்கமே. ரு

1383 கலையுடுத்தவகலல்குல் வன்பேய்மகள் தாயென,
முலைகொடுத்தாளுயிருண்டவன் வாழுமிடமென்பரால்,
குலையெடுத்தகதலிப் பொழிலூடும்வந்துந்தி, முன்
அலையெடுக்கும்புனற்காவிரிசூழ் தென்னரங்கமே. சா

1384 கஞ்சன்நெஞ்சும்கடுமல்லரும் சகடமும்காலினால்,
துஞ்சவென்றசுடராழியான் வாழுமிடமென்பரால்,
மஞ்சுசேர்மாளிகை நீடகில்புகையும், மாமறையோர்
செஞ்சொல்வேள்விப்புகையும்கமழும் தென்னரங்கமே. எ

1385 ஏனமீனாமையோ டரியும்சிறுகுறளுமாய்,
தானுமாய தரணித்தலைவனிடமென்பரால்,
வானும்மண்ணும்நிறையப் புகுந்தீண்டிவணங்கும், நல்
தேனும்பாலும்கலந்தன்னவர்சேர் தென்னரங்கமே. அ

1386 சேயனென் றும்மிகப்பெரியன் நுண்ணேர்மையினாய, விம்
மாயையை ஆருமறியாவகையானிடமென்பரால்,
வேயின்முத்தும்மணியும்கொணர்ந் தார்புனற்காவிரி,
ஆயபொன்மாமதிள்சூழ்ந் தழகார்தென்னரங்கமே. கூ

1387 *அல்லிமாதரமரும்திருமார்வனரங்கத்தை,
கல்லின்மன்னுமதிள் மங்கையர்கோன் கலிகன்றி சொல்,
நல்லிசைமாலைகள் நாலிரண்டுமிரண்டுமுடன்,
வல்லவர்தாமுலகாண்டு பின்வானுலகாள்வரே. கO

உந்தி வையம் பண்டு விளைத்த வம்பு கலை கஞ்சன் ஏனம் சேயன் அல்லி வெருவதாள்.

5. வெருவாதாள்

திருவரங்கம்

1388 *வெருவாதாள்வாய்வெருவிவேங்கடமேவேங்கடமேயென்கின்றாளால், மருவாளாலென்குடங்கால்வாணெடுங்கண் துயில்மறந்தாள், வண்டார்கொண்ட-லுருவாளன்வானவர் தமுயிராளனொலிதிரைநீர்ப்பௌவங்கொண்ட-திருவாளன் என்மகளைச்செய்தனகளெங்ஙனம்நான்சிந்திக்கேனே. க

1389 கலையாளாவகலல்குல்கனவளையும் கையாளாவென்செய்கேன் நான், விலையாளாவடியேனைவேண்டுதியோவேண்டாயோவென்னும், மெய்ய-மலையாளன்வானவர்தம்தலையாளன் மராமரமேழெய்தவென்றிச்-சிலையாளன், என்மகளைச்செய்தனகளெங்ஙனம்நான்சிந்திக்கேனே. உ

1390 மானுயமென்னேக்கி வாணெடுங்கண்நீர்மல்கும்வளையும் சோரும், தேனுயநறுந்துழா யலங்கலின்திறம்பேசியுறங் காள்காண்மின், கானுயன் கடிமனையில்தயிருண்டு நெய் பருகநந்தன்பெற்ற — ஆனுயன், என்மகளைச்செய்தனகளம் மனைமீரறிகிலேனே. ௩

1391 தாய்வாயில்சொற்கேளாள் தன்னுயத்தோடணையாள் தட மென்கொங்கை-யே,ஆரச்சாந்தணியாளெம்பெருமான்திரு வரங்கமெங்கேயென்னும், பேய்மாயமுலையுண்டிவ்வுல குண்டபெருவயிற்றன்பேசில்நங்காய், மாமாயனென்மக ளைச்செய்தனகள் மங்கைமீர்மதிக்கிலேனே. ௪

1392 பூண்முலைமேல் சாந்தணியாள் பொருகயல்கண்மையெழு தாள்பூவைபேணுள், ஏணறியாளெத்தனையும்எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கேயென்னும், நாள்மலராள்நாயகனுய் நாமறியவாய்ப்பாடிவளர்ந்தநம்பி, ஆண்மகனுயென்மகளைச் செய்தனக ளம்மனைமீரறிகிலேனே. ௫

1393 தாதாடுவனமாலை தாரானோவென்றென்றே தளர்ந்தாள் காண்மின், யாதானுமொன்றுரைக்கிலெம்பெருமான் திரு வரங்கமென்னும், பூமேல்-மாதாளன் குடமாடி மதுசூதன் மன்னர்க்காய்முன்னம்சென்ற-தூதாளன், என்மகளைச் செய்தனக ளெங்ஙனம்நான்சொல்லுகேனே. ௬

1394 வாராளுமிளங்கொங்கை வண்ணம்வேறுயினவாறெண் ணுள், எண்ணில்-பேராளன்பேரல்லால்பேசாள் இப்பெண் பெற்றேனென்செய்கேன்நான், தாராளன் தண்குடந்தை நகராளன் ஐவர்க்காயமரிலுய்த்த—தேராளன், என்மகளைச் செய்தனக ளெங்ஙனம்நான்செப்புகேனே. ௭

1395 உறவாதுமிலளென்றென் ருெழியாதுபலரேசுமலராயிற் ருல், மறவாதேயெப்பொழுதும் மாயவனேமாதவனே யென்கின்ருளால், பிறவாதபேராளன் பெண்ணுளன்மண் ணுளன்விண்ணேர்தங்கள் - அறவாளன்,என்மகளைச்செய்த னகளம்மனைமீரறிகிலேனே. ௮

1396 பந்தோடுகழல்மருவாள் பைங்கிளியும்பாலூட்டாள்பாவை
பேணாள், வந்தானோதிருவரங்கன்வாரானோவென்றென்றே
வளையும்சோரும், சந்தோகன்பௌழியன்ஐந்தழலோம்பு
தைத்திரியன்சாமவேதி, அந்தோவந்தென் மகளைச்செய்
தனக ளம்மனைமீரறிகிலேனே. ௬

1397 சேலுகளும்வயல்புடைசூழ் திருவரங்கத்தம்மானைச்சிந்தை
செய்த, நீலமலர்க்கண்மடவாள்நிறையழிவைத் தாய்மொ
ழிந்தவதனை, நேரார் - காலவேல்பரகாலன் கலிகன்றியொலி
மாலைகற்றுவல்லார், மாலைசேர்வெண்குடைக்கீழ் மன்னவ
ராய்ப்பொன்னுலகில்வாழ்வர்தாமே. ௰

வெருவு கலை மான் தாய் பூண் தாதாடு வாரா ளுறவு பந்து சேல்
கைம்மானம்.

6. கைம்மானம்

திருவரங்கம்

1398 *கைம்மானமழகளிற்றைக் கடற்கிடந்தகருமணியை,
மைம்மானமரதகத்தை மறையுரைத்ததிருமாலை,
எம்மானை எனக்கென்றுமினியானைப் பனிகாத்த
அம்மானை, யான்கண்டதணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே. ௧

1399 *பேரானைக்குறுங்குடியெம்பெருமானை, திருத்தண்கா
லூரானைக் கரம்பனூருத்தமனை, முத்திலங்கு
காரார்திண்கடலேழு மலையேழிவ்வுலகேழுண்டும்,
ஆராதென்றிருந்தானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. ௨

1400 ஏனாகியுலகிடந்தன் றிருநிலனும்பெருவிசும்பும்,
தானாயபெருமானைத் தன்னடியார்மனத்தென்றும்
தேனாகியமுதாகித்திகழ்ந்தானை, மகிழ்ந்தொருகால்
ஆனாயனானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. ௩

1401 வளர்ந்தவனைத்தடங்கடலுள் வலியுருவில்திரிசகடம்,
தளர்ந்துதிரவுதைத்தவனைத் தரியாதன்றிரணியனைப்
பிளந்தவனை, பெருநிலமீரடி நீட்டிப்பண்டொருநாள்
அளந்தவனை, யான்கண்டதணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே. ௪

1402 நீரழலாய்நெடுநிலனாய்நின்றானை, அன்றரக்க
னூரழலாலுண்டானைக் கண்டார்பின்காணாமே,
பேரழலாய்ப்பெருவிசும்பாய்ப்பின்மறையோர்மந்திரத்தின்,
ஆரழலாலுண்டானைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. ௫

1403 தஞ்சினத்தைத்தவிர்த்தடைந்தார்தவநெறியை, தரியாது
கஞ்சனைக்கொன்றன்றுலகமுண்டுமிழ்ந்தகற்பகத்தை,
வெஞ்சினத்தகொடுந்தொழிலோன் விசையுருவையசைவித்த,
அஞ்சிறைப்புட்பாகனை யான்கண்டதுதென்னரங்கத்தே. ௬

1404 சிந்தனையைத்தவநெறியைத் திருமாலை, பிரியாது
வந்தெனதுமனத்திருந்தவடமலையை, வரிவண்டார்
கொந்தணைந்தபொழில்கோவ லுலகளப்பானடிநிமிர்த்த
வந்தணனை, யான்கண்டதணிநீர்த்தென்னரங்கத்தே. ௭

1405 துவரித்தவுடையவர்க்கும் தூய்மையில்லாச்சமணர்க்கும்,
அவர்கட்கங்கருளில்லாவருளானை, தன்னடைந்த
எமர்கட்குமடியேற்கு மெம்மாற்குமெம்மனைக்கும்,
அமரர்க்கும்பிரானாரைக் கண்டதுதென்னரங்கத்தே. ௮

1406 பொய்வண்ணம்மனத்தகற்றிப் புலனைந்தும்செலவைத்து,
மெய்வண்ணம்நினைந்தவர்க்கு மெய்ந்நின்றவித்தகனை,
மைவண்ணம்கருமுகில்போல் திகழ்வண்ணமரதகத்தின்,
அவ்வண்ணவண்ணனை யான்கண்டதுதென்னரங்கத்தே.

1407 *ஆமருவிநிரைமேய்த்த வணியரங்கத்தம்மானை,
காமருசீர்க்கலிகன்றி யொலிசெய்தமலிபுகழ்சேர்,
நாமருவுதமிழ்மாலை நாலிரண்டோடிரண்டினையும்,
தாமருவிவல்லார்மேல் சாராதீவினைதானே. ௧௦

கைம்மானம் போரானை ஏனாகி வளர்ந்த நீர் தம் சிந்தனை துவர் பொய் ஆமருவி பண்டை.

7. பண்டை

திருவரங்கம்

1408 *பண்டைநான்மறையும்வேள்வியும் கேள்விப்பதங்களும் பதங்களின்பொருளும், பிண்டமாய்விரிந்தபிறங்கொளியனலும் பெருகியபுனலொடுநிலனும், கொண்டல்மாருத

மும்குரைகடலேழு மேழுமாமலைகளும்விசும்பும், அண்ட
மும்தானாய்நின்றவெம்பெருமா னரங்கமாநகரமர்ந்தானே. க

1409 இந்திரன்பிரமனீசனென்றிவர்களெண்ணில்பல்குணங்களே
யியற்ற, தந்தையும் தாயும்மக்களும் மிக்கசுற்றமும் சுற்றி
நின்றகலாப் - பந்தமும், பந்தமறுப்பதோர்மருந்தும் பான்
மையும் பல்லுயிர்க்கெல்லாம், அந்தமும்வாழ்வுமாயவெம்
பெருமா னரங்மாநகரமர்ந்தானே. உ

1410 மன்னுமாநிலனும்மலைகளும்கடலும் வானமும்தானவருல
கும், துன்னுமாயிருளாய்த்துலங்கொளிசுருங்கித் தொல்லை
நான்மறைகளும்மறைய, பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்
கும்நல்கிப் பிறங்கிருள்நிறங்கெட, ஒருநாள்- அன்னமாயன்
றங்கருமறைபயந்தா னரங்கமாநகரமர்ந்தானே. ௩

1411 மாயிருங்குன்றமொன்றுமத்தாகமாசுணமத னொடுமளவி,
பாயிரும்பௌவம் பகடுவிண்டலறப் படுதிரைவிசும்பிடைப்
படர, சேயிருவிசும்பும் திங்களும்சுடரும்தேவரும்தாமுடன்
திசைப்ப, ஆயிரந்தோளாலலைகடல்கடைந்தா னரங்கமாநகர
மர்ந்தானே. ச

1412 எங்ஙனேயுய்வர்தானவர்நினைந்தா லிரணியனிலங்கு பூணக
லம், பொங்குவெங்குருதிபொன்மலைபிளந்து பொழிதரும
ருவியொத்திழிய, வெங்கண்வாளெயிற் றோர்வெள்ளி
மாவிலங்கல் விண்ணுறக்கனல்விழித்தெழுந்தது, அங்ஙனே
யொக்கவரியுருவானு னரங்கமாநகரமர்ந்தானே. ரு

1413 ஆயிரம்குன்றம்சென்றுதொக்கனையஅடல்புரையெழி றிகழ்
திரடோள், ஆயிரந்துணியவடல்மழுப்பற்றி மற்றவனகல்வி
சும்பணைய, ஆயிரம்பெயராலமர்சென்றிறைஞ்ச அறி
துயிலலைகடல்நடுவே, ஆயிரம்சுடர்வாயரவணைத்துயின்ற
னரங்கமாநகரமர்ந்தானே. சா

1414 சுரிகுழல்கனிவாய்த்திருவினைப்பிரித்த கொடுமையில்கடுவி
சையரக்கன், எரிவிழித்திலங்குமணிமுடிபொடிசெய் திலங்
கைபாழ்படுப்பதற்கெண்ணி, வரிசிலைவளையவடுசரம்துர
ந்து மறிகடல்நெறிபட, மலையால் - அரிகுலம்பணிகொண்
டலைகடலடைத்தானரங்கமாநகரமர்ந்தானே. எ

1415 ஊழியாயோமத்துச்சியா யொருகாலுடையதேரொருவனாய் உலகில், சூழிமால்யானைத்துயர்கெடுத்திலங்கை மலங்கவன் றடுசரந்துரந்து, பாழியால்மிக்கபார்த்தனுக்கருளிப்பக லவனொளிகெட, பகலே-ஆழியாலன்றங்காழியைமறைத்தா னரங்கமாநகரமர்ந்தானே. அ

1416 பேயினார்முலையூண்பிள்ளையாயொருகால்பெருநிலம்விழுங்கி, யதுமிழ்ந்த-வாயனாய் மாலாயாலிலைவளர்ந்து மணிமுடிவா னவர்தமக்குச் – சேயனாய், அடியேற்கணிய னாய் வந் தென் சிந்தையுள்வெந்துயரறுக்கும், ஆயனாயன்றுகுன்ற மொன்றெடுத்தா னரங்கமாநகரமர்ந்தானே. கூ

1417 *பொன்னுமாமணியும்முத்தமும்சுமந்த பொருதிரைமாநதி புடைசூழ்ந்து, அன்னமாடுலவுமலைபுனல்சூழ்ந்தவரங்க மாநகரமர்ந்தானை, மன்னுமாமாடமங்கையர்தலைவன் மான வேல்கலியனவாயொலிகள், பன்னியபனுவல்பாடுவார் நாளும் பழவினைபற்றறுப்பாரே. க0

பண்டை இந்திரன் மன்னு மாயிரும் எங்ஙனே ஆயிரம் சுரி யூழிபேய் பொன் ஏழை.

8. ஏழையேதலன்

திருவரங்கம்

1418 *ஏழையேதலன்கீழ்மகனென்னா
திரங்கி மற்றவற்கின்னருள்சுரந்து,
மாழைமான்மடநோக்கியுன்தோழி
யும்பியெம்பியென்றொழிந்திலை, உகந்து
தோழனீயெனக்கிங்கொழியென்ற
சொற்கள்வந் தடியேன்மனத்திருந்திட,
ஆழிவண்ண நின்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. க

1419 வாதமாமகன்மர்க்கடம்விலங்கு
மற்றோர்சாதியென்றொழிந்திலை, உகந்து
காதலாதரம்கடலினும்பெருகச்செய்
தகவினுக்கில்லைகைம்மாறென்று,

கோதில்வாய்மையினுயோடுமுடனே
யுண்பனுனென்றவொண்பொருள், எனக்கும்
ஆதல்வேண்டுமென்றடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. உ

1420 கடிகொள்பூம்பொழில்காமருபொய்கை
வைகுதாமரைவாங்கியவேழம்,
முடியும்வண்ணமோர்முழுவலிமுதலை
பற்ற மற்றதுநின்சரண்நினைப்ப,
கொடியவாய்விலங்கினுயிர்மலங்கக்
கொண்டசீற்றமொன்றுண்டுளதறிந்து, உன்
அடியனேனும்வந்தடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. ரு

1421 நஞ்சுசோர்வதோர்வெஞ்சினவரவம்
வெருவிவந்துநின்சரணெனச்சரணுய்,
நெஞ்சிற்கொண்டு நின்னஞ்சிறைப்பறவைக்
கடைக்கலம்கொடுத்தருள்செய்ததறிந்து,
வெஞ்சொலாளர்கள்நமன்றமர்கடியர்
கொடியசெய்வனவுள, அதற்கடியேன்
அஞ்சிவந்துநின்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. சு

1422 மாகமாநிலம்முழுதும்வந்திறைஞ்சும்
மலரடிக்கண்டமாமறையாளன்,
தோகைமாமயிலன்னவரின்பம்
துற்றிலாமையிலத்த இங்கொழிந்து,
போகம்நீயெய்திப்பின்னும்நம்மிடைக்கே
போதுவாயென்றபொன்னருள், எனக்கும்
ஆகவேண்டுமென்றடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. ரு

1423 மன்னுநான்மறைமாமுனிபெற்ற
மைந்தனை மதியாதவெங்கூற்றந்
தன்னையஞ்சி நின்சரணெனச்சரணுய்
தகவில்காலனையுகமுனிந்தொழியா,

பின்னையென்றும்நின் திருவடிப்பிரியா
வண்ண மெண்ணியபேரருள், எனக்கும்
அன்ன தாகுமென்றடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. ௬

1424 ஓதுவாய்மையும் உவனியப்பிறப்பும்
உனக்குமுன் தந்தவந்தணனொருவன்,
காதலென்மகன்புகலிடங்காணேன்
கண்டுநீ தருவாயெனக்கென்று,
கோதில்வாய்மையினானுனைவேண்டிய
குறைமுடித்தவன்சிறுவனைக்கொடுத்தாய்,
ஆதலால்வந்துன்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. ௭

1425 வேதவாய்மொழியந்தணனொருவன்
எந்தைநின்சரணென்னுடைமனைவி,
காதல்மக்களைப்பயத்தலும்காணாள்
கடியதோர்தெய்வங்கொண்டொளிக்குமென்றழைப்ப,
ஏதலார்முன்னேயின்னருளவர்க்குச்
செய்துன்மக்கள்மற்றிவரென்றுகொடுத்தாய்,
ஆதலால்வந்துன்னடியிணையடைந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. ௮

1426 *துளங்குநீண்முடி அரசர்தம்குரிசில்
தொண்டைமன்னவன்திண்டிறலொருவற்கு,
உளங்கொளன்பினோடின்னருள்சுரந்தங்
கோடுநாழிகையேழுடனிருப்ப,
வளங்கொள்மந்திரம்மற்றவர்க்கருளிச்
செய்தவாறடியேனறிந்து, உலகம்
அளந்தபொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானே. ௯

1427 *மாடமாளிகைசூழ்திருமங்கை
மன்னனொன்னலர்தங்களைவெல்லும்,
ஆடல்மாவலவன்கலிகன்றி
அணிபொழில்திருவரங்கத்தம்மானை,

நீடுதொல்புகழாழிவல்லானை
எந்தையைநெடுமாலைநினைந்த,
பாடல்பத்திவைபாடுமின்தொண்டீர்
பாடநும்மிடைப் பாவம்நில்லாவே. ௧௦

ஏழை வாதம் கடி நஞ்சு மாக மன்னு ஓது வேதம் துளங்கு மாடம் கை.

9. கையிலங்கு

திருப்பேர்நகர்

1428 *கையிலங்காழி சங்கன் கருமுகில்திருநிறத்தன்,
போய்யிலன்மெய்யன் தன்தாளடைவரேலடிமையாக்கும்,
செய்யலர்கமலமோங்கு செறிபொழில்தென் திருப்பேர்,
பையரவணையான்நாமம் பரவிநானுய்ந்தவாறே. ௧

1429 வங்கமார்கடல்களேழும் கலையும்வானகமும்மற்றும்,
அங்கண்மாஞாலமெல்லா மமுதுசெய்துமிழ்ந்தவெந்தை,
திங்கள்மாமுகிலணவுசெறிபொழில்தென் திருப்பேர்,
எங்கள்மாலிறைவன்நாம மேத்திநானுய்ந்தவாறே. ௨

1430 ஒருவனையுந்திப்பூமே லோங்குவித்தாகந்தன்னால்,
ஒருவனைச்சாபம்நீக்கி யும்பராளென்றுவிட்டான்,
பெருவரைமதிள்கள்சூழ்ந்த பெருநகராவணைமேல்,
கருவரைவண்ணன் தென்பேர் கருதிநானுய்ந்தவாறே. ௩

1431 ஊனமர்தலையொன்றேந்தி யுலகெல்லாம்திரியுமீசன்,
ஈனமர்சாபம்நீக்காயென்ன வொண்புனலையீந்தான்,
தேனமர்பொழில்கள்சூழ்ந்த செறிவயல்தென் திருப்பேர்,
வானவர்தலைவன்நாமம் வாழ்த்திநானுய்ந்தவாறே. ௪

1432 வக்கரன்வாய்முன்கீண்ட மாயனேஎன்றுவானோர்
புக்கு, அரண் தந்தருளாயென்ன பொன்னாகத்தானை,
நக்கரியுருவமாகி நகங்கிளர்ந்திடந்துகந்த,
சக்கரச்செல்வன்தென்பேர்த் தலைவன் தாளடைந்துய்ந்தேனே. ௫

1433 விலங்கலால்கடலடைத்து விளங்கிழைபொருட்டு, வில்லால்
இலங்கைமாநகர்க்கிறைவ னிருபதுபுயம்துணித்தான்,
நலங்கொள்நான்மறைவல்லார்களோத்தொலியேத்தக்கேட்டு,
மலங்குபாய்வயல்திருப்பேர் மருவிநான்வாழ்ந்தவாறே. ௬

1434 வெண்ணெய்தானமுதுசெய்ய வெகுண்டுமத்தாய்ச்சியோச்சி,
கண்ணியார்குறுங்கயிற்றால்கட்ட வெட்டென்றிருந்தான்,
திண்ணமாமதிள்கள்சூழ்ந்த தென்திருப்பேருள், வேலை
வண்ணனார்நாமநாளும் வாய்மொழிந்துய்ந்தவாறே. எ

1435 அம்பொனாருலகமேழு மறியஆய்ப்பாடிதன்னுள்,
கொம்பனார்பின்னைகோலம் கூடுதற்கேறுகொன்றான்,
செம்பொனார்மதிள்கள்சூழ்ந்த தென்திருப்பேருள்மேவும்,
எம்பிரான்நாமநாளு மேத்திநானுய்ந்தவாறே. அ

1436 நால்வகைவேதமைந்து வேள்வியாறங்கம்வல்லார்,
மேலைவானவரின்மிக்க வேதியராதிகாலம்,
சேலுகள்வயல்திருப்பேர்ச் செங்கண்மாலோடும்வாழ்வார்,
சீலமாதவத்தர்சிந்தை யாளியென்சிந்தையானே. கூ

1437 *வண்டறைபொழில்திருப்பேர் வரியவரணையில்,பள்ளி
கொண்டுறைகின்றமாலைக் கொடிமதிள்மாடமங்கை,
திண்டிறல்தோள்கலியன் செஞ்சொலால்மொழிந்தமாலை,
கொண்டிவைபாடியாடக்கூடுவார்நீள்விசும்பே. க0

கை வங்க மொருவ னூன் வக்கரன் விலங்கல் வெண்ணெ யம்பொன் நால்வகை வண்டறை தீது.

10. தீதறு

திருநந்திபுரவிண்ணகரம்

1438 *தீதறுநிலத்தோடெரிகாலினொடு நீர்கெழுவிசும்புமவையாய்,
மாசறுமனத்தினொடுறக்கமொடிறக்கையவையாயபெருமான்,
தாய்செறவுளைந்துதயிருண்டுகுடமாடு தடமார்வர்தகைசேர்,
நாதனுறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே. க

1439 உய்யும்வகையுண்டுசொனசெய்யி லுலகேழுமொழியாமை
முனநாள்,மெய்யினளவேயமுதுசெய்யவல ஐயனவன்மேவு
நகர்தான், மையவரிவண்டுமதுவுண்டுகிளையோடு மலர்
கிண்டியதன்மேல், நைவளம்நவிற்றுபொழில் நந்திபுரவிண்
ணகரம்நண்ணுமனமே. உ

1440 உம்பருலகேழுகடலேழுமலையேழுமொழியாமைமுனநாள்,
தம்பொன்வயிறாரளவுமுண்டவையுமிழ்ந்த தடமார்வர்தகை

சேர், வம்புமலர்கின்றபொழில்பைம்பொன் வருதும்பி
மணிகங்குல்வயல்சூழ், நம்பனுறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்
ணகரம்நண்ணுமனமே. ௩

1441 பிறையினொளியெயிறிலகமுறுகியெதிர்பொருதுமெனவந்த
வசுரர், இறைகளவைநெறுநெறெனவெறியவவர்வயிறழல
நின்றபெருமான், சிறைகொள்மயில்குயில்பயிலமலர்களுக
அளிமுரலஅடிகொள்நெடுமா, நறைசெய்பொழில்மழை
தவழும் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே. ௪

1442 மூளவெரிசிந்திமுனிவெய்தி யமர்செய்துமெனவந்தவசுரர்,
தோளுமவர்தாளுமுடியோடுபொடியாகநொடியாமளவெய்
தான், வாளும்வரிவில்லும்வளையாழிகதைசங்கமிவை
யங்கையுடையான், நாளுமுறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ண
கரம்நண்ணுமனமே. ௫

1443 தம்பியொடுதாமொருவர்தந்துணைவிகாதல்துணையாகமுன
நாள், வெம்பியெரிகானகமுலாவுமவர் தாமினிதுமேவுநகர்
தான், கொம்புகுதிகொண்டுகுயில் கூவமயிலாலுமெழி
லார்புறவுசேர், நம்பியுறைகின்றநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்
நண்ணுமனமே. ௬

1444 தந்தைமனமுந்துதுயர்நந்த இருள்வந்தவிறல்நந்தன்மதலை,
எந்தையிவனென்றமரர்கந்தமலர்கொண்டுதொழநின்றநகர்
தான், மந்தமுழவோசைமழையாகவெழுகார் மயில்களாடு
பொழில்சூழ், நந்திபணிசெய்தநகர் நந்திபுரவிண்ணகரம்
நண்ணுமனமே. ௭

1445 எண்ணில்நினைவெய்தியினியில்லையிறையென்று முனியாளர்
திருவார், பண்ணில்மலிகீதமொடுபாடியவராடலொடுகூட
எழிலார், மண்ணிலிதுபோலநகரில்லையெனவானவர்கள்
தாமலர்கள்தூய், நண்ணியுறைகின்றநகர்நந்திபுரவிண்ண
கரம் நண்ணுமனமே. ௮

1446 வங்கமலிபௌவமதுமாமுகடினுச்சிபுகமிக்கபெருநீர்,
அங்கமழியாரவனதாளைதலைசூடுமடியாரறிதியேல், [தால்,
பொங்குபுனலுந்துமணிகங்குலிருள்சீறுமொளியெங்குமுள
நங்கள்பெருமானுறையும் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணுமனமே.

1447 நறைசெய்பொழில்மழைதவழும் நந்திபுரவிண்ணகரம்
நண்ணியுறையும், உறைகொள்புகராழிசுரிசங்கமவையங்கை
யுடையானை, ஒளிசேர் - கறைவளரும்வேல்வல்லகலிய
ஞெலிமாலையிவையைந்துமைந்தும், முறையிலிவைபயில
வலவடியவர்கள் கொடுவினைகள் முழுதகலுமே. ௧0

தீதுய்யு மும்பர் பிறை மூள தம்பி தந்தை எண்ணில் வங்கம் நறை
செய் வண்டு.

ஆறும் பத்து

1. வண்டுணு

திருவிண்ணகரம்

1448 *வண்டுணுநறுமலரிண்டைகொண்டுபண்டைநம்வினைகெட
வென்று, அடிமேல் தொண்டருமமரும்பணியநின் றங்
கண்டமோடகலிடமளந்தவனே, ஆண்டாயுன்னைக் காண்
பதோ ரருளெனக்கருளுதியேல், வேண்டேன்மனைவாழ்க்
கையைவிண்ணகர்மேயவனே. ௧

1449 அண்ணல்செய்தலைகடல்கடைந்ததனுள் கண்ணுதல்நஞ்
சுண்ணக்கண்டவனே, விண்ணவரமுதுணவமுதில்வரும்
பெண்ணமுதுண்டவெம்பெருமானே, ஆண்டாயுன்னைக்
காண்பதோ ரருளெனக்கருளுதியேல், வேண்டேன்மனை
வாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே. உ

1450 குழல்நிறவண்ண நின்கூறுகொண்ட தழல்நிறவண்ணன்
நண்ணார்நகரம் - விழ, நனிமலைசிலைவளைவுசெய்துஅங் கழல்
நிற அம்பதுவானவனே, ஆண்டாயுன்னைக்காண்பதோரரு
ளெனக்கருளுதியேல், வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையைவிண்
ணகர்மேயவனே. ௩

1451 நிலவொடுவெயில்நிலவிருசுடரும்உலகமுமுயிர் களுமுண்
டொருகால், கலைதருகுழவியினுருவினையா யலைகடலாலிலை
வளர்ந்தவனே, ஆண்டாயுன்னைக்காண்பதோ ரருளெனக்
கருளுதியேல், வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே. ௪

1452 பாரெழுகடலெழுமலையெழுமாய்ச் சீர்கெழுமிவ்வுலகேழு மெல்லாம், ஆர்கெழுவயிற்றினிலடக்கிநின்றங் கோரெழுத் தோருருவானவனே, ஆண்டாயுன்னைக்காண்பதோரருளெ னக்கருளுதியேல், வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையைவிண்ண கர்மேயவனே. ரு

1453 கார்கெழுகடல்களும்மலைகளுமாயேர்கெழுமுலகமுமாகி, முத லார்களுமறிவருநிலையினையாய்ச்சீர்கெழுநான்மறையானவனே, ஆண்டாயுன்னைக்காண்பதோ ரருளெனக்கருளுதியேல், வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே. சு

1454 உருக்குறுநறுநெய்கொண்டாரழலில் இருக்குறுமந் த ண ர் சந்தியின்வாய், பெருக்கமொடமரர்களமரநல்கும்இருக்கினி லின்னிசையானவனே, ஆண்டாயுன்னைக்காண்பதோ ரரு ளெனக்கருளுதியேல், வேண்டேன்மனைவாழ் க் கை யை விண்ணகர்மேயவனே. எ

1455 காதல்செய்திளையவர்கலவிதரும் வேதனைவினையதுவெருவுதலாம், ஆதலினுனதடியணுகுவன்நான்போதலர்நெடுமுடிப்புண்ணியனே, ஆண்டாயுன்னைக்காண்பதோ ரருளெனக்கருளுதியேல், வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்மேயவனே. அ

1456 சாதலும்பிறத்தலுமென்றிவற்றைக் காதல்செய்யாதுன்கழ லடைந்தேன், ஓதல்செய்நான்மறையாகியும்ப ராதல்செய் மூவுருவானவனே, ஆண்டாயுன்னைக்காண்பதோ ரருளெ னக்கருளுதியேல், வேண்டேன்மனைவாழ்க்கையைவிண்ண கர்மேயவனே. கூ

1457 *பூமருபொழிலணிவிண்ணகர்மேல்,
காமருசீர்க்கலிகன்றிசொன்ன,
பாமருதமிழிவைபாடவல்லார்,
வாமனனடியிணைமருவுவரே. கo

வண்டு அண்ணல்குழல் நிலவுபார்கார் உருக்குகாதல் சாதல்பூமரு பொறுத்தேன்

2. பொறுத்தேன்

திருவிண்ணகரம்

1458 பொறுத்தேன்புன்சொல்நெஞ்சில்பொருளின்பமெனவிரண்
இறுத்தேன், ஐம்புலன்கட்கிடனாயினவாயிலொட்டி [டும்
அறுத்தேன், ஆர்வச்செற்றமவைதன்னைமனத்தகற்றி
வெறுத்தேன், நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே.

1459 மறந்தேனுன்னைமுன்னம்மறந்தமதியின்மனத்தால்,
இறந்தேனெத்தனையு மதனாலிடும்பைக்குழியில்,
பிறந்தேயெய்த்தொழிந்தேன் பெருமான்திருமார்பா,
சிறந்தேன்நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர்மேயவனே. உ

1460 மானேய்நோக்கியர்தம் வயிற்றுக்குழியிலுழைக்கும்,
ஊனேராக்கைதன்னை யுதவாமையுணர்ந்துணர்ந்து,
வானேமாநிலமே வந்துவந்தென்மனத்திருந்த
தேனே, நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே. ௩

1461 பிறிந்தேன்பெற்றமக்கள் பெண்டிரென்றிவர்பின்னுதவா
தறிந்தேன், நீபணித்தவருளென்னுமொள்வாளுருவி
எறிந்தேன், ஐம்புலன்களிடர்தீரவெறிந்துவந்து
செறிந்தேன், நின்னடிக்கே திருவிண்ணகர்மேயவனே. ௪

1462 பாண்டேன்வண்டறையுங்குழலார்கள் பல்லாண்டிசைப்ப,
ஆண்டார்வையமெல்லா மரசாகி, முன்னாண்டவரே
மாண்டாரென்றுவந்தார் அந்தோமனைவாழ்க்கைதன்னை
வேண்டேன், நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே.

1463 கல்லாவைம்புலன்களவைகண்டவாறு செய்யகில்லேன்,
மல்லாமல்லருள்மல்லர்மாள மல்லடர்த்த
மல்லா, மல்லலம்சீர்மதிள்நீரிலங்கையழித்த
வில்லா, நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே. ௬

1464 வேறாயானிரந்தேன் வெகுளாதுமனக்கொளெந்தாய்,
ஆறாவெந்நரகத் தடியேனையிடக்கருதி,
கூறாவைவர்வந்துகுமைக்கக் குடிவிட்டவரை,
தேறாதுன்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே. ௭

1465 தீவாய்வல்வினையா ருடனின்றுசிறந்தவர்போல்,
மேவாவெந்நரகத் திடருற்றுவிரைந்துவந்தார்,
மூவாவானவர்தம்முதல்வா மதிகோள்விடுத்த
தேவா, நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே. அ

1466 போதார்தாமரையாள் புலவிக்குலவானவர்தம்
கோதா, கோதில்செங்கோல் குடைமன்னரிடைநடந்த
தூதா, தூமொழியாய் சுடர்போலென்மனத்திருந்த
வேதா, நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகர்மேயவனே. கூ

1467 *தேனார்பூம்புறவில் திருவிண்ணகர்மேயவனை,
வானாரும்மதில்சூழ் வயல்மங்கையர்கோன், மருவார்
ஊனார்வேல்கலிய னொலிசெய்தமிழ்மாலைவல்லார்,
கோனாய் வானவர்தம்கொடிமாநகர்கூடுவரே. கo

பொறுத்தேன் மற மானேய் பிறி பாண்டேன் கல்லா வேறுதீவாய் போதார் தேனார் துறப்பேன்.

3. துறப்பேன்

திருவிண்ணகரம்

1468 *துறப்பேனல்லேனின்பம் துறவாது, நின்னுருவம்
மறப்பேனல்லே னென்றும்மறவாது, யானுலகில்
பிறப்பேனாகவெண்ணேன் பிறவாமைப்பெற்றது, நின்
திறத்தேனாதன்மையால் திருவிண்ணகரானே. க

1469 துறந்தேனார்வச்செற்றச் சுற்றம்துறந்தமையால்,
சிறந்தேன்நின்னடிக்கே யடிமைதிருமாலே,
அறந்தானாய்த்திரிவா யுன்னையென்மனத்தகத்தே,
திறம்பாமல்கொண்டேன் திருவிண்ணகரானே. உ

1470 மானேய்நோக்குநல்லார் மதிபோல்முகத்துலவும்,
ஊனேய்கண்வாளிக் குடைந்தோட்டந்துன்னடைந்தேன்,
கோனே குறுங்குடியுள் குழகா திருநறையூர்த்
தேனே, வருபுனல்சூழ் திருவிண்ணகரானே. ந

1471 சாந்தேந்துமென்முலையார் தடந்தோள்புணரின்பவெள்ளத்
தாழ்ந்தேன், அருநரகத்தழுந்தும்பயன்படைத்தேன்,

போந்தேன்புண்ணியனே யுன்னையெய்தியென் தீவினைகள்
தீர்ந்தேன், நின்னடைந்தேன் திருவிண்ணகரானே. ௪

1472 மற்றோர்தெய்வமெண்ணே னுன்னையென்மனத்துவைத்துப்
பெற்றேன், பெற்றதுவும் பிறவாமையெம்பெருமான்,
வற்றாநீள்கடல்சூ ழிலங்கையிராவணனைச்
செற்றாய், கொற்றவனே திருவிண்ணகரானே. ௫

1473 மையொண்கருங்கடலும் நிலனுமணிவரையும்,
செய்யசுடரிரண்டு மிவையாயநின்னை, நெஞ்சில்
உய்யும்வகையுணர்ந்தே னுண்மையாலினியாது, மற்றோர்
தெய்வம்பிறிதறியேன் திருவிண்ணகரானே. ௬

1474 வேறே கூறுவதுண் டடியேன்விரித்துரைக்கு
மாறே, நீபணியாதடை நின்திருமனத்து,
கூறேன்நெஞ்சுதன்னால் குணங்கொண்டு, மற்றோர்தெய்வம்
தேறேனுன்னையல்லால் திருவிண்ணகரானே. ௭

1475 முளிந்தீய்ந்தவெங் கடத்து மூரிப்பெருங்களிற்றால்,
விளிந்தீய்ந்த மாமரம்போல் வீழ்ந்தாரைநினையாதே,
அளிந்தோர்ந்தசிந்தை நின்பாலடியேற்கு, வானுலகம்
தெளிந்தேயென்றெய்துவது திருவிண்ணகரானே. ௮

1476 சொல்லாய்திருமார்வா உனக்காகித்தொண்டுபட்ட
நல்லேனை, வினைகள்நலியாமைநம்புநம்பீ,
மல்லா குடமாடி மதுசூதனே, உலகில்
செல்லாநல்லிசையாய் திருவிண்ணகரானே. ௯

1477 *தாரார்மலர்க்கமலத் தடஞ்சூழ்ந்ததண்புறவில்,
சீரார்நெடுமறுகில் திருவிண்ணகரானை,
காரார்புயல்தடக்கைக் கலியனொலிமாலை,
ஆராரிவைவல்லா ரவர்க்கல்லலல்நில்லாவே. ௧0

துறப்பேன் துறமானேய் சாந்துமற்றோர் மைவேறேமுளிந்து
சொல்தாரார்கண்.

4. கண்ணும்சுழன்று

திருநறையூர்

1478 *கண்ணும்சுழன்று பீளையோடீளைவந்தேங்கினால்,
பண்ணின்மொழியார் பையநடமினென்னாதமுன்,

விண்ணும்மலையும்வேதமும் வேள்வியுமாயினான்,
நண்ணுநறையூர்நாம்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே. க

1479 கொங்குண்குழலார் கூடியிருந்துசிரித்து, நீர்
இங்கென்னிருமி யெம்பால்வந்ததென்றிகழாதமுன்,
திங்களெரிகால் செஞ்சுடராயவன்தேசுடை,
நங்கள்நறையூர் நாம்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே. உ

1480 கொங்கார்குழலார் கூடியிருந்துசிரித்து, எம்மை
எங்கோலம்ஐயா என்னினிக்காண்பதென்னாதமுன்,
செங்கோல்வலவன் தாண்பணிந்தேத்தித்திகழூர்,
நங்கோன்நறையூர் நாம்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே. ௩

1481 கொம்புமரவமும்வல்லியும்வென்ற நுண்ணேரிடை,
வம்புண்குழலார் வாசலடைத்திகழாதமுன்,
செம்பொன்கமுகினந்தான் கனியும்செழும்சோலைசூழ்
நம்பன்நறையூர் நாம்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே. ச

1482 விலங்கும்கயலும் வேலுமொண்காவியும்வென்றகண்,
சலம்கொண்டசொல்லார்தாங்கள் சிரித்திகழாதமுன்,
மலங்கும்வராலும் வாளையும்பாய்வயல்சூழ்தரு,
நலங்கொள்நறையூர் நாம்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே. ரு

1483 மின்னேரிடையார் வேட்கையைமாற்றியிருந்து,
என் நீரிருமி யெம்பால்வந்ததென்றிகழாதமுன்,
தொன்னீரிலங்கைமலங்க விலங்கெரியூட்டினான்,
நன்னீர்நறையூர்நாம்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே. சா

1484 வில்லேர்நுதலார்வேட்கையை மாற்றிச்சிரித்து, இவன்
பொல்லான்திரைந்தானென்னும் புறனுரைகேட்பதன்முன்,
சொல்லார்மறைநான்கோதி யுலகில்நிலாயவர்,
நல்லார்நறையூர்நாம்தொழுது மெழுநெஞ்சமே. எ

1485 வாளொண்கண்ணல்லார் தாங்கள்மதனனென்றார்தம்மை,
கேண்மின்களீளையோடேங்குகிழவனென்னாதமுன்,
வேள்வும்விழவும் வீதியிலென்றுமறாதவூர்,
நாளுநறையூர் நம்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே. அ

1486 கனிசேர்ந்திலங்குநல்வாயவர் காதன்மைவிட்டிட,
குனிசேர்ந்துடலம் கோலில்தளர்ந்திளையாதமுன்,
பனிசேர்விசும்பில் பான்மதிகோள்விடுத்தானிடம்,
நனிசேர்நறையூர் நாம்தொழுதுமெழுநெஞ்சமே. ௯

1487 *பிறைசேர்நுதலார் பேணுதல்நம்மையிலாதமுன்,
நறைசேர்பொழில்சூழ் நரையூர்தொழுநெஞ்சமேயென்ற,
கறையார்நெடுவேல்மங்கையர்கோன் கலிகன்றிசொல்,
மறவாதுரைப்பவர் வானவர்க்கின்னரசாவரே. ௧0

கண் கொங்குண் கொங்கார் கொம்பு விலங்கு மின் வில் வாள் கனி பிறை கலங்க.

5. கலங்க

திருநறையூர்

1488 *கலங்கமுந்நீர்கடைந்தமுதங்கொண்டு, இமையோர்
துலங்கல்தீர நல்குசோதிச்சுடராய,
வலங்கையாழியிடங்கைச்சங்க முடையானூர்,
நலங்கொள்வாய்மை யந்தணர்வாழும்நறையூரே. ௧

1489 முனையார் சீயமாகியவுணன் முரண்மார்வம்,
புனைவாளுகிரால் போழ்பட வீர்ந்தபுனிதனூர்,
சினையார்தேமாஞ் செந்தளிர்கோதிக்குயில்கூவும்,
நனையார்சோலைசூழ்ந் தழகாயநறையூரே. ௨

1490 ஆனைப்புரவித் தேரோடுகாலாளணிகொண்ட,
சேனைத்தொகையைச்சாடி, யிலங்கைசெற்றானூர்,
மீனைத்தழுவிவீழ்ந்தெழும் மள்ளர்க்கலமந்து,
நானப்புதலிலாமையொளிக்கும் நறையூரே. ௩

1491 உறியார்வெண்ணெயுண் டுரலோடும் கட்டுண்டு,
வெறியார்கூந்தல் பின்னைபொருட்டுஆன்வென்றானூர்,
பொறியார்மஞ்ஞை பூம்பொழில்தோறும்நடமாட,
நறுநாண்மலர்மேல் வண்டிசைபாடும்நறையூரே. ௪

1492 விடையேழ்வென்று மென்தோளாய்ச்சிக்கன்பனாய்,
நடையால்நின்றமருதம்சாய்த்த நாதனூர்,

பெடையோடன்னம் பெய்வளையார் தம்பின்சென்று,
நடையோடியலி நாணியொளிக்கும்நறையூரே. ரு

1493 பகுவாய்வன்பேய்கொங்கைசுவைத் தாருயிருண்டு,
புகுவாய்நின்ற போதகம்வீழப்பொருதானூர்,
நெகுவாய்நெய்தல் பூமதுமாந்தி கமலத்தின்,
நகுவாய்மலர்மே லன்னமுறங்கும்நறையூரே. சு

1494 முந்துநூ லும்முப்புரி நூலும் முன்னீந்த,
அந்தணாளன்பிள்ளையை யஞ்ஞான்றளித்தானூர்,
பொந்தில்வாழும்பிள்ளைக்காகிப் புள்ளோடி,
நந்துவாரும் பைம்புனல்வாவிநறையூரே. எ

1495 வெள்ளைப்புரவித்தேர் விசயர்க்காய்விறல்வியூகம்
விள்ள, சிந்துக்கோன்விழவூர்ந்த விமலனூர்,
கொள்ளைக்கொழுமீனுண் குருகோடிப்பெடையோடும்,
நள்ளக்கமலத்தேறலுகுக்கும் நறையூரே. அ

1496 *பாரையூரும்பாரந்தீரப் பார்த்தன்தன்
தேரையூரும், தேவதேவன்சேருமூர்,
தாரையூரும்தண்தளிர்வேலிபுடைசூழ,
நாரையூரும் நல்வயல்சூழ்ந்தநறையூரே. கூ

1497 *தாமத்துளபநீண்முடிமாயன் தான்நின்ற,
நாமத்திரள்மாமாளிகைசூழ்ந்தநறையூர்மேல்,
காமக்கதிர்வேல்வல்லான் கலியனொலிமாலை,
சேமத்துணையாம் செப்புமவர்க்குத்திருமாலே. க0

கலங்க முனை ஆனை உறி விடை பகுவாய் முந்து வெள்ளை பாரை தாமத் தம்பரம்.

6. அம்பரம்

திருநறையூர்

1498 *அம்பரமும்பெருநிலனும்திசைகளெட்டும்
அலைகடலும்குலவரையு முண்டகண்டன்,
கொம்பமரும்வடமரத்தினிலைமேல்பள்ளி
கூடினான்திருவடியேகூடுகிற்பீர்,

வம்பவிழும்செண்பகத்தின்வாசமுண்டு
மணிவண்டுவகுளத்தின் மலர்மேல்வைகு,
செம்பியன்கோச்செங்கணான் சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே. க

1499 கொழுங்கயலாய்நெடுவெள்ளங் கொண்டகாலம்
குலவரையின்மீதோடி யண்டத்தப்பால்,
எழுந்தினிதுவிளையாடு மீசனெந்தை
யிணையடிக்கீழினிதிருப்பீர் இனவண்டாலும்,
உழும்செறுவில்மணிகொணர்ந்து கரைமேல்சிந்தி
யுலகெல்லாம்சந்தனமுமகிலுங்கொள்ள,
செழும்பொன்னிவளங்கொடுக்கும் சோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம் சேர்மின்களே. உ

1500 பவ்வநீருடையாடையாகச்சுற்றிப்
பாரகலம்திருவடியாப்பவனம்மெய்யா,
செவ்விமாதிரமெட்டும் தோளா அண்டம்
திருமுடியாநின்றான்பால் செல்லகிற்பீர்,
கவ்வைமாகளிறுந்தி விண்ணியேற்றக்
கழல்மன்னர்மணிமுடிமேல் காகமேற,
தெய்வவாள் வலங்கொண்ட சோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம் சேர்மின்களே. ந

1501 ஃபைங்கணாளரியுருவாய் வெருவநோக்கிப்
பருவரைத்தோளிரணியனைப்பற்றிவாங்கி,
அங்கைவாளுகிர் நுதியாலவனதாகம்
அங்குருதிபொங்குவித்தா னடிக்கீழ்நிற்பீர்,
வெங்கண்மாகளிறுந்தி விண்ணியேற்ற
விறல்மன்னர்திறலழிய வெம்மாவுய்த்த,
செங்கணான்கோச்சோழன் சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம்சேர்மின்களே ச

1502 அன்றுலகமூன்றினையு மளந்துவேறோ
ரரியுருவாயிரணியன தாகங்கீண்டு,
வென்றவனைவிண்ணுலகில் செலவுய்த்தாற்கு
விருந்தாவீர் மேலெழுந்துவிலங்கல்பாய்ந்து,

பொன்சிதறிமணிகொணர்ந்து கரைமேல்சிந்திப்
புலம்பரந்துநிலம்பரக்கும் பொன்னிநாடன்,
தென்தமிழன்வடபுலக்கோன் சோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம் சேர்மின்களே. ரு

1503 தன்னாலேதண்ணுருவம் பயந்ததானாய்த்
தயங்கொளிசேர்மூவுலகும் தானாய்வானாய்,
தன்னாலேதன்னுருவில் மூர்த்திமூன்றாய்த்
தானாயனாயினான் சரணென்றுய்வீர்,
மின்னாடுவேலேந்து விளைந்தவேளை
விண்ணேறத்தனிவேலுய்த் துலகமாண்ட,
தென்னாடன்குடகொங்கன் சோழன்சேர்ந்த
திருநறையூர்மணிமாடம் சேர்மின்களே. சு

1504 முலைத்தடத்தநஞ்சுண்டு துஞ்சப்பேய்ச்சி
முதுதுவரைக்குலபதியாக் காலிப்பின்னே,
இலைத்தடத்தகுழலூதி யாயர்மாதர்
இனவளைகொண்டானடிக்கீ ழெய்தகிற்பீர்,
மலைத்தடத்தமணிகொணர்ந்து வையமுய்ய
வளங்கொடுக்கும்வருபுன லம்பொன்னிநாடான்,
சிலைத்தடக்கைக்குலச்சோழன் சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம் சேர்மின்களே. எ

1505 முருக்கிலங்குகனித்துவர்வாய்ப் பின்னைகேள்வன்
மன்னெல்லாம்முன்னவியச் சென்று,வென்றிச்
செருக்களத்துத்திறலழியச் செற்றவேந்தன்
சிரந்துணித்தான்திருவடிநும் சென்னிவைப்பீர்,
இருக்கிலங்குதிருமொழிவா யெண்டோளீசற்கு
எழில்மாடமெழுபதுசெய் துலகமாண்ட,
திருக்குலத்துவளச்சோழன்சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம் சேர்மின்களே. அ

1506 தாராளன் தண்ணரங்க வாளன்பூமேல்
தனியாளன்முனியாளரேத்தநின்ற
பேராளன், ஆயிரம்பேருடையவாளன்
பின்னைக்கு மணவாளன்பெருமைகேட்பீர்,

பாராளரவரிவரேன் றழுந்தையேற்றப்
படைமன்னருடல் துணியப் பரிமாவுய்த்த,
தேராளன்கோச்சோழன் சேர்ந்தகோயில்
திருநறையூர்மணிமாடம் சேர்மின்களே. கூ

1507 செம்மொழிவாய்நால்வேத வாணர்வாழும்
திருநறையூர்மணிமாடச் செங்கண்மாலே,
பொய்ம்மொழியொன் றில்லாத மெய்ம்மையாளன்
புலமங்கைக்குலவேந்தன் புலமையார்ந்த,
அம்மொழிவாய்க்கலிகன்றி யின்பப்பாடல்
பாடுவார்வியனுலகில் நமனுர்பாடி,
வெம்மொழிகேட்டஞ்சாதே மெய்ம்மைசொல்லில்
விண்ணவர்க்குவிருந்தாகும் பெருந்தக்கோரே. கo

அம்பரம் கொழுப்பவ்வம் பைங்கணன்று தன்னாலே மூலமுருக்கு தாராளன் செம்மொழி ஆளும்.

7. ஆளும்பணியும்

திருநறையூர்

1508 *ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான் விண்டநிசாசரை, தோளும்தலையும்துணிவெய்தச்சுடுவெஞ்சிலைவாய்ச் சரந்துரந்தான், வேளும்சேயுமனையாரும்வேல்கணாரும் பயில்வீதி, நாளும்விழவினொலியோவா நறையூர்நின்றநம்பியே. க

1509 முனியாய்வந்துமூவெழுகால் முடி சேர்மன்னருடல்துணிய, தனிவாய்மழுவின்படையாண்ட தாரார்தோளான், வார்புறவில் - பனிசேர்முல்லைபல்லரும்பப் பானலொருபால்கண்காட்ட, நனிசேர்கமலமுகங்காட்டும் நறையூர்நின்றநம்பியே. உ

1510 தெள்ளார்கடல்வாய்விடவாயச்சினவாளரவில்துயிலமர்ந்து, துள்ளாவருமான்விழ வாளிதுரந்தானிரந்தான்மாவலிமண், புள்ளார்புறவில்பூங்காவி புலன்கொள்மாதர்கண்காட்ட, நள்ளார்கமலம்முகங்காட்டும் நறையூர்நின்றநம்பியே. ஙு

1511 ஒளியாவெண்ணெயுண்டானென் றுரலோடாய்ச்சியொண்கயிற்றால், விளியாவார்க்கவாப்புண்டு விம்மியழுதான்மென்

மலர்மேல், களியாவண்டுகள்ளுண்ணக்காமர்தென்றலலர்
தூற்ற, நளிர்வாய்முல்லைமுறுவலிக்கும் நறையூர் நின்றநம்
பியே. ௪

1512 வில்லார்விழவில்வடமதுரை விரும்பிவிரும்பாமல்லடர்த்து,
கல்லார்திரடோள்கஞ்சனைக்காய்ந்தான் பாய்ந்தான்காளியன்மேல்,
சொல்லார்சுருதிமுறையோதிச் சோமுச்செய்யும்தொழிலினோர்,
நல்லார் மறையோர்பலர்வாழும் நறையூர்நின்றநம்பியே. ரு

1513 வள்ளிகொழுநன்முதலாய மக்களோடுமுக்கணான் [கந்தான்,
வெள்கியோட, விறல்வாணன்வியன்தோள் வனத்தைத்துணித்து
பள்ளிகமலத்திடைப்பட்ட பகுவாயலவன்முகம்நோக்கி,
நள்ளியூடும்வயல்சூழ்ந்த நறையூர்நின்றநம்பியே. சு

1514 மிடையாவந்தவேல்மன்னர் வீயவிசையன்தேர்கடவி, [ப்
குடையாவரையொன்றெடுத்தாயர் கோவாய்நின்றான்கூராழி
படையான், வேதநான் கைந்துவேள்வி யங்கமாறிசையேழ்,
நடையாவல்லவந்தணர்வாழ் நறையூர்நின்றநம்பியே. எ

1515 பந்தார்விரலாள்பாஞ்சாலிகூந்தல்முடிக்கப் பாரதத்து,
கந்தார்களிற்றுக்கழல்மன்னர்கலங்கச்சங்கம்வாய்வைத்தான்
செந்தாமரைமேலயனோடு சிவனுமனையபெருமையோர்,
நந்தாவண்கைமறையோர்வாழ் நறையூர்நின்றநம்பியே. அ

1516 ஆறும்பிறையுமரவமும் அடம்புஞ்சடைமேலணிந்து,உடலம்
நீறும்பூசியேறூரு மிறையோன்சென்றுகுறையிரப்ப,
மாறொன் றில்லாவாசநீர் வரைமார்வகலத்தளித்துகந்தான்,
நாறும்பொழில்சூழ்ந்தழகாய நறையூர்நின்றநம்பியே. கூ

1517 *நன்மையுடையமறையோர்வாழ் நறையூர்நின்றநம்பியை,
கன்னிமதில்சூழ்வயல்மங்கைக் கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலை,
பன்னியுலகில்பாடுவார் பாடுசாராபழவினைகள்,
மன்னியுலகமாண்டுபோய் வானோர்வணங்கவாழ்வாரே. ௧௦

ஆளும் முனி தெள்ளா ரொளி வில் வள்ளி மிடை பந்து ஆறு
நன்மை மான்.

8. மான்கொண்ட

திருநறையூர்

1518 *மான்கொண்டதோல்மார்வில் மாணியாய், மாவலிமண்
தாண்கொண்டு தாளாலளந்தபெருமானை,
தேன்கொண்டசாரல் திருவேங்கடத்தானை,
நான்சென்றுநாடி நறையூரில்கண்டேனே. ௧

1519 முந்நீரைமுன்னாள்கடைந்தானை, மூழ்த்தநாள்
அந்நீரைமீனாயமைத்தபெருமானை,
தென்னாலிமேயதிருமாலை யெம்மானை,
நன்னீர்வயல்சூழ் நறையூரில்கண்டேனே. ௨

1520 தூவாயபுள்ளூர்ந்துவந்து, துறைவேழம்
மூவாமைநல்கி முதலைதுணித்தானை,
தேவாதிதேவனைச் செங்கமலக்கண்ணனை,
நாவாயுளானை நறையூரில்கண்டேனே. ௩

1521 ஓடாவரியா யிரணியனையூனிடந்த,
சேடார்பொழில்சூழ் திருநீர்மலையானை,
வாடாமலர்த்துழாய் மாலைமுடியானை,
நாடோறும்நாடி நறையூரில்கண்டேனே. ௪

1522 கல்லார்மதில்சூழ் கடியிலங்கைக்காரரக்கன்
வல்லாகங்கீள வரிவெஞ்சரம்துரந்த
வில்லானை, செல்வவிபீடணற்குவேறாக
நல்லானை, நாடி நறையூரில்கண்டேனே. ௫

1523 உம்பருலகோடுயிரெல்லாம், உந்தியில்
வம்புமலர்மேல்படைத்தானை மாயோனை,
அம்பன்னகண்ணா ளசோதைதன்சிங்கத்தை,
நம்பனைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. ௬

1524 கட்டேறுநீள்சோலைக் காண்டவத்தைத்தீமூட்டி
விட்டானை, மெய்யமமர்ந்தபெருமானை,
மட்டேறுகற்பகத்தை மாதர்க்காய், வண்துவரை
நட்டானைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. ௭

1525 மண்ணின்மீபாரங்கெடுப்பான், மறமன்னர்
பண்ணின்மேல்வந்த படையெல்லாம், பாரதத்து
விண்ணின்மீதேற விசயன்தேரூர்ந்தானை,
நண்ணிநான்நாடி நறையூரில்கண்டேனே. அ

1526 *பொங்கேறுநீள்சோதிப் பொன்னாழிதன்னோடும்,
சங்கேறுகோலத் தடக்கைப்பெருமானை,
கொங்கேறுசோலைக் குடந்தைக்கிடந்தானை,
நங்கோனைநாடி நறையூரில்கண்டேனே. கூ

1527 *மன்னுமதுரை வசுதேவர்வாழ்முதலை,
நன்னறையூர்நின்றநம்பியை, வம்பவிழ்தார்
கன்னவிலும்தோளான் கலியனொலிவல்லார்,
பொன்னுலகில்வானவர்க்குப் புத்தேளிராகுவரே. கம

மான் முந்நீர் தூவாய் ஓடாகல்லும்பர் கட்டேறு மண்பொங்கு மன்னுபெடை.

9. பெடையடர்த்த

திருநறையூர்

1528 பெடையடர்த்தமடவன்னம் பிரியாது, மலர்க்கமலம்
மடலெடுத்துமதுநுகரும் வயலுடுத்ததிருநறையூர்
முடையடர்த்தசிரமேந்தி மூவுலகும்பலிதிரிவோன்,
இடர்கெடுத்ததிருவாள னிணையடியேயடைநெஞ்சே. க

1529 கழியாரும்கனசங்கம் கலந்தெங்கும்நிறைந்தேறி,
வழியாரமுத்தீன்று வளங்கொடுக்கும்திருநறையூர்,
பழியாரும்விறலரக்கன் பருமுடிகளவைசிதற,
அழலாறும் சரந்துரந்தா னடியிணையேயடைநெஞ்சே. உ

1530 சுளைகொண்டபலங்கனிகள் தேன்பாய, கதலிகளின்
திளைகொண்டபழம் கெழுமு திகழ்சோலைத்திருநறையூர்,
வளைகொண்டவண்ணத்தன் பின்தோன்றல், மூவுலகோடு
அளைவெண்ணெயுண்டான்ற னடியிணையேயடைநெஞ்சே.

1531 துன்றோளித்துகில்படலம் துன்னியெங்கும்மாளிகைமேல்,
நின்றாரவான்மூடும் நீள்செல்வத்திருநறையூர்,

மன்றாரக்குடமாடி வரையெடுத்துமழைதடுத்த,
குன்றாரும்திரடோளன் குரைகழலேயடைநெஞ்சே. ௪

1532 அகிற்குறடும்சந்தனமு மம்பொன்னும்மணிமுத்தும்,
மிகக்கொணர்ந்துதிரையுந்தும் வியன்பொன்னித்திருநறையூர்,
பகல்கரந்தசுடராழிப்படையான், இவ்வுலகேழும்
புகக்கரந்ததிருவயிற்றன் பொன்னடியேயடைநெஞ்சே. ௫

1533 பொன்முத்துமரியுகிரும் புழைக்கைம்மாகரிக்கோடும்,
மின்னத்தண்திரையுந்தும் வியன்பொன்னித்திருநறையூர்,
மின்னொத்தநுண்மருங்குல் மெல்லியலை திருமார்வில்,
மன்னத்தான்வைத்துகந்தான் மலரடியேயடைநெஞ்சே. ௬

1534 சீர்தழைத்தகதிர்ச்செந்நெல் செங்கமலத்திடையிடையின்,
பார்தழைத்துக்கரும்போங்கிப்பயன்விளைக்கும்திருநறையூர்,
கார்தழைத்ததிருவுருவன்கண்ணபிரான் விண்ணவர்கோன்,
தார்தழைத்ததுழாய்முடியன் தளிரடியேயடைநெஞ்சே. ௭

1535 *குலையார்ந்த பழுக்காயும் பசுங்காயும்பாளைமுத்தும்,
தலையார்ந்த விளங்கமுகின் தடஞ்சோலைத்திருநறையூர்,
மலையார்ந்தகோலஞ்சேர் மணிமாடம்மிகமன்னி,
நிலையாரநின்றான்றன் நீள்கழலேயடைநெஞ்சே. ௮

1536 மறையாரும்பெருவேள்விக் கொழும்புகைபோய்வளர்ந்து,
நிறையாரவான்மூடும் நீள்செல்வத்திருநறையூர், [எங்கும்
பிறையாரும்சடையானும் பிரமனுமுன்தொழுதேத்த,
இறையாகிநின்றான்றன் னிணையடியேயடைநெஞ்சே. ௯

1537 *திண்களகமதிள்புடைசூழ் திருநறையூர்நின்றானை,
வண்களகநிலவெறிக்கும் வயல்மங்கைநகராளன்,
பண்களகம்பயின்றசீர்ப் பாடலிவைபத்தும்வல்லார்,
விண்களகத்திமையவராய் வீற்றிருந்துவாழ்வாரே. ௧௦

பெடை கழிசுனை துன்று அகில் பொன் சீர் குலை மறை திண் கிடந்த.

10. கிடந்தநம்பி

திருநறையூர்

1538 *கிடந்தநம்பிகுடந்தைமேவிக் கேழலாயுலகை
யிடந்தநம்பி, எங்கள்நம்பி யெறிஞரரணழிய,

கடந்தநம்பிகடியாரிலங்கை உலகையீரடியால்,
நடந்தநம்பிநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. க

1539 விடந்தானுடையவரவம்வெருவச் செருவில்முனநாள், முன்
தடந்தாமரைநீர்ப்பொய்கைபுக்கு மிக்கதாடாளன்,
இடந்தான்வையம்கேழலாகி உலகையீரடியால்,
நடந்தானுடையநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே- உ

1540 பூணுதனலும்தறுகண்வேழம் மறுக வளைமருப்பைப்,
பேணுன்வாங்கியமுதம்கொண்ட பெருமான் திருமார்வன்,
பாணுவண்டுமுரலும்கூந்த லாய்ச்சிதயிர்வெண்ணெய்,
நாணுதுண்டான்நாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. ந

1541 கல்லார்மதிள்சூழ் கச்சிநகருள்நச்சி பாடகத்துள்,
எல்லாவுலகும்வணங்க விருந்தவம்மான், இலங்கைக்கோன்
வல்லாளாகம்வில்லால்முனிந்த வெந்தை, விபீடணற்கு
நல்லானுடையநாமம்சொல்லில் நமோநாராயணமே. ச

1542 குடையாவரையால் நிரைமுன்காத்தபெருமான், மருவாத
விடைதானேழும்வென்ருன்கோவல்நின்ருன், தென்னிலங்கை
அடையாவரக்கர்வீய்ப்பொருது மேவிவெங்கூற்றம்,
நடையாவுண்ணக்கண்டான்நாமம் நமோநாராயணமே. ரு

1543 கானஎண்கும்குரங்கும் முசுவும்படையா, அடலரக்கர்
மானமழித்துநின்ற வென்றியம்மான், எனக்கென்றும்
தேனும்பாலுமமுதுமாய திருமால்திருநாமம்,
நானும்சொன்னேன்நமருமுரைமின் நமோநாராயணமே. சு

1544 நின்றவரையும்கிடந்தகடலும் திசையுமிருநிலனும்,
ஒன்றுமொழியாவண்ணமெண்ணி நின்றவம்மானுர்,
குன்றுகுடையாவெடுத்த வடிகளுடையதிருநாமம்,
நன்றுகாண்மின்தொண்டீர்சொன்னேன்நமோநாராயணமே.

1545 கடுங்கால்மாரிகல்லேபொழிய அல்லேயெமக்கென்று
படுங்கால், நீயேசரணென் றுயரஞ்சவஞ்சாமுன்,
நெடுங்கால்குன்றம்குடையொன்றேந்தி நிரையைச்சிரமத்தால்
நடுங்காவண்ணம்காத்தான்நாமம் நமோநாராயணமே. அ

1546 பொங்குபுணரிக்கடல்சூழாடை நிலமாமகள்மலர்மா
மங்கை, பிரமன்சிவனிந்திரன்வானவர் நாயகராய,
எங்களடிகளிமையோர்தலைவருடையதிருநாமம்,
நங்கள்வினைகள்தவிரவுரைமின் நமோநாராயணமே. ௯

1547 *வாவித்தடஞ்சூழ்மணிமுத்தாற்று நறையூர்நெடுமாலை,
நாவில்பரவிநெஞ்சில்கொண்டு நம்பிநாமத்தை,
காவித்தடங்கண்மடவார்கேள்வன் கலியனொலிமாலை
மேவிச்சொல்லவல்லார்பாவம்நில்லாவீயுமே. ௧0

கிடந்தவிடம் பூண்கல் குடை சானம் நின்ற கடும் பொங்கு வாவி கறவா.

ஏழாம்பத்து

1. கறவாமடநாகு

திருநறையூர்

1548 கறவாமடநாகு தன்கன்றுள்ளினாற்போல்,
மறவாதடியே னுன்னையேயழைக்கின்றேன்,
நறவார்பொழில்சூழ் நறையூர்நின்றநம்பி,
பிறவாமையெனைப்பணி யெந்தைபிரானே. ௧

1549 வற்றாமுதுநீரொடு மால்வரையேழும்,
துற்றாகமுன் துற்றிய தொல்புகழோனே,
அற்றேனடியே னுன்னையேயழைக்கின்றேன்,
பெற்றேனருள் தந்திடு மெந்தைபிரானே. ௨

1550 தாரேன்பிறர்க் குன்னருளென்னிடைவைத்தாய்,
ஆரேனதுவே பருகிக்களிக்கின்றேன்,
காரேய்கடலேமலையே திருக்கோட்டி
யூரே, உகந்தாயை யுகந்தடியேனே. ௩

1551 புள்வாய்பிளந்தபுனிதா என்றழைக்க,
உள்ளேநின்றென்னுள்ளங் குளிருமொருவா,
கள்வாகடன்மல்லைக்கிடந்தகரும்பே,
வள்ளாலுன்னை யெங்ஙனம்நான்மறக்கேனே. ௪

1552 வில்லேர்நுதல் வேல்நெடுங்கண்ணியும்நீயும்,
கல்லார்கடுங்கானம் திரிந்தகளிறே,
நல்லாய்நரநாரணனே யெங்கள்நம்பி,
சொல்லாயுன்னை யான்வணங்கித்தொழுமாறே. ரு

1553 பணியேய் பரங்குன்றின்பவளத்திரளே,
முனியேதிருமூழிக் களத்துவிளக்கே,
இனியாய்தொண்டரோம் பருகின்னமுதாய
கனியே, உன்னைக்கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே. சு

1554 கதியேலில்லை நின்னருளல்லதெனக்கு,
நிதியே திருநீர்மலைநித்திலத்தோத்தே,
பதியேபரவித்தொழும் தொண்டர்தமக்குக்
கதியே, உன்னைக்கண்டுகொண் டுய்ந்தொழிந்தேனே. எ

1555 அத்தாவரியே யென்றுன்னையழைக்க,
பித்தாவென்றுபேசுகின்றார் பிறரென்னை,
முத்தேமணிமாணிக்கமே முளைக்கின்ற
வித்தே, உன்னையெங்ஙனம்நான்விடுகேனே. அ

1546 தூயாய்சுடர்மாமதிபோ லுயிர்க்கெல்லாம்,
தாயாயளிக்கின் தண்டாமரைக்கண்ணா,
ஆயாவலைநீருலகேழும்முன்னுண்ட
வாயா, உன்னையெங்ஙனம்நான்மறக்கேனே. கூ

1557 *வண்டார்பொழில்சூழ் நறையூர்நம்பிக்கு, என்றும்
தொண்டாய்க்கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலை,
தொண்டீரிவைபாடுமின் பாடிநின்றாட,
உண்டேவிசும்பு உந்தமக்கில்லைதுயரே. க0

கறவா வற்றா தாரேன் புள் வில் பணி கதி அத்தா தூயாய் வண்டார் புள்ளாய்.

2. புள்ளாயேனமுமாய்

திருநறையூர்

1558 *புள்ளாயேனமுமாய்ப்புகுந்து, என்னையுள்ளங்கொண்ட
கள்வாவென்றலும்என்கண்கள்நீர்கள்சோர்தருமால்,

உள்ளேநின்றுருகி நெஞ்சமுன்னையுள்ளியக்கால்,
நள்ளேனுன்னையல்லால் நறையூர்நின்றநம்பீயோ. க

1559 ஓடாவாளரியினுருவாய்மருவி, என்றன்
மாடேவந்தடியேன்மனங்கொள்ளவல்லமைந்தா,
பாடேன்தொண்டர்தம்மைக் கவிதைப்பனுவல்கொண்டு,
நாடேனுன்னையல்லால் நறையூர்நின்றநம்பீயோ. உ

1560 எம்மானுமெம்மனையு மென்னைப்பெற்றொழிந்ததற்பின்,
அம்மானுமம்மனையு மடியேனுக்காகிநின்ற,
நன்மானவொண்சுடரே நறையூர்நின்றநம்பீ, உன்
மைம்மானவண்ணமல்லால்மகிழ்ந்தேத்தமாட்டேனே. ங

1561 சிறியாயோர்பிள்ளையுமா யுலகுண்டோராலிலைமேல் [தான்
உறைவாய், என்நெஞ்சினுள்ளே யுறைவாய், உறைந்தது
அறியாதிருந்தறியேனடியேன், அணிவண்டுகிண்டும்
நறைவாரும்பொழில்சூழ் நறையூர்நின்றநம்பீயோ. ச

1562 நீண்டாயைவானவர்கள் நினைந்தேத்திக்காண்பரிதால்,
ஆண்டாயென்றாதரிக்கப் படுவாய்க்குநானடிமை, [ட்டேன்,
பூண்டேன், என்நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப்போகலொ
நாண்தானுனக்கொழிந்தேன் நறையூர்நின்றநம்பீயோ. ரு

1563 எந்தாதைதாதையப்பா லெழுவர்பழவடிமை
வந்தார், என்நேஞ்சினுள்ளே வந்தாயைப்போகலொட்டேன்,
அந்தோ என்னாருயிரே அரசே யருளெனக்கு,
நந்தாமல்தந்தவெந்தாய் நறையூர்நின்றநம்பீயோ. சா

1564 மன்னஞ்சவாயிரந்தோள் மழுவில்துணித்தமைந்தா,
என்நேஞ்சத்துள்ளிருந் திங்கினிப்போய்ப்பிறரோருவர்,
வன்னேஞ்சம்புக்கிருக்க வொட்டேன்வளைத்துவைத்தேன்,
நன்னெஞ்ச வன்னம்மன்னும் நறையூர்நின்றநம்பீயோ. எ

1565 எப்போதும்பொன்மலரிட் டிமையோர்தொழுது, தங்கள்
கைப்போதுகொண்டிறைஞ்சிக் கழல்மேல்வணங்கநின்றாய்,
இப்போதேன்னேஞ்சினுள்ளே புகுந்தாயைப்போகலொட்
நல்போதுவண்டுகிண்டும் நறையூர்நின்றநம்பீயோ. [டேன்

1566 ஊனேராக்கைதன்னையுழந்தோம்பிவைத்தமையால்,
யானாயென்றனக்கா யடியேன்மனம்புகுந்த
தேனே, தீங்கரும்பின்தெளிவே என்சிந்தை தன்னால்,
நானேயெய்தப்பெற்றேன் நறையூர்நின்றநம்பியோ. ௯

1567 *நன்னீர்வயல்புடைசூழ் நறையூர்நின்றநம்பியை,
கல்நீரமால்வரைத்தோள்கலிகன்றி மங்கையர்கோன்,
சொல்நீரசொல்மாலைசொல்லுவார்கள், சூழ்விசும்பில்
நன்னீர்மையால்மகிழ்ந்து நெடுங்காலம்வாழ்வாரே. ௧0

புள் ஓடா எம்மான் சிறியாய் நீண்டாய் எந்தாதை மன் எப்போதும் ஊனேர் நன்னீர் சினவில்.

3. சினவில்

திருநறையூர்

1568 *சினவில்செங்கணரக்கருயிர்மாளச்
செற்றவில்லியென்று கற்றவர்தந்தம்
மனமுட்கொண்டு, என்றுமெப்போதும்
நின்றேத்தும்மாமுனியை மரமேழெய்தமைந்தனை,
நனவில்சென்றார்க்கும் நண்ணற்கரியானை
நானடியேன்நறையூர்நின்றநம்பியை,
கனவில்கண்டேனின்றுகண்டமையாலென்
கண்ணிணைகள்களிப்பக்களித்தேனே. ௧

1669 தாய்நினைந்தகன்றேயொக்க வென்னையும்
தன்னையேநினைக்கச்செய்து, தானெனக்
காய் நினைந்தருள்செய்யுமப்பனை
அன்றிவ்வையகமுண்டுமிழ்ந்திட்ட
வாயனை, மகரக்குழைக்காதனை
மைந்தனை மதிள்கோவலிடைகழி
யாயனை, அமரர்க்கரியேற்றையென்
னன்பனையன்றி யாதரியேனே. ௨

1570 வந்தநாள்வந்தென்நெஞ்சிடங்கொண்டான்
மற்றோர்நெஞ்சறியான், அடியேனுடைச்
சிந்தையாய்வந்துதென்புலர்க்கென்னைச்
சேர்கொடா னிதுசிக்கெனப்பெற்றேன்,

கொந்துலாம்பொழில்சூழ்குடந்தைத்தலைக்
கோவினை குடமாடியகூத்தனை,
எந்தையையெந்தைதந்தைதம்மானை
எம்பிரானையெத்தால்மறக்கேனே. ௬

1571 உரங்களாலியன்றமன்னர்மாளப்
பாரதத்தொருதேரைவர்க்காய்ச்சென்று,
இரங்கியூர்ந்தவர்க்கின்னருள்செய்யும்
எம்பிரானை வம்பார்புனல்காவிரி,
அரங்கமாளியென்னாளிவிண்ணாளி
ஆழிசூழிலங்கைமலங்கச்சென்று,
சரங்களாண்டதண்டாமரைக்கண்ணனுக்
கன்றியென்மனம் தாழ்ந்துநில்லாதே. ௭

1572 ஆங்குவெந்நரகத்தழுந்தும்போ தஞ்சே
லென்றடியேனையங்கேவந்து
தாங்கு, தாமரையன்னபொன்னாரடி
யெம்பிரானை உம்பர்க்கணியாய்நின்ற,
வேங்கடத்தரியைப்பரிகீறியை
வெண்ணெயுண் டுரவினிடையாப்புண்ட
தீங்கரும்பினை, தேனைநன்பாலினை
யன்றியென்மனம் சிந்தைசெய்யாதே. ௮

1573 எட்டனைப்பொழு தாகிலுமென்று
மென்மனத்தகலாதிருக்கும்புகழ்,
தட்டலர்த்தபொன்னே யலர்கோங்கின்
தாழ்பொழில்திருமாலிருஞ்சோலையங்
கட்டியை, கரும்பீன்றவின்சாற்றைக்
காதலால்மறைநான்குமுன்னோதிய
பட்டனை, பரவைத்துயிலேற்றையென்
பண்பனையன்றிப் பாடல்செய்யேனே. ௯

1574 பண்ணினின்மொழியாழ்நரம்பில்பெற்ற
பாலையாகியிங்கேபுகுந்து, என்
கண்ணும்நெஞ்சும்வாயுமிடங்கொண்டான்
கொண்டபின்மறையோர்மனம்தன்னுள்,

விண்ணுளார்பெருமானையெம்மானை
வீங்குநீர்மகரம்திளைக்கும்கடல்
வண்ணன், மாமணிவண்ணனெம்மண்ணல்
வண்ணமேயன்றி வாயுரையாதே. எ

1575 இனியேப்பாவம்வந்தெய்தும்சொல்லீர்
எமக்கிம்மையேயருள்பெற்றமையால், அடும்
துனியைத்தீர்த்தின்பமேதருகின்றதோர்
தோற்றத்தொன்னெறியை, வையம்தொழப்படும்
முனியை வானவரால்வணங்கப்படும்
முத்தினைப் பத்தர்தாம்நுகர்கின்றதோர்
கனியை, காதல்செய்தேனுள்ளங்கொண்ட
கள்வனையின்றுகண்டுகொண்டேனே. அ

1576 என்செய்கேனடியேனுரையீர் இதற்கென்று
மென்மனத்தேயிருக்கும்புகழ்,
தஞ்சையாளியைப் பொன்பெயரோன்
நெஞ்சமன்றிடந்தவனை தழலேபுரை
மின்செய்வாளரக்கன்நகர்பாழ்படச்
சூழ்கடல்சிறைவைத்து இமையோர் தொழும்,
பொன்செய்மால்வரையை மணிக்குன்றினை
யன்றி யென்மனம்போற்றியென்னாதே. கூ

1577 *தோடுவிண்டலர்பூம்பொழில்மங்கையர்
தோன்றல் வாள்கலியன் திருவாலி
நாடன், நன்னறையூர்நின்றநம்பிதன்
நல்லமாமலர்ச்சேவடி, சென்னியில்
சூடியும் தொழுதுமெழுந்தாடியும்
தொண்டர்கட்கவன் சொன்னசொல்மாலை,
பாடல்பத்திவை பாடுமின்தொண்டீர்
பாடநும்மிடைப்பாவம்நில்லாவே. கO

சினவில் தாய் வந்த உரங்கள் ஆங்கு எட்டனை பண்ணின் இனி
யென்செய்கேன தோடு கண்.

4 கண்சோர

திருச்சேறை

1578 *கண்சோரவெங்குருதி வந்திழியவெந்தழல்போல்கூந்தலாளை,மண்சேரமுலையுண்டமாமதலாய் வானவர்தம்கோவேயென்று, விண்சேருமிளந்திங்களகடுரிஞ்சு மணிமாடமல்கு, செல்வத்-தண்சேறையெம்பெருமான்தாள் தொழுவார் காண்மினென் தலைமேலாரே. க

1579 அம்புருவவரிநெடுங்கணலர்மகளைவரையகலத்தமர்ந்து, மல்லல் - கொம்புருவவிளங்கனிமேலிளங்கன்றுகொண்டெறிந்த கூத்தர்போலாம், வம்பலரும்தண்சோலைவண்சேறை வானுந்துகோயில்மேய, எம்பெருமான்தாள்தொழுவா ரெப்பொழுதுமென்மனத்தேயிருக்கின்றாரே. உ

1580 மீதோடிவாளெயிறு மின்னிலகமுன்விலகு முருவினாளை, காதோடுகொடிமூக்கன்றுடனறுத்த கைத்தலத்தாவென்று நின்று, தாதோடுவண்டலம்பும் தண்சேறையெம்பெருமான் தாளையேந்தி, போதோடுபுனல்தூவும்புண்ணியரேவிண்ணவரில்பொலிகின்றாரே. ங

1581 தோராளும்வாளரக்கன்தென்னிலங்கை வெஞ்சமத்துப் பொன்றிவீழ, போராளும்சிலையதனால்பொருகணைகள் போக்குவித்தாயென்று, நாளும் - தாராளும்வரைமார்பன் தண்சேறையெம்பெருமானும்பராளும், பேராளன்பேரோதும்பெரியோரை யொருகாலும்பிரிகிலேனே. ச

1582 வந்திக்கும்மற்றவர்க்கும் மாசுடம்பின்வல்லமணர்தமக்குமல்லேன், முந்திச்சென்றரியுருவாயிரணியனைமுரணழித்த முதல்வர்க்கல்லால், சந்தப்பூமலர்ச்சோலைத்தண்சேறையெம்பெருமான்தாளை, நாளும் - சிந்திப்பார்க்கென்னுள்ளம் தேனூறியெப்பொழுதும்தித்திக்குமே. ரு

1583 பண்டேனமாயுலகையன்றிடந்த பண்பாளாவென்றுநின்று, தொண்டானேன்திருவடியேதுணையல்லால் துணையிலேன் சொல்லுகின்றேன்,வண்டேந்தும்மலர்ப்புறவில்வண்சேறையெம்பெருமானடியார்தம்மை, கண்டேனுக்கிதுகாணீரென் நெஞ்சும்கண்ணிணையும்களிக்குமாறே. சா

1584 பைவிரியும்வரியரவில்படுகடலுள் துயிலமர்ந்தபண்பாவென்
றும், மைவிரியும்மணிவரைபோல் மாயவனேயென்றென்
றும், வண்டார்நீலம் - செய்விரியும்தண்சேறையெம்பெரு
மான் திருவடியைச்சிந்தித்தேற்கு, என் - ஐயறிவும்கொண்
டானுக் காளானார்க்காளாமென்னன்புதானே. எ

1585 உண்ணாதுவெங்கூற்றம்ஓவாதுபாவங்கள்சேரா, மேலை-விண்
ணோரும்மண்ணோரும்வந்திறைஞ்சும் மென்தளிர்போலடி
யினானை, பண்ணார வண்டியம்பும்பைம்பொழில்சூழ்தண்
சேறையம்மான்றன்னை, கண்ணாரக்கண்டுருகிக் கையாரத்
தொழுவாரைக்கருதுங்காலே. அ

1586 கள்ளத்தேன்பொய்யகத்தேனாதலால்போதொருகால்கவலை
யென்னும், வெள்ளத்தேற்கென்கொலோ விளைவயலுள்கரு
நீலம்,களைஞர்தாளால்-தள்ளத்தேன்மணநாறும்தண்சேறை
யெம்பெருமான்தாளை, நாளும்-உள்ளத்தேவைப்பாருக்கிது
காணீரென்னுள்ளமுருகுமாறே. கூ

1587 *பூமாண்சேர்கருங்குழலார்போல்நடந்துவயல்நின்றபெடை
யோடு, அன்னம் - தேமாவினின்னிழலில்கண்டுயிலும்தண்
சேறையம்மான்றன்னை, வாமான்தேர்ப்பாகாலன்கலிகன்றி
யொலிமாலைகொண்டுதொண்டீர், தூமான்சேர்பொன்னடி
மேல்சூட்டுமின்நும் துணைக்கையால்தொழுதுநின்றே. க0

கண் அம்பு மீதோடி தோராளும் வந்தி பண்டு பைவிரி உண்ணாது கள்ளம் பூமாண் தந்தை.

5. தந்தைகால்

திருவழுந்தூர்

1588 *தந்தைகாலில்பெருவிலங்குதாளவிழ, நள்ளிருட்கண்
வந்தஎந்தைபெருமானார் மருவிநின்றவூர்போலும்,
முந்திவானம்மழைபொழியும் மூவாவுருவில்மறையாளர்,
அந்திமூன்றுமனலோம்பு மணியார்வீதியழுந்தூரே. க

1589 பாரித்தெழுந்தபடைமன்னர்தம்மையாள, பாரதத்துத்
தேரில்பாகனாயூர்ந்த தேவதேவனார்போலும்,

நீரில்பணைத்தநெடுவாளைக் கஞ்சிப்போனகுருகினங்கள்,
ஆரல்கவுளோடருகணையு மணியார்வயல்சூழழுந்தூரே. ௨

1590 செம்பொன்மதிள்சூழ்தென்னிலங்கைக்கிறைவன்சிரங்கள் ஐயிரண்
உம்பார்வாளிக்கிலக்காக வுதிர்த்தவுரவோனூர்போலும்,[டும்,
கொம்பிலார்ந்தமாதவிமேல் கோதிமேய்ந்தவண்டினங்கள்,
அம்பராவும்கண்மடவார் ஐம்பாலணையுமழுந்தூரே. ௩

1591 வெள்ளத்துள்ளோராலிலைமேல் மேவியடியேன்மனம்புகுந்து, என்
உள்ளத்துள்ளும்கண்ணுள்ளும் நின்றார்நின்றவூர்போலும்,
புள்ளுப்பிள்ளைக்கிரைதேடிப் போனகாதல்பெடையோடும்,
அள்ளல்செறுவில்கயல்நாடு மணியார்வயல்சூழழுந்தூரே. ௪

1592 பகலுமிரவும்தானேயாய்ப் பாரும்விண்ணும்தானேயாய்,
நிகரில்சுடராயிருளாகி நின்றார்நின்றவூர்போலும்,
துகிலின்கொடியும்தேர்த்துகளும் துன்னிமாதர்கூந்தல்வாய்,
அகிலின்புகையால்முகிலேய்க்கு மணியார்வீதியழுந்தூரே.

1593 ஏடிலங்குதாமரைபோல் செவ்வாய்முறுவல்செய்தருளி,
மாடுவந்தென்மனம்புகுந்து நின்றார்நின்றவூர்போலும்,
நீடுமாடத்தனிச்சூலம்போழ்கக் கொண்டல்துளிதூவ,
ஆடலரவத்தார்ப்போவா அணியார்வீதியழுந்தூரே. ௬

1594 மாலைப்புகுந்துமலரணைமேல் வைகியடியேன்மனம்புகுந்து, என்
நீலக்கண்கள்பனிமல்க நின்றார்நின்றவூர்போலும்[மாடத்து,
வேலைக்கடல்போல்நெடுவீதி விண்தோய்சுதைவெண்மணி
ஆலைப்புகையாலழல்கதிரை மறைக்கும்வீதியழுந்தூரே. ௭

1595 வஞ்சிமருங்குலிடைநோவ மணந்துநின்றகனவகத்து, என்
நெஞ்சுநிறையக்கைகூப்பி நின்றார்நின்றவூர்போலும்,
பஞ்சியன்னமெல்லடிநற்பாவைமார்கள், ஆடகத்தின்
அம்சிலம்பினார்ப்போவா அணியார்வீதியழுந்தூரே. ௮

1596 என்னைம்புலனுமெழிலுங்கொண்டிங்கேநெருநலெழுந்தருளி,
பொன்னங்கலைகள்மெலிவெய்தப்போனபுனிதரூர்போலும்,
மன்னுமுதுநீரரவிந்த மலர்மேல்வரிவண்டிசைபாட,
அன்னம்பெடையோடுடனாடு மணியார்வயல்சூழழுந்தூரே.

1597 *நெல்லில்குவளைகண்காட்ட நீரில்குமுதம்வாய்காட்ட,
அல்லிக்கமலமுகங்காட்டும் கழனியழுந்தூர்நின்றானை,
வல்லிப்பொதும்பில்குயில் கூவும்மங்கைவேந்தன்பரகாலன்,
சொல்லில்பொலிந்ததமிழ்மாலை சொல்லப்பாவம்நில்லாவே.

தந்தை பாரித்துச் செம்பொன் வெள்ளத்து பகலேடு மாலை வஞ்சி என் நெல்லில் சிங்கம்.

6. சிங்கமதாய்

திருவழுந்தூர்

1598 *சிங்கமதாயவுணன்திறலாகம் முன்கீண்டுகந்த,
சங்கமிடத்தானைத் தழலாழிவலத்தானை,
செங்கமலத்தயனனையார் தென்னழுந்தையில்மன்னிநின்ற,
அங்கமலக்கண்ணனை அடியேன்கண்டுகொண்டேனே. க

1599 கோவானார்மடியக் கொலையார்மழுக்கொண்டருளும்,
மூவாவானவனை முழுநீர்வண்ணனை, அடியார்க்கு
ஆஆஎன்றிரங்கித் தென்னழுந்தையில்மன்னிநின்ற,
தேவாதிதேவனை யான்கண்டுகொண்டுதிளைத்தேனே. உ

1600 உடையானை யொலிநீருலகங்கள்படைத்தானை,
விடையானோடவன்று விறலாழிவிசைத்தானை,
அடையார்தென்னிலங்கையழித்தானை அணியழுந்தூர்
உடையானை, அடியேனடைந்துயந்துபோனேனே. ங

1601 குன்றால்மாரிதடுத்தவனைக் குலவேழமன்று
பொன்றாமை, அதனுக்கருள்செய்தபோரேற்றை,
அன்றாவின்நறுநெய்யமர்ந்துண்ண அணியழுந்தூர்
நின்றானை, அடியேன்கண்டுகொண்டுநிறைந்தேனே. ச

1602 கஞ்சனைக்காய்ந்தானை கண்ணமங்கையுள்நின்றானை,
வஞ்சனப்பேய்முலையூ டுயிர்வாய்மடுத்துண்டானை, [நின்ற,
செஞ்சொல்நான்மறையோர் தென்னழுந்தையில்மன்னி
அஞ்சனக்குன்றந்தன்னை யடியேன்கண்டுகொண்டேனே.

1603 பெரியானையமரர்தலைவற்கும் பிரமனுக்கும்,
உரியானையுகந்தானவனுக்கு முணர்வதனுக்
கரியானை, அழுந்னோர்மறையோர்களடிபணியும்
கரியானை, அடியேன்கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. ௬

1604 திருவாழ்மார்வன்றன்னைத் திசைமண்ணீரெரிமுதலா,
உருவாய்நின்றவனை யொலிசேருமாருதத்தை,
அருவாய்நின்றவனைத் தென்னழுந்தையில்மன்னிநின்ற,
கருவார்கற்பகத்தைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. ௭

1605 நிலையாளாகவென்னையுகந்தானை, நீலமகள்தன்
முலையாள்வித்தகனைமுதுநான்மறைவீதிதொறும், [நின்ற,
அலையாரும்கடல்போல்முழங்கும்தென்னழுந்தையில்மன்னி
கலையார்சொற்பொருளைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. ௮

1606 *பேரானைக்குடந்தைப்பெருமானை, இலங்கொளிசேர்
வாரார்வனமுலையாள் மலர்மங்கைநாயகனை,
ஆராவின்னமுதைத் தென்னழுந்தையில்மன்னிநின்ற,
காரார்கருமுகிலைக் கண்டுகொண்டுகளித்தேனே. ௯

1607 *திறல்முருகனனையார் தேன்னழுந்தையில்மன்னிநின்ற,
அறமுதல்வனவனை அணியாலியர்கோன், மருவார்
கறைநெடுவேல்வலவன்கலிகன்றிசொல்ஐயிரண்டும்,
முறைவழுவாமைவல்லார் முழுதாள்வர்வானுலகே. ௰

சிங்கம் கோ உடையான் குன்றால் கஞ்சன் பெரியான் திரு நிலை
பேரான் திறல் திரு.

7. திருவுக்கும்

திருவழுந்தூர்

1608 திருவுக்கும்திருவாகியசெல்வா
தெய்வத்துக்கரசே செய்யகண்ணா,
உருவச்செஞ்சுடராழி வல்லானே
உலகுண்டவொருவா திருமார்பா,

ஒருவற்காற்றியுய்யும்வகையென்றால்
உடனின்றைவரென்னுள்புகுந்து, ஒழியா
தருவித்தின்றிடஅஞ்சிநின்னடைந்தேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றவம்மானே. க

1609 பந்தார்மெல்விரல்நல்வளைத்தோளி
பாவைபூமகள் தன்னொடுமுடனே
வந்தாய், என்மனத்தேமன்னிநின்றாய்
மால்வண்ணா மழைபோலொளிவண்ணா,
சந்தோகா பௌழியா தைத்திரியா
சாமவேதியனே நெடுமாலே,
அந்தோ நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றவம்மானே. உ

1610 நெய்யாராழியும்சங்கமுமேந்தும்
நீண்டதோளுடையாய், அடியேனைச்
செய்யாதவுலகத்திடைச்செய்தாய்
சிறுமைக்கும்பெருமைக்குமுள்புகுந்து,
பொய்யாலைவரென்மெய்குடியேறிப்
போற்றிவாழ்வதற்கஞ்சிநின்னடைந்தேன்,
ஐயா நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றவம்மானே. ௩

1611 பரனே பஞ்சவன்பவுழியன்சோழன்
பார்மன்னர்மன்னர் தாம்பணிந்தேத்தும்
வரனே, மாதவனே மதுசூதா மற்றோர்
நல்துணைநின்னலாலிலேன்காண்,
நரனே நாரணனே திருநறையூர்நம்பீ
எம்பெருமான் உம்பராளும்
அரனே, ஆதிவராகமுன்னானாய்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றவம்மானே. ச

1612 விண்டான்விண்புகவெஞ்சமத்தரியாய்ப்
பரியோன்மார்வகம்பற்றிப்பிளந்து,
பண்டானுய்யவோர்மால்வரையேந்தும்
பண்பாளா பரனே பவித்திரனே,
கண்டேன்நான் கலியுகத்ததன்தன்மை
கருமமாவது மென்றனக்கறிந்தேன்,
அண்டா நின்னடியன்றிமற்றறியேன்
அழுந்தூர்மேல்திசை நின்றவம்மானே. ரு

1613 தோயாவின்தயிர் நெய்யமுதுண்ணச்
சொன்னார்சொல்லிநகும்பரிசே, பெற்ற
தாயாலாப்புண்டிருந்தழுதேங்கும்
தாடாளா தரையோர்க்கும்விண்ணோர்க்கும்
சேயாய், கிரேததிரேததுவாபர
கலியுகமிவைநான்குமுனானாய்,
ஆயாநின்னடியன்றி மற்றறியேன்
அழுந்தூர்மேல்திசை நின்றவம்மானே. சு

1614 கறுத்துக்கஞ்சனையஞ்சமுனிந்தாய்
கார்வண்ணா கடல்போல்ஒளிவண்ணா,
இறுத்திட்டான் விடையேழும்முன்வென்றாய்
எந்தா யந்திரமேழுமுனானாய்,
பொறுத்துக்கொண்டிருந்தால்பொறுக்கொணா
போகமேநுகர்வான்புகுந்து, ஐவர்
அறுத்துத்தின் றிடவஞ்சி நின்னடைந்தேன்
அழுந்தூர்மேல்திசை நின்றவம்மானே. எ

1615 நெடியானே கடிஆர்கலிநம்பீ
நின்னையேநினைந்திங்கிருப்பேனை
கடியார்காளையரைவர்புகுந்து
காவல்செய்தவக்காவலைப்பிழைத்து,
குடிபோந்துன்னடிக்கீழ்வந்துபுகுந்தேன்
கூறைசோறிவைதந்தேனக்கருளி,
அடியேனைப்பணியாண்டுகொளெந்தாய்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றவம்மானே. அ

1616 கோவா யைவரென்மெய்குடியேறிக்
கூறைசோறிவைதாவென்றுகுமைத்துப்
போகார், நானவரைப்பொறுக்ககிலேன்
புனிதா புட்கொடியாய் நெடுமாலே,
தீவாய்நாகணையில்துயில்வானே
திருமாலே இனிச்செய்வதொன்றறியேன்,
ஆவா வென்றடியேற்கிறையிரங்காய்
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றவம்மானே. கூ

1617 *அன்னமன்னுபைம்பூம்பொழில்சூழ்ந்த
அழுந்தூர்மேல்திசைநின்றவம்மானை,
கன்னிமன்னுதிண்டோள்கலிகன்றி
ஆலிநாடன் மங்கைக்குலவேந்தன்,
சொன்னவின்தமிழ் நன்மணிக்கோவை
தூயமாலையிவைபத்தும்வல்லார்,
மன்னிமன்னவராயுலகாண்டு
மானவெண்குடைக்கீழ்மகிழ்வாரே. க0

திருப் பந்தார் நெய் பானே விண்டான தோயாக் கறுத்து நெடியானே கோவாய் அன்னம் செங்கமலம்.

8. செங்கமலம்

திருவழுந்தூர்

1618 *செங்கமலத்திருமகளும் புவியும்செம்பொன்
திருவடியினிணைவருடமுனிவரேத்த,
வங்கமலிதடங்கடலுளனந்தனென்னும்
வரியரவினணைத்துயின்றமாயோன்காண்மின்,
எங்குமலிநிறைபுகழ்நால்வேதம்ஐந்து
வேள்விகளும்கேள்விகளுமியன்றதன்மை,
அங்கமலத்தயனனையார் பயிலும்செல்வத்
தணியழுந்தூர்நின்றுகந்தவமரர்கோவே. க

1619 முன்னிவ்வுலகேழுமிருள் மண்டியுண்ண
முனிவரொடுதானவர்கள் திகைப்ப, வந்து
பன்னுகலைநால்வேதப்பொருளையெல்லாம்
பரிமுகமாயருளியவெம்பரமன்காண்மின்,
செந்நெல்மலிகதிர்க்கவரி வீசச்சங்க
மவைமுரலச் செங்கமலமலரையேறி,
அன்னமலிபெடையோடு மமரும்செல்வத்
தணியழுந்தூர்நின் றுகந்தவமரர்கோவே. உ

1620 குலத்தலையமதவேழம்பொய்கைபுக்குக்
கோள்முதலைபிடிக்க அதற்கனுங்கிநின்று,
நிலத்திகழும்மலர்ச்சுடரேய்சோதீயென்ன
நெஞ்சிடர்தீர்த்தருளியவென்னிமலன்காண்மின்,
மலைத்திகழ்சந்தகில்கனகமணியும்கொண்டு
வந்துந்திவயல்கள்தோறும் மடைகள்பாய,
அலைத்துவரும்பொன்னிவளம் பெருகும்செல்வத்
தணியழுந்தூர்நின் றுகந்தவமரர்கோவே. ௩

1621 சிலம்புமுதல்கலனணிந்தோர்செங்கண்குன்றம்
திகழ்ந்ததெனத்திருவுருவம்பன்றியாகி,
இலங்குபுவிமடந்தைதனை யிடந்துபுல்கி
எயிற்றிடைவைத்தருளியவெம்மீசன்காண்மின்,
புலம்புசிறைவண்டொலிப்பப்பூகம்தொக்க
பொழில்கடொறும்குயில்கூவமயில்களால,
அலம்புதிரைப்புனல்புடைசூழ்ந் தழகார்செல்வத்
தணியழுந்தூர்நின் றுகந்தவமரர்கோவே. ௪

1622 சினமேவுமடலரியினுருவமாகித்
திறல்மேவுமிரணியனதாகம்கீண்டு,
மனமேவுவஞ்சனையால்வந்தபேய்ச்சி
மாளவுயிர்வவ்வியவெம் மாயோன்காண்மின்,
இனமேவுவரிவளைக்கை யேந்தும்கோவை
யேய்வாயமரகதம்போல்கிளியினின்சொல்,
அனமேவுநடைமடவார் பயிலும்செல்வத்
தணியழுந்தூர்நின் றுகந்தவமரர்கோவே. ரு

1623 வானவர்தம்துயர்தீரவந்துதோன்றி
மாணுருவாய்மூவடிமாவலியைவேண்டி,
தானமரவேழுலகுமளந்தவென்றித்
தனிமுதல்சக்கரப்படையென்தலைவன்காண்மின்,
தேனமரும்பொழில்தழுவுமெழில்கொள்வீதிச்
செழுமாடமாளிகைகள்கூடங்தோறும்,
ஆனதொல்சீர்மறையாளர் பயிலும்செல்வத்
தணியழுந்தூர்நின்றுகந்தவமரர்கோவே. ௬

1624 பந்தணைந்தமெல்விரலாள்சீதைக்காகிப்
பகலவன்மீதியங்காதவிலங்கைவேந்தன்,
அந்தமில்திண்கரம்சிரங்கள்புரண்டுவீழ
அடுசரணையாலெய்துகந்தவம்மான்காண்மின்,
செந்தமிழும்வடகலையும்திகழ்ந்தநாவர்
திசைமுகனேயனையவர்கள் செம்மைமிக்க,
அந்தணர்தமாகுதியின் புகையார்செல்வத்
தணியழுந்தூர்நின்றுகந்தவமரர்கோவே. ௭

1625 கும்பமிகுமதவேழம் குலையக்கொம்பு
பறித்து மழவிடையடர்த்துக் குரவைகோத்து,
வம்பவிழும்மலர்குழலாளாய்ச்சிவைத்த
தயிர்வெண்ணெயுண்டுகந்தமாயோன்காண்மின்
செம்பவளமாதகநன்முத்தம்காட்டத்
திகழ்பூகம்கதலிபலவளம்மிக்கெங்கும்,
அம்பொன்மதிள்பொழில்புடைசூழ்ந் தழகார்செல்வத்
தணியழுந்தூர்நின்றுகந்தவமரர்கோவே. ௮

1626 ஊடேறுகஞ்சனொடுமல்லும்வில்லும்
ஒண்கரியுமுருள்சகடுமுடையச்செற்ற,
நீடேறுபெருவலித்தோளுடையவென்றி
நிலவுபுகழ்நேமியங்கைநெடியோன்காண்மின்,
சேடேறுபொழில்தழுவுமெழில்கொள்வீதித்
திருவிழவில்மணியணிந்ததிண்ணைதோறும்,
ஆடேறுமலர்க்குழலார் பயிலும்செல்வத்
தணியழுந்தூர்நின்றுகந்தவமரர்கோவே. ௯

1627 *பன்றியாய்மீனாகி யரியாய்ப்பாரைப்
படைத்துக்காத்துண்டுமிழ்ந்தபரமன்றன்னை,
அன்றமரார்க்கதிபதியுமயனும்சேயும்
அடிபணியவணியழுந்தூர்நின்றகோவை,
கன்றிநெடுவேல்வலவனாலிநாடன்
கலிகன்றியொலிசெய்தவின்பப்பாடல்,
ஒன்றினொடுநான்குமோரைந்தும்வல்லார்
ஒலிகடல்சூழுலகாளுமும்பர்தாமே. ௧௦

செங்கமல முன் குலச் சிலம்பு சின வான் பந்து கும்ப மூடேறு பன்றி கள்ளம்.

9. கள்ளம்மனம்

திருச்சிறுபுலியூர்

1628 *கள்ளம்மனம்விள்ளும்வகை கருதிக்கழல்தொழுவீர்
வெள்ளம்முதுபரவைத்திரைவிரிய, கரையெங்கும்
தெள்ளும்மணிதிகழும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
துள்ளும், எனதுள்ளத்துளுமுறைவாரையுள்ளீரே. ௧

1629 தெருவில்திரிசிறுநோன்பியர் செஞ்சோற்றொடுகஞ்சி
மருவி, பிரிந்தவர்வாய்மொழிமதியாதுவந்தடைவீர்,
திருவில்பொலிமறையோர் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து,
உருவக்குறளடிகள் ளடியுணர்மின்னுணர்வீரே. ௨

1630 பறையும்வினைதொழுதுய்மின்நீர் பணியும்சிறுதொண்டீர்
அறையும்புனலொருபால்வயலொருபால்பொழிலொருபால்,
சிறைவண்டினமறையும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
துறையும், இறையடியல்லதொன்றிறையும்மறியேனே. ௩

1631 வானார்மதிபொதியும்சடை மழுவாளியொடொருபால்,
தானாகியதலைவன்னவ னமரர்க்கதிபதியாம்,
தேனார்பொழில்தழுவும்சிறு புலியூர்ச்சலசயனத்
தானாயனது, அடியல்லதொன்றறியேனடியேனே. ௪

1632 நந்தாநெடுநரகத்திடை நணுகாவகை, நாளும்
எந்தாயெனவிமையோர்தொழுதேத்தும்மிடம், எறிநீர்ச்

செந்தாமரைமலரும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து,
அந்தாமரையடியா யுனதடியேற்கருள்புரியே. ௬

1633 முழுநீலமுமலராம்பலு மரவிந்தமும்விரவி,
கழுநீரொடுமடவாரவர் கண்வாய்முகமலரும்,
செழுநீர்வயல்தழுவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனம்,
தொழுநீர்மையதுடையா ரடிதொழுவார்துயரிலரே. ௬

1634 *சேயோங்குதண்திருமாலிருஞ் சோலைமலையுறையும்
மாயா, எனக்குரையாயிது மறைநான்கினுளாயோ,
தீயோம்பு கைமறையோர் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்
தாயோ, உனதடியார்மனத்தாயோ வறியேனே. எ

1635 மையார்வரிநீலம் மலர்க்கண்ணார்மனம்விட்டிட்டு,
ஒய்வானுனகழலேதொழுதெழுவேன், கிளிமடவார்
செவ்வாய்மொழிபயிலும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து,
ஐவாயரவணைமேலுறையமலா அருளாயே. அ

1636 *கருமாமுகிலுருவா கனலுருவா புனலுருவா,
பெருமால்வரையுருவா பிறவுருவா நினதுருவா,
திருமாமகள்மருவும் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து,
அருமாகடலமுதே யுனதடியேசரணமே. ௯

1637 *சீரார்நெடுமறுகில் சிறுபுலியூர்ச்சலசயனத்து,
ஏரார்முகில்வண்ணன்றனை யிமையோர்பெருமானை,
காரார்வயல்மங்கைக்கிறை கலியன்னொலிமாலை,
பாராரிவை பரவித்தொழப் பாவம்பயிலாவே. ௧௦

கள்ளம் தெருவில் பறை வான் நந்தா முழு சேயோங்கு மையார் கரு சீரார் பெரும்புறம்.

10. பெரும்புறக்கடல்

திருக்கண்ணமங்கை

1638 *பெரும்புறக்கடலையடலேற்றினைப்
பெண்ணையாணை, எண்ணில்முனிவர்க்
கருள்தருந்தவத்தை முத்தின்திரள்கோவையைப்
பத்தராவியை நித்திலத்தொத்தினை,

அரும்பினையலரை யடியேன்மனத்தாசையை
அமுதம்பொதி யின்சுவை
கரும்பினைக், கனியைச்சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. க

1639 மெய்ந்நலத்தவத்தைத் திவத்தைத்தரும்
மெய்யைப்பொய்யினை கையிலோர்சங்குடை,
மைந்நிறக்கடலைக்கடல் வண்ணனைமாலை
ஆலிலைப்பள்ளிகொள்மாயனை,
நென்னலைப்பகலையிற்றைநாளினை
நாளையாய்வரும்திங்களையாண்டினை,
கன்னலைக்கரும்பினிடைத்தேறலைக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. உ

1640 எங்களுக்கருள்செய்கின்றவீசனை
வாசவார்குழலாள் மலைமங்கைதன்
பங்கனை, பங்கில்வைத்துகந்தான்றன்னைப்
பான்மையைப்பனிமாமதியம்தவழ்
மங்குலைச், சுடரை வடமாமலை
யுச்சியை, நச்சிநாம்வணங்கப்படும்
கங்குலை, பகலைச்சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. ந

1641 பேய்முலைத்தலநஞ்சுண்டபிள்ளையைத்
தெள்ளியார்வணங்கப்படுந்தேவனை,
மாயனைமதிள் கோவலிடைகழி
மைந்தனையன்றி யந்தணர்சிந்தையு
ளீசனை, இலங்கும்சுடர்ச்சோதியை
யெந்தையையெனக் கெய்ப்பினில்வைப்பினை,
காசினைமணியைச் சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. ச

1641 *ஏற்றினையிமயத்துளெம்மீசனை
யிம்மையைமறுமைக்குமருந்தினை,
ஆற்றலைஅண்டத் தப்புறத்துய்த்திடு
மையனைக்கையி லாழியொன்றேந்திய
கூற்றினை, குருமாமணிக்குன்றினை
நின்றவூர்நின்ற நித்திலத்தொத்தினை
காற்றினைப் புனலைச்சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. ரு

1643 துப்பனைத்துரங்கம்படச் சீறியதோன்றலைச்
சுடர்வான்கலன்பெய்ததோர்
செப்பினை, திருமங்கைமணாளனைத்
தேவனைத்திகழும் பவளத்தொளி
யொப்பனை, உலகேழினையூழியை
ஆழியேந்தியகையனை அந்தணர்
கற்பினை, கழுநீர்மலரும்வயல்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. சு

1644 திருத்தனைத்திசைநான்முகன்தந்தையைத்
தேவதேவனைமூவரில்முன்னிய
விருத்தனை, விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதியை
விண்ணைமண்ணினைக்கண்ணுதல்கூடிய
அருத்தனை, அரியைப் பரிகீரிய
வப்பனைஅப்பிலா ரழலாய்நின்ற
கருத்தனை, களிவண்டறையும்பொழில்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. எ

1645 வெஞ்சினக்களிற்றை விளங்காய்விழக்
கன்றுவிசியவீசனை, பேய்மகள் துஞ்ச
நஞ்சுசுவைத்துண்டதோன்றலைத்
தோன்றல்வாளரக்கன்கெடத்தோன்றிய
நஞ்சினை, அமுதத்தினைநாதனை
நச்சுவாருச்சிமேல் நிற்கும்நம்பியை,
கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சித்தவஞ்சனைக்,
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே. அ

1646 பண்ணினைப்பண்ணில்நின்றதோர்பான்மையைப்
பாலுள்நெய்யினை மாலுருவாய்நின்ற
விண்ணினை, விளங்கும்சுடர்ச்சோதியை
வேள்வியைவிளக்கினொளிதன்னை,
மண்ணினைமலையையலை நீரினைமாலை
மாமதியை மறையோர்தங்கள்
கண்ணினை, கண்களாரளவும் நின்று
கண்ணமங்கையுள்கண்டுகொண்டேனே. ௯

1647 *கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனென்று
காதலால்கலிகன்றியுரைசெய்த,
வண்ணவொண்டமிழொன்பதோடொன்றிவை
வல்லராயுரைப்பார் மதியம்தவழ்
விண்ணில்விண்ணவராய்மகிழ்வெய்துவர்
மெய்ம்மைசொல்லில்வெண்சங்கமொன்றேந்திய
கண்ண, நின்றனக்கும்குறிப்பாகில்
கற்கலாம்கவியின்பொருள்தானே. ௧0

பெரு மெய் எங்கள்பேய் எற்றின் துப்பன் திருத்தன் வெஞ்சினம் பண் கண்ணமங்கை சிலை.

எட்டாம்பத்து

1. சிலையிலங்கு

திருக்கண்ணபுரம்

1648 *சிலையிலங்குபொன்னாழிதிண்படைதண்டொண் சங்கமென்கின்றாளால், மலையிலங்குதோள்நான்கேமற்றவனுக்கெற்றேகாணென்கின்றாளால், முலையிலங்குபூம்பயலைமுன்போட அன்போடியிருக்கின்றாளால், கலையிலங்குமொழியாளர்கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. ௧

1649 *செருவரைமுன்னாசறுத்தசிலையன்றோ கைத்தலத்ததென்கின்றாளால், பொருவரைமுன்போர்தொலைத்தபொன்னாழி மற்றொருகையென்கின்றாளால், ஒருவரையும்நின்னொப்பா

ரொப்பிலாவென்னப்பாவென்கின்றாளால், கருவரைபோல்
நின்றானைக்கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. உ

1650 துன்னுமாமணிமுடிமேல் துழாயலங்கல்தோன்றுமாலென்
கின்றாளால், மின்னுமாமணிமகரகுண்டலங்கள் வில்வீசு
மென்கின்றாளால், பொன்னின்மாமணியாரமணியாகத்
திலங்குமாலென்கின்றாளால், கன்னிமாமதிள்புடைசூழ்
கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. ௩

1651 தாராயதண்டுளபவண்டுழுத வரைமார்பனென்கின்றாளால்,
போரானைக்கொம்பொசித்தபுட்பாகனென்னம்மானென்
கின்றாளால், ஆரானும்காண்மின்கள் அம்பவளம் வாயவனுக்
கென்கின்றாளால், கார்வானம்நின்றதிரு கண்ணபுரத்தம்மா
னைக்கண்டாள்கொலோ. ௪

1652 அடித்தலமும்தாமரையே அங்கைகளும்பங்கயமேயென்கின்
றாளால், முடித்தலமும்பொற்பூணு மென்நெஞ்சத்துள்ளக
லாதென்கின்றாளால், வடித்தடங்கண்மலரவளோ வரையா
கத்துள்ளிருப்பாளென்கின்றாளால், கடிக்கமலம்கள்ளுகுக்
கும் கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. ௫

1653 பேராயிரமுடையபேராளன் பேராளனென்கின்றாளால்,
ஏரார்கனமகரகுண்டலத்த னெண்தோளானென்கின்றா
ளால், நீரார்மழைமுகிலே நீள்வரையேயொக்குமாலென்கின்
றாளால், காரார்வயலமரும்கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்
கொலோ. ௬

1654 செவ்வரத்தவுடையாடையதன்மேலோர் சிவளிகைக்கச்
சென்கின்றாளால், அவ்வரத்தவடியிணையுமங்கைகளும் பங்
கயமேயென்கின்றாளால், மைவளர்க்கும்மணியுருவம்மரக
தமோ மழைமுகிலோவென்கின்றாளால், கைவளர்க்குமழ
லாளர்கண்ணபுரத் தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. எ

1655 கொற்றப்புள்ளொன்றேறிமன்றாடே வருகின்றானென்கின்
றாளால், வெற்றிப்போரிந்திரற்குமிந்திரனே யொக்குமா
லென்கின்றாளால், பெற்றக்காலவனாகம்பெண்பிறந்தோ
முய்யோமோவென்கின்றாளால், கற்றநூல்மறையாளர்கண்
கண்ணபுரத் தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. அ

1656 வண்டமரும்வனமாலைமணிமுடிமேல் மணநாறுமென்கின்றாளால், உண்டிவர்பாலன்பெனக்கென் றொருகாலும்பிரிகிலேனென்கின்றாளால், பண்டிவரைக்கண்டறிவதெவ்வூரில் யாமென்றேபயில்கின்றாளால், கண்டவர்தம்மனம்வழங்கும் கண்ணபுரத்தம்மானைக்கண்டாள்கொலோ. ௯

1657 *மாவளருமென்னோக்கிமாதராள் மாயவனைக்கண்டாளென்று, காவளரும்கடிபொழில்சூழ்கண்ணபுரத் தம்மானைக்கலியன்சொன்ன, பாவளரும்தமிழ்மாலைபன்னியநூலிவையைந்துமைந்தும்வல்லார், பூவளரும்கற்பகம்சேர் பொன்னுலகில்மன்னவராய்ப்புகழ்தக்கோரே. ௧௦

சிலை செறு தன்னு தார் அடிப் பேர் செவ்வரத்த கொற்ற வண்டு மாவளரும் தெள்ளியீர்.

2. தெள்ளியீர்

திருக்கண்ணபுரம்

1658 *தெள்ளியீர்தேவர்க்கும் தேவர்திருத்தக்கீர்
வெள்ளியீர்வெய்யவிழுநிதிவண்ணர்,ஓ
துள்ளிநீர்க்கண்ணபுரம் தொழுதாளிவள்
கள்வியோ, கைவளைகொள்வதுதக்கதே. ௧

1659 நீணிலாமுற்றத்துநின் றிவள்நோக்கினாள்,
காணுமோகண்ண புரமென் றுகாட்டினாள்,
பாணனார்திண்ணமிருக்கவினியிவள்
நாணுமோ, நன்றுநன்றுநறையூரர்க்கே. ௨

1960 *அருவிசேரர்வேங்கடம் நீர்மலையென் றுவாய்
வெருவினாள், மெய்யம்வினவியிருக்கின்றாள்,
பெருகுசீர்க்கண்ணபுரமென் றுபேசினாள்
உருகினாள்,உள்மெலிந்தாள் இதுவென்கொலோ. ௩

1661 உண்ணும்நாளில்லை உறக்கமும்தானில்லை,
பேண்மையும்சால நிறைந்திலள்பேதைதான்,
கண்ணனார்கண்ணபுரம் தொழும்கார்க்கடல்
வண்ணர்மேல், எண்ணமிவட்கிதுவென்கொலோ. ௪

1662 கண்ணனூர்கண்ணபுரம் தொழுங்காரிகை,
பெண்மையும்தன்னுடை யுண்மையுரைக்கின்றாள்,
வெண்ணெயுண்டாப்புண்ட வண்ணம்விளம்பினாள்,
வண்ணமும்பொன்னிறமாவதொழியுமே. ௫

1663 வடவரைநின்றும்வந்து இன்றுகணபுரம்,
இடைவகைகொள்வதுயா மென்றுபேசினாள்,
மடவரல்மாதரென் பேதையிவர்க்கிவள்
கடவதென், கண்டுயிலின்றிவர்கொள்ளவே. ௬

1664 தரங்கநீர்பேசினும் தண்மதிகாயினும்,
இரங்குமோஎத்தனை நாளிருந்தெள்கினாள்,
துரங்கம்வாய்கீண்டுகந்தானது தொன்மைஊர்,
அரங்கமேயென்ப திவள்தனக்காசையே. ௭

1665 தொண்டெல்லாம் நின்னடியேதொழுதுய்யுமா
கண்டு, தான்கணபுரம்தொழப்போயினாள்,
வண்டுலாம்கோதை யென்பேதைமணிநிறம்
கொண்டுதான், கோயின்மைசெய்வதுதக்கதே. ௮

1666 முள்ளெயிறேய்ந்தில, கூழைமுடிகொடா,
தெள்ளியளென்பதோர்தேசிலள் என்செய்கேன்,
கள்ளவிழ்சோலைக் கணபுரம்கைதொழும்
பிள்ளையை, பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே. ௯

1667 *கார்மலிகண்ணபுரத்தெம்மடிகளை,
பார்மலிமங்கையர்கோன் பரகாலன்சொல்,
சீர்மலிபாடலிவை பத்தும்வல்லவர்,
நீர்மலிவையத்து நீடுநிற்பார்களே. ௧௦

தெள்ளியீர் நீணிலா அருவி உண்ணும் கண்ணன் வட தரங்கம் தொண்டு முள் கார் கரை.

3. கரையெடுத்த

திருக்கண்ணபுரம்

1668 *கரையெடுத்தசுரிசங்கும் கனபவளத்தெழுகொடியும்,
திரையெடுத்துவருபுனல்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,

விரையெடுத்ததுழாயலங்கல் விறல்வரைத்தோள்புடைபெயர,
வரையெடுத்தபெருமானுக் கிழந்தேனென்வரிவளையே. க

1669 அரிவிரவுமுகில்கணத்தா னகில்புகையால்வரையோடும்,
தெரிவரியமணிமாடத் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,
வரியரவினணைத்துயின்று மழைமதத்தசிறுதறுகண்,
கரிவெருவமருப்பொசித்தாற் கிழந்தேனென்கனவளையே.

1670 துங்கமாமணிமாட நெடுமுகட்டின் சூலிகை,போம்
திங்கள்மாமுகில்துணிக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,
பைங்கண்மால்விடையடர்த்துப் பனிமதிகோள்விடுத்துகந்த,
செங்கண்மாலம்மானுக் கிழந்தேனென்செறிவளையே. ௩

1971 கணமருவுமயிலகவு கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்,
திணமருவுகனமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,
மணமருவுதோளாய்ச்சி யார்க்கப்போய்,உரலோடும்
புணர்மருதமிறநடந்தாற் கிழந்தேனென்பொன்வளையே. ச

1672 வாயெடுத்தமந்திரத்தா லந்தணர்தம்செய்தொழில்கள்,
தீயெடுத்துமறைவளர்க்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,
தாயெடுத்தசிறுகோலுக் குளைந்தோடித்தயிருண்ட,
வாய்துடைத்தமைந்தனுக் கிழந்தேனென்வரிவளையே. ரு

1673 மடலெடுத்தநெடுந்தாழை மருங்கெல்லாம்வளர்பவளம்,
திடலெடுத்துச்சுடரிமைக்கும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,
அடலடர்த்தன்றிரணியனை முரணழியவணியுகிரால்,
உடலெடுத்தபெருமானுக் கிழந்தேனென்னொளிவளையே. சா

1774 வண்டமரும்மலர்ப்புன்னை வரிநீழலணிமுத்தம்,
தெண்டிரைகள்வரத்திரட்டும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,
எண்டிசையுமெழுசுடரு மிருநிலனும்பெருவிசும்பும்,
உண்டுமிழ்ந்தபெருமானுக் கிழந்தேனென்னொளிவளையே.

1675 கொங்குமலிகருங்குவளை கண்ணாக, தெண்கயங்கள்
செங்கமலமுகமலர்த்தும் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,
வங்கமலிதடங்கடலுள் வரியரவினணைத்துயின்ற,
செங்கமலநாபனுக் கிழந்தேனென்செறிவளையே. அ

1676 வாராளுமிளங்கொங்கை நெடும்பணைத்தோள்மடப்பாவை,
சீராளும்வரைமார்வன் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,
பேராளனுயிரம்பே ராயிரவாயரவணைமேல்,
பேராளர்பெருமானுக் கிழந்தேனென்பெய்வளையே. கூ

1677 *தேமருவுபொழில்புடைசூழ் திருக்கண்ணபுரத்துறையும்,
வாமனனை, மறிகடல்சூழ் வயலாலிவளநாடன்,
காமருசீர்க்கலிகன்றி கண்டுரைத்ததமிழ்மாலை,
நாமருவியிவைபாட வினையாயநண்ணுவே. கO

கரை அரி துங்கம் கணம் வாய் மடல் வண்டு கொங்கு வாராளும் தேமருவு விண்.

4. விண்ணவர்தங்கள்

திருக்கண்ணபுரம்

1678 *விண்ணவர்தங்கள் பெருமான்திருமார்வன்,
மண்ணவரெல்லாம்வணங்கும் மலிபுகழ்சேர்,
கண்ணபுரத்தெம்பெருமான் கதிர்முடிமேல்,
வண்ணநறுந்துழாய் வந்தூதாய் கோல்தும்பீ. க

1679 வேதமுதல்வன் விளங்குபுரிநூலன்,
பாதம்பரவிப் பலரும்பணிந்தேத்தி,
காதன்மைசெய்யும் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்,
தாதுநறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோல்தும்பீ. உ

1680 விண்டமலரெல்லா மூதிநீயென்பெறுதி,
அண்டமுதல்வ னமரர்களெல்லாரும்,
கண்டுவணங்கும் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்,
வண்டுநறுந்துழாய் வந்தூதாய்கோல்தும்பீ. ௩

1681 நீர்மலிகின்றதோர் மீனுயோராமையுமாய்,
சீர்மலிகின்றதோர் சிங்கவுருவாகி,
கார்மலிவண்ணன் கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்,
தார்மலிதண்டுழாய் தாழ்ந்தூதாய் கோல்தும்பீ. ச

1682 ஏரார்மலரெல்லாமூதி நீயென்பெறுதி,
பாராருலகம்பரவப் பெருங்கடலுள்,
காராமையான கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்,
தாரார்நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோல்தும்பீ. ரு

1683 மார்வில்திருவன் வலனேந்துசக்கரத்தன்,
பாரைப்பிளந்தபரமன் பரஞ்சோதி,
காரில்திகழ் காயாவண்ணன் கதிர்முடிமேல்,
தாரில்நறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோல்தும்பீ. சு

1684 வாமனன்கற்கி மதுசூதன்மாதவன்,
தார்மன்னுதாசரதியாய தடமார்வன்,
காமன்றன்தாதை கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்,
தாமநறுந்துழாய் தாழ்ந்தூதாய்கோல்தும்பீ. எ

1685 நீலமலர்கள் நெடுநீர்வயல்மருங்கில்,
சாலமலரெல்லா மூதாதே, வாளரக்கர்
காலன்கண்ணபுரத் தெம்பெருமான்கதிர்முடிமேல்,
கோலநறுந்துழாய் கொண்டூதாய்கோல்தும்பீ. அ

1686 நந்தன்மதலை நிலமங்கைநல்துணைவன்,
அந்தமுதல்வனமரர்கள் தம்பெருமான்,
கந்தம்கமழ்காயா வண்ணன்கதிர்முடிமேல்,
கொந்துநறுந்துழாய் கொண்டூதாய்கோல்தும்பீ. கூ

1687 *வண்டமருஞ்சோலை வயலாலிநன்னாடன்,
கண்டசீர்வென்றிக் கலியனொலிமாலை,
கொண்டல்நிறவண்ணன் கண்ணபுரத்தானை,
தொண்டரோம்பாட நினைந்தூதாய்கோல்தும்பீ. கO

விண்வேத விண்டநீர் ஏரார் மார்வில் வாமனன் நீல நந்தன் வண்டமர் தந்தை.

5. தந்தைகாலில்

திருக்கண்ணபுரம்

1688 *தந்தைகாலில்விலங்கறவந்துதோன்றியதோன்றல்பின்,தமியேன்றன் - சிந்தைபோயிற்றுத்திருவருளவனிடைப்பெறு

மளவிருந்தேனை, அந்திகாவலனமுதுறுபசுங்கதி ரவை
சுடவதனோடும்,மந்தமாருதம்வனமுலைதடவந்துவலிசெய்வ
தொழியாதே. க

1689 மாரிமாக்கடல்வளைவணற்கிளையவன் வரைபுரைதிருமார்
பில்,தாரினசையில்போயினநெஞ்சமும் தாழ்ந்ததோர்துணை
காணேன், ஊரும்துஞ்சிற்றுலகமும்துயின்ற தொளிய
வன்விசும்பியங்கும், தேரும்போயிற்றுத்திசைகளும்மறைந்
தனசெய்வதொன்றறியேனே. உ

1690 ஆயன்மாயமேயன்றி மற்றென்கையில்வளைகளுமிறைநில்
லா, பேயினருயிருண்டிடும்பிள்ளை நம்பெண்ணுயிர்க்கிரங்
குமோ, தூயமாமதிக்கதிர்சுடத் துணையில்லை யிணை
முலைவேகின்றதால்,ஆயன்வேயினுக்கழிகின்றதுள்ளமுமஞ்
சேலென்பாரில்லையே. ந

1691 கயங்கொள்புண்தலைக்களிறுந்து வெந்திறல்கழல்மன்னர்
பெரும்போரில், மயங்கவெண்சங்கம்வாய்வைத்தமைந்த
னும்வந்திலன், மறிகடல்நீர் - தயங்குவெண்திரைத்திவலை
நுண்பனியென்னும்தழல்முகந்திளமுலைமேல், இயங்குமாரு
தம்விலங்கி லென்னுவியையெனக்கெனப்பெறலாமே. ச

1692 எழுமாமரம்துளைபடச் சிலைவளைத்திலங்கையை மலங்கு
வித்த-ஆழியான், நமக்கருளியவருளொடும் பகலெல்லைகழி
கின்றதால், தோழிநாமிதற்கென்செய்தும் துணையில்லை
சுடர்படுமுதுநீரில், ஆழஆழ்கின்றஆவியையடுவதோ ரந்தி
வந்தடைகின்றதே. ரு

1693 முரியும்வெண்திரை முதுகயம்தீப்பட முழங்கழலெரியம்
பின், வரிகொள்வெஞ்சிலைவளைவித்த மைந்தனும்வந்தில
னென்செய்கேன், எரியும்வெங்கதிர்துயின்றது பாவியே
னிணைநெடுங்கண் துயிலா, கரியநாழிகையூழியில்பெரியன
கழியுமாறறியேனே. சு

1694 கலங்கமாக்கடல்கடைந்தடைத் திலங்கையர்கோனதுவரை
யாகம், மலங்க வெஞ்சமத்தடுசரம்துரந்த வெம்மடிகளும்

வாரானல், இலங்குவெங்கதிரிளமதியதனொடும் விடை மணியடும், ஆயன் - விலங்கல்வேயினதோசையுமாயினி விளைவதொன்றறியேனே. எ

1695 முழுதிவ்வையகம்முறைகெடமறைதலும் முனிவனும்முனி வெய்தி, மழுவினால்மன்னராருயிர்வவ்விய மைந்தனும்வாரா னால், ஒழுகுநுண்பனிக்கொடுங்கிய பேடையையடங்க வஞ்சிறைகோலி, தழுவுநள்ளிருள் தனிமையிற்கடியதோர் கொடுவினையறியேனே. அ

1696 கனஞ்செய்மாமதிள் கணபுரத்தவனொடும் கனவினி ல வ ன் தந்த, மனஞ்செயின்பம்வந்துள்புகவெள்கி யென்வளைநெக விருந்தேனை, சினஞ்செய்மால்விடைச்சிறுமணியோசை யென்சிந்தையைச்சிந்துவிக்கும், அனந்தலன்றிலினரிகுரல் பாவியேனாவியையடுகின்றதே. கூ

1697 *வார்கொள்மென்முலைமடந்தையர் தடங்கடல் வண்ணனைத் தாள்நயந்து, ஆர்வத்தாலவர்புலம்பியபுலம்பலை யறிந்துமுன் னுரைசெய்த, கார்கொள்பைம்பொழில்மங்கையர்காவலன் கலிகன்றியொலிவல்லார், ஏர்கொள் வைகுந்தமாநகர்புக் கிமையவரோடும்கூடுவரே. கo

தந்தை மாரி ஆயன் கயம் எழு முரி கலங்க முழுது கனஞ்செய் வார் கொள் தொண்டீர்.

6. தொண்டீர்

திருக்கண்ணபுரம்

1698 *தொண்டீருய்யும்வகைகண்டேன் துளங்காவரக்கர் துளங்க, முன் - திண்டோள்நிமிரச்சிலைவளையச் சிறிதேமுனிந்த திரு மார்பன், வண்டார்கூந்தல்மலர்மங்கை வடிக்கண்மடந் தைமாநோக்கம் - கண்டான், கண்டுகொண்டுகந்த கண்ண புரம்நாம்தொழுதுமே. க

1699 பொருந்தாவரக்கர்வெஞ்சமத்துப் பொன்றவன்றுபுள்ளூர் ந்து, பெருந்தோள்மாலிதலைபுரளப் பேர்ந்தவரக்கர்தென்னி

லங்கை, இருந்தார்தம்மையுடன்கொண்டங் கெழிலார்
பிலத்துப்புக்கொளிப்ப, கருந்தாள்சிலைகைக்கொண்டானூர்
கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே. உ

1700 வல்லியிடையாள்பொருட்டாகமதிள்நீரிலங்கையார்கோவை,
அல்லல்செய்துவெஞ்சமத்து ளாற்றல்மிகுத்தவாற்றலான்,
வல்லாளரக்கர்குலப்பாவை வாடமுனிதன்வேள்வியை,
கல்விச்சிலையால்காத்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே.

1701 மல்லைமுந்நீரதர்பட வரிவெஞ்சிலைகால்வளைவித்து, [று,
கொல்லைவிலங்குபணிசெய்யக் கொடியோனிலங்கைபுகலுற்
தொல்லைமரங்கள் புகப்பெய்துதுவலைநிமிர்ந்துவானணவ,
கல்லால்கடலையடைத்தானூர்கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே.

1702 ஆமையாகியரியாகி யன்னமாகி, அந்தணர்தம்
ஓமமாகிஊழியாகி உலகுசூழ்ந்தநெடும்புணரி,
சேமமதிள்சூழிலங்கைக்கோன் சிரமும்கரமும்துணித்து,முன்
காமற்பயந்தான்கருதுமூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே.

1703 வருந்தாதிருநீமடநெஞ்சே நம்மேல்வினைகள்வாரா, முன்
திருந்தாவரக்கர்தென்னிலங்கை செந்தீயுண்ணச்சிவந்தொருநாள்,
பெருந்தோள்வாணற்கருள்புரிந்து பின்னைமணாளனாகி,முன்
கருந்தாள்களிறொன்றொசித்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே.

1704 இலையார்மலர்ப்பூம்பொய்கைவாய்முதலைதன்னாலடர்ப்புண்டு,
கொலையார்வேழம்நடுக்குற்றுக்குலையவதனுக்கருள்புரிந்தான்,
அலைநீரிலங்கைத்தசக்கிரீவற் கிளையோற்கரசையருளி,முன்
கலைமாச்சிலையாலெய்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே.

1705 மாலாய்மனமேயருந்துயரில் வருந்தாதிருநீ, வலிமிக்க
காலார்மருதும்காய்சினத்த கழுதும்கதமாக்கழுதையும்,
மாலார்விடையும்மதகரியும் மல்லருயிரும்மடிவித்து,
காலால்சகடம்பாய்ந்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே.

1706 குன்றால்மாரிபழுதாக்கிக்கொடியேரிடையாள்பொருட்டாக,
வன்தாள்விடையேழன்றடர்த்த வானோர்பெருமான்மாமாயன்,
சென்றான் தூதுபஞ்சவர்க்காய்த் திரிகால்சகடம்சினமழித்து,
கன்றால்விளங்காயெறிந்தானூர் கண்ணபுரம்நாம்தொழுதுமே.

1707 *கருமாமுகில்தோய்நெடுமாடக் கண்ணபுரத்தெம்மடிகளை,
திருமாமகளாலருள்மாரி செழுநீராலிவளநாடன்,
மருவார் புயல்கைக்கலிகன்றி மங்கைவேந்தனொலிவல்லார்,
இருமாநிலத்துக்கரசாகி யிமையோரிறைஞ்சவாழ்வாரே.

தொண்டீர் பொருந்தா வல்லி மல்லை ஆமை வருந்தாது இலை மால் குன்றால் கரு வியம்.

7. வியமுடை

திருக்கண்ணபுரம்

1708 *வியமுடைவிடையினமுடைதர மடமகள்,
குயமிடைதடவரை யகலமதுடையவர்,
நயமுடைநடையன மிளையவர்நடைபயில்,
கயமிடைகணபுர மடிகள்தமிடமே. க

1709 இணைமலிமருதினொ டெருதிற இகல்செயது,
துணைமலிமுலையவள் மணமிகுகலவியுள்,
மணமலிவிழவினொ டடியவரளவிய,
கணமலிகணபுர மடிகள் தமிடமே. உ

1710 புயலுறுவரைமழை பொழிதர மணிநிரை,
மயலுற வரைகுடையெடுவியநெடியவர்,
முயல் துளர் மிளைமுயல் துளவளவிளைவயல்,
கயல்துளு கணபுர மடிகள் தமிடமே. ஙு

1711 ஏதலர்நகைசெயவிளையவரளைவெணெய்,
போதுசெய்த மரியபுனிதர் நல்விரைமலர்,
கோதியமதுகரம் குலவியமலர்மகள்,
காதல்செய்கணபுர மடிகள் தமிடமே. ச

1712 தொண்டருமமரரும் முனிவரும்தொழுதெழ,
அண்டமொடகலிடமளந்தவ ரமர்செய்து,
விண்டவர்படமதிளிலங்கைமுன்னெரியெழ,
கண்டவர்கணபுர மடிகள்தமிடமே. ரு

1713 மழுவியல்படையுடையவனிடம் மழைமுகில்,
தழுவியஉருவினர் திருமக்ள்மருவிய,

கொழுவிய செழுமலர் முழுசியபறவைபண்,
எழுவியகணபுர மடிகள்தமிடமே. ௬

1714 பரிதியொடணிமதி பனிவரை திசைநிலம்,
எரிதியொடெனவின வியல்வினர்செலவினர்,
சுருதியொடருமறை முறைசொலுமடியவர்,
கருதியகணபுர மடிகள்தமிடமே. ௭

1715 படிபுல்குமடியிணைபலர்தொழ மலர்வைகு,
கொடிபுல்குதடவரை யகலமதுடையவர்,
முடிபுல்குநெடுவயல் படைசெலவடி மலர்,
கடிபுல்குகணபுர மடிகள்தமிடமே. ௮

1716 புலமனுமலர்மிசை மலர்மகள்புணரிய,
நிலமகளெனவின மகளிர்களிவரொடும்,
வலமனுபடையுடை மணிவணர் நிதிகுவை,
கலமனுகணபுர மடிகள்தமிடமே. ௯

1717 *மலிபுகழ்கணபுரமுடைய வெம்மடிகளை,
வலிகெழுமதிளயல் வயலணிமங்கையர்,
கலியனதமிழிவை விழுமியவிசையினொடு,
ஒலிசொலுமடியவ ருறுதுயரிலரே. ௧௦

வியமிணை புயல் ஏதலர் தொண்டர் மழ பரிதி படி புலம் மலிபுகழ்
வானோர்.

8. வானோர்

திருக்கண்ணபுரம்

1718 *வானோரளவும்முதுமுந்நீர்வளர்ந்தகாலம், வலியுருவில்
மீனாய்வந்துவியந்துய்யக்கொண்டதண்டாமரைக்கண்ணன்,
ஆனாவுருவிலானாய னவனையம்மாவிளைவயலுள்,
கானார்புறவில்கண்ணபுரத்தடியேன்கண்டுகொண்டேனே. ௧

1719 மலங்குவிலங்குநெடுவெள்ளம் மறுகஅங்கோர்வரைநட்டு,
இலங்குசோதியாரமுத மெய்துமளவோராமையாய்,
விலங்கல்திரியத்தடங்கடலுள் சுமந்துகிடந்தவித்தகனை,
கலங்கல்முந்நீர்க்கண்ணபுரத் தடியேன்கண்டுகொண்டேனே.

1720 பாராளவும்முதுமுந்நீர்பரந்தகாலம், வளைமருப்பில்
ஏராருருவத்தேனமா யெடுத்தவாற்றலம்மானை,
கூராராரலிரைகருதிக் குருகுபாயக்கயலிரியும்,
காரார்புறவில்கண்ணபுரத் தடியேன்கண்டுகொண்டேனே.

1721 உளைந்தவரியும்மானிடமுமுடனாய்த்தோன்றவொன்றுவித்து,
விளைந்தசீற்றம்விண்வெதும்ப வேற்றோனகலம்வெஞ்சமத்து,
பிளந்துவளைந்தவுகிரானைப்பெருந்தண்செந்நெற்குலைதடிந்து,
களஞ்செய்புறவில்கண்ணபுரத்தடியேன்கண்டுகொண்டேனே.

1722 தொழுநீர்வடிவில்குறளுருவாய் வந்துதோன்றிமாவலிபால்,
முழுநீர்வையம்முன்கொண்ட மூவாவுருவினம்மானை, [டும்,
உழுநீர்வயலுள்பொன் கிளைப்பவொருபால்முல்லைமுகையோ
கழுநீர்மலரும்கண்ணபுரத் தடியேன்கண்டுகொண்டேனே.

1723 வடிவாய்மழுவேபடையாக வந்துதோன்றி மூவெழுகால்,
படியாரரசுகளைக்கட்ட பாழியானையம்மானை,
குடியாவண்டுகொண்டுண்ணக் கோலநீலம்மட்டுகுக்கும்,
கடியார்புறவில்கண்ணபுரத் தடியேன்கண்டுகொண்டேனே.

1724 வையமெல்லாமுடன்வணங்க வணங்காமன்னனாய்த்தோன்றி,
வெய்யசீற்றக்கடியிலங்கைகுடிகொண்டோடவெஞ்சமத்து,
செய்தவெம்போர்நம்பரனைச்செழுந்தண்கானல்மணநாறும்,
கைதைவேலிக்கண்ணபுரத் தடியேன்கண்டுகொண்டேனே.

1725 ஒற்றைக்குழையும்நாஞ்சிலு மொருபால்தோன்றத்தான்தோன்றி,
வெற்றித்தொழிலார்வேல்வேந்தர்விண்பால்செல்லவெஞ்சமத்து,
செற்றகொற்றத்தொழிலானைச் செந்தீமூன்றுமில்லிருப்ப,
கற்றமறையோர்கண்ணபுரத்தடியேன்கண்டுகொண்டேனே.

1726 துவரிக்கனிவாய்நிலமங்கை துயர்தீர்ந்துய்ய பாரதத்துள்,
இவரித்தரசர்தடுமாற விருள்நாள்பிறந்தவம்மானை,
உவரியோதம்முத்துந்தவொருபாலொருபாலொண்செந்நெல்,
கவரிவீசும்கண்ணபுரத் தடியேன்கண்டுகொண்டேனே. ௬

1727 *மீனோடாமைகேழலரி குறளாய்முன்னுமிராமனாய்த் தானாய், பின்னுமிராமனாய்த் தாமோதரனாய்க்கற்கியு மானான்றன்னை, கண்ணபுரத்தடியன்கலியனொலிசெய்த, தேனாரின்சொல்தமிழ்மாலை செப்பப்பாவம்நில்லாவே. ௧௦

வான் மலங்கு பாருளை உளைந்த தொழு வடி வையம் ஒற்றை துவரி மீன் கைம்மானம்.

9. கைம்மானம்

திருக்கண்ணபுரம்

1728 *கைம்மானமதயானை யிடர்தீர்த்தகருமுகிலை,
மைம்மானமணியை யணிகொள்மரதகத்தை,
எம்மானையெம்பிரானை யீசனையென்மனத்துள்
அம்மானை, அடியேனடைந்துய்ந்துபோனேனே. ௧

1729 தருமானமழைமுகிலைப் பிரியாதுதன்னடைந்தார்,
வருமானம்தவிர்க்கும்மணியை அணியுருவில்,
திருமாலையம்மானை யமுதத்தைக்கடற்கிடந்த
பெருமானை, அடியேனடைந்துய்ந்துபிழைத்தேனே. ௨

1730 *விடையேழன்றடர்த்து வெகுண்டுவிலங்கலுற,
படையாலாழிதட்டப் பரமன்பரஞ்சோதி,
மடையார்நீலம்மல்கும் வயல்சூழ்கண்ணபுரமொன்
றுடையானுக்கு, அடியேனொருவர்க்குரியேனோ. ௩

1731 *மிக்கானை மறையாய்விரிந்தவிளக்கை, என்னுள்
புக்கானைப் புகழ்சேர்பொலிகின்றபொன்மலையை,
தக்கானைக் கடிகைத்தடங்குன்றின்மிசையிருந்த,
அக்காரக்கனியை அடைந்துய்ந்துபோனேனே. ௪

1732 வந்தாயென்மனத்தே வந்துநீபுகுந்தபின்னை,
எந்தாய்போயறியா யிதுவேயமையாதோ,
கொந்தார்பைம்பொழில்சூழ் குடந்தைக்கிடந்துகந்த
மைந்தா, உன்னையென்றும் மறவாமைப்பெற்றேனே. ௫

1733 எஞ்சாவெந்நரகத்தழுந்தி நடுங்குகின்றேற்கு,
அஞ்சேலென்றடியேனை யாட்கொள்ளவல்லானை,

நெஞ்சேநீநினையாதிறைப்பொழுது மிருத்திகண்டாய்,
மஞ்சார்மாளிகைசூழ் வயலாலிமைந்தனையே. ௯

1734 பெற்றார்பெற்றொழிந்தார் பின்னும்நின்றடியேனுக்கு,
உற்றானாய்வளர்த் தென்னுயிராகிநின்றானை,
முற்றாமாமதிகோள்விடுத்தானை யெம்மானை,
எத்தால்யான்மறக்கே னிதுசொல்லென்னேழைநெஞ்சே.

1735 கற்றார்பற்றறுக்கும் பிறவிப்பெருங்கடலே,
பற்றாவந்தடியேன்பிறந்தேன் பிறந்தபின்னை,
வற்றாநீர்வயல்சூழ் வயலாலியம்மானைப்
பெற்றேன், பெற்றதும்பிறவாமைபெற்றேனே. ௮

1736 *கண்ணார்கண்ணபுரம் கடிகைகடிகமழும்,
தண்ணார்தாமரைசூழ் தலைச்சங்கமேல்திசையுள்,
விண்ணோர்நாண்மதியை விரிகின்றவெஞ்சுடரை,
கண்ணாரக்கண்டுகொண்டு களிக்கின்றதிங்கென்றுகொலோ.

1737 *செருநீரவேல்வலவன் கலிகன்றிமங்கையர்கோன்,
கருநீர்முகில்வண்ணன் கண்ணபுரத்தானை,
இருநீரின்தமிழின்னிசைமாலைகள்கொண்டுதொண்டீர்,
வருநீர்வையமுய்ய விவைபாடியாடுமினே. ௧௦

கைம்மானம் தரு விடை மிக்கான் வந்தா யெஞ்சா பெற்றார்கற்றார் கண்ணார் செரு வண்டார்.

10. வண்டார்

திருக்கண்ணபுரம்

1738 *வண்டார்பூமாமலர்மங்கை மணநோக்க
முண்டானே, உன்னையுகந்துகந்துன்றனக்கே
தொண்டானேற்கு, என்செய்கின்றாய்சொல்லு நால்வேதம்
கண்டானே, கண்ணபுரத்துறையம்மானே. ௧

1739 பெருநீரும்விண்ணும் மலையுமுலகேழும்,
ஒருதாரா நின்னுளொடுக்கிய நின்னையல்லால்,
வருதேவர்மற்றுளரென் றென்மனத்திறையும்
கருதேன்நான், கண்ணபுரத்துறையம்மானே. ௨

1740 மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோ
டுற்றிலேன், உற்றதுமுன்னடியார்க்கடிமை,
மற்றெல்லாம்பேசிலும் நின்திருவெட்டெழுத்தும்
கற்று, நான்கண்ணபுரத்துறையம்மானே. ௩

1741 பெண்ணானாள் பேரிளங்கொங்கையினாரழல்போல்,
உண்ணாநஞ்சுண்டுகந்தாயை யுகந்தேன்நான்,
மண்ணாளாவாள்நெடுங்கண்ணிமதுமலராள்
கண்ணாளா, கண்ணபுரத்துறையம்மானே. ௪

1742 பெற்றாரும்சுற்றமுமென்றிவைபேணேன்நான்,
மற்றாரும்பற்றிலே னாதலால்நின்னடைந்தேன்,
உற்றானென்றுள்ளத்துவைத்தருள்செய்கண்டாய்,
கற்றார்சேர்கண்ணபுரத்துறையம்மானே. ௫

1743 ஏத்தியுன்சேவடியெண்ணியிருப்பாரை,
பார்த்திருந்தங்குநமன்றமர்பற்றாது,
சோத்தம்நாமஞ்சுதுமென்றுதொடாமைநீ,
காத்திபோல்கண்ணபுரத்துறையம்மானே. ௬

1744 வெள்ளைநீர்வெள்ளத்தணைந்தவரவணைமேல்,
துள்ளுநீர்மெள்ளத்துயின்றபெருமானே,
வள்ளலேயுன்றமர்க்கென்றும்நமன்றமர்
கள்ளர்போல், கண்ணபுரத்துறையம்மானே. ௭

1745 மாணாகிவையமளந்ததுவும், வாளவுணன்
பூணாகம்கீண்டதுவும் ஈண்டுநினைந்திருந்தேன்,
பேணாதவல்வினையே னிடரெத்தனையும்
காணேன்நான், கண்ணபுரத்துறையம்மானே. ௮

1746 நாட்டினாயென்னை யுனக்குமுன்தொண்டாக,
மாட்டினேனத்தனையேகொண் டென்வல்வினையை,
பாட்டினாலுன்னையென் நெஞ்சத்திருந்தமை
காட்டினாய், கண்ணபுரத்துறையம்மானே. ௯

1747 *கண்டசீர்க்கண்ணபுரத்துறையம்மானை,
கொண்டசீர்த்தொண்டன்கலியனொலிமாலை,

பண்டமாய்ப்பாடுமடியவர்க்கெஞ்ஞான்றும்,
அண்டம்போயாட்சியவர்க்கதறிந்தோமே. கய

வண்டார் பெரு மற்று பெண் பெற்றூர் எத்தி வெள்ளை மாண் நாட்டினுய் கண்டசீர் வங்கம்.

ஒன்பதாம் பத்து

1. வங்கமாமுந்நீர்

திருக்கண்ணங்குடி

1748 *வங்கமாமுந்நீர்வரிநிறப்பெரிய வாளரவினணைமேவி,
சங்கமாரங்கைத்தடமலருந்திச்சாமமாமேனியென்தலைவன்,
அங்கமாறைந்துவேள்விநால்வேத மருங்கலைபயின்று, எரி
மூன்றும் - செங்கையால்வளர்க்குந்துளக்கமில்மனத்தோர்
திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. க

1749 கவளமாகதத்தகரியுய்யப் பொய்கைக்கராம்கொளக்கலங்கி,
உள்நினைந்து - துவளமேல்வந்துதோன்றி வன்முதலைதுணி
படச்சுடுபடைதுரந்தோன், குவளைநீள்முளரிகுமுத
மொண்கழுநீர் கொய்ம்மலர்நெய்த லொண்கழனி, திவளும்
மாளிகைசூழ்செழுமணிப்புரிசைத் திருக்கண்ணங்குடியுள்
நின்றானே. உ

1750 வாதைவந்தடரவானமும்நிலனும்மலைகளுமலைகடல்குளிப்ப,
மீதுகொண்டுகளும்மீனுருவாகி விரிபுனல்வரியகட்டொளித்
தோன், போதலர்புன்னைமல்லிகைமௌவல் புதுவிரை
மதுமலரணைந்து, சீதவொண்தென்றல் திசைதொறும்கம
ழும் திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. ங

1751 வென்றிசேர்திண்மைவிலங்கல்மாமேனிவெள்ளெயிற்றொள்
ளெரித்தறுகண் - பன்றியாயன்றுபார்மகள்பயலை தீர்த்த
வன்பஞ்சவர்பாகன், ஒன்றலாவுருவத்துஉலப்பில்பல்
காலத் துயர்கொடியொளிவளர்மதியம், சென்றுசேர்சென்
னிச்சிகரநன்மாடத் திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. ச

1752 மன்னவன்பெரியவேள்வியில்குறளாய் மூவடி நீரொடும் கொண்டு, பின்னுமேழுலகுமீரடியாகப் பெருந்திசையடங் கிடநிமிர்ந்தோன், அன்னமென்கமலத்தணிமலர்ப்பீடத் தலைபுனலிலைக்குடைநீழல், செந்நெலொண்கவரியசையவீற் றிருக்கும் திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. ரு

1753 மழுவினாலவனியரசைமூவெழுகால்மணிமுடிபொடிபடுத்து, உதிரக்-குழுவுவார்புனலுள்குளித்துவெங்கோபம் தவிர்ந்த வன்குலைமலிகதலிக், குழுவும்வார்கமுகும்குரவுநற்பல வும் குளிர்தருசூதமாதவியும், செழுமையார்பொழில்கள் தழுவுநன்மாடத் திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. சு

1754 வானுளாரவரைவலிமையால்நலியும் மறிகடலிலங்கையார் கோனை, பானுசேர்சரத்தால்பனங்கனிபோலப் பருமுடியு திரவில்வளைத்தோன், கானுலாமயிலின்கணங்கள்நின் றாடக் கணமுகில்முரசநின்றதிர, தேனுலாவரிவண்டின் னிசைமுரலும் திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. எ

1755 அரவுநீள்கொடியோனவையுளாசனத்தை யஞ்சிடாதேயிட, அதற்குப் - பெரியமாமேனியண்டமூடுருவப் பெருந்திசை யடங்கிடநிமிர்ந்தோன், வரையின்மாமணியும்மரதகத் திரளும் வயிரமும்வெதிருதிர்முத்தும், திரைகொணர்ந் துந்திவயல்தொறும்குவிக்கும் திருக்கண்ணங்குடியுள்நின் றானே. அ

1756 பன்னியபாரம்பார்மகட்கொழியப் பாரதமாபெரும்போ ரில், மன்னர்கள்மடியமணிநெடுந்திண்டேர் மைத்துனர்க் குய்த்தமாமாயன், துன்னுமாதவியும்சுரபுனைப்பொழி லும் சூழ்ந்தெழுசெண்பகமலர்வாய், தென்னவென்றளிகள் முரன்றிசைபாடும் திருக்கண்ணங்குடியுள்நின்றானே. கூ

1757 *கலையுலாவல்குல்காரிகைதிறத்துக்கடல்பெரும்படையொ டும்சென்று, சிலையினாலிலங்கைதீயெழச்செற்ற திருக்கண் ணங்குடியுள்நின்றானை, மலைகுலாமாடமங்கையர்தலைவன் மானவேல்கலியன்வாயொலிகள், உலவுசொல்மாலையொன் பதோடொன்றும் வல்லவர்க்கில்லைநல்குரவே. கய

வங்கக் கவளம் வாதை வென்றி மன்னவன் மழு வானுளர் அரவு பன்னிய கலை பொன்.

2. பொன்னிவர்மேனி

திருநாகை

1758 *பொன்னிவர்மேனிமரதகத்தின் பொங்கிளஞ்சோதிய கலத்தாரம் - மின், இவர்வாயில்நல்வேதமோதும்வேதியர் வானவராவர்தோழீ, என்னையும்நோக்கியென்னல்குலும் நோக்கி யேந்திளங்கொங்கையும்நோக்குகின்றார், அன்னே யென்னேக்குமென்றஞ்சுகின்றேனச்சோவொருவரழ கியவா. க

1759 தோடவிழ்நீலமணங்கொடுக்கும் சூழ்புனல்சூழ்குடந்தைக் கிடந்த, சேடர்கொலென்றுதெரிக்கமாட்டேன் செஞ்சுட ராழியும்சங்குமேந்தி, பாடகமெல்லடியார்வணங்கப்பன் மணிமுத்தொடிலங்குசோதி, ஆடகம்பூண்டொருநான்கு தோளுமச்சோவொருவரழகியவா. உ

1760 வேயிருஞ்சோலைவிலங்கல்சூழ்ந்தமெய்யமணாளர் இவ்வைய மெல்லாம், தாயினநாயகராவர்தோழீ தாமரைக்கண்க ளிருந்தவாறு, சேயிருங்குன்றம்திகழ்ந்தசொப்பச்செவ் வியவாகிமலர்ந்தசோதி, ஆயிரம்தோளொடிலங்குபூணுமச் சோவொருவரழகியவா. ந

1761 வம்பவிழும்துழாய்மாலைதோள்மேல் கையனவாழியும்சங்கு மேந்தி, நம்பர்நம்மில்லம்புகுந்துநின்றார் நாகரிகர்பெரிது மிளையர், செம்பவளமிவர்வாயின்வண்ணம் தேவரிவா திருவம்சொல்லில், அம்பவளத்திரளேயுமொப்பரச்சோ வொருவரழகியவா. ச

1762 கோழியும்கூடலும்கோயில்கொண்டகோவலரேயொப்பர் குன்றமன்ன, பாழியம்தோளுமோர்நான்குடையர்பண்டி வர்தம்மையும்கண்டறியோம், வாழியரோவிவர்வண்ண மெண்ணில் மாகடல்போன்றுளர் கையில்வெய்ய, ஆழி யொன்றேந்தியோர்சங்குபற்றி யச்சோவொருவரழகியவா.

1763 வெஞ்சினவேழம்மருப்பொசித்தவேந்தர்கொல் எந்திமை யார்மனத்தை, தஞ்சுடையாளர்கொல்யானறியேன் தாம

னைக்கண்களிருந்தவாறு, கஞ்சனைஞ்சமுன்கால்விசைத்
தகாளையாரவர்கண்டார்வணங்கும், அஞ்சன மாமலையேயு
மொப்ப ரச்சோவொருவரழகியவா. ௬

1764 பிணியவிழ்தாமரைமொட்டலர்த்தும் பேரருளாளர்கொல்
யானறியேன், பணியுமென்நெஞ்சமிதென்கொல்தோழிபண்
டிவர்தம்மையும்கண்டறியோம், அணிகெழுதாமரையன்
னகண்ணு மங்கையும்பங்கயமேனிவானத்து, அணிகெழு
மாமுகிலேயுமொப்ப ரச்சோவொருவரழகியவா. ௭

1765 மஞ்சுயர்மாமதிதீண்டநீண்ட மாலிருஞ்சோலைமணாளர்
வந்து, என் - நெஞ்சுள்ளும்கண்ணுள்ளும்நின்றுநீங்கார்நீர்
மலையார்கொல்நினைக்கமாட்டேன், மஞ்சுயர்பொன்மலைமே
லெழுந்தமாமுகில்போன்றுளர்வந்துகாணீர், அஞ்சிறைப்
புள்ளுமொன்றேறிவந்தாரச்சோவொருவரழகியவா. ௮

1766 எண்டிசையுமெறிநீர்க்கடலு மேழுலகுமுடனே விழுங்கி,
மண்டியோராலிலைப்பள்ளிகொள்ளும்ஆயர்கொள்மாயமறிய
மாட்டேன், கொண்டல்நன் மால்வரையேயுமொப்பர்
கொங்கலர் தாமரைக்கண்ணும்வாயும், அண்டத்தமரர்ப
ணிய நின்று ரச்சோவொருவரழகியவா. ௯

1767 *அன்னமும்கேழலும்மீனுமாய வாதியைநாகையழகியாரை,
கன்னிநன்மாமதிள்மங்கைவேந்தன்காமருசீர்க்கலிகன்றி,
குன்று - இன்னிசையால்சொன்னசெஞ்சொல்மாலையேழு
மிரண்டுமொரொன்றும்வல்லார், மன்னவராயுலகாண்டு
மீண்டும்வானவராய்மகிழ்வெய்துவரே. ௧0

பொன் தோடு வேய் வம்பு கோழி வெஞ்சினம் பிணி மஞ்சுயர் எண்
டிசை அன்னம் தன்னை.

3. தன்னைநைவிக்கிலேன்

திருப்புல்லாணி

1768 *தன்னைநைவிக்கிலேன் வல்வினையேன்தொழுதுமெழு,
பொன்னைநைவிக்குமப்பூஞ் செருத்திமணிநீழல்வாய்,
என்னைநைவித்தெழில் கொண்டகன்ற பெருமானிடம்,
புன்னைமுத்தம்பொழில்சூழ்ந்தழகாயபுல்லாணியே. ௧

1769 உருகிநெஞ்சேநினைந் திங்கிருந்தென்தொழுதுமெழு,
முருகுவண்டுண்மலர்க்கைதையின் நீழலில்முன்னொருநாள்,
பெருகுகாதன்மையென்னுள்ள மெய்தப் பிரிந்தானிடம்,
பொருதுமுந்நீர்க்கரைக்கே மணியுந்துபுல்லாணியே. உ.

1770 ஏதுசெய்தால்மறக்கேன் மனமேதொழுதுமெழு,
தாதுமல்குதடஞ்சூழ்பொழில் தாழ்வர்தொடர்ந்து, பின்
பேதைநின்னைப்பிரியேனினி யென்றகன்றானிடம்,
போதுநாளுங்கமழும்பொழில்சூழ்ந்தபுல்லாணியே. ௩

1771 கொங்குண்வண்டேகரியாகவந்தான் கொடியேற்கு, முன்
நங்களீசன்நமக்கே பணித்தமொழிசெய்திலன்,
மங்கைநல்லாய்தொழுதுமெழு போயவன்மன்னுமூர்,
பொங்குமுந்நீர்க்கரைக்கே மணியுந்துபுல்லாணியே. ௪

1772 உணரிலுள்ளம்சுடுமால் வினையேன்தொழுதுமெழு,
துணரிநாழல்நறும்போது நஞ்சூழ்குழல்பெய்து, பின்
தணரிலாவிதளருமென அன்புதந்தானிடம்,
புணரியோதம்பணிலம் மணியுந்துபுல்லாணியே. ௫

1773 எள்கிநெஞ்சே நினைந்திங்கிருந்தென் தொழுதுமெழு,
வள்ளல்மாயன்மணிவண்ண னெம்மான்மருவுமிடம்,
கள்ளவிழும்மலர்க்காவியும் தூமடல்கைதையும்,
புள்ளுமள்ளல்பழனங்களும் சூழ்ந்தபுல்லாணியே. ௬

1774 பரவிநெஞ்சேதொழுதுமெழு போயவன்பாலமாய்,
இரவுநாளுமினிக்கண் துயிலாதிருந்தென்பயன்,
விரவிமுத்தம்நெடுவெண்மணல்மேல்கொண்டு,வெண்திரை
புரவியென்னப்பதஞ்செய்து வந்துந்துபுல்லாணியே. ௭

1775 அலமுமாழிப்படையுமுடையார் நமக்கன்பராய்,
சலமதாகித்தகவொன்றிலர் நாம்தொதுமெழு,
உலவுகால்நல்கழியோங்கு தண்பைம்பொழிலூடு, இசை
புலவுகானல்களிவண்டினம்பாடு புல்லாணியே. ௮

1776 ஓதிநாமம்குளித்துச்சிதன்னால், ஒளிமாமலர்ப்
பாதநாளும்பணிவோம் நமக்கேநலமாதலில்,
ஆதுதாரானெனிலும்தரும், அன்றியுமன்பராய்
போதுமாதேதொழுது மவன்மன்னுபுல்லாணியே. ௯

1777 *இலங்குமுத்தும்பவளக் கொழுந்துமெழில்தாமரை,
புலங்கள்முற்றும்பொழில்சூழ்ந் தழகாயபுல்லாணிமேல்,
கலங்கலில்லாப்புகழான் கலியனொலிமாலை,
வலங்கொள்தொண்டர்க்கிடமாவது பாடில்வைகுந்தமே.க0

தன்னை உருகி ஏது கொங்கு உணரில் எள்கிப் பரவி அலம் ஓதி இலங்கு காவார்.

4. காவார்

திருப்புல்லாணி

1778 *காவார்மடல்பெண்ணை யன்றிலரிகுரலும்,
ஏவாயினூடியங்கு மெஃகில்கொடிதாலோ,
பூவார்மணம்கமழும் புல்லாணிகைதொழுதேன்,
பாவாயிதுநமக்கோர் பான்மையேயாகாதே. க

1779 முன்னம்குறளுருவாய் மூவடிமண்கொண்டளந்த,
மன்னன்சரிதைக்கே மாலாகிப்பொன்பயந்தேன்,
பொன்னம்கழிக்கானல்புள்ளினங்கள் புல்லாணி,
அன்னமாய்நூல்பயந்தாற் காங்கிதனைச்செப்புமினே. உ

1780 வவ்வித்துழாயதன்மேல் சென்ற தனிநெஞ்சம்,
செவ்வியறியாது நிற்குங்கொல், நித்திலங்கள்
பவ்வத்திரையுலவு புல்லாணிகைதொழுவேன்,
தெய்வச்சிலையார்க்கென் சிந்தைநோய்செப்புமினே. ௩

1781 பரியவிரணியனதாக மணியுகிரால்,
அரியுருவாய்க்கீண்டா னருள் தந்தவா நமக்கு,
பொருதிரைகள்போந்துலவு புல்லாணிகைதொழுதேன்,
அரிமலர்க்கண்ணீர்ததும்ப அந்துகிலும்நில்லாவே. ச

1782 வில்லாவிலங்கைமலங்கச் சரம்துரந்த,
வல்லாளன்பின்போன நெஞ்சம்வருமளவும்,
எல்லாருமென்றன்னை யேசிலும்பேசிடினும்,
புல்லாணியெம்பெருமான் பொய்கேட்டிருந்தேனே. ரு

1783 சுழன்றிலங்குவெங்கதிரோன்தேரோடும்போய்மறைந்தான்,
அழன்றுகொடிதாகி அஞ்சுடரில்தானடுமால்,

செழுந்தடம்பூஞ்சோலைசூழ் புல்லாணிகைதொழுதேன்,
இழந்திருந்தேனென்ற னெழில்நிறமும்சங்குமே. ௬

1784 கணையாரிடிகுரலின் கார்மணியின்நாவாடல்,
தினையேனும்நில்லாது தீயில்கொடிதாலோ,
புனையார்மணிமாடப் புல்லாணிகைதொழுதேன்,
வினையேன்மேல்வேலையும் வெந்தழலேவீசுமே. ௭

1785 தூம்புடைக்கைவேழம் வெருவமருப்பொசித்த,
பாம்பினணையா னருள் தந்தவாநமக்கு,
பூம்செருந்திபொன்சொரியும் புல்லாணிகைதொழுதேன்,
தேம்பலிளம்பிறையு மென்றனக்கோர்வெந்தழலே. ௮

1786 வேதமும்வேள்வியும் விண்ணுமிருசுடரும்,
ஆதியுமானா னருள்தந்தவாநமக்கு,
போதலரும்புன்னைசூழ் புல்லாணிகைதொழுதேன்,
ஓதமும்நானு முறங்காதிருந்தேனே. ௯

1787 *பொன்னலரும்புன்னைசூழ் புல்லாணியம்மானை,
மின்னிடையார்வேட்கை நோய்கூரவிருந்ததனை,
கல்நவிலும்திண்டோள் கலியனொலிவல்லார்,
மன்னவராய்மண்ணாண்டு வானாடுமுன்னுவரே. ௧௦

காவார் முன்னம் வவ்வி பரிய வில் சுழன்று கனை தூம்புடை வேதம். பொன் தவள.

5. தவள விளம்

திருக்குறுங்குடி

1788 *தவளவிளம்பிறைதுள்ளுமுந்நீர்த் தண்மலர்த்தென்றலோ
டன்றிலொன்றித் - துவள, என்னெஞ்சகம்சோரவீரும்
சூழும்பனிநாள்துயிலாதிருப்பேன், இவளுமோர்பெண்
கொடியென்றிரங்கா ரென்னலமைந்துமுன்கொண்டுபோன
குவளைமலர்நிறவண்ணர்மன்னுகுறுங்குடிக்கேயென்னையுய்
த்திடுமின். ௧

1789 தாதவிழ்மல்லிகைபுல்லிவந்த தண்மதியினிளவாடை
யின்னே, ஊதைதிரிதந்துழறியுண்ண வோரிரவுமுறங்கேன்,

உறங்கும் - பேதையர்பேதைமையாலிருந்து பேசிலும் பேசுக பெய்வளையார், கோதைநறுமலர்மங்கைமார்வன் குறுங்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின். உ

1790 காலையும்மாலையொத்துண்டுகங்குல் நாழிகையூழியில்நீண்டு லாவும், போல்வதோர்தன்மைபுகுந்துநிற்கும்பொங்கழலே யொக்கும்வாடைசொல்லில், மாலவன்மாமணிவண்ணன் மாயம் மற்றுமுளவவைவந்திடாமுன், கோலமயில்பயிலும் புறவில் குறுங்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின். ௩

1791 கருமணிபூண்டுவெண்ணுகணைந்து காரிமிலேற்றணர்தாழ்ந் துலாவும், ஒருமணியோசையென்னுள்ளந்தள்ள வோரிரவு முறங்காதிருப்பேன், பெருமணிவானவருச்சிவைத்த பேர ருளாளன்பெருமைபேசி,குருமணி நீர்கொழிக்கும் புறவில் குறுங்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின். ௪

1792 திண்டிமிலேற்றின்மணியும்ஆயன் தீங்குழலோசையுந்தென் றலோடு, கொண்டதோர்மாலையுமந்தியீன்ற கோலவிளம் பிறையோடுகூடி, பண்டையவல்லவிவைநமக்குப் பாவி யேனுவியைவாட்டஞ்செய்யும், கொண்டல்மணிநிறவண்ணர் மன்னுகுறுங்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின். ௫

1793 எல்லியுநன்பகலுமிருந்தேயேசிலுமேசுகவந்திழையார்,நல் லரவர்திறம்நாமறியோம், நாண்மடமச்சம்நமக்கிங்கில்லை, வல்லனசொல்லிமகிழ்வரேனும் மாமணிவண்ணரைநாம்மற வோம், கொல்லைவளரிளமுல்லைபுல்குகுறுங்குடிக்கேயென் னையுய்த்திடுமின். ௬

1794 செங்கணெடியகரியமேனித் தேவரொருவரிங்கேபுகுந்து, என்-அங்கமெலியவளைகழலஆதுகொலோவென்றுசொன்ன பின்னை, ஐங்கணைவில்லிதன்னாண்மையென்னோடாடுமதனை யறியமாட்டேன், கொங்கலர்தண்பணைசூழ்புறவில் குறுங் குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின். ௭

1795 கேவல்மன்றுகடவினோசை கேண்மின்களாயன்கை ஆம்பல் வந்து, என்-ஆவியளவுமணைந்துநிற்கு மன்றியும்ஐந்துகணை

தெரிந்திட்டு, ஏவலங்காட்டியிவனொருவ னிப்படியே புகுந்தெய்திடாமுன்,கோவலர்கூத்தன்குறிப்பறிந்துகுறுங் குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின். அ

1796 சோத்தெனநின்றுதொழவிரங்கான் தொன்னலங்கொண் டெனக்குஇன்றுகாறும், போர்ப்பதோர்பொற்படம்தந்து போனான்போயினவூரறியேன், என்கொங்கை-மூத்திடுகின் றனமற்றவன்றன்மொய்யகலமணையாதுவாளா,கூத்தனிமை யவர்கோன்விரும்புங்குறுங்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின்.

1797 *செற்றவன்தென்னிலங்கைமலங்கத்தேவர்பிரான்திருமாம களைப்-பெற்றும்,என்நெஞ்சகம்கோயில்கொண்டபேருளா ளன்பெருமைபேசக் - கற்றவன், காமருசீர்க்கலியன் கண் ணகத்தும்மனத்துமகலாக்-கொற்றவன்,முற்றுலகாளிநின்ற குறுங்குடிக்கேயென்னையுய்த்திடுமின். ௧௦

தவளத் தாதவிழ் காலே கருமணி திண்டிமில் எல்வி செங்கண் கேவலம் சோத்தெனச் செற்றவன் அக்கு.

6. அக்கும்புலியின்

திருக்குறுங்குடி

1798 *அக்கும்புலியினதளுமுடையார் அவரோருவர்,
பக்கம்நிற்கநின்ற பண்பரூர்போலும்,
தக்கமரத்தின் தாழ்சினையேறி, தாய்வாயில்
கொக்கின்பிள்ளைவெள்ளிறவுண்ணும் குறுங்குடியே. ௧

1799 துங்காரரவத்திரைவந்துலவத் தொடுகடலுள்,
பொங்காரரவில்துயிலும் புனிதரூர்போலும்,
செங்காலன்னம்திகழ்தண்பணையில்பெடையோடும்,
கொங்கார்கமலத்தலரில் சேரும்குறுங்குடியே. ௨

1800 வாழக்கண்டோம்வந்து காண்மின்தொண்டீர்காள்,
கேழல்செங்கண்மாமுகில் வண்ணர்மருவுமூர்,
ஏழைச்செங்கால்இன்துணை நாரைக்கிரைதேடி,
கூழைப்பார்வைக்கார்வயல்மேயும்குறுங்குடியே. ௩

1801 சிரமுனைந்துமைந்தும்சிந்தச்சென்று, அரக்கன்
உரமும்கரமும்துணித்த வுரவோனூர்போலும்,
இரவும்பகலுமீன்தேன்முரல, மன்றெல்லாம்
குரவின்பூவேதான்மண நாறுங்குறுங்குடியே. ௪

1802 கவ்வைக்களிற்றுமன்னர் மாளக்கலிமாந்தேர்
ஐவர்க்காய், அன்றமரிலுய்த்தானூர்போலும்,
மைவைத்திலங்குகண்ணார்தங்கள் மொழியொப்பான்,
கொவ்வைக்கனிவாய்க் கிள்ளைபேசும்குறுங்குடியே. ரு

1803 தீநீர்வண்ணமாமலர் கொண்டுவிரையேந்தி,
தூநீர்பரவித்தொழுமி னெழுமின்தொண்டர்காள்,
மாநீர்வண்ணன்மருவியுறையுமிடம், வானில்
கூனீர்மதியைமாடம்தீண்டும் குறுங்குடியே. சு

1804 வல்லிச்சிறுநுண்ணிடையாரிடை நீர்வைக்கின்ற,
அல்லல்சிந்தைதவிர அடைமினடியீர்காள்,
சொல்லில்திருவேயனையார் கனிவாயெயிறொப்பான்,
கொல்லைமுல்லை மெல்லரும்பீனும் குறுங்குடியே. எ

1805 நாராரிண்டைநாண்மலர் கொண்டுநம்தமர்காள்,
ஆராவன்போ டெம்பெருமானூரடைமின்கள்,
தாராவாரும்வார்புனல்மேய்ந்து வயல்வாழும்,
கூர்வாய்நாரை பேடையொடாடும்குறுங்குடியே. அ

1806 நின்றவினையும்துயரும்கெட மாமலரேந்தி,
சென்றுபணிமினேழுமின் தொழுமின்தொண்டர்காள்,
என்றுமிரவும்பகலும் வரிவண்டிசைபாட,
குன்றின்முல்லைமன்றிடைநாறும் குறுங்குடியே. கூ

1807 *சிலையாலிலங்கைசெற்றான் மற்றோர்சினவேழம்,
கொலையார்கொம்புகொண்டான் மேயகுறுங்குடிமேல்,
கலையார்பனுவல்வல்லான் கலியனொலிமாலை,
நிலையார்பாடல்பாடப் பாவம்நில்லாவே. கய

அக்கு துங்கார் வாழ சிரமுன் கவ்வை தீநீர் வல்லி நாரார் நின்ற சிலை தந்தை.

7. தந்தைதாய்

திருவல்லவாழ்

1808 *தந்தைதாய்மக்களே சுற்றமென்றுற்றவர்பற்றிநின்ற,
பந்தமார்வாழ்க்கையை நொந்துநீபழியெனக்கருதினையேல்,
அந்தமாயாதியா யாதிக்குமாதியாயாயனுய,
மைந்தனர்வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லியாய்மருவுநெஞ்சே.

1809 மின்னுமாவல்லியும்வஞ்சியும்வென்றநுண்ணிடைநுடங்கும்,
அன்னமென்னடையினர்கலவியை யருவருத்தஞ்சினையேல்,
துன்னுமாமணிமுடிப்பஞ்சவர்க்காகி முன்தூதுசென்ற,
மன்னனர்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லியாய்மருவுநெஞ்சே.

1810 பூணுலாமென்முலைப்பாவைமார் பொய்யினைமெய்யிதென்று,
பேணுவார்பேசுமப்பேச்சை நீ பிழையெனக்கருதினையேல்,
நீணிலாவெண்குடைவாணனர் வேள்வியில்மண்ணிரந்த,
மாணியார்வல்லவாழ் செரல்லுமாவல்லியாய்மருவுநெஞ்சே.

1811 பண்ணுலாமென்மொழிப்பாவைமார் பணைமுலையணைதுநா
மென்று, எண்ணுவாரெண்ணமதொழித்து நீபிழைத்துய்
யக்கருதினையேல், விண்ணுளார்விண்ணின் மீ தி ய ன் ற
வேங்கடத்துளார், வளங்கொள்முந்நீர் - வண்ணனர் வல்ல
வாழ் சொல்லுமாவல்லியாய்மருவுநெஞ்சே. ச

1812 மஞ்சுதோய்வெண்குடைமன்னராய்வாரணம்சூழவாழ்ந்தார்,
துஞ்சினரென்பதோர்சொல்லை நீதுயரெனக்கருதினையேல்,
நஞ்சுதோய்கொங்கைமேலங்கைவாய்வைத்தவள்நாளையுண்ட,
மஞ்சனர்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லியாய்மருவுநெஞ்சே.

1813 உருவினர்பிறவிசேரூன்பொதிநரம்புதோல்குரம்பையுள்புக்கு,
அருவிநோய்செய்துநின்றைவர்தாம்வாழ்வதற்கஞ்சினையேல்,
திருவினர்வேதநான் கைந்துதீவேள்வியோடங்கமாறும்,
மருவினர்வல்லவாழ் சொல்லுமாவல்லியாய்மருவுநெஞ்சே.

1814 நோயெலாம்பெய்ததோராக்கையை மெய்யெனக்கொண்டு,
வாளா - பேயர்தாம் பேசுமப்பேச்சை நீபிழையெனக்கருதி

ணுயேல், தீயுலாவெங்கதிர்த்திங்களாய் மங்குல்வானுகி நின்ற, மாயனூர்வல்லவாழ்சொல்லுமா வல்லையாய்மருவு நெஞ்சே. எ

1815 மஞ்சுசேர்வானெரிநீர்நிலம்காலிவைமயங்கிநின்ற,
அஞ்சுசேராக்கையையரணமன்றென்றுய்யக்கருதிணுயேல்,
சந்துசேர்மென்முலைப்பொன்மலர்ப்பாவையும்தாமும்,நாளும்
வந்துசேர்வல்லவாழ்சொல்லுமா வல்லையாய்மருவுநெஞ்சே.

1816 வெள்ளியார்பிண்டியார் போதியாரென்றிவரோதுகின்ற,
கள்ளநூல்தன்னையும் கருமமன்றென்றுய்யக்கருதிணுயேல்,
தெள்ளியார்கைதொழும்தேவனுர் மாமுநீரமுதுதந்த,
வள்ளலார்வல்லவாழ்சொல்லுமாவல்லையாய்மருவுநெஞ்சே.

1817 *மறைவலார்குறைவிலாருறையுமூர்வல்லவாழடிகள்தம்மை,
சிறைகுலாவண்டறைசோலைசூழ் கோலநீளாலிநாடன்,
கறையுலாவேல்வல்லகலியன் வாயொலியிவைகற்றுவல்லார்,
இறைவராயிருநிலம்காவல் பூண்டின்பநன்கெய்துவாரே. க0

தந்தை **மின்** பூண் பண் மஞ்சு உரு நோய் மஞ்சுசேர் வெள்ளியார் மறை முந்துற.

8. முந்துற

திருமாலிருஞ்சோலை

1818 *முந்துறவுரைக்கேன் விரைக்குழல்மடவார்கலவியைவிடு தடுமாறல், அந்தரமேழுமலைகடலேழுமாயவெம் மடிகள் தம்கோயில், சந்தொடுமணியுமணிமயில்தழையும் தழூவி வந்தருவிகள்நிரந்து, வந்திழிசாரல்மாலிருஞ்சோலை வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே. க

1819 இண்டையும்புனலும் கொண்டிடையின்றி யெழுமினே தொழுதுமென்று, இமையோர்-அண்டரும்பரவவரவணைத் துயின்றசுடர்முடிக்கடவுள்தம்கோயில், விண்டலர்தூளி வேய்வளர்புறவில்விரைமலர்க்குறிஞ்சியின்நறுந்தேன், வண்டமர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே.

1820 பிணிவளராக்கைநீங்கநின்றேத்தப்பெருநிலமருளில்முன்ன ருளி, அணிவளர்குறளாயகலிடமுழுதுமளந்தவெம்மடிகள் தம்கோயில், கணிவளர்வேங்கைநெடுநிலமதனில்குறவர் தம்கவணிடைத்துரந்த, மணிவளர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே. ௩

1821 சூர்மையிலாயபேய்முலைசுவைத்துச்சுடுசரமடுசிலைத்துரந்து, நீர்மையிலாததாடகைமாள நினைந்தவர்மனம் கொண்ட கோயில், கார்மலிவேங்கைகோங்கலர்புறவில்கடிமலர்கு றிஞ்சியின்நறுந்தேன், வார்புனல்சூழ்தண்மாலிருஞ்சோலை வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே. ௪

1822 வணங்கலிலரக்கன்செருக்களத்தவியமணிமுடியொருபதும் புரள,அணங்கெழுந்தவன்றன்கவந்தம்நின்றுடஅமர்செய்த வடிகள்தம்கோயில், பிணங்கலில்நெடுவேய்நுதிமுகம் கிழிப்பப் பிரசம்வந்திழிதர, பெருந்தேன் - மணங்கமழ்சா ரல்மாலிருஞ்சோலை வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே. ரு

1823 விடங்கலந்தமர்ந்தஅரவணைத்துயின்று விளங்கனிக்கிளங் கன்றுவிசிறி, குடங்கலந்தாடிக்குரவைமுன்கோத்த கூத்த வெம்மடிகள்தம்கோயில், தடங்கடல்முகந்து விசும் பிடைப்பிளிறத் தடவரைக்களிறென்றுமுனிந்து, மடங்கல் நின்றதிரும்மாலிருஞ்சோலை வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே.

1824 தேனுகனுவிபோயுகவங்கோர் செழுந்திரள்பனங்கனியுதிர, தானுகந்தெறிந்ததடங்கடல்வண்ணரெண்ணிமுனிடங்கொ ண்டகோயில், வானகச்சோலைமரதகச்சாயல் மாமணிக் கல்லதர்நிறைந்து, மானுகர்சாரல்மாலிருஞ் சோலைவணங்கு தும்வாமடநெஞ்சே. எ

1825 பூதமிகுவிசும்பில்புணரிசென்றணவப்பெருகடலரவணைத் துயின்று, பதமிகுபரியின்மிகுசினம்தவிர்த்தபனிமுகில் வண்ணர்தம்கோயில், கதமிகுசினத்தகடதடக்களிற்றின் கவுள்வழிகளிவண்டுபருக, மதமிகுசாரல்மாலிருஞ்சோலை வணங்குதும்வாமடநெஞ்சே. அ

1826 புந்தியில்சமணர்புத்தரென்றிவர்க ளொத்தனபேசவுமுகந்திட்டு,எந்தைபெம்மானுரிமையவர்தலைவரெண்ணிமுனிடங்கொண்டகோயில், சந்தனப்பொழிலின்தாழ்சினைநீழல்தாழ்வரைமகளிர்கள்நாளும், மந்திரத்திறைஞ்சும்மாலிருஞ்சோலைவணங்குதும்வாமடநெஞ்சே. கூ

1827 *வண்டமர்சாரல்மாலிருஞ்சோலை மாமணிவண்ணரைவணங்கும்,தொண்டரைப்பரவும்சுடரொளிநெடுவேல்சூழ் வயலாலிநன்னாடன், கண்டல்நல்வேலிமங்கையர்தலைவன்கலியன்வாயொலிசெய்தபனுவல், கொண்டிவைபாடும்தவமுடையார்களாள்வரிக்குரைகடலுலகே. கo

முந்துற இண்டைபிணி சூர்மை வணங்கலில்விடம் தேனுகன் புதம் புந்தி வண்டமர் மூவர்.

9. மூவரில்

திருமாலிருஞ்சோலை

1828 *மூவரில்முன்முதல்வன்முழங்கார்கடலுள்கிடந்து,
பூவலருந்திதன்னுள் புவனம்படைத்துண்டுமிழ்ந்த,
தேவர்கள்நாயகனைத் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
கோவலர்கோவிந்தனைக் கொடியேரிடைகூடுங்கொலோ. க

1829 *புனைவளர்பூம்பொழிலார் பொன்னிசூழரங்கநகருள்
முனைவனை, மூவுலகும்படைத்த முதல்மூர்த்திதன்னை,
சினைவளர்பூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்றான்,
கனைகழல்காணுங்கொலோகயல் கண்ணியெம்காரிகையே.

1830 உண்டுலகேழினையு மொருபாலகனாலிலைமேல்,
கண்டுயில்கொண்டுகந்த கருமாணிக்கமாமலையை,
திண்டிறல்மாகரிசேர் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
அண்டர்தம்கோவினை யின்றணுகுங்கொலென்னுயிழையே.

1831 சிங்கமதாயவுணன்திறலாகம் முன்கீண்டுகந்த,
பங்கயமாமலர்க்கண்பரனை யெம்பரஞ்சுடரை
திங்கள்நன்மாமுகில்சேர்திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
நங்கள்பிரானையின்று நணுகுங்கொலென்நன்னுதலே. ச

1832 தானவன்வேள்விதன்னில் தனியேகுறளாய்நிமிர்ந்து,
வானமும்மண்ணகமு மளந்ததிரிவிக்கிரமன்,
தேனமர்பூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
வானவர்கோனையின்று வணங்கித்தொழவல்லள்கொலோ.

1833 *நேசமிலாதவர்க்கும் நினையாதவர்க்கும்மரியான்,
வாசமலர்ப்பொழில்சூழ் வடமாமதுரைப்பிறந்தான்,
தேசமெல்லாம்வணங்கும் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
கேசவநம்பிதன்னைக்கெண்டையொண்கண்ணிகாணுங்கொலோ.

1834 புள்ளினைவாய்பிளந்து பொருமாகரிகொம்பொசித்து,
கள்ளச்சகடுதைத்த கருமாணிக்கமாமலையை,
தெள்ளருவிகொழிக்கும் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
வள்ளலைவாணுதலாள் வணங்கித்தொழவல்லள்கொலோ.

1835 *பார்த்தனுக்கன்றருளிப் பாரதத்தொருதேர்முன்னின்று,
காத்தவன்றன்னைவிண்ணோர் கருமாணிக்கமாமலையை,
தீர்த்தனைப்பூம்பொழில்சூழ் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
மூர்த்தியைக்கைதொழவும்முடியுங்கொலென்மொய்குழற்கே.

1836 *வலம்புரியாழியனை வரையார்திரடோளன்றன்னை,
புலம்புரிநூலவனைப் பொழில்வேங்கடவேதியனை,
சிலம்பியலாறுடைய திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
நலந்திகழ்நாரணனை நணுகுங்கொலென்நன்னுதலே. கூ

1837 *தேடற்கரியவனைத் திருமாலிருஞ்சோலைநின்ற,
ஆடல்பறவையனை யணியாயிழைகாணுமென்று,
மாடக்கொடிமதிள்சூழ் மங்கையார்கலிகன்றிசொன்ன,
பாடல்பனுவல்பத்தும் பயில்வார்க்கில்லைபாவங்களே. க0

மூவர் புனை உண்டு சிங்கம் தானவன் நேசம் புள் பார்த்தன் வலம்புரி தேடற்கு எங்கள்-

10. எங்கள்

திருக்கோட்டியூர்

1838 *எங்களெம்மிறையெம்பிரா னிமையோர்க்குநாயகன், ஏத்
தங்கள் தம்மனத்துப் பிரியாதருள்புரிவான், [தடியவர்
பொங்குதண்ணருவி புதம்செய்யப்பொன்களேசிதறுமிலங்
செங்கமலமலரும் திருக்கோட்டியூரானே. [கொளி,

1839 எவ்வநோய்தவிர்ப்பா னெமக்கிறையின்னகைத்துவர்வாய்,
செவ்விதோயவல்லான் திருமாமகட்கினியான், [நிலமகள்
மௌவல்மாலைவண்டாடும்மல்லிகைமாலையோடுமணந்து,மா
தெய்வநாறவரும் திருக்கோட்டியூரானே. [ருதம்

1840 வெள்ளியான்கரியான் மணிநிறவண்ணன்விண்ணவர்தமக்கிறை,எ
கொள்ளியானுயர்ந்தா னுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான், [மக்
துள்ளுநீர்மொண்டுகொண்டுசாமரைக்கற்றைச்சந்தனமுந்தி
தெள்ளுநீர்புறவில் திருக்கோட்டியூரானே. [வந்தசை,

1841 ஏறுமேறியிலங்குமொண்மழுப்பற்றுமீசற்கிசைந்து, உடம்பி
கூறுதான்கொடுத்தான் குலமாமகட்கினியான், [லோர்
நாறுசண்பகமல்லிகைமலர்புல்கி யின்னிளவண்டு,நன்னறும்
தேறல்வாய்மடுக்கும் திருக்கோட்டியூரானே. ச

1842 வங்கமாகடல்வண்ணன்மாமணி வண்ணன்விண்ணவர்கோன்,மது
தொங்கல்நீண்முடியான் நெடியான்படிகடந்தான், [மலர்த்
மங்குல்தோய்மணிமாடவெண்கொடிமாகமீதுயர்ந்தேறி,வா
திங்கள்தானணவும் திருக்கோட்டியூரானே. [னுயர்

1843 காவலனிலங்கைக்கிறைகலங்கச்சரம்செலவுய்த்து,மற்றவன்
ஏவலம்தவிர்த்தா னென்னையாளுடையெம்பிரான்,
நாவலம்புவிமன்னர்வந்துவணங்க மாலுறைகின்றதிங்கென,
தேவர்வந்திறைஞ்சும் திருக்கோட்டியூரானே. சூ

1844 கன்றுகொண்டுவிளங்கனி யெறிந்து ஆநிரைக்கழிவென்று,
நின்றுகாத்துகந்தான் நிலமாமகட்கினியான், [மாமழை
குன்றின்முல்லையின்வாசமும் குளிர்மல்லிகைமணமுமளைந்
தென்றல்வந்துலவும் திருக்கோட்டியூரானே. [து, இளந்

1845 பூங்குருந்தொசித் தானைகாய்ந்தரிமாச்செகுத்து, அடியேனையாளு
ஈங்கென்னுள்புகுந்தானிமையோர்கள்தம்பெருமான், [கந்து
தூங்குதண்பலவின்கனிதொகுவாழையின்கனியொடுமாங்கனி
தேங்குதண்புனல்சூழ் திருக்கோட்டியூரானே. அ

1846 கோவையின்தமிழ்பாடுவார் குடமாடுவார் தடமாமலர்மிசை,
மேவுநான்முகனில் விளங்குபுரிநூலர்,
மேவுநான்மறைவாணர் ஐவகைவேள்வியாறங்கம் வல்லவர்
தேவதேவபிரான் திருக்கோட்டியூரானே. [தொழும்,

1847 *ஆலுமாவலவன்கலிகன்றி மங்கையர்தலைவன் அணிபொழி
சேல்கள்பாய்கழனித் திருக்கோட்டியூரானை, [ல்
நீலமாமுகில்வண்ணனை நெடுமாலையின் தமிழால்நினைந்த,இந்
நாலுமாறும்வல்லார்க் கிடமாகும்வானுலகே. ௧௦

எங்கள் எவ்வம் வெள்ளி ஏறுவங்கம் காவலன் கன்று பூங் கோவை ஆலும் ஒருநல்.

——

பத்தாம் பத்து

1. ஒருநல் சுற்றம்

திருநீர்மலை, திருக்கண்ணமங்கை, திருவேங்கடம், திருத்தண்கா, திருவாலி, திருநாங்கூர், திருப்பேர், திருவெள்ளறை, திருநறையூர், திருமெய்யம், திருச்சேறை, திருக்குடந்தை, திருவழுந்தை, திருவெஃகா, திருமாலிருஞ்சோலை, திருவிண்ணகர், திருக்கோட்டியூர், திருநாவாய்.

1848 *ஒருநல்சுற்ற மெனக்குயிரொண்பொருள்,
வருநல்தொல்கதி யாகியமைந்தனை,
நெருநல்கண்டது நீர்மலையின்றுபோய்,
கருநெல்சூழ்கண்ண மங்கையுள்காண்டுமே. ௧

1849 பொன்னைமாமணியை யணியார்ந்ததோர்
மின்னை, வேங்கடத்துச்சியிற்கண்டுபோய்,
என்னையாளுடையீசனை யெம்பிரான்
றன்னை, யாம்சென்றுகாண்டும்தண்காவிலே. ௨

1850 வேலையாலிலைப் பள்ளிவிரும்பிய,
பாலையாரமுதத்தினைப் பைந்துழாய்,
மாலைஆலியில்கண்டுமகிழ்ந்துபோய்,
ஞாலமுன்னியைக்காண்டும் நாங்கூரிலே. ௩

1851 துளக்கமில்சுடரை, அவுணனுடல்
பிளக்கும்மைந்தனை பேரில்வணங்கிப்போய்,
அளப்பிலாரமுதை யமரர்க்கருள்
விளக்கினை, சென்றுவெள்ளறைக்காண்டுமே. ௪

1852 சுடலையில்சுடுநீறனமர்ந்ததுஓர்
நடலைதீர்த்தவனை நறையூர்க்கண்டு, என்
உடலையுள்புகுந் துள்ளமுருக்கியுண்,
விடலையைச்சென்றுகாண்டும் மெய்யத்துள்ளே. ரு

1853 வானையாரமுதம் தந்தவள்ளலை,
தேனைநீள்வயல் சேறையில்கண்டுபோய்,
ஆனைவாட்டியருளு மமரர்தம்
கோனை, யாம்குடந்தைச்சென்றுகாண்டுமே. சு

1854 கூந்தலார்மகிழ்கோவலனாய், வெண்ணெய்
மாந்தழுந்தையில்கண்டுமகிழ்ந்துபோய்,
பாந்தள்பாழியில் பள்ளிவிரும்பிய,
வேந்தனைச்சென்றுகாண்டும்வெஃகாவுளே. எ

1855 *பத்தராவியைப் பான்மதியை, அணித்
தொத்தைமாலிருஞ் சோலைத்தொழுதுபோய்,
முத்தினிமணியை மணிமாணிக்க
வித்தினை, சென்றுவிண்ணகர்க்காண்டுமே. அ

1856 கம்பமாகளிறஞ்சிக்கலங்க, ஓர்
கொம்புகொண்ட குரைகழல்கூத்தனை,
கொம்புலாம்பொழில் கோட்டியூர்க்கண்டுபோய்,
நம்பனைச்சென்றுகாண்டும் நாவாயுளே. கூ

1857 பெற்றமாளியைப் பேரில்மணாளனை,
கற்றநூல் கலிகன்றியுரைசெய்த,
சொல்திறமிவை சொல்லியதொண்டர்கட்கு,
அற்றமில்லை யண்டமவர்க்காட்சியே. க0

ஒரு பொன் வேலை துளக்கம் சுடலை வான் கூந்தல் பத்தர் கம்பம் பெற்றம் இரக்கம்.

2. இரக்கமின்றி

சக்கரவர்த்தித்திருமகன் விஷயம்

1858 *இரக்கமின்றியெங்கோன்செய்ததீமை
யிம்மையேயெமக்கெய்திற்றுக்காணீர்,
பரக்கயாமின்றுரைத்தென்இராவணன்
பட்டனனினியாவர்க்குரைக்கோம்,

குரக்குநாயகர்கா ளிளங்கோவே
கோலவல்விலிராமபிரானே,
அரக்கராடழைப் பாரில்லைநாங்கள்
அஞ்சினேந்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. க

1859 பத்துநீண்முடியுமவற்றிரட்டிப்
பாழித்தோளும்படைத்தவன்செல்வம்,
சித்தம்மங்கையர்பால்வைத்துக்கெட்டான்
செய்வதொன்றறியாவடியோங்கள்,
ஒத்ததோளிரண்டுமொருமுடியும்
ஒருவர்தம்திறத்தோமன்றிவாழ்ந்தோம்,
அத்தவெம்பெருமானெம்மைக்கொல்லே
லஞ்சினேம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. உ

1860 தண்டகாரணியம் புகுந்தன்று
தையலைத்தகவிலியெங்கோமான்,
கொண்டுபோந்துகெட்டான் எமக்கிங்கோர்
குற்றமில்லைக்கொல்லேல்குலவேந்தே,
பெண்டிரால்கெடுமிக்குடிதன்னைப்
பேசுகின்றதென் தாசரதீ, உன்
அண்டவாணருகப்பதேசெய்தா
யஞ்சினேம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. ங

1861 எஞ்சலிலிலங்கைக்கிறை யெங்கோன்
றன்னைமுன்பணிந்து, எங்கள்கண்முகப்பே
நஞ்சுதானரக்கர்குடிக்கென்று
நங்கையையவன் தம்பியேசொன்னான்,
விஞ்சைவானவர் வேண்டிற்றேபட்டோம்
வேரிவார்பொழில்மாமயிலன்ன,
அஞ்சலோதியைக்கொண்டுநடமி
னஞ்சினேம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. ச

1862 செம்பொன்நீண்முடி யெங்களிராவணன்
சீதையென்பதோர்தெய்வம்கொணர்ந்து,
வம்புலாம்கடிகாவில்சிறையா
வைத்ததே குற்றமாயிற்றுக்காணீர்,

கும்பனோடு நிகும்பனும்பட்டான்
கூற்றம்மானிடமாய்வந்துதோன்றி,
அம்பினாலெம்மைக்கொன் றிடுகின்ற
தஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. ரு

1863 ஓதமாகடலைக்கடந்தேறி
யுயர்கொள்மாக்கடிகாவையிறுத்து,
காதல்மக்களும்சுற்றமுங்கொன்று
கடியிலங்கைமலங்கவெரித்து
தூதுவந்தகுரங்குக்கே உங்கள்
தோன்றல்தேவியைவிட்டுக்கொடாதே,
ஆதர்நின்றுபடுகின்றதந்தோ
அஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. சு

1864 தாழமின்றிமுந்நீரையஞ்ஞான்று
தகைந்ததேகண்டு வஞ்சிநுண்மருங்குல்,
மாழைமான்மடநோக்கியைவிட்டு
வாழகிலாமதியின்மனத்தானை,
ஏழையையிலங்கைக்கிறைதன்னை
யெங்களையொழியக்கொலையவனை,
சூழுமாநினை மாமணிவண்ணா
சொல்லினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. எ

1865 மனங்கொண்டேறும்மண்டோதரிமுதலா
அங்கயல்கண்ணினார்களிருப்ப,
தனங்கொள்மென்முலைநோக்கமொழிந்து
தஞ்சமேசிலதாபதரென்று,
புனங்கொள்மென்மயிலைச்சிறைவைத்த
புன்மையாளன்நெஞ்சில்புகவெய்த,
அனங்கனன்னதிண்டோளெம்மிராமற்
கஞ்சினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. அ

1866 புரங்கள்மூன்றுமோர்மாத்திரைப்போதில்
பொங்கெரிக்கிரைகண்டவனம்பில்,
சரங்களேகொடிதாயடுகின்ற
சாம்பவானுடன் நிற்கத்தொழுதோம்,

இரங்குநீயெமக்கெந்தைபிரானே
இலங்குவெங்கதிரோன்சிறுவா,
குரங்குகட்கரசே யெம்மைக்கொல்லேல்
கூறினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. ௯

1867 *அங்கவ்வானவர்க்காகுலம்தீர
அணியிலங்கையழித்தவன்றன்னை,
பொங்குமாவலவன்கலிகன்றி
புகன்றபொங்கத்தங்கொண்டு, இவ்வுலகினில்
எங்கும்பாடிநின்றாடுமின்தொண்டீர்
இம்மையேயிடரில்லை, இறந்தால்
தங்குமூரண்டமேகண்டுகொண்மின்
சாற்றினோம்தடம்பொங்கத்தம்பொங்கோ. ௧௦

இரக்கம் பத்து தண்டகா எஞ்சல் செம்பொன் ஓதம் தாழம் மனம் புரம் அங்கு ஏத்து.

3. ஏத்துகின்றோம்

இதுவுமது

1868 *ஏத்துகின்றோம்நாத்தழும்ப இராமன்திருநாமம்,
சோத்தநம்பீசுக்கிரீவா வும்மைத்தொழுகின்றோம்,
வார்த்தைபேசீரெம்மை யுங்கள்வானரம்கொல்லாமே,
கூத்தர்போலஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. ௧

1869 எம்பிரானேயென்னையாள்வா யென்றென்றலற்றாதே,
அம்பின்வாய்ப்பட்டாற்றகில்லா திந்திரசித்தழிந்தான்,
நம்பி அநுமா சுக்கிரீவா அங்கதனே நளனே,
கும்பகர்ணன்பட்டுப்போனான் குழமணிதூரமே. ௨

1870 ஞாலமாளுமுங்கள்கோமா னெங்களிராவணற்கு
காலனாகிவந்தவா கண்டஞ்சிக் கருமுகில்போல்,
நீலன்வாழ்க சுடேணன்வாழ்க அங்கதன்வாழ்கவென்று,
கோலமாகஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. ௩

1871 மணங்கள்நாறும்வார்குழலார் மாதர்களாதரத்தை,
புணர்ந்தசிந்தைப்புன்மையாளன்பொன்ற வரிசிலையால்,
கணங்களுண்ணவாளியாண்ட காவலனுக்கிளையோன்,
குணங்கள்பாடியாடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. ௪

1872 வென்றிதந்தோம் மானம்வேண்டோம் தானமெமக்காக,
இன்றுதம்பினெங்கள்வாணு ளெம்பெருமான்தமர்காள்,
நின்றுகாணீர்கண்களார நீரெம்மைக்கொல்லாதே,
குன்றுபோலஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. ரு

1873 கல்லின்முந்நீர்மாற்றிவந்து காவல்கடந்து, இலங்கை
அல்லல்செய்தானுங்கள் கோமா னெம்மையமர்க்களத்து,
வெல்லகில்லாதஞ்சினோங்காண் வெங்கதிரோன்சிறுவா,
கொல்லவேண்டா ஆடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. சு

1874 மாற்றமாவதித்தனையே வம்மின் அரக்கருள்ளீர்,
சீற்றம்நும்மேல்தீரவேண்டில் சேவகம்பேசாதே,
ஆற்றல்சான்றதொல்பிறப்பி லனுமனைவாழ்கவென்று,
கூற்றமன்னார்காண ஆடீர் குழமணிதூரமே. எ

1875 கவளயானைப்பாய்புரவித் தேரோடரக்கரெல்லாம்
துவள, வென்றவென்றியாளன்றன் தமர்கொல்லாமே,
தவளமாடநீடயோத்திக் காவலன்றன்சிறுவன்,
குவளைவண்ணன்காண ஆடீர் குழமணிதூரமே. அ

1876 ஏடொத்தேந்தும்நீளிலைவே லெங்களிராவணனார்
ஓடிப்போனார், நாங்களெய்த்தோ முய்வதோர்காரணத்தால்,
சூடிப்போந்தோம் உங்கள்கோமானாணை தொடரேல்மின்,
கூடிக்கூடியாடுகின்றோம் குழமணிதூரமே. கூ

1877 *வென்றதொல்சீர்த்தென்னிலங்கை வெஞ்சமத்து, அன்றஅரக்கர்
குன்றமன்னாராடியுய்ந்த குழமணிதூரத்தை,
கன்றிநெய்ந்நீர்நின்றவேற்கைக் கலியனொலிமாலை,
ஒன்றுமொன்றுமைந்துமூன்றும் பாடிநின்றாடுமினே. க௦

ஏத்தெம்பிரான் ஞாலம் மணம் வென்றி கல்லின் மாற்றம் கவள ஏடு வென்ற சந்தம்.

4. சந்தமலர்க்குழல்

கண்ணன் விஷயம்

1878 *சந்தமலர்க்குழல்தாழத் தானுகந்தோடித்தனியே
வந்து, என்முலைத்தடந்தன்னைவாங்கி நின்வாயில்மடுத்து,
நந்தன்பெறப்பெற்றநம்பீ நானுகந்துண்ணுமமுதே,
எந்தைபெருமானேயுண்ணா யென்னம்மம்சேமமுண்ணாயே.

1879 வங்கமறிகடல்வண்ணா மாமுகிலையொக்கும்நம்பீ,
செங்கணெடியதிருவே செங்கமலம்புரைவாயா,
கொங்கைசுரந்திடவுன்னைக் கூவியுங்காணாதிருந்தேன்,
எங்கிருந்தாயர்களோடுமென் விளையாடுகின்றாயே. ௨

1880 திருவில்பொலிந்தவெழிலா ராயர்தம்பிள்ளைகளோடு,
தெருவில்திளைக்கின்றநம்பீ செய்கின்றதீமைகள்கண்டிட்டு,
உருகியென்கொங்கையின் தீம்பா லோட்டந்துபாய்ந்திடுகின்ற,
மருவிக்குடங்காலிருந்து வாய்முலையுண்ணநீவாராய், ௩

1881 மக்கள்பெறுதவம்போலும் வையத்துவாழும்மடவார்,
மக்கள்பிறர்கண்ணுக் கொக்கும்முதல்வா மதக்களிறன்னாய்,
செக்கரிளம்பிறைதன்னைவாங்கி நின்கையில்தருவன்,
ஒக்கலைமேலிருந்தம்ம முகந்தினிதுண்ணநீவாராய். ௪

1882 மைத்தகருங்குஞ்சிமைந்தா மாமருதூடுநடந்தாய்,
வித்தகனே விரையாதே வெண்ணெய்விழுங்கும்விகிர்தர்,
இத்தனைபோதன்றியென்றன் கொங்கைசுரந்திருக்ககில்லா,
உத்தமனே அம்மமுண்ணாய் உலகளந்தாயம்மமுண்ணாய். ௫

1883 பிள்ளைகள்செய்வனசெய்யாய் பேசில்பெரிதும்வலியை
கள்ளம்மனத்திலுடையை காணவேதீமைகள்செய்தி,
உள்ளமுருகியென்கொங்கையோட்டந்துபாய்ந்திடுகின்ற,
பள்ளிக்குறிப்புச்செய்யாதே பாலமுதுண்ணநீவாராய். ௬

1884 தன்மகனாகவன்பேய்ச்சி தான்முலையுண்ணக்கொடுக்க,
வன்மகனாயவளாவிவாங்கி முலையுண்டநம்பி,
நன்மகளாய்மகளோடு நானிலமங்கைமணாளா,
என்மகனேயம்மமுண்ணா யென்னம்மம் சேமமுண்ணாயே.

1885 உந்தமடிகள்முனிவர் உன்னைநானென்கையில்கோலால்,
நொந்திடமோதவுங்கில்லேன் உங்கள்தமாநிரையெல்லாம்,
வந்துபுகுதரும்போது வானிடைத்தெய்வங்கள்காண,
அந்தியம்போதங்குநில்லே லாழியங்கையனேவாராய். ௮

1886 பெற்றத்தலைவனெங்கோமான் பேரருளாளன்மதலாய்,
சுற்றக்குழாத்திளங்கோவே தோன்றியதொல்புகழாளா,
கற்றினந்தோறும்மறித்துக் கானம்திரிந்தகளிறே,
எற்றுக்கென்னம்மமுண்ணாதே யெம்பெருமானிருந்தாயே.

1887 *இம்மையிடர்கெடவேண்டி யேந்தெழில்தோள்கலிகன்றி,
செம்மைப்பனுவல் நூல்கொண்டுசெங்கணெடியவன்றன்னை,
அம்மமுண்ணென் றுரைக்கின்றபாடலிவையைந்மைந்தும்,
மெய்ம்மைமனத்துவைத்தேத்த விண்ணவராகலுமாமே.

சந்தம் வங்கம் திருவில் மக்கள் மைத்த பிள்ளை தன்மகன் உந்தம் பெற்ற இம்மை பூங்கோதை.

5. பூங்கோதை

சப்பாணிப் பருவம்

1888 *பூங்கோதையாய்ச்சி கடைவெண்ணெய்புக்குண்ண,
ஆங்கவளார்த்துப் புடைக்கப்புடையுண்டு,
ஏங்கியிருந்து சிணுங்கிவிளையாடும்,
ஓங்கோதவண்ணனேசப்பாணி
ஒளிமணிவண்ணனேசப்பாணி. க

1889 தாயர்மனங்கள்தடிப்பத் தயிர்நெய்யுண்
டேயெம்பிராக்கள், இருநிலத்தெங்கள் தம்,
ஆயரழக அடிகள், அரவிந்த
வாயவனேகொட்டாய்சப்பாணி
மால்வண்ணனேகொட்டாய்சப்பாணி. உ

1890 தாம்மோருருட்டித்தயிர்நெய்விழுங்கிட்டு,
தாமோதவழ்வரென் றுய்ச்சியர்தாம்பினால்,
தாமோதரக்கையா லார்க்கத்தழும்பிருந்த,
தாமோதராகொட்டாய்சப்பாணி
தாமரைக்கண்ணனேசப்பாணி. ௩

1891 பெற்றார்தளைகழலப் பேர்ந்தங்கயலிடத்து,
உற்றாரொருவருமின்றியுலகினில்,
மற்றாருமஞ்சப்போய் வஞ்சப்பெண்நஞ்சுண்ட,
கற்றாயனேகொட்டாய் சப்பாணி
கார்வண்ணனேகொட்டாய்சப்பாணி. ௪

1892 சோத்தெனநின்னைத் தொழுவன்வரந்தா,
பேய்ச்சிமுலையுண்டபிள்ளாய், பெரியன

ஆய்ச்சியரப்பம்தருவர், அவர்க்காகச்
சாற்றியோராயிரம்சப்பாணி
தடங்கைகளால்கொட்டாய்சப்பாணி. ரு

1893 கேவலமன்றுன்வயிறு, வயிற்றுக்கு
நான் பலவப்பம்தருவன், கருவிளைப்
பூவலர்நீண்முடி நந்தன்றன்போரேறே,
கோவலனேகொட்டாய்சப்பாணி
குடமாடீகொட்டாய்சப்பாணி. சா

1894 புள்ளினைவாய்பிளந்து பூங்குருந்தம்சாய்த்து,
துள்ளிவிளையாடித் தூங்குறிவெண்ணெயை,
அள்ளியகையா லடியேன்முலைநெருடும்,
பிள்ளைப்பிரான்கொட்டாய்சப்பாணி
பேய்முலையுண்டானேசப்பாணி. எ

1895 யாயும்பிறரு மறியாதயாமத்து,
மாயவலவைப்பெண் வந்துமுலைதர,
பேயென்றவளைப்பிடித்துயிரையுண்ட,
வாயவனேகொட்டாய்சப்பாணி
மால்வண்ணனேகொட்டாய்சப்பாணி. அ

1896 கள்ளக்குழவியாய்க் காலால்சகடத்தை,
தள்ளியுதைத்திட்டுத் தாயாய்வருவாளை,
மெள்ளத்தொடர்ந்துபிடித்தாருயிருண்ட,
வள்ளலேகொட்டாய்சப்பாணி
மால்வண்ணனேகொட்டாய்சப்பாணி. சு

1897 *காரார்புயல்கைக் கலிகன்றிமங்கையர்கோன்,
பேராளன்நெஞ்சில் பிரியாதிடங்கொண்ட
சீராளா, செந்தாமரைக்கண்ணா தண்டுழாய்த்
தாராளா, கொட்டாய்சப்பாணி
தடமார்வாகொட்டாய்சப்பாணி. க0

பூங்கோதை தாயர் தாம் மோர் பெற்றூர் சோத்தென கேவலம் புள் யாயும் கள்ளக்காரார் எங்கானும்.

6. எங்கானும்

மாயன் வெண்ணெயுண்ட மாட்சிமை

1898 *எங்கானுமீதொப்பதோர்மாயமுண்டே
நரநாரணனாயுலகத்தறநூல்,
சிங்காமைவிரித்தவனெம்பெருமான்
அதுவன்றியும்செஞ்சுடரும்நிலனும்,
பொங்கார்கடலும்பொருப்பும்நெருப்பும்
நெருக்கிப்புகப்பொன்மிடறத்தனைபோது,
அங்காந்தவன்காண்மினின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே. க

1899 குன்றொன்றுமத்தாவரவமளவிக்
குரைமாகடலைக்கடைந்திட்டு, ஒருகால்
நின்றுண்டைகொண்டோட்டிவன்கூன்நிமிர
நினைத்தபெருமானதுவன்றியும்முன்,
நன்றுண்டதொல்சீர்மகரக்கடலேழ்
மலையேழுலகேழொழியாமைநம்பி,
அன்றுண்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே. உ

1900 உளைந்திட்டெழுந்த மதுகைடவர்கள்
உலப்பில்வலியாலவர்பால், வயிரம்
விளைந்திட்டதென்றெண்ணி விண்ணோர்பரவ
அவர்நாளொழித்தபெருமான்முனநாள்,
வளைந்திட்டவில்லாளி வல்வாளெயிற்று
மலைபோலவுணனுடல்வள்ளுகிரால்,
அளைந்திட்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே. ங

1901 தளர்ந்திட்டிமையோர்சரண்தாவெனத்தான்
சரணாய்முரணாயவனை, உகிரால்
பிளந்திட்டமரர்க்கருள்செய்துகந்த
பெருமான்திருமால் விரிநீருலகை,

வளர்ந்திட்டதொல்சீர்விறல்மாவலியை
மண்கொள்ளவஞ்சித்தொருமாண்குறளாய்,
அளந்திட்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே. ௪

1902 நீண்டான்குறளாய் நெடுவானளவும்
அடியார்படுமாழ்துயராயவெல்லாம்,
தீண்டாமைநினைந்திமையோரளவும்
செலவைத்தபிரானதுவன்றியும்முன்,
வேண்டாமைநமன்றமரென்தமரை
வினவப்பெறுவாரலரென்று, உலகேழ்
ஆண்டானவன்காண்மினின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே. ரு

1903 பழித்திட்டஇன்பப்பயன்பற்றறுத்துப்
பணிந்தேத்தவல்லார் துயராயவெல்லாம்,
ஒழித்திட்டவரைத்தனக்காக்கவல்ல
பெருமான்திருமாலதுவன்றியும்முன்,
தெழித்திட்டெழுந்தேஎதிர்நின்றமன்னன்
சினத்தோளவையாயிரமும்,மழுவால்
அழித்திட்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே. ௬

1904 படைத்திட்டதிவ்வைய முய்யமுனநாள்
பணிந்தேத்தவல்லார் துயராயவெல்லாம்,
துடைத்திட்டவரைத்தனக்காக்கவென்னத்
தெளியாவரக்கர்திறல்போயவிய,
மிடைத்திட்டெழுந்தகுரங்கைப்படையா
விலங்கல்புகப்பாய்ச்சிவிம்ம, கடலை
அடைத்திட்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே. எ

1905 நெறித்திட்டமென்கூழைநன்னேரிழையோ
டுடனாயவில்லென்னவல்லேயதனை,
இறுத்திட்டவளின்பமன்போடணைந்தி
டிளங்கொற்றவனாய்த்துளங்காதமுந்நீர்,

செறித்திட்டிலங்கைமலங்கவரக்கன்
செழுநீண்முடி தோளொடுதாள் துணிய,
அறுத்திட்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே. அ

1906 சுரிந்திட்டசெங்கேழுளைப் பொங்கரிமாத்
தொலையப்பிரியாது சென்றெய்தி, எய்தா
திரிந்திட்டிடங்கொண்டடங்காததன்வா
யிருகூறுசெய்தபெருமான்முனநாள்,
வரிந்திட்டவில்லால்மரமேழுமெய்து
மலைபோலுருவத்தொரிராக்கதிமூக்கு,
அரிந்திட்டவன்காண்மினின்றாய்ச்சியரால்
அளைவெண்ணெயுண்டாப்புண்டிருந்தவனே. கூ

1907 *நின்றார்முகப்புச் சிறிதும்நினையான்
வயிற்றை நிறைப்பானுறிப்பால்தயிர்நெய்,
அன்றாய்ச்சியர் வெண்ணெய்விழுங்கி யுரலோ
டாப்புண்டிருந்த பெருமானடிமேல்,
நன்றாயதொல்சீர்வயல்மங்கையர்கோன்
கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலைவல்லார்,
என்றானுமெய்தாரிடரின்பமெய்தி
யிமையோர்க்குமப்பால் செலவெய்துவாரே. க0

எங்கான் குன்றுளை தளர் நீண்டான் பழி படை செறி சுரி நின்றார் மானம்.

7. மானமுடைத்து

ஆய்ச்சியர் கண்ணனைக்குறித்து முறையிடல்

1908 *மானமுடைத்துங்களாயர்குலமதனால்பிறர்மக்கள்தம்மை
ஊனமுடையனசெய்யப்பெறாயென்றிரப்பனுரப்பகில்லேன்
நானுமுரைத்திலேன்நந்தன்பணித்திலன் நங்கைகாள்நா
னென்செய்கேன், தானுமோர்கன்னியுங்கீழையகத்துத்
தயிர்கடைகின்றான்போலும். க

1909 காலையெழுந்துகடைந்தவிம்மோர் விற்கப்போகின்றேன்
கண்டேபோனேன், மாலைநறுங்குஞ்சிநந்தன்மகனல்லால்

மற்றுவந்தாருமில்லை, மேலையகத்துநங்காய்வந்துகாண்மின் கள் வெண்ணெயேயன்று, இருந்த - பாலும்பதின்குடம் கண்டிலேன் பாவியேனென்செய்கேனென்செய்கேனே. ௨

1910 தெள்ளியவாய்ச்சிறியான்நங்கைகாள் உறிமேலைத்தடாநிறை ந்த,வெள்ளிமலையிருந்தாலொத்தவெண்ணெயைவாரிவிழுங் கியிட்டு, கள்வனுறங்குகின்றான்வந்து காண்மின்கள்கை யெல்லாம்நெய், வயிறு - பிள்ளைபரமன்று இவ்வேழுலகும் கொள்ளும் பேதையேனென்செய்கேனே. ௩

1911 மைந்நம்புவேல்கண்நல்லாள் முன்னம்பெற்றவளைவண்ண நன்மாமேனி, தன்நம்பிநம்பியுமிங்குவளர்ந்த தவனிவை செய்தறியான்,பொய்ந்நம்பிபுள்ளுவன் கள்வம்பொதியறை போகின்றவாதவழ்ந்திட்டு, இந்நம்பிநம்பியா ஆய்ச்சியர்க் குய்வில்லை யென்செய்கேனென்செய்கேனே. ௪

1912 தந்தைபுகுந்திலன்நானிங்கிருந்திலேன் தோழி மாரா ரு மில்லை, சந்தமலர்க்குழலாள் தனியேவிளையாடுமிடம்குறுகி, பந்துபறித்துத்துகில்பற்றிக் கீறிப் படிறன்படிறுசெய்யும், நந்தன்மதலைக்கிங்கென் கடவோம்நங்காய் யென்செய்கே னென்செய்கேனே. ௫

1913 மணமகள்கேள்வன்மலர்மங்கைநாயகன்நந்தன்பெற்றமதலை, அண்ணலிலைக்குழலூதிநம்சேரிக்கே யல்லிற்றான்வந்தபின் னைக், கண்மலர்சோர்ந்துமுலைவந்துவிம்மிக் கமலச்செவ் வாய்வெளுப்ப,என்மகள் வண்ணமிருக்கின்றவாநங்காயென் செய்கேனென்செய்கேனே. ௬

1914 ஆயிரம்கண்ணுடையிந்திரனாருக் கென்றாயர்விழவெடுப்ப, பாசனநல்லனபண்டிகளால்புகப்பெய்தவதனையெல்லாம், போயிருந்தங்கொருபூதவடிவுகொண்டுன்மகனின்றுநங்காய், மாயனதனையெல்லாம்முற்றவாரிவளைத்துண்டிருந்தான்போலும்.

1915 தோய்த்தயிரும்நறுநெய்யும்பாலு மோரோர்குடம்துற்றிடு மென்று, ஆய்ச்சியர்கூடியழைக்கவும்நானிதற்கெள்கியிவனை நங்காய், சோத்தம்பிரானிவைசெய்யப்பெறாயென்றிரப்ப னுரப்பகில்லேன், பேய்ச்சிமுலையுண்டபின்னை யிப்பிள்ளை யைப்பேசுவதஞ்சுவனே. ௮

1916 ஈடும்வலியுமுடைய விந்நம்பிபிறந்தவெழுதிங்களில்,
ஏடலர்கண்ணியினுனைவளர்த்தி யமுனைநீராடப்போனேன்,
சேடன்திருமறுமார்வன்கிடந்து திருவடியால், மலைபோல்
ஓடும்சகடத்தைச்சாடியபின்னை யுரப்புவதஞ்சுவனே. கூ

1917 அஞ்சுவன்சொல்லியழைத்திடநங்கைகா ளாயிரநாழிநெய்யைப், பஞ்சியமெல்லடிப்பிள்ளைகளுண்கின்றபாகந் தான் வையார்களே, கஞ்சன்கடியன்கறவெட்டுநாளிலென்கை வலத்தாதுமில்லை, நெஞ்சத்திருப்பனசெய்துவைத்தாய் நம்பீயென்செய்கேனென்செய்கேனே. க௦

1918 அங்ஙனம்தீமைகள்செய்வர்களோநம்பீ ஆயர்மடமக்களைப், பங்கயநீர்குடைந்தாடுகின்றார்கள் பின்னேசென்றொளித்திருந்து, அங்கவர்பூந்துகில்வாரிக்கொண்டிட்டரவேரிடையாரிரப்ப, மங்கைநல்லீர்வந்துகொள்மினென்றுமரமேறி யிருந்தாய்போலும். கக

1919 அச்சம்தினைத்தனையில்லையிப்பிள்ளைக்காண்மையும்சேவகமும், உச்சியில்முத்திவளர்த்தெடுத்தேனுக் குரைத்திலன் தானின்றுபோய், பச்சிலைப்பூங்கடம்பேறிவிசைகொண்டு பாய்ந்துபுக்கு, ஆயிரவாய் - நச்சழல்பொய்கையில்நாகத்தினேடு பிணங்கிநீவந்தாய்போலும். கஉ

1920 தம்பரமல்லனவாண்மைகளைத் தனியேநின்று தாம்செய்வரோ, எம்பெருமானுன்னைப்பெற்றவயிறுடையேனினியானென்செய்கேன், அம்பரமேழுமதிருமிடிகுரலங்கனற்செங்கணுடை, வம்பவிழ்கானத்துமால்விடையோடு பிணங்கிநீவந்தாய்போலும். கங

1921 *அன்னநடைமடவாய்ச்சிவயிறடித்தஞ்ச அருவரைபோல்,
மன்னுகருங்களிற்றாருயிர்வவ்விய மைந்தனை, மாகடல்சூழ்,
கன்னிநன்மாமதிள்மங்கையர்காவலன்காமருசீர்க்கலிகன்றி,
இன்னிசைமாலைகளீரேழும்வல்லவர்க் கேதுமிடரில்லையே.

மானம் காலை தெள்ளிமை தந்தை மண் ஆயிரம் தோய்த்த ஈடுஅஞ்சுவன் அங்ஙனம் அச்சம் தம்பரம் அன்ன காதில்.

8. காதில் கடிப்பு

ஆய்ச்சியின் ஊடல் திறம்

1922 *காதில்கடிப்பிட்டுக் கலிங்கமுடுத்து,
தாதுநல்லதண்ணந்துழாய்கொடணிந்து,
போதுமறுத்துப் புறமேவந்துநின்றீர்,
ஏதுக்கிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. க

1923 துவராடையுடுத்தொருசெண்டுசிலுப்பி,
கவராகமுடித்துக் கலிக்கச்சுக்கட்டி,
சுவரார்கதவின்புறமே வந்துநின்றீர்,
இவரார்இதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. உ

1924 கருளக்கொடியொன்றுடையீர் தனிப்பாகீர்,
உருளச்சகடமதுறக்கில் நிமிர்த்தீர்,
மருளைக்கொடுபாடி வந்தில்லம்புகுந்தீர்,
இருளத்திதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. ங

1925 நாமம்பலவுமுடை நாரணநம்பீ,
தாமத்துளவம்மிகநாறிடுகின்றீர்,
காமனெனப்பாடி வந்தில்லம்புகுந்தீர்,
ஏமத்திதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. ச

1926 சுற்றும்குழல்தாழச் சுரிகையணைத்து,
மற்றும்பலமாமணி பொன்கொடணிந்து,
முற்றம்புகுந்து முறுவல்செய்துநின்றீர்,
எற்றுக்கிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. ரு

1927 ஆனாயருமா னிரையுமங்கொழியக்,
கூனாயதோர்கொற்றவில் லொன்றுகையேந்திப்,
போனாரிருந்தாரையும் பார்த்துப்புகுதீர்,
ஏனோர்கள்முன்னென்னிது வென்னிதுவென்னோ. சா

1928 மல்லேபொருத திரடோள்மணவாளீர்,
அல்லேயறிந்தோம் நும்மனத்தின்கருத்தை,
சொல்லாதொழியீர் சொன்னபோதினால்வாரீர்,
எல்லேயிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. எ

1929 புக்காடரவம் பிடித்தாட்டும்புனிதீர்,
இக்காலங்கள் யாமுமக்கே தொன்றுமல்லோம்,
தக்கார்பலர்தேவிமார் சாலவுடையீர்,
எக்கேயிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. ௮

1930 ஆடியசைந்தாய் மடவாரொடுநீபோய்க்
கூடிக்குரவைபிணை கோமளப்பிள்ளாய்,
தேடித்திருமாமகள் மண்மகள் நிற்ப,
ஏடியிதுவென்னிது வென்னிதுவென்னோ. ௯

1931* அல்லிக்கமலக்கண்ணனை யங்கோராய்ச்சி
எல்லிப்பொழுதூடிய வூடல்திறத்தை,
கல்லின்மலிதோள் கலியன்சொன்னமாலை,
சொல்லித்துதிப்பாரவர் துக்கமிலரே. ௧௦

காதில் துவர் கருள நாமம் சுற்றும் ஆனாயர் மல்லை புக்கு ஆடி அல்லி புள்ளுரு.

9. புள்ளுருவாகி

நற்றாய் கண்ணனை வேண்டல்

1932* புள்ளுருவாகிநள்ளிருள்வந்த பூதனைமாள, இலங்கை
ஒள்ளெரிமண்டியுண்ணப்பணித்த வூக்கமதனைநினைந்தோ,
கள்ளவிழ்கோதைகாதலுமெங்கள் காரிகைமாதர்கருத்தும்,
பிள்ளைதன்கையில்கிண்ணமேயொக்கப்பேசுவதெந்தைபிரானே

1933 மன்றில்மலிந்துகூத்துவந்தாடி மால்விடையேழுமடர்த்து,
ஆயர் - அன்றுநடுங்க ஆநிரைகாத்த ஆண்மைகொலோவறி
யேன்நான், நின்றபிரானேநீள்கடல்வண்ணாநீயிவள்தன்னை
நின்கோயில், முன்றிலெழுந்தமுருங்கையில்தேனாம்முன்
கைவளை கவர்ந்தாயே. ௨

1934 ஆர்மலியாழிசங்கொடுபற்றி ஆற்றலையாற்றல்மிகுத்துக்,
கார்முகில்வண்ணாகஞ்சனைமுன்னம்கடந்தநின் கடுந்திறல்
தானோ, நேரிழைமாதைநித்திலத்தொத்தைநெடுங்கடல
முதனையாளை, ஆரெழில்வண்ணாஅங்கையில்வட்டாமிவ
ளெனக்கருதுகின்றாயே. ௩

1935 மல்கியதோளும்மானுரியதளு முடையவர் தமக்குமோர் பாகம், நல்கியநலமோநரகனைத்தொலைத்த கரதலத்தமைதி யின்கருத்தோ, அல்லியங்கோதையணிநிறம்கொண்டுவந்து முன்னேநின்றுபோகாய், சொல்லியென்நம்பியிவளைநீ யுங்கள்தொண்டர்கைத் தண்டென்றவாறே. ௪

1936 செருவழியாதமன்னர்கள் மாளத்தேர்வலங்கொண்டவர்செல் லும், அருவழிவானமதர்படக்கண்டஆண்மைகொலோவறி யேன்நான், திருமொழியெங்கள்தேமலர்க்கோதை சீர் மையைநினைந்திலையந்தோ, பெருவழிநாவற்கனியினுமெளி யளிவளெனப்பேசுகின்றாயே. ௫

1937 அரக்கியராகம்புல்லெனவில்லாலணிமதிளிலங்கையர்கோனை, செருக்கழித்தமரர்பணியமுன்னின்ற சேவகமோசெய்த தின்று,முருக்கிதழ்வாய்ச்சிமுன்நகைவெண்சங்கம்கொண்டு முன்னேநின்றுபோகாய், எருக்கிலைக்காகவெறிமழுவோச்ச லென்செய்வதெந்தைபிரானே. ௬

1938 ஆழியந்திண்டேரரசர்வந்திறைஞ்ச அலைகடலுலகம்முன் னுண்ட, பாழியந்தோளோராயிரம்வீழப்படைமழுப்பற்றிய வலியோ, மாழைமென்னோக்கிமணிநிறங்கொண்டு வந்து முன்னேநின்றுபோகாய், கோழிவெண்முட்டைக்கென் செய்வதெந்தாய்குறுந்தடிநெடுங்கடல்வண்ணா. ௭

1939 பொருந்தலன் ஆகம்புள்ளுவந்தேற வள்ளுகிரால்பிளந்து, அன்று - பெருந்தகைக்கிரங்கிவாலியைமுனிந்த பெருமை கொலோசெய்ததின்று, பெருந்தடங்கண்ணிசுரும்புறு கோதை பெருமையைநினைந்திலைபேசில், கருங்கடல்வண் ணாகவுள்கொண்டநீரா மிவளெனக்கருதுகின்றாயே. ௮

1940 நீரழல்வானாய்நெடுநிலங்காலாய் நின்ற நின்நீர்மையை நினைந்தோ, சீர்கெழுகோதையென்னலதிலளென்றன்ன தோர்தேற்றன்மைதானோ, பார்கெழுபவ்வத் தாரமுதனைய பாவையைப்பாவம்செய்தேனுக்கு, ஆரழலோம்புமந்தணன் தோட்டமாக நின்மனத்துவைத்தாயே. ௯

1941 *வேட்டத்தைக்கருதாதடியிணைவணங்கிமெய்ம்மைநின்றெம்பெருமானை, வாள்திறல்தானைமங்கையர்தலைவன் மானவேல்கலியன்வாயொலிகள், தோட்டலர்பைந்தார்ச்சுடர்முடியானைப்பழமொழியால்பணிந்துரைத்த, பாட்டிவைபாடப்பத்திமைபெருகிச் சித்தமும்திருவொடுமிகுமே. ௧0

புள் மன்றில் ஆர் மல்கிய செரு அரக்கியர் ஆழி பொருநீர்வேட்டத் திருத்தாய்.

10. திருத்தாய்

பறவைகளைநோக்கி மாயனை யழையெனல்

1942 *திருத்தாய்செம்போத்தே,
திருமாமகள் தன்கணவன்,
மருத்தார்தொல்புகழ்மாதவனைவரத்
திருத்தாய்செம்போத்தே. ௧

1943 கரையாய்காக்கைப்பிள்ளாய்,
கருமாமுகில்போல்நிறத்தன்,
உரையார்தொல்புகழுத்தமனைவரக்,
கரையாய்காக்கைப்பிள்ளாய். ௨

1944 கூவாய்பூங்குயிலே,
குளிர்மாரிதடுத்துகந்த,
மாவாய்கீண்டமணிவண்ணனைவரக்,
கூவாய்பூங்குயிலே. ௩

1945 கொட்டாய்பல்லிக்குட்டி,
குடமாடியுலகளந்த,
மாட்டார்பூங்குழல்மாதவனைவரக்,
கொட்டாய்பல்லிக்குட்டி. ௪

1946 சொல்லாய்பைங்கிளியே,
சுடராழிவலனுயர்த்த,
மல்லார்தோள்வடவேங்கடவனைவர,
சொல்லாய்பைங்கிளியே. ௫

1947 கோழிகூவென்னுமால்,
தோழிநானென்செய்கேன்,
ஆழிவண்ணர்வரும் பொழுதாயிற்று,
கோழிகூவென்னுமால். ௬

1948 காமற்கென்கடவேன்,
கருமாமுகில்வண்ணற்கல்லால்,
பூமேலைங்கணைகோத்துப் புகுந்தெய்யக்,
காமற்கென்கடவேன். ௭

1949 இங்கேபோதுங்கொலோ,
இனவேல்நெடுங்கண்களிப்ப,
கொங்கார்சோலைக் குடந்தைக்கிடந்தமால்,
இங்கேபோதுங்கொலோ. ௮

1950 இன்னாரென்றறியேன்,
அன்னேயாழியொடும்,
பொன்னார்சார்ங்கமுடையவடிகளை,
இன்னாரென்றறியேன். ௯

1951 *தொண்டீர்பாடுமினோ,
சுரும்பார்பொழில்மங்கையர்கோன்,
ஒண்டார்வேல்கலியனொலிமாலைகள்,
தொண்டீர்பாடுமினோ. ௧௦

திரு கரை கூவாய் கொட்டாய் சொல்லாய் கோழி காமற்கு இங்கே இன்னார் தொண்டீர் குன்றம்.

பதினோராம் பத்து

1. குன்றமொன்றெடுத்து

தலைவியிரங்கல்

1952 *குன்றமொன்றெடுத்தேந்தி, மாமழை
அன்றுகாத்தவம்மான், அரக்கரை
வென்றவில்லியார்வீரமேகொலோ,
தென்றல்வந்துதீவீசுமென்செய்கேன். ௧

1953 காரும்வார்பனிக்கடலுமன்னவன்,
தாருமார்வமும்கண்டதண்டமோ,
சோருமாமுகில்துளியினூடுவந்து,
ஈரவாடைதானீருமென்னையே. ௨

1954 சங்குமாமையும்தளருமேனிமேல்,
திங்கள்வெங்கதிர்சீறுமென்செய்கேன்,
பொங்குவெண்டிரைப்புணரிவண்ணனார்,
கொங்கலர்ந்ததார்கூவுமென்னையே. ௩

1955 அங்கோராய்க்குலத்துள் வளர்ந்துசென்று;
அங்கோர்தாயுருவாகிவந்தவள்,
கொங்கைநஞ்சுண்ட கோயின்மைகொலோ,
திங்கள்வெங்கதிர்சீறுகின்றதே. ௪

1956 அங்கோராளரியாய், அவுணனைப்
பங்கமாவிருகூறுசெய்தவன்,
மங்குல்மாமதிவாங்கவேகொலோ,
பொங்குமாகடல்புலம்புகின்றதே. ௫

1957 சென்றுவார்சிலைவளைத்து இலங்கையை,
வென்றவில்லியார்வீரமேகொலோ,
முன்றில்பெண்ணைமேல் முளரிக்கூட்டகத்து,
அன்றிலின்குர லடருமென்னையே. ௬

1958 பூவைவண்ணனார் புள்ளின்மேல்வர,
மேவிநின்றுநான் கண்டதண்டமோ,
வீவிலைங்கணைவில்லியம்புகோத்து,
ஆவியேயிலக்காகவெய்வதே. ௭

1959 மால்இனந்துழாய்வருமென்னெஞ்சகம்,
மாலின் அந்துழாய்வந்தென்னுள்புக,
கோலவாடையும் கொண்டுவந்தது,ஓர்
ஆலிவந்ததாலரிதுகாவலே. ௮

1960 கெண்டையொண்கணும் துயிலும், என்நிறம்
பண்டுபண்டுபோலொக்கும், மிக்கசீர்த்
தொண்டரிட்டபூந் துளவின்வாசமே,
வண்டுகொண்டுவந்தூதுமாகிலே. ௯

1961 *அன்றுபாரதத் தைவர்தூதனய்,
சென்றமாயனைச் செங்கண்மாலினை,
மன்றிலார்புகழ்மங்கைவாள்கலி
கன்றி, சொல்வல்லார்க்கல்லலில்லையே. க0

குன்றம் கார் சங்கு அங்கோராய் அங்கோராளரி சென்று பூவை மாலினம் கெண்டை அன்று குன்றமெடுத்து.

2. குன்றமெடுத்து

தலைவி வருந்தல்

1962 குன்றமெடுத்துமழைதடுத்து இளையாரொடும்,
மன்றில்குரவைபிணைந்தமா லென்னைமால்செய்தான்,
முன்றில்தனிநின்ற பெண்ணைமேல்கிடந்தீர்கின்ற,
அன்றிலின்கூட்டைப்பிரிக்ககிற்பவரார்கோலோ. க

1963 பூங்குருந்தொசித்து ஆனைகாய்ந்தரிமாச்செகுத்து,
ஆங்குவேழத்தின் கொம்புகொண்டு வன்பேய்முலை
வாங்கியுண்ட, அவ்வாயன்நிற்க இவ்வாயன்வாய்,
ஏங்குவேய்ங்குழ லென்னோடாடுமிளமையே. உ

1964 மல்லொடுகஞ்சனும் துஞ்சவென்றமணிவண்ணன்,
அல்லிமலர்த்தண்டுழாய் நினைந்திருந்தேனையே,
எல்லியின்மாருதம்வந்தடு மதுவன்றியும்,
கொல்லைவல்லேற்றின்மணியும் கோயின்மைசெய்யுமே. ௩

1965 பொருந்துமாமர மேழுமெய்தபுனிதனர்,
திருந்துசேவடியென் மனத்துநினைதொறும்,
கருந்தண்மாகடல் கங்குலார்க்கும் அதுவன்றியும்,
வருந்தவாடைவரு மிதற்கினியென்செய்கேன். ச

1966 அன்னமுனிவதும் அன்றிலின்குரலீர்வதும்,
மன்னுமறிகடலார்ப்பதும் வளைசோர்வதும்,
பொன்னங்கலையல்கு லன்னமென்னடைப்பூங்குழல்,
பின்னைமணாளர் திறத்தவாயினபின்னையே. ரு

1967 ஆழியும்சங்குமுடைய நங்களடிகள் தாம்,
பாழிமையானகனவில் நம்மைப்பகர்வித்தார்,

தோழியும்நானுமொழிய வையம்துயின்றது,
கோழியும்கூகின்றதில்லைக் கூரிருளாயிற்றே. ௬

1968 சாமன்றனக்குமுறையல்லேன் கடல்வண்ணனார்,
மாமணவாளரெனக்குத்தானும் மகன்சொல்லில்,
யாமங்கடோறெரிவீசு மென்னிளங்கொங்கைகள்,
மாமணிவண்ணர்திறத்தவாய் வளர்கின்றவே. ௭

1969 மஞ்சுறுமாலிருஞ்சோலை நின்றமணாளனார்,
நெஞ்சம்நிறைகொண்டுபோயினார் நினைகின்றிலர்,
வெஞ்சுடர்போய்விடியாம லெவ்விடம்புக்கதோ,
நஞ்சுடலம்துயின்றால் நமக்கினிநல்லதே. ௮

1970 காமன்கணைக்கோரிலக்கமாய் நலத்திில்மிகு,
பூமருகோல நம்பெண்மைசிந்தித்திராதுபோய்,
தூமலர்நீர்கொடுதோழி நாம்தொழுதேத்தினால்,
கார்முகில்வண்ணரைக் கண்களால்காணலாங்கொலோ. ௯

1971 *வென்றிவிடையுட னேழடர்த்தவடிகளை,
மன்றில்மலிபுகழ்மங்கைமன் கலிகன் றிசொல்,
ஒன்றுநின்றவொன்பது முரைப்பவர்தங்கள்மேல்,
என்றும்நில்லாவினை யொன்றும்சொல்லிலுலகிலே. ௧0

குன்றம் பூ மல் பொரு‌ந் தன்னை ஆழி காமன் மஞ்சுறு காமன்கணை வென்றி மன்.

3. மன்னிலங்கு

இதுவுமது

1972 *மன்னிலங்குபாரதத்துத்தேரூர்ந்து, மாவலியைப்
பொன்னிலங்குதிண்விலங்கில்வைத்துப்பொருகடல்சூழ்,
தென்னிலங்கையீடழித்த தேவர்க்கிதுகாணீர்,
என்னிலங்குசங்கோ டெழில்தோற்றிருந்தேனே. ௧

1973 இருந்தானெனுள்ளத்திறைவன், கறைசேர்
பருந்தாள்களிற்றுக்கருள்செய்த, செங்கண்
பெருந்தோள்நெடுமாலைப் பேர்பாடியாட,
வருந்தாதென்கொங்கை யொளிமன்னுமன்னே. ௨

1974 அன்னேயிவரையறிவன், மறைநான்கும்
முன்னேயுரைத்த முனிவரிவர்வந்து,
பொன்னேய்வளைகவர்ந்து போகார்மனம்புகுந்து,
என்னேயிவரெண்ணு மெண்ணமறியோமே. ௩

1975 அறியோமேயென்றுரைக்கலாமே எமக்கு,
வெறியார்பொழில்சூழ் வியன்குடந்தைமேவி,
சிறியானோர்பிள்ளையாய் மெள்ளநடந்திட்டு,
உறியார்நறுவெண்ணெ யுண்டுகந்தார்தம்மையே. ௪

1976 தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்கு,
தம்மையேயொக்க வருள்செய்வராதலால்,
தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுதிறைஞ்சி,
தம்மையேபற்று மனத்தென்றும்வைத்தோமே. ௫

1977 வைத்தாரடியார்மனத்தினில்வைத்து, இன்பம்
உற்றுரொளிவிசும்பிலோரடிவைத்து, ஓரடிக்கும்
எய்த்தாதுமண்ணென்றிமையோர் தொழுதிறைஞ்சி,
கைத்தாமரைகுவிக்கும் கண்ணனென்கண்ணனையே. ௬

1978 கண்ணன்மனத்துள்ளே நிற்கவும், கைவளைகள்
என்னேகழன்ற இவையென்னமாயங்கள்,
பெண்ணானோம்பெண்மையோம்நிற்க, அவன்மேய
அண்ணல்மலையுமரங்கமும்பாடோமே. ௭

1979 பாடோமேயெந்தைபெருமானை, பாடிநின்
றுடோமேயாயிரம்பேரானை, பேர்நினைந்து
சூடோமேசூடும்துழாயலங்கல்சூடி, நாம்
கூடோமேகூடக் குறிப்பாகில்நன்னெஞ்சே. ௮

1980 நன்னெஞ்சேநம்பெருமான் நாளுமினிதமரும்,
அன்னம்சேர்கானலணியாலிகைதொழுது,
முன்னம்சேர்வல்வினைகள்போக முகில்வண்ணன்,
பொன்னம்சேர்சேவடிமேல் போதணியப்பெற்றோமே. ௯

1981 *பெற்றாராயிரம்பேரானைப், பேர்பாடப்
பெற்றான்கலியனொலிசெய் தமிழ்மாலை,
கற்றார்முற்றுலகாள்வ ரிவைகேட்க
லுற்றார்க்கு, உறு துயரில்லையுலகத்தே. ௧௦

மன் இருந்தான் அன்னே அறியோமே தம்மையே வைத்தார் கண்ணன் பாடோமே நன்னெஞ்சே பெற்றார் நிலை.

4. நிலையிடம்

தசாவதாரங்களின் சிறப்பு

1982 *நிலையிடமெங்குமின்றிநெடுவெள்ளமும்பர் வளநாடு மூட
விமையோர், தலையிடமற்றெமக்கோர்சரணில்லையென்ன அர
ணாவனென்னுமருளால், அலைகடல்நீர்குழம்ப அகடாட
வோடியகல்வானுரிஞ்ச, முதுகில் - மலைகளைமீதுகொண்டு
வருமீனைமாலை மறவாதிறைஞ்சென்மனனே. ௧

1983 செருமிகுவாளெயிற்றவரவொன்றுசுற்றித் திசைமண்ணும்
விண்ணுமுடனே, வெருவரவெள்ளைவெள்ளம் முழுதும்
குழம்ப இமையோர்கள்நின்றுகடைய, பருவரையொன்று
நின்றுமுதுகிற்பரந்துசுழலக்கிடந்து துயிலும், அருவரை
யன்னதன்மையடலாமையானதிருமால்நமக்கோரரணே. ௨

1984 தீதறுதிங்கள்பொங்குசுடரும்ப ரும்பருலகேழினொடு
முடனே, மாதிரமண்சுமந்து வடகுன்றுநின்ற மலையாறு
மேழுகடலும் - பாதமர்சூழ்குளம்பினகமண்டலத்தினொரு
பாலொடுங்கவளர்சேர், ஆதிமுனேனமாகியரணாயமூர்த்தி
யதுநம்மையாளுமரசே. ௩

1985 தளையவிழ்கோதைமாலையிருபால்தயங்க எரிகான்றிரண்டு
தறுகண், அளவெழவெம்மைமிக்கவரியாகியன்றுபரியோன்
சினங்களவிழ, வளையுகிராளிமொய்ம்பில்மறவோனதாகம்
மதியாதுசென்றொருகிரால் - பிளவெழவிட்டகுட்டமது
வையமூடுபெருநீரில்மும்மைபெரிதே. ௪

1986 வெந்திறல்வாணன்வேள்வியிடமெய்தி யங்கோர்குறளாகி
மெய்ம்மையுணர, செந்தொழில்வேதநாவில்முனியாகிவைய

மடிமூன்றிரந்துபெறினும், மந்தரமீதுபோகிமதிநின்றி
றைஞ்ச மலரோன்வணங்கவளர்சேர், அந்தரமேழினூடு
செலவுய்த்தபாத மதுநம்மையாளுமரசே. ரு

1987 இருநிலமன்னர்தம்மையிருநாலுமெட்டுமொருநாலுமொன்
றுமுடனே,செருநுதலூடுபோகியவராவிமங்க மழுவாளில்
வென்றதிறலோன், பெருநிலமங்கைமன்னர்மலர்மங்கை
நாதர்புலமங்கைகேள்வர்புகழ்சேர், பெருநிலமுண்டுமிழ்ந்த
பெருவாயராகியவர்நம்மையாள்வர்பெரிதே. சு

1988 இலைமலிபள்ளியெய்தியிதுமாயமென்னஇனமாயமாண்பின்
எழில்சேர் - அலைமலிவேல்கணாளையகல்விப்பதற் கொருரு
வாயமானையமையா, கொலைமலியெய்துவித்தகொடியோ
ளிலங்கை பொடியாகவென்றியமருள், சிலைமலிசெஞ்சரங்
கள்செலவுய்த்தநங்கள் திருமால்நமக்கொரரணே. எ

1989 முன்னுலகங்களேழுமிருள்மண்டியுண்ண முதலோடுவீடு
மறியாது,என்னிதுவந்ததென்னவிமையோர்திகைப்பஎழில்
வேதமின்றிமறைய, பின்னும்வானவர்க்கும்முனிவர்க்
கும்நல்கியிருள்தீர்ந்திவ்வையமகிழ,அன்னமதாயிருந்தங்கற
நூலுரைத்த அதுநம்மையாளுமரசே. அ

1990 துணைநிலைமற்றெமக்கொருளதென்றிராதுதொழுமின்கள்
தொண்டர்தொலைய, உணமுலைமுன்கொடுத்தவுரவோள
தாவியுகவுண்டுவெண்ணெய்மருவி-பணைமுலையாயர்மாதரூர
லோடுகட்டஅதனோடுமோடி, அடல்சேர் - இணைமருதிற்று
வீழநடைகற்றதெற்றல் வினைபற்றறுக்கும்விதியே. கூ

1991 *கொலைகெழுசெம்முகத்தகளிறொன்றுகொன்றுகொடியோ
னிலங்கைபொடியா,சிலைகெழுசெஞ்சரங்கள்செலவுய்த்தநங்
கள்திருமாலை, வேலைபுடைசூழ் - கலிகெழுமாடவீதிவயல்
மங்கைமன்னுகலிகன்றிசொன்னபனுவல், ஒலிகெழுபாடல்
பாடியுழல்கின்றதொண்டரவராள்வரும்பருலகே. க௦

நிலை செரு நீதறு நீள வெந்திறல் இருநிலம் இலைமலி முன் துணை
கொலைமான்.

5. மானமரும்

திருச்சாழல்

1992 *மானமருமென்னேக்கி வைதேவியின் துணையா,
கானமரும்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தான்காணேடீ,
கானமரும்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தபொன்னடிகள்,
வானவர்தம்சென்னி மலர்கண்டாய்சாழலே. க

1993 தந்தைதளைகழலத்தோன்றிப்போய், ஆய்ப்பாடி
நந்தன்குலமதலையாய் வளர்ந்தான்காணேடீ,
நந்தன்குலமதலையாய்வளர்ந்தான்நான்முகற்குத்
தந்தைகாண், எந்தைபெருமான்காண்சாழலே. உ

1994 ஆழ்கடல்சூழ்வையகத்தாரேசப்போய், ஆய்ப்பாடித்
தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டான்காணேடீ,
தாழ்குழலார்வைத்த தயிருண்டபொன்வயிறு, இவ்
வேழுலகுமுண்டு மிடமுடைத்தால்சாழலே. ந

1995 அறியாதார்க்கானுயனுகிப்போய், ஆய்ப்பாடி
உறியார்நறுவெண்ணெ யுண்டுகந்தான்காணேடீ,
உறியார்நறுவெண்ணெயுண்டுகந்த பொன்வயிற்றுக்கு,
எறிநீருலகனைத்துமெய்தாதால்சாழலே. ச

1996 வண்ணக்கருங்குழ லாய்ச்சிபால்மொத்துண்டு,
கண்ணிக்குறுங்கயிற்றல் கட்டுண்டான்காணேடீ,
கண்ணிக்குறுங்கயிற்றல் கட்டுண்டானுகிலும்,
எண்ணற்கரிய னிமையோர்க்குஞ்சாழலே. ரு

1997 கன்றைப்பறைகறங்கக் கண்டவர்தம்கண்களிப்ப,
மன்றில்மரக்கால்கூத்தாடினுன்காணேடீ,
மன்றில்மரக்கால் கூத்தாடினுனுகிலும்,
என்றுமரியனிமையோர்க்கும் சாழலே. சு

1998 கோதைவேல்ஐவர்க்காம் மண்ணகலம்கூறிடுவான்,
தூதனுய்மன்னவனுல் சொல்லுண்டான்காணேடீ,
தூதனுய்மன்னவனுல் சொல்லுண்டானுகிலும்,
ஓதநீர்வையகம்முன் னுண்டுமிழ்ந்தான்சாழலே. எ

1999 பார்மன்னர்மங்கப் படைதொட்டுவெஞ்சமத்து,
தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தான்காணேடீ,
தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தானாகிலும்,
தார்மன்னர்தங்கள் தலைமேலான்சாழலே. அ

2000 கண்டாரிரங்கக் கழியக்குறளுருவாய்,
வண்தாரான்வேள்வியில் மண்ணிரந்தான்காணேடீ,
வண்தாரான்வேள்வியில் மண்ணிரந்தானாகிலும்,
விண்டேழுலகுக்கும் மிக்கான்காண்சாழலே. கூ

2001 *கள்ளத்தால்மாவலியை மூவடிமண்கொண்டளந்தான்,
வெள்ளத்தான்வேங்கடத்தா னென்பரால்காணேடீ,
வெள்ளத்தான் வேங்கடத்தானேலும், கலிகன்றி
உள்ளத்தினுள்ளே யுளன்கண்டாய்சாழலே. க0

மான் தந்தை ஆழ்கட லறியாதார் வண்ணக் கன்றக் கோதை பார் கண்டார் கள்ளம் மைந்நின்ற.

6. மைந்நின்ற

உலகினரைநோக்கி மாயனை வணங்கீரனெல்

2002 மைந்நின்றகருங்கடல்வாயுலகின்றி வானவரும்யாமுமெல்லாம், நெய்ந்நின்றசக்கரத்தன்திருவயிற்றில் நெடுங்காலம் கிடந்ததோரீர், எந்நன்றிசெய்தாரா ஏதிலோர்தெய்வத்தை யேத்துகின்றீர், செய்ந்நன்றிகுன்றேல்மின் தொண்டர்காளண்டனையேயேத்தீர்களே. க

2003 நில்லாதபெருவெள்ளம் நெடுவிசும்பின்மீதோடிமிர்ந்த காலம், மல்லாண்டதடக்கையால் பகிரண்டமகப்படுத்த காலத்து, அன்று - எல்லாருமறியாரோ எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்தவேச்சில்தேவர், அல்லாதார்தாமுளரே யவனருளேயுலகாவதறியீர்களே. உ

2004 நெற்றிமேல்கண்ணனும் நிறைமொழிவாய்நான்முகனும் நீண்டநால்வாய், ஒற்றைக்கைவெண்பகட்டி னொருவனையு முள்ளிட்டவமரரோடும், வெற்றிப்போர்க்கடலரையன்விழுங் காமல்தான்விழுங்கியுய்யக்கொண்ட, கொற்றப்போராழியான் குணம்பரவாச் சிறுதொண்டர்கொடியவாறே. ௩

2005 பனிப்பரவைத்திரைததும்பப் பாரெல்லாம்நெடுங்கடலே யானகாலம், இனிக்களைகணிவர்க்கில்லையென் றுலகமேழி னையுமூழில்வாங்கி, முனித்தலைவன்முழங்கொளிசேர்திரு வயிற்றில் வைத்தும்மையுய்யக்கொண்ட, கனிக்களவத்திரு வுருவத்தொருவனையே கழல்தொழுமாகல்லீர்களே. ௪

2006 பாராரும்காணுமேபரவைமாநெடுங்கடலேயானகாலம், [ளத் ஆரானுமவனுடைய திருவயிற்றில்நெடுங்காலம்கிடந்தது, உள் தோராதவுணர்விலீருணருதிரேலுலகளந்தவும்பர்கோமான், பேராளன்பேரானபேர்க ளாயிரங்களுமேபேசீர்களே. ௫

2007 பேயிருக்குநெடுவெள்ளம்பெருவிசும்பின்மீதோடிப்பெருகு காலம், தாயிருக்கும்வண்ணமே யும்மைத்தன்வயிற்றிருத்தி யுய்யக்கொண்டான், போயிருக்கமற்றிங்கோர்புதுத்தெய் வம்கொண்டாடும்தொண்டீர்,பெற்ற-தாயிருக்கமணேவெந்நீ ராட்டுதிரோமாட்டாததகவற்றீரே. ௬

2008 மண்ணாடும்விண்ணாடும் வானவரும்தானவரும்மற்றுமெல் லாம், உண்ணாதபெருவெள்ள முண்ணாமல்தான்விழுங்கி யுய்யக்கொண்ட, கண்ணாளன்கண்ணமங்கைநகராளன்கழல் சூடி, அவனையுள்ளத்-தெண்ணாதமானிடத்தையெண்ணாத போதெல்லாமினியவாறே. ௭

2009 மறம்கிளர்ந்துகருங்கடல்நீருரம் துரந்துபரந்தேறியண்டத் தப்பால், புறம்கிளர்ந்தகாலத்துப் பொன்னுலகமேழினையு மூழில்வாங்கி, அறம்கிளர்ந்ததிருவயிற்றினகம்படியில் வைத்தும்மையுய்யக்கொண்ட, நிறம்கிளர்ந்தகருஞ்சோதி நெடுந்தகையைநினையாதார்நீசர்தாமே. ௮

2010 அண்டத்தின்முகடழுந்த அலைமுந்நீர்த்திரைததும்பஆவா வென்று, தொண்டர்க்குமமரர்க்கும் முனிவருக்கும் தானருளி, உலகமேழும் - உண்டொத்ததிருவயிற்றினகம் படியில்வைத்தும்மையுய்யக்கொண்ட, கொண்டல்கைமணி வண்ணன் தண்குடந்தைநகர்பாடியாடீர்களே. கூ

2011 *தேவரையுமசுரரையும்திசைகளையும் கடல்களையும்மற்றும் முற்றும், யாவரையுமொழியாமே யெம்பெருமானுண்டு மிழ்ந்ததறிந்துசொன்ன, காவளரும்பொழில்மங்கைக்கலி கன்றியொலிமாலைகற்றுவல்லார், பூவளரும்திருமகளா லருள்பெற்றுப் பொன்னுலகில்பொலிவர்தாமே. க0

மை நில்லா நெற்றி பனி பார் பேய் மண் மறம் அண்டம் தேவர் நீணகம்.

7. நீணகம்

கண்ணனைக்காணக் கண்முதலியன பயனிலவெனல்

2012 *நீணகம்சுற்றி நெடுவரைநட்டு, ஆழ்கடலைப்
பேணான்கடைந் தமுதம்கொண்டுகந்தபெம்மானை,
பூணாரமார்வனைப் புள்ளூரும்பொன்மலையை,
காணாதார்கண்ணென்றும் கண்ணல்லகண்டாமே. க

2013 நீள்வான்குறளுருவாய் நின்றிரந்துமாவலிமண்,
தாளாலளவிட்ட தக்கணைக்குமிக்கானை,
தோளாதமாமணியைத் தொண்டர்க்கினியானை,
கேளாச்செவிகள் செவியல்லகேட்டாமே. உ

2014 தூயானைத்தூயமறையானை, தென்னாலி
மேயானைமேவாளுயிருண் டமுதுண்ட
வாயானை, மாலைவணங்கி யவன்பெருமை,
பேசாதார்பேச்சென்றும் பேச்சல்லகேட்டாமே. ௩

2015 கூடாவிரணியனைக் கூருகிரால்மார்விடந்த,
ஓடாவடலரியை உம்பரார்கோமானை,

தோடார்நறுந்துழாய் மார்வனை, ஆர்வத்தால்
பாடாதார்பாட்டென்றும் பாட்டல்லகேட்டாமே. ௪

2016 மையார்கடலும் மணிவரையும்மாமுகிலும்,
கொய்யார்குவளையும் காயாவும்போன்றிருண்ட
மெய்யானை, மெய்யமலையானைச்சங்கேந்தும்
கையானை, கைதொழாக்கையல்ல கண்டாமே. ௫

2017 கள்ளார்துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும்,
முள்ளார்முளரியு மாம்பலுமுன்கண்டக்கால்,
புள்ளாயோரேனமாய்ப் புக்கிடந்தான்பொன்னடிக்கென்று,
உள்ளாதாருள்ளத்தை யுள்ளமாக்கொள்ளோமே. ௬

2018 கனையார்கடலும் கருவிளையும்காயாவும்
அனையானை, அன்பினாலார்வத்தால், என்றும்
சுனையார்மலரிட்டுத் தொண்டராய்நின்று,
நினையாதார்நெஞ்சென்றும் நெஞ்சல்லகண்டாமே. ௭

2019 வெறியார்கருங்கூந்த லாய்ச்சியர்வைத்த,
உறியார்நறுவெண்ணெய் தானுகந்துண்ட
சிறியானை, செங்கணெடியானைச்சிந்தித்
தறியாதார், என்றுமறியாதார்கண்டாமே. ௮

2020 *தேனொடுவண்டாலும் திருமாலிருஞ்சோலை,
தானிடமாக்கொண்டான் தடமலர்க்கண்ணிக்காய்,
ஆன்விடையேழன் றடர்த்தாற்காளானாரல்லாதார்,
மானிடவரல்லரென் றென்மனத்தேவைத்தேனே. ௯

2021 *மெய்ந்நின்றபாவமகல, திருமாலைக்
கைந்நின்றவாழியான் சூழும்கழல்சூடி,
கைந்நின்றவேல்கைக் கலியனொலிமாலை,
ஐயொன்றுமைந்து மிவைபாடியாடுமினே. ௧0

நீணாகம் நீள்வான் தூயான் கூடா மையார் கள்ளார் கனை வெறி தேன் மெய் மாற்றம்.

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்

8. மாற்றமுள

நம்பியைநோக்கி உய்யும் வகையருளெனல்

2022 *மாற்றமுளவாகிலும்சொல்லுவன், மக்கள்
தோற்றக்குழிதோற்றுவிப்பாய்கொலென்றின்னம்,
ஆற்றங்கரைவாழ்மரம் போலஞ்சுகின்றேன்,
நாற்றச்சுவையூறொலியாகியநம்பீ. க

2023 சீற்றமுளவாகிலும்செப்புவன், மக்கள்
தோற்றக்குழிதோற்றுவிப்பாய்கொலென்றஞ்சி,
காற்றத்திடைப்பட்ட கலவர்மனம்போல்,
ஆற்றத்துளங்காநிற்ப னாழிவலவா. உ

2024 தூங்கார்பிறவிக்களின்னம்புகப்பெய்து,
வாங்காயென்றுசிந்தித்து நானதற்கஞ்சி,
பாம்போடொருகூரையிலேபயின்றாற்போல்,
தாங்காதுள்ளம்தள்ளுமென்தாமரைக்கண்ணா. ௩

2025 உருவார்பிறவிக்களின்னம்புகப்பெய்து,
திரிவாயென்றுசிந்தித்தியென்றதற்கஞ்சி,
இருபாடெரிகொள்ளியி னுள்ளெறும்பேபோல்,
உருகாநிற்குமென்னுள்ள மூழிமுதல்வா. ச

2026 கொள்ளக்குறையாதவிடும்பைக்குழியில்,
தள்ளிப்புகப்பெய்திகொ லென்றதற்கஞ்சி,
வெள்ளத்திடைப்பட்ட நரியினம்போலே,
உள்ளம்துளங்காநிற்பனூழிமுதல்வா. ரு

2027 படைநின்றபைந்தாமரையோடு, அணிநீலம்
மடைநின்றலரும் வயலாலிமணாளா,
இடையனெறிந்தமரமேயொத்திராமே,
அடையவருளா யெனக்குன்றனருளே. சா

2028 *வேம்பின்புழு வேம்பன்றியுண்ணாது, அடியேன்
நான்பின்னு முன்சேவடியன்றிநயவேன்,
தேம்பலிளந்திங்கள்சிறைவிடுத்து, ஐவாய்ப்
பாம்பினணைப் பள்ளிகொண்டாய்பரஞ்சோதீ. எ

2029 *அணியார்பொழில்சூ ழரங்கநகரப்பா,
துணியேனினி நின்னருளல்லதெனக்கு,
மணியேமணிமாணிக்கமே மதுசூதா,
பணியாயெனக்குய்யும்வகை, பரஞ்சோதீ. அ

2030 *நந்தாநரகத்தழுந்தாவகை, நாளும்
எந்தாய் தொண்டரானவர்க்கின்னருள்செய்வாய்,
சந்தோகாதலைவனே தாமரைக்கண்ணா,
அந்தோஅடியேற் கருளாயுன்னருளே. கூ

2031 *குன்றமெடுத் தாநிரைகாத்தவன்றன்னை,
மன்றில்புகழ் மங்கைமன்கலிகன்றிசொல்,
ஒன்றுநின்றவொன்பதும் வல்லவர்தம்மேல்,
என்றும்வினையாயின சாரகில்லாவே. க0

மாற்றம் சீற்றம் தூங்கார் உருவார் கொள்ளப்படை வேம்பினணி யார் நந்தா குன்றம் நிதி.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம :

திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகம்

2032 *நிதியினைப்பவளத்தூணை நெறிமையால்நினையவல்லார்,
கதியினைக்கஞ்சன்மாளக் கண்டுமுன்னண்டமாளும்,
மதியினைமாலைவாழ்த்தி வணங்கியென்மனத்துவந்த,
விதியினைக்கண்டுகொண்ட தொண்டனேன்விடுகிலேனே. க

2033 காற்றினைப்புனலைத்தீயைக் கடிமதிளிலங்கைசெற்ற
ஏற்றினை, இமயமேய வெழில்மணித்திரளை, இன்ப
ஆற்றினையமுதந்தன்னை யவுணனுருயிரையுண்ட
கூற்றினை, குணங்கொண்டுள்ளம்கூறுநீகூறுமாறே உ

2034 பாயிரும்பரவைதன்னுள் பருவரைதிரிந்து, வானோர்க்
காயிருந்தமுதங்கொண்ட வப்பனையெம்பிரானை,
வேயிருஞ்சோலைசூழ்ந்து விரிகதிரிரியநின்ற,
மாயிருஞ்சோலைமேயமைந்தனைவணங்கினேனே. ங

2035 கேட்கயானுற்றதுண்டு கேழலாயுலகங்கொண்ட,
பூக்கெழுவண்ணனாரைப் போதரக்கனவில்கண்டு,
வாக்கினால்கருமந்தன்னால் மனத்தினால்சிரத்தைதன்னால்,
வேட்கைமீதூரவாங்கி விழுங்கினேற்கினியவாறே. ச

2036 இரும்புநன்றுண்டநீர்போ லெம்பெருமானுக்கு, என்றன்
அரும்பெறலன்புபுக்கிட் டடிமைபூண்டுய்ந்துபோனேன்,
வரும்புயல்வண்ணனாரை மருவியென்மனத்துவைத்து,
கரும்பினின்சாறுபோலப் பருகினேற்கினியவாறே. ரு

2037 மூவரில்முதல்வனாய வொருவனையுலகங்கொண்ட,
கோவினைக்குடந்தைமேய குருமணித்திரளை, இன்பப்
பாவினைப்பச்சைத்தேனைப் பைம்பொன்னையமரர்சென்னிப்
பூவினை, புகழும்தொண்ட ரென்சொல்லிப்புகழ்வர்தாமே. சு

2038 இம்மையைமறுமைதன்னை யெமக்குவீடாகிநின்ற,
மெய்ம்மையைவிரிந்தசோலை வியன்திருவரங்கம்மேய,
செம்மையைக்கருமைதன்னைத் திருமலையொருமையானை,
தன்மையைநினைவாரென்றன் தலைமிசைமன்னுவாரே. ௭

2039 வானிடைப்புயலைமாலை வரையிடைப்பிரசமீன்ற,
தேனிடைக்கரும்பின்சாற்றைத் திருவினைமருவிவாழார்,
மானிடப்பிறவியந்தோ மதிக்கிலர்கொள்க, தந்தம்
ஊனிடைக்குரம்பைவாழ்க்கைக் குறுதியேவேண்டினாரே.

2040 உள்ளமோவொன்றிநில்லா தோசையினெரிநின்றுண்ணும்
கொள்ளிமேலெறும்புபோலக் குழையுமாலென்றனுள்ளம்,
தெள்ளியீர்தேவர்க்கெல்லாம் தேவராயுலகம்கொண்ட
ஒள்ளியீர், உம்மையல்லா லெழுமையும்துணையிலோமே. ௯

2041 சித்தமும்செவ்வைநில்லா தென்செய்கேன்தீவினையேன்,
பத்திமைக்கன்புடையே னவதேபணியாயெந்தாய்,
முத்தொளிமரகதமே முழங்கொளிமுகில்வண்ணா, என்
அத்தநின்னடிமையல்லால் யாதுமொன்றறிகிலேனே. ௧௦

2042 தொண்டெல்லாம்பரவிநின்னைத் தொழுதடிபணியுமாறு
கண்டு, தான்கவலைதீர்ப்பா னவதேபணியாயெந்தாய்,
அண்டமாயெண்டிசைக்கு மாதியாய்நீதியான,
பண்டமாம்பரமசோதி நின்னையேபரவுவேனே. ௧௧

2043 ஆவியையரங்கமாலை யழுக்குடம்பெச்சில்வாயால்,
தூய்மையில்தொண்டனேன்நான் சொல்லினேன்தொல்லைநாமம்,
பாவியேன்பிழைத்தவாறென் றஞ்சினேற்கஞ்சலென்று,
காவிபோல்வண்ணர்வந்தென் கண்ணுளேதோன்றினாரே.

2044 இரும்பனன்றுண்டநீரும் போதரும்கொள்க, என்றன்
அரும்பிணிபாவமெல்லா மகன்றனவென்னைவிட்டு,
சுரும்பமர்சோலைசூழ்ந்த வரங்கமாகோயில்கொண்ட,
கரும்பினைக்கண்டுகொண்டென் கண்ணிணைகளிக்குமாறே.

2045 காவியைவென்றகண்ணார் கலவியேகருதி, நாளும்
பாவியேனாகவெண்ணி யதனுள்ளேபழுத்தொழிந்தே,

தூவிசேரன்னமன்னும் சூழ்புனல்குடந்தையானை,
பாவியேன்பாவியாது பாவியேனாயினேனே. கச

2046 †முன்பொலாவிராவணன்றன் முதுமதிளிலங்கைவேவித்து,
அன்பினாலனுமன்வந்தாங் கடியிணைபணியநின்றார்க்கு,
என்பெலாமுருகியுக்கிட் டென்னுடைநெஞ்சமென்னும்,
அன்பினால்ஞானநீர்கொண் டாட்டுவனடியனேனே. கரு

2047 †மாயமான்மாயச்செற்று மருதிறநடந்து, வையம்
தாயமாபரவைபொங்கத் தடவரைதிரித்து, வானோர்க்
கீயுமாலெம்பிரானார்க் கென்னுடைச்சொற்களென்னும்,
தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன்தொண்டனேனே. கசு

2048 பேசினார்பிறவிநீத்தார் பேருளான்பெருமைபேசி,
ஏசினார்உய்ந்துபோனா ரென்பதிவ்வுலகின்வண்ணம்,
பேசினேனேசமாட்டேன் பேதையேன்பிறவிநீத்தற்கு,
ஆசையோபெரிதுகொள்க அலைகடல்வண்ணர்பாலே. கஎ

2049 இளைப்பினையியக்கம்நீக்கி யிருந்துமுன்னிமையைக்கூட்டி,
அளப்பிலைம்புலனடக்கி யன்பவர்கண்ணேவைத்து,
துளக்கமில்சிந்தைசெய்து தோன்றலும்சுடர்விட்டு, ஆங்கே
விளக்கினைவிதியில்காண்பார் மெய்ம்மையேகாண்கிற்பாரே.

2050 *பிண்டியார்மண்டையேந்திப் பிறர்மனைதிரிதந்துண்ணும்,
உண்டியான்சாபம்தீர்த்த வொருவனூர், உலகமேத்தும்
கண்டியூரரங்கம்மெய்யம் கச்சிபேர்மல்லையென்று
மண்டினார், உய்யலல்லால் மற்றையார்க்குய்யலாமே. கசு

2051 *வானவர்தங்கள்கோனும் மலர்மிசையயனும், நாளும்
தேமலர்தூவியேத்தும் சேவடிச்செங்கண்மாலை,
மானவேல்கலியன்சொன்ன வண்டமிழ்மாலைநாலைந்தும்,
ஊனமதின்றிவல்லா ரொளிவிசும்பாள்வர்தாமே. உ0

நிதி காற்று பாயிரும் கேட்க இரும்பு மூவரிம்மை வானுள்ளம் சித்தம் தொண்டாவி யிரும்பு காவிமுன் மாயப்பேசி யிளைப்பு பிண்டி வானவர் மின்.

* இவ்விரண்டு பாசுரங்களும் திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிப்பவை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டகம்

2052 *மின்னுருவாய்முன்னுருவில்வேதநான்காய்
விளக்கொளியாய்முளைத்தெழுந்ததிங்கள்தானாய்,
பின்னுருவாய்முன்னுருவில்பிணிமூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியாயிறப்பதற்கேயெண்ணாது, எண்ணும்
பொன்னுருவாய்மணியுருவில்பூதமைந்தாய்ப்
புனலுருவாயனலுருவில்திகழுஞ்சோதி,
தன்னுருவாயென்னுருவில்நின்றவெந்தை
தளிர்புரையும்திருவடியென்தலைமேலவே. க

2053 பாருருவில்நீரெரிகால்விசும்புமாகிப்
பல்வேறுசமயமுமாய்ப்பரந்துநின்ற,
ஏருருவில்மூவருமேயெனநின்ற
விமையவர்தந்திருவுருவேறெண்ணும்போது,
ஓருருவம்பொன்னுருவ மொன்றுசெந்தீ
ஒன்றுமாகடலுருவமொத்துநின்ற,
மூவுருவும்கண்டபோதொன்றாம்சோதி
முகிலுருவமெம்மடிகளுருவந்தானே. உ

2054 திருவடிவில்கருநெடுமால்சேயனென்றும்
திரேதைக்கண்வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தானென்றும்,
பெருவடிவில்கடலமுதம்கொண்டகாலம்
பெருமானைக்கருநீலவண்ணன்றன்னை,
ஒருவடிவத்தோருருவென்றுணரலாகா
வூழிதோறூழிநின்றேத்தலல்லால்,
கருவடிவில்செங்கண்ணவண்ணன்றன்னைக்
கட்டுரையேயாரொருவர்காண்கிற்பாரே. ௩

2055 இந்திரற்கும்பிரமற்கும்முதல்வன்றன்னை
இருநிலம்கால்தீநீர்விண்பூதமைந்தாய்,
செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகித்
திசைநான்குமாய்த் திங்கள்ஞாயிறாகி,
அந்தரத்தில் தேவர்க்குமறியலாகா
வந்தணனை அந்தணர்மாட்டந்திவைத்த
மந்திரத்தை, மந்திரத்தால்மறவாதென்றும்
வாழுதியேல் வாழலாம்மடநெஞ்சமே. ௪

2056 ஒண்மிதியில்புனலுருவியொருகால்நிற்ப
ஒருகாலுங்காமருசீ ரவுணனுள்ளத்து,
எண்மதியுங்கடந் தண்டமீதுபோகி
யிருவிசும்பினூடுபோயெழுந்து, மேலைத்
தண்மதியும்கதிரவனும்தவிரவோடித்
தாரகையின்புறந்தடவி யப்பால்மிக்கு,
மண்முழுதுமகப்படுத்துநின்றவெந்தை
மலர்புரையும்திருவடியேவணங்கினேனே. ௫

2057 அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கையமரர்வேந்தன்
அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன் அவுணர்க்கென்றும்,
சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்
தானுகந்தவூரெல்லாம் தன்தாள்பாடி,
நிலம்பரந்துவரும் கலுழிப்பெண்ணையீர்த்த
நெடுவேய்கள்படுமுத்தமுந்தவுந்தி,
புலம்பரந்துபொன்விளைக்கும்பொய்கைவேலிப்
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே. ௬

2058 வற்புடையவரைநெடுந்தோள்மன்னர்மாள
வடிவாயமழுவேந்தியுலகமாண்டு,
வெற்புடையநெடுங்கடலுள்தனிவேலுய்த்த
வேள்முதலாவென்றானூர்விந்தைமேய,
கற்புடையமடக்கன்னிகாவல்பூண்ட
கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்கமலவேலி,
பொற்புடையமலையரையன்பணியநின்ற
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே. ௭

2059 *நீரகத்தாய் நெடுவரையினுச்சிமேலாய்
நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய் நிறைந்தகச்சி
ஊரகத்தாய், ஒண்துறைநீர்வெஃகாவுள்ளாய்
உள்ளுவாருள்ளத்தாய், உலகமேத்தும்
காரகத்தாய் கார்வானத்துள்ளாய் கள்வா
காமருபூம்காவிரியின் தென்பால்மன்னு
பேரகத்தாய், பேராதென்நெஞ்சினுள்ளாய்
பெருமானுன் திருவடியேபேணினேனே. அ

2060 வங்கத்தால்மாமணிவந்துந்துமுந்நீர்
மல்லையாய் மதிள்கச்சியூராய் பேராய்,
கொங்கத்தார்வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்
குலவரையன்மடப்பாவையிடப்பால்கொண்டான்,
பங்கத்தாய்பாற்கடலாய் பாரின்மேலாய்
பனிவரையினுச்சியாய் பவளவண்ணா,
எங்குற்றாயெம்பெருமானுன்னை நாடி
யேழையேனிங்ஙனமேயுழி தருகேனே. கூ

2061 பொன்னானாய் பொழிலேழுங்காவல்பூண்ட
புகழானா யிகழ்வாயதொண்டனேன்நான்,
என்னானாயென்னானாயென்னிலல்லால்
என்னறிவனேழையேன், உலகமேத்தும்
தென்னானாய்வடவானாய்குடபாலானாய்
குணபாலமதாயினாயிமையோர்க்கென்றும்
முன்னானாய், பின்னானார்வணங்கும்சோதி
திருமூழிக்களத்தானாய்முதலானாயே. கO

2062 பட்டுடுக்குமயர்த்திரங்கும்பாவைபேணாள்
பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள்,
எட்டனைப்போதென்குடங்காலிருக்ககில்லாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கமெங்கேயென்னும்,
மட்டுவிக்கிமணிவண்டுமுரலும்கூந்தல்
மடமானை யிதுசெய்தார்தம்மை, மெய்யே
கட்டுவிச்சிசொல்லென்னச்சொன்னாள்நங்காய்
கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்க்காப்பாராரே. கக

2063 நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்பநிற்கும்சோரும்
நெடிதுயிர்க்குமுண்டறியாளுறக்கம்பேணுள்,
நஞ்சரவில்துயிலமர்ந்தநம்பீயென்னும்
வம்பார்பூம்வயலாலிமைந்தாவென்னும்,
அஞ்சிறையபுட்கொடியேயாடும்பாடும்
அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும்,
என்சிறகின்கீழடங்காப்பெண்ணைப்பெற்றேன்
இருநிலத்தோர்பழிபடைத்தேன்ஏபாவமே. கஉ

2064 கல்லெடுத்துக்கல்மாரிகாத்தாயென்றும்,
காமருபூங்கச்சியூரகத்தாயென்றும்,
வில்லிறுத்துமெல்லியல்தோள்தோய்ந்தாயென்றும்
வெஃகாவில்துயிலமர்ந்தவேந்தேயென்றும்
மல்லடர்த்துமல்லரையன்றட்டாயென்றும்,
மாகீண்டகைத்தலத்தென்மைந்தாவென்றும்,
சொல்லெடுத்துத்தன்கிளியைச்சொல்லேயென்று
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. கங

2065 முளைக்கதிரைக்குறுங்குடியுள்முகிலை மூவா
மூவுலகும்கடந்தப்பால்முதலாய்நின்ற,
அளப்பரியவாரமுதையரங்கமேய
வந்தணனை யந்தணர்தம்சிந்தையானை,
விளக்கொளியைமரதகத்தைத்திருத்தண்காவில்
வெஃகாவில்திருமாலைப்பாடக்கேட்டு
வளர்த்ததனல்பயன்பெற்றேன்வருகவென்று
மடக்கிளியைக்கைகூப்பிவணங்கினாளே. கச

2066 கல்லுயர்ந்தநெடுமதிள்சூழ்கச்சிமேய
களிறென்றும் கடல்கிடந்தகனியேயென்றும்,
அல்லியம்பூமலர்ப்பொய்கைப்பழனவேலி
அணியழுந்தூர்நின்றுகந்தவம்மானென்றும்,
சொல்லுயர்ந்தநெடுவீணைமுலைமேல்தாங்கித்
தூமுறுவல்நகையிறையேதோன்றநக்கு,
மெல்விரல்கள்சிவப்பெய்தத்தடவியாங்கே
மென்கிளிபோல்மிகமிழற்றுமென்பேதையே. கரு

2067 *கன்றுமேய்த்தினிதுகந்தகாளாயென்றும்
கடிபொழில்சூழ்கணபுரத்தென்கனியேயென்றும்,
மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாயென்றும்
வடதிருவேங்கடம்மேயமைந்தாவென்றும்,
வென்றசுரர்குலங்களைந்தவேந்தேயென்றும்
விரிபொழில்சூழ்திருநறையூர்நின்றாயென்றும்,
துன்றுகுழல்கருநிறத்தென்துணையேயென்றும்
துணைமுலைமேல்துளிசோரச்சோர்கின்றாளே. ௧௬

2068 பொங்கார்மெல்லிளங்கொங்கைபொன்னேபூப்பப்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்போந்துநின்று
செங்காலமடப்புறவம்பெடைக்குப்பேசும்
சிறுகுரலுக்குடலுருகிச்சிந்தித்து, ஆங்கே
தண்காலும்தண்குடந்தைநகரும்பாடித்
தண்கோவலூர்பாடியாடக்கேட்டு,
நங்காய்நங்குடிக்கிதுவோநன்மையென்ன
நறையூரும்பாடுவாள் நவில்கின்றாளே. ௧௭

2069 கார்வண்ணம்திருமேனி கண்ணும்வாயும்
கைத்தலமுமடியிணையும் கமலவண்ணம்,
பார்வண்ணமடமங்கைபத்தர்பித்தர்
பனிமலர்மேல்பாவைக்குப் பாவம்செய்தேன்,
ஏர்வண்ணவென்பேதை யென்சொல்கேளாள்
எம்பெருமான்திருவரங்க மெங்கேயென்னும்,
நீர்வண்ணன்நீர்மலைக்கே போவேனென்னும்
இதுவன்றோநிறைவழிந்தார் நிற்குமாறே. ௧௮

2070 முற்றாவனமுலையாள் பாவைமாயன்
மொய்யகலத்துள்ளிருப்பாளஃதும்கண்டும்
அற்றாள், தன்நிறைவழிந்தாளாவிக்கின்றாள்
அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும்,
பெற்றேன்வாய்ச்சொல்லிறையும் பேசக்கேளாள்
பேர்பாடித்தண்குடந்தை நகரும்பாடி,
பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனாள்
பொருவற்றாளென்மகள்உம்பொன்னுமஃதே. ௧௯

2071 தோராளும்வாளரக்கன்செல்வம்மாளத்
தென்னிலங்கைமுன்மலங்கச்செந்தீயொல்கி,
பேராளனாயிரம்தோள்வாணன்மாளப்
பொருகடலையரண்கடந்துபுக்குமிக்க
பாராளன், பாரிடந்துபாரையுண்டு
பாருமிழ்ந்துபாரளந்துபாரையாண்ட
பேராளன், பேரோதும்பெண்ணைமண்மேல்
பெருந்தவத்தளென்றல்லால் பேசலாமே. ௨0

2072 *மைவண்ணநறுங்குஞ்சிகுழல்பின்தாழ
மகரம்சேர்குழையிருபாடிலங்கியாட,
எய்வண்ணவெஞ்சிலையேதுணையாஇங்கே
யிருவராய்வந்தாரென்முன்னேநின்றார்,
கைவண்ணம்தாமரைவாய்கமலம்போலும்
கண்ணிணையுமரவிந்தமடியுமஃதே,
அவ்வண்ணத்தவர்நிலைமைகண்டும்தோழீ
அவரைநாம்தேவரென்றஞ்சினோமே. ௨க

2073 நைவளமொன்றாராயா நம்மைநோக்கா
நாணினார்போலிறையேநயங்கள்பின்னும்,
செய்வளவிலென்மனமும்கண்ணுமோடி
யெம்பெருமான்திருவடிக்கீழணைய, இப்பால்
கைவளையும்மேகலையும்காணேன் கண்டேன்
கனமகரக்குழையிரண்டும்நான்குதோளும்,
எவ்வளவுண்டெம்பெருமான்கோயிலென்றேற்கு
இதுவன்றோவெழிலாலியென்றார்தாமே. ௨௨

2074 உள்ளூரும்சிந்தைநோயெனக்கேதந்தென்
னொளிவளையும்மாநிறமும் கொண்டாரிங்கே,
தெள்ளூருமிளந்தெங்கின்தேறல்மாந்திச்
சேலுகளும்திருவரங்கம்நம்மூரென்ன
கள்ளூரும்பைந்துழாய்மாலையானைக்
கனவிடத்தில்யான்காண்பன் கண்டபோது,
புள்ளூரும்கள்வாநீபோகேலென்பன்
என்றாலுமிதுநமக்கோர் புலவிதானே. ௨௩

2075 இருகையில்சங்கிவைநில்லாவெல்லேபாவம்
இலங்கொலிநீர்பெரும்பௌவம்மண்டியுண்ட,
பெருவயிற்றகருமுகிலேயொப்பர்வண்ணம்
பெருந்தவத்தாருந்தவத்துமுனிவர்சூழ,
ஒருகையில்சங் கொருகைமற்றாழியேந்தி
உலகுண்டபெருவாயரிங்கேவந்து, என்
பொருகயல்கண்ணீரரும்பப்புலவிதந்து
புனலரங்கமூரென் றுபோயினாரே. உ௪

2076 மின்னிலங்குதிருவுருவும்பெரியதோளும்
கரிமுனிந்தகைத்தலமும்கண் ணும்வாயும்,
தன்னலர்ந்தநறுந்துழாய்மலரின்கீழே
தாழ்ந்திலங்குமகரம்சேர்குழையும்காட்டி,
என்னலனுமென்னிறைவுமென்சிந்தையும்
என்வளையும்கொண் டென்னையாளுங்கொண்டு,
பொன்னலர்ந்தநறும்செருந்திப்பொழிலினூடே
புனலரங்கமூரென் றுபோயினாரே. உ௫

2077 தேமருவுபொழிலிடத்துமலர்ந்தபோதைத்
தேனதனைவாய்மடுத்துன்பெடையும்நீயும்,
பூமருவியினிதமர்ந்துபொறியிலார்ந்த
அறுகாலசிறுவண்டேதொழுதேனுன்னை,
ஆமருவிநிரைமேய்த்தவமரர்கோமான்
அணியழுந்தூர்நின்றானுக்கின்றேசென்று,
நீமருவியஞ்சாதேநின்றோர்மாது
நின்நயந்தாளென்றிறையேயியம்பிக்காணே. உ௬

2078 *செங்காலமடநாராயின்றேசென்று
திருக்கண்ணபுரம்புக்கென்செங்கண்மாலுக்கு,
என்காதலென்துணைவர்க்குரைத்தியாகில்
இதுவொப்பதெமக்கின்பமில்லை, நாளும்
பைங்கானமீதெல்லாமுனதேயாகப்
பழனமீன்கவர்ந்துண்ணத்தருவன், தந்தால்
இங்கேவந்தினிதிருந்துன்பெடையும்நீயும்
இருநிலத்தினிதின்பமெய்தலாமே. உ௭

2079 தென்னிலங்கையரண்சிதறியவுணன்மாளச்
சென்றுலகமூன்றினையும்திரிந்தோர்தேரால்,
மன்னிலங்குபாரதத்தைதமாளவூர்ந்த
வரையுருவின்மாகளிற்றைத்தோழீ, என்றன்
பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு
போகாமைவல்லேனைப்புலவியெய்தி,
என்னிலங்கமெல்லாம்வந்தின்பமெய்த
எப்பொழுதும்நினைந்துருகியிருப்பன்நானே. உஅ

2080 *அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன்றன்னை
அலைகடலைக்கடைந்தடைத்தவம்மான்றன்னை,
குன்றாதவலியரக்கர்கோனைமாளக்
கொடும்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்துகுலங்களைந்து
வென்றானை, குன்றெடுத்ததோளினானை
விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும்
நின்றானை, தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலை
நெடியானையடிநாயேன் நினைந்திட்டேனே. உகூ

2081 *மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணா
விண்ணவர்தம்பெருமானேயருளாயென்று,
அன்னமாய்முனிவரோடமரரேத்த
அருமறையைவெளிப்படுத்தவம்மான்றன்னை,
மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன்
மானவேல்பரகாலன்கலியன்சொன்ன,
பன்னியநூல்தமிழ்மாலைவல்லார் தொல்லைப்
பழவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. ௩0

மின் பார் திருவடி இந்திரன் ஒண்மிதி அலம் வற்பு நீர் வங்கம் பொன்பட்டு நெஞ்சு கல் முளை கல்லுயர்ந்த கன்று பொங்கு கார் முற்று தோளும் மை நைவளம் உள்ளூர் இருகைமின்தேமருவு செங்கால தென்னிலங்கை அன்றாயர் மின்னுமா வையம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

முதலாழ்வார் முதலானோரருளிச் செய்த

இயற்பா

முதல் திருவந்தாதி தனியன்†

கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த,
பொய்கைப் பிரான்கவிஞர் போரேறு,—வையத்து
அடியவர்கள் வாழ அருந்தமிழ்நூற் றந்தாதி,
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து.

—

†முதலியாண்டானருளியது.

2079 தென்னிலங்கையரண்சிதறியவுணன்மாளச்
சென்றுலகமூன்றினையும்திரிந்தோர்தேரால்,
மன்னிலங்குபாரதத்தைமாளவூர்ந்த
வரையுருவின்மாகளிற்றைத்தோழீ, என்றன்
பொன்னிலங்குமுலைக்குவட்டில் பூட்டிக்கொண்டு
போகாமைவல்லேனாய்ப்புலவியெய்தி,
என்னிலங்கமெல்லாம்வந்தின்பமெய்த
எப்பொழுதும்நினைந்துருகியிருப்பன்நானே. உஅ

2080 *அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன்றன்னை
அலைகடலைக்கடைந்தடைத்தவம்மான்றன்னை,
குன்றாதவலியரக்கர்கோனைமாளக்
கொடும்சிலைவாய்ச்சரந்துரந்துகுலங்களைந்து
வென்றானை, குன்றெடுத்ததோளினானை
விரிதிரைநீர்விண்ணகரம்மருவிநாளும்
நின்றானை, தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலை
நெடியானையடிநாயேன் நினைந்திட்டேனே. உகூ

2081 *மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணா
விண்ணவர்தம்பெருமானேயருளாயென்று,
அன்னமாய்முனிவரோடமரரேத்த
அருமறையைவெளிப்படுத்தவம்மான்றன்னை,
மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன்
மானவேல்பரகாலன்கலியன்சொன்ன,
பன்னியநூல்தமிழ்மாலைவல்லார் தொல்லைப்
பழவினையைமுதலரியவல்லார்தாமே. ௩0

மின் பார் திருவடி இந்திரன் ஒண்மிதி அலம் வற்பு நீர் வங்கம் பொன்பட்டு நெஞ்சு கல் மூளை கல்லுயர்ந்த கன்று பொங்கு கார் மூற்று தோளும் மை நைவளம் உள்ளூர் இருகைமின்தேமருவு செங்கால தென்னிலங்கை அன்றாயர் மின்னுமா வையம்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

முதலாழ்வார் முதலானோரருளிச் செய்த

இ ய ற் ப ா

முதல் திருவந்தாதி தனியன்†

கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த,
பொய்கைப் பிரான்கவிஞர் போரேறு,—வையத்து
அடியவர்கள் வாழ அருந்தமிழ்நூற் றந்தாதி,
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து.

---

†முதலியாண்டானருளியது.

ஸ்ரீ

பொய்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

முதற்றிருவந்தாதி

2082 *வையம்தகளியாவார்கடலேநெய்யாக,
வெய்யகதிரோன் விளக்காக,—செய்ய
சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன்சொன்மாலை,
இடராழிநீங்குகவேயென்று. க

2083 என்றுகடல்கடைந்த தெவ்வுலகம்நீரேற்றது,
ஒன்றுமதனையுணரேன்நான்,—அன்ற
தடைத்துடைத்துக் கண்படுத்தவாழி, இதுநீ
படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தபார். உ

2084 பாரளவுமோரடிவைத் தோரடியும்பாருடுத்த,
நீரளவும்செல்லநிமிர்ந்ததே,—சூருருவில்
பேயளவுகண்ட பெருமான் அறிகிலேன்,
நீயளவுகண்டநெறி. ௩

2085 நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை, ஐந்து
பொறிவாசல்போர்க்கதவம்சாத்தி,—அறிவானும்
ஆலமரநீழ லறம்நால்வர்க்கன்றுரைத்த,
ஆலமமர்கண்டத்தரன். ச

2086 அரன்நாரணன்நாமம் ஆன்விடைபுள்ளூர்தி,
உரைநூல்மறையுறையும்கோயில்,—வரைநீர்
கருமமழிப்பளிப்புக் கையதுவேல்நேமி,
உருவமெரி கார்மேனியொன்று. ரு

2087 ஒன்றும்மறந்தறியே னோதநீர்வண்ணனைநான்,
இன்றுமறப்பனோ வேழைகாள்,—அன்று
கருவரங்கத்துட்கிடந்து கைதொழுதேன்கண்டேன்,
திருவரங்கமேயான்திசை. ௬

2088 திசையுந்திசையுறுதெய்வமும், தெய்வத்
திசையுங்கருமங்களெல்லாம்,—அசைவில்சீர்க்
கண்ணன்நெடுமால் கடல்கடைந்த, காரோத
வண்ணன்படைத்தமயக்கு. ௭

2089 மயங்கவலம்புரிவாய்வைத்து, வானத்
தியங்குமெறிகதிரோன் றன்னை.—முயங்கமருள்
தோராழியால்மறைத்த தென்நீ திருமாலே,
போராழிக்கையால்பொருது. ௮

2090 பொருகோட்டோரேனமாய்ப் புக்கிடந்தாய்க்கு, அன் றுன்
ஒருகோட்டின்மேல் கிடந்ததன்றே,—விரிதோட்ட
சேவடியைநீட்டித் திசைநடுங்கவிண் துளங்க,
மாவடிவில் நீயளந்தமண். ௯

2091 மண்ணும்மலையும் மறிகடலும்மாருதமும்,
விண்ணும்விழுங்கியது மெய்யென்பர்,—எண்ணில்
அலகளவுகண்ட சீராழியாய்க்கு, அன்றிவ்
வுலகளவுமுண்டோ வுன்வாய். ௧௦

2092 வாயவனை யல்லது வாழ்த்தாது, கையுலகம்
தாயவனை யல்லது தாம்தொழா,—பேய்முலைநஞ்
சூணாக வுண்டா னுருவோடு பேரல்லால்,
காணாகண் கேளா செவி. ௧௧

2093 செவிவாய்கண் மூக்குடலேன் றைம்புலனும், செந்தீ
புவிகால்நீர் விண்பூத மைந்தும்,—அவியாத
ஞானமும் வேள்வியும் நல்லறமு மேன்பரே,
ஏனமாய் நின்றாற் கியல்வு. ௧௨

2094 இயல்வாக வீன் துழா யானடிக்கே செல்ல,
முயல்வா ரியலமரர் முன்னம்,—இயல்வாக
நீதியா லோதி நியமங்க ளால்பரவ,
ஆதியாய் நின்றா ரவர். ௧௩

2095 அவரவர் தாந்தா மறிந்தவா றேத்தி,
இவரிவ ரேம்பெருமா னேன்று,—சுவர்மிசைச்
சார்த்தியும் வைத்தும் தொழுவர், உலகளந்த
மூர்த்தி யுருவே முதல். ௧௪

2096 முதலாவார் மூவரே, அம்மூவ ருள்ளும்
முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன்,—முதலாய
நல்லா னருளல்லால் நாமநீர் வையகத்து,
பல்லா ரருளும் பழுது. கரு

2097 பழுதே பலபகலும் போயினவென்று, அஞ்சி
அழுதே னரவணைமேல் கண்டு—தொழுதேன்,
கடலோதம் காலலைப்பக் கண்வளரும், செங்கண்
அடலோத வண்ண ரடி. கசு

2098 அடியும் படிகடப்பத் தோள்திசைமேல் செல்ல,
முடியும் விசும்பளந்த தென்பர்,—வடியுகிரால்
ஈர்ந்தா னிரணியன தாகம், இருஞ்சிறைப்புள்
ஊர்ந்தா னுலகளந்த நான்று. கஎ

2099 நான்ற முலைத்தலைநஞ்சுண்டு, உறிவெண்ணெய்
தோன்றவுண் டான்வென்றி சூழ்களிற்றை—ஊன்றி,
பொருதுடைவு கண்டானும் புள்ளின்வாய் கீண்டானும்,
மருதிடைபோய் மண்ணளந்த மால். கஅ

2100 மாலுங் கருங்கடலே என்னோற்றாய், வையகமுண்
டாலி னிலைத்துயின்ற வாழியான்,—கோலக்
கருமேனிச் செங்கண்மால் கண்படையுள், என்றும்
திருமேனி நீதீண்டப் பெற்று. கசு

2101 பெற்றார் தளைகழலப் பேர்ந்தோர் குறளுருவாய்,
செற்றார் படிகடந்த செங்கண்மால்,—நற்றா
மரைமலர்ச் சேவடியை வானவர்கை கூப்பி,
நிரைமலர்கொண்டு ஏத்துவரால் நின்று. உ0

2102 நின்று நிலமங்கை நீரேற்று மூவடியால்,
சென்று திசையளந்த செங்கண்மாற்கு,—என்றும்
படையாழி புள்ளூர்தி பாம்பணையான் பாதம்,
அடையாழி நெஞ்சே யறி. உக

2103 அறியு முலகெல்லாம் யானேயு மல்லேன்,
பொறிகொள் சிறையுவண மூர்ந்தாய்,—வெறிகமழும்
காம்பேய்மென் தோளி கடைவெண்ணெ யுண்டாயை,
தாம்பேகொண் டார்த்த தழும்பு. உஉ

2104 தழும்பிருந்த சார்ங்கநாண் தோய்ந்தவா மங்கை,
தழும்பிருந்த தாள்சகடம் சாடி,—தழும்பிருந்த
பூங்கோதை யாள்வெருவப் பொன்பெயரோன்மார்பிடந்த,
வீங்கோத வண்ணர் விரல். உ௩

2105 விரலொடு வாய்தோய்ந்த வெண்ணெய்கண்டு, ஆய்ச்சி
உரலோ டுறப்பிணித்த ஞான்று,—குரலோவா
தேங்கி நினைந்தயலார் காண விருந்திலையே,
ஓங்கோத வண்ணா வுரை. உ௪

2106 உரைமேற்கொண் டென்னுள்ள மோவாது, எப்போதும்
வரைமேல் மரகதமே போல,—திரைமேல்
கிடந்தானைக் கீண்டானை, கேழலாய்ப் பூமி
யிடந்தானை யேத்தி யெழும். உ௫

2107 எழுவார் விடைகொள்வா ரீன்துழா யானை,
வழுவா வகைநினைந்து வைகல்—தொழுவார்,
வினைச்சுடரை நந்துவிக்கும் வேங்கடமே, வானோர்
மனச்சுடரைத் தூண்டும் மலை. உ௬

2108 மலையால் குடைகவித்து மாவாய் பிளந்து,
சிலையால் மராமரமேழ் செற்று,—கொலையானைப்
போர்க்கோ டொசித்தனவும பூங்குருந்தம் சாய்த்தனவும்,
கார்க்கோடு பற்றியான் கை. உ௭

2109 கைய வலம்புரியும் நேமியும், கார்வண்ணத்
தைய மலர்மகள்நின் னாகத்தாள்,—செய்ய
மறையான்நின் னுந்தியான் மாமதிள்மூன் றெய்த
இறையான்நின் னாகத்திறை. உ௮

2110 இறையும் நிலனு மிருவிசும்பும் காற்றும்,
அறைபுனலும் செந்தீயு மாவான்,—பிறைமருப்பின்
பைங்கண்மால் யானை படுதுயரம் காத்தளித்த,
செங்கண்மால் கண்டாய் தெளி. உ௯

2111 தெளிதாக வுள்ளத்தைச் செந்நிறீஇ, ஞானத்
தெளிதாக நன்குணர்வார் சிந்தை,—எளிதாகத்
தாய்நாடு கன்றேபோல் தண்டுழா யானடிக்கே,
போய்நாடிக் கொள்ளும் புரிந்து. ௩0

2112 புரியொருகை பற்றியோர் பொன்னாழி யேந்தி,
அரியுருவு மாளுருவு மாகி,—எரியுருவ
வண்ணத்தான் மார்பிடந்த மாலடியை யல்லால்,மற்
றெண்ணத்தா னாமோ விமை. ௩௧

2113 இமையாத கண்ணா லிருளகல நோக்கி,
அமையாப் பொறிபுலன்க ளைந்தும்—நமையாமல்,
ஆகத் தணைப்பா ரணைவரே, ஆயிரவாய்
நாகத்தணையான் நகர். ௩௨

2114 நகர மருள்புரிந்து நான்முகற்கு, பூமேல்
பகர மறைபயந்த பண்பன்,—பெயரினையே
புந்தியால் சிந்தியா தோதி யுருவெண்ணும்,
அந்தியா லாம்பயனங் கேன். ௩௩

2115 என்னொருவர் மெய்யென்ப ரேழுலகுண்டு, ஆலிலையில்
முன்னொருவனாய முகில்வண்ணா,—நின்னுருகிப்
பேய்த்தாய் முலைதந்தாள் பேர்ந்திலளால், பேரமர்க்கண்
ஆய்த்தாய் முலைதந்த வாறு. ௩௪

2116 ஆறிய வன்பி லடியார்த மார்வத்தால்,
கூறிய குற்றமாக் கொள்ளல்நீ—தேறி,
நெடியோ யடியடைதற் கன்றே, ஈரைந்து
முடியான் படைத்த முரண். ௩௫

2117 முரணை வலிதொலைதற் காமென்றே, முன்னம்
தரணி தனதாகத் தானே,—இரணியனைப்
புண்ணிரந்த வள்ளுகிரால் பொன்னாழிக் கையால்,நீ
மண்ணிரந்து கொண்ட வகை. ௩௬

2118 வகையறு நுண்கேள்வி வாய்வார்கள், நாளும்
புகைவிளக்கும் பூம்புனலு மேந்தி,—திசைதிசையின்
வேதியர்கள் சென்றிறைஞ்சும் வேங்கடமே, வெண்சங்கம்
ஊதியவாய் மாலுகந்த வூர். ௩௭

2119 ஊரும் வரியரவ மொண்குறவர் மால்யானை,
பேர வெறிந்த பெருமணியை—காருடைய
மின்னென்று புற்றடையும் வேங்கடமே, மேலசுரர்
என்னென்ற மால திடம். ௩௮

2120 இடந்தது பூமி யெடுத்தது குன்றம்,
கடந்தது கஞ்சனைமுன் னஞ்ச,—கிடந்ததுவும்
நீரோத மாகடலே நின்றதுவும் வேங்கடமே,
பேரோத வண்ணர் பெரிது. ௩௯

2121 பெருவில் பகழிக் குறவர்கைச் செந்தீ
வெருவிப் புனம்துறந்த வேழம்,—இருவிசும்பில்
மீன்வீழக் கண்டஞ்சும் வேங்கடமே, மேலசுரர்
கோன்வீழக் கண்டுகந்தான் குன்று. ௪௦

2122 குன்றனைய குற்றஞ் செயினும் குணங்கொள்ளும்
இன்று முதலாக வென்னெஞ்சே,—என்றும்
புறனுரையே யாயினும் பொன்னாழிக் கையான்
திறனுரையே சிந்தித் திரு. ௪௧

2123 திருமகளும் மண்மகளு மாய்மகளும் சேர்ந்தால்
திருமகட்கே தீர்ந்தவா றென்கொல்,—திருமகள்மேல்
பாலோதம் சிந்தப் படநா கணைக்கிடந்த,
மாலோத வண்ணர் மனம். ௪௨

2124 மனமாசு தீரு மருவினையும் சாரா,
தனமாய தானேகை கூடும்,—புனமேய
பூந்துழா யானடிக்கே போதோடு நீரேந்தி,
தாம்தொழா நிற்பார் தமர். ௪௩

2125 தமருகந்த தெவ்வுருவ மவ்வுருவம் தானே,
தமருகந்த தெப்பேர்மற் றப்பேர்,—தமருகந்து
எவ்வண்ணம் சிந்தித் திமையா திருப்பரே,
அவ்வண்ண மாழியா னும். ௪௪

2126 ஆமே யமரர்க் கறிய அதுநிற்க,
நாமே யறிகிற்போம் நன்னெஞ்சே,—பூமேய
மாதவத்தோன் தாள்பணிந்த வாளரக்கன் நீண்முடியை,
பாதமத்தா லெண்ணினான் பண்பு. ௪௫

2127 பண்புரிந்த நான்மறையோன் சென்னிப் பலியேற்ற,
வெண்புரிநூல் மார்பன் வினைதீர,—புண்புரிந்த
ஆகத்தான் தாள்பணிவார் கண்டீர், அமரர்தம்
போகத்தால் பூமியாள் வார். ௪௬

2128 வாரி சுருக்கி மதக்களி றைந்தினையும்,
சேரி திரியாமல் செந்நிறீஇ,—கூரிய
மெய்ஞ்ஞானத் தாலுணர்வார் காண்பரே, மேலொருநாள்
கைந்நாகம் காத்தான் கழல். ௪௭

2129 கழலொன் றெடுத்தொருகை சுற்றியோர் கைமேல்,
சுழலும் சுராசுரர்க ளஞ்ச,—அழலும்
செருவாழி யேந்தினான் சேவடிக்கே செல்ல,
மருவாழி நெஞ்சே மகிழ். ௪௮

2130 மகிழல கொன்றேபோல் மாறும்பல் யாக்கை,
நெகிழ முயல்கிற்பார்க் கல்லால்,—முகிழ்விரிந்த
சோதிபோல் தோன்றும் சுடர்பொன் நெடுமுடி, எம்
ஆதிகாண் பார்க்கு மரிது. ௪௯

2131 அரியபுல னைந்தடக்கி யாய்மலர்கொண்டு, ஆர்வம்
புரியபரிசினால் புல்கில்,—பெரியனாய்
மாற்றாது வீற்றிருந்த மாவலிபால், வண்கைநீர்
ஏற்றானைக் காண்ப தெளிது. ௫௰

2132 எளிதி லிரண்டையும் காண்பதற்கு, என்னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழியும் செவ்வே,—களியில்
பொருந்தா தவனைப் பொரலுற்று, அரியா
யிருந்தான் திருநாம மெண். ௫௧

2133 எண்மர் பதினொருவ ரீரறுவ ரோரிருவர்,
வண்ணமல ரேந்தி வைகலும்,—நண்ணி
ஒருமாலை யால்பரவி யோவாது, எப்போதும்
திருமாலைக் கைதொழுவர் சென்று. ௫௨

2134 *சென்றால் குடையா மிருந்தால்சிங் காசனமாம்,
நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள்,—என்றும்
புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்
அணையாம், திருமாற் கரவு. ௫௩

2135 அரவ மடல்வேழம் ஆன்குருந்தம் புள்வாய்
குரவை குடமுலைமற் குன்றம்,—காவின்றி
விட்டிறுத்து மேய்த்தொசித்துக் கீண்டுகோத் தாடி,உண்
டட்டெடுத்த செங்கணவன். ௫௪

2136 அவன்தம ரேவ்வினைய ராகினும், எங்கோ
னவன்தமரே யென்றொழிவ தல்லால்,—நமன்தமரால்
ஆராயப் பட்டறியார் கண்டீர், அரவணைமேல்
பேராயற் காட்பட்டார்பேர். ௫௫

2137 பேரே வரப்பிதற்ற லல்லாலெம் பெம்மானை,
ஆரே யறிவாரதுநிற்க,—நேரே
கடிக்கமலத் துள்ளிருந்தும் காண்கிலான், கண்ணன்
அடிக்கமலந் தன்னை யயன். ௫௬

2138 அயல்நின்ற வல்வினையை யஞ்சினே னஞ்சி,
உயநின் திருவடியே சேர்வான்,—நயநின்ற
நன்மாலை கொண்டு நமோநார ணாவென்னும்,
சொன்மாலை கற்றேன் தொழுது. ௫௭

2139 தொழுது மலர்கொண்டு தூபம்கை யேந்தி,
எழுது மெழுவாழி நெஞ்சே,—பழுதின்றி
மந்திரங்கள் கற்பனவும் மாலடியே கைதொழுவான்,
அந்தரமொன் றில்லை யடை. ௫௮

2140 அடைந்த வருவினையோ டல்லல்நோய் பாவம்,
மிடைந்தவை மீண்டொழிய வேண்டில்,—நுடங்கிடையை
முன்னிலங்கை வைத்தான் முரணழிய, முன்னொருநாள்
தன்விலங்கை வைத்தான் சரண். ௫௯

2141 சரண மறைபயந்த தாமரையா னோடு,
மரணைய மன்னுயிர்கட் கெல்லாம்,—அரணாய
பேராழி கொண்ட பிரானன்றி மற்றறியாது,
ஓராழி சூழ்ந்த வுலகு. ௬௦

2142 உலகு முலகிறந்த வூழியும், ஒண்கேழ்
விலகு கருங்கடலும் வெற்பும்,—உலகினில்
செந்தீயும் மாருதமும் வானும், திருமால்தன்
புந்தியி லாய புணர்ப்பு. ௬௧

2143 புணர்மருதி னூடுபோய்ப் பூங்குருந்தம் சாய்த்து,
மணமருவ மால்விடையேழ் செற்று,—கணம்வெருவ
ஏழுலகும் தாயினவு மெண்டிசையும் போயினவும்,
சூழரவப் பொங்கணையான் தோள். ௬௨

2144 தோளவனை யல்லால் தொழா, என் செவியிரண்டும்,
கேளவன தின்மொழியே கேட்டிருக்கும்,—நாள்நாளும்
கோணை கணையான் குரைகழலே கூறுவதே,
நாணுமை நள்ளேன் நயம். ௬௩

2145 நயவேன் பிறர்பொருளை நள்ளேன்கீ ழாரோடு,
உயவே னுயர்ந்தவரோ டல்லால்,—வியவேன்
திருமாலை யல்லது தெய்வமென் றேத்தேன்,
வருமாறென் நம்மேல் வினை. ௬௪

2146 வினையா லடர்ப்படார் வெந்நரகில் சேரார்,
தினையேனும் தீக்கதிக்கட் செல்லார்,—நினைதற்
கரியானைச் சேயானை, ஆயிரம்பேர்ச் செங்கட்
கரியானைக் கைதொழுதக் கால். ௬௫

2147 காலை யெழுந்துலகம் கற்பனவும், கற்றுணர்ந்த
மேலைத் தலைமறையோர் வேட்பனவும்,—வேலைக்கண்
ஓராழி யானடியே யோதுவது மோர்ப்பனவும்,
பேராழி கொண்டான் பெயர். ௬௬

2148 பெயரும் கருங்கடலே நோக்குமாறு, ஒண்பூ
உயரும் கதிரவனே நோக்கும்,—உயிரும்
தருமனையே நோக்குமோண் டாமரையாள் கேள்வன்,
ஒருவனையே நோக்கு முணர்வு. ௬௭

2149 உணர்வாரா ருன்பெருமை யூழிதோ றூழி,
உணர்வாரா ருன்னுருவந் தன்னை,—உணர்வாரார்
விண்ணகத்தாய்மண்ணகத்தாய்வேங்கடத்தாய், நால்வேதப்
பண்ணகத்தாய் நீகிடந்த பால். ௬௮

2150 பாலன் றனதுருவா யேழுலகுண்டு, ஆலிலையின்
மேலன்று நீவளர்ந்த மெய்யென்பர்,—ஆலன்று
வேலைநீ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ,
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு. ௬௯

2151 சொல்லும் தனையும்தொழுமின் விழுமுடம்பு,
செல்லுந் தனையும் திருமாலை,—நல்லிதழ்த்
தாமத்தால் வேள்வியால் தந்திரத்தால் மந்திரத்தால்,
நாமத்தா லேத்துதிரேல் நன்று. ௭0

2152 நன்று பிணிமூப்புக் கையகற்றி நான்கூழி,
நின்று நிலமுழுதுமாண்டாலும்,—என்றும்
விடலாழி நெஞ்சமே வேண்டினேன் கண்டாய்,
அடலாழி கொண்டான்மாட் டன்பு. எக

2153 அன்பாழி யானை யணுகென்னும் நாஅவன்றன்,
பண்பாழித் தோள்பரவி யேத்தென்னும்,—முன்பூழி
காணானைக் காணென்னும் கண்செவிகே ளென்னும்,
பூணாரம் பூண்டான் புகழ். எஉ

2154 புகழ்வாய் பழிப்பாய்நீ பூந்துழா யானை,
இகழ்வாய் கருதுவாய் நெஞ்சே,—திகழ்நீர்க்
கடலு மலையு மிருவிசும்பும் காற்றும்,
உடலு முயிருமேற்றான். எங

2155 ஏற்றான்புள் ளூர்ந்தா னெயிலெரித்தான் மார்விடந்தான்,
நீற்றான் நிழல்மணி வண்ணத்தான்'—கூற்றோருபால்
மங்கையான் பூமகளான் வார்சடையான், நீண்முடியான்
கங்கையான் நீள்கழலான் காப்பு. எச

2156 காப்புன்னை யுன்னக் கழியு மருவினைகள்,
ஆப்புன்னை யுன்ன வவிழ்ந்தொழியும்—மூப்புன்னைச்
சிந்திப்பார்க் கில்லை திருமாலே, நின்னடியை
வந்திப்பார் காண்பர் வழி. எரு

2157 வழிநின்று நின்னைத் தொழுவார், வழுவா
மொழிநின்ற மூர்த்தியரே யாவர்,—பழுதொன்றும்
வாராத வண்ணமே விண்கொடுக்கும், மண்ணளந்த
சீரான் திருவேங் கடம். எசு

2158 வேங்கடமும் விண்ணகரும் வெஃகாவும், அஃகாத
பூங்கிடங்கில் நீள்கோவல் பொன்னகரும்,—நான்கிடத்தும்
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான் நடந்தானே,
என்றால் கெடுமா மிடர். எஎ

2159 இடரார் படுவா ரெழுநெஞ்சே, வேழம்
தொடர்வான் கொடுமுதலை சூழ்ந்த,—படமுடை
பைந்நாகப் பள்ளியான் பாதமே கைதொழுதும்,
கொய்ந்நாகப் பூம்போது கொண்டு. எஅ

2160 கொண்டானை யல்லால் கொடுத்தாரை யார்பழிப்பார்,
மண்தா வெனவிரந்து மாவலியை,—ஒண்தாரை
நீரங்கை தோய நிமிர்ந்திலேயே, நீள்விசும்பி
லாரங்கை தோய வடுத்து. எகூ

2161 அடுத்த கடும்பகைஞர்க் காற்றேனென் றோடி,
படுத்த பெரும்பாழி சூழ்ந்த—விடத்தரவை,
வல்லாளன் கைக்கொடுத்த மாமேனி மாயவனுக்கு,
அல்லாது மாவரோ ஆள். அ௦

2162 ஆளமர் வென்றி யடுகளத்து ளஞ்ஞான்று,
வாளார் வேண்டி வரைநட்டு,—நீளரவைச்
சுற்றிக் கடைந்தான் பெயரன்றே, தொன்னரகைப்
பற்றிக் கடத்தும் படை. அக

2163 படையாரும் வாள்கண்ணார் பாரசிநாள், பைம்பூம்
தொடையலோ டேந்திய தூபம்,—இடையிடையின்
மீன்மாய மாசூணும் வேங்கடமே, மேலொருநாள்
மான்மாய வெய்தான் வரை. அஉ

2164 வரைகுடைதோள் காம்பாக ஆநிரைகாத்து, ஆயர்
நிரைவிடையேழ் செற்றவாறென்னே,—உரவுடைய
நீராழி யுள்கிடந்து நேரா நிசாசரர்மேல்,
பேராழி கொண்ட பிரான். அங

2165 பிரானுன் பெருமை பிறரா ரறிவார்,
உராஅ யுலகளந்த ஞான்று,—வராகத்
தெயிற்றளவு போதாவா றென்கொலோ, எந்தை
அடிக்களவு போந்த படி. அச

2166 படிகண் டறிதியே பாம்பணையி னான், புட்
கொடிகண் டறிதியே கூறாய்,—வடிவில்
பொறியைந்து முள்ளடக்கிப் போதொடுநீ ரேந்தி,
நெறிநின்ற நெஞ்சமே நீ. அரு

2167 நீயும் திருமகளும் நின்றாயால், குன்றெடுத்துப்
பாயும் பனிமறைத்த பண்பாளா,—வாசல்
கடைகழியா வுள்புகாக் காமர்பூங் கோவல்
இடைகழியே பற்றி யினி. அசு

2168 இனியார் புகுவா ரெழுநரக வாசல்,
முனியாது மூரித்தாள் கோமின்,—கனிசாயக்
கன்றெறிந்த தோளான் கனைகழலே காண்பதற்கு,
நன்கறிந்த நாவலம்சூழ் நாடு. ௮௭

2169 நாடிலும் நின்னடியே நாடுவன், நாடோறும்
பாடிலும் நின்புகழே பாடுவன்,—சூடிலும்
பொன்னாழி யேந்தினான் பொன்னடியே சூடுவேற்கு,
என்னாகி லென்னே யெனக்கு. ௮௮

2170 எனக்காவா ராரொருவரே, எம்பெருமான்
தனக்காவான் தானேமற் றல்லால்,—புனக்காயாம்
பூமேனி காணப் பொதியவிழும் பூவைப்பூ,
மாமேனி காட்டும் வரம். ௮௯

2171 வரத்தால் வலிநினைந்து யாதவநின் பாதம்,
சிரத்தால் வணங்கானா மென்றே,—உரத்தினால்
ஈரரியாய் நேர்வலியோ னாய விரணியனை,
ஓரரியாய் நீயிடந்த தூன். ௯௦

2172 ஊனக் குரம்பையி னுள்புக் கிருள்நீக்கி,
ஞானச்சுடர் கொளீஇ நாடோறும்,—ஏனத்
துருவா யுலகிடந்த வூழியான் பாதம்,
மருவாதார்க் குண்டாமோ வான். ௯௧

2173 வானாகித் தீயாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்,
தேனாகிப் பாலாம் திருமாலே,—ஆனாய்ச்சி
வெண்ணெய் விழுங்க நிறையுமே, முன்னொருநாள்
மண்ணை யுமிழ்ந்த வயிறு. ௯௨

2174 வயிறழல வாளுருவி வந்தானை யஞ்ச
எயிறிலக வாய்மடுத்த தென்நீ,—பொறியுகிரால்
பூவடிவை யீடழித்த பொன்னாழிக் கையா, நின்
சேவடிமே லீடழியச் செற்று. ௯௩

2175 செற்றெழுந்து தீவிழித்துச் சென்றவிந்த வேழுலகும்,
மற்றிவையா வென்றுவா யங்காந்து,—முற்றும்
மறையவற்குக் காட்டிய மாயவனை யல்லால்,
இறையேனு மேத்தாதென் நா. ௯௪

2176 நாவாயி லுண்டே நமோநார ணாவென்று,
ஓவா துரைக்கு முரையுண்டே,—மூவாத
மாக்கதிக்கண்செல்லும் வகையுண்டே, என்னொருவர்
தீக்கதிக்கட் செல்லும் திறம். கூரு

2177 திறம்பாதென்னெஞ்சமே செங்கண்மால்கண்டாய்,
அறம்பாவமென்றிரண்டு மாவான்,—புறந்தானிம்
மண்தான்மறிகடல்தான் மாருதந்தான், வான்தானே
கண்டாய் கடைக்கட்பிடி. கூசு

2178 பிடிசேர்களிறளித்த பேராளா, உன்றன்
அடிசேர்ந்தருள்பெற்றா ளன்றே,—பொடிசேர்
அனல்கங்கையேற்றா னவிர்சடைமேல்பாய்ந்த,
புனல்கங்கையென்னும் பேர்ப்பொன். கூஎ

2179 பொன்திகழுமேனிப் புரிசடையம்புண்ணியனும்,
நின்றுலகந்தாய நெடுமாலும்,—என்றும்
இருவரங்கத்தால்திரிவ ரேலும், ஒருவன்
ஒருவனங்கத் தென்றுமுளன். கூஅ

2180 உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே உத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய், உள்ளுவா ருள்ளத்—துளன்கண்டாய்,
வெள்ளத்தினுள்ளானும் வேங்கடத்துமேயானும்,
உள்ளத்தினுள்ளானென்றோர். கூகூ

2181 *ஓரடியும்சாடுதைத்த வொண்மலர்சேவடியும்,
ஈரடியும்காணலா மென்நெஞ்சே—ஓரடியில்
தாயவனைக்கேசவனைத் தண்டுழாய்மாலைசேர்,
மாயவனையேமனத்துவை. க00

தமகம்:—வையம் வாய் நின்று புரி குன்று எளிது உலகு நன்று ஆன் ஊன் அன்பு.

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

இரண்டாந் திருவந்தாதி தனியன்

என்பிறவி தீர விறைஞ்சினேன்னின்னமுதா†
அன்பே தகளிய ளித்தானை,—நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார் முத்துக்கள் சேரும், கடல்மல்லைப்
பூதத்தார் பொன்னங் கழல்.

---

†திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளா னருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீ

பூதத்தாழ்வா ரருளிச்செய்த

இரண்டாந் திருவந்தாதி

2182 *அன்பேதகளியா ஆர்வமேநெய்யாக,
இன்புருகுசிந்தை யிடுதிரியா,—நன்புருகி
ஞானச்சுடர்விளக் கேற்றினேன்நாரணற்கு,
ஞானத் தமிழ்புரிந்தநான். க

2183 ஞானத்தால்நன்குணர்ந்து நாரணன்றன்நாமங்கள்,
தானத்தால்மற்றவன்பேர் சாற்றினால்,—வானத்
தணியமராராக்குவிக்கு மஃதன்றே, நங்கள்
பணியமரர் கோமான்பரிசு. உ

2184 பரிசுநறுமலரால் பாற்கடலான்பாதம்.
புரிவார்புகப்பெறுவர் போலாம்,—புரிவார்கள்
தொல்லமரர்கேள்வித் துலங்கொளிசேர்தோற்றத்து
நல்லமரர் கோமான்நகர். ங

2185 நகரிழைத்துநித்திலத்து நாண்மலர்கொண்டு, ஆங்கே
திகழுமணிவயிரம் சேர்த்து,—நிகரில்லாப்
பைங்கமலமேந்திப் பணிந்தேன் பனிமலராள்,
அங்கம்வலம் கொண்டானடி. ச

2186 அடிமூன்றிலிவ்வுலக மன்றளந்தாய்போலும்
அடிமூன்றிரந்தவனி கொண்டாய்,—படிநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே, நின்னடியை
யாரோத வல்லாரறிந்து. ரு

2187 அறிந்தைந்துமுள்ளடக்கி யாய்மலர்கொண்டு, ஆர்வம்
செறிந்தமனத்தராய்ச்செவ்வே,—அறிந்தவன்றன்
பேரோதியேத்தும் பெருந்தவத்தோர்காண்பரே,
காரோத வண்ணன்கழல். சு

2188 கழலெடுத்துவாய்மடித்துக் கண்சுழன்று, மாற்றார்
அழலெடுத்தசிந்தையராயஞ்ச,—தழலெடுத்த
போராழிஏந்தினான் பொன்மலர்ச்சேவடியை;
ஓவாழி நெஞ்சேயுகந்து. எ

2189 உகந்துன்னைவாங்கி யொளிநிறங்கொள்கொங்கை
அகம்குளிரவுண்ணென்றா ளாவி,—உகந்து
முலையுண்பாய்போலே முனிந்துண்டாய், நீயும்
அலைபண்பா லானமையாலன்று. அ

2190 அன்றதுகண்டஞ்சாத ஆய்ச்சியுனக்கிரங்கி,
நின்றுமுலைதந்தவிந் நீர்மைக்கு,—அன்று
வரன்முறையால்நீயளந்த மாகடல்சூழ்ஞாலம்,
பெருமுறையா லெய்துமோபேர்த்து. கூ

2191 பேர்த்தனைமாசகடம் பிள்ளையாய், மண்ணிரந்து
காத்தனைபல்லுயிரும் காவலனே,—ஏத்திய
நாவுடையேன் பூவுடையேன் நின்னுள்ளிநின்றமையால்,
காவடியேன் பட்டகடை. க0

2192 கடைநின்றமரர் கழல்தொழுது, நாளும்
இடைநின்றவின்பத்த ராவர்,—புடைநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே, நின்னடியை
யாரோத வல்லாரவர். கக

2193 அவரிவரென்றில்லை யரவணையான்பாதம்,
எவர்வணங்கியேத்தாதா ரெண்ணில்,—பலரும்
செழுங்கதிரோனொண்மலரோன் கண்ணுதலோனன்றே,
தொழுந்தகையார் நாளுந்தொடர்ந்து. கஉ

2194 தொடரெடுத்தமால்யானை சூழ்கயம்புக்கஞ்சி
படரெடுத்தபைங்கமலம் கொண்டு,அன்—றிடாடுக்க
ஆழியான்பாதம் பணிந்தன்றே, வானவர்கோன்
பாழிதா னெய்திற்றுப்பண்டு. கந

2195 பண்டிப்பெரும்பதியை யாக்கி, பழிபாவம்
கொண்டு இங்கு வாழ்வாரைக்கூறாதே,—எண்டிசையும்
பேர்த்தகரநான்குடையான் பேரோதிப்பேதைகாள்,
தீர்த்தகரா மின்திரிந்து. கச

2196 திரிந்ததுவெஞ்சமத்துத் தேர்கடவி, அன்று
பிரிந்ததுசீதையைமான்பின்போய்,—புரிந்ததுவும்
கண்பள்ளிகொள்ள வழகியதே, நாகத்தின்
தண்பள்ளி கொள்வான்றனக்கு. கடு

2197 தனக்கடிமைபட்டது தானறியானேலும்,
மனத்தடையவைப்பதாம் மாலை,—வனத்திடரை
ஏரியாம்வண்ண மியற்றுமிதுவல்லால்,
மாரியார் பெய்கிற்பார் மற்று. கசு

2198 மற்றாரியலாவார் வானவர்கோன்மாமலரோன்,
சுற்றும்வணங்கும் தொழிலானை,—ஒற்றைப்
பிறையிருந்தசெஞ்சடையான் பின்சென்று, மாலைக்
குறையிரந்து தான்முடித்தான் கொண்டு. கஎ

2199 கொண்டதுலகம் குறளுருவாய்க்கோளரியாய்,
ஒண்டிறலோன்மார்வத் துகிர்வைத்தது,—உண்டதுவும்
தான்கடந்தவேழுலகே தாமரைக்கண்மாலொருநாள்,
வான்கடந்தான் செய்தவழக்கு. கஅ

2200 வழக்கன்றுகண்டாய் வலிசகடம்செற்றாய்,
வழக்கென்றுநீமதிக்க வேண்டா,—குழக்கன்று
தீவிளவின்காய்க்கெறிந்த தீமைதிருமாலே,
பார்விளங்கச் செய்தாய்பழி. கசு

2201 பழிபாவம்கையகற்றிப் பல்காலும்நின்னை,
வழிவாழ்வார்வாழ்வராம் மாதோ,—வழுவின்றி
நாரணன்றன்நாமங்கள் நன்குணர்ந்துநன்கேத்தும்,
காரணங்கள் தாமுடையார்தாம். உ0

2202 தாமுளரேதம்முள்ள முள்ளுளதே, தாமரையின்
பூவுளதேயேத்தும் பொழுதுண்டே,—வாமன்
திருமருவுதாள்மருவு சென்னியரே, செவ்வே
அருநரகம் சேர்வதரிது. உக

2203 அரியதெளிதாகும் ஆற்றலால்மாற்றி,
பெருகமுயல்வாரைப் பெற்றால்,—கரியதோர்
வெண்கோட்டுமால்யானை வென்றுமுடித்தன்றே,
தண்கோட்டு மாமலரால்தாழ்ந்து. உஉ

2204 தாழ்ந்துவரங்கொண்டு தக்கவகைகளால்,
வாழ்ந்துகழிவாரை வாழ்விக்கும்,—தாழ்ந்த
விளங்கனிக்குக்கன்றெறிந்து வேற்றுருவாய், ஞாலம்
அளந்தடிக்கீழ்க் கொண்டவவன். உ௩

2205 அவன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே யாருளும்கேடும்,
அவன் கண்டாயைம்புலனாய் நின்றான்,—அவன்கண்டாய்
காற்றுத்தீநீர்வான் கருவரைமண் காரோத,
சீற்றத்தீயாவானும் சென்று. உ௪

2206 சென்றதிலங்கைமேல் செவ்வேதன்சீற்றத்தால்,
கொன்றதிராவணனைக் கூறுங்கால்,—நின்றதுவும்
வேயோங்குதண்சாரல் வேங்கடமே, விண்ணவர்தம்
வாயோங்கு தொல்புகழான்வந்து. உ௫

2207 வந்தித்தவனை வழிநின்றவைம்பூதம்,
ஐந்துமகத்தடக்கி யார்வமாய்,—உந்திப்
படியமரர்வேலையான் பண்டமரர்க்கீந்த,
படியமரர் வாழும்பதி. உ௬

2208 பதியமைந்துநாடிப் பருத்தெழுந்தசிந்தை,
மதியுரிஞ்சிவான்முகடு நோக்கி —கதிமிகுத்தங்
கோல்தேடியோடும் கொழுந்ததே போன்றதே,
மால்தேடி யோடும்மனம். உ௭

2209 மனத்துள்ளான்வேங்கடத்தான்மாகடலான், மற்றும்
நினைப்பரியநீளரங்கத் துள்ளான்,—எனைப்பலரும்
தேவாதிதேவ னெனப்படுவான், முன்னொருநாள்
மாவாய் பிளந்தமகன். உ௮

2210 மகனாகக்கொண்டெடுத்தாள் மாண்பாயகொங்கை,
அகனாரவுண்பனென் றுண்டு,—மகனைத்தாய்
தேறாதவண்ணம் திருத்தினாய், தென்னிலங்கை
நீறாக வெய்தழித்தாய்நீ. உ௯

2211 நீயன்றுலகளந்தாய் நீண்டதிருமாலே,
நீயன்றுலகிடந்தா யென்பரால்,—நீயன்று
காரோதம்முன்கடைந்து பின்னடைத்தாய்மாகடலை,
பேரோத மேனிப்பிரான். ௩௦

2212 பிரானென்றுநாளும் பெரும்புலரியென்றும்,
குராநல்செழும்போது கொண்டு,—வராகத்
தணியுருவன்பாதம் பணியுமவர்கண்டீர்,
மணியுருவம் காண்பார்மகிழ்ந்து. ௫க

2213 மகிழ்ந்ததுசிந்தை திருமாலே, மற்றும்
மகிழ்ந்ததுன்பாதமே போற்றி,—மகிழ்ந்த
தழலாழிசங்க மவைபாடியாடும்,
தொழிலாகம்சூழ்ந்து துணிந்து. ௫௨

2214 துணிந்ததுசிந்தை துழாயலங்கல், அங்கம்
அணிந்தவன்பேருள்ளத்துப் பல்கால்,—பணிந்ததுவும்
வேய்பிறங்குசாரல் விறல்வேங்கடவனையே,
வாய்திறங்கள் சொல்லும்வகை. ௫௩

2215 வகையாலவனி யிரந்தளந்தாய்பாதம்,
புகையால்நறுமலரால் முன்னே,—மிகவாய்ந்த
அன்பாக்கியேத்தி யடிமைப்பட்டேனுனக்கு,
என்பாக்கி யத்தாலினி. ௫௪

2216 இனிதென்பர்காம மதனிலுமாற்ற,
இனிதென்பர்தண்ணீரு மெந்தாய்,—இனிதென்று
காமநீர்வேளாது நின்பெருமைவேட்பரேல்,
சேமநீராகும் சிறிது. ௫௫

2217 சிறியார்பெருமை சிறிதின்கணெய்தும்,
அறியாரும்தாமறியா ராவர்,—அறியாமை
மண்கொண்டு மண்ணுண்டு மண்ணுமிழ்ந்தமாயனென்று,
எண்கொண்டென் னெஞ்சேயிரு. ௫௬

2218 இருந்தண்கமலத் திருமலரினுள்ளே,
திருந்துதிசைமுகனைத் தந்தாய்,—பொருந்தியநின்
பாதங்களேத்திப் பணியாவேல், பல்பிறப்பும்
ஏதங்களெல்லா மெமக்கு. ௫௭

2219 எமக்கென்றிருநிதிய மேமாந்திராதே,
தமக்கென்றும்சார்வ மறிந்து,—நமக்கென்றும்
மாதவனே யென்னும் மனம்படைத்து, மற்றவன்பேர்
ஓதுவதே நாவினாலோத்து. ௫௮

2220 ஓத்தின்பொருள்முடிவு மித்தனையே, உத்தமன்பேர்
ஏத்தும்திறமறிமி னேழைகாள்,—ஓத்ததனை
வல்லீரேல்நன்றதனை மாட்டீரேல், மாதவன்பேர்
சொல்லுவதே யோத்தின்சுருக்கு. ௩௯

2221 சுருக்காகவாங்கிச் சுலாவிநின்று, ஐயார்
நெருக்காமுன் நீர்நினைமின் கண்டீர்,—திருப்பொலிந்த
ஆகத்தான்பாத மறிந்தும், அறியாத
போகத்தாலில்லை பொருள். ௪௰

2222 பொருளாலமருலகம் புக்கியலலாகாது,
அருளாலறமருளு மன்றே,—அருளாலே
மாமறையோர்க்கீந்த மணிவண்ணன்பாதமே,
நீமறவேல் நெஞ்சேநினை. ௪௧

2223 நினைப்பன்திருமாலை நீண்டதோள்காண,
நினைப்பார் பிறப்பொன்றும்நேரார்,—மனைப்பால்
பிறந்தார்பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாம்,
துறந்தார் தொழுதாரத்தோள். ௪௨

2224 தோளிரண்டெட்டேழும் மூன்றுமுடியனைத்தும்,
தாளிரண்டும்வீழச் சரந்துரந்தான்—தாளிரண்டும்,
ஆர்தொழுவார்பாத மவைதொழுவ தன்றே, என்
சீர்கெழுதோள் செய்யும்சிறப்பு. ௪௩

2225 சிறந்தார்க்கெழுதுணையாம் செங்கண்மால்நாமம்,
மறந்தாரைமானிடமா வையேன்,— அறம்தாங்கும்
மாதவனே யென்னும் மனம்படைத்து, மற்றவன்பேர்
ஓதுவதே நாவினாலுள்ளு. ௪௪

2226 உளதென்றிறுமாவா ருண்டில்லையென்று,
தளர்தலதனருகும் சாரார்,—அளவரிய
வேதத்தான்வேங்கடத்தான் விண்ணோர்முடிதோயும்,
பாதத்தான்பாதம் பயின்று. ௪௫

2227 பயின்றதரங்கம் திருக்கோட்டி, பன்னாள்
பயின்றதுவும்வேங்கடமே பன்னாள்,—பயின்ற
தணிதிகழும்சோலை யணிநீர்மலையே,
மணிதிகழும் வண்தடக்கைமால். ௪௬

2228 மாலையரியுருவன் பாதமலரணிந்து,
காலைதொழுதெழுமின் கைகோலி,—ஞாலம்
அளந்திடந்துண்டுமிழ்ந்த வண்ணலைமற்றல்லால்,
உளங்கிடந்த வாற்றாலுணர்ந்து. சஎ

2229 உணர்ந்தாய்மறைநான்கு மோதினாய்நீதி,
மணந்தாய்மலர்மகள்தோள் மாலே—மணந்தாய்போய்
வேயிரும்சாரல் வியலிருஞாலம்சூழ்,
மாயிருஞ் சோலைமலை. சஅ

2230 மலையேழும்மாநிலங்க ளேழுமதிர,
குலைசூழ்குரைகடல்க ளேழும்,—முலைசூழ்ந்த
நஞ்சுரத்துப்பெண்ணை நவின்றுண்டநாவனென்று,
அஞ்சாதென் னெஞ்சேயழை. சகூ

2231 அழைப்பன்திருமாலை யாங்கவர்கள்சொன்ன,
பிழைப்பில்பெரும்பெயரே பேசி,—இழைப்பரிய
வாயவனேயாதவனே யென்றவனை யார்முகப்பும்,
மாயவனேயென்று மதித்து. ருo

2232 மதிக்கண்டாய்நெஞ்சே மணிவண்ணன்பாதம்,
மதிக்கண்டாய்மற்றவன்பேர் தன்னை,—மதிக்கண்டாய்
பேராழிநின்று பெயர்ந்துகடல்கடைந்த,
நீராழி வண்ணன்நிறம். ருக

2233 நிறங்கரியன்செய்ய நெடுமலராள்மார்வன்,
அறம்பெரியனார தறிவார்,—மறம்புரிந்த
வாளரக்கன்போல்வானை வானவர்கோன்தானத்து,
நீளிருக்கைக் குய்த்தான்நெறி. ருஉ

2234 நெறியார்குழல்கற்றை முன்னின்றுபின்தாழ்ந்து,
அறியாதிளங்கிரியென் றெண்ணி,—பிரியாது
பூங்கொடிகள்வைகும் பொருபுனல்குன்றென்னும்,
வேங்கடமே யாம்விரும்பும்வெற்பு. ருங

2235 வெற்பென்றிருஞ்சோலை வேங்கடமென்றிவ்விரண்டும்,
நிற்பென்றுநீமதிக்கும் நீர்மைபோல்,—நிற்பென்
றுளங்கோயிலுள்ளம்வைத் துள்ளினேன், வெள்ளத்
திளங்கோயில் கைவிடேலென்று. ருச

2236 என்றும் மறந்தறியே னேழ்பிறப்புமெப்பொழுதும்,
நின்றுநினைப்பொழியா நீர்மையால்,—வென்றி
அடலாழிகொண்ட வறிவனே, இன்பக்
கடலாழி நீயருளிக்காண். ௫௫

2237 காணக்கழிகாதல் கைமிக்குக்காட்டினால்,
நாணப்படுமென்றால் நாணுமே,—பேணிக்
கருமாலைப்பொன்மேனி காட்டாமுன்காட்டும்,
திருமாலை நங்கள்திரு. ௫௬

2238 திருமங்கைநின்றருளும் தெய்வம்நாவாழ்த்தும்,
கருமம்கடைப்படுமின் கண்டீர்,—உரிமையால்
ஏத்தினோம்பாத மிருந்தடக்கையெந்தைபேர்,
நாற்றிசையும் கேட்டீரேநாம். ௫௭

2239 நாம்பெற்றநன்மையும் நாமங்கைநன்னெஞ்சத்து,
ஓம்பியிருந்தெம்மை யோதுவித்து,—வேம்பின்
பொருள்நீர்மையாயினும் பொன்னாழிபாடென்று,
அருள்நீர்மை தந்தவருள். ௫௮

2240 அருள்புரிந்தசிந்தை யடியார்மேல்வைத்து,
பொருள்தெரிந்துகாண்குற்ற அப்போது,—இருள்திரிந்து
நோக்கினேன்நோக்கி நினைந்தேனதொண்கமலம்,
ஓக்கினேனென்னையுமங் கோர்ந்து. ௫௯

2241 ஒருருவனல்லையொளியுருவம் நின்னுருவம்,
ஈருருவனென்ப ரிருநிலத்தோர்,—ஒருருவம்
ஆதியாம்வண்ண மறிந்தாரவர்கண்டீர்,
நீதியால்மண்காப்பார் நின்று. ௬௦

2242 நின்றதோர்பாதம் நிலம்புதைப்ப, நீண்டதோள்
சென்றளந்ததென்பர் திசையெல்லாம்,—அன்று
கருமாணியாயிரந்த கள்வனே, உன்னைப்
பிரமாணித் தார்பெற்றபேறு. ௬௧

2243 பேறொன்றுமுன்னறியேன் பெற்றறியேன்பேதைமையால்,
மாறென்றுசொல்லி வணங்கினேன்,—ஏறின்
பெருத்தெருத்தம்கோடொசியப்பெண்நசையின்பின்போய்,
எருத்திறுத்தநல்லாயரேறு. ௬௨

2244 ஏறேழும்வென்றடர்த்த வெந்தை, எரியுருவத்
தேறேறிப்பட்ட விடுசாபம்,—பாறேறி
யுண்டதலைவாய்நிறையக் கோட்டங்கையொண்குருதி,
கண்டபொருள் சொல்லின்கதை. சுங

2245 கதையும்பெரும்பொருளும் கண்ணாநின்பேரே,
இதயமிருந்தவையே யேத்தில்,—கதையும்
திருமொழியாய்நின்ற திருமாலே, உன்னைப்
பருமொழியால் காணப்பணி. சுச

2246 பணிந்தேன் திருமேனி பைங்கமலம்கையால்,
அணிந்தேனுன்சேவடிமே லன்பாய்,—துணிந்தேன்
புரிந்தேத்தியுன்னைப் புகலிடம்பார்த்து, ஆங்கே
இருந்தேத்தி வாழுமிது. சுரு

2247 இதுகண்டாய்நன்னெஞ்சே யிப்பிறவியாவது,
இதுகண்டாயெல்லாம்நா முற்றது,—இதுகண்டாய்
நாரணன்பேரோதி நரகத்தருகணையா,
காரணமும் வல்லையேல்காண். சுசு

2248 கண்டேன் திருமேனி யான்கனவில், ஆங்கவன்கைக்
கண்டேன்கனலுஞ் சுடராழி,—கண்டேன்
உறுநோய்வினையிரண்டு மோட்டுவித்து, பின்னும்
மறுநோய் செறுவான்வலி. சுஎ

2249 வலிமிக்கவாளெயிற்று வாளவுணர்மாள,
வலிமிக்கவாள்வரைமத் தாக,—வலிமிக்க
வாணுகம்சுற்றிமறுகக் கடல்கடைந்தான்,
கோணுகம் கொம்பொசித்தகோ. சுஅ

2250 கோவாகிமாநிலம் காத்து, நங்கண்முகப்பே
மாவேகிச்செல்கின்ற மன்னவரும்—பூமேவும்
செங்கமலநாபியான் சேவடிக்கேயேழ்பிறப்பும்,
தண்கமல மேய்ந்தார்தமர். சுகூ

2251 தமருள்ளம்தஞ்சை தலையரங்கம்தண்கால்,
தமருள்ளும்தண்பொருப்பு வேலை,—தமருள்ளும்
மாமல்லைகோவல் மதிட்குடந்தையென்பரே,
ஏவல்ல வெந்தைக்கிடம். எ0

2252 இடங்கைவலம்புரிநின் றார்ப்ப, எரிகான்
றடங்காரொடுங்குவித்த தாழி,—விடம்காலும்
தீவாயரவணைமேல்தோன்றல் திசையளப்பான்,
பூவாரடிநிமிர்த்த போது. எக

2253 போதறிந்துவானரங்கள் பூஞ்சுனைபுக்கு, ஆங்கலர்ந்த
போதரிந்துகொண்டேத்தும் போது, உள்ளம்—போது
மணிவேங்கடவன் மலரடிக்கேசெல்ல,
அணிவேங் கடவன்பேராய்ந்து. எஉ

2254 ஆய்ந்துரைப்பனுயிரம்பே ராதிநடுவந்திவாய்,
வாய்ந்தமலர்தூவி வைகலும,—ஏய்ந்த
பிறைக்கோட்டுச்செங்கண் கரிவிடுத்தபெம்மான்,
இறைக்காட் படத்துணிந்தயான். எங

2255 யானேதவம்செய்தே னேழ்பிறப்புமெப்பொழுதும்,
யானேதவமுடையே னெம்பெருமான்,—யானே
இருந்தமிழ்நன்மாலை யிணையடிக்கேசொன்னேன்,
பெருந்தமிழன் நல்லேன்பெரிது. எச

2256 பெருகுமதவேழம் மாப்பிடிக்குமுன்னின்று,
இருகணிளமூங்கில் வாங்கி,—அருகிருந்த
தேன்கலந்துநீட்டும் திருவேங்கடம்கண்டீர்,
வான்கலந்த வண்ணன்வரை. எரு

2257 வரைச்சந்தனக்குழம்பும் வான்கலனும்பட்டும்,
விரைப்பொலிந்தவெண்மல்லிகையும்—நிரைத்துக்கொண்டு.
ஆதிக்கண்நின்ற வறிவனடியிணையே,
ஓதிப்பணிவ தறும். எசு

2258 உறுங்கண்டாய்நன்னெஞ்சே யுத்தமன்நற்பாதம்,
உறுங்கண்டாயொண்கமலந் தன்னால்—,உறுங்கண்டாய்
ஏத்திப்பணிந்தவன்பே ரீரைஞ்னூறெப்பொழுதும்,
சாற்றியுரைத்தல் தவம். எஎ

2259 தவம்செய்து நான்முகனே பெற்றான், தரணி
நிவந்தளப்பநீட்டியபொற் பாதம்,—சிவந்ததன்
கையனைத்துமாரக் கழுவினான், கங்கைநீர்
பெய்தனைத்துப் பேர்மொழிந்துபின். எஅ

2260 பின்னின்றுதாயிரப்பக் கேளான், பெரும்பணைத்தோள்
முன்னின்றுதானிரப்பாள் மொய்ம்மலராள்—சொல்நின்ற
தோள்நலந்தான்நேரில்லாத் தோன்றல், அவனளந்த
நீணிலந்தான் அத்தனைக்கும்நேர். எகூ

2261 நேர்ந்தேனடிமை நினைந்தேனதொண்கமலம்,
ஆர்ந்தேனுன்சேவடிமே லன்பாய்,—ஆர்ந்த
அடிக்கோலம்கண்டவர்க் கென்கொலோ, முன்னைப்
படிக்கோலம் கண்டபகல். அ0

2262 பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன், கனவில்
மிகக்கண்டேன்மீண்டவனை மெய்யே—மிகக்கண்டேன்,
ஊன்திகழுநேமி யொளிதிகழும்சேவடியான்,
வான்திகழும் சோதிவடிவு. அக

2263 வடிக்கோலவாள்நெடுங்கண்மாமலராள், செவ்விப்
படிக்கோலம்கண்டகலாள் பன்னாள்,—அடிக்கோலி
ஞாலத்தாள்பின்னும் நலம்புரிந்ததென்கொலோ,
கோலத்தா லில்லைகுறை. அஉ

2264 குறையாகவெஞ்சொற்கள் கூறினேன்கூறி,
மறையாங்கெனவுரைத்த மாலை,—இறையேனும்
ஈயுங்கொலென்றே இருந்தேனெனைப்பகலும்,
மாயன்கண் சென்றவரம். அ௩

2265 வரம்கருதித்தன்னை வணங்காதவன்மை,
உரம்கருதி மூர்க்கத் தவனை,—நரம்கலந்த
சிங்கமாய்க்கீண்ட திருவனடியிணையே,
அங்கண்மா ஞாலத்தமுது. அச

2266 அமுதென்றும்தேனென்று மாழியானென்றும்,
அமுதன்றகொண்டுகந்தா னென்றும்,—அமுதன்ன
சொன்மாலையேத்தித் தொழுதேன் சொலப்பட்ட,
நன்மாலையேத்தி நவின்று. அரு

2267 நவின்றுரைத்தநாவலர்கள் நாண்மலர்கொண்டு, ஆங்கே
பயின்றதனால்பெற்றபய னென்கொல்,—பயின்றார்தம்
மெய்த்தவத்தால்காண்பரிய மேகமணிவண்ணனை, யான்
எத்தவத்தால் காண்பன்கொலின்று. அசு

2268 இன்றாவறிகின்றே னல்லேன், இருநிலத்தைச்
சென்றாங்களந்ததிருவடியை,—அன்று
கருக்கோட்டியுள்கிடந்து கைதொழுதேன்கண்டேன்,
திருக்கோட்டி யெந்தைதிறம். ௮௭

2269 திறம்பிற்றினியறிந்தேன் தென்னரங்கத்தெந்தை,
திறம்பாவழிசென்றார்க்கல்லால்,—திறம்பாச்
செடிநரகைநீக்கித்தான் செல்வதன்முன், வானோர்
கடிநகரவாசற் கதவு. ௮௮

2270 கதவிக்கதஞ்சிறந்த கஞ்சனைமுன்காய்ந்து,
அதவிப்போர்யானை யொசித்து,—பதவியாய்ப்
பாணியால்நீரேற்றுப் பண்டொருகால்மாவலியை,
மாணியாய்க் கொண்டிலையேமண். ௮௯

2271 மண்ணுலகமாளேனே வானவர்க்கும்வானவனாய்,
விண்ணுலகம்தன்னகத்து மேவேனே,—நண்ணித்
திருமாலைச்செங்க ணெடியானை, எங்கள்
பெருமானைக் கைதொழுதபின். ௯௦

2272 பின்னாலருநரகம் சேராமல்பேதுறுவீர்,
முன்னால்வணங்க முயல்மினோ,—பன்னூல்
அளந்தானைக்கார்க்கடல்சூழ் ஞாலத்தை, எல்லாம்
அளந்தா னவன்சேவடி. ௯௧

2273 அடியால்முன்கஞ்சனைச் செற்று, அமரரேத்தும்
படியான்கொடிமேல்புள் கொண்டான்,—நெடியான்றன்
நாமமேஏத்துமின்க ளேத்தினால், தாம்வேண்டும்
காமமேகாட்டும் கடிது. ௯௨

2274 கடிதுகொடுநரகம் பிற்காலும் செய்கை,
கொடிதென்றதுகூடா முன்னம்,—வடிசங்கம்
கொண்டானைக் கூந்தல்வாய் கீண்டானை, கொங்கைநஞ்
சுண்டானை யேத்துமினோ வுற்று. ௯௩

2275 உற்றுவணங்கித் தொழுமின், உலகேழும்
முற்றும்விழுங்கும் முகில்வண்ணன்,—பற்றிப்
பொருந்தாதான்மார்பிடந்து பூம்பாடகத்துள்
இருந்தானை, ஏத்துமென் நெஞ்சு. ௯௪

2276 என்னெஞ்சமேயான்என் சென்னியான், தானவனை
வன்னெஞ்சங்கீண்ட மணிவண்ணன்,—முன்னம்சே
யூழியானூழி பெயர்த்தான், உலகேத்தும்
ஆழியா னத்தியூரான். கூரு

2277 *அத்தியூரான்புள்ளை யூர்வான், அணிமணியின்
துத்திசேர்நாகத்தின் மேல்துயில்வான்,—மூத்தீ
மறையாவான்மாகடல்நஞ் சுண்டான்றனக்கும்,
இறையாவா னெங்கள்பிரான். கூசு

2278 எங்கள்பெருமா னிமையோர்தலைமகன்நீ,
செங்கணெடுமால் திருமார்பா,—பொங்கு
படமூக்கினுயிரவாய்ப் பாம்பணைமேல்சேர்ந்தாய்,
குடமூக்கில் கோயிலாக்கொண்டு. கூஎ

2279 கொண்டுவளர்க்கக் குழவியாய்த்தான்வளர்ந்தது,
உண்டதுலகேழு முள்ளொடுங்க,—கொண்டு
குடமாடிக்கோவலனாய் மேவி, என்னெஞ்சம்
இடமாகக் கொண்டவிறை. கூஅ

2280 *இறையெம்பெருமா னருளென்று, இமையோர்
முறைநின்றுமொய்ம்மலர்கள் தூவ,—அறைகழல
சேவடியான்செங்க ணெடியான், குறளுருவாய்
மாவடிவில் மண்கொண்டான்மால். கூகூ

2281 *மாலேநெடியோனே கண்ணனே, விண்ணவர்க்கு
மேலாவியன்துழாய்க் கண்ணியனே,—மேலால்
விளவின்காய்கன்றினால் வீழ்த்தவனே, என்றன்
அளவன்றால் யானுடையவன்பு. க00

தசகம் :—அன்பு கடை தாம் பிரான் பொருள் மதிநின்றதி இடங்கை பகல் பின்னால் திரு.

பூதத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம :

மூன்ரும் திருவந்தாதி தனியன்

சீராரும் மாடத் திருக்கோவ லூாதனுள்†
காரார் கருமுகிலைக் காணப்புக்கு,—ஓாத்
திருக்கண்டே னென்றுரைத்த சீரான் கழலே,
உரைக்கண்டாய் நெஞ்சே யுகந்து.

ஸ்ரீ

பேயாழ்வாரருளிச்செய்த

மூன்ரூந்திருவந்தாதி

2282*திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன், திகழும்
அருக்கனணிநிறமும் கண்டேன்,—செருக்கிளரும்
பொன்னுழிகண்டேன் புரிசங்கம்கைக்கண்டேன்,
என்னுழி வண்ணன்பாலின்று. க

2283 இன்றேகழல்கண்டே னேழ்பிறப்பும்யானறுத்தேன்,
பொன்தோய்வரைமார்வில் பூந்துழாய்,—அன்று
திருக்கண்டுகொண்ட திருமாலே, உன்னை
மருக்கண்டு கொண்டெென்மனம். உ

2284 மனத்துள்ளான்மாகடல்நீ ருள்ளான், மலராள்
தனத்துள்ளான் தண்டுழாய் மார்பன்,—சினத்துச்
செருநருகச்செற்றுகந்த தேங்கோதவண்ணன்,
வருநரகம் தீர்க்கும்மருந்து. ௩

---

†குருகைகாவலப்ப னருளிச்செய்தது.

2285 மருந்தும்பொருளு மமுதமும்தானே,
திருந்தியசெங்கண்மா லாங்கே,—பொருந்தியும்
நின்றுலகமுண்டுமிழ்ந்தும் நீரேற்றும்மூவடியால்,
அன்றுலகம் தாயோனடி. ௪

2286 அடிவண்ணம்தாமரை யன்றுலகம்தாயோன்,
படிவண்ணம்பார்க்கடல்நீர் வண்ணம்,—முடிவண்ணம்
ஓராழிவெய்யோ னொளியுமஃதன்றே,
ஆராழிகொண்டாற் கழகு. ௫

2287 அழகன்றேயாழியாற் காழிநீர்வண்ணம்,
அழகன்றேயண்டம் கடத்தல்,—அழகன்றே
அங்கைநீரேற்றாற் கலர்மேலோன்கால்கழுவ,
கங்கைநீர் கான்றகழல். ௬

2288 கழல்தொழுதும்வாநெஞ்சே கார்க்கடல்நீர்வேலை,
பொழிலளந்தபுள்ளூர்திச் செல்வன்,—எழிலளந்தங்
கெண்ணற்கரியானை யெப்பொருட்கும்சேயானை,
நண்ணற்கரியானை நாம். ௭

2289 நாமம்பலசொல்லி நாராயணாவென்று,
நாமங்கையால்தொழுதும் நன்னெஞ்சே—வா, மருவி
மண்ணுலகமுண்டுமிழ்ந்த வண்டறையும்தண்டுழாய்,
கண்ணனையே காண்கநங்கண். ௮

2290 கண்ணுங்கமலம் கமலமேகைத்தலமும்,
மண்ணளந்தபாதமும் மற்றவையே,—எண்ணில்
கருமாமுகில்வண்ணன் கார்க்கடல்நீர்வண்ணன்,
திருமாமணிவண்ணன் தேசு. ௯

2291 தேசும்திறலும் திருவுமுருவமும்,
மாசில்குடிப்பிறப்பும் மற்றவையும்--பேசில்
வலம்புரிந்தவான்சங்கம் கொண்டான்பேரோத,
நலம்புரிந்து சென்றடையும்நன்கு. ௧0

2292 நன்கோதுநால்வேதத் துள்ளான், நறவிரியும்
பொங்கோதருவிப் புனல்வண்ணன்,—சங்கோதப்
பாற்கடலான்பாம்பணையின் மேலான், பயின்றுரைப்பார்
நூற்கடலான் நுண்ணறிவினன். ௧௧

2293 அறிவென்னுந்தாள்கொளுவி ஐம்புலனுந்தம்மில்,
செறிவென்னுந்திண்கதவம் செம்மி,—மறையென்றும்
நன்கோதிநன்குணர்வார் காண்பரே, நாடோறும்
பைங்கோத வண்ணன்படி. கஉ

2294 படிவட்டத்தாமரை பண்டுலகம்நீரேற்று,
அடிவட்டத் தாலளப்ப நீண்ட—முடிவட்டம்,
ஆகாயமூடறுத் தண்டம்போய்நீண்டதே,
மாகாயமாய்நின்ற மாற்கு. கங

2295 மாற்பால்மனம்சுழிப்ப மங்கையர்தோள்கைவிட்டு,
நூற்பால்மனம்வைக்க நொய்விதாம்,—நாற்பால
வேதத்தான்வேங்கடத்தான் விண்ணோர்முடிதோயும்,
பாதத்தான் பாதம்பணிந்து. கச

2296 பணிந்துயர்ந்தபௌவப் படுதிரைகள்மோத,
பணிந்தபணிமணிகளாலே—அணிந்து, அங்
கனந்தனணைக்கிடக்கு மம்மான், அடியேன்
மனந்தனணைக்கிடக்கும் வந்து. கரு

2297 *வந்துதைத்தவெண்டிரைகள் செம்பவளவெண்முத்தம்,
அந்திவிளக்கு மணிவிளக்காம்,—எந்தை
ஒருவல்லித்தாமரையா ளொன்றியசீர்மார்வன்,
திருவல்லிக்கேணியான்சென்று. கசு

2298 சென்றநாள்செல்லாத செங்கண்மாலெங்கள்மால்,
என்றநாளெந்நாளும் நாளாகும்,—என்றும்
இறவாதவெந்தை யிணையடிக்கேயாளாய்,
மறவாது வாழ்த்துகவென்வாய். கஎ

2299 வாய்மொழிந்துவாமனனாய் மாவலிபால், மூவடிமண்
நீயளந்துகொண்ட நெடுமாலே,—தாவியநின்
எஞ்சாவிணையடிக்கே யேழ்பிறப்புமாளாகி,
அஞ்சா திருக்கவருள். கஅ

2300 அருளாதொழியுமே யரவிலேமேல், அன்று
தெருளாதபிள்ளையாய்ச் சேர்ந்தான்,—இருளாத
சிந்தையராய்ச்சேவடிக்கே செம்மலர்தூய்க்கைதொழுது,
முந்தையராய் நிற்பார்க்குமுன். ககூ

2301 முன்னுலகமுண்டுமிழ்ந்தாய்க்கு, அவ்வுலகமீரடியால்
பின்னளந்துகோடல் பெரிதொன்றே,—என்னே
திருமாலேசெங்க ணெடியானே, எங்கள்
பெருமானே நீயிதனைப்பேசு. ௨௦

2302 பேசுவாரெவ்வளவு பேசுவர், அவ்வளவே
வாசமலர்த்துழாய் மாலையான்,—தேசுடைய
சக்கரத்தான்சங்கினான் சார்ங்கத்தான், பொங்காவ
வக்கரனைக் கொன்றான்வடிவு. ௨௧

2303 வடிவார்முடிகோட்டி வானவர்கள், நாளும்
கடியார்மலர்தூவிக் காணும்—படியானை,
செம்மையாலுள்ளுருகிச் செவ்வனேநெஞ்சமே,
மெய்ம்மையே காணவிரும்பு. ௨௨

2304 விரும்பிவிண்மண்ணளந்த அஞ்சிறையவண்டார்
சுரும்புதொளையில்சென் றூத,—அரும்பும்
புனந்துழாய்மாலையான் பொன்னங்கழற்கே,
மனம்துழாய் மாலாய்வரும். ௨௩

2305 வருங்காலிருநிலனும் மால்விசும்புங்காற்றும்,
நெருங்குதீநீருருவு மானான், —பொருந்தும்
சுடராழியொன்றுடையான் சூழ்கழலே, நாளும்
தொடராழிநெஞ்சே தொழுது. ௨௪

2306 தொழுதால் பழுதுண்டே தூநீருலகம்,
முழுதுண்டுமொய்குழலா ளாய்ச்சி,—விழுதுண்ட
வாயானைமால்விடையேழ் செற்றானை, வானவர்க்கும்
சேயானை நெஞ்சேசிறந்து. ௨௫

2307 சிறந்தவென்சிந்தையும் செங்கணரவும்,
நிறைந்தசீர்நீள்கச்சி யுள்ளும்,—உறைந்ததுவும்,
வேங்கடமும் வெஃகாவும் வேளுக்கைப்பாடியுமே,
தாம்கடவார் தண்டுழாயார். ௨௬

2308 ஆரே துயருழந்தார் துன்புற்றாராண்டையார்,
காரேமலிந்த கருங்கடலை,—நேரே
கடைந்தானைக்காரணனை, நீரணைமேல் பள்ளி
அடைந்தானை நாளுமடைந்து. ௨௭

2309 அடைந்ததரவணைமேல் ஐவர்க்காய், அன்று
மிடைந்ததுபாரத வெம்போர்,—உடைந்ததுவும்
ஆய்ச்சிபால்மத்துக்கே அம்மனே, வாளெயிற்றுப்
பேய்ச்சிபா லுண்டபிரான். உ௮

2310 பேய்ச்சிபா லுண்டபெருமானைப்பேர்ந்தெடுத்து,
ஆய்ச்சிமுலைகொடுத்தா ளஞ்சாதே,—வாய்த்த
இருளார்திருமேனி யின்பவளச்செவ்வாய்,
தெருளா மொழியானைச்சேர்ந்து. உ௯

2311 சேர்ந்ததிருமால் கடல்குடந்தை வேங்கடம்
நேர்ந்தவென்சிந்தை நிறைவிசும்பு,—வாய்ந்த
மறைபாடகமனந்தன் வண்டுழாய்க்கண்ணி,
இறைபாடி யாயவிவை. ௩0

2312 இவையவன்கோயி லிரணியனதாகம்,
அவைசெய்தரியுருவ மானான்,—செவிதெரியா
நாகத்தான்நால்வேதத் துள்ளான், நறவேற்றான்
பாகத்தான்பாற் கடலுளான். ௩க

2313 பாற்கடலும்வேங்கடமும் பாம்பும்பனிவிசும்பும்,
நூற்கடலும் நுண்ணூல தாமரைமேல்,—பாற்பட்
டிருந்தார்மனமு மிடமாகக்கொண்டான்,
குருந்தொசித்த கோபாலகன். ௩உ

2314 பாலகனாயாலிலைமேல் பைய, உலகெல்லாம்
மேலொருநாளுண்டவனே மெய்ம்மையே,—மாலவனே
மந்தரத்தால்மாநீர்க் கடல்கடைந்து, வானமுதம்
அந்தரத்தார்க் கீந்தாய்நீயன்று. ௩௩

2315 அன்றிவ்வுலக மளந்தவசேவடிபோல்,
நின்றிருந்துவேளுக்கை நீணகர்வாய்,—அன்று
கிடந்தானைக்கேடில்சீ ரானை, முன்கஞ்சைக்
கடந்தானை நெஞ்சமேகாண். ௩௪

2316 காண்காணெனவிரும்பும் கண்கள், கதிரிலகு
பூண்டாரகலத்தான் பொன்மேனி,—பாண்கட்
டொழில்பாடிவண்டறையும் தொங்கலான்,செம்பொற்
கழல்பாடி யாம்தொழுதும்கை. ௩௫

2317 கையகனலாழி கார்க்கடல்வாய்வெண்சங்கம்,
வெய்யகதைசார்ங்கம் வெஞ்சுடர்வாள்,—செய்ய
படைபரவைபாழி பனிநீருலகம்,
அடியளந்த மாயரவர்க்கு. ௩௬

2318 அவற்கடிமைபட்டே னகத்தான்புறத்தான்,
உவர்க்கும்கருங்கடல்நீ ருள்ளான்,—துவர்க்கும்
பவளவாய்ப்பூமகளும் பன்மணிப்பூணாரம்,
திகழும் திருமார்வன்தான். ௩௭

2319 தானேதனக்குவமன் தன்னுருவேயெவ்வுருவும்,
தானேதவவுருவும் தாரகையும்,—தானே
எரிசுடரும் மால்வரையு மெண்டிசையும், அண்டத்
திருசுடரு மாயவிறை. ௩௮

2320 இறையாய்நிலனாகி யெண்டிசையும்தானாய்,
மறையாய்மறைப்பொருளாய் வானாய்—பிறைவாய்ந்த
வெள்ளத்தருவி விளங்கொலிநீர்வேங்கடத்தான்,
உள்ளத்தினுள்ளே யுளன். ௩௯

2321 உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே உத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய், உள்ளுவா ருள்ளத்—துளன்கண்டாய்,
விண்ணொடுங்கக்கோடுயரும் வீங்கருவிவேங்கடத்தான்,
மண்ணொடுங்கத் தானளந்தமன். ௪0

2322 மன்னுமணிமுடிநீண் டண்டம்போயெண்டிசையும்,
துன்னுபொழிலனைத்தும் சூழ்கழலே,—மின்னை
உடையாகக்கொண்டன் றுலகளந்தான், குன்றம்
குடையாக ஆகாத்தகோ. ௪௧

2323 கோவலனாயாநிரைகள் மேய்த்துக்குழலூதி,
மாவலனாய்கீண்ட மணிவண்ணன்,—மேவி
அரியுருவமாகி யிரணியனதாகம்,
தெரியுகிரால் கீண்டான்சினம். ௪௨

2324 சினமாமதகளிற்றின் திண்மருப்பைச்சாய்த்து,
புனமேயபூமி யதனை,—தனமாகப்
பேரகலத்துள்ளொடுக்கும் பேராரமார்வனார்,
ஓரகலத்துள்ள துலகு. ௪௩

2325 உலகமுமூழியு மாழியும், ஒண்கேழ்
அலர்கதிரும்செந்தீயு மாவான்,—பலகதிர்கள்
பாரித்தபைம்பொன் முடியானடியிணைக்கே,
பூரித்தென் நெஞ்சேபுரி. சச

2326 புரிந்துமதவேழம் மாப்பிடியோடூடித்,
திரிந்துசினத்தால் பொருது,—விரிந்தசீர்
வெண்கோட்டுமுத்துதிர்க்கும் வேங்கடமே,மேலொருநாள்
மண்கோட்டுக் கொண்டான்மலை. சரு

2327 மலைமுகடுமேல்வைத்து வாசுகியைச்சுற்றி,
தலைமுகடுதானொருகை பற்றி,—அலைமுகட்
டண்டம்போய்நீர்தெறிப்ப அன்றுகடல்கடைந்தான்,
பிண்டமாய் நின்றபிரான். சசு

2328 நின்றபெருமானே நீரேற்று, உலகெல்லாம்
சென்றபெருமானே செங்கண்ணா,—அன்று
துரகவாய்கீண்ட துழாய்முடியாய், நங்கள்
நரகவாய் கீண்டாயும்நீ. சஎ

2329 நீயன்றேநீரேற்றுலக மடியளந்தாய்,
நீயன்றேநின்று நிரைமேய்த்தாய்,—நீயன்றே
மாவாயுரம்பிளந்து மாமருதினூடுபோய்,
தேவாசுரம்பொருதாய் செற்று. சஅ

2330 செற்றதுவும்சேரா விரணியனை சென்றேற்றுப்,
பெற்றதுவும்மாநிலம், பின்னைக்காய்—முற்றல்
முரியேற்றின்முன்னின்று மொய்ம்பொழித்தாய், மூரிச்
சுரியேறுசங்கினாய் சூழ்ந்து. சகூ

2331 சூழ்ந்ததுழாயலங்கல் சோதிமணிமுடிமால்,
தாழ்ந்தவருவித் தடவரைவாய்,—ஆழ்ந்த
மணிநீர்ச்சுனைவளர்ந்த மாமுதலைகொன்றான்,
அணிநீல வண்ணத்தவன். ருo

2332 அவனேயருவரையா லாநிரைகள்காத்தான்,
அவனேயணிமருதம் சாய்த்தான்,—அவனே
கலங்காப்பெருநகரம் காட்டுவான்கண்டீர்,
இலங்கா புரமெரித்தானெய்து. ருக

2333 எய்தான்மராமர மேழுமிராமனாய்,
எய்தானம்மான் மறியை யேந்திழைக்காய்,—எய்ததுவும்
தென்னிலங்கைக்கோன்வீழச் சென்றுகுறளுருவாய்,
முன்னிலங்கைக் கொண்டான் முயன்று. ௫௨

2334 முயன்றுதொழுநெஞ்சே மூரிநீர்வேலை,
இயன்றமரத்தாலிலையின் மேலால்,—பயின்றங்கோர்
மண்ணலங்கொள்வெள்ளத்து மாயக்குழவியாய்,
தண்ணலங்கல் மாலையான்தாள். ௫௩

2335 தாளால்சகட முதைத்துப்பகடுந்தி,
கீளாமருதிடைபோய்க் கேழலாய்,—மீளாது
மண்ணகலம்கீண்டங்கோர் மாதுகந்தமார்வற்கு,
பெண்ணகலம் காதல்பெரிது. ௫௪

2336 பெரியவரைமார்வில் பேராரம்பூண்டு,
கரியமுகிலிடைமின் போல,—தெரியுங்கால்
பாணொடுங்கவண்டறையும் பங்கயமே, மற்றவன்றன்
நீணெடுங்கண் காட்டும்நிறம். ௫௫

2337 நிறம்வெளிதுசெய்து பசிதுகரிதென்று,
இறையுருவம்யாமறியோ மெண்ணில்,—நிறைவுடைய
நாமங்கைதானும் நலம்புகழவல்லளே,
பூமங்கை கேள்வன்பொலிவு. ௫௬

2338 பொலிந்திருண்டகார்வானில் மின்னேபோல்தோன்றி,
மலிந்துதிருவிருந்த மார்வன்,—பொலிந்து
கருடன்மேல்கொண்ட கரியான்கழலே,
தெருடன்மேல் கண்டாய்தெளி. ௫௭

2339 தெளிந்தசிலாதலத்தின் மேலிருந்தமந்தி,
அளிந்தகடுவனையே நோக்கி,—விளங்கிய
வெண்மதியம்தாவென்னும வேங்கடமே, மேலொருநாள்
மண்மதியில்கொண்டுகந்தான் வாழ்வு. ௫௮

2340 வாழும்வகையறிந்தேன் மைபோல்நெடுவரைவாய்,
தாழுமருவிபோல் தார்கிடப்ப,—சூழும்
திருமாமணி வண்ணன் செங்கண்மால், எங்கள்
பெருமா னடிசேரப்பெற்று. ௫௯

2341 பெற்றம்பிணைமருதம் பேய்முலைமாச்சகடம்,
முற்றக்காத்தூடுபோ யுண்டுதைத்து,—கற்றுக்
குணிலைவிளங்கனிக்குக் கொண்டெறிந்தான், வெற்றிப்
பணிலம்வாய்வைத்துகந்தான் பண்டு. ௬௦

2342 *பண்டெல்லாம்வேங்கடம் பாற்கடல்வைகுந்தம்,
கொண்டங்குறைவார்க்குக் கோயில்போல்,—வண்டு
வளங்கிளரும்நீள்சோலை வண்பூங்கடிகை,
இளங்குமரன் றன்விண்ணகர். ௬௧

2343 விண்ணகரம்வெஃகா விரிதிரைநீர்வேங்கடம்,
மண்ணகரம்மாமாட வேளுக்கை,—மண்ணகத்த
தென்குடந்தைதேனார் திருவரங்கம்தென்கோட்டி,
தன்குடங்கைநீரேற்றான் தாழ்வு. ௬௨

2344 தாழ்சடையும்நீண்முடியு மொண்மழுவும்சக்கரமும்,
சூழரவும்பொன்னாணும் தோன்றுமால்,—சூழும்
திரண்டருவிபாயும் திருமலைமேலெந்தைக்கு,
இரண்டுருவுமொன்றா யிசைந்து. ௬௩

2345 இசைந்தவரவமும் வெற்பும்கடலும்,
பசைந்தங்கமுது படுப்ப,—அசைந்து
கடைந்தவருத்தமோ கச்சிவெஃகாவில்,
கிடந்திருந்து நின்றதுவுமங்கு. ௬௪

2346 அங்கற்கிடரின்றி யந்திப்பொழுதத்து,
மங்கவிரணியன தாகத்தை,—பொங்கி
அரியுருவமாய்ப்பிளந்த வம்மானவனே,
கரியுருவம்கொம்பொசித்தான் காய்ந்து. ௬௫

2347 காய்ந்திருளைமாற்றிக் கதிரிலகுமாமணிகள்,
ஏய்ந்தபணக்கதிர்மேல் வெவ்வுயிர்ப்ப,—வாய்ந்த
மதுகைடவரும் வயிறுருகிமாண்டார்,
அதுகேடவர்க்கிறுதி யாங்கு. ௬௬

2348 ஆங்குமலரும் குவியுமாலுந்திவாய்,
ஓங்குகமலத்தி னொண்போது,—ஆங்கைத்
திகிரிசுடரென்றும் வெண்சங்கம், வானில்
பகருமதியென்றும் பார்த்து. ௬௭

2349 பார்த்தகடுவன் சுனைநீர்நிழற்கண்டு,
பேர்த்தோர்கடுவனெனப் பேர்ந்து,—கார்த்த
களங்கனிக்குக்கைநீட்டும் வேங்கடமே, மேனாள்
விளங்கனிக்குக் கன்றெறிந்தான்வெற்பு. சுஅ

2350 வெற்பென்றுவேங்கடம் பாடும், வியன்துழாய்க்
கற்பென்றுசூடும் கருங்குழல்மேல்,—மற்பொன்ற
நீண்டதோள்மால்கிடந்த நீள்கடல் நீராடுவான்,
பூண்டநாளெல்லாம் புகும். . சுசு

2351 புகுமதத்தால்வாய்பூசிக் கீழ்தாழ்ந்து, அருவி
உகுமதத்தால்கால்கழுவிக் கையால்,—மிகுமதத்தேன்
விண்டமலர்கொண்டு விறல்வேங்கடவனையே,
கண்டுவணங்கும் களிறு. எ0

2352 களிறுமுகில்குத்தக் கையெடுத்தோடி,
ஒளிறுமருப்பொசிகை யாளி—பிளிறி
விழ, கொன்றுநின்றதிரும் வேங்கடமே, மேனாள்
குழக்கன்றுகொண்டெறிந்தான் குன்று. எக

2353 குன்றொன்றினாய குறமகளிர்கோல்வளைக்கை,
சென்றுவிளையாடும் தீங்கழைபோய்,—வென்று
விளங்குமதிகோள்விடுக்கும் வேங்கடமே, மேலை
இளங்குமரர் கோமானிடம். எஉ

2354 இடம்வலமேழ்பூண்ட விரவித்தேரோட்டி,
வடமுகவேங்கடத்து மன்னும்,—குடநயந்த
கூத்தனாய்நின்றான் குரைகழலேகூறுவதே,
நாத்தன்னா லுள்ளநலம். எங

2355 நலமேவலிதுகொல் நஞ்சூட்டுவன்பேய்,
நிலமேபுரண்டுபோய் வீழ,—சலமேதான்
வெங்கொங்கையுண்டானை மீட்டாய்ச்சியூட்டுவான்,
தன்கொங்கை வாய்வைத்தாள் சார்ந்து. எச

2356 சார்ந்தகடுதேய்ப்பத் தடாவியகோட்டுச்சிவாய்
ஊர்ந்தியங்கும்வெண்மதியி னொண்முயலை,—சேர்ந்து
சினவேங்கைபார்க்கும் திருமலையே, ஆயன்
புனவேங்கைநாறும் பொறுப்பு. எரு

2357 பொருப்பிடையேநின்றும் புனல்குளித்தும், ஐந்து
நெருப்பிடையேநிற்கவும்நீர் வேண்டா,—விருப்புடைய
வெஃகாவேசேர்ந்தானை மெய்ம்மலர்தூய்க்கைதொழுதால்,
அஃகாவே தீவினைகளாய்ந்து. எசு

2358 ஆய்ந்தவருமறையோன் நான்முகத்தோன்நன்குறங்கில்,
வாய்ந்தகுழவியாய் வாளரக்கன்,—ஏய்ந்த
முடிப்போதுமூன்றேழென் றெண்ணினான், ஆர்ந்த
அடிப்போது நங்கட்கரண். எஎ

2359 அரணாம்நமக்கென்று மாழிவலவன்,
முரணாள்வலம்சுழிந்த மொய்ம்பன்,—சரணாமேல்
ஏதுகதியேதுநிலை யேதுபிறப்பென்னாதே,
ஓதுகதி மாயனையேயோர்த்து. எஅ

2360 ஓர்த்தமனத்தரா யைந்தடக்கியாராய்ந்து,
பேர்த்தால்பிறப்பேழும் பேர்க்கலாம்,—கார்த்த
விரையார்நறுந்துழாய் வீங்கோதமேனி,
நிரையார மார்வனையேநின்று. எகூ

2361 நின்றெதிராய நிரைமணித்தேர்வாணன்தோள்,
ஒன்றியவீரைஞ்ஞூ றுடன்துணிய,—வென்றிலங்கும்
ஆர்படுவான்நேமி யரவணையான் சேவடிக்கே,
நேர்படுவான் தான்முயலும்நெஞ்சு. அ0

2362 நெஞ்சால்நினைப்பரிய னேலும், நிலைபெற்றென்
நெஞ்சமேபேசாய் நினைக்குங்கால்,—நெஞ்சத்துப்
பேராதுநிற்கும் பெருமானையென்கொலோ,
ஓராது நிற்பதுணர்வு. அக

2363 உணரிலுணர்வரிய னுள்ளம்புகுந்து,
புணரிலும் காண்பரியனுண்மை,—இணரணையக்
கொங்கணைந்துவண்டறையும் தண்டுழாய்க்கோமானை,
எங்கணைந்து காண்டுமினி. அஉ

2364 இனியவன்மாய னெனவுரைப்பரேலும்,
இனியவன்காண்பரிய னேலும்,—இனியவன்
கள்ளத்தால்மண்கொண்டு விண்கடந்தபைங்கழலான்,
உள்ளத்தினுள்ளே யுளன். அங

2365 உளனாயநான்மறையி னுட்பொருளை, உள்ளத்
துளனாகத்தேர்ந்துணர்வ ரேலும்,—உளனாய
வண்டாமரைநெடுங்கண் மாயவனையாவரே,
கண்டாருகப்பர் கவி. அச

2366 கவியினார்கைபுனைந்து கண்ணார்கழல்போய்,
செவியினார் கேள்வியராய்ச் சேர்ந்தார்,—புவியினார்
போற்றியுரைக்கப் பொலியுமே, பின்னைக்காய்
ஏற்றுயிரை யட்டானெழில். அரு

2367 எழில்கொண்டுமின்னுக்கொடியெடுத்து, வேகத் [கொண்ட
தொழில்கொண்டுதான்முழங்கித் தோன்றும்,—எழில்
நீர்மேகமன்ன நெடுமால்நிறம்போல,
கார்வானம்காட்டும் கலந்து. அசு

2368 கலந்துமணியிமைக்கும் கண்ணா, நின்மேனி
மலர்ந்துமரகதமே காட்டும்,—நலந்திகழும்
கொந்தின்வாய்வண்டறையும் தண்டுழாய்க்கோமானை,
அந்திவான் காட்டுமது. அஎ

2369 அதுநன்றிதுதீதென் றையப்படாதே,
மதுநின்றதண்டுழாய் மார்வன்,—பொதுநின்ற
பொன்னங்கழலே தொழுமின், முழுவினைகள்
முன்னங்கழலும் முடிந்து. அஅ

2370 முடிந்தபொழுதில் குறவாணர், ஏனம்
படிந்துழுசால்பைந்தினைகள் வித்த,—தடிந்தெழுந்த [நாள்
வேய்ங்கழைபோய்விண்திறக்கும் வேங்கடமே, மேலொரு
தீங்குழல்வாய் வைத்தான்சிலம்பு. அகூ

2371 சிலம்பும்செறிகழலும் சென்றிசைப்ப, விண்ணா
றலம்பியசேவடிபோய், அண்டம்—புலம்பியதோள்
எண்டிசையுஞ்சூழ விடம்போதாதென்கொலோ,
வண்டுழாய் மாலளந்த மண். கூ0

2372 மண்ணுண்டும்பேய்ச்சி முலையுண்டுமாற்றாதாய்,
வெண்ணெய்விழுங்க வெகுண்டு, ஆய்ச்சி—கண்ணிக்
கயிற்றினால்கட்டத்தான் கட்டுண்டிருந்தான்,
வயிற்றினோ டாற்றாமகன். கூக

2373 மகனொருவர்க்கல்லாத மாமேனிமாயன்,
மகனுமவன்மகன்றன் காதல்—மகனை,
சிறைசெய்தவாணன்தோள் செற்றான்கழலே
நிறைசெய்தென் நெஞ்சேநினை. ௬௨

2374 நினைத்துலகிலார்தெளிவார் நீண்டதிருமால்,
அனைத்துலகுமுள்ளொடுக்கி யால்மேல்,—கனைத்துலவு
வெள்ளத்தோர்பிள்ளையாய் மெள்ளத்துயின்றானை,
உள்ளத்தே வைநெஞ்சேயுய்த்து. ௬௩

2375 உய்த்துணர்வென்னு மொளிகொள்விளக்கேற்றி,
வைத்தவனைநாடி வலைப்படுத்தேன்,—மெத்தெனவே
நின்றானிருந்தான் கிடந்தானென்னெஞ்சத்து,
பொன்றாமை மாயன்புகுந்து. ௬௪

2376 புகுந்திலங்குமந்திப் பொழுதத்து, அரியா
யிகழ்ந்தவிரணியன தாகம்,—சுகிர்ந்தெங்கும்
சிந்தப்பிளந்த திருமால்திருவடியே,
வந்தித்தென் னெஞ்சமேவாழ்த்து. ௬௫

2377 வாழ்த்தியவாயராய் வானோர்மணிமகுடம்,
தாழ்த்திவணங்கத் தழும்பாமே,—கேழ்த்த
அடித்தாமரைமலர்மேல் மங்கைமணாளன்,
அடித்தா மரையாமலர். ௬௬

2378 அலரெடுத்தவுந்தியா னங்கெழிலாய,
மலரெடுத்தமாமேனி மாயன்,—அலரெடுத்த
வண்ணத்தான்மாமலரான் வார்சடையானென்று, இவர்கட்
கெண்ணத்தா னாமோவிமை. ௬௭

2379 இமஞ்சூழ்மலையு மிருவிசும்பும்காற்றும்,
அமஞ்சூழ்ந்தறவிளங்கித் தோன்றும்,—நமன்சூழ்
நாகத்துநம்மை நணுகாமல்காப்பான்,
நாகத்தை வாய்பிளந்தான்தொட்டு. ௬௮

2380 *தொட்டபடையெட்டும் தோலாதவென்றியான்,
அட்டபுயகரத்தா னஞ்ஞான்று,—குட்டத்துக்
கோள்முதலைதுஞ்சக் குறித்தெறிந்தசக்கரத்தான்,
தாள்முதலே நங்கட்குச்சார்வு. ௯௯

2381 *சார்வுநமக்கென்றும் சக்கரத்தான், தண்டுழாய்த்
தார்வாழ்வரைமார்பன் தான்முயங்கும்,—காரார்ந்த
வானமருமின்னிமைக்கும் வண்டாமரைநெடுங்கண்,
தேனமரும் பூமேல்திரு. ௧00

தசகம்—திரு நன்கு பேசுவார் இவை மன்னும் அவனே பண்டு களிறு நெஞ்சு மண்ணுண்டு நான்முகன்.

பேயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம :

நான்முகன் திருவந்தாதி தனியன்

நாராயணன்படைத்தான் நான்முகனை, நான்முகனுக்†
கேரார் சிவன்பிறந்தா னென்னும்சொல்—சீரார்
மொழிசெப்பி வாழலாம் நெஞ்சமே, மொய்பூ
மழிசைப் பரனடியே வாழ்த்து.

---

†சீராமப்பிள்ளை யருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீ

திருமழிசையாழ்வாரருளிச்செய்த

நான்முகன் திருவந்தாதி

2382 *நான்முகனை நாரா யணன்படைத்தான், நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச்சங்கரனைத் தான்படைத்தான்,—யான்முகமாய்
அந்தாதி மேலிட் டறிவித்தே னாழ்பொருளை,
சிந்தாமல் கொண்மினீர் தேர்ந்து. க

2383 தேருங்கால் தேவ னொருவனே யென்றுரைப்பர்,
ஆரு மறியாரவன்பெருமை,—ஓரும்
பொருள்முடிவுமித்தனையே யெத்தவம்செய் தார்க்கும்,
அருள்முடிவ தாழியான் பால். உ

2384 பாலில்கிடந்ததுவும் பண்டரங்கம்மேயதுவும்,
ஆலில்துயின்றதுவு மாரறிவார்,—ஞாலத்
தொருபொருளைவானவர்தம் மெய்ப்பொருளை, அப்பில்
அருபொருளை யானறிந்தவாறு. ௩

2385 ஆறுசடைக்கரந்தா னண்டர்கோன்றன்னோடும்,
கூறுடையனென்பதுவும் கொள்கைத்தே,—வேறொருவர்
இல்லாமை நின்றானைஎம்மானை, எப்பொருட்கும்
சொல்லானைச் சொன்னேன் தொகுத்து. ச

2386 தொகுத்தவரத்தனைத் தோலாதான்மார்வம்,
வகிர்த்தவளையுகிர்த்தோள் மாலே,—உலகத்தில்
ஒருநான்றுநீயுயர்த்தி யுள்வாங்கிநீயே,
அருநான்கு மானாயறி. ரு

2387 அறியார்சமண ரயர்த்தார்பவுத்தர்,
சிறியார்சிவப்பட்டார் செப்பில்,—வெறியாய
மாயவனைமாலவனை மாதவனையேத்தாதார்,
ஈனவரே யாதலாலின்று. சா

2388 இன்றாகநாளையே யாக, இனிச்சிறிதும்
நின்றாகநின்னருளென் பாலதே,—நன்றாக
நானுன்னையன்றியிலேன் கண்டாய், நாரணனே
நீயென்னை யன்றியிலை ௭

2389 இலைதுணைமற்றென்னெஞ்சே, ஈசனைவென்ற
சிலைகொண்டசெங்கண்மால் சேரா,—குலைகொண்ட
ஈரைந்தலையா னிலங்கையையீடழித்த,
கூரம்ப னல்லால்குறை. ௮

2390 குறைகொண்டுநான்முகன் குண்டிகைநீர்பெய்து,
மறைகொண்டமந்திரத்தால் வாழ்த்தி,—கறைகொண்ட
கண்டத்தான்சென்னிமே லேறக்கழுவினான்,
அண்டத்தான் சேவடியையாங்கு. ௯

2391 ஆங்காரவார மதுகேட்டு, அழலுமிழும்
பூங்காரரவணையான் பொன்மேனி,—யாம்காண
வல்லமேயல்லமே மாமலரான்வார்சடையான்,
வல்லரேயல்லரேவாழ்த்து. ௧0

2392 வாழ்த்துகவாய்காண்ககண் கேட்கசெவி, மகுடம்
தாழ்த்துவணங்குமின்கள் தண்மலரால்,—சூழ்த்த
துழாய்மன்னுநீண்முடியென் தொல்லைமால்தன்னை,
வழாவண்கை கூப்பிமதித்து. ௧௧

2393 மதித்தாய்போய்நான்கின் மதியார்போய்வீழ,
மதித்தாய்மதிகோள் விடுத்தாய்,—மதித்தாய்
மடுக்கிடந்தமாமுதலை கோள்விடுப்பான், ஆழி
விடற்கிரண்டும் போயிரண்டின்வீடு. ௧௨

2394 வீடாக்கும்பெற்றி யறியாது, மெய்வருத்திக்
கூடாக்கிநின்றுண்டுகொண்டுழல்வீர்,—வீடாக்கும் [வர்க்கு
மெய்ப்பொருள்தான்வேத முதற்பொருள்தான், விண்ண
நற்பொருள்தான் நாராயணன். ௧௩

2395 நாராயணனென்னை யாளி, நரகத்துச்
சேராமல்காக்கும் திருமால் தன்,—பேரான
பேசப்பெறாத பிணச்சமயர்பேசக்கேட்டு,
ஆசைப்பட் டாழ்வார்பலர். ௧௪

2396 பலதேவரேத்தப் படிகடந்தான்பாதம்,
மலரேறவிட்டிறைஞ்சி வாழ்த்த—வலராகில்,
மார்க்கண்டன்கண்ட வகையேவருங்கண்டீர்,
நீர்க்கண்டன் கண்டநிலை. கரு

2397 நிலைமன்னுமென்னெஞ்ச மந்நான்று; தேவர்
தலைமன்னர் தாமேமாற்றாக,—பலமன்னர்
போர்மாளவெங்கதிரோன் மாயப்பொழில்மறைய,
தேராழி யால்மறைத்தாரால். கசு

2398 ஆலநிழல்கீ ழறநெறியை, நால்வர்க்கு
மேலையுகத்துரைத்தான் மெய்த்தவத்தோன்,—ஞால
மளந்தானையாழிக் கிடந்தானை, ஆல்மேல்
வளர்ந்தானைத் தான்வணங்குமாறு. கஎ

2399 மாறாய தானவனை வள்ளுகிரால், மார்விரண்டு
கூறாகக்கீறிய கோளரியை,—வேறாக
ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே, மற்றவரைச்
சார்த்தி யிருப்பார்தவம். கஅ

2400 தவம்செய்துநான்முகனால் பெற்றவரத்தை,
அவம்செய்தவாழியா யன்றே,—உவந்தெம்மைக்
காப்பாய்நீகாப்பதனை யாவாய்நீ, வைகுந்த
மீப்பாயு மெவ்வுயிர்க்கும்நீ. கசு

2401 நீயேயுலகெலாம் நின்னருளேநிற்பனவும்,
நீயேதவத்தேவ தேவனும்,—நீயே
எரிசுடரும்மால்வரையு மெண்டிசையும், அண்டத்
திருசுடரு மாயவிவை. உ0

2402 இவையாபிலவாய் திறந்தெரிகான்ற,
இவையாவெரிவட்டக் கண்கள்,—இவையா
வெரிபொங்கிக்காட்டு மிமையோர்பெருமான்,
அரிபொங்கிக் காட்டுமழகு. உக

2403 அழகியான்தானே யரியுருவன்தானே,
பழகியான்தாளே பணிமின்,—குழவியாய்த்
தானேழுலகுக்கும் தன்மைக்கும்தன்மையனே,
மீனாயுயிரளிக்கும் வித்து. உஉ

2404 வித்துமிடல்வேண்டுங் கொல்லோ, விடையடர்த்த
பத்தியுழவன் பழம்புனத்து,—மொய்த்தெழுந்த
கார்மேகமன்ன கருமால்திருமேனி,
நீர்வானம்காட்டும் நிகழ்ந்து. உ௩

2405 நிகழ்ந்தாய்பால்பொன்பசுப்பு கார்வண்ணம்நான்கும்,
இகழ்ந்தாயிருவரையும் வீயப்,—புகழ்ந்தாய்
சினப்போர்ச்சுவேதனைச் சேனாபதியாய்,
மனப்போர் முடிக்கும்வகை. உ௪

2406 வகையால்மதியாது மண்கொண்டாய், மற்றும்
வகையால்வருவதொன் றுண்டே,—வகையால்
வயிரம்குழைத்துண்ணும் மாவலிதானென்னும்,
வயிரவழக்கொழித்தாய் மற்று. உ௫

2407 மற்றுத்தொழுவா ரொருவரையும்யானின்மை,
கற்றைச்சடையான் கரிகண்டாய்,—எற்றைக்கும்
கண்டுகொள்கண்டாய் கடல்வண்ணா, யானுன்னைக்
கண்டுகொள் கிற்குமாறு. உ௬

2408 மால்தான்புகுந்த மடநெஞ்சம், மற்றதுவும்
பேறாகக்கொள்வனோ பேதைகாள்,—நீறாடி
தான்காணமாட்டாத தாரகலச்சேவடியை
யான்காண வல்லேற்கிது. உ௭

2409 இதுவிலங்கையீடழியக் கட்டியசேது,
இதுவிலங்குவாலியை வீழ்த்ததுவும்,—இதுவிலங்கை
தானொடுங்கவில்நுடங்கத் தண்தாரிராவணனை,
ஊனொடுங்க வெய்தானுகப்பு. உ௮

2410 உகப்புருவன்தானே யொளியுருவன்தானே,
மகப்புருவன்தானே மதிக்கில்,—மிகப்புருவம்
ஒன்றுக்கொன்றோசனையான் வீழ, ஒருகணையால்
அன்றிக்கொண் டெய்தானவன். உ௯

2411 அவனென்னையாளி யரங்கத்து, அரங்கில்
அவனென்னையெய்தாமல் காப்பான்,—அவனென்ன
துள்ளத்துநின்று னிருந்தான்கிடக்குமே,
வெள்ளத் தரவணையின்மேல். ௩௦

2412 மேல்நான்முகனரனை யிட்டவிடுசாபம்,
தான்நாரணனொழித்தான் தாரகையுள்,—வானோர்
பெருமானையேத்தாத பேய்காள், பிறக்கும்
கருமாயம்பேசில் கதை. ௩௧

2413 கதைப்பொருள்தான் கண்ணன்திருவயிற்றினுள்ள,
உதைப்பளவுபோதுபோக்கின்றி,—வதைப்பொருள்தான்
வாய்ந்தகுணத்துப் படாததடைமினோ,
ஆய்ந்த குணத்தானடி. ௩௨

2414 அடிச்சகடம் சாடி யரவாட்டி, யானை
பிடித்தொசித்துப் பேய்முலைநஞ்சுண்டு,—வடிப்பவள
வாய்ப்பின்னைதோளிக்கா வல்லேற்றெருத்திறுத்து,
கோப்பின்னு மானான்குறிப்பு. ௩௩

2415 குறிப்பெனக்குக்கோட்டியூர் மேயானையேத்த,
குறிப்பெனக்குநன்மை பயக்க,—வெறுப்பனோ
வேங்கடத்து மேயானை மெய்வினைநோயெய்தாமல்,
தான்கடத்தும் தன்மையான்தாள். ௩௪

2416 *தாளாலுலகமளந்த அசைவேகொல்,
வாளாகிடந்தருளும்வாய்திறவான்,—நீளோதம்
வந்தலைக்கும் மாமயிலை மாவல்லிக் கேணியான்,
ஐந்தலைவாய் நாகத்தணை. ௩௫

2417 நாகத்தணைக்குடந்தை வெஃகாதிருவெவ்வுள்,
நாகத்தணையரங்கம் பேரன்பில்,—நாகத்
தணைப்பாற்கடல்கிடக்கு மாதிநெடுமால்,
அணைப்பார் கருத்தனாவான். ௩௬

2418 வானுலவுதீவளி மாகடல்மாபொருப்பு,
தானுலவுவெங்கதிரும் தண்மதியும்,—மேனிலவு
கொண்டல்பெயரும் திசையெட்டும்சூழ்ச்சியும்,
அண்டந் திருமாலகைப்பு. ௩௭

2419 அகைப்பில்மனிசரை யாறுசமயம்
புகைத்தான், பொருகடல்நீர் வண்ணன்,—உகைக்குமேல்
எத்தேவர்வாலட்டு மெவ்வாறுசெய்கையும்,
அப்போ தொழியுமழைப்பு. ௩௮

2420 அழைப்பன்திருவேங் கடத்தானைக்காண,
இழைப்பன்திருக்கூடல் கூட,—மழைப்பே
ரருவிமணிவரன்றி வந்திழிய,—யானை
வெருவி யரவொடுங்கும் வெற்பு. ௩௯

2421 வெற்பென்றுவேங்கடம் பாடினேன், வீடாக்கி
நிற்கின்றேன்நின்று நினைக்கின்றேன்,—கற்கின்ற
நூல்வலையில்பட்டிருந்த நூலாட்டிகேள்வனார்,
கால்வலையில் பட்டிருந்தேன்காண். ௪௦

2422 காணலுறுகின்றேன் கல்லருவிமுத்துதிர,
ஓணவிழவி லொலியதிர,—பேணி
வருவேங்கடவாவென் னுள்ளம்புகுந்தாய்,
திருவேங் கடமதனைச் சென்று. ௪௧

2423 சென்றுவணங்குமினோ சேணுயர்வேங்கடத்தை,
நின்றுவினைகெடுக்கும் நீர்மையால்,—என்றும்
கடிக்கமலநான்முகனும் கண்மூன்றத்தானும்,
அடிக்கமல மிட்டேத்து மங்கு. ௪௨

2424 மங்குல்தோய்சென்னி வடவேங்கடத்தானை,
கங்குல்புகுந்தார்கள் காப்பணிவான்,—திங்கள்
சடையேறவைத்தானும் தாமரைமேலானும்,
குறையேறத்தாம் குவித்துக்கொண்டு. ௪௩

2425 கொண்டுகுடங்கால்மேல் வைத்தகுழவியாய்,
தண்டவரக்கன் தலைதாளால்—பண்டெண்ணி,
போம்குமரன்நிற்கும் பொழில்வேங்கடமலைக்கே,
போம்குமர ருள்ளீர் புரிந்து. ௪௪

2426 புரிந்துமலரிட்டுப் புண்டரீகப்பாதம்,
பரிந்துபடுகாடு நிற்ப,—தெரிந்தெங்கும்
தானோங்கிநிற்கின்றான் தண்ணருவிவேங்கடமே,
வானோர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வைப்பு. ௪௫

2427 வைப்பன்மணிவிளக்கா மாமதியை, மாலுக்கென்
றெப்பொழுதும்கைநீட்டும் யானையை,—எப்பாடும்
வேடுவளைக்கக்குறவர் வில்லெடுக்கும்வேங்கடமே,
நாடுவளைத் தாடுதுமேல் நன்று. ௪௬

2428 நன்மணிவண்ணனூ ராளியும்கோளரியும்,
பொன்மணியும்முத்தமும் பூமரமும்,—பன்மணிநீ
ரோடுபொருதுருளும் கானமும்வானரமும்,
வேடு முடைவேங்கடம். சஎ

2429 வேங்கடமேவிண்ணோர் தொழுவதுவும், மெய்ம்மையால்
வேங்கடமேமெய்வினைநோய் தீர்ப்பதுவும்,—வேங்கடமே
தானவரைவீழத்தன் னாழிப்படைதொட்டு,
வானவரைக் காப்பான் மலை. சஅ

2430 மலையாமைமேல்வைத்து வாசுகியைச்சுற்றி,
தலையாமைதானொருகை பற்றி,—அலையாமல்
பீறக்கடைந்த பெருமான்திருநாமம்,
கூறுவதே யாவர்க்கும் கூற்று. சகூ

2431 கூற்றமும்சாரா கொடுவினையும்சாரா,தீ
மாற்றமும்சாரா வகையறிந்தேன்,—ஆற்றங்
கரைக்கிடக்கும்கண்ணன் கடல்கிடக்கும், மாயன்
உரைக்கிடக்கு முள்ளத் தெனக்கு. ருo

2432 எனக்காவாராரொருவரே, எம்பெருமான்
தனக்காவான்தானேமற் றல்லால்,—புனக்காயா
வண்ணனேயுன்னைப் பிறரறியார், என்மதிக்கு
விண்ணெல்லா முண்டோ விலை. ருக

2433 விலைக்காட்படுவர் விசாதியேற்றுண்பர்,
தலைக்காட்பலிதிரிவர் தக்கோர்,—முலைக்கால்
விடமுண்டவேந்தனையே வேறாவேத்தாதார்,
கடமுண்டார் கல்லாதவர். ருஉ

2434 கல்லாதவரிலங்கை கட்டழித்த, காகுத்த
னல்லாலொருதெய்வம் யானிலேன்,—பொல்லாத
தேவரைத்தேவரல் லாரை, திருவில்லாத்
தேவரைத் தேறேல்மின் தேவு. ருங

2435 தேவராய்நிற்குமத் தேவும், அத்தேவரில்
மூவராய்நிற்கும் முதுபுணர்ப்பும்,—யாவராய்
நிற்கின்றதெல்லா நெடுமாலென்றோரா தார்,
கற்கின்ற தெல்லாம் கடை. ருச

2436 கடைநின்றமரர் கழல்தொழுது, நாளும்
இடைநின்றவின்பத்த ராவர்,—புடைநின்ற
நீரோதமேனி நெடுமாலே, நின்னடியை
யாரோத வல்லாரவர். ருரு

2437 அவரிவரென்றில்லை யனங்கவேள்தாதைக்கு,
எவருமெதிரில்லை கண்டீர்,—உவரிக்
கடல்நஞ்சமுண்டான் கடனென்று, வாணற்
குடனின்று தோற்றா னொருங்கு. ருசா

2438 ஒருங்கிருந்தநல்வினையும் தீவினையுமாவான்,
பெருங்குருந்தம்சாய்த்தவனே பேசில்,—மருங்கிருந்த
வானவர்தாம்தானவர்தாம் தாரகைதான், என்னெஞ்சம்
ஆனவர்தா மல்லாத தென். ருஎ

2439 என்னெஞ்சமேயா னிருள்நீக்கியெம்பிரான்,
மன்னஞ்சமுன்னொருநாள்மண்ணளந்தான்,—என்னெஞ்ச
மேயானையில்லா விடையேற்றான், வெவ்வினைதீர்த்
தாயானுக் காக்கினே னன்பு. ருஅ

2440 அன்பாவாயாரமுத மாவாய், அடியேனுக்
கின்பாவாயெல்லாமும் நீயாவாய்,—பொன்பாவை
கேள்வாகிளரொளியென் கேசவனே, கேடின்றி
ஆள்வாய்க் கடியேன்நா னுள். ருகூ

2441 ஆட்பார்த்துழிதருவாய் கண்டுகொளென்று,நின்
தாட்பார்த்துழிதருவேன் தன்மையை,—கேட்பார்க்
கரும்பொருளாய்நின்ற வரங்கனே, உன்னை
விரும்புவதே விள்ளேன் மனம். சா0

2442 மனக்கேதம்சாரா மதுசூதன்றன்னை,
தனக்கேதான்தஞ்சமாக் கொள்ளில்,—எனக்கேதான்
இன்றொன்றிநின்றுலகை யேழாணையோட்டினான்,
சென்றொன்றி நின்ற திரு. சாக

2443 திருநின்றபக்கம் திறவிதென்றோரார்,
கருநின்றகல்லார்க் குரைப்பர்,—திருவிருந்த
மார்பன்சிரீ தரன்றன் வண்டுலவுதண்டுழாய்,
தார்தன்னைச் சூடித் தரித்து. சாஉ

2444 தரித்திருந்தேனுகவே தர்ராகணப்போர்,
விரித்துரைத்தவெந்நாகத் துன்னை,—தேரித்தேழுதி
வாசித்தும்கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும்,
பூசித்தும் போக்கினேன் போது. சுஙு

2445 போதானவிட்டிறைஞ்சி யேத்துமினே, பொன்மகரக்
காதானையாதிப் பெருமானை,—நாதானை
நல்லானைநாரணனை நம்மேழ்பிறப்பறுக்கும்
சொல்லானை, சொல்லுவதே சூது. சுச

2446 சூதாவதென்னெஞ்சத் தெண்ணினேன். சொன்மாலை
மாதாய மாலவனை மாதவனை.—யாதானும்
வல்லவாசிந்தித் திருப்பேற்கு, வைகுந்தத்
தில்லையோ சொல்லீ ரிடம். சுரு

2447 இடமாவதென்னெஞ்ச மின்றெல்லாம், பண்டு
படநாகணைநெடிய மாற்கு,—திடமாக
வையேன்மதிசூடி தன்னேடு, அயனைநான்
வையேனுட் செய்யேன் வலம். சுசு

2448 வலமாகமாட்டாமை தானுக, வைகல்
குலமாகக்குற்றம்தா னுக,—நலமாக
நாரணனைநம்பதியை ஞானப்பெருமானை,
சீரணனை யேத்தும் திறம். சுஎ

2449 திறம்பேல்மின்கண்டீர் திருவடிதன்நாமம்,
மறந்தும்புறந்தோழா மாந்தர்,—இறைஞ்சியும்
சாதுவராய்ப் போதுமின்களென்றான், நமனும்தன்
தூதுவரைக் கூவிச்செவிக்கு. சுஅ

2450 செவிக்கின்பமாவதுவும் செங்கண்மால்நாமம்,
புவிக்கும்புவியதுவே கண்டீர்,—கவிக்கு
நிறைபொருளாய்நின்றானை நேர்பட்டேன், பார்க்கில்
மறைப்பொருளு மத்தனையேதான். சுகூ

2451 தானெருவனுகித்தரணி யிடந்தெடுத்து,
ஏனெருவனுயெயிற்றில் தாங்கியதும்,—யானெருவன்
இன்றுவறிகின்றேனல்லேன், இருநிலத்தைச்
சென்றுங் கடிப்படுத்தசேய். எ0

2452 சேயனணியன் சிறியன்மிகப்பெரியன்,
ஆயன் துவரைக்கோனாய்நின்ற—மாயன், அன்
றோதியவாக்கதனைக் கல்லார், உலகத்தில்
ஏதிலரா மெய்ஞ்ஞானமில். எக

2453 இல்லறமல்லேல்துறவறமில்லென்னும்,
சொல்லறமல்லனவும் சொல்லல்ல,—நல்லறம்
ஆவனவும்நால்வேத மாத்தவமும், நாரணனே
யாவதீ தன்றென்பாரார். எஉ

2454 ஆரேயறிவாரனைத்துலகு முண்டுமிழ்ந்த,
பேராழியான்தன் பெருமையை,—கார்செறிந்த
கண்டத்தானெண்கண்ணன் காணான், அவன்வைத்த
பண்டைத்தானத்தின் பதி. எங

2455 பதிப்பகைஞர்க்காற்றாது பாய்திரைநீர்ப்பாழி,
மதித்தடைந்தவாளரவந் தன்னை,—மதித்தவன்றன்
வல்லாகத்தேற்றியமாமேனி மாயவனை,
அல்லாதொன் றேத்தாதென் நா. எச

2456 நாக்கொண்டுமானிடம் பாடேன், நலமாகத்
தீக்கொண்டசெஞ்சடையான் சென்று, என்றும்—பூக்கொ
வல்லவாறேத்த மகிழாத, வைகுந்தச் [ண்டு
செல்வனார் சேவடிமேல் பாட்டு. எரு

2457 பாட்டும்முறையும் படுகதையும்பல்பொருளும்
ஈட்டியதீயு மிருவிசும்பும்,—கேட்ட
மனுவும்சுருதி மறைநான்கும், மாயன்
றனமாயை யில்பட்ட தற்பு. எசு

2458 தற்பென்னைத்தானறியா னேலும், தடங்கடலைக்
கற்கொண்டுதூர்த்தகடல் வண்ணன்,—எற்கொண்ட
வெவ்வினையும்நீங்க விலங்காமனம்வைத்தான்,
எவ்வினையும் மாயுமால் கண்டு. எஎ

2459 கண்டுவணங்கினார்க் கென்னுங்கொல், காமனுடல்
கொண்டதவத்தாற் குமையுணர்த்த,—வண்டலம்பும்
தாரலங்கல்நீண்முடியான் றன்பெயரேகேட்டிருந்து,அங்
காரலங்க லானமையா லாய்ந்து. எஅ

2460 ஆய்ந்துகொண்டாதிப் பெருமானை, அன்பினல்
வாய்ந்தமனத்திருத்த வல்லார்கள்,—ஏய்ந்ததம்
மெய்குந்தமாக விரும்புவரே, தாமும்தம்
வைகுந்தம் காண்பார் விரைந்து. எகூ

2461 விரைந்தடைமின்மேலொருநாள் வெள்ளம்பரக்க,
கரந்துலகம்காத்தளித்த கண்ணன்,—பரந்துலகம்
பாடின ஆடினகேட்டு, படுநரகம்
வீடின வாசற்கதவு. அ0

2462 கதவுமனமென்றும் காணலாமென்றும்,
குதையும்வினையாவி தீர்ந்தேன்,—விதையாக
நல்தமிழைவித்தியென் னுள்ளத்தைநீவிளைத்தாய்,
கற்றமொழியாகிக் கலந்து. அக

2463 கலந்தானென் னுள்ளத்துக் காமவேள்தாதை,
கலந்தானுமீதொப்ப துண்டே,—அலர்ந்தலர்கள்
இட்டேத்துமீசனும் நான்முகனும், என்றிவர்கள்
விட்டேத்த மாட்டாதவேந்து. அஉ

2464 வேந்தராய்விண்ணவராய் விண்ணாகித்தண்ணளியாய்,
மாந்தராய்மாதாய்மற் றெல்லாமாய்,—சார்ந்தவர்க்குத்
தன்னாற்றான்நேமியான் மால்வண்ணன் தான்கொடுக்கும்,
பின்னால்தான் செய்யும் பிதிர். அங

2465 பிதிருமனமிலேன் பிஞ்ஞகன்றன்னோடு,
எதிர்வனவனெனக்கு நேரான்,—அதிரும்
கழற்காலமன்னனையே கண்ணனையே, நாளும்
தொழக்காதல் பூண்டேன் தொழில். அச

2466 தொழிலெனக்குத் தொல்லைமால் தன்னாமமேத்த,
பொழுதெனக்குமற்றதுவே போதும்,—கழிசினத்த
வல்லாளன்வானரக்கோன் வாலிமதனழித்த,
வில்லாளன் நெஞ்சத் துளன். அரு

2467 உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே யுத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய், உள்ளுவா ருள்ளத்,—துளன்கண்டாய்
தன்னொப்பான்தானா யுளன்காண்தமியேற்கும்,
என்னொப்பார்க் கீசனிமை. அசூ

2468 இமையப்பெருமலைபோ லிந்திரனூர்க்கிட்ட,
சமையவிருந்துண்டார் காப்பார்,—சமயங்கள்
கண்டானவைகாப்பான் கார்க்கண்டன்நான்முகனோடு,
உண்டா னுலகோ டுயிர். அஎ

2469 உயிர்கொண்டுடலொழிய வோடும்போதோடி,
அயர்வென்றதீர்ப்பான்பேர் பாடி,—செயல்தீரச்
சிந்தித்துவாழ்வாரே வாழ்வார், சிறுசமயப்
பந்தனையார் வாழ்வேல் பழுது. அஅ

2470 பழுதாகாதொன்றறிந்தேன் பாற்கடலான்பாதம்,
வழுவாவகைநினைந்து வைகல்—தொழுவாரை,
கண்டிறைஞ்சிவாழ்வார் கலந்தவினைகெடுத்து,
விண்திறந்து வீற்றிருப்பார் மிக்கு. அகூ

2471 வீற்றிருந்துவிண்ணாள வேண்டுவார், வேங்கடத்தான்
பால்திருந்தவைத்தாரே பன்மலர்கள்,—மேல்திருந்த
வாழ்வார்வருமதிபார்த் தன்பினராய், மற்றவர்க்கே
தாழ்வா யிருப்பார் தமர். கூ0

2472 தமராவார்யாவர்க்கும் தாமரைமேலாற்கும்,
அமரர்க்கும் ஆடரவார்த் தாற்கும்,—அமரர்கள்
தாள்தாமரைமலர்க ளிட்டிறைஞ்சி, மால்வண்ணன்
தாள்தாமரையடைவோ மென்று. கூக

2473 என்றுமறந்தறியே னென்னெஞ்சத் தேவைத்து,
நின்றுமிருந்தும் நெடுமாலை,—என்றும்
திருவிருந்தமார்பன் சிரீதரனுக்காளாய்,
கருவிருந்த நாள்முதலாக் காப்பு. கூஉ

2474 காப்புமறந்தறியேன் கண்ணனேயென்றிருப்பன்,
ஆப்பங்கொழியவும் பல்லுயிர்க்கும்,—ஆக்கை
கொடுத்தளித்தகோனே குணப்பரனே, உன்னை
விடத்துணியார் மெய்தெளிந்தார் தாம். கூஙு

2475 மெய்தெளிந்தாரென்செய்யார் வேறுனர்நீறாக,
கைதெளிந்துகாட்டிக் களப்படுத்து,—பைதெளிந்த
பாம்பினணையா யருளாயடியேற்கு,
வேம்பும் கறியாகு மேன்று. கூச

2476 *என்றேனடிமை யிழிந்தேன்பிறப்பிடும்பை,
ஆன்றேனமரர்க் கமராமை,—ஆன்றேன்
கடனாடும்மண்ணாடும் கைவிட்டு, மேலை
இடநாடு காண வினி. கூரு

2477 *இனியறிந்தேனீசற்கும் நான்முகற்குந்தெய்வம்,
இனியறிந்தேனெம்பெருமா னுன்னை,—இனியறிந்தேன்
காரணன்நீ கற்றவைநீ, கற்பவைநீ, நற்கிரிசை
நாரணன்நீ நன்கறிந்தேன் நான். கூசு

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

தசகம் :—நான்முகன் வாழ்த்து இவை மேல் காண் எனக்கு மனக்
கேதம் சேயன் கதவு தமர் பொய்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம :

திருவிருத்தம் தனியன்

கருவிருத்தக்குழிநீத்தபின் காமக்கடுங்குழிவீழ்ந்து,†
ஒருவிருத்தம்புக்குழலுறு வீருயிரின் பொருள்கட்கு,
ஒருவிருத்தம்புகுதாமல் குருகையர்கோனுரைத்த,
திருவிருத்தத்தோரடி கற்றிரீர்திருநாட்டகத்தே.

—

†கிடாம்பியாச்சானருளிச் செய்தது.

ஸ்ரீ

நம்மாழ்வா ரருளிச்செய்த

திருவிருத்தம்

2478 *பொய்ந்நின்றஞானமும்பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பு
இந்நின்ற நீர்மையினியாமுறாமை, உயிரளிப்பான் [ம்,
எந்நின்றயோனியுமாய்ப் பிறந்தாயிமையோர் தலைவா
மெய்ந்நின்றுகேட்டருளாய்,அடியேன்செய்யும்விண்ணப்பமே.

2479 செழுநீர்த்தடத்துக் கயல்மிளிர்ந்தாலொப்ப, சேயரிக்கண்
அழுநீர்துளும்பவலமருக்கின்றன, வாழியரோ [ராம்
முழுநீர்முகில்வண்ணன் கண்ணன்விண்ணாட்டவர்மூதுவ
தொழுநீரிணையடிக்கே, அன்புசூட்டியசூழ்குழற்கே. ௨

2480 குழல்கோவலர்மடப்பாவையும் மண்மகளும்திருவும், [ழாய்
நிழல்போல்வனர்கண்டுநிற்குங்கொல்மீளுங் கொல், தண்ணந்து
அழல்போலடும்சக்கரத்தண்ணல் விண்ணோர்தொழக்கடவும்
தழல்போல்சினத்த, அப்புள்ளின்பின்போனதனிநெஞ்சமே.

2481 தனிநெஞ்சம்முன்னவர்புள்ளேகவர்ந்தது, தண்ணந்துழாய்க்
கினிநெஞ்சமிங்குக்கவர்வதுயாமிலம், நீநடுவே
முனிவஞ்சப்பேய்ச்சிமுலை சுவைத்தான்முடிசூடுதுழாய்ப்
பனிநஞ்சமாருதமே, எம்மதாவிபனிப்பியல்வே. ௪

2482 பனிப்பியல்வாகவுடையதண்வாடை. இக்காலமிவ்வூர்
பனிப்பியல்வெல்லாம்தவிர்ந்தெரிவீசும்,அந்தண்ணந்துழாய்
பனிப்புயல்சோரும்தடங்கண்ணிமாமைத்திறத்துக்கொலாம்
பனிப்புயல்வண்ணன், செங்கோலொருநான்றுதடாவியதே. ௫

2483 தடாவியவம்பும்முரிந்தசிலைகளும் போகவிட்டு,
கடாயினகொண்டொல்கும் வல்வியிதேனும், அசுரர்மங்கக்
கடாவியவேகப்பறவையின் பாகன்மதனசெங்கோல்
நடாவிய கூற்றங்கண்டீர், உயிர்காமின்கள்ஞாலத்துள்ளே. ௬

2484 ஞாலம்பனிப்பச்செறித்து, நன்னீரிட்டுக்கால்சிதைந்து
நீலவல்லேறுபொராநின்றவானமிது, திருமால்
கோலம்சுமந்துபிரிந்தார்கொடுமை குழறுதண்பூம்
காலங்கொலோவறியேன்,வினையாட்டியேன்காண்கின்றவே.

2485 காண்கின்றனகளும் கேட்கின்றனகளும்காணில், இந்நாள்
பாண்குன்றநாடர் பயில்கின்றன, இதெல்லாமறிந்தோம்
மாண்குன்றமேந்திதண்மாமலை வேங்கடத்தும்பர்நம்பும்
சேண்குன்றம்சென்று,பொருள்படைப்பான்கற்றதிண்ணனவே.

2486 திண்பூஞ்சுடர்நுதிநேமியஞ்செல்வர், விண்ணாடனைய
வண்பூமணிவல்லியாரேபிரிபவர்தாம், இவையோ
கண்பூங்கமலம்கருஞ்சுடராடி வெண்முத்தரும்பி
வண்பூங்குவளை, மடமான்விழிக்கின்றமாயிதழே. ௯

2487 மாயோன்வடதிருவேங்கடநாட, வல்லிக்கொடிகாள்
நோயோவுரைக்கிலும் கேட்கின்றிலீருரையீர், நுமது
வாயோ அதுவன்றிவல்வினையேனும் கிளியுமெள்கும்
ஆயோஅடும்தொண்டையோ, அறையோவிதறிவரிதே. ௧0

2488 அரியனயாமின்றுகாண்கின்றன, கண்ணன்விண்ணனையாய்
பெரியனகாதம்பொருட்கோபிரிவென, ஞாலமெய்தற்[ங்கை
குரியனவெண்முத்தும்பைம் பொன்னுமேந்தியொரோகுட
பெரியனகெண்டைக்குலம், இவையோவந்துபேர்கின்றவே.

2489 பேர்கின்றதுமணிமாமை, பிறங்கியள்ளல்பயலை
ஊர்கின்றதுகங்குலூழிகளே, இதெல்லாமினவே
ஈர்கின்றசக்கரத்தெம்பெருமான் கண்ணன் தண்ணந்துழாய்
சார்கின்றநன்னெஞ்சினார், தந்துபோனதனிவளமே. ௧௨

2490 தனிவளர்செங்கோல்நடாவு, தழல்வாயரசவியப்
பனிவளர்செங்கோலிருள் வீற்றிருந்தது, பார்முழுதும்
துனிவளர்காதல்துழாயைத் துழாவுதண்வாடைதடிந்
தினிவளைகாப்பவரார், எனையூழிகளீர்வனவே. ௧௩

2491 ஈர்வனவேலுமஞ்சேலும், உயிர்மேல்மிளிர்ந்திவையோ
பேர்வனவோவல்லதெய்வநல்வேள்கணை, பேரொளியே

சோர்வனநீலச்சுடர்விடும் மேனியம்மான்விசும்பூர்
தேர்வன, தெய்வமன்னீரகண்ணோ விச்செழுங்கயலே. கச

2492 கயலோநுமகண்களென்று களிறுவினவிநிற்றீர்,
அயலோரறியிலுமீதென்னவார்த்தை, கடல்கவர்ந்த
புயலோடுலாம்கொண்டல்வண்ணன்புனவேங்கடத்தெம்மொடும்
பயலோவிலீர், கொல்லைக்காக்கின்றநாளும்பலபலவே. கரு

2493 பலபலவூழிகளாயிடும், அன்றியோர்நாழிகையைப்
பலபலகூறிட்டகூறாயிடும், கண்ணன்விண்ணனையாய்
பலபலநாளன்பர்கூடிலும் நீங்கிலும்யாம்மெலிதும்
பலபலசூழலுடைத்து, அம்மவாழியிப்பாயிருளே. கசு

2494 இருள்விரிந்தாலன்ன மாநீர்த்திரைகொண்டு வாழியரோ
இருள்பிரிந்தாரன்பர்தேர்வழிதூரல், அரவணைமேல்
இருள்விரிநீலக்கருநாயிறுசுடர்கால்வதுபோல்
இருள்விரிசோதிப், பெருமானுறையுமெறிகடலே. கள

2495 கடல்கொண்டெழுந்ததுவானம், அவ்வானத்தையன்றிச்சென்று
கடல்கொண்டெழுந்தவதனாலிது, கண்ணன்மண்ணும்விண்ணும்
கடல்கொண்டெழுந்தவக்காலங்கொலோபுயற்காலங்கொலோ
கடல்கொண்டகண்ணீர், அருவிசெய்யாநிற்கும் காரிகையே.

2496 காரிகையார்நிறைகாப்பவர்யாரென்று, கார்கொண்டின்னே
மாரிகையேறியறையிடும்காலத்தும், வாழியரோ
சாரிகைப்புள்ளரந்தண்ணந்துழாயிறைகூயருளார்
சேரிகையேறும், பழியாவிளைந்ததென்சின்மொழிக்கே. ககூ

2497 சின்மொழிநோயோகழிபெருந்தெய்வம், இந்நோயினதென்
றின்மொழிகேட்குமிளந்தெய்வமன்றிது, வேலநில்நீ
என்மொழிகேண்மினென்னம்மனைமீருலகேழுமுண்டான்
சொல்மொழி, மாலையந்தண்ணந்துழாய்கொண்டுசூட்டுமினே.

2498 †சூட்டுநன்மாலைகள் தூயனவேந்தி, விண்ணோர்கள்நன்னீ
ராட்டியந்தூபம்தராநிற்கவேயங்கு, ஓர்மாயையினால் [கூன்
ஈட்டியவெண்ணெய்தொடு வுண்ணப்போந்திமிலேற்றுவன்
கோட்டிடையாடினைகூத்து, அடலாயர்தம்கொம்பினுக்கே.

† திருமஞ்சன காலத்தில் சேவிப்பது.

2499 கொம்பார்தழைகைசிறுநாணெறிவிலம், வேட்டைகொண்டாட்
டம்பார்களிறுவினவுவதையர், புள்ளூரும்கள்வர்
தம்பாரகத்தென்றுமாடாதன தம்மில்கூடாதன
வம்பார்வினாச்சொல்லவோ,எம்மைவைத்ததிவ்வான்புனத்தே.

2500 புனமோபுனத்தயலேவழிபோகுமருவினையேன்,
மனமோமகளிர் நுங்காவல்சொல்லீர், புண்டரீகத்தங்கேழ்
வனமோரனையகண்ணான்கண்ணன்வானாடமரும்தெய்வத்
தினமோரனையீர்களாய், இவையோநும்மியல்புகளே. ௨௫

2501 இயல்வாயினவஞ்சநோய்கொண்டுலாவும், ஓரோகுடங்கைக்
கயல்பாய்வனபெருநீர்க்கண்கள்தம்மொடும், குன்றமொன்றால்
புயல்வாயினநிரைகாத்தபுள்ளூர்திகள்ளூரும்துழாய்க்[வளைக்கே.
கொயல்வாய்மலர்மேல், மனத்தொடென்னாங்கொலெம்கோல்வ

2502 எங்கோல்வளைமுதலா, கண்ணன்மண்ணும்விண்ணுமளிக்கும்
செங்கோல்வளைவுவிளைவிக்குமால், திறல்சேரமரர்
தங்கோனுடையதங்கோனும்பரெல்லாயவர்க்கும்தங்கோன்
நங்கோனுகக்கும்துழாய், என்செய்யாதினிநானிலத்தே.

2503 நானிலம்வாய்க்கொண்டு நன்னீரறமென்றுகோதுகொண்ட,
வேனிலஞ்செல்வன்சுவைத்துமிழ்பாலை, கடந்தபொன்னே
கால்நிலந்தோய்ந்துவிண்ணோர்தொழும்கண்ணன்வெஃகாவுதம்பூம்
தேனிளஞ் சோலையப்பாலது, எப்பாலைக்கும்சேமத்ததே.

2504 சேமம்செங்கோனருளே, செருவாரும்நட்பாகுவரென்
றேமம்பெறவையம்சொல்லும்மெய்யே, பண்டெல்லாம்மறைகூய்
யாமங்கடோறெரிவீசும் நங்கண்ணனந்தண்ணந்துழாய்த்.
தாமம்புனைய, அவ்வாடையீதோவந்துதண்ணென்றதே.

2505 தண்ணந்துழாய்வளைகொள்வதுயாமிழப்போம், நடுவே
வண்ணம்துழாவியோர்வாடையுலாவும், வள்வாயலகால்
புன்நந்துழாமேபொருநீர்த்திருவரங்காவருளாய்
எண்ணந்துழாவுமிடத்து, உளவோபண்டுமின்னன்னவே.

2506 இன்னன்னதூதெம்மையாளற்றப்பட்டிரந்தாளிவளென்று,
அன்னன்னசொல்லாப்பெடையொடும்போய்வரும்,நீலமுண்ட
மின்னன்னமேனிப்பெருமானுலகில் பெண்தூதுசெல்லா
அன்னன்னநீர்மைகொலோ, குடிச்சீர்மையிலன்னங்களே.

2507 அன்னம்செல்வீரும்வண்டானம் செல்வீரும்தொழுதிரந்தேன்,
முன்னம்செல்வீர்கள்மறவேல்மினோ, கண்ணன்வைகுந்தனோ
டென்னெஞ்சினாரைக்கண்டாலென்னைச்சொல்லியவரிடைநீர்
இன்னஞ்செல்லீரோ, இதுவோதகவென்றிசைமின்களே.

2508 இசைமின்கள் தூதென்றிசைத்தாலிசையிலம்,என் தலைமேல்
அசைமின்களென்றாலசையுங்கொலாம்,அம்பொன்மாமணிகள்
திசைமின்மிளிரும்திருவேங்கடத்துவன்தாள் சிமயம்
மிசை, மின்மிளிரியபோவான் வழிக்கொண்டமேகங்களே.

2509 மேகங்களோவுரையீர், திருமால்திருமேனியொக்கும்
யோகங்களுங்களுக்கெவ்வாறுபெற்றீர், உயிரளிப்பான்
மாகங்களெல்லாம்திரிந்து நன்னீர்கள்சுமந்து நுந்தம்
ஆகங்கள்நோவ, வருத்தும்தவமாமருள்பெற்றதே. ௩௨

2510 அருளார்திருச்சக்கரத்தாலகல்விசும்பும்நிலனும், [பால்
இருளார்வினைகெடச்செங்கோல்நடாவுதிர், ஈங்கோர்பெண்
பொருளோவெனுமிகழ்வோ இவற்றின்புறத்தாளென்றெண்ணோ
தெருளோமரவணையீர், இவள்மாமைசிதைக்கின்றதே.௩௩

2511 சிதைக்கின்றதாழியென்றாழியைச்சீறி, தன்சீறடியால்
உதைக்கின்றநாயகந்தன்னொடும்மாலே, உனது தண் தார்
ததைக்கின்றதண்ணந்துழாயணிவானதுவேமனமாய்ப்
பதைக்கின்றமாதின்திறத்து, அறியேன்செயற்பாலதுவே.

2512 பால்வாய்ப்பிறைப்பிள்ளையொக்கலைக்கொண்டு, பகலிழந்த
மேல்பால்திசைப்பெண்புலம்புறுமாலை, உலகளந்த
மால்பால்துழாய்க்குமனமுடையார்க்குநல்கிற்றையெல்லாம்
சோல்வான்புகுந்து, இதுவோர்பனிவாடைதுழாகின்றதே.

2513 துழாநெடும்சூழிருளென்று, தன் தண்தாரதுபெயரா
எழாநெடுவூழியெழுந்தவிக்காலத்தும், ஈங்கிவளோ
வழாநெடும்துன்பத்தளென்றிரங்காரம்மனோ, இலங்கைக்
குழாநெடுமாடம், இடித்தபிரானார்கொடுமைகளே. ௩௪

2514 கொடுங்கால்சிலையார்நிரைகோளுழவர், கொலையில்வெய்ய
கடுங்காலிளைஞர் துடிபடும்கவ்வைத்து, அருவினையேன்
நெடுங்காலமும்கண்ணன்நீண்மலர்ப்பாதம்பரவிப்பெற்ற
தொடுங்காலொசியுமிடை, இளமான்சென்றசூழ்கடமே.

2515 கடமாயினகள்கழித்து, தன்கால்வன்மையால்பலநாள்
தடமாயினபுக்குநீர்நிலைநின்றதவமிதுகொல்,
குடமாடியிம்மண்ணும்விண்ணும்குலுங்கவுலகளந்து
நடமாடியபெருமான், உருவொத்தனநீலங்களே. நஅ

2516 நீலத்தடவரைமேல்புண்டரீகநெடுந்தடங்கள்
போல, பொலிந்தெமக்கெல்லாவிடத்தவும், பொங்குமுந்நீர்
ஞாலப்பிரான்விசும்புக்கும்பிரான்மற்றும்நல்லோர்பிரான்
கோலம்கரியபிரான்,எம்பிரான்கண்ணின்கோலங்களே. நகூ

2517 கோலப்பகற்களிறொன்றுகற்புய்ய, குழாம்விரிந்த
நீலக்கங்குற்களிறெல்லாம்நிறைந்தன, நேரிழையீர்
ஞாலப்பொன்மாதின்மணாளன்துழாய்நங்கள்சூழ்குழற்கே
ஏலப்புனைந்தென்னைமார்,எம்மைநோக்குவதென்றுகொலோ.

2518 என்றும்புன்வாடையிதுகண்டறிதும், இவ்வாறுவெம்மை
ஒன்றுமுருவும்சுவடும்தெரியிலம், ஓங்கசுரர்
பொன்றும்வகைபுள்ளையூர் வானருளருளாதவிந்நாள்
மன்றில்நிறைபழிதூற்றி; நின்றென்னைவன்காற்றடுமே. சக

2519 வன்காற்றறையவொருங்கேமறிந்துகிடந்தலர்ந்த,
மென்காற்கமலத்தடம்போற்பொலிந்தன, மண்ணும்விண்ணும்
என்காற்களவின்மைகாண்மினென்பானொத்துவான்நிமிர்ந்த
தன்கால்பணிந்தவென்பால், எம்பிரானதடங்கண்களே. சஉ

2520 கண்ணும்செந்தாமரைகையுமவை அடியோஅவையே,
வண்ணம்கரியதோர்மால்வரைபோன்று, மதிவிகற்பால்
விண்ணும்கடந்தும்பரப்பால்மிக்குமற்றெப்பால்யவர்க்கும்
எண்ணுமிடத்ததுவோ, எம்பிரானதெழில்நிறமே. சங

2521 நிறமுயர்கோலமும்பேருமுருவுமிவையிவையென்று,
அறமுயல்ஞானச்சமயிகள் பேசிலும், அங்கங்கெல்லாம்
உறவுயர்ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றதன்றியொன்றும்
பெறமுயன்றாரில்லையால், எம்பிரான்பெருமையையே. சச

2522 பெருங்கேழலார்தம்பெரும்கண்மலர்ப்புண்டரீகம் நம்மேல்
ஒருங்கேபிறழவைத்தாரிவ்வகாலம், ஒருவர்நம்போல்
வரும்கேழ்பவருளரேதொல்லைவாழியஞ்சூழ்பிறப்பும்
மருங்கேவரப்பெறுமே, சொல்லுவாழிமடநெஞ்சமே. சரு

2523 மடநெஞ்சமென்றும்தமதென்றும், ஓர்கருமம்கருதி,
விடநெஞ்சையுற்றார்விடவோவமையும்,அப்பொன்பெயரோன்
தடநெஞ்சம்கீண்டபிரானூர் தமதடிக்கீழ்விடப்போய்த்
திடநெஞ்சமாய், எம்மைநீத்தின்றுதாறும்திரிகின்றதே.

2524 திரிகின்றதுவடமாருதம், திங்கள்வெந்தீமுகந்து
சொரிகின்றதுஅதுவுமது, கண்ணன்விண்ணூர்தொழவே
சரிகின்றதுசங்கம்தண்ணந்துழாய்க்குவண்ணம்பயலை
விரிகின்றதுமுழுமெய்யும்,என்னுங்கொலென்மெல்லியற்கே.

2525 மெல்லியலாக்கைக்கிருமி, குருவில்மிளிர்தந்தாங்கே
செல்லியசெல்கைத்துலகையென்காணும், என்னுலும்தன்னைச்
சொல்லியசூழல்திருமாலவன்கவியாதுகற்றேன்,
பல்லியின்சொல்லும்சொல்லாக்கொள்வதோவுண்டுபண்டுபண்டே.

2526 பண்டும்பலபலவீங்கிருள்காண்டும், இப்பாயிருள்போல்
கண்டுமறிவதும்கேட்பதும்யாமிலம், காளவண்ண
வண்டுண்துழாய்ப்பெருமான்மதுசூதனன்தாமோதரன்
உண்டுமுமிழ்ந்தும்கடாய, மண்ணோன்னவொண்ணுதலே.

2527 ஒண்ணுதல்மாமையொளிபயவாமை, விரைந்துநந்தேர்
நண்ணுதல்வேண்டும்வலவ கடாகின்று, தேன்நவின்ற
விண்முதல்நாயகன்நீண்முடிவெண்முத்தவாசிகைத்தாய்
மண்முதல்சேர்வுற்று, அருவிசெய்யாநிற்கும்மாமலைக்கே.

2528 மலைகொண்டுமத்தாவரவால் சுழற்றியமாயப்பிரான்,
அலைகண்டுகொண்டவமுதம் கொள்ளாதுகடல், பரதர்
விலைகொண்டுதந்தசங்கமிவைவேரித்துழாய்துணையாத்[தே.
துலைகொண்டுதாயம்கிளர்ந்து, கொள்வானொத்தழைக்கின்ற

2529 அழைக்கும்கருங்கடல்வெண்திரைக்கைகொண்டுபோய், அலர்வாய்
மழைக்கண்மடந்தையரவணையேற, மண்மாதர்விண்வாய்
அழைத்துப்புலம்பிமுலைமலைமேல்நின்றும்ஆறுகளாய்
மழைக்கண்ணநீர்,திருமால்கொடியானென்றுவார்கின்றதே.

2530 வாராயினமுலையாளிவள் வானோர்தலைமகனும்,
சீராயினதெய்வநன்னோயிது, தெய்வத்தண்ணந்துழாய்த்
தாராயினும் தழையாயினும் தண்கொம்பதாயினும்கீழ்
வேராயினும், நின்றமண்ணாயினும்கொண்டுவீசுமினே. ௫௩—

2531 வீசும்சிறகால்பறத்திர், விண்ணாடுநுங்கட்கெளிது
பேசும்படியன்னபேசியும்போவது, நெய்தொடுவுண்
டேசும்படியன்னசெய்யுமெம்மீசர் விண்ணோர்பிரானார்
மாசின்மலரடிக்கீழ், எம்மைச்சேர்விக்கும்வண்டுகளே. ௫௪

2532 வண்டுகளோவம்மின் நீர்ப்பூநிலப்பூமரத்திலொண்பூ,
உண்டுகளித்துழல்வீர்க்கொன்றுரைக்கியம், ஏனமொன்றாய்
மண்துகளாடிவைகுந்தமன்னாள் குழல்வாய்விரைபோல்
விண்டுகள்வாரும், மலருளவோநும்வியலிடத்தே. ௫௫

2533 வியலிடமுண்டபிரானார் விடுத்ததிருவருளால்,
உயலிடம்பெற்றுய்ந்தமஞ்சலம்தோழி, ஓர்தண்தென்றல்வந்
தயலிடையாருமறிந்திலரம்பூந்துழாயினின்தேன்
புயலுடைநீர்மையினால், தடவிற்றென் புலன்கலனே. ௫௬

2534 புலக்குண்டலப்புண்டரீகத்தபோர்க்கெண்டை,வல்லியொன்றால்
விலக்குண்டுலாகின்றுவேல்விழிக்கின்றன, கண்ணன்கையால்
மலக்குண்டமுதம்சுரந்த மறிகடல்போன்றவற்றால்
கலக்குண்டநான்றுகண்டார், எம்மையாரும்கழறலரே. ௫௭

2535 கழல்தலமொன்றேநிலமுழுதாயிற்று, ஒருகழல்போய்
நிழல்தரவெல்லாவிசும்பும்நிறைந்தது, நீண்டவண்டத்
துழறலர்ஞானச்சுடர்விளக்கா யுயர்ந்தோரையில்லா
அழறலர்தாமரைக்கண்ணன், என்னோவிங்களக்கின்றதே.

2536 அளப்பரும்தன்மையவூழியங்கங்குல், அந்தண்ணந்துழாய்க்
குளப்பெருங்காதலில்நீளியவாயுள, ஓங்குமுந்நீர்
வளப்பெருநாடன்மதுசூதனனென்னும்வல்வினையேன்
தளப்பெருநீண்முறுவல், செய்யவாயதடமுலையே. ௫௯

2537 *முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில, மொய்பூங்குழல்குறிய
கலையோ அரையில்லைநாவோகுழறும், கடல்மண்ணெல்லாம்
விலையோவெனமிளிருங்கண்ணிவள்பரமே பெருமான்
மலையோ, திருவேங்கடமென்றுகற்கின்றவாசகமே. ௬0

2538 வாசகம்செய்வதுநம்பரமே, தொல்லைவானவர்தம்
நாயகன்நாயகரெல்லாம்தொழுமவன், ஞாலமுற்றும்
வேயகமாயினும்சோராவகை யிரண்டேயடியால்
தாயவன், ஆய்க்குலமாய்வந்துதோன்றிற்று நம்மிறையே.

2539 இறையோவிரக்கினுமீங்கோர்பெண்பால், எனவுமிரங்கா
தறையோவெனநின்றதிரும்கருங்கடல், ஈங்கிவள்தன்
நிறையோவினியுன் திருவருளா லன்றிக்காப்பரிதால்
முறையோ,அரவணைமேல்பள்ளிகொண்டமுகில்வண்ணனே.

2540 வண்ணம்சிவந்துள வானாடமரும்குளிர்விழிய,
தண்மென்கமலத்தடம்போல்பொலிந்தன, தாமிவையோ
கண்ணன்திருமால்திருமுகந்தன்னொடும்காதல்செய்தேற்
கெண்ணம்புகுந்து, அடியேனொடிக்காலமிருக்கின்றதே. சுங

2541 இருக்கார்மொழியால் நெறியிழுக்காமை, உலகளந்த
திருத்தாளிணைநிலத்தேவர் வணங்குவர், யாமுமவா
ஒருக்காவினையொடுமெம்மொடும் நொந்துகனியின்மையில்
கருக்காய்கடிப்பவர்போல், திருநாமச்சொல்கற்றனமே. சுச

2542 கற்றுப்பிணைமலர்க்கண்ணின் குலம்வென்று, ஓரோகரும
முற்றுப்பயின்றுசெவியொடுசாவி, உலகமெல்லாம்
முற்றும்விழுங்கியுமிழ்ந்தபிரானார் திருவடிக்கீழ்
உற்றுமுறாதும், மிளிர்ந்தகண்ணா யெம்மையுண்கின்றவே.

2543 உண்ணாதுறங்காதுணர்வுறு மெத்தனையோகியர்க்கும்,
எண்ணாய்மிளிருமியல்பினவாம், எரிநீர்வளிவான்
மண்ணாகியவெம்பெருமான் றனதுவைகுந்தமன்னாள்
கண்ணாயருவினையேன், உயிராயினகாவிகளே. சுசு

2544 காவியும் நீலமும்வேலும் கயலும்பலபலவென்று,
ஆவியின் தன்மையளவல்லபாரிப்பு, அசுரைச்செற்ற
மாவியம்புள்வல்லமாதவன் கோவிந்தன்வேங்கடம்சேர்
தூவியம்பேடையன்னாள், கண்களாயதுணைமலரே. சுஎ

2545 மலர்ந்தேயொழிந்திலமாலையும் மாலைப்பொன்வாசிகையும்,
புலந்தோய்தழைப்பந்தர் தண்டுறநாற்றி, பொருகடல்சூழ்
நிலம்தாவியவெம்பெருமான் தனதுவைகுந்தமன்னாய்[வே.
கலந்தார்வரவெதிர்கொண்டு, வன்கொன்றைகள்கார்த்தன

2546 காரேற்றிருள்செகிலேற்றின்சுடருக்குளைந்து, வெல்வான்
போரேற்றெதிர்ந்ததுபுன்தலைமாலை, புவனியெல்லாம்
நீரேற்றளந்தநெடியபிரானருளாவிடுமே
வாரேற்றிளமுலையாய், வருந்தேலுன்வளைத்திறமே. சுகூ

2547 வளையாய்த்திருச்சக்கரத்தெங்கள் வானவனார்முடிமேல்,
தளைவாய்நறுங்கண்ணித்தண்ணந்துழாய்க்குவண்ணம்பயலை,
விளைவான் மிகவந்துநாள்திங்களாண்டூழிநிற்கவெம்மை
உளைவான்புகுந்து, இதுவோர்கங்குலாயிரமூழிகளே. ௭௦

2548 ஊழிகளாயுலகேழுமுண்டானென்றிலம், பழங்கண்
டாழிகளாம்பழவண்ணமென்றேற்கு,அஃதேகொண்டன்னை
நாழிவளோவெனும்ஞாலமுண்டான்வண்ணம் சொல்லிற்றென்
தோழிகளோவுரையீர், எம்மையம்மனைசூழ்கின்றவே. [னும்

2549 சூழ்கின்றகங்குல்சுருங்காவிருளின்கருந்திணிம்பை,
போழ்கின்றதிங்களம்பிள்ளையும்போழ்க, துழாய்மலர்க்கே
தாழ்கின்றநெஞ்சத்தொருதமியாட்டியேன்மாமைக்கின்று
வாழ்கின்றவாறிதுவோ, வந்துதோன்றிற்றுவாலியதே.௭௨

2550 வால்வெண்ணில வுலகாரச்சுரக்கும்வெண்திங்களென்னும்,
பால்விண்சுரவி சுரமுதிர்மாலை, பரிதிவட்டம்
போலும்சுடரடலாழிப்பிரான்பொழிலேழளிக்கும்
சால்பின்தகைமைகொலாம்,தமியாட்டிதளர்ந்ததுவே. ௭௩

2551 தளர்ந்தும்முறிந்தும்வருதிரைப்பாயல், திருநெடுங்கண்
வளர்ந்துமறிவுற்றும்வையம்விழுங்கியும், மால்வரையைக்
கிளர்ந்துமறிதரக்கீண்டெடுத்தான்முடிசூடுதுழாய்
அளைந்துண்சிறுபசுந்தென்றல், அந்தோவந்துலாகின்றதே.

2552 உலாகின்றகெண்டையொளியம்பு, எம்மாவியையூடுருவக்
குலாகின்றவெஞ்சிலைவாண்முகத்தீர், குனிசங்கிடறிப்
புலாகின்றவேலைப்புணரியம்பள்ளியம்மானடியார்
நிலாகின்றவைகுந்தமோ, வையமோநும்நிலையிடமே. ௭௫

2553 இடம்போய்விரிந்திவ்வுலகளந்தானெழிலார்தண்டுழாய்,
வடம்போதினையும்மடநெஞ்சமே, நங்கள்வெள்வளைக்கே
விடம்போல்விரிதலிதுவியப்பே வியன்தாமரையின்
தடம்போதொடுங்க, மெல்லாம்பலலர்விக்கும்வெண்திங்களே.

2554 திங்களம்பிள்ளைபுலம்பத் தன்செங்கோலரசுபட்ட,
செங்களம்பற்றிநின்றெள்குபுன்மாலை, தென்பாலிலங்கை
வெங்களம்செய்த நம்விண்ணோர்பிரானார்துழாய்துணையா
நங்களைமாமைகொள்வான், வந்துதோன்றிநலிகின்றதே.

2555 நலியும்நரகனைவீட்டிற்றும், வாணன்திண்டோள்துணித்த
வலியும்பெருமையும்யான்சொல்லும்நீர்த்தல்ல,மைவரைபோல்
பொலியுமுருவில்பிரானார்புனைபூந்துழாய்மலர்க்கே
மெலியுமடநெஞ்சினார், தந்துபோயினவேதனையே. எஅ

2556 வேதனை வெண்புரிநூலனை, விண்ணோர்பரவநின்ற
நாதனை ஞாலம்விழுங்குமநாதனை, ஞாலம்தத்தும்
பாதனைப் பாற்கடல்பாம்பணைமேல்பள்ளிகொண்டருளும்
சீதனையேதொழுவார், விண்ணுளாரிலும்சீரியரே. எகூ

2557 சீரரசாண்டு தன்செங்கோல்சிலநாள்செலீஇக்கழிந்த,
பாரரசொத்துமறைந்ததுநாயிறு, பாரளந்த
பேரரசே யெம்விசும்பரசே எம்மைநீத்துவஞ்சித்த
வோரரசேயருளாய், இருளாய்வந்துறுகின்றதே. அ0

2558 உறுகின்றகன்மங்கள் மேலானவோர்ப்பிலராய், இவளைப்
பெறுகின்றதாயர் மெய்நொந்துபெறார்கொல்,துழாய்குழல்வாய்
துறுகின்றிலர் தொல்லைவேங்கடமாட்டவும்சூழ்கின்றிலர்
இறிகின்றதாலிவளாகம், மெல்லாவியெரிகொள்ளவே. அக

2559 எரிகொள்செந்நாயி றிரண்டுடனேயுதயம்மலைவாய். [றுள்
விரிகின்றவண்ணத்தவெம்பெருமான்கண்கள், மீண்டவற்
எரிகொள்செந்தீவீழசுரரைப்போலேவெம்போலியர்க்கும்
விரிவசொல்லீரிதுவோ, வையமுற்றும்விளரியதே. அஉ

2560 விளரிக்குரலன்றில்மென்பெடை மேகின்றமுன்றில்பெண்ணை,
முளரிக்குரம்பையிதுவிதுவாக, முகில்வண்ணன்பேர்
கிளரிக்கிளரிப்பிதற்றும்மெல்லாவியும்நைவுமெல்லாம்
தளரில்கொலோவறியேன், உய்யலாவதித்தையலுக்கே.

2561 தையல்நல்லார்கள் குழாங்கள்குழியகுழுவினுள்ளும்,
ஐயநல்லார்கள்குழியவிழவினும், அங்கங்கெல்லாம்
கையபொன்னாழிவெண்சங்கொடும்காண்பானவாவுவன்நான்
மையவண்ணாமணியே, முத்தமேயென்றன்மாணிக்கமே.

2562 மாணிக்கங்கொண்டுகுரங்கெறிவொத்திருளோடுமுட்டி,
ஆணிப்பொன்னன்னசுடர்படுமாலை, உலகளந்த
மாணிக்கமேயென்மரதகமே மற்றொப்பாரையில்லா
ஆணிப்பொன்னே, அடியேனடியாவியடைக்கலமே. அ௫

2563 அடைக்கலத்தோங்குகமலத்தலரயன் சென்னியென்னும்,
முடைக்கலத்தூண்முன்னரனுக்குநீக்கியை, ஆழிசங்கம்
படைக்கலமேந்தியைவெண்ணெய்க்கன்றாய்ச்சிவன்தாம்புகளால்
புடைக்கலந்தானை, எம்மானையென்சொல்லிப்புலம்புவனே.

2564 புலம்புங்கனகுரல்போழ்வாயவன்றிலும், பூங்கழிபாய்ந்
தலம்புங்கனைகுரல்சூழ்திரையாழியும், ஆங்கவைநின்
வலம்புள்ளதுநலம்பாடுமிதுகுற்றமாகவையம்
சிலம்பும்படிசெய்வதே, திருமாலித்திருவினையே. ௮௭

2565 திருமாலுருவொக்கும்மேரு, அம்மேருவில்செஞ்சுடரோன்
திருமால்திருக்கைத்திருச்சக்கரமொக்கும், அன்னகண்டும்
திருமாலுருவோடவன்சின்னமேபிதற்றாநிற்பதோர்
திருமால்தலைக்கொண்டநங்கட்கு, எங்கேவரும்தீவினையே.

2566 தீவினைக்கருநஞ்சை நல்வினைக்கின்னமுதத்தினை,
பூவினைமேவியதேவிமணாளனை, புன்மையெள்கா
தாவினைமேய்க்கும்வல்லாயனை யன்றுலகீரடியால்
தாவினவேற்றையெம்மானை எஞ்ஞான்றுதலைப்பெய்வனே.

2567 தலைப்பெய்துயானுன்திருவடிச்சூடுந்தகைமையினால்,
நிலைப்பெய்தவாக்கைக்குநோற்றவிம்மாயமும்,மாயம்செவ்வே
நிலைப்பெய்திலாநிலைமையுங்காண்டோறசுரர்குழாம்
தொலைப்பெய்தநேமியெந்தாய், தொல்லையூழிசுருங்கலதே.

2568 சுருங்குறிவெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வனை,வையமுற்றும்
ஒருங்குறவுண்டபெருவயிற்றாளனை, மாவலிமாட்
டிருங்குறளாகியிசையவோர்மூவடிவேண்டிச்சென்ற
பெருங்கிறியானையல்லால், அடியேன்நெஞ்சம்பேணலதே.

2569 பேணலமில்லாவரக்கர்முந்நீரபெரும்பதிவாய்,
நீணகர்நீளெரிவைத்தருளாயென்று, நின்னைவிண்ணோர்
தாள்நிலந்தோய்ந்துதொழுவர்நின்மூர்த்திபல்கூற்றிலொன்று
காணலுமாங் கொலென்றே, வைகல்மாலையுங்காலையுமே.

2570 காலைவெய்யோற்குமுன்னோட்டுக்கொடுத்தகங்குற்குறும்பர்
மாலைவெய்யோன்பட வையகம்பாவுவர், அன்னகண்டும்
காலைநன்ஞானத்துறைபடிந்தாடிக் கண்போதுசெய்து
மாலைநன்னாவில்கொள்ளார், நினையாரவன்மைப்படியே. ௯௩

2571 மைப்படிமேனியும்செந்தாமரைக்கண்ணும்வைதிகரே,
மெய்ப்படியாலுன் திருவடிச்சூடும்தகைமையினர்,
எப்படியூராமிலைக்கக் குருட்டாமிலைக்குமென்னும்
அப்படியானும்சொன்னேன், அடியேன்மற்றுயாதென்பனே.

2572 *யாதானுமோராக்கையில்புக்கு,அங்காப்புண்டுமாப்பவிழ்ந்தும்
மூதாவியில்தடுமாறுமுயிர்முன்னமே, அதனால்
யாதானும்பற்றிநீங்கும்விரதத்தைநல்வீடுசெய்யும்
மாதாவினைப்பிதுவை, திருமாலைவணக்குவனே. ௯௰

2573 வணங்கும்துறைகள்பலபலவாக்கி, மதிவிகற்பால்
பிணங்கும்சமயம்பலபலவாக்கி, அவையவைதோ
றணங்கும்பலபலவாக்கிநின்மூர்த்திபரப்பிவைத்தாய்
இணங்குநின்னோரையில்லாய், நின்கண்வேட்கையெழுவிப்பனே.

2574 எழுவதும்மீண்டேபடுவதும்பட்டு, எனையூழிகள்போய்க்
கழிவதும்கண்டுகண்டெள்கலல்லால்,இமையோர்கள்குழாம்
தொழுவதும்சூழ்வதும்செய்தொல்லைமாலைக்கண்ணாரக்கண்டு
கழிவதோர்காதலுற்றார்க்கும், உண்டோகண்கள்துஞ்சுதலே.

2575 துஞ்சாமுனிவருமல்லாதவருந்தொடரநின்ற,
எஞ்சாப்பிறவியிடர்கடிவான், இமையோர்தமக்கும்
தன்சார்விலாததனிப்பெருமூர்த்திதன்மாயம்செவ்வே
நெஞ்சால்நினைப்பரிதால், வெண்ணெயூணென்னுமீனச்சொல்லே,

2576 *ஈனச்சொல்லாயினுமாக, எறிதிரைவையம்முற்றும்
ஏனத்துருவாயிடந்தபிரான், இருங்கற்பகம்சேர்
வானத்தவர்க்குமல்லாதவர்க்கும்மற்றெல்லாயவர்க்கும்
ஞானப்பிரானையல்லாவில்லை, நான்கண்டநல்லதுவே. ௯௯

2577 *நல்லார்நவில்குருகூர்நகரான், திருமால்திருப்பேர்
வல்லாரடிக்கண்ணிசூடிய, மாறன்விண்ணப்பஞ்செய்த
சொல்லார்தொடையலிந்நூறும்வல்லாரழுந்தார்பிறப்பாம்
பொல்லாவருவினை, மாயவன்சேற்றள்ளல்பொய்ந்நிலத்தே.

தசகம் :—பொய்யரி சூட்டிசை யென்றும் மலைவாசக மூழியுமூ
சுருங்கு செக்கர்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம :

திருவாசிரியம் தனியன்

காசினியோர்தாம்வாழக் கலியுகத்தேவந்துதித்து,†
ஆசிரியப்பாவதனு லருமறைநூல்விரித்தானை,
தேசிகனைப்பாராங்குசனைத் திகழ்வகுளத்தாரானை,
மாசடையாமனத்துவைத்து மறவாமல்வாழ்த்துதுமே.

ஸ்ரீ

நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த

திருவாசிரியம்

2578 *செக்கர்மாமுகிலுடுத்து மிக்கசெஞ்சுடர்ப்
பரிதிசூடி,அஞ்சுடர்மதியம்பூண்டு,
பலசுடர்புனைந்த பவளச்செவ்வாய்,
திகழ்பசுஞ்சோதி மரதகக்குன்றம்,
கடலோன்கைமிசைக் கண்வளர்வதுபோல்,
பீதகவாடை முடிபூண்முதலா,
மேதகுபல்கல னணிந்து, சோதி
வாயவும்கண்ணவும் சிவப்ப, மீதிட்டுப்
பச்சைமேனி மிகைப்பகைப்ப,
நச்சுவினைக்கவர் தலையாவினமளியேறி,
எறிகடல்நடுவு ளறிதுயிலமர்ந்து,
சிவனயனிந்திர னிவர்முதலனைத்தோர்,
தெய்வக்குழாங்கள் கைதொழக்கிடந்த,
தாமரையுந்தித் தனிப்பெருநாயக,
மூவுலகளந்த சேவடியோயே. க

---

†அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாருளிச் செய்தது.

2579 உலகுபடைத்துண்டவெந்தை, அறைகழல்
சுடர்ப்பூந்தாமரை சூடுதற்கு, அவாவா
ருயிருருகியுக்க, நேரியகாத
லன்பிலின்பீன் தேறல், அமுத
வெள்ளத்தானாம் சிறப்புவிட்டு, ஒருபொருட்
கசைவோரசைக, திருவொடுமருவிய
இயற்கை, மாயாப் பெருவிறலுலகம்
மூன்றினொடுநல் வீடுபெறினும்,
கொள்வதெண்ணுமோ தெள்ளியோர்குறிப்பே. உ

2580 குறிப்பில்கொண்டு நெறிப்பட, உலகம்
மூன்றுடன்வணங்கு தோன்றுபுகழ் ஆணை,
மெய்பெறநடாய தெய்வம்மூவரில்
முதல்வனாகி, சுடர்விளங்ககலத்து,
வரைபுரைதிரைபொர பெருவரைவெருவர,
உருமுரலொலிமலி நளிர்கடற்படவர
வரசுடல்தடவரை சுழற்றிய, தனிமாத்
தெய்வத்தடியவர்க் கினிநாமாளாகவே
யிசையுங்கொல், ஊழிதோ றூழியோவாதே. ௩

2581 ஊழிதோறூழி யோவாது, வாழிய
வென்றுயாம்தொழ விசையுங்கொல்,
யாவகையுலகமும் யாவருமில்லா,
மேல்வரும்பெரும்பாழ்க்காலத்து, இரும்பொருட்
கெல்லாமரும்பெறல் தனிவித்து, ஒருதா
னாகித்தெய்வ நான்முகக்கொழுமுளை
யீன்று, முக்கணீசனொடு தேவுபலநுதலி,
மூவுலகம் விளைத்த உந்தி,
மாயக்கடவுள் மாமுதலடியே. ௪

2582 மாமுதலடிப்போ தொன்றுகவிழ்த்தலர்த்தி.
மண்முழுதுமகப்படுத்து, ஒண்சுடரடிப்போ
தொன்றுவிண்செலீஇ, நான்முகப்புத்தேள்
நாடுவியந்துவப்ப, வானவர்முறைமுறை
வழிபடநெறீஇ, தாமரைக்காடு

மலர்க்கண்ணொடு கனிவாயுடையது
மாய, இரு நாயிருயிரம்மலர்ந்தன்ன,
கற்பகக்காவு பற்பலவன்ன,
முடிதோளாயிரம் தழைத்த,
நெடியோய்க்கல்லது மடியதோவுலகே. ௫

2583 ஓஓஉலகினதியல்வே, ஈன்றோ ளிருக்க
மணைநீராட்டி, படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்
தளந்து, தேர்ந்துல களிக்கும் முதற்பெரும்
கடவுள்நிற்ப, புடைப்பல தானறி
தெய்வம்பேணுதல், தனாது
புல்லறிவாண்மை பொருந்தக்காட்டி,
கொல்வனமுதலா வல்லனமுயனும்,
இனையசெய்கை யின்புதுன்பளி,
தொன்மாமாயப் பிறவியுள்நீங்கா,
பன்மாமாயத் தழுந்துமாநளிர்ந்தே. ௬

2584 *நளிர்மதிச்சடையனும் நான்முகக்கடவுளும்,
தளிரொளியிமையவர் தலைவனும்முதலா,
யாவகையுலகமும் யாவருமகப்பட,
நிலநீர்தீகால் சுடரிருவிசும்பும்,
மலர்சுடர்பிறவும் சிறிதுடன்மயங்க,
ஒருபொருள்புறப்பா டின்றிமுழுவது
மகப்படக்கரந்து, ஓராலிலைச்சேர்ந்தவெம்
பெருமாமாயனை யல்லது,
ஒருமாதெய்வம்மற் றுடையமோயாமே. ௭

செக்க ருலகு குறிப் பூழி மாமுதல் ஓஓஉலகு நளிர்முயற்றி.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம :

பெரிய திருவந்தாதி தனியன்

முந்துற்ற நெஞ்சே முயற்றி தரித்துரைத்து†
வந்தித்து வாயார வாழ்த்திச்,—சந்த
முருகூரும் சோலைசூழ் மொய்பூம் பொருநல்
குருகூரன் மாறன்பேர் கூறு.

ஸ்ரீ

நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த

பெரிய திருவந்தாதி

2585 *முயற்றிசுமந்தெழுந்து முந்துற்றநெஞ்சே,
இயற்றுவாயெம்மொடுநீ கூடி,—நயப்புடைய
நாவீன்தொடைக்கிளவியுள்பொதிவோம், நற்பூவைப்
பூவீன்ற வண்ணன்புகழ். க

2586 புகழ்வோம்பழிப்போம் புகழோம்பழியோம்,
இகழ்வோம்மதிப்போம் மதியோம்—இகழோம்,மற்
றெங்கண்மால்செங்கண்மால் சீறல்நீ, தீவினையோம்
எங்கள்மால் கண்டாயிவை. உ

2587 இவையன்றேநல்ல இவையன்றேதீய,
இவையென்றிவையறிவ னேலும்,—இவையெல்லாம்
என்னாலடைப்புநீக் கொண்ணாதிறையவனே,
என்னால் செயற்பாலதென். ௩

---

† எம்பெருமானா ரருளிச்செய்தது.

2588 என்னின்மிகுபுகழார் யாவரே, பின்னையும்மற்
றெண்ணில்மிகுபுகழேன் யானல்லால்,—என்ன
கருஞ்சோதிக்கண்ணன் கடல்புரையும், சீலப்
பெருஞ்சோதிக்கென்னெஞ்சாட்பெற்று. ௪

2589 பெற்றதாய்நீயே பிறப்பித்ததந்தைநீ,
மற்றையாராவாரும் நீபேசில்,—எற்றேயோ
மாயமாமாயவளை மாயமுலைவாய்வைத்த,
நீயம்மா காட்டும்நெறி. ௫

2590 நெறிகாட்டிநீக்குதியோ, நின்பால்கருமா
முறிமேனிகாட்டுதியோ, மேனாள்—அறியோமை
என்செய்வானெண்ணினாய் கண்ணனே, ஈதுரையாய்
என்செய்தா லென்படோம்யாம். ௬

2591 யாமேயருவினையோம் சேயோம், என்னெஞ்சினார்
தாமேயணுக்காய்ச் சார்ந்தொழிந்தார்,—பூமேய
செம்மாதைநின்மார்வில் சேர்வித்து, பாரிடந்த
அம்மாநின் பாதத்தருகு. ௭

2592 அருகும்சுவடும் தெரிவுணரோம், அன்பே
பெருகுமிகவிதுவென் பேசீர்,—பருகலாம்
பண்புடையீர்பாரளந்தீர் பாவியேம்கண்காண்பரிய,
நுண்புடையீர் நும்மை நுமக்கு. ௮

2593 நுமக்கடியோமென்றென்று நொந்துரைத்தென், மாலார்
தமக்கவர்தாம்சார்வரிய ரானால்—எமக்கினி
யாதானுமாகிடுகாண் நெஞ்சே, அவர்திறத்தே
யாதானும் சிந்தித்திரு. ௯

2594 இருநால்வரீரைந்தின் மேலொருவர், எட்டோ
டொருநால்வரோரிருவ ரல்லால்,—திருமாற்கு
யாமார்வணக்கமார் ஏபாவம்நன்னெஞ்சே,
நாமாமிகவுடையோம் நாழ். ௰

2595 நாழாலமர்முயன்ற வல்லரக்கனின்னுயிரை,
வாழாவகைவலிதல் நின்வலியே,—ஆழாத
பாருநீவானுநீ காலுநீதீயுநீ,
நீரும்நீ யாய்நின்ற நீ. ௧௧

2596 நீயன்றேயாழ்துயரில் வீழ்விப்பான்நின்றுழன்றாய்,
போயொன்றுசொல்லியென் போநெஞ்சே,—நீயென்றும்
காழ்த்துபதேசம்தரினும்கைக்கொள்ளாய், கண்ணன்தாள்
வாழ்த்துவதேகண்டாய் வழக்கு. கஉ

2597 வழக்கொடுமாறுகொ ளன்றடியார்வேண்ட,
இழக்கவும்காண்டு மிறைவ—இழப்புண்டே,
எம்மாட்கொண்டாகிலும் யான்வேண்ட, வென்கண்கள்
தம்மால்காட் டுன்மேனிச்சாய். கங

2598 சாயால்கரியானை யுள்ளறியாராய்நெஞ்சே,
பேயார்முலைகொடுத்தார் பேயராய்,—நீயார்போய்த்
தேம்பூண்சுவைத்தூ னறிந்தறிந்தும், தீவினையாம்
ப்ாம்பார்வாய் கைநீட்டல்பார்த்தி. கச

2599 பார்த்தோரெதிரிதா நெஞ்சே, படுதுயரம்
பேர்த்தோதப்பீடழிவாம் பேச்சில்லை,—ஆர்த்தோதம்
தம்மேனித்தாள் தடவத் தாங்கிடந்து. தம்முடைய
செம்மேனிக் கண்வளர்வார்சீர். கரு

2600 சீரால்பிறந்து சிறப்பால்வளராது,
பேர்வாமனாகாக்கால் பேராளா,—மார்பாரப்
புல்கிநீயுண்டுமிழ்ந்த பூமிநீரேற்பரிதே,
சொல்லுநீ யாமறியச்சூழ்ந்து. கசா

2601 சூழ்ந்தடியார்வேண்டினக்கால் தோன்றாதுவிட்டாலும்,
வாழ்ந்திடுவர்பின்னும்தம் வாய்திறவார்,—சூழ்ந்தெங்கும்
வாள்வரைகள்போலரக்கன் வன்தலைகள்தாமிடிய,
தாள்வரைவில் லேந்தினார்தாம். கஎ

2602 தாம்பாலாப்புண்டாலு மத்தழும்புதானிளக,
பாம்பாலாப்புண்டுபா டுற்றாலும்,—சோம்பாதிப்
பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்தவித்தா, உன்
தொல்லுருவை யாரறிவார்சொல்லு. கஅ

2603 சொல்லில்குறையில்லைச் சூதறியாநெஞ்சமே,
எல்லிபகலென்னா தெப்போதும்,—தொல்லைக்கண்
மாத்தானைக்கெல்லாமோ ரைவரையேமாறாக,
காத்தானைக் காண்டுநீகாண். கசூ

2604 காணப்புகிலறிவு கைக்கொண்டநன்னெஞ்சம்,
நாணப்படுமன்றே நாம்பேசில்,—மாணி
யுருவாகிக்கொண்டுலகம் நீரேற்றசிரான்,
திருவாகம் தீண்டிற்றுச்சென்று. ௨௦

2605 சென்றங்குவெந்நரகில் சேராமல்காப்பதற்கு,
இன்றிங்கென்னெஞ்சா லிடுக்குண்ட,—அன்றங்குப்
பாருருவும்பார்வளைத்த நீருருவும்கண்புதைய,
காருருவன் தான்நிமிர்த்தகால். ௨௧

2606 காலேபொதத்திரிந்து கத்துவராமினநாள்,
மாலார்குடிபுகுந்தா ரென்மனத்தே,—மேலால்
தருக்குமிடம்பாட்டினொடும் வல்வினையார்தாம், வீற்
றிருக்குமிடம் காணாதிளைத்து. ௨௨

2607 இளைப்பாயிளையாப்பாய் நெஞ்சமேசொன்னேன்,
இளைக்கநமன் தமர்கள் பற்றி—இளைப்பெய்த,
நாய்தந்துமோதாமல் நல்குவான்நல்காப்பான்,
தாய்தந்தை யெவ்வுயிர்க்கும்தான். ௨௩

2608 தானேதனித்தோன்றல் தன்னளப்பொன்றில்லாதான்,
தானேபிறர்கட்கும் தற்றோன்றல்,—தானே
இளைக்கிற்பார்கீழ்மேலாம் மீண்டமைப்பானானால்,
அளக்கிற்பார் பாரின்மேலார். ௨௪

2609 ஆரானுமாதானும் செய்ய, அகலிடத்தை
ஆராயந்ததுதிருத்த லாவதே,—சீரார்
மனத்தலைவன்துன்பத்தை மாற்றினேன், வானோர்
இனத்தலைவன் கண்ணனால்யான். ௨௫

2610 யானுமென்னெஞ்சு மிசைந்தொழிந்தோம், வல்வினையைக்
கானும்மலையும் புகக்கடிவான்,—தானோர்
இருளன்னமாமேனி யெம்மிறையார்தந்த,
அருளென்னும் தண்டாலடித்து. ௨௬

2611 அடியால்படிகடந்த முத்தோ, அதன்றேல்
முடியால்விசும்பளந்தமுத்தோ,—நெடியாய்
செறிகழல்கள் தாள்நிமிர்த்துச் சென்றுலகமெல்லாம்,
அறிகிலமால் நீயளந்தவன்று. ௨௭

2612 அன்றேநங்கண்காணு மாழியான்காருருவம்,
இன்றேநாம்காணு திருப்பதுவும்,—என்றேனும்
கட்கண்ணல்காணாத வவ்வுருவை, நெஞ்சென்னும்
உட்கண்ணேல் காணுமுணர்ந்து. உஅ

2613 உணரவொருவர்க் கெளியனேசெவ்வே,
இணரும்துழாயலங்க லெந்தை,—உணரத்
தனக்கெளியரெவ்வளவ ரவ்வளவனானல்,
எனக்கெளிய னெம்பெருமானிங்கு. உகூ

2614 இங்கில்லைபண்டுபோல் வீற்றிருத்தல், என்னுடைய
செங்கண்மால்சீர்க்கும் சிறிதுள்ளம்,—அங்கே
மடியடக்கிநிற்பதனில் வல்வினையார்தாம், மீண்
டடியெடுப்பதன்றோ வழகு. ௩௦

2615 அழகுமறிவோமாய்வல்வினையும்தீர்ப்பான்
நிழலுமடிதாறு மானோம்,—சுழலக்
குடங்கடலைமீதெடுத்துக் கொண்டாடி, அன்றத்
தடங்கடலை மேயார்தமக்கு. ௩க

2616 தமக்கடிமைவேண்டுவோர் தாமோதரனார்,
தமக்கடிமைசெய்யென்றால் செய்யாது,—எமக்கென்று
தாம்செய்யும்தீவினைக்கே தாழ்வுறுவர்நெஞ்சினார்,
யான்செய்வ திவ்விடத்திங்கியாது. ௩உ

2617 யாதானுமொன்றறியில் தன்னுகக்கிலென்கொலோ,
யாதானும்நேர்ந்தணுகா வாறுதான்,—யாதானும்
தேறுமாசெய்யா வசுரர்களை, நேமியால்
பாறுபாறாக்கினான் பால். ௩௩

2618 பாலாழிநீகிடக்கும் பண்பை, யாம்கேட்டேயும்
காலாழும்நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்,—நீலாழிச்
சோதியாயாதியாய் தொல்வினையெம்பால்கடியும்,
நீதியாய்நிற்சார்ந்து நின்று. ௩௪

2619 நின்றுமிருந்தும் கிடந்தும்திரிதந்தும்,
ஒன்றுமோவாற்றானென் னெஞ்சகலான்,—அன்றங்கை
வன்புடையால்பொன்பெயரோன் வாய்தகர்த்துமார்விடந்
அன்புடையனன்றே யவன். [தான்,

2620 அவனுமிவனு முவனும், மற்றும்ப
ரவனுமவனென் றிராதே,—அவனும்
அவனேயெனத்தெளிந்து கண்ணனுக்கேதீர்ந்தால்,
அவனே யெவனேலுமாம். ௩௬

2621 ஆமாறறிவுடையா ராவதரிதன்றே,
நாமேயதுவுடையோம் நன்னெஞ்சே,—பூமேய்
மதுகரமேதண்டுழாய் மாலாரை, வாழ்த்தா
மதுகரமே யன்பாலமை. ௩௭

2622 அமைக்கும்பொழுதுண்டே யாராயில்நெஞ்சே,
இமைக்கும்பொழுது மிடைச்சி—குமைத்திறங்கள்,
ஏசியேயாயினு மீன்துழாய்மாயனையே,
பேசியே போக்காய்பிழை. ௩௮

2623 பிழைக்கமுயன்றேமோ நெஞ்சமேபேசாய்,
தழைக்கும்துழாய்மார்வன் றன்னை,—அழைத்தொருகால்
போயுபகாரம்பொலியக்கொள்ளாது, அவன்புகழே
வாயுபகாரம்கொண்ட வாய்ப்பு. ௩௯

2624 வாய்ப்போவிதுவொப்ப மற்றில்லைவாநெஞ்சே,
போய்ப்போய்வெந்நரகில் பூவியேல்,—தீப்பால
பேய்த்தாயுயிர்கலாய்ப் பாலுண்டு, அவளுயிரை.
மாய்த்தானை வாழ்த்தேவலி. ௪0

2625 வலியமெனநினைந்து வந்தெதிர்ந்தமல்லர்,
வலியமுடியிடிய வாங்கி,—வலியநின்
பொன்னாழிக்கையால் புடைத்திடுதி கீளாதே,
பன்னாளும் நிற்குமிப்பார். ௪௧

2626 பாருண்டான்பாருமிழ்ந்தான் பாரிடந்தான்பாரளந்தான்,
பாரிடமுன்படைத்தா னென்பரால்,—பாரிட
மாவானும்தானானா லாரிடமே, மற்றொருவர்க்
காவான் புகாவாலவை. ௪௨

2627 அவயமெனநினைந்து வந்தசுரர்பாலே,
நவையைநளிர்விப்பான் றன்னை,—கவையில்
மனத்துயரவைத்திருந்து வாழ்த்தாதார்க்குண்டோ,
மனத்துயரை மாய்க்கும் வகை. ௪௩

2628 வகைசேர்ந்தநன்னெஞ்சும் நாவுடையவாயும்,
மிகவாய்ந்துவீழா வெனிலும்,—மிகவாய்ந்து
மாலைத்தாம்வாழ்த்தா திருப்பரிதுவன்றே,
மேலைத்தாம் செய்யும்வினை சச

2629 வினையார்தரமுயலும் வெம்மையையஞ்சி,
தினையாம்சிறிதளவும் செல்ல—நினையாது,
வாசகத்தாலேத்தினேன் வானோர்தொழுதிறைஞ்சும்,
நாயகத்தான் பொன்னடிக்கள்நான். சரு

2630 நான்கூறும்கூற்றுவ தித்தனையே, நாளும்
தேங்கோதநீருருவன் செங்கண்மால்,—நீங்காத
மாகதியாம்வெந்நரகில் சேராமல்காப்பதற்கு,
நீகதியா நெஞ்சேநினை. சசு

2631 நினைத்திறைஞ்சிமானிடவ ரொன்றிரப்பரென்றே,
நினைத்திடவும்வேண்டாநீ நேரே,—நினைத்திறைஞ்ச
எவ்வளவரெவ்விடத்தோர் மாலே, அதுதானும்
எவ்வளவுமுண்டோ வெமக்கு. சஎ

2632 எமக்கியாம்விண்ணாட்டுக் குச்சமதாம்வீட்டை,
அமைத்திருந்தோமஃதன்றேயாமாறு,—அமைப்பொலிந்த
மென்தோளிகாரணமா வெங்கோட்டேறேழுடனே,
கொன்றானையேமனத்துக் கொண்டு. சஅ

2633 கொண்டல்தான்மால்வரைதான் மாகடல்தான்கூரிருள்தான்,
வண்டறாப்பூவைதான் மற்றுத்தான்,—கண்டநாள்
காருருவம்காண்தோறும் நெஞ்சோடும், கண்ணனார்
பேருருவென்றெம்மைப் பிரிந்து. சகூ

2634 பிரிந்தொன்றுநோக்காது தம்முடையபின்னே,
திரிந்துழலும்சிந்தனையார் தம்மை,—புரிந்தொருகால்
ஆவாவெனவிரங்கா ரந்தோவலிதேகொல்,
மாவாய் பிளந்தார்மனம். ருo

2635 மனமாளுமோரைவர் வன்குறும்பர் தம்மை,
சினமாள்வித்தோரிடத்தே சேர்த்து,—புனமேய
தண்டுழாயானடியே தான்காணுமஃதன்றே,
வண்டுழாம் சீரார்க்கு மாண்பு. ருக

2636 மாண்பாவித்தந்நான்று மண்ணிரந்தான், மாயவள்நஞ்
சூண்பாவித்துண்டான தோருருவம்,—காண்பான்நங்
கண்ணவாமற்றொன்று காணுறா, சீர்பரவா
துண்ணவாய் தானுறுமோவொன்று. ருஉ

2637 ஒன்றுண்டுசெங்கண்மால் யானுரைப்பது, உன்னடியார்க்
கென்செய்வனென்றே யிருத்திநீ,—நின்புகழில்
வைகும்தம்சிந்தையிலும் மற்றினிதோ, நீயவர்க்கு
வைகுந்த மென்றருளும் வான். ருங

2638 வானோமறிகடலோ மாருதமோதீயகமோ,
கானோவொருங்கிற்றும் கண்டிலமால்,—ஆனீன்ற
கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார்தாள்பணிந்தோம்,
வன்துயரை யாவா மருங்கு. ருச

2639 மருங்கோதமோதும் மணிநாகணையார்,
மருங்கேவரவரிய ரேலும்,—ஒருங்கே
எமக்கவரைக்காணலா மெப்போதுமுள்ளால்,
மனக்கவலை தீர்ப்பார் வரவு. ருரு

2640 வரவாறொன்றில்லையால் வாழ்வினிதால், எல்லே
ஒருவாறொருவன் புகாவாறு,—உருமாறும்
ஆயவர்தாம்சேயவர்தா மன்றுலகம்தாயவர்தாம்,
மாயவர்தாம் காட்டும் வழி. ருசா

2641 வழித்தங்குவல்வினையை மாற்றானோநெஞ்சே,
தழீஇக்கொண்டுபோரவுணன் றன்னை,—சுருக்கெதங்கும்
தாழ்விடங்கள்பற்றிப் புலால்வெள்ளம்தானுகள,
வாழ்வடங்க மார்விடந்த மால். ருஎ

2642 மாலேபடிச்சோதி மாற்றேல், இனியுனது
பாலேபோல்சீரில் பழுத்தொழிந்தேன்,—மேலால்
பிறப்பின்மைபெற்றடிக்கீழ்க் குற்றேவலன்று,
மறப்பின்மை யான்வேண்டும் மாடு. ருஅ

2643 மாடேவரப்பெறுவ ராமென்றே, வல்வினையார்
காடானுமாதானும் கைக்கொள்ளார்,—ஊடேபோய்ப்
பேரோதம்சிந்துதிரைக் கண்வளரும், பேராளன்
பேரோதச் சிந்திக்கப் பேர்ந்து. ருகூ

2644 பேர்தொன்றுநோக்காது பின்னிற்பாய் நில்லாப்பாய்,
ஈன்துழாய்மாயனையே யென்னெஞ்சே,—பேர்ந்தெங்கும்
தொல்லைமாவெந்நரகில் சேராமல்காப்பதற்கு,
இல்லைகாண் மற்றோரிறை. ௬௰

2645 இறைமுறையான்சேவடிமேல் மண்ணளந்தவந்நாள்,
மறைமுறையால்வானாடர்கூடி,—முறைமுறையின்
தாதிலகுபூத்தெளித்தா லொவ்வாதே, தாழ்விசும்பின்
மீதிலகித் தான்கிடக்கும் மீன். ௬௧

2646 மீனென்னும்கம்பில் வெறியென்னும்வெள்ளிவேய்,
வானென்னும்கேடிலா வான்குடைக்கு,—தானோர்
மணிக்காம்புபோல்நிமிர்ந்து மண்ணளந்தான், நங்கள்
பிணிக்காம் பெருமருந்து பின். ௬௨

2647 பின்துரக்கும்காற்றிழந்த சூல்கொண்டல்பேர்ந்தும்போய்,
வன்திரைக்கண்வந்தணைந்த வாய்மைத்தே,—அன்று
திருச்செய்யநேமியான் தீயரக்கிமூக்கும்,
பருச்செவியு மீர்ந்த பரன். ௬௩

2648 பரனாமவனாதல் பாவிப்பராகில்,
உரனாலொருமூன்று போதும்,—மரமேழன்
றெய்தானைப்புள்ளின்வாய் கீண்டானையே, அமரர்
கைதான் தொழாவே கலந்து. ௬௪

2649 கலந்துநவியும் கடுந்துயரைநெஞ்சே,
மலங்கவடித்து மடிப்பான்,—விலங்கல்போல்
தொன்மாலைக்கேசவனை நாரணனைமாதவனை,
சொன்மாலை யெப்பொழுதும் சூட்டு, ௬௫

2650 சூட்டாயநேமியான் தொல்லரக்கனின்னுயிரை,
மாட்டேதுயரிழைத்த மாயவனை,—ஈட்ட
வெறிகொண்டதண்டுழாய் வேதியனை, நெஞ்சே
அறிகண்டாய் சொன்னே னது. ௬௬

2651 அதுவோநன்றென்றங் கமருலகோவேண்டில்,
அதுவோபொருளில்லை யன்றே,—அதுவொழிந்து
மண்ணின்றாள்வேனெனினும் கூடுமடநெஞ்சே,
கண்ணன்தாள் வாழ்த்துவதே கல். ௬௭

2652 கல்லும்கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும்,
புல்லென்றொழிந்தனகொல் ஏபாவம,—வெல்ல
நெடியான்நிறங்கரியா னுள்புகுந்துநீங்கான்,
அடியேன துள்ளத் தகம். சுஅ

2653 அகம்சிவந்தகண்ணினராய் வல்வினையராவார்,
முகம்சிதைவராமன்றே முக்கி,—மிகுந்திருமால்
சீர்க்கடலையுள்பொதிந்த சிந்தனையேன்றன்னை,
ஆர்க்கடலாம் செவ்வே யடர்த்து. சுகூ

2654 அடர்பொன்முடியானை யாயிரம்பேரானை,
சுடர்கொள்சுடராழி யானை,—இடர்கடியும்
மாதாபிதுவாக வைத்தேனெனதுள்ளே,
யாதாகில் யாதே யினி. எO

2655 இனிநின்றுநின்பெருமை யானுரைப்பதென்னே,
தனிநின்றசார்விலா மூர்த்தி,—பனிநீர்
அகத்துலவுசெஞ்சடையா னகத்தான், நான்கு,
முகத்தான்நின் னுந்தி முதல். எக

2656 முதலாம்திருவுருவம் மூன்றென்பர், ஒன்றே
முதலாகும்மூன்றுக்கு மென்பர்—முதல்வா,
நிகரிலகுகாருருவா நின்னகத்ததன்றே,
புகரிலகு தாமரையின் பூ. எஉ

2657 பூவையும்காயாவும் நீலமும்பூக்கின்ற,
காவிமலரென்றும் காண்தோறும்,—பாவியேன்
மெல்லாவிமெய்மிகவே பூரிக்கும், அவ்வவை
யெல்லாம் பிரானுருவே யென்று. எஙு

2658 என்றுமொருநா ளொழியாமையானிரந்தால்,
ஒன்றும்இரங்கா ருருக்காட்டார்,—குன்று
குடையாகஆகத்த கோவலனார், நெஞ்சே
புடைதான் பெரிதே புவி. எச

2659 புவியுமிருவிசும்பும் நின்னகத்த, நீயென்
செவியின்வழிபுகுந்தென் னுள்ளாய்,—அவிவின்றி
யான்பெரியன்நீபெரியை யென்பதனையாரறிவார்,
ஊன்பருகு நேமியா யுள்ளு. எடு

2660 உள்ளிலுமுள்ளந் தடிக்கும்வினைப்படலம்,
விள்ளவிழித்துன்னை மெய்யுற்றால்,—உள்ள
உலகளவுயானு முளனாவனென்கொலோ,
உலகளந்த மூர்த்தி யுரை. எசு

2661 உரைக்கிலோர்சுற்றத்தா ருற்றாரென்றாரே,
இரைக்குங்கடற்கிடந்த வெந்தாய்.—உறைப்பெல்லாம்
நின்னன்றிமற்றிலேன் கண்டாய், எனதுயிர்க்கோர்
சொல்நன்றி யாகும் துணை. எஎ

2662 துணைநாள்பெருங்கிளையும் தொல்குலமும், சுற்றத்
திணைநாளுமின்புடைத்தா மேலும்,—கணைநாணில்
ஓவாத்தொழில்சார்ங்கன் தொல்சீரைநன்னெஞ்சே,
ஓவாத வூணாக வுண். எஅ

2663 உண்ணாட்டுத்தேசன்றே யூழ்வினையையஞ்சுமே,
விண்ணாட்டையொன்றாக மெச்சுமே,—மண்ணாட்டில்
ஆராகியெவ்விழிவிற் றானாலும், ஆழியங்கைப்
பேராயற் காளாம் பிறப்பு. எகூ

2664 பிறப்பிறப்புமூப்புப் பிணிதுறந்து, பின்னும்
இறக்கவுமின்புடைத்தா மேலும்,—மறப்பெல்லாம்
ஏதமேயென்றல்லா லெண்ணுவனே, மண்ணளந்தான்
பாதமே யேத்தாப் பகல். அ0

2665 பகலிராவென்பதுவும் பாவியாது, எம்மை
இகல்செய்திருபொழுது மாள்வர்,—தகவாத்
தொழும்பரிவர்சீர்க்கும் துணையிலரென்றோரார்,
செழும்பரவை மேயார் தெரிந்து. அக

2666 தெரிந்துணர்வொன்றின்மையால் தீவினையேன், வாளா
இருந்தொழிந்தேன்கீழ்நாள்க ளெல்லாம்,—கரந்துருவில்
அம்மானையந்நான்று பின்தொடர்ந்த, ஆழியங்கை
அம்மானை யேத்தா தயர்த்து. அஉ

2667 அயர்ப்பாயயராப்பாய் நெஞ்சமேசொன்னேன்,
உயப்போம்நெறியிதுவே கண்டாய்,—செயற்பால
வல்லவேசெய்கிறுதி நெஞ்சமேயஞ்சினேன்,
மல்லர்நாள் வவ்வினனை வாழ்த்து. அங

2668 வாழ்த்தியவனடியைப் பூப்புனைந்து, நின்தலையைத்
தாழ்த்திருகைகூப்பென்றால் கூப்பாது—பாழ்த்தவிதி,
எங்குற்றாயென்றவனை யேத்தாதென்னெஞ்சமே,
தங்காத்தா னாமேலும் தங்கு. அ௪

2669 தங்காமுயற்றியவாய்த் தாழ்விசும்பின்மீதுபாய்ந்து,
எங்கேபுக்கெத்தவம்செய் திட்டனகொல்,—பொங்கோதத்
தண்ணம்பால்வேலைவாய்க் கண்வளரும், என்னுடைய
கண்ணன்பால் நன்னிறங்கொள் கார். அரு

2670 *கார்கலந்தமேனியான் கைகலந்தவாழியான்,
பார்கலந்தவல்வயிற்றான் பாம்பணையான்,—சீர்கலந்த
சொல்நினைந்துபோக்காரேல் சூழ்வினையினாழ்துயரை,
என்நினைந்து போக்குவரிப் போது. அசு

2671 *இப்போதுமின்னு மினிச்சிறிதுநின்றாலும்,
எப்போதுமீதேசொல் லென்னெஞ்சே,—எப்போதும்
கைகழலாநேமியான் நம்மேல்வினைகடிவான்,
மொய்கழலே யேத்த முயல். அஎ

தசகம் :—முயற்றி நாம் சென்றழகு வலிய மனமிறை முறையினிப் பகலொருபேர்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

திருவெழுகூற்றிருக்கை தனியன்கள்

வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி,†
வாழிகுறையலூர் வாழ்வேந்தன்,—வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால் மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்,
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

‡சீரார் திருவெழு கூற்றிருக் கையென்னும் செந்தமிழால்,†
ஆரா வமுதன் குடந்தைப் பிரான்ற னடியிணைக்கீழ்,
ஏரார் மறைப்பொரு ளெல்லா மெடுத்திவ் வுலகுய்யவே,
சோராமற் சொன்ன வருள்மாரி பாதம் துணைநமக்கே.

ஸ்ரீ

திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த

திருவெழுகூற்றிருக்கை

2672 *ஒருபேருந்தி யிருமலர்த்தவிசில்,
ஒருமுறையயனை யீன்றனை, ஒருமுறை
இருசுடர்மீதினி லியங்கா, மும்மதி
ளிலங்கையிருகால் வளைய, ஒருசிலை
யொன்றியவீரெயிற் றழல்வாய்வாளியி
லட்டனை, மூவடி நானிலம்வேண்டி,
முப்புரிநூலொடு மானுரியிலங்கு

---

† உடையவரருளிச் செய்தவை.

‡ இத்தனியன், சில ப்ராந்தங்களில் வழங்குவதில்லை.

மர்வினில், இருபிறப் பொருமாணாகி,
ஒருமுறையீரடி, மூவுலகளந்தனை,
நாற்றிசைநடுங்க வஞ்சிறைப்பறவை
யேறி, நால்வாய மும்மதத்திருசெவி
யொருதனிவேழத் தரந்தையை, ஒருநா
ளிருநீர்மடுவுள் தீர்த்தனை, முத்தீ
நான்மறைஐவகை வேள்வி, அறுதொழி
லந்தணர்வணங்கும் தன்மையை, ஐம்புல
னகத்தினுள்செறுத்து, நான்குடனடக்கி
முக்குணத்திரண்டவை யகற்றி, ஒன்றினி
லொன்றிநின்று, ஆங் கிருபிறப்பறுப்போ
ரறியும்தன்மையை, முக்கண்நாற்றோ
ளைவாயரவோடு, ஆறுபொதிசடையோ
னறிவரும்தன்மைப் பெருமையுள்நின்றனை,
ஏழுலகெயிற்றினில் கொண்டனை, கூறிய
வறுசுவைப்பயனு மாயினை, சுடர்விடு
மைம்படையங்கையு ளமர்ந்தனை, சுந்தர
நாற்றோள்முந்நீர் வண்ண, நின்னீரடி
யொன்றியமனத்தால், ஒருமதிமுகத்து
மங்கையரிருவரு மலரன, அங்கையில்
முப்பொழுதும்வருட வறிதுயிலமர்ந்தனை,
நெறிமுறைநால்வகை வருணமுமாயினை,
மேதகுமைம்பெரும் பூதமும்நீயே
அறுபதமுரலும் கூந்தல்காரணம்,
ஏழ்விடையடங்கச் செற்றனை, அறுவகைச்
சமயமுமறிவரு நிலையினை ஐம்பா
லோதியையாகத் திருத்தினை, அறமுதல்
நான்கவையாய் மூர்த்திமூன்றாய்,
இருவகைப்பயனு யொன்றாய்விரிந்து
நின்றனை, குன்றா மதுமலர்ச்சோலை
வண்கொடிப்படப்பை, வருபுனல்பொன்னி
மாமணியலைக்கும், செந்நெலொண்கழனித்
திகழ்வனமுடுத்த, கற்போர்புரிசை
கனகமாளிகை, நிமிர்கொடிவிசும்பி
லிளம்பிறைதுவக்கும், *செல்வம்மல்குதென்

திருக்குடந்தை, அந்தணர் மந்திரமொழியுடன்
வணங்க, ஆடா வமளியிலறிதுயி
லமர்ந்தபரம, நின் னடியிணைபணிவன்
வருமிடரகல மாற்றோவினையே.

இடங்கொண்ட நெஞ்சத் திணங்கிக் கிடப்பன, என்றும்பொன்னித்†
தடங்கொண்ட தாமரை சூழும் மலர்ந்ததண் பூங்குடந்தை,
விடங்கொண்ட வெண்பல் கருந்துத்திச் செங்கட் டழலுமிழ்வாய்
படங்கொண்ட பாம்பணைப் பள்ளிகொண் டான்திருப் பாதங்களே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சிறிய திருமடல் தனியன்

முள்ளிச் செழுமலரோ தாரான் முளைமதியம்‡
கொள்ளிக்கென் னுள்ளம் கொதியாமே,—வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியை வெட்டி,
மருவாளன் தந்தான் மடல்.

†கம்பர் பாடியது.

‡பிள்ளைத்திருநறையூரரைய ரருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீ

திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த

சிறிய திருமடல்

2673 *காரார்வரைக்கொங்கை கண்ணார்கடலுடுக்கை,
சீரார்சுடர்ச்சுட்டிச் செங்கலுழிப்பேராற்று,
பேராரமார்வில் பெருமாமழைக்கூந்தல்,
நீராரவேலி நிலமங்கையென்னும், இப்
பாரோர்சொலப்பட்டமூன்றன்றே,—அம்மூன்று
மாராயில்தானே அறம்பொருளின்பமென்று,
ஆராரிவற்றி னிடையதனையெய்துவார்,
சீராரிருகலையு மெய்துவர்—சிக்கெனமற்
றாரானுமுண்டென்பா ரென்பது தானதுவும்,
ஓராமையன்றேயுலகத்தார் சொல்லுஞ்சொல்
ஓராமையாமா றதுவுரைக்கேன்கேளாமே,
காரார்புரவியேழ் பூண்டதனியாழி,
தேரார்நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக்கீண்டுபுக்கு,
ஆராவமுதமங் கெய்தி,—அதினின்றும்
வாராதொழிவதொன் றுண்டே, அதுநிற்க
ஏரார்முயல்விட்டுக்காக்கைப்பின்போவதே,
ஏராரிளமுலையீ ரென்றனக்குற்றதுதான்,
காரார்குழலெடுத்துக் கட்டி,—கதிர்முலையை
வாராரவீக்கி மணிமேகலைதிருத்தி,
ஆராயில்வேற்க ணஞ்சனத்தின்நீறணிந்து,
சீரார்செழும்பந்து கொண்டடியாநின்றேன்நான்,
நீரார்கமலம்போல் செங்கண்மாலென்றொருவன்,
பாரோர்களெல்லாம் மகிழப்பறைகறங்க,
சீரார்குடமிரண்டேந்தி,—செழுந்தெருவே

ஆராரெனச்சொல்லி யாடுமதுகண்டு,
ஏராரிளமுலையா ரென்னையருமெல்லாரும்,
வாராயோவென்றார்க்குச் சென்றேனென்வல்வினையால்,
காரார்மணிநிறமும் கைவளையுங்காணேன்நான்,
ஆரானும்சொல்லிற்றும் கொள்ளேன்,—அறிவழிந்து
தீராவுடம்பொடு பேதுறுவேன்கண்டிரங்கி,
ஏரார்கிளிக்கிளவி யெம்மனைதான்வந்தென்னை,
சீரார்செழும்புழுதிக் காப்பிட்டு,—செங்குறிஞ்சித்
தாரார்நறுமாலைச் சாத்தற்கு, தான்பின்னும்
நேராதனவொன்று நேர்ந்தாள்,—அதனாலும்
தீராதென்சிந்தைநோய் தீராதென்பேதுறவு,
வாராதுமாமை யதுகண்டுமற்றாங்கே,
ஆரானும்மூதறியு மம்மனைமார் சொல்லுவார்,
பாரோர்சொலப்படும் கட்டுப்படுத்திரேல்,
ஆரானும்மெய்ப்படுவ னென்றார்,—அதுகேட்டுக்
காரார்குழல்கொண்ட கட்டுவிச்சிகட்டேறி,
சீரார்சுளகில் சிலநெல்பிடித்தெறியா,
வேராவிதிர்விதிரா மெய்சிலிராக்கைமோவா,
பேராயிரமுடையா னென்றாள்,—பெயர்த்தேயும்
காரார்திருமேனி காட்டினாள், கையதுவும்
சீரார்வலம்புரியே யென்றாள்,—திருத்துழாய்த்
தாரார்நறுமாலை கட்டுரைத்தாள்கட்டுரையா,
நீரேதுமஞ்சேல்மின் நும்மகளைநோய்செய்தான்,
ஆரானுமல்ல னறிந்தேனவனைநான்,
கூரார்வேற்கண்ணீ ருமக்கறியக்கூறுகேனே,
ஆராவிவ்வைய மடியளப்புண்டதுதான்,
ஆராலிலங்கை பொடிபொடியாவீழ்ந்தது, மற்
றாராலேகன்மாரி காத்ததுதான்,—ஆழிநீ
ராரால்கடைந்திடப் பட்டது, அவன்காண்மின்
ஊராநிரைமேய்த் துலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தும்,
ஆராததன்மையனா யாங்கொருநாளாய்ப்பாடி,
சீரார்கலையல்குல் சீரடிச்செந்துவர்வாய்,

வாரார்வனமுலையாள் மத்தாரப்பற்றிக்கொண்டு,
ஏராரிடைநோவ எத்தனையோர்போதுமாய்,
சீரார்தயிர்கடைந்து வெண்ணெய்திரண்டதனை,
வேரார்நுதல்மடவாள் வேறோர்கலத்திட்டு,
நாராருறியேற்றி நன்கமையவைத்ததனை,
போரார்வேற்கண்மடவாள் போந்தனையும்பொய்யுறக்கம்,
ஓராதவன்போ லுறங்கியறிவுற்று,
தாரார்தடந்தோள்க ளுள்ளளவுங்கைநீட்டி,
ஆராதவெண்ணெய் விழுங்கி,—அருகிருந்த
மோரார்குடமுருட்டி முன்கிடந்ததானத்தே,
ஓராதவன்போல் கிடந்தானைக்கண்டவளும்,
தாராத்தான்வைத்தது காணாள்,—வயிறடித்திங்
காரார்புகுதுவார் ஐயரிவரல்லால்,
நீராமிதுசெய்தீ ரென்றோர்நெடுங்கயிற்றால்,
ஊரார்களெல்லாரும் காணவுரலோடே,
தீராவெகுளியளாய்ச் சிக்கெனவார்த்தடிப்ப,
ஆராவயிற்றினோ டாற்றாதான்,—அன்றியும்
நீரார்நெடுங்கயத்தைச் சென்றலைக்கநின்றுரப்பி,
ஓராயிரம்பணவெங் கோவியல்நாகத்தை,
வாராயெனக்கென்று மற்றதன்மத்தகத்து,
சீரார்திருவடியால் பாய்ந்தான்,—தன்சீதைக்கு
நேராவனென்றோர் நிசாசரிதான்வந்தாளை,
கூரார்ந்தவாளால் கொடிமூக்குங்காதிரண்டும்,
ஈராவிடுத்தவட்கு மூத்தோனை,—வெந்நரகம்
சேராவகையே சிலைகுனித்தான், செந்துவர்வாய்
வாரார்வனமுலையாள் வைதேவிகாரணமா,
ஏரார்தடந்தோ ளிராவணனை,—ஈரைந்து
சீரார்சிரமறுத்துச் செற்றுகந்தசெங்கண்மால்,
போரார்நெடுவேலோன் பொன்பெயரோனாகத்தை,
கூரார்ந்தவள்ளுகிரால் கீண்டு,—குடல்மாலை
சீரார்திருமார்பின் மேல்கட்டி,செங்குருதி
சோராக்கிடந்தானைக் குங்குமத்தோள்கொட்டி,

ஆராவெழுந்தா னரியுருவாய்,—அன்றியும்
பேர்வாமனனாகிய காலத்து, மூவடிமண்
தாராயெனக்கென்று வேண்டிச்சலத்தினால்,
நீரேற்றுலகெல்லாம் நின்றளந்தான்மாவலியை,
ஆராதபோரி லசுரர்களும்தானுமாய்,
காரார்வரைநட்டு நாகம்கயிறாக,
பேராமல்தாங்கிக் கடைந்தான்,—திருத்துழாய்த்
தாரார்ந்தமார்வன் தடமால்வரைபோலும்,
போரானைபொய்கைவாய்க் கோட்பட்டுநின்றலறி,
நீரார்மலர்க்கமலம் கொண்டோர்நெடுங்கையால்,
நாராயணா ஓமணிவண்ணா நாகணையாய்,
வாராயென்னாரிடரை நீக்காய்,—எனவெகுண்டு,
தீராதசீற்றத்தால் சென்றிரண்டுகூறாக,
ஈராவதனை யிடர்கடிந்தானெம்பெருமான்,
பேராயிரமுடையான் பேய்ப்பெண்டீர் நும்மகளை,
தீராநோய்செய்தா னெனவுரைத்தாள், சிக்கெனமற்
றாரானுமல்லாமை கேட்டெங்களம்மனையும்,
போர்வேற்கண்ணீ ரவனாகில்பூந்துழாய்,
தாராதொழியுமே தன்னடிச்சியல்லளே, மற்
றாரானுமல்லனே யென்றொழிந்தாள்,—நானவனைக்
காரார்திருமேனி கண்டதுவேகாரணமா,
போராப்பிதற்றாத் திரிதருவன்,—பின்னையும்
ஈராப்புகுதலு மிவ்வுடலைத்தண்வாடை,
சோராமறுக்கும் வகையறியேன்,—சூழ்குழலார்
ஆரானுமேசுவ ரென்னுமதன்பழியை,
வாராமல்காப்பதற்கு வாளாவிருந்தொழிந்தேன்,
வாராய்மடநெஞ்சே வந்து,—மணிவண்ணன்
சீரார்திருத்துழாய் மாலைநமக்கருளி,
தாரான்தருமென் றிரண்டத்திலொன்றதனை,
ஆரானுமொன்னாதார் கேளாமேசொன்னக்கால்,
ஆராயுமேலும் பணிகேட்டதன்றெனினும்,
போராதொழியாதே போந்திடுநீயென்றேற்கு,

காரார்கடல்வண்ணன் பின்போனநெஞ்சமும்,
வாராதேயென்னை மறந்ததுதான்,—வல்வினையேன்
ஊராருகப்பதே யாயினேன், மற்றெனக்கிங்
காராய்வாரில்லை அழல்வாய்மெழுகுபோல்,
நீராயுருகுமென்னாவி,—நெடுங்கண்கள்
ஊராருறங்கிலும் தாமுறங்கா, உத்தமன்றன்
பேராயினவே பிதற்றுவன்,—பின்னையும்
காரார்கடல்போலும் காமத்தராயினார்,
ஆரேபொல்லாமை யறிவாரதுநிற்க,
ஆரானுமாதானு மல்லளவள்காணீர்,
வாரார்வனமுலை வாசவதத்தையென்று,
ஆரானும்சொல்லப்படுவாள்,—அவளும்தன்
பேராயமெல்லா மொழியப்பெருந்தெருவே,
தாரார்தடந்தோள் தளைக்காலன்பின்போனாள்,
ஊராரிகழ்ந்திடப் பட்டாளே,—மற்றெனக்கிங்
காரானும்கற்பிப்பார் நாயகரே, நானவனைக்
காரார்திருமேனி காணுமளவும்போய்,
*சீரார்திருவேங் கடமேதிருக்கோவ
லூரே, மதிள்கச்சி யூரகமேபேரகமே,
பேராமருதிறுத்தான் வெள்ளறையேவெஃகாவே,
பேராலிதண்கால் நறையூர்திருப்புலியூர்,
*ஆராமம்சூழ்ந்த வரங்கம்,—கணமங்கைக்
காரார்மணிநிறக் கண்ணனூர்விண்ணகரம்,
சீரார்கணபுரம் சேறைதிருவழுந்தூர்,
காரார்குடந்தை கடிகைகடன்மல்லை,
ஏரார்பொழில்சூழிடவெந்தைநீர்மலை,
சீராரும்மாலிருஞ் சோலைதிருமோகூர்,
பாரோர்புகழும் வதரிவடமதுரை,
ஊராயவெல்லா மொழியாமேநானவனை,
ஓரானைக்கொம்பொசித் தோரானைக்கோள்விடுத்த
சீரானைச், செங்கணெடியானைத் தேன்துழாய்த்
தாரானை, தாமரைபோல் கண்ணனை,—எண்ணருஞ்சீர்

பேராயிரமும் பிதற்றி,—பெருந்தெருவே
ஊராரிகழிலு மூராதொழியேன்நான்,
வாரார்பூம் பெண்ணைமடல்.

ஊரா தொழியே னுலகறிய வொண்ணுதலீர்,†
சீரார் முலைத்தடங்கள் சேரளவும்,—பாரெல்லா
மன்றோங்கி நின்றளந்தான் நின்ற திருநறையூர்
மன்றோங்க வூர்வன் மடல்.

——

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநம :

பெரிய திருமடல் தனியன்

பொன்னுலகில் வானவரும் பூமகளும் போற்றிசெய்யும்‡
நன்னுதலீர் நம்பி நறையூரார்,—மன்னுலகில்
என்னிலைமை கண்டு மிரங்காரே யாமாகில்,
மன்னு மடலூர்வன் வந்து.

——

†கம்பர் பாடியது.

‡பிள்ளைத்திருநறையூரரையரருளிச் செய்தது.

ஸ்ரீ

திருமங்கையாழ்வா ரருளிச்செய்த

பெரிய திருமடல்

2674*மன்னியபல்பொறிசே ராயிரவாய்வாளரவின்,
சென்னிமணிக்குடுமித் தெய்வச்சுடர்நடுவுள்,
மன்னியநாகத் தணைமேலோர்மாமலைபோல்,
மின்னுமணிமகர குண்டலங்கள்வில்வீச,
துன்னியதாரகையின் பேரொளிசேராகாசம்,
என்னும்விதானத்தின் கீழால்,—இருசுடரை
மன்னும்விளக்காக வேற்றி, மறிகடலும்
பன்னுதிரைக்கவரி வீச,—நிலமங்கை
தன்னைமுனநா ளளவிட்டதாமரைபோல்,
மன்னியசேவடியை வானியங்குதாரகைமீன்,
என்னும்மலர்ப்பிணைய லேய்ந்த,—மழைக்கூந்தல்
தென்னனுயர்பொருப்பும் தெய்வவடமலையும்,
என்னுமிவையே முலையாவடிவமைந்த,
அன்னநடைய வணங்கே,—அடியிணையைத்
தன்னுடையவங்கைகளால் தான்தடவத்தான்கிடந்து, ஓர்
உன்னியயோகத் துறக்கம் தலைக்கொண்ட
பின்னை, தன்னுந்திவலயத்துப் பேரொளிசேர்,
மன்னியதாமரை மாமலர்பூத்து, அம்மலர்மேல்
முன்னம்திசைமுகனைத் தான்படைக்க, மற்றவனும்
முன்னம்படைத்தனன் நான்மறைகள்,—அம்மறைதான்
மன்னுமறம்பொரு ளின்பம் வீடென்றுலகில்,
நன்னெறிமேம்பட்டன நான்கன்றே,—நான்கினிலும்
பின்னையதுபின்னைப் பெயர்தருமென்பது, ஓர்
தொன்னெறியைவேண்டுவார் வீழ்கனியுமூழிலையும்,
என்னுமிவையே நுகர்ந்துடலம்தாம்வருந்தி,
துன்னுமிலைக்குரம்பைத் துஞ்சியும்,—வெஞ்சுடரோன்

மன்னுமழல் நுகர்ந்தும் வண்தடத்தினுட்கிடந்தும்,
இன்னதோர்தன்மையரா யீங்குடலம்விட்டெழுந்து,
தொன்னெறிக்கட்சென்றாரெனப்படும்சொல்லல்லால்,
இன்னதோர்காலத் தினையாரிதுபெற்றார்,
என்னவும்கேட்டறிவ தில்லை,—உளதென்னில்
மன்னுங்கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின்நன்னடுவுள்,
அன்னதோரில்லியி னூடுபோய்,—வீடென்னும்
தொன்னெறிக்கட்சென்றாரைச்சொல்லுமின்கள்சொல்லாதே,
அன்னதேபேசு மறிவில்சிறுமனத்து, ஆங்
கன்னவரைக்கற்பிப்போம் யாமே,—அதுநிற்க
முன்னம்நான்சொன்ன வறத்தின்வழிமுயன்ற,
அன்னவர்தாம்கண்டீர்க ளாயிரக்கண்வானவர்கோன்,
பொன்னகரம்புக்கமரர்போற்றிசெப்ப,—பொங்கொளிசேர்
கொன்னவிலும்கோளரிமாத்தான் சுமந்தகோலம்சேர்,
மன்னியசிங்கா சனத்தின்மேல்,—வாணெடுங்கண்
கன்னியராலிட்ட கவரிப்பொதியவிழ்ந்து, ஆங்
கின்னிளம்பூந்தென்ற லியங்க—மருங்கிருந்த
மின்னனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியலார்வெண்முறுவல்,
முன்னம்முகிழ்த்த முகிழ்நிலாவந்தரும்ப,
அன்னவர்தம்மானோக்க முண்டாங்கணிமலர்சேர்,
பொன்னியல்கற்பகத்தின்காடுடுத்தமாடெல்லாம்,
மன்னியமந்தாரம் பூத்தமதுத்திவலை,
இன்னிசைவண்டமரும் சோலைவாய்மாலைசேர்,
மன்னியமாமயில்போல் கூந்தல்,—மழைத்தடங்கண்
மின்னிடையாரோடும் விளையாடி வேண்டிடத்து,
மன்னுமணித்தலத்து மாணிக்கமஞ்சரியின்,
மின்னினொளிசேர் பளிங்குவிளிம்படுத்த,
மன்னும்பவளக்கால் செம்பொன்செய்மண்டபத்துள்,
அன்னநடைய வரம்பையர்தம்கைவளர்த்த
இன்னிசையாழ்பாடல்கேட்டின்புற்று,—இருவிசும்பில்
மன்னுமழைதவழும் வாணிலா நீண்மதிதோய்,
மின்னினொளிசேர் விசும்பூரும்மாளிகைமேல்,

மன்னுமணிவிளக்கை மாட்டி,—மழைக்கண்ணார்
பன்னுவிசித்திரமாப் பாப்படுத்தபள்ளிமேல்,
துன்னியசாலேகம்சூழ்கதவம்தாள் திறப்ப,
அன்னமுழக்க நெறிந்துக்கவாணீலச்,
சின்னநறுந்தாது சூடி,—ஓர்மந்தாரம்
துன்னுநறுமலரால் தோள்கொட்டி, கற்பகத்தின்
மன்னுமலர்வாய் மணிவண்டுபின்தொடர,
இன்னிளம்பூந்தென்றல் புகுந்து, ஈங்கிளமுலைமேல்
நன்னறும்சந்தனச் சேறுபுலர்த்த,—தாங்கரும்சீர்
மின்னிடைமேல் கைவைத்திருந்தேந்திள முலைமேல்,
பொன்னரும்பாரம் புலம்ப,—அகங்குழைந்தாங்
கின்னவுருவி னிமையாத்தடங்கண்ணார்,
அன்னவர்தம்மானோக்க முண்டாங்கணிமுறுவல்,
இன்னமுதம்மாந்தி யிருப்பர்,—இதுவன்றே
அன்னவறத்தின் பயனாவது, ஒண்பொருளு
மன்னதிறத்ததே யாதலால்,—காமத்தின்
மன்னும்வழிமுறையே நிற்றுநாம், மானோக்கின்
அன்னநடையா ரலரேச வாடவர்மேல்,
மன்னுமடலூரா ரென்பதோர்வாசகமும்,
தென்னுரையில்கேட்டறிவதுண்டு,—அதனையாம்தெளியோம்
மன்னும்வடநெறியே வேண்டினோம், வேண்டாதார்
தென்னன்பொதியில் செழும்சந்தனக்குழம்பின்,
அன்னதோர்தன்மை யறியாதார்,—ஆயன்வே
யின்னிசையோசைக் கிரங்காதார், மால்விடையின்
மன்னுமணிபுலம்ப வாடாதார்,—பெண்ணைமேல்
பின்னுமவ்வன்றில்பே டைவாய்ச்சிறுகுரலுக்கு,
உன்னியுடலுருகி நையாதார்,—உம்பர்வாய்த்
துன்னிமதியுகுத்த தூநிலா நீணெருப்பில்,
தம்முடலம்வேவத் தளராதார்,—காமவேள்
மன்னும்சிலைவாய் மலர்வாளிகோத்தெய்ய,
பொன்னெடுவீதி புகாதார்,—தம்பூவணைமேல்
சின்னமலர்க்குழலு மல்குலுமென்முலையும்,

இன்னிளவாடை தடவத்தாம்கண்டுயிலும்,
பொன்னனையார்பின்னும் திருவுறுக,—போர்வேந்தன்
தன்னுடையதாதை பணியாலரசொழிந்து,
பொன்னகரம்பின்னே புலம்பவலங்கொண்டு,
மன்னும்வளநாடு கைவிட்டு,—மாதிரங்கள்
மின்னுருவில் விண்டேர் திரிந்துவெளிப்பட்டு,
கல்நிறைந்துதீய்ந்து கழையுடைந்துகால்சுழன்று,
பின்னும்திரைவயிற்றுப் பேயேதிரிந்துலவா,
கொன்னவிலும்வெங்கானத் தூடு,—கொடுங்கதிரோன்
துன்னுவெயில்வறுத்த வெம்பரல்மேல்பஞ்சடியால்,
மன்னனிராமன்பின் வைதேவியென்றுரைக்கும்,
அன்னநடைய வணங்குநடந்திலளே,
பின்னும்கருநெடுங்கண் செவ்வாய்ப்பிணைநோக்கின்,
மின்னனையநுண்மருங்குல் வேகவதியென்றுரைக்கும்
கன்னி, தன்னின்னுயிராம் காதலனைக்காணாது,
தன்னுடையமுன்தோன்றல் கொண்டேகத்தான்சென்று,அங்
கன்னவனைநோக்கா தழித்தரப்பி,—வாளமருள்
கன்னவில்தோள்காளையைக் கைபிடித்துமீண்டும்போய்,
பொன்னவிலுமாகம் புணர்ந்திலளே,—பூங்கங்கை
முன்னம்புனல்பரக்கும் நன்னாடன், மின்னாடும்
கொன்னவிலும்நீள்வேல் குருக்கள்குலமதலை,
தன்னிகரொன்றில்லாத வென்றித்தனஞ்சயனை,
பன்னாகராயன் மடப்பாவை,—பாவைதன்
மன்னியநாணச்சம் மடமென்றிவையகல,
தன்னுடையகொங்கை முகநெரிய,—தான் அவன்றன்
பொன்வரையாகம் தழீஇக்கொண்டுபோய், தனது
நன்னகரம்புக்கு நயந்தினிதுவாழ்ந்ததுவும்,
முன்னுரையில்கேட்டறிவ தில்லையே,—சூழ்கடலுள்
பொன்னகரம்செற்ற புரந்தரனோடேரொக்கும்,
மன்னவன்வாண னவுணர்க்குவாள்வேந்தன்,
தன்னுடையபாவை யுலகத்துத்தன்னொக்கும்,
கன்னியரையில்லாத காட்சியாள்,—தன்னுடைய

இன்னுயிர்த்தோழியா லெம்பெருமானீன்துழாய்,
மன்னுமணிவரைத்தோள் மாயவன்,—பாவியேன்
என்னையிதுவிளைத்த வீரிரண்டுமால்வரைத்தோள்,
மன்னவன்றன்காதலனை மாயத்தால்கொண்டுபோய்,
கன்னிதன்பால்வைக்க மற்றவனோடெத்தனையோ,
மன்னியபேரின்ப மெய்தினாள்,—மற்றிவைதா
னென்னாலேகேட்டீரே யேழைகாளென்னுரைக்கேன்,
மன்னுமலையரையன் பொற்பாவை,—வாணிலா
மின்னுமணிமுறுவல் செவ்வாயுமையென்னும்,
அன்னநடைய வணங்குநுடங்கிடைசேர்,
பொன்னுடம்புவாடப் புலனைந்தும்நொந்தகல,
தன்னுடையகூழைச் சடாபாரம்தான்தரித்து,ஆங்
கன்னவருந்தவத்தி னூடுபோய்,—ஆயிரந்தோள்
மன்னுகரதலங்கள் மட்டித்து, மாதிரங்கள்
மின்னியெரிவீசமேலெடுத்த சூழ்கழற்கால்,
பொன்னுலகமேழும் கடந்தும்பர்மேல்சிலும்ப,
மன்னுகுலவரையும் மாருதமும்தாரகையும்,
தன்னினுடனே சுழலச்சுழன்றாடும்,
கொன்னவிலும்மூவிலைவேல் கூத்தன்பொடியாடி,
அன்னவன்றன்பொன்னகலம் சென்றாங்கணைந்திலளே,
பண்ணியுரைக்குங்கால் பாரதமாம்,—பாவியேற் [சூழ்
கென்னுறுநோய்யானுரைப்பக் கேண்மின், இரும்பொழில்
மன்னுமறையோர் திருநறையூர்மாமலைபோல்,
பொன்னியலுமாடக் கவாடம்கடந்துபுக்கு,
என்னுடையகண்களிப்ப நோக்கினேன்,—நோக்குதலும்
மன்னன்திருமார்பும் வாயுமடியிணையும்,
பன்னுகரதலமும் கண்களும்—பங்கயத்தின்
பொன்னியல்காடோர் மணிவரைமேல்பூத்ததுபோல்,
மின்னியொளிபடைப்ப வீணாணும்தோள்வளையும்,
மன்னியகுண்டலமு மாரமும்நீண்முடியும்,
துன்னுவெயில்விரித்த சூளாமணியிமைப்ப,
மன்னுமரகதக் குன்றின்மருங்கே,—ஓர்

இன்னிளவஞ்சிக் கொடியொன் றுநின்றதுதான்,
அன்னமாய்மானை யணிமயிலாயாங்கிடையே,
மின்னாயிளவே யிரண்டாயிணைச்செப்பாய்,
முன்னாயதொண்டையாய்க் கெண்டைக்குலமிரண்டாய்,
அன்னதிருவுருவம் நின்றதறியாதே,
என்னுடையநெஞ்சு மறிவுமினவளையும்,
பொன்னியலும்மேகலையு மாங்கொழியப் போந்தேற்கு,
மன்னுமறிகடலு மார்க்கும்,—மதியுகுத்த
இன்னிலாவின்கதிரு மென்றனக்கேவெய்தாகும்,
தன்னுடையதன்மை தவிரத்தானென்கொலோ,
தென்னன்பொதியில் செழுஞ்சந்தின்தாதளைந்து,
மன்னிவ்வுலகை மனங்களிப்பவந்தியங்கும்,
இன்னிளம்பூந்தென்றலும் வீசுமெரியெனக்கே,
முன்னியபெண்ணைமேல் முள்முளரிக்கூட்டகத்து,
பின்னுமவ்வன்றில்பே டைவாய்ச்சிறுகுரலும்,
என்னுடையநெஞ்சுக்கோ ரீர்வாளாமென்செய்கேன்,
கன்னவில்தோள்காமன் கருப்புச்சிலைவளைய,
கொன்னவிலும்பூங்கணைகள் கோத்துப்பொதவணைந்து,
தன்னுடையதோள்கழியவாங்கி,—தமியேன்மேல்
என்னுடையநெஞ்சே யிலக்காவெய்கின்றான்,
பின்னிதனைக்காப்பீர்தா மில்லையே,—பேதையேன்
கன்னவிலும்காட்டகத்தோர் வல்லிக்கடிமலரின்,
நன்னறுவாசமற் றாரானுமெய்தாமே,
மன்னும்வறுநிலத்து வாளாங்குகுத்ததுபோல்,
என்னுடையபெண்மையு மென்நலனுமென்முலையும்,
மன்னுமலர்மங்கை மைந்தன்,—கணபுரத்துப்
பொன்மலைபோல்நின்றவன்றன்பொன்னகலம்தோயாவேல்
என்னிவைதான்வாளா வெனக்கேபொறையாகி,
முன்னிருந்துமூக்கின்று, மூவாமைக்காப்பதோர்
மன்னுமருந்தறிவீ ரில்லையே,—மால்விடையின்
துன்னுபிடரெருத்துத் தூக்குண்டு, வன்தொடரால்
கன்னியர்கண்மிளிரக் கட்டுண்டு,—மாலைவாய்

தன்னுடையநாவொழியா தாடும்தனிமணியின்,
இன்னிசையோசையும் வந்தென்செவிதனக்கே,
கொன்னவிலுமெஃகில் கொடிதாய்நெடிதாகும்,
என்னிதனைக்காக்குமா சொல்லீர்,—இதுவிளைத்த
மன்னன்நறுந்துழாய் வாழ்மார்பன், மாமதிகோள்
முன்னம்விடுத்த முகில்வண்ணன், காயாவின்
சின்னநறும்பூந் திகழ்வண்ணன், வண்ணம்போ
லன்னகடலை மலையிட்டணைகட்டி,
மன்னனிராவணனை மாமண்டுவெஞ்சமத்து,
பொன்முடிகள்பத்தும் புரளச்சரந்துரந்து,
தென்னுலகமேற்றுவித்த சேவகனை,—ஆயிரக்கண்
மன்னவன்வானமும் வானவர்தம்பொன்னுலகும்,
தன்னுடையதோள்வலியால் கைக்கொண்டதானவனை,
பின்னோரரியுருவ மாகியெரிவிழித்து,
கொன்னவிலும்வெஞ்சமத்துக் கொல்லாதே,—வல்லாளன்
மன்னுமணிக்குஞ்சி பற்றிவரவீர்த்து,
தன்னுடையதாள்மேல் கிடாத்தி,—அவனுடைய
பொன்னகலம்வள்ளுகிரால் போழ்ந்துபுகழ்படைத்த,
மின்னிலங்குமாழிப் படைத்தடக்கைவீரனை,
மன்னிவ்வகலிடத்தை மாமுதுநீர்தான்விழுங்க,
பின்னுமோரேனமாய்ப் புக்குவளைமருப்பில்,
கொன்னவிலும்கூர்நுதிமேல் வைத்தெடுத்தகூத்தனை,
மன்னும்வடமலையை மத்தாகமாசுணத்தால்,
மின்னுமிருசுடரும் விண்ணும்பிறங்கொளியும்,
தன்னினுடனேசுழல மலைதிரித்து, ஆங்
கின்னமுதம்வானவரை யூட்டி, அவருடைய
மன்னும்துயர்கடிந்த வள்ளலை,—மற்றன்றியும்,
தன்னுருவமாரு மறியாமல்தானங்கோர்,
மன்னும்குறளுருவில் மாணியாய்,—மாவலிதன்
பொன்னியலும்வேள்விக்கண் புக்கிருந்து, போர்வேந்தர்
மன்னைமனங்கொள்ள வஞ்சித்துநெஞ்சுருக்கி,
என்னுடையபாதத்தால் யானளப்பமூவடிமண்,

மன்னுதருகென்று வாய்திறப்ப,—மற்றவனும்
என்னால்தரப்பட்ட தென்றலுமே, அத்துணைக்கண்
மின்னார்மணிமுடிபோய் விண்தடவ,—மேலெடுத்த
பொன்னார்கனைகழற்கா லேழுலகும்போய்க்கடந்து, அங்
கொன்னாவசுரர் துளங்கச்செலநீட்டி,
மன்னிவ்வகலிடத்தை மாவலியைவஞ்சித்து,
தன்னுலகமாக்குவித்த தாளானை,—தாமரைமேல்
மின்னிடையாள்நாயகனை விண்ணகருள்பொன்மலையை,
பொன்னிமணிகொழிக்கும்பூங்குடந்தைப்போர்விடையை,
தென்னன்குறுங்குடியுள் செம்பவளக்குன்றினை,
மன்னியதன்சேறை வள்ளலை,—மாமலர்மே
லன்னம்துயிலு மணிநீர்வயலாலி,
என்னுடையவின்னமுதை யெவ்வுள்பெருமலையை,
கன்னிமதிள்சூழ் கணமங்கைக்கற்பகத்தை,
மின்னையிருசுடரை வெள்ளறையுள்கல்லறைமேல்
பொன்னை, மரதகத்தைப் புட்குழியெம்போரேற்றை,
*மன்னுமரங்கத்தெம் மாமணியை,—வல்லவாழ்
பின்னைமணாளனைப் பேரில்பிறப்பிலியை,
தொன்னீர்கடல்கிடந்த தோளாமணிச்சுடரை,
என்மனத்துமாலை யிடவெந்தையீசனை,
மன்னும்கடன்மல்லை மாயவனை,—வானவர்தம்
சென்னிமணிச்சுடரைத் தண்கால்திறல்வலியை,
தன்னைப்பிறரறியாத் தத்துவத்தைமுத்தினை,
அன்னத்தைமீனை யரியையருமறையை,
முன்னிவ்வுலகுண்ட மூர்த்தியை,—கோவலூர்
மன்னுமிடைகழியெம் மாயவனை, பேயலறப்
பின்னும்முலையுண்ட பிள்ளையை,—அள்ளல்வா
யன்னமிரைதேரழுந்தூரெழும்சுடரை,
*தென்தில்லைச்சித்திர கூடத்தென்செல்வனை,
மின்னிமழைதவழும் வேங்கடத்தெம்வித்தகனை,
மன்னனைமாவிருஞ் சோலைமணாளனை,
கொன்னவிலுமாழிப் படையானை,—கோட்டியூ

ரன்னவுருவி லரியை, திருமெய்யத்
தின்னமுதவெள்ளத்தை யிந்தளூரந்தணனை,
மன்னுமதிட்கச்சி வேளுக்கையாளரியை,
மன்னியபாடகத்தெம் மைந்தனை,—வெஃகாவி
லுன்னியயோகத் துறக்கத்தை, ஊரகத்து
ளன்னவனை அட்ட புயகரத்தெம் மானேற்றை,
என்னைமனங்கவர்ந்த வீசனை,—வானவர்தம்
முன்னவனைமூழிக் களத்து விளக்கினை,
அன்னவனையாதனூ ராண்டளக்குமையனை,
நென்னலையின்றினை நாளையை,—நீர்மலைமேல்
மன்னுமறைநான்கு மானானை, புல்லாணித்
தென்னன் தமிழை வடமொழியை, நாங்கூரில்
மன்னுமணிமாடக் கோயில்மணாளனை,
நன்னீர்த்தலைச்சங்க நாண்மதியை,—நான்வணங்கும்
கண்ணனைக்கண்ண புரத்தானை, தென்னறையூர்
மன்னுமணிமாடக் கோயில்மணாளனை,
கன்னவில்தோள்காளையைக் கண்டாங்குக்கைதொழுது,
என்னிலைமையெல்லா மறிவித்தாலெம்பெருமான்,
தன்னருளுமாகமும் தாரானேல்,—தன்னைநான்
மின்னிடையார்சேரியிலும் வேதியர்கள்வாழ்விடத்தும்,
தன்னடியார்முன்பும் தரணிமுழுதாளும்,
கொன்னவிலும்வேல்வேந்தர் கூட்டத்தும்நாட்டகத்தும்,
தன்னிலைமையெல்லா மறிவிப்பன்,—தான்முனநாள்
மின்னிடையாய்ச்சியர்தம் சேரிக்களவின்கண்,
துன்னுபடல்திறந்து புக்கு,—தயிர்வெண்ணெய்
தன்வயிறார விழுங்க, கொழுங்கயல்கண்
மன்னுமடவோர்கள் பற்றியோர்வான்கயிற்றால்
பின்னுமுரலோடு கட்டுண்டபெற்றிமையும்,
அன்னதோர்பூதமா யாயர் விழவின்கண்
துன்னுசகடத்தால் புக்கபெருஞ்சோற்றை,
முன்னிருந்துமுற்றத்தான் துற்றிய தெற்றெனவும்,
மன்னர்பெருஞ்சவையுள் வாழ்வேந்தர்தூதனாய்,

தன்னையிகழ்ந்துரைப்பத் தான்முனநாள்சென்றதுவும்,
மன்னுபறைகறங்கமங்கையர்தம் கண்களிப்ப,
கொன்னவிலும்கூத்தனாய்ப் பேர்த்தும்குடமாடி,
என்னிவனென்னப் படுகின்றவீடறவும்,
தென்னிலங்கையாட்டி யரக்கர்குலப்பாவை,
மன்னனிராவணன்றன் நல்தங்கை,—வாளெயிற்றுத்
துன்னுசுடுசினத்துச் சூர்ப்பணகாசோர்வெய்தி
பொன்னிறங்கொண்டு புலர்ந்தெழுந்தகாமத்தால்,
தன்னைநயந்தாளைத் தான்முனிந்துமூக்கரிந்து,
மன்னியதிண்ணெனவும் வாய்த்தமலைபோலும்,
தன்னிகரொன்றில்லாத தாடகையை,—*மாமுனிக்காத்
தென்னுலகமேற்றுவித்த திண்டிறலும், மற்றிவைதான்
உன்னியுலவா வுலகறியவூர்வன்நான்,
முன்னிமுளைத்தெழுந் தோங்கியொளிபரந்த,
மன்னியபூம் பெண்ணை மடல்.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

என்னிலைமையெல்லா மறிவித்தாலெம்பெருமான்,†
தன்னருளுமாகமும் தாரானேல்,—பின்னைப்போய்
ஒண்டுறைநீர்வேலை யுலகறியவூர்வன்நான்,
வண்டறைபூம் பெண்ணை மடல்.

[மண்ணிற்பொடிப்பூசி வண்டிரைக்கும்பூச்சூடி‡
பெண்ணைமடல்பிடித்துப் பின்னே—அண்ணல்
திருநறையூர்நின்றபிரான் தேர்போகும்வீதி
பொருமறையாச் செல்வம் பொலிந்து.]

இயற்பா சம்பூர்ணம்

---

†கம்பர் பாடியது. ‡இத்தனியனை ஆக்கியோர் பெயர் தெரியவில்லை. இதைச் சில ப்ராந்த்யங்களில் அநுஸந்திப்பதில்லை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருவாய்மொழி தனியன்கள்

ஹக்தாம்ருதம் விச்வஜநாநுமோதநம்[1]
ஸர்வார்த்தம் ஸ்ரீசடகோப வாங்மயம்
ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிடவேத ஸாகரம்.

திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்,[2]
மருவினியவண்பொருநலென்றும்,—அருமறைக
ளந்தாதி செய்தானடியிணையேயெப்பொழுதும்,
சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர் பேணும்[3]
இனத்தாரை யல்லா திறைஞ்சேன்,—தனத்தாலும்
ஏதுங் குறைவிலே னெந்தை சடகோபன்,
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

ஏய்ந்தபெருங் கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன்[4]
வாய்ந்தமலர்ப் பாதம் வணங்குகின்றேன்,—ஆய்ந்தபெரும்
சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ்வே தந்தரிக்கும்,
போராத வுள்ளம் பெற.

---

[1]நாதமுனிக ளருளிச்செய்தது. இதன் உரை :—பக்தர்க்கு அமுதமாய் மக்களனைவரும் விரும்பி யேற்பதாய் சகல அர்த்தங்களையும் அளிப்பதாய் ஆயிரமாகப் பணைத்த உபநிடதங்களோடு கூடியதாய் ஸ்ரீசடகோபரது வாக்குகளாலான தமிழ்வேத சாகரத்தை நான் வணங்குகிறேன். [2]ஈச்வரமுனிகளருளியது. [3]சொட்டைநம்பிகள் அருளியது. [4]அநந்தாழ்வனருளியது.

வான்திகழும் சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்[1]
ஆன்ற தமிழ்மறைக ளாயிரமும்,—ஈன்ற
முதல்தாய் சடகோபன், மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தா யிராமா நுசன்.

மிக்க விறைநிலையும் மெய்யா முயிர்நிலையும்,[2]
தக்கநெறியும் தடையாகித்—தொக்கிய லும்,
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதும் குருகையர்கோன்,
யாழி னிசை வேதத் தியல்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியின் தனியன்கள்

அல்லும் பகலு மனுபவிப்பார் தங்கட்குச்,[3]
சொல்லும் பொருளுந் தொகுத்துரைத்தான்,—நல்ல
மணவாள மாமுனிவன் மாறன் மறைக்குத்,
தணவாநூற் றந்தாதி தான்.

மன்னு புகழ்சேர் மணவாள மாமுனிவன்,[4]
தன்னருளா லுட்பொருள்கடம்முடனே—சொன்ன
திருவாய் மொழிநூற்றந் தாதியாந்தேனை,
ஒருவா தருந்துநெஞ்சே யுற்று.

—

[1],[2] பட்டர் அருளியவை. [3], [4] ஆக்கியோர் பெயர்தெரியவில்லை.

ஸ்ரீ

நம்மாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவாய்மொழி

முதற்பத்து

1. உயர்வு†

2675 *உயர்வறவுயர்நல முடையவன்யவனவன்,
மயர்வறமதிநல மருளினன்யவனவன்,
அயர்வறுமமரர்க ளதிபதியவனவன்,
துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே. க

2676 மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும்,
மனனுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன்,
இனனுணர்முழுநல மெதிர்நிகழ்கழிவினும்,
இனனிலனெனனுயிர் மிகுநரையிலனே. உ

2677 இலனதுவுடையனி தெனநினைவரியவன்,
நிலனிடைவிசும்பிடை யுருவினனருவினன்,
புலனொடுபுலனல னொழிவிலன்பரந்த, அந்
நலனுடையொருவனை நணுகினம்நாமே. ங

2678 நாமவனிவனுவ னவளிவளுவளெவள்,
தாமவரிவருவ ரதுவிதுவுதுவெது,
வீமவையிவையுவை யவைநலந்தீங்கவை,
ஆமவையாயவை யாய்நின்றவவரே. ச

2679 அவரவர்தமதம தறிவறிவகைவகை,
அவரவரிறையவ ரெனவடியடைவர்கள்,
அவரவரிறையவர் குறைவிலரிறையவர்,
அவரவர்விதிவழி யடையநின்றனரே. ரு

2680 நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர்திரிந்தனர்,
நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர்திரிந்திலர்,

---

†இது கோயில் திருவாய்மொழி.

என்றுமொரியல்வின ரெனநினைவரியவர்,
என்றுமொரியல்வொடு நின்றவெந்திடரே. ௬

2681 திடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை,
படர்பொருள்முழுவது மாயவையவைதொறும்,
உடல்மிசையுயிரெனக் கரந்தெங்கும்பரந்துளன்,
சுடர்மிகுசுருதியு ளிவையுண்டசுரனே. ௭

2682 சுரரறிவருநிலை விண்முதல்முழுவதும்,
வரன்முதலாயவை முழுதுண்டபரபரன்,
புரமொருமூன்றெரித் தமரர்க்குமறிவியந்து,
அரனயனெனவுல கழித்தமைத்துளனே. ௮

2683 உளனெனிலுளனவ னுருவமிவ்வுருவுகள்,
உளனலனெனிலவ னருவமிவ்வருவுகள்,
உளனெனவிலனென விவைகுணமுடைமையில்,
உளனிருதகைமையொ டொழிவிலன்பரந்தே. ௯

2684 பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும்பரந்துளன்,
பரந்தவண்டமிதென நிலவிசும்பொழிவற,
கரந்தசிலிடந்தொறு மிடந்திகழ்பொருடொறும்,
கரந்தெங்கும்பரந்துள னிவையுண்டகரனே. ௧0

2685 *கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை,
வரனவில்திறல்வலி யளிபொறையாய்நின்ற,
பரனடிமேல்குருகூர்ச்சட கோபன்சொல்,
நிரனிறையாயிரத் திவைபத்தும்வீடே. ௧௧

*உயர்வே பரன்படியை யுள்ளதெல்லாந் தான்கண்டு,†
உயர்வேத நேர்கொண் டுரைத்து,—மயர்வேதும்
வாராமன் மானிடரை வாழ்விக்கு மாறன்சொல்,
வேராக வேவிளையும் வீடு. ௧

†இப்பாடலும் இந்தச் சிறிய எழுத்தில் ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியின் இறுதியில் இதைப்போல் வரும் பாடல்களும் ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் அருளிய திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாகும். இவ்வந்தாதி நாலாயிரம் மொத்த எண்ணிக்கையிற் சேர்ந்ததன்று.

2. வீடு†

2686 *வீடுமின்முற்றவும், வீடுசெய்து, உம்முயிர்
வீடுடையானிடை, வீடுசெய்ம்மினே. க

2687 மின்னின்நிலையில, மன்னுயிராக்கைகள்,
என்னுமிடத்து, இறை - யுன்னுமின்நீரே. உ

2688 நீர்நுமதென்றிவை, வேர்முதல்மாய்த்து, இறை
சேர்மின் உயிர்க்கு,அத - னேர்நிறையில்லே. ௩

2689 இல்லதுமுள்ளதும். அல்லதவனுரு,
எல்லையிலந்நலம், புல்குபற்றற்றே. ச

2690 அற்றதுபற்றெனில், உற்றதுவீடுயிர்,
செற்றதுமன்னுறில், அற்றிறைபற்றே. ரு

2691 பற்றிலனீசனும், முற்றவும்நின்றனன்,
பற்றிலையாய், அவன் - முற்றிலடங்கே. சு

2692 அடங்கெழில்சம்பத்து,அடங்கக்கண்டு, ஈசன்
அடங்கெழிலஃதென்று, அடங்குகவுள்ளே. எ

2693 உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிம்மூன்றையும்,
உள்ளிக்கெடுத்து, இறை - யுள்ளிலொடுங்கே. அ

2694 ஒடுங்கவவன்கண், ஒடுங்கலுமெல்லாம்,
விடும்பின்னுமாக்கை, விடும்பொழுதெண்ணே. சு

2695 *எண்பெருக்கந்நலத்து, ஒண்பொருளீறில,
வண்புகழ்நாரணன், திண்கழல்சேரே. க0

2696 *சேர்த்தடத், தென்குரு - கூர்ச்சடகோபன்சொல்,
சீர்த்தொடையாயிரத்து, ஓர்த்தவிப்பத்தே. கக

*வீடுசெய்து மற்றெவையு மிக்கபுகழ் நாரணன்றாள்,
நாடுநலத் தாலடைய நன்குரைக்கும்,—நீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறனிந்த மாநிலத்தோர் தாம்வாழப்,
பண்புடனே பாடியருள் பத்து. உ

---

†இது கோயில் திருவாய்மொழி.

3. பத்துடை

2697 *பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்பிறர்களுக்கரிய
வித்தகன், மலர்மகள் விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்,
மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினில்உரவிடையாப்புண்டு,
எத்திறம் உரலினோ டிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே. க

2698 எளிவருமியல்வினன் நிலைவரம்பிலபலபிறப்பாய்,
ஒளிவருமுழுநலம் முதலிலகேடிலவீடாம்,
தெளிதருநிலைமைய தொழிவிலன்முழுவதுமிறையோன்,
அளிவருமருளினோ டகத்தனன் புறத்தனனமைந்தே. உ

2699 அமைவுடையறநெறி முழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்து,
அமைவுடைமுதல்கெட லொடிவிடையறநிலமதுவாம்,
அமைவுடையமரரும் யாவையும்யாவரும்தானும்,
அமைவுடைநாரணன் மாயையையறிபவர்யாரே. ங

2700 யாருமோர்நிலைமைய னெனவறிவரியவெம்பெருமான்,
யாருமோர்நிலைமைய னெனவறிவெளியவெம்பெருமான்,
பேருமோராயிரம் பிறபலவுடையவெம்பெருமான்,
பேருமோருருவமு முளதில்லையிலதில்லைபிணக்கே. ச

2701 பிணக்கறவறுவகைச் சமயமும்நெறியுள்ளியுரைத்த,
கணக்கறுநலத்தன னந்தமிலாதியம்பகவன்,
வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்றுபுறநெறிகளைக்கட்டு,
உணக்குமின்பசையறவவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே.

2702 உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன் றுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை,
உணர்ந்துணர்ந்துணரிலு மிறைநிலையுணர்வரிதுயிர்காள்,
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத் தரியயனரனென்னுமிவரை, [றே.
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்

2703 ஒன்றெனப்பலவென வறிவரும்வடிவினுள்நின்ற,
நன்றெழில்நாரணன் நான்முகனரனென்னுமிவரை,
ஒன்றநும்மனத்துவைத் துள்ளிநும்மிருபசையறுத்து,
நன்றெனநலஞ்செய்வ தவனிடைநம்முடைநாளே. எ

2704 நாளுநின்றடுநம பழமையங்கொடுவினையுடனே
மாளும், ஓர்குறைவில்லைமனனகமலமறக்கழுவி,
நாளுநந்திருவுடை யடிகள் தம்நலங்கழல்வணங்கி,
மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வதுவலமே. அ

2705 வலத்தனன் திரிபுர மெரித்தவனிடம்பெறத்துந்தித்
தலத்து, எழுதிசைமுகன் படைத்தநல்லுலகமும்தானும்
புலப்பட, பின்னும்தன் னுலகத்திலகத்தனன் தானே, [கே.
சொலப்புகில் இவைபின்னும் வயிற்றுளவிவையவன்துயக்

2706 துயக்கறுமதியில்நல் ஞானத்துளமரைத்துயக்கும்,
மயக்குடைமாயைகள் வானிலும்பெரியனவல்லன்,
புயற்கருநிறத்தனன் பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது,
அயர்ப்பிலனலற்றுவன் தழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே.க0

2707 *அமரர்கள்தொழுதெழ வலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை,
அமர்பொழில்வளங்குரு கூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள்,
அமர்சுவையாயிரத் தவற்றினுளிவைபத்தும் வல்லார்,
அமரரோடுயர்விற்சென் றறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே. கக

பத்துடையோர்க் கென்றும் பரனெளிய னும்பிறப்பால்,
முத்திதருமாநிலத்தீர் மூண்டவன்பால்,—பத்திசெயும்
என்றுரைத்த மாறன்ற னின்சொல்லாற் போம், நெடுகச்
சென்றபிறப் பாமஞ் சிறை. ங

4. அஞ்சிறை

2708 *அஞ்சிறையமடநாரா யளியத்தாய், நீயும்நின்
அஞ்சிறையசேவலுமா யாவாவென்றெனக்கருளி, [கால்,
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தாற் கென்விடுதூதாய்ச்சென்றக்
வன்சிறையிலவன்வைக்கில் வைப்புண்டாலென்செய்யுமோ.

2709 என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானார்க்கென்தூதாய்,
என்செய்யுமுரைத்தக்கா வினக்குயில்காள்நீரலிரே,
முன்செய்தமுழுவினையால் திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்,
முன்செய்யமுயலாதே னகல்வதுவோவிதியினமே. உ

2710 விதியினால்பெடைமணக்கும் மென்னடையவன்னங்காள்,
மதியினால்குறள்மாணா யுலகிரந்தகள்வற்கு,
மதியிலேன்வல்வினையே மாளாதோவென்று, ஒருத்தி
மதியெல்லாமுள்கலங்கி மயங்குமாலென்னீரே. ௩

2711 என்நீர்மைகண்டிரங்கி யிதுதகாதென்னாத,
என்நீலமுகில்வண்ணற்கென்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ,
நன்னீர்மையினியவர்கண் தங்காதென்றொருவாய்ச்சொல்,
நன்னீலமகன்றில்காள் நல்குதிரோநல்கீரோ. ௪

2712 நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்வினையேற்கே,
நல்கத்தானாகாதோ நாரணனைக்கண்டக்கால்,
மல்குநீர்ப்புனற்படப்பை யிரைதேர்வண்சிறுகுருகே,
மல்குநீர்க்கண்ணேற்கோர் வாசகங் கொண்டருளாயே. ௫

2713 அருளாதநீரருளி யவராவிதுவராமுன்,
அருளாழிப்புட்கடவீ ரவர்வீதியொருநாளென்று,
அருளாழியம்மானைக் கண்டக்காலிதுசொல்லி
யருள், ஆழிவரிவண்டே யாமுமென்பிழைத்தோமே. ௬

2714 என்பிழைகோப்பதுபோலப் பனிவாடையீர்கின்ற,
என்பிழையேநினைந்தருளியருளாததிருமாலார்க்கு, [சொல்,
என்பிழைத்தாள்திருவடியின் தகவினுக்கென்றொருவாய்ச்
என்பிழைக்குமிளங்கிளியே யான்வளர்த்தநீயலையே. ௭

2715 நீயலையேசிறுபூவாய் நெடுமாலார்க்கென்தூதாய்,
நோயெனதுநுவலென்ன நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்,
சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன்நான், இனியுனது
வாயலகிலின்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே. ௮

2716 நாடாதமலர்நாடி நாடோறும்நாரணன்றன்,
வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவேவகுக்கின்று,
வீடாடிவீற்றிருத்தல் வினையற்றதென்செய்வதோ,
ஊடாடுபனிவாடா யுரைத்தீராயெனதுடலே. ௯

2717 உடலாழிப்பிறப்புவீ டுயிர்முதலாமுற்றுமாய்,
கடலாழிநீர்தோற்றி யதனுள்ளேகண்வளரும்,
அடலாழியம்மானைக் கண்டக்காலிதுசொல்லி,
விடலாழிமடநெஞ்சே வினையோமொன்றாமளவே. ௧௦

2718 *அளவியன்ற வேழுலகத் தவர்பெருமான் கண்ணனை,
வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த,
அளவியன்றவந்தாதி யாயிரத்துளிப்பத்தின்,
வளவுரையால்பெறலாகும் வானோங்குபெருவளமே. கக

அஞ்சிறைய புட்கடமை யாழியா னுக்கு,நீர்
என்செயலைச் சொல்லு மெனவிரந்து,—விஞ்ச
நலங்கியது மாறனிங்கே நாயகனைத் தேடி,
மலங்கியதும் பத்தி வளம்.

5. வளவேழ்

2719 *வளவேழுலகின்முதலாயவானோரிறையை,அருவினையேன்
களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன்பின்னையும்,
தளவேழ்முறுவல்பின்னைக்காய் வல்லானாயர்தலைவனாய்,
இளவேறேழும்தழுவிய எந்தாயென்பன்நினைந்துநைந்தே.க

2720 நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகி யிமையோர்பலரும்முனிவரு
புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கினால்,[ம்,
நினைந்தவெல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய்முதலில்சிதையாமே,
மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமை மாசூணாதோமாயோனே.

2721 மாயோனிகளாய்நடைகற்றவானோர்பலரும்முனிவரும்,[ன்,
நீயோனிகளைப்படையென்றுநிறைநான்முகனைப்படைத்தவ
சேயோனெல்லாவறிவுக்கும் திசைகளெல்லாம்திருவடியால்
தாயோன்,எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும்தாயோன்தானோருருவனே.

2722 தானோருருவே தனிவித்தாய்த் தன்னில்மூவர்முதலாய,
வானோர்பலரும்முனிவரும் மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய்,
தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றியதனுள்கண்வளரும்
வானோர்பெருமான்மாமாயன் வைகுந்தனெம்பெருமானே.

2723 மானேய்நோக்கிமடவாளை மார்வில்கொண்டாய்மாதவா,
கூனேசிதையவுண்டைவில்நிறத்தில்தெறித்தாய்கோவிந்தா,
வானோர்சோதிமணிவண்ணா மதுசூதாநீயருளாய்,உன்
தேனேமலரும் திருப்பாதம் சேருமாறுவினையேனே. ரு

2724 வினையேன்வினை தீர்மருந்தானாய் விண்ணோர்தலைவாகேசவா,
மனைசேராயர்குலமுதலே மாமாயனேமாதவா,
சினையேய்தழையமராமங்க ளேழுமெய்தாய்சிரீதரா,
இனையாயினையபெயரினா யென்றுநைவனடியேனே. ௯

2725 அடியேன்சிறியஞானத்த னறிதலார்க்குமரியானை, [ணனை,
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணி புனைந்தான்றன்னைக்கண்
செடியாராக்கையடியாரைச் சேர்தல்தீர்க்கும்திருமாலை,
அடியேன்காண்பானலற்றுவ னிதனில்மிக்கோரயர்வுண்டே.

2726 உண்டாயுலகேழ்முன்னமே யுமிழ்ந்துமாயையால்புக்கு,
உண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிசருவலையாக்கைநிலையெய்தி,
மண்டான்சோர்ந்ததுண்டேலும் மனிசர்க்காகும்பீர்,சிறிதும்
அண்டாவண்ணம்மண்கரைய நெய்யூண்மருந்தோமாயோனே.

2727 மாயோம்தீயவலவலைப் பெருமாவஞ்சப்பேய்வீய,
தூயகுழவியாய்விடப்பா லமுதாவமுதுசெய்திட்ட
மாயன்,வானோர்தனித்தலைவன் மலராள்மைந்தனெவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன், தம்மானென்னம்மானம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே.

2728 சார்ந்தவிருவல்வினைகளும் சரித்துமாயப்பற்றறுத்து,
தீர்ந்துதன்பால்மனம்வைக்கத் திருத்திவீடுதிருத்துவான்,
ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி யகலம்கீழ்மேலளவிறந்து,
நேர்ந்தவுருவாயருவாகு மிவற்றினுயிராம்நெடுமாலே. ௧0

2729 *மாலேமாயப்பெருமானே மாமாயனேயென்றென்று,
மாலேயேறிமாலருளால் மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்,
பாலேய்தமிழரிசைகாரர் பத்தர்பரவுமாயிரத்தின்
பாலே, பட்டவிவைபத்தும் வல்லார்க்கில்லை பரிவதே. ௧௧

வளமிக்க மால்பெருமை மன்னுயிரின் றன்மை
உளமுற்றங் கூடுருவ வோர்ந்து,—தளர்வுற்று
நீங்கநினைமாறனைமால் நீடிலகு சீலத்தால்,
பாங்குடனே சேர்த்தான் பரிந்து. ௫

6. பரிவதில்

2730 *பரிவதிலீசனைப்பாடி, விரிவதுமேவலுறுவீர்,
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய், புரிவதுவும்புகைபூவே. க

2731 மதுவார்தண்ணந்துழாயான், முதுவேதமுதல்வனுக்கு,
எதுவேதென்பணி என்னு, ததுவேயாட்செய்யுமீடே. உ

2732 ஈடுமெடுப்புமிலீசன், மாடுவிடாதென்மனனே,
பாடுமென்நாவவன்பாடல், ஆடுமெனங்கமணங்கே. ௩

2733 அணங்கெனவாடுமெனங்கம், வணங்கிவழிபடுமீசன்,
பிணங்கியமரர்பிதற்றும், குணங்கெழுகொள்கையினனே. ச

2734 கொள்கைகொளாமையிலாதான், எள்கலிராகமிலாதான்,
விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி, உள்கலந்தார்க்கோரமுதே. ரு

2735 அமுதமமரர்கட்கீந்த, நிமிர்சுடராழிநெடுமால்,
அமுதிலுமாற்றவினியன், நிமிர்திரைநீள்கடலானே. சா

2736 நீள்கடல்சூழிலங்கைக்கோன், தோள்கள்தலைதுணிசெய்தான்,
தாள்கள்தலையில்வணங்கி, நாள்கடலைக்கழிமினே. எ

2737 கழிமின்தொண்டர்கள்கழித்துத்தொழுமின், அவனைத்தொழுதால்,
வழிநின்றவல்வினைமாள்வித்து, அழிவின்றியாக்கம்தருமே.

2738 தருமவரும்பயனாய, திருமகளார்தனிக்கேள்வன்,
பெருமையுடையபிரானார், இருமைவினைகடிவாரே. கூ

2739 கடிவார்தீயவினைகள், நொடியாருமளவைக்கண்,
கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த, வடிவார்மாதவனாரே. கO

2740 *மாதவன்பால்சடகோபன், தீதவமின்றியுரைத்த,
ஏதமிலாயிரத்திப்பத்து, ஓதவல்லார்பிறவாரே. கக

பரிதிவலீ சன்படியைப் பண்புடனே பேசி,
அரியனல னாராதனைக்கென்று,—உரிமையுடன்
ஓதியருண் மாற னொழிவித்தா னிவ்வுலகில்
பேதையர்க டங்கள் பிறப்பு. சு

7. பிறவித்துயர்

2741 *பிறவித்துயரற ஞானத்துள்நின்று,
துறவிச்சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார்,
அறவனையாழிப் படையந்தணனை,
மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே. க

2742 வைப்பாம்மருந்தா மடியரை, வல்வினைத்
துப்பாம்புலனைந்தும் துஞ்சக்கொடானவன்,
எப்பால்யவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து,
அப்பாலவனெங்க ளாயர்கொழுந்தே. உ

2743 ஆயர்கொழுந்தா யவரால்புடையுண்ணும்,
மாயப்பிரானையென் மாணிக்கச்சோதியை,
தூயவமுதைப் பருகிப்பருகி, என்
மாயப்பிறவி மயர்வறுத்தேனே. ங

2744 மயர்வறவென்மனத்தே மன்னினான்றன்னை,
உயர்வினையேதரு மொண்சுடர்க்கற்றையை,
அயர்விலமரர்க ளாதிக்கொழுந்தை, என்
இசைவினையென்சொல்லி யான்விடுவேனோ. ச

2745 விடுவேனோவென் விளக்கைஎன்னாவியை,
நடுவேவந்துய்யக் கொள்கின்றநாதனை,
தொடுவேசெய்திள வாய்ச்சியர்கண்ணினுள்,
விடவேசெய்து விழிக்கும்பிரானையே. ரு

2746 பிரான்பெருநிலங் கீண்டவன், பின்னும்
விராய்மலர்த்துழாய் வேயந்தமுடியன்,
மராமரமெய்த மாயவன், என்னு
ளிரானெனில்பின்னை யானொட்டுவேனோ. சு

2747 யானொட்டியென்னு ளிருத்துவமென்றிலன்,
தானொட்டிவந்தென் தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து,
ஊனொட்டிநின்றென் னுயிரில்கலந்து, இயல்
வானொட்டுமோஇனி யென்னைநெகிழ்க்கவே. எ

2748 என்னைநெகிழ்க்கிலு மென்னுடையநன்னெஞ்சந்
தன்னை, அகல்விக்கத் தானும்கில்லானினி,
பின்னைநெடும்பணைத் தோள்மகிழ்பீடுடை,
முன்னையமரர் முழுமுதலானே. அ

2749 அமரர்முழுமுத லாகியவாதியை,
அமரர்க்கமுதீந்த வாயர்கொழுந்தை,
அமரவழும்பத் துழாவியென்னாவி,
அமரத்தழுவிற் றினியகலுமோ. கூ

2750 அகலிலகலு மணுகிலணுகும்,
புகலுமரியன் பொருவல்லனெம்மான்,
நிகரிலவன்புகழ் பாடியிளைப்பிலம்,
பகலுமிரவும் படிந்துகுடைந்தே. க0

2751 *குடைந்துவண்டுண்ணும் துழாய்முடியானை,
அடைந்ததென் குருகூர்ச்சடகோபன்,
மிடைந்தசொல் தொடையாயிரத்திப்பத்து,
உடைந்துநோய்களை யோடுவிக்குமே. கக

பிறவியற்று நீள்விசும்பிற் பேரின்ப முய்க்கும்,
திறமளிக்குஞ் சீலத் திருமால்,—அறவினியன்
பற்றுமவர்க் கென்று பகர்மாறன் பாதமே,
உற்றதுணை யென்றுளமே யோடு. எ

8. ஓடும்புள்

2752 *ஓடும்புள்ளேறி, சூடும்தண்டுழாய்,
நீடுநின்றவை, ஆடுமம்மானே. க

2753 அம்மானாய்ப்பின்னும், எம்மாண்புமானான்,
வெம்மாவாய்கீண்ட, செம்மாகண்ணனே. உ

2754 கண்ணாவானென்றும், மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு,
தண்ணார்வேங்கட, விண்ணோர்வெற்பனே. ௩

2755 வெற்பையொன்றெடுத்து, ஒற்கமின்றியே,
நிற்குமம்மான்சீர், கற்பன்வைகலே. ௪

2756 வைகலும்வெண்ணெய், கைகலந்துண்டான்,
பொய்கலவாது, என் - மெய்கலந்தானே. ரு

2757 கலந்தென்னாவி, நலங்கொள்நாதன்,
புலன்கொள்மாணாய், நிலம்கொண்டானே. சு

2758 கொண்டானேழ்விடை, உண்டானேழ்வையம்,
தண்டாமஞ்செய்து, என் - எண்டானானே. எ

2759 ஆனானாயன், மீனோடேனமும்;
தானானானென்னில், தானாயசங்கே. அ

2760 சங்குசக்கரம், அங்கையில்கொண்டான்,
எங்கும்தானாய, நங்கள்நாதனே. கூ

2761 நாதன்ஞாலங்கொள் - பாதன், என்னம்மான்,
ஓதம்போல்கிளர், வேதநீரனே. க0

2762 *நீர்புரைவண்ணன், சீர்சடகோபன்,
நேர்தலாயிரத்து, ஓர்தலிவையே. கக

ஓடுமனஞ் செய்கையுரை யொன்றினில்லா தாருடனே,
கூடிநெடு மாலடிமை கொள்ளுநிலை,—நாடறிய
ஓர்ந்தவன்றன் செம்மை யுரைசெய்த மாறனென,
எய்ந்துநிற்கும் வாழ்வா மிவை. அ

9. இவையுமவையும்

2763 *இவையுமவையுமுவையு மிவருமவருமுவரும்,
யவையும்யவரும்தன்னுள்ளே யாகியுமாக்கியும்காக்கும்,
அவையுள் தனிமுதலெம்மான் கண்ணபிரானென்னமுதம்,
சுவையன்திருவின்மணாள னென்னுடைச்சூழலுளானே. க

2764 சூழல்பலபலவல்லான் தொல்லையங்காலத்துலகை
கேழலொன்றாகியிடந்த கேசவனென்னுடையம்மான்,
வேழமருப்பையொசித்தான் விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்
ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தா னவனென்னருகலிலானே. உ

2765 அருகலிலாயபெருஞ்சீ ரமரர்களாதிமுதல்வன்,
கருகியநீலநன்மேனி வண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன்,
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும் பூமகளார்தனிக்கேள்வன்,
ஒருகதியின்சுவைதந்திட் டொழிவிலனென்னோடுடனே. ௩

2766 உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள்மண்மகளாயர்
மடமகள், என்றிவர்மூவ ராளுமுலகமும்மூன்றே,
உடனவையொக்கவிழுங்கி யாலிலைச்சேர்ந்தவனெம்மான்,
கடல்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணனென்னொக்கலையானே.

2767 ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பா லுண்ணென்றுதந்திடவாங்கி,
செக்கஞ்செகவன்றவள்பா லுயிர்செகவுண்டபெருமான்,
நக்கபிரானோடயனு மிந்திரனும்முதலாக,
ஒக்கவும்தோற்றியவீசன் மாயனென்னெஞ்சினுளானே. ௫

2768 மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான் மற்றும்யவர்க்குமதுவே,
காயமும்சீவனும்தானே காலுமெரியுமவனே,
சேயனணியன்யவர்க்கும் சிந்தைக்கும்கோசரமல்லன்,
தூயன்துயக்கன்மயக்க னென்னுடைத்தோளிணையானே.

2769 தோளிணைமேலும் நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும்,
தாளிணைமேலும்புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான்,
கேளிணையொன்றுமிலாதான் கிளரும்சுடரொளிமூர்த்தி,
நாளணைந்தொன்றுமகலா னென்னுடைநாவினுளானே. ௭

2770 நாவினுள்நின்றுமலரும் ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம்,
ஆவியுமாக்கையும்தானே அழிப்போடளிப்பவன்தானே,
பூவியல்நால்தடந்தோளன் பொருபடையாழிசங்கேந்தும்,
காவிநன்மேனிக்கமலக் கண்ணனென்கண்ணினுளானே. ௮

2771 கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்காண்பனவன்கண்களாலே,
அமலங்களாகவிழிக்கும் ஐம்புலனுமவன்மூர்த்தி,
கமலத்தயன்நம்பிதன்னைக் கண்ணுதலானொடும்தோற்றி
அமலத்தெய்வத்தோடுலக மாக்கியென்நெற்றியுளானே. ௯

2772 நெற்றியுள்நின்றென்னையாளும் நிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடி,
கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக் கண்ணபிரானைத்தொழுவார்,
ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனுமிந்திரனும்,
மற்றையமரருமெல்லாம் வந்தெனதுச்சியுளானே. ௧௦

2773 *உச்சியுள்ளேநிற்கும்தேவ தேவற்குக்கண்ணபிராற்கு,
இச்சையுள்செல்லவுணர்த்தி வண்குருகூர்ச்சடகோபன்,
இச்சொன்னவாயிரத்து ளிவையுமோர்பத்தெம்பிராற்கு,
நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய நீள்கழல்சென்னிபொருமே.

இவையறிந்தோர் தம்மளவி லீசனுவந் தாற்ற
அவையவங்க டோறு மணையும்—சுவையதனைப்
பெற், றூர்வத் தான்மாறன் பேசினசொற்பேச, மால்
பொற்றாணஞ் சென்னி பொரும். க

10. பொருமாநீள்படை

2774 *பொருமாநீள்படை யாழிசங்கத்தொடு,
திருமாநீள்கழ லேழுலகும்தொழ,
ஒருமாணிக்குற ளாகிநிமிர்ந்த, அக்
கருமாணிக்கமென் கண்ணுள தாகுமே. க

2775 கண்ணுள்ளே நிற்கும் காதன்மையால்தொழில்,
எண்ணிலும்வரு மென்னினிவேண்டுவம்,
மண்ணும்நீரு மெரியும்நல்வாயுவும்,
விண்ணுமாய்விரியு மெம்பிரானையே. உ

2776 எம்பிரானையெந்தை தந்தைதந்தைக்கும்
தம்பிரானை, தண்டாமரைக்கண்ணனை,
கொம்பராவு நுண்ணேரிடைமார்வனை,
எம்பிரானைத் தொழாய்மடநெஞ்சமே. ௩

2777 நெஞ்சமேநல்லை நல்லைஉன்னைப்பெற்றால்
என்செய்யோம், இனியென்னகுறைவினம்,
மைந்தனை மலராள்மணவாளனை,
துஞ்சும்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய். ௪

2778 கண்டாயேநெஞ்சே கருமங்கள்வாய்க்கின்று,ஓர்
எண்டானுமின்றியே வந்தியலுமாறு,
உண்டானையுலகேழு மோர்மூவடி
கொண்டானை, கண்டு கொண்டனைநீயுமே. ரு

2779 நீயும்நானுமிந் நேர்நிற்கில், மேல்மற்றோர்,
நோயும்சார்கொடான் நெஞ்சமேசொன்னேன்,
தாயும்தந்தையுமா யிவ்வுலகினில்,
வாயுமீசன் மணிவண்ணனெந்தையே. ௬

2780 எந்தையேயென்று மெம்பெருமானென்றும்,
சிந்தையுள்வைப்பன் சொல்லுவன்பாவியேன்,
எந்தையெம்பெருமானென்று வானவர்,
சிந்தையுள் வைத்துச் சொல்லும்செல்வனையே. ௭

2781 செல்வநாரண னென்றசொல்கேட்டலும்,
மல்கும்கண்பனி நாடுவன்மாயமே,
அல்லுநன்பகலு மிடைவீடின்றி,
நல்கியென்னை விடான்நம்பி நம்பியே. ௮

2782 *நம்பியைத்தென் குறுங்குடிநின்ற,அச்
செம்பொனேதிக ழும்திருமூர்த்தியை,
உம்பர்வானவ ராதியஞ்சோதியை,
எம்பிரானையென் சொல்லிமறப்பனோ. ௯

2783 மறப்பும்ஞானமும் நானொன் றுணர்ந்திலன்,
மறக்குமென் றுசெந் தாமரைக்கண்ணொடு,
மறப்பறவென் னுள்ளே மன்னினான்றன்னை,
மறப்பனோவினி யானென்மணியையே. ௧0

2784*மணியைவானவர் கண்ணனைத்தன்னதோ
ரணியை, தென்குரு கூர்ச்சடகோபன், சொல்
பணிசெயாயிரத் துள்ளிவைபத்துடன்,
தணிவிலர்கற்ப ரேல்கல்விவாயுமே. ௧௧

பொருமாழிசங்குடையோன் பூதலத்தேவந்து,
தருமாறோரேதுவறத் தன்னை,—திரமாகப்
பார்த்துரைசெய்மாறன் பதம்பணிகவென்சென்னி,
வாழ்த்திடுகவென்னுடைய வாய். ௧0

இரண்டாம் பத்து

1. வாயுந்திரை

2785 வாயுந்திரையுகளும் கானல்மடநாராய்,
ஆயுமமருலகும்துஞ்சிலும் நீதுஞ்சாயால்,
நோயும்பயலைமையும் மீதூரவெம்மேபோல்,
நீயும்திருமாலால் நெஞ்சம்கோட்பட்டாயே. க

2786 கோட்பட்டசிந்தையாய்க் கூர்வாயவன்றிலே,
சேட்பட்டயாமங்கள் சேராதிரங்குதியால்,
ஆட்பட்டவெம்மேபோல் நீயும் அரவணையான்,
தாட்பட்டதண்டுழாய்த் தாமம்காமுற்றாயே. உ

2787 காமுற்றகையறவோ டெல்லே இராப்பகல்,
நீமுற்றக்கண்டுயிலாய் நெஞ்சுருகியேங்குதியால்,
தீமுற்றத்தென்னிலங்கை யூட்டினான்தாள்நயந்த,
யாமுற்றதுற்றாயோ வாழிகனைகடலே. ங

2788 கடலும்மலையும்விசும்பும் துழாயெம்போல்,
சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால்தண்வாடாய்,
அடல்கொள்படையாழி யம்மானைக்காண்பான்நீ,
உடலம்நோயுற்றாயோ வூழிதோறூழியே. ச

2789 ஊழிதோறூழி யுலகுக்குநீர்கொண்டு,
தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்நெகிழ்கின்ற,
வாழியவானமே நீயும்மதுசூதன்,
பாழிமையிற்பட்டவன்கட் பாசத்தால்நைவாயே. ரு

2790 நைவாயவெம்மேபோல் நாண்மதியே நீயிந்நாள்,
மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால்,
ஐவாயரவணைமே லாழிப்பெருமானார்,
மெய்வாசகம்கேட்டுன் மெய்ந்நீர்மைதோற்றாயே. சு

2791 தோற்றோம்மடநெஞ்ச மெம்பெருமான்நாரணற்கு,எம்
ஆற்றாமைசொல்லி யழுவோமை நீநடுவே,
வேற்றோர்வகையில் கொடிதாயெனையூழி,
மாற்றாண்மைநிற்றியோ வாழிகனையிருளே. எ

2792 இருளின்திணிவண்ணம் மாநீர்க்கழியேபோய்,
மருளுற்றிராப்பகல் துஞ்சிலும்நீ துஞ்சாயால்,
உருளும்சகட முதைத்தபெருமானார்,
அருளின்பெருநசையா லாழாந்துநொந்தாயே. அ

2793 நொந்தாராக்காதல்நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த,
நந்தாவிளக்கமே நீயுமளியத்தாய்,
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமான்,
அந்தாமத்தண்டுழா யாசையால்வேவாயே. கூ

2794 வேவாராவேட்கைநோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த,
ஓவாதிராப்பக லுன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய்,
மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோய்மண்ணளந்த,
மூவா முதல்வா இனியெம்மைச்சோரேலே. கய

2795 *சோராதவெப்பொருட்கு மாதியாம் சோதிக்கே,
ஆராதகாதல் குருகூர்ச்சடகோபன்,
ஓராயிரம்சொன்ன வவற்றுளிவைப்பத்தும்,
சோரார்விடார்கண்டீர் வைகுந்தம்திண்ணனவே. கக

வாயுந்திருமால் மறையநிற்க, வாற்றாமை
போய்விஞ்சிமிக்க புலம்புதலாய்,—ஆய
அறியாதவற்றோ டணைந்தழுதமாறன்,
செறிவாரைநோக்குந் திணிந்து. கக

2. திண்ணன்வீடு

2796 *திண்ணன்வீடு முதல்முழுதுமாய்,
எண்ணின்மீதிய னெம்பெருமான்,
மண்ணும்விண்ணுமெல்லா முடனுண்ட, நங்
கண்ணன் கண்ணல்ல தில்லையோர்கண்ணே. க

2797 ஏபாவம்பரமே யேழுலகும்,
ஈபாவஞ்செய் தருளாலளிப்பாரார்,
மாபாவம்விட அரற்குப்பிச்சைபெய்,
கோபாலகோளரி யேறன்றியே. உ

2798 ஏறனைப்பூவனைப் பூமகள் தன்னை,
வேறின்றிவிண்தொழத் தன்னுள்வைத்து,
மேல்தன்னைமீதிட நிமிர்ந்துமண்கொண்ட,
மால்தனில்மிக்குமோர் தேவுமுளதே. ௩

2799 தேவுமெப் பொருளும்படைக்க,
பூவில்நான் முகனைப்படைத்த,
தேவனெம் பெருமானுக்கல்லால்,
பூவும்பூசனையும் தகுமே. ௪

2800 தகும்சீர்த் தன்தனிமுதலினுள்ளே,
மிகும்தேவு மெப்பொருளும்படைக்க,
தகும்கோலத் தாமரைக்கண்ணனெம்மான்,
மிகும்சோதி மேலறிவார்யவரே. ௫

2801 யவரும்யாவையு மெல்லாப்பொருளும்,
கவர்வின்றித் தன்னுளொடுங்கநின்ற,
பவர்கொள்ஞான வெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி,
அவரெம்மாழி யம்பள்ளியாரே. ௬

2802 பள்ளியாலிலை யேழுலகும்கொள்ளும்,
வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான்,
உள்ளுளா ரறிவார் அவன்றன்,
கள்ளமாய மனக்கருத்தே. ௭

2803 கருத்தில்தேவு மெல்லாப்பொருளும்,
வருத்தித்தமாயப் பிரானையன்றி, ஆரே
திருத்தித்திண்ணிலை மூவுலகும் தம்முள்
இருத்திக்காக்கு மியல்வினரே. ௮

2804 காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான்,
சேர்க்கைசெய்து தன்னுந்தியுள்ளே,
வாய்த்ததிசைமுக னிந்திரன்வானவர்,
ஆக்கினான் தெய்வவுலகுகளே. ௯

2805 கள்வா எம்மையு மேழுலகும், நின்
னுள்ளேதோற்றிய இறைவாவென்று,
வெள்ளேறன்நான்முக னிந்திரன்வானவர்,
புள்ளூர்திகழல் பணிந்தேத்துவரே. ௧௦

2806 *ஏத்தவேழுலகுங் கொண்டகோலக்
கூத்தனை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்,
வாய்த்தவாயிரத்துள் ளிவைபத்துடன்,
ஏத்தவல்லவர்க் கில்லையோருனமே. ௧௧

திண்ணிதாமா றன் றிருமால்பரத்துவத்தை,
நண்ணியவதாரத்தே நன்குரைத்த,—வண்ணமறிந்
தற்றார்கள்யாவ ரவரடிக்கேயாங்கவர்பால்,
உற்றாரைமேவிடா தூன். ௧௨

3. ஊ னில் வா ழ்

2807 *ஊனில்வாழுயிரே நல்லைபோஉன்னைப்பெற்று,
வானுளார்பெருமான் மதுசூதனென்னம்மான்,
தானும்யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம்,
தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலுமமுதுமொத்தே. ௧

2808 ஒத்தார்மிக்காரை யிலையாயமாமாயா,
ஒத்தாயெப்பொருட்கு முயிராய், என்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த்தந்தையா யறியாதனவறிவித்த,
அத்தா, நீசெய்தன அடியேனறியேனே. ௨

2809 அறியாக்காலத்துள்ளே யடிமைக்கணன்புசெய்வித்து,
அறியாமாமாயத் தடியேனைவைத்தாயால்,
அறியாமைக்குறளாய் நிலம்மாவலிமூவடியென்று,
அறியாமைவஞ்சித்தா யெனதாவியுள்கலந்தே. ௩

2810 எனதாவியுள்கலந்தபெரு நல்லுதவிக்கைம்மாறு,
எனதாவிதந்தொழிந்தே னினிமீள்வதென்பதுண்டே,
எனதாவியாவியும்நீ பொழிலேழுமுண்டவெந்தாய்,
எனதாவியார்யானார் தந்தநீகொண்டாக்கினையே. ௪

2811 இனியார்ஞானங்களா லெடுக்கலெழாதவெந்தாய்,
கனிவார்வீட்டின்பமே யென்கடற்படாவமுதே,
தனியேன்வாழ்முதலே பொழிலேழுமேனமொன்றாய்,
நுனியார்கோட்டில்வைத்தா யுன்பாதம்சேர்ந்தேனே. ௫

2812 சேர்ந்தார்தீவினைகட் கருநஞ்சைத்திண்மதியை,
தீர்ந்தார்தம்மனத்துப் பிரியாதவருயிரை,
சோர்ந்தேபோகல்கொடாச் சுடரைஅரக்கியைமூக்
கீர்ந்தாயை, அடியேனடைந்தேன் முதல்முன்னமே. ௬

2813 முன்நல்யாழ்பயில்நூல் நரம்பின்முதிர்சுவையே,
பன்னலார்பயிலும் பரனேபவித்திரனே,
கன்னலேயமுதே கார்முகிலேயென்கண்ணா,
நின்னலாலிலேன்கா ணென்னைநீகுறிக்கொள்ளே. ௭

2814 குறிக்கொள்ஞானங்களா லெனையூழிசெய்தவமும்,
கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான்,[பின்,
உறிக்கொண்டவெண்ணெய்பா லொளித்துண்ணுமம்மான்
நெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்ப் பிறவித்துயர்கடிந்தே. ௮

2815 கடிவார்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்விண்ணவர்பெருமான்,
படிவான்மிறந்த பரமன்பவித்திரன்சீர்,
செடியார்நோய்கள்கெடப் படிந்துகுடைந்தாடி,
அடியேன்வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே. ௯

2816 களிப்பும்கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று,
ஒளிக்கொண்டசோதியுமா யுடன்கூடுவதென்றுகொலோ,
துளிக்கின்றவானிந்நிலம் சுடராழிசங்கேந்தி,
அளிக்கின்றமாயப்பிரானடியார்கள்குழாங்களையே. ௰

2817 *குழாங்கொள்பேரரக்கன் குலம்வீயமுனிந்தவனை,
குழாங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த,
குழாங்கொளாயிரத்து ளிவைபத்துமுடன்பாடி,
குழாங்களாயடியீருடன் கூடிநின்றாடுமினே. ௧௧

ஊனமறவேவந் துள்கலந்தமாலினிமை
யானது, அனுபவித்தற் காந்துணையா,—வானில்
அடியார்குழாங்கூட வாசையுற்றமாறன்,
அடியாருடன் நெஞ்சே யாடு. ௩௫

4. ஆடியாடி

2818 *ஆடியாடி யகம்கரைந்து, இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி, எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்காவென்று,
வாடிவாடு மிவ்வாணுதலே.

2819 வாணுதலிம்மடவரல், உம்மைக்
காணுமாசையுள் நைகின்றாள், விறல்
வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீர், உம்மைக்
காண நீரிரக்கமிலீரே. ௨

2820 இரக்கமனத்தோ டெரியணை,
அரக்குமெழுகு மொக்குமிவள்,
இரக்கமெழீ ரிதற்கென்செய்கேன்,
அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே. ௩

2821 இலங்கைசெற்றவனே யென்னும், பின்னும்
வலங்கொள்புள்ளுயர்த்தா யென்னும், உள்ளம்
மலங்கவெவ்வுயிர்க்கும், கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக்கைதொழும் நின்றிவளே. ௪

2822 இவளிராப்பகல் வாய்வெரீஇ, தன
குவளையொண்கண்ணநீர் கொண்டாள், வண்டு
திவளும்தண்ணந் துழாய்கொடீர், என
தவளவண்ணர் தகவுகளே. ௫

2823 தகவுடையவனே யென்னும், பின்னும்
மிகவிரும்பும்பிரா னென்னும், என
தகவுயிர்க்கமுதே என்னும், உள்ளம்
உகவுருகி நின்றுள்ளுளே. ௬

2824 உள்ளுளாவி யுலர்ந்துலர்ந்து, என
வள்ளலேகண்ணனே யென்னும், பின்னும்
வெள்ளநீர்க்கிடந்தா யென்னும், என
கள்விதான்பட்ட வஞ்சனையே. ௭

2825 வஞ்சனேயென்னும் கைதொழும், தன
நெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும், விறல்

கஞ்சனைவஞ்சனை செய்தீர், உம்மைத்
தஞ்சமென்றிவள் பட்டனவே. அ

2826 பட்டபோதெழு போதறியாள், விரை
மட்டலர்தண்டுழா யென்னும், சுடர்
வட்டவாய்நுதி நேமியீர், நும
திட்டமென்கொ லிவ்வேழைக்கே. கூ

2827 ஏழைபேதை யிராப்பகல், தன
கேழிலொண்கண்ணநீர் கொண்டாள், கிளர்
வாழ்வைவேவ விலங்கை செற்றீர், இவள்
மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே. க0

2828 வாட்டமில்புகழ் வாமனனை, இசை
கூட்டிவண்சடகோபன் சொல், அமை
பாட்டோராயிரத்திப் பத்தால், அடி
சூட்டலாகு மந்தமாமே. கக

ஆடிமகிழ் வானி லடியார் குழாங்களுடன்,
கூடியின்ப மெய்தாக் குறையதனல்,—வாடிமிக
அன்புற்ருர் தங்நிலைமை யாய்ந்துரைக்க மோகித்துத்,
துன்புற்ருன் மாறனந்தோ. கச

5. அந்தாமத்தன்பு

2829 *அந்தாமத்தன்புசெய் தென்னுவிசேரம்மானுக்கு,
அந்தாமவாழ்முடிசங் காழி நூலாரமுள,
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம்,
செந்தாமரையடிக்கள் செம்பொன்திருவுடம்பே. க

2830 திருவுடம்புவான்சுடர் செந்தாமரைகண்கைகமலம்,
திருவிடமேமார்வ மயனிடமேகொப்பூழ்,
ஒருவிடமுமெந்தை பெருமாற்கரனேயோ,
ஒருவிடமொன்றின்றி யென்னுள்கலந்தானுக்கே. உ

2831 என்னுள்கலந்தவன் செங்கனிவாய்செங்கமலம்,
மின்னும்சுடர்மலைக்குக் கண்பாதம்கைகமலம்,
மன்னுமுழுவேழுலகும் வயிற்றினுள,
தன்னுள்கலவாத தெப்பொருளும்தானிலையே. ங

2832 எப்பொருளும்தானாய் மரகதக்குன்றமொக்கும்,
அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக் கண்பாதங்கைகமலம்,
எப்பொழுதும்நாள்திங்க ளாண்டூழியூழிதொறும்,
அப்பொழுதைக்கப்பொழு தென்னாராவமுதமே. ௪

2833 ஆராவமுதமா யல்லாவியுள்கலந்த,
காரார்கருமுகில்போ லென்னம்மான்கண்ணனுக்கு,
நேராவாய்செம்பவளம் கண்பாதம்கைகமலம்,
பேராரநீண்முடிநாண் பின்னுமிழைபலவே. ௫

2834 பலபலவேயாபரணம் பேரும்பலபலவே,
பலபலவேசோதிவடிவு பண்பெண்ணில்,
பலபலகண்டுண்டு கேட்டுற்றுமோந்தின்பம்,
பலபலவேஞானமும் பாம்பணைமேலாற்கேயோ. ௬

2835 பாம்பணைமேல்பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும்,
காம்பணைதோள்பின்னைக்கா ஏறுடனேழ்செற்றதுவும்,
தேம்பணையசோலை மராமரமேழெய்ததுவும்,
பூம்பிணையதண்டுழாய்ப் பொன்முடியம்போரேறே. ௭

2836 பொன்முடியம்போரேற்றை யெம்மானைநால்தடந்தோள்,
தன்முடிவொன்றில்லாத தண்டுழாய்மாலையனை,
என்முடிவுகாணாதே யென்னுள்கலந்தானை,
சொல்முடிவுகாணேன்நான் சொல்லுவதென்சொல்லீரே. ௮

2837 சொல்லீரென்னம்மானை யென்னாவியாவிதனை,
எல்லையில்சீரென் கருமாணிக்கச்சுடரை,
நல்லவமுதம்பெற்றற்கரிய வீடுமாய்,
அல்லிமலர்விரையொத் தாணல்லன்பெண்ணல்லனே. ௯

2838 ஆணல்லன்பெண்ணல்ல னல்லா அலியுமல்லன்,
காணலுமாகானுள னல்லனில்லையல்லன்,
பேணுங்கால்பேணுமுருவாகு மல்லனுமாம்,
கோணை பெரிதுடைத்தெம்மானைக்கூறுதலே. ௧0

2839 *கூறுதலொன்றாராக் குடக்கூத்தவம்மானை,
கூறுதலேமேவிக் குருகூர்ச்சடகோபன்,

கூறினவந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும்,
கூறுதல்வல்லாருளரேல் கூடுவர்வைகுந்தமே. கக

அந்தாமத்தன்பா லடியார்களோடிறைவன்,
வந்தாரத்தான்கலந்த வண்மையினல்,—சந்தாபம்
தீர்ந்தசடகோபன் திருவடிக்கேநெஞ்சமே,
வாய்ந்தவன்பை நாடோறும்வை. கரு

6. வைகுந்தா

2840 *வைகுந்தாமணிவண்ணனே யென்பொல்லாத்திருக்குற
ளாவென்னுள்மன்னி, வைகும்வைகல்தோறு மமுதாயவா
னேறே, செய்குந்தாவருந்தீமையுன்னடியார்க்குத்தீர்த்த
சுரர்க்குத்தீமைகள்செய்குந்தா, உன்னைநான் பிடித்தேன்
கொள்சிக்கெனவே. க

2841 சிக்கெனச்சிறுதோரிடமும்புறப்படாத்தன்னுள்ளே,உலகு
ஒக்கவேவிழுங்கிப் புகுந்தான்புகுந்ததற்பின், [கள்
மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்றமுதமாய்,
பக்கநோக்கறியானென் பைந்தாமரைக்கண்ணனே.[எங்கும்

2842 தாமரைக்கண்ணனைவிண்ணோர் பரவுந்தலைமகனை, துழாய்
பூமருவுகண்ணி யெம்பிரானைப்பொன்மலையை, [விரைப்
நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கிநாம்மகிழ்ந்தாட, நாவலர்
பாமருவிநிற்கத்தந்த பான்மையேய்வள்ளலே. ந

2843 வள்ளலேமதுசூதனா என்மரகதமலையே, உனைநினைந்
தெள்கல்தந்தவெந்தா யுன்னையெங்ஙனம்விடுகேன், [கந்து,
வெள்ளமேபுரைநின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்துகந்
உள்ளநோய்களெல்லாம் துரந்துய்ந்து போந்திருந்தே. ச

2844 உய்ந்துபோந்தென்னுலப்பிலாதவெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்து,
தந்தமிலடிமையடைந்தேன் விடுவேனோ, [உன
ஐந்துபைந்தலையாடரவணைமேவிப்பாற்கடல்யோகநித்திரை,
சிந்தைசெய்தவெந்தா யுன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே. ரு

2845 உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்துன்நெடுமாமொழியிசைபாடி
முன்னைத்தீவினைகள்முழுவேரரிந்தனன்யான், [யாடி,என்
உன்னைச்சிந்தையினலிகழ்ந்தவிரணியனகல்மார்வங்கீண்ட,என்
முன்னைக்கோளரியே முடியாததென்னெனக்கே. சு

2846 முடியாதெதென்னெனக்கேலினி முழுவேழுலகுமுண்டான்,
தடியேனுள்புகுந்தா னகல்வானுமல்லனினி, [உகந்துவந்
செடியார்நோய்களெல்லாம்துரந்தெமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்,
விடியாவெந்நரகத்தென்றும் சேர்தல்மாறினரே. எ

2847 மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந் தடியையடைந்துள்ளந்தேறி,
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன், [யொன்
பாறிப்பாறியசுரர்தம்பல்குழாங்கள்நீறெழ, பாய்பறவை
ேறறிவீற்றிருந்தாயுன்னை யென்னுள்நீக்கேலெந்தாய். அ

2848 எந்தாய்தண்திருவேங்கடத்துள் நின்றாய்இலங்கைசெற்றாய்,மராமர
பைந்தாளேழுருவவொரு வாளிகோத்தவில்லா, [ம்
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாயமுதேஉன்னையென்னுள்ளேகுழைத்
மைந்தா,வானேறே யினியெங்குப்போகின்றதே. [தவெம்

2849 போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள்போகுகாலங்கள், தாய்
ராகின்றாய் யுன்னைநானடைந்தேன்விடுவேனோ, [தந்தையுயி
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்கும் நாதனே!பரமா, தண்வே
மேகின்றாய்தண்டுழாய் விரைநாறுகண்ணியனே. [ங்கட

2850 *கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக் கமலத்தடம்பெருங் [ன,
கண்ணனை,புகழ்நண்ணித்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்சொன்
எண்ணில்சோர்வில்அந்தாதியாயிரத் துள்ளிவையுமோர்பத்திசையொ
பண்ணில்பாடவல்லாரவர் கேசவன்தமரே. [டும்,

வைகுந்தன் வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன்,
செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து,—நைகின்ற
தன்மைதனைக் கண்டுன்னைத் தான்விடே னென்றுரைக்க,
வன்மையடைந் தான்கேச வன். கசு

7. கேசவன்

2851 *கேசவன்தமர்கீழ்மே லெமரேழெழுபிறப்பும்,
மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா, [ணோர்
ஈசனென்கருமாணிக்கமென் செங்கோலக்கண்ணன்விண்
நாயகன், எம்பிரானெம்மான்நாராயணனாலே. க

2852 நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்வேதமயன்,
காரணம்கிரிசை கருமமிவைமுதல்வனெந்தை,
சீரணங்கமரர்பிறர் பலரும்தொழுதேத்தநின்று,
வாரணத்தைமருப்பொசித்த பிரானென்மாதவனே. உ

2853 மாதவனென்றதேகொண் டென்னையினியிப்பால்பட்டது,
யாதவங்களும்சேர்கொடேனென் றென்னுள்புகுந்திருந்து,
தீதவம்கெடுக்குமமுதம் செந்தாமரைக்கட்குன்றம்,
கோதவமிலென்கன்னற்கட்டி யெம்மானென்கோவிந்தனே.

2854 கோவிந்தன்குடக்கூத்தன்கோவலனென்றென்றேகுனித்து,
தேவும்தன்னையும்பாடியாடத்திருத்தி,என்னைக்கொண் டெ
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத் தெமரேழெழுபிறப்பும், [ன்
மேவும்தன்மையமாக்கினான் வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே. ச

2855 விட்டிலங்குசெஞ்சோதித் தாமரைபாதம்கைகள்கண்கள்,
விட்டிலங்குகருஞ்சுடர் மலையேதிருவுடம்பு,
விட்டிலங்குமதியம்சீர் சங்குசக்கரம்பரிதி,
விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுசூதனன்தனக்கே. ரு

2856 மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென் றெத்தாலும்கருமமின்றி,
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள்பாடியாட நின்றூழியூழிதொறும்,
எதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர்பிறப்புமெனக்கேயருள்கள்செய்ய,
விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான் திரிவிக்கிரமனையே. சு

2857 திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்க ணெம்மானென்செங்கனிவா
உருவில்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்குநிறத்தனனென்றென்று, [ய்
பாவிப்பணிந்து பல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே, [உள்ளிப்
மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் வல்லைகாணென்வாமனனே.

2958 வாமனனென்மரகதவண்ணன் தாமரைக்கண்ணினன்
காமனைப்பயந்தாய், என்றென் றுன்கழல்பாடியேபணிந்து,
தூமனத்தனனாய்ப் பிறவித்துழதிநீங்க, என்னைத்
தீமனங்கெடுத்தா யுனக்கென்செய்கேனென்சிரீ தரனே. அ

2859 சிரீஇதரன்செய்ய தாமரைக்கண்ணனென்றென்றிராப்பகல்வாய்
வெரீஇ, அலமந்துகண்கள்நீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து,
மரீஇயதீவினைமாளவின்பம்வளர வைகல்வைகல்
இரீஇ, உன்னையென்னுள்வைத்தனை யென்னிருடீகேசனே

2860 இருடீகேசனெம்பிரா னிலங்கையரக்கர்குலம்,
முருடுதீர்த்தபிரானெம்மா னமரர்பெம்மானென்றென்று,
தெருடியாகில்நெஞ்சேவணங்கு திண்ணமறியறிந்து,
மருடியேலும்விடேல்கண்டாய் நம்பிபற்பநாபனையே. ௧௦

2861 பற்பநாபனுயர்வறவுயரும் பெருந்திறலோன்,
எற்பரனென்னையாக்கிக் கொண்டெனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகம், என்னமுதம் கார்முகில்போலும்வேங்கடநல்
வெற்பன், விசும்போர்பிரா னெந்தைதாமோதரனே. ௧௧

2862 தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை,
ஆமோதரமறிய வொருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள்,
தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும்திசைமுகற்கும்,
ஆமோதரமறிய எம்மானையென்னாழிவண்ணனையே. ௧௨

2863 *வண்ணமாமணிச்சோதியை யமரர்தலைமகனை,
கண்ணனைநெடுமாலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்,
பண்ணியதமிழ்மாலை யாயிரத்துள்ளிவைபன்னிரண்டும்,
பண்ணில்பன்னிருநாமப் பாட்டண்ணல்தாளணைவிக்குமே.

கேசவனு லெந்தமர்கள் கீழ்மே லெழுபிறப்பும்,
தேசடைந்தா ரென்று சிறந்துரைத்த,—வீசுபுகழ்
மாறன் மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல் லாமுய்கைக்கு,
ஆறென்றுநெஞ்சே யணை. ௧௭

8. அணைவது

2864 *அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்
புணர்வது, இருவரவர்முதலும்தானே,
இணைவனுமெப்பொருட்கும் வீடுமுதலாம்,
புணைவன் பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே. ௧

2865 நீந்தும்துயர்ப்பிறவி யுட்படமற்றெவ்வெவையும்,
நீந்தும்துயரில்லா வீடுமுதலாம்,
பூந்தண்புனல்பொய்கை யானையிடர்கடிந்த,
பூந்தண்டுழா யென்தனிநாயகன்புணர்ப்பே. ௨

2866 புணர்க்குமயனு மழிக்குமரனும்,
புணர்த்ததன்னுந்தியோ டாகத்துமன்னி,
புணர்த்ததிருவாகித் தன்மார்வில்தான்சேர்,
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப் பெங்கும்புலனே. ௩

2867 புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீக்கி,
நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர்,
அலமந்துவீய வசுரரைச்செற்றான்,
பலமுந்துசீரில் படிமினோவாதே. ௪

2868 ஓவாத்துயர்ப்பிறவி யுட்படமற்றெவ்வெவையும்,
மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகும்காவலோன்,
மாவாகியாமையாய் மீனாகிமானிடமாம்,
தேவாதிதேவபெருமா னென்தீர்த்தனே. ௫

2869 தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேல்பூந்தாமம்,
சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு,
பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை,
பேர்த்துமொருவரால் பேசக்கிடந்ததே. ௬

2870 கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்புக்
கிடந்திடும், தன்னுள்கரக்குமுமிழும்,
தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும் பாரென்னும்
மடந்தையை, மால்செய்கின்றமாலார்காண்பாரே. ௭

2871 காண்பாரரெம்மீசன் கண்ணனையென்காணுமாறு,
ஊண்பேசிலெல்லாவுலகுமோர்துற்றாற்றா,
சேண்பாலவீடோ வுயிரோமற்றெப்பொருட்கும்,
ஏண்பாலும்சோரான் பரந்துளனுமெங்குமே. ௮

2872 எங்குமுளன்கண்ண னென்றமகனைக்காய்ந்து,
இங்கில்லையாலென் றிரணியன் தூண்புடைப்ப,
அங்கப்பொழுதே யவன்வீயத்தோன்றிய, என்
சிங்கப்பிரான்பெருமை யாராயும்சீர்மைத்தே. ௯

2873 சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கநரகீறா,
ஈர்மைகொள்தேவர்நடுவா மற்றெப்பொருட்கும்,
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப் பரந்துதனிநின்ற,
கார்முகில்போல்வண்ணனென் கண்ணனைநான்கண்டேனே.

2874 கண்டலங்கள்செய்ய கருமேனியம்மானை,
வண்டலம்புஞ்சோலை வழுதிவளநாடன்,
பண்டலையில்சொன்ன தமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்,
விண்டலையில்வீற்றிருந் தாள்வரெம்மாவீடே. கக

அணைந்தவர்க டம்முடனே யாயனருட் காளாம்,
குணந்தனையே கொண்டுலகைக்கூட்ட,—இணங்கிமிக
மாசிலுப தேசஞ்செய் மாறன் மலரடியே,
வீச புகழெம்மா வீடு. கஅ

9. எம்மாவீடு

2875* எம்மாவீட்டுத் திறமும்செப்பம், நின்
செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்தொல்லை,
கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே,
அம்மாவடியேன் வேண்டுவதீதே. க

2876 ஈதேயானுன்னைக் கொள்வதெஞ்ஞான்றும்,என்
மைதோய்சோதி மணிவண்ணவெந்தாய்,
எய்தாநின்கழல் யானெய்த, ஞானக்
கைதா காலக்கழிவுசெய்யேலே. உ

2877 செய்யேல்தீவினையென் றருள்செய்யும், என்
கையார்ச்சக்கரக் கண்ணபிரானே,
ஐயார்கண்டமடைக்கிலும் நின்கழல்
எய்யாதேத்த, அருள்செய்யெனக்கே. ங

2878 எனக்கேயாட்செய் யெக்காலத்துமென்று, என்
மனக்கேவந் திடைவீடின்றிமன்னி,
தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே,
எனக்கேகண்ணனை யான்கொள்சிறப்பே. ச

2879 சிறப்பில்வீடு சுவர்க்கநரகம்,
இறப்பிலெய்துகவெய்தற்க, யானும்
பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானை,
மறப்பொன்றின்றி யென்றும்மகிழ்வேனே. ரு

2880 மகிழ்கொள்தெய்வ மூலோகமலோகம்,
மகிழ்கொள்சோதி மலர்ந்தவம்மானே,
மகிழ்கொள்சிந்தை சொல்செய்கைகொண்டு, என்றும்
மகிழ்வுற்றுன்னை வணங்கவாராயே. ௬

2881 வாராயுன் திருப்பாதமலர்க்கீழ்,
போாதேயான் வந்தடையும்படி
தாராதாய், உன்னையென்னுள்வைப்பிலென்றும்
ஆராதாய், எனக்கென்றுமெக்காலே. ௭

2882 எக்காலத்தெந்தையா யென்னுள்மன்னில், மற்
றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன்,
மிக்கார்வேத விமலர்விழுங்கும், என்
அக்காரக்கனியே உன்னையானே. ௮

2883 யானேயென்னை யறியகிலாதே,
யானேயென்றனதே யென்றிருந்தேன்,
யானேநீயென் னுடைமையும்நீயே,
வானேயேத்து மெம்வானவரேறே. ௯

2884 ஏறேலேழும்வென் றேர்கொளிலங்கையை,
நீறேசெய்த நெடுஞ்சுடர்ச்சோதி,
தேறேலென்னையுன் பொன்னடிச்சேர்த்தொல்லை,
வேறேபோக எஞ்ஞான்றும்விடலே. ௧௦

2885 *விடவில்சக்கரத் தண்ணலை, மேவல்
விடவில்வண்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்,
கெடவிலாயிரத்துள் ளிவைபத்தும்,
கெடவில்வீடுசெய்யும் கிளர்வார்க்கே. ௧௧

எம்மாவீ டும்வேண்டா வென்றனக்குன் றாளிணையே,
அம்மா வமையுமென வாய்ந்துரைத்த,—நம்முடைய
வாழ்முதலா மாறன் மலர்த்தா ளிணைசூடிக்,
கீழ்மையற்று நெஞ்சே கிளர். ௧௧

10. கிளரொளி†

2886 *கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம்,
வளரொளிமாயோன் மருவியகோயில்,
வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை,
தளர்விலராகில் சார்வதுசதிரே. க

2887 சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியை மதியாது,
அதிர்குரல்சங்கத் தழகர்தம்கோயில்,
மதிதவழ்குடுமி மாலிருஞ்சோலை,
பதியதுவேத்தி யெழுவதுபயனே. உ

2888 பயனல்லசெய்து பயனில்லைநெஞ்சே,
புயல்மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில்,
மயல்மிகுபொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை,
அயன்மலையடைவததுகருமமே. ங

2889 கருமவன்பாசம் கழித்துழன் றுய்யவே,
பெருமலையெடுத்தான் பீடுறைகோயில்,
வருமழைதவழும் மாலிருஞ்சோலை,
திருமலையதுவே யடைவதுதிறமே. ச

2890 திறமுடைவலத்தால் தீவினைபெருக்காது,
அறமுயலாழிப் படையவன்கோயில்,
மறுவில்வண்சுனைசூழ் மாலிருஞ்சோலை,
புறமலைசாரப் போவதுகிறியே. ரு

2891 கிறியெனநினைமின் கீழ்மைசெய்யாதே,
உறியமர்வெண்ணெ யுண்டவன்கோயில்,
மறியொடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை,
நெறிபடவதுவே நினைவதுநலமே. சா

2892 நலமெனநினைமின் நரகழுந்தாதே,
நிலமுனமிடந்தான் நீடுறைகோயில்,
மலமறுமதிசேர் மாலிருஞ்சோலை,
வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே. எ

2893 வலம்செய்துவைகல் வலங்கழியாதே,
வலம்செய்யும்ஆய மாயவன் கோயில்,

---

† இது கோயில் திருவாய்மொழி.

வலம்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை,
வலம்செய்துநாளும் மருவுதல்வழக்கே. அ

2894 வழக்கெனநினைமின் வல்வினைமூழ்காது,
அழக்கொடியட்டா னமர்பெருங்கோயில்,
மழக்களிற்றினஞ்சேர் மாலிருஞ்சோலை,
தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூதே. கூ

2895 சூதென்றுகளவும் சூதும்செய்யாதே,
வேதமுன்விரித்தான் விரும்பியகோயில்,
மாதுறுமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை,
போதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே. க0

2896 *பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன்புகழ்மேல்,
மருளில்வண்குருகூர் வண்சடகோபன்,
தெருள்கொள்ளச்சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்து,
அருளுடையவன்தா ளணைவிக்கும்முடித்தே. கக

•கிளரொளிசேர் கீழுரைத்த பேறு கிடைக்க,
வளரொளிமால் சோலை மலைக்கே,—தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச் சேருமெனு நீடுபுகழ் மாறன்றாள்,
முன்செலுத்து வோமெம் முடி. உ0

மூன்றாம் பத்து

1. முடிச்சோதி

2897 *முடிச்சோதியாயுனது முகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ,
அடிச்சோதிநீநின்ற தாமரையாயலர்ந்ததுவோ,
படிச்சோதியாடையொடும் பல்கலனாய், நின்பைம்பொன்
கடிச்சோதிகலந்ததுவோ திருமாலேகட்டுரையே. க

2898 கட்டுரைக்கில்தாமரை நின்கண்பாதம்கையொவ்வா,
சுட்டுரைத்தநன்பொன் னுன்திருமேனியொளியொவ்வாது,
ஒட்டுரைத்திவ்வுலகுன்னைப் புகழ்வெல்லாம்பெரும்பாலும்,
பட்டுரையாய்ப்புற்கென்றே காட்டுமால்பரஞ்சோதீ. உ

2899 பரஞ்சோதிநீபரமாய் நின்னிகழ்ந்துபின், மற்றோர்
பரஞ்சோதியின்மையில் படியோவிநிகழ்கின்ற,
பரஞ்சோதிநின்னுள்ளே படருலகம்படைத்த, எம்
பரஞ்சோதிகோவிந்தா பண்புரைக்கமாட்டேனே. ௩

2900 மாட்டாதேயாகிலுமிம் மலர்தலைமாஞாலம், நின்
மாட்டாயமலர்புரையும் திருவுருவம்மனம்வைக்க
மாட்டாதபலசமய மதிகொடுத்தாய், மலர்த்துழாய்
மாட்டேநீமனம்வைத்தாய் மாஞாலம்வருந்தாதே. ௪

2901 வருந்ாதவருந்தவத்த மலர்கதிரின்சுடருடம்பாய்,
வருந்ாதஞானமாய் வரம்பின்றிமுழுதியன்றாய்,
வருங்காலம்நிகழ்காலம் கழிகாலமாய், உலகை
ஒருங்காகவளிப்பாய்சீ ரெங்குலக்கவோதுவனே. ௫

2902 ஓதுவாரோத்தெல்லா மெவ்வுலகத்தெவ்வெவையும்,
சாதுவாய்நின்புகழின் தகையல்லால்பிறிதில்லை
போதுவாழ்புனந்துழாய் முடியினாய், பூவின்மேல்
மாதுவாழ்மார்பினா யென்சொல்லியான்வாழ்த்துவனே. ௬

2903 வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளேநான்முகனை,
மூழ்த்தநீருலகெல்லாம் படையென்றுமுதல்படைத்தாய்,
கேழ்த்தசீரான்முதலாக் கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து,
சூழ்த்தமரர்துதித்தாலுன் தொல்புகழ்மாசூணாதே. ௭

2904 மாசூணாச்சுடருடம்பாய் மலராதுகுவியாது,
மாசூணாஞானமாய் முழுதுமாய்முழுதியன்றாய்,
மாசூணாவான்கோலத் தமரர்கோன்வழிப்பட்டால்,
மாசூணாவுன்பாத மலர்ச்சோதிமழுங்காதே. ௮

2905 மழுங்காதவைந்நுதிய சக்கரநல்வலத்தையாய்,
தொழுங்காதல்களிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே,
மழுங்காதஞானமே படையாக, மலருலகில்
தொழும்பாயார்க்களித்தாலுன் சுடர்ச்சோதிமறையாதே.

2906 மறையாயநால்வேதத் துள்நின்றமலர்ச்சுடரே,
முறையாலிவ்வுலகெல்லாம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்,
பிறையேறுசடையானும் நான்முகனுமிந்திரனும்,
இறையாதலறிந்தேத்த வீற்றிருத்தலிதுவியப்பே. ௧௦

2907 *வியப்பாயவியப்பில்லா மெய்ஞ்ஞானவேதியனை,
சயப்புகழார்பலர்வாழும் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்,
துயக்கின்றித்தொழுதுரைத்த வாயிரத்துளிப்பத்தும்,
உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்கு மொலிமுந்நீர்ஞாலத்தே. கக

முடியார் திருமலையில் மூண்டுநின்ற மாறன்,
அடிவாரந் தன்னி லழகர்—வடிவழகைப்
பற்றி, முடியுமடியும் படிகலனும்,
முற்று மநுபவித்தான் முன். உக

2. முந்நீர்ஞாலம்

2908 *முந்நீர்ஞாலம்படைத்த வெம்முகில்வண்ணனே,
அந்நாள்நீதந்த வாக்கையின்வழியுழல்வேன்,
வெந்நாள்நோய்வீய வினைகளைவேரறப்பாய்ந்து,
எந்நாள்யானுன்னை யினிவந்துகூடுவனே. க

2909 வன்மாவையமளந்த எம்வாமனா, நின்
பன்மாமாயப்பல்பிறவியில் படிகின்றயான்,
தொன்மாவல்வினைத் தொடர்களைமுதலரிந்து,
நின்மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ. உ

2910 கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து பாரதப்போர்,
எல்லாச்சேனையு மிருநிலத்தவித்தவெந்தாய்,
பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினையறுக்கலறா,
சொல்லாய்யானுன்னைச்சார்வதோர்சூழ்ச்சியே. ந

2911 சூழ்ச்சிஞானச் சுடரொளியாகி, என்றும்
ஏழ்ச்சிக்கேடின்றியெங்கணும்நிறைந்தவெந்தாய்,
தாழ்ச்சிமற்றெங்கும் தவிர்ந்துநின் தாளிணைக்கீழ்
வாழ்ச்சி, யான்சேரும் வகையருளாய்வந்தே. ச

2912 வந்தாய்போலேவந்து மென்மனத்தினைநீ,
சிந்தாமல்செய்யா யிதுவேயிதுவாகில்,
கொந்தார்காயாவின் கொழுமலர்த்திருநிறத்த
வெந்தாய், யானுன்னை யெங்குவந்தணுகிற்பனே. ரு

2913 இற்பன்கில்லேனென்றிலன் முனநாளால்,
அற்பசாரங்க ளவைசுவைத்தகன்றொழிந்தேன்,
பற்பல்லாயிர முயிர்செய்தபரமா, நின்
நற்பொற்சோதித்தாள் நணுகுவதெஞ்ஞான்றே. ௬

2914 எஞ்ஞான்றுநாமிருந் திருந்திரங்கிநெஞ்சே.
மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல்பிறப்பழுந்தி,
எஞ்ஞான்றுமெங்கு மொழிவறநிறைந்துநின்ற,
மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக் கண்ணனைமேவுதுமே. ௭

2915 மேவுதுன்பவினைகளை விடுத்துமிலேன்,
ஓவுதலின்றி யுன்கழல்வணங்கிற்றிலேன்,
பாவுதொல்சீர்க்கண்ணா என்பரஞ்சுடரே,
கூவுகின்றேன்காண்பா னெங்கெய்தக்கூவுவனே. ௮

2916 கூவிக்கூவிக் கொடுவினைத்தூற்றுள்நின்று,
பாவியேன்பலகாலம் வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்,
மேவியன்றாநிரைகாத்தவனுலகமெல்லாம்,
தாவியவம்மானை எங்கினித்தலைப்பெய்வனே. ௯

2917 தலைப்பெய்காலம் நமன்றமர்பாசம்விட்டால்,
அலைப்பூணுண்ணு மவ்வல்லலெல்லாமகல,
கலைப்பல்ஞானத்தென் கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு,
நிலைப்பெற்றென்னெஞ்சம் பெற்றதுநீடுயிரே. ௧௦

2918 *உயிர்களெல்லா வுலகமுமுடையவனை,
குயில்கொள்சோலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்,
செயிரில்சொல்லிசைமாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும்,
உயிரின்மேலாக்கை யூனிடையொழிவிக்குமே. ௧௧

முன்ன மழகரெழில் மூழ்குங்குருகையர்கோன்,
இன்ன வளவென்ன வெனக்கரிதாய்த்—தென்ன,
காணக் குறையின் கலக்கத்தை கண்ணன்
ஒருமைப் படுத்தா னொழித்து. ௨௨

3. ஒழிவில்காலம்†

2919 *ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி,
வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும் நாம்,

†இது கோயில் திருவாய்மொழி.

தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத்து,
எழில்கொள்சோதி யெந்தைதந்தைதந்தைக்கே. க

2920 எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதந்தைக்கும்
முந்தை, வானவர் வானவர்கோனொடும்,
சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்து,
அந்தமில்புகழ்க் காரெழிலண்ணலே. உ

2921 அண்ணல்மாய னணிகொள்செந்தாமரைக்
கண்ணன், செங்கனி வாய்க்கருமாணிக்கம்,
தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த் திருவேங்கடத்து,
எண்ணில்தொல்புகழ் வானவரீசனே. ௩

2922 ஈசன்வானவர்க் கென்பனென்றால், அது
தேசமோதிருவேங்கடத்தானுக்கு,
நீசனேன்நிறைவொன்றுமிலேன், என்கண்
பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே. ௪

2923 சோதியாகியெல்லா வுலகும்தொழும்,
ஆதிமூர்த்தியென்றா லளவாகுமோ,
வேதியர்முழு வேதத்தமுதத்தை,
தீதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானையே. ரு

2924 வேங்கடங்கள் மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவும்,
தாங்கள் தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார்,
வேங்கடத்துறைவார்க்குநமவென்ன
லாம்கடமை, அதுசுமந்தார்கட்கே. சு

2925 சுமந்துமாமலர் நீர்சுடர்தீபம்கொண்டு,
அமர்ந்துவானவர் வானவர்கோனொடும்,
நமன்றெழும் திருவேங்கடம்நங்கட்கு,
சமன்கொள்வீடு தரும்தடங்குன்றமே. எ

2926 *குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாத்தவன்,
அன்றுஞாலமளந்தபிரான், பரன்
சென்றுசேர்திரு வேங்கடமாமலை,
ஒன்றுமேதொழ நம்வினையோயுமே. அ

2927 ஓயுமூப்புப் பிறப்பிறப்புப் பிணி,
வீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்
தாயன், நாண்மலராமடித்தாமரை,
வாயுள்ளும்மனத் துள்ளும்வைப்பார்கட்கே. ௯

2928 வைத்தநாள்வரை யெல்லைகுறுகிச்சென்று,
எய்த்திளைப்பதன் முன்னமடைமினோ,
பைத்தபாம்பணையான் திருவேங்கடம்,
மொய்த்தசோலைமொய் பூந்தடம்தாழ்வரே. ௧0

2929 *தாள்பரப்பிமண் தாவியவீசனை,
நீள்பொழில்குரு கூர்ச்சடகோபன்சொல்,
கேழிலாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர்,
வாழ்வர்வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவே. ௧௧

*ஒழிவிலாக் கால முடனாகி மன்னி,
வழுவிலா வாட்செய்ய மாலுக்கு,—எழுசிகர
வேங்கடத்தைப் பாரித்த மிக்கநலஞ் சேர்மாறன்,
பூங்கழலை நெஞ்சே புகழ். ௨௩

4. புகழும்

2930 *புகழுநல்லொருவனென்கோ பொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ,
திகழும்தண்பரவையென்கோ தீயென்கோவாயுவென்கோ,
நிகழுமாகாசமென்கோ நீள்சுடரிரண்டுமென்கோ,
இகழ்விலிவ்வனைத்துமென்கோ கண்ணனைக்கூவுமாறே. ௧

2931 கூவுமாறறியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்துமென்கோ,
மேவுசீர்மாரியென்கோ விளங்குதாரகைகளென்கோ,
நாவியல்கலைகளென்கோ ஞானநல்லாவியென்கோ,
பாவுசீர்க்கண்ணனெம்மான் பங்கயக்கண்ணனையே. ௨

2932 பங்கயக்கண்ணனென்கோ பவளச்செவ்வாயனென்கோ,
அங்கதிரடியனென்கோ அஞ்சனவண்ணனென்கோ,
செங்கதிர்முடியனென்கோ திருமறுமார்வனென்கோ,
சங்குசக்கரத்தனென்கோ சாதிமாணிக்கத்தையே. ௩

2933 சாதிமாணிக்கமென்கோ சவிகொள்பொன்முத்தமென்கோ,
சாதிநல்வயிரமென்கோ தவிவில்சீர்விளக்கமென்கோ,
ஆதியஞ்சோதியென்கோ ஆதியம்புருடனென்கோ,
ஆதுமில்காலத்தெந்தை யச்சுதனமலனையே. ௪

2934 அச்சுதனமலனென்கோ அடியவர்வினைகெடுக்கும்,
நச்சுமாமருந்தமென்கோ நலங்கடலமுதமென்கோ,
அச்சுவைக்கட்டியென்கோ அறுசுவையடிசிலென்கோ,
நெய்ச்சுவைத்தேறலென்கோகனியென்கோபாலென்கேனோ.

2935 பாலென்கோநான்குவேதப் பயனென்கோ, சமயநீதி [ல
நூலென்கோநுடங்குகேள்வியிசையென்கோ,இவற்றுள் நல்
மேலென்கோவினையின்மிக்க பயனென்கோ,கண்ணனென்கோ
மாலென்கோமாயனென்கோ வானவராதியையே. ௬

2936 வானவராதியென்கோ வானவர்தெய்வமென்கோ,
வானவர்போகமென்கோ வானவர்முற்றுமென்கோ,
ஊனமில்செல்வமென்கோ வூனமில்சுவர்க்கமென்கோ,
ஊனமில்மோக்கமென்கோ வொளிமணிவண்ணனையே. ௭

2937 ஒளிமணிவண்ணனென்கோ வொருவனென்றேத்தநின்ற
நளிர்மதிச்சடையனென்கோ நான்முகக்கடவுளென்கோ,
அளிமகிழ்ந்துலகமெல்லாம் படைத்தவையேத்தநின்ற,
களிமலர்த்துளவனெம்மான் கண்ணனைமாயனையே. ௮

2938 கண்ணனைமாயன்றன்னைக் கடல்கடைந்தமுதங்கொண்ட,
அண்ணலையச்சுதனை யனந்தனையனந்தன்றன்மேல்,
நண்ணிநன்குறைகின்றானை ஞாலமுண்டுமிழ்ந்தமாலை,
எண்ணுமாறறியமாட்டேன் யாவையும்யவரும்தானே. ௯

2939 யாவையும்யவரும்தானா யவரவர்சமயந்தோறும்,
தோய்விலன்புலனைந்துக்கும்சொலப்படானுணர்வின்மூர்த்தி,
ஆவிசேருயிரினுள்ளா லாதுமோர்பற்றிலாத,
பாவனையதனைக்கூடி லவனையும்கூடலாமே. ௧௦

2940 *கூடிவண்டறையும்தண்டார்க் கொண்டல்போல் வண்ணன்
மாடலர்பொழில்குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன,[றன்னை

பாடலோராயிரத்து ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்,
வீடிலபோகமெய்தி விரும்புவரமார்மொய்த்தே. கக

புகழொன்று மாலெப் பொருள்களுந் தானய்,
நிகழ்கின்ற நேர்காட்டி நிற்க—மகிழ்மாறன்,
எங்கு மடிமைசெய விச்சித்து வாசிகமாய்,
அங்கடிமை செய்தான்மொய்ம் பால். உச

5. மொய்ம்மாம்

2941 மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்பொய்கை முதலைச்சிறைப்பட்டுநின்ற,
கைம்மாவுக்கருள்செய்த கார்முகில்போல்வண்ணன்கண்ணன்,
எம்மானைச்சொல்லிப்பாடி யெழுந்தும்பறந்தும்துள்ளாதார்,
தம்மால்கருமமென்சொல்லீர் தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரே.

2942 தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத் தமக்கிரையாத்தடிந்துண்ணும்,
திண்கழற்காலசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்கும்திருமாலை,
பண்கள் தலைக்கொள்ளப்பாடிப்பறந்தும்குனித்துழலாதார்,
மண்கொளுலகில்பிறப்பார் வல்வினைமோதமலைந்தே. உ

2943 மலையையெடுத்துக்கல்மாரி காத்துப்பசுநிரைதன்னை,
தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச்சொல்லிச்சொல்லிநின்றெப்போதும்,
தலையினோடாதனம்தட்டத் தடுகுட்டமாய்ப்பறவாதார்,
அலைகொள்நரகத்தழுந்திக் கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே. ௩

2944 வம்பவிழ்கோதை பொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த,
செம்பவளத்திரள்வாயன் சிரீதரன் தொல்புகழ்பாடி,
கும்பிடுநட்டமிட்டாடிக் கோகுகட்டுண்டுழலாதார்,
தம்பிறப்பால்பயனென்னே சாதுசனங்களிடையே. ௪

2945 சாதுசனத்தைநலியும் கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்கு,
ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப்பிறந்த,
வேதமுதல்வனைப்பாடி வீதிகள்தோறும்துள்ளாதார்,
ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னா என்சவிப்பார்மனிசரே. ரு

2946 மனிசரும்மற்றும்முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த,
தனியன்பிறப்பிலிதன்னைத் தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானை,

கனியைக்கரும்பினின்சாற்றைக் கட்டியைத்தேனையமுதை,
முனிவின்றியேத்திக்குனிப்பார் முழுதுணர்நீர்மையினாரே.

2947 நீர்மையில் நூற்றுவர்வீய ஐவர்க்கருள்செய்துநின்று,
பார்மல்குசேனையவித்த பரஞ்சுடரைநினைந்தாடி,
நீர்மல்குகண்ணினராகி நெஞ்சம்குழைந்துநையாதே,
ஊன்மல்கிமோடுபருப்பா ருத்தமர்கட்கென்செய்வாரே. எ

2948 வார்புனலந்தண்ணருவி வடதிருவேங்கடத்தெந்தை,
பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றிப் பித்தரென்றேபிறர்கூற,
ஊர்பலபுக்கும்புகாது முலோகர்சிரிக்கநின்றாடி,
ஆர்வம்பெருகிக்குனிப்பா ரமரர்தொழப்படுவாரே. அ

2949 அமரர்தொழப்படுவானை யனைத்துலகுக்கும்பிரானை,
அமரர்மனத்தினுள்யோகுபுணர்ந்தவன்றன்னோடொன்றாக,
அமரத்துணியவல்லார்களொழிய அல்லாதவரெல்லாம்,
அமரநினைந்தெழுந்தாடி யலற்றுவதேகருமமே. கூ

2950 கருமமும்கருமபலனுமாகிய காரணன்றன்னை,
திருமணிவண்ணனைச் செங்கண்மாலினைத்தேவபிரானை,
ஒருமைமனத்தினுள்வைத்து உள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடி,
பெருமையும்நாணும்தவிர்ந்துபிதற்றுமின்பேதைமைதீர்ந்தே.

2951 *தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல,
ஆர்ந்தபுகழச்சுதனை யமரர்பிரானையெம்மானை,
வாய்ந்தவளவயல்சூழ்தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்,
நேர்ந்தவோராயிரத்திப்பத் தருவினைநீறுசெய்யுமே. கக

மொய்ம்பாரு மாலுக்கு முன்னடிமை செய்துவப்பால்,
அன்பாலாட் செய்பவரை யாதரித்தும்,—அன்பிலா
மூடரை நிந்தித்து மொழிந்தருளு மாறன்பால்,
தேடரிய பத்திநெஞ்சே செய். உரு

6. செய்யதாமரை

2952 *செய்யதாமரைக்கண்ணனுயுலகேழுமுண்டவவன்கண்டீர்,
வையம்வானம்மனிசர்தெய்வம்மற்றும்மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய்,
செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய்வெளிப்பட்டிவைபடைத்தான்பின்னும்,
மொய்கொள்சோதியோடாயினனொருமூவராகிய மூர்த்தியே. க

2953 மூவராகியமூர்த்தியைமுதல்மூவர்க்குமுதல்வன்றன்னை,
சாபமுள்ளனநீக்குவானை தடங்கடல்கிடந்தான்றன்னைத்,
தேவதேவனைத்தென்னிலங்கையெரியெழச்செற்றவில்லியை,
பாவநாசனை பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுமினோ. ௨

2954 பரவிவானவரேத்தநின்ற பரமனைப்பரஞ்சோதியை,
குரவைகோத்தகுழகனை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை,
அரவமேறியலைகடலமரும் துயில்கொண்டவண்ணலை,
இரவுநன்பகலும்விடாதென்றுமேத்துதல்மனம்வைம்மினோ.

2955 வைம்மின்நும்மனத்தென்றுயானுரைக்கின்றமாயவன்சீர்மையை,
எம்மனோர்களுரைப்பதென் அதுநிற்கநாடொறும்,வானவர்
தம்மையாளுமவனும் நான்முகனும்சடைமுடியண்ணலும்,
செம்மையாலவன்பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே.

2956 திரியும்காற்றோடகல்விசும்பு திணிந்தமண்கிடந்தகடல்,
எரியும்தீயோடிருசுடர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய்,[ரிறை,
கரியமேனியன்செய்யதாமரைக் கண்ணன்கண்ணன்விண்ணோ
சுரியும்பல்கருங்குஞ்சியெங்கள்சுடர்முடியண்ணல்தோற்றமே.

2957 தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையானவனொருமூர்த்தியாய்,
சீற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப்புகநின்றசெங்கண்மால்,
நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலி ஊறலாகிநின்ற, எம்வானவ
ரேற்றையேயன்றிமற்றொருவரையானிலேனெழுமைக்குமே.

2958 எழுமைக்குமெனதாவிக்கின்னமுதத்தினை எனதாருயிர்,
கெழுமியகதிர்ச்சோதியை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை,
விழுமியவமார்முனிவர்விழுங்கும் கன்னல்கனியினை,
தொழுமின்தூயமனத்தரா யிறையும்நில்லாதுயரங்களே. எ

2959 துயரமேதருதுன்பவின்ப வினைகளாயவையல்லனாய்,
உயரநின்றதோர்சோதியாயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்றன்னை,
அயரவாங்குநமன்றமர்க் கருநஞ்சினையச்சுதன்றன்னை,
தயரதற்குமகன்றன்னையன்றி மற்றிலேன்தஞ்சமாகவே. அ

2960 தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடு தானுமாயவையல்லனாய்,
எஞ்சலிலமரர்குலமுதல்மூவர்தம்முள்ளுமாதியை,
அஞ்சிநீருலகத்துள்ளீர்க ளவனிவனென்றுகூழேன்மின்,
நெஞ்சினால்நினைப்பான்யவனவனாகும்நீள்கடல்வண்ணனே.

2961 கடல்வண்ணன்கண்ணன்விண்ணவர்கருமாணிக்கமெனதாரு
படவரவினணைக்கிடந்த பரஞ்சுடர் பண்டுநூற்றுவர், [யிர்
அடவரும்படைமங்கஐவர்கட்காகிவெஞ்சமத்து,அன்றுதேர்
கடவியபெருமான்கனைகழல்காண்பதென்றுகொல்கண்களே.

2962 *கண்கள்காண்டற்கரியனாய்க்கருத்துக்குநன்றுமெளியனாய்,
மண்கொள்ஞாலத்துயிர்க்கெல்லாமருள்செய்யும்வானவரீசனை,
பண்கொள்சோலைவழுதிநாடன்குருகைக்கோன்சடகோபன்சொல்,
பண்கொளாயிரத்திப்பத்தால்பத்தராகக்கூடும்பயிலுமினே.

செய்ய பரத்துவமாய்ச் சீரார் வியூகமாய்,
துய்ய விபவமுமாய்த் தோன்றிவற்றுள்,—எய்துமவர்க்
கிந்நிலத்தி லர்ச்சாவ தார மெளிதென்றான்,
பன்னுதமிழ் மா றன் பயின்று. உசு

7. பயிலும் சுடரொளி

2963 *பயிலும்சுடரொளிமூர்த்தியைப் பங்கயக்கண்ணனை,
பயிலவினிய நம்பாற்கடல்சேர்ந்தபரமனை,
பயிலும்திருவுடையார் யவரேலுமவர் கண்டீர்,
பயிலும்பிறப்பிடைதோ றெம்மையாளும்பரமரே. க

2964 ஆளும்பரமனைக்கண்ணனை யாழிப்பிரான்றன்னை,
தோளுமோர்நான்குடைத் தூமணிவண்ணனெம்மான்றன்னை,
தாளும்தடக்கையும்கூப்பிப் பணியுமவர்கண்டீர்,
நாளும்பிறப்பிடைதோ றெம்மையாளுடைநாதரே. உ

2965 நாதனைஞாலமும்வானமு மேத்தும்நறுந்துழாய்ப்
போதனை, பொன்னெடும்சக்கரத்தெந்தைபிரான்றன்னை,
பாதம்பணியவல்லாரைப் பணியுமவர்கண்டீர்,
ஓதும்பிறப்பிடைதோ றெம்மையாளுடையார்களே. ங

2966 உடையார்ந்தவாடையன் கண்டிகையன்உடைநாணினன்,
புடையார்பொன்னூலினன்பொன்முடியன்மற்றும்பல்கலன்,
நடையாவுடைத்திருநாரணன் தொண்டர்தொண்டர்கண்டீர்,
இடையார்பிறப்பிடைதோ றெமக்கெம்பெருமக்களே. ச

2967 பெருமக்களுள்ளவர் தம்பெருமானை, அமரர்கட்
கருமையொழிய அன்றாரமுதூட்டியவப்பனை,
பெருமைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர்,
வருமையுமிம்மையும் நம்மையளிக்கும்பிராக்களே. ௫

2968 அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை யாழிப்பிரான்றன்னை,
துளிக்குநறுங்கண்ணித்தூமணிவண்ணனெம்மான்றன்னை,
ஒளிக்கொண்டசோதியையுள்ளத்துக்கொள்ளுமவர்கண்டீர்,
சலிப்பின்றியாண்டெம்மைச் சன்மசன்மாந்தரங்காப்பரே.

2969 சன்மசன்மாந்தரங்காத் தடியார்களைக்கொண்டுபோய்,
தன்மைபெறுத்தித் தன்தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளுமப்பனை,
தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர்,
நன்மைபெறுத்தெம்மை நாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பரே. ௭

2970 நம்பனைஞாலம்படைத்தவனைத் திருமார்பனை,
உம்பருலகினில்யார்க்கு முணர்வரியான்றன்னைக்,
கும்பிநரகர்களேத்துவரேலு மவர்கண்டீர்,
எம்பல்பிறப்பிடைதோறெம்தொழுகுலம்தாங்களே. ௮

2971 குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலும்கீழிழிந்து, எத்தனை
நலந்தானிலாத சண்டாளசண்டாளர்களாகிலும்,
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுள்
கலந்தார், அடியார் தம்மடியாரெம்மடிகளே. ௯

2972 அடியார்ந்தவையமுண் டாலிலையன்னவசஞ்செய்யும்,
படியாதுமில்குழவிப் படியெந்தைபிரான்றனக்கு,
அடியாரடியார்தம் மடியாரடியார்தமக்
கடியாரடியார்தம், அடியாரடியோங்களே. ௰

2973 *அடியோங்குநூற்றவர்வீய அன்றைவருக்கருள்செய்த
நெடியோனை, தென்குருகூர்ச் சடகோபன்குற்றேவல்கள்,
அடியார்ந்தவாயிரத்துள் ளிவைபத்தவன்தொண்டர்மேல்
முடிவு, ஆரக்கற்கிற்கில் சன்மம்செய்யாமைமுடியுமே. ௧௧

பயிலுந் திருமால் பதந்தன்னில், நெஞ்சம்
தயலுண்டு நிற்குந் ததியர்க்கு,—இயல்வுடனே
ஆளானார்க் காளாகு மாற னடியதனில்,
ஆளாகார் சன்மமுடியா. ௨௭

8. முடியானே

2974 *முடியானே மூவுலகும்தொழுதேத்தும்சீர்
அடியானே, ஆழ்கடலைக் கடைந்தாய்புள்ளூர்
கொடியானே, கொண்டல்வண்ணா அண்டத்தும்பரில்
நெடியானே, என்றுகிடக்குமென்நெஞ்சமே. க

2975 நெஞ்சமேநீணகராக விருந்தவென்
தஞ்சனே, தண்ணிலங்கைக் கிறையைச்செற்ற
நஞ்சனே, ஞாலங்கொள்வான் குறளாகிய
வஞ்சனே, என்னுமெப்போது மென்வாசகமே. உ

2976 வாசகமேயேத்த வருள்செய்யும்வானவர்தம்
நாயகனே, நாளிளந் திங்களைக்கோள்விடுத்து,
வேயகம்பால்வெண்ணெய் தொடுவுண்டவானாயர்
தாயவனே, என்று தடவுமென்கைகளே. ந

2977 கைகளாலாரத் தொழுதுதொழுதுன்னை,
வைகலும்மாத்திரைப்போதுமோர்வீடின்றி,
பைகொள்பாம்பேறி யுறைபரனே, உன்னை
மெய்கொள்ளக்காண விரும்புமென்கண்களே. ச

2978 கண்களால்காண வருங்கொலன்றுசையால்,
மண்கொண்டவாமன னேறமகிழ்ந்துசெல்,
பண்கொண்டபுள்ளின் சிறகொலிபாவித்து,
திண்கொள்ளவோர்க்கும் கிடந்தென்செவிகளே. ரு

2979 செவிகளாலார நின்கீர்த்திக்கனியென்னும்
கவிகளே, காலப்பண் தேனுறைப்பத்துற்று,
புவியின்மேல்பொன்னெடுஞ் சக்கரத்துன்னையே,
அவிவின்றியாதரிக்கு மெனதாவியே. சா

2980 ஆவியேயாரமுதே யென்னையாளுடை,
தூவியம்புள்ளுடையாய் சுடர்நேமியாய்,
பாவியேன்நெஞ்சம் புலம்பப்பலகாலும்,
கூவியும்காணப்பெறே னுனகோலமே. எ

2981 கோலமேதாமரைக் கண்ணதோரஞ்சன
நீலமே, நின்றெனதாவியையீர்கின்ற
சீலமே, சென்று செல்லாதனமுன்னிலாம்
காலமே, உன்னை யெந்நாள்கண்டுகொள்வனே. அ

2982 கொள்வன் நான்மாவலி மூவடிதாவென்ற
கள்வனே, கஞ்சனை வஞ்சித்துவாணனை
உள்வன்மைதீர, ஓராயிரம்தோள் துணித்த
புள்வல்லாய், உன்னை யெஞ்ஞான்றுபொருந்துவனே. கூ

2983 பொருந்தியமாமருதி னிடைபோயவெம்
பெருந்தகாய், உன்கழல்காணியபேதுற்று,
வருந்திநான்வாசக மாலைகொண்டு, உன்னையே
இருந்திருந்தெத்தனைகாலம் புலம்புவனே. கO

2984 *புலம்புசீர்ப்பூமி யளந்தபெருமானை,
நலங்கொள்சீர் நன்குருகூர்ச்சடகோபன், சொல்
வலங்கொண்டவாயிரத்துள் ளிவையுமோர்பத்
திலங்குவான், யாவருமேறுவர்சொன்னாலே. கக

முடியாத வாசைமிக முற்று கரணங்கள்,
அடியார் தம்மைவிட் டவன்பால்—படியா, வொன்
ருென்றின் செயல்விரும்ப வுள்ளதெலாந் தாம்விரும்பத்,
துன்னியதே மாறன்றன் சொல். உஅ

9. சொன்னால்

2985 *சொன்னால்விரோதமிது ஆகிலும்சொல்லுவன்கேண்மி
என்னாவிலின்கவி யானொருவர்க்கும்கொடுக்கிலேன், [னே,
தென்னாதெனாவென்று வண்டுமுரல்திருவேங்கடத்து,
என்னானையென்னப்ப னெம்பெருமானுளனாகவே. க

2986 உளனாகவேயெண்ணித்தன்னையொன்றாகத்தன்செல்வத்தை
வளனாமதிக்கு மிம்மானிடத்தைக்கவிபாடியென்,
குளனார்கழனிசூழ் கண்ணன்குறுங்குடிமெய்ம்மையே,
உளனாயவெந்தையை யெந்தைபெம்மானையொழியவே. உ

2987 ஒழிவொன்றில்லாத பல்லூழிதோறூழிநிலாவ, போம்
வழியைத்தரும்நங்கள் வானவரீசனைநிற்கப்போய்,
கழியமிகநல்லவான்கவிகொண்டு புலவீர்காள்,
இழியக்கருதி யோர்மானிடம்பாடலென்னாவதே. ௩

2988 என்னாவதேத்தனை நாளைக்குப்போதும்புலவீர்காள்,
மன்னுமனிசரைப்பாடிப் படைக்கும்பெரும்பொருள்,
மின்னார்மணிமுடி விண்ணவர்தாதையைப்பாடினால்,
தன்னாகவேகொண்டு சன்மம்செய்யாமையும்கொள்ளுமே. ௪

2989 கொள்ளும்பயனில்லைக் குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை,
வள்ளல்புகழ்ந்து நும்வாய்மையிழக்கும்புலவீர்காள், [என்
கொள்ளக்குறைவிலன்வேண்டிற்றெல்லாம்தரும்கோதில்,
வள்ளல்மணிவண்ணன்றன்னைக் கவிசொல்லவம்மினோ. ௫

2990 வம்மின்புலவீர் நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்துய்ம்மினோ,
இம்மன்னுலகில் செல்வரிப்போதில்லைநோக்கினோம்,
நும்மின்கவிகொண்டு நும்நுமிட்டாதெய்வமேத்தினால்,
செம்மின்சுடர்முடி யென்திருமாலுக்குச்சேருமே. ௬

2991 சேரும்கொடைபுகழெல்லையிலானை, ஓராயிரம்
பேருமுடையபிரானையல்லால் மற்றுயான்கிலேன்,
மாரியனைய கை மால்வரையொக்கும்திண்டோளென்று,
பாரிலோர்பற்றையைப் பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசவே. ௭

2992 வேயின்மலிபுரைதோளி பின்னைக்குமணாளனை,
ஆயபெரும்புகழெல்லையிலாதனபாடிப்போய்,
காயம்கழித்து அவன்தாளிணைக்கீழ்ப்புகுங்காதலன்,
மாயமனிசரையென் சொல்லவல்லேனென்வாய்கொண்டே. ௮

2993 வாய்கொண்டுமானிடம் பாடவந்தகவியேனல்லேன்,
ஆய்கொண்டசீர்வள்ள லாழிப்பிரானெனக்கேயுளன்,
சாய்கொண்டவிம்மையும்சாதித்து வானவர்நாட்டையும்,
நீகண்டுகொள்ளென்று வீடும்தரும்நின்றுநின்றே. ௯

2994 நின்றுநின்றுபலநாளுய்க்கு மிவ்வுடல்நீங்கிப்போய்,
சென்றுசென்றாகிலும்கண்டு சன்மங்கழிப்பானெண்ணி,
ஒன்றியொன்றியுலகம்படைத்தான் கவியாயினேற்கு,
என்றுமென்றுமினி மற்றொருவர்கவியேற்குமே. ௧௦

2995 *ஏற்கும்பெரும்புகழ் வானவரீசன்கண்ணன்றனக்கு,
ஏற்கும்பெரும்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்,
ஏற்கும்பெரும்புக ழாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்து,
ஏற்கும்பெரும்புகழ் சொல்லவல்லார்க்கில்லைசன்மமே. கக

சொன்னாவில் வாழ்புலவீர் சோறு கூறைக்காக,
மன்னாத மானிடரை வாழ்த்துதலால்,—என்னாளும்
என்னுடனே மாதவனை யேத்து மெனுங்குருகூர்,
மன்னருளான் மாறுஞ்சன் மம். உக

10. சன்மம்பலபல

2996 *சன்மம்பலபலசெய்து வெளிப்பட்டுச்சங்கொடுசக்கரம் வில், ஒண்மையுடையவுலக்கையொள்வாள் தண்டுகொண்டு புள்ளூர்ந்து, உலகில் -வன்மையுடையவரக்க ரசுரரைமாளப் படைபொருத, நன்மையுடையவன்சீர் பரவப்பெற்ற நானோர்குறைவிலனே. க

2997 குறைவில்தடங்கடல்கோளரவேறித்தன் கோலச்செந் தாமரைக்கண், உறைவன்போலவோர்யோகு புணர்ந்த வொளிமணிவண்ணன்கண்ணன், கறையணிமூக்குடைப் புள்ளைக்கடாவியசுரரைக்காய்ந்தவம்மான், நிறைபுகழேத்தி யும்பாடியுமாடியும் யானொருமுட்டிலனே. உ

2998 முட்டில்பல்போகத்தொருதனிநாயகன்மூவுலகுக்குரிய, [னை,
கட்டியைத்தேனையமுதை நன்பாலைக்கனியைக்கரும்புதன்
மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய்முடியானை வணங்கியவன்திறத்துப்
பட்டபின்னை, இறையாகிலும் யானென்மனத்துப்பரிவிலனே.

2999 பரிவின்றிவாணனைக்காத்துமென்றன்றுபடையொடும்வந்தெதிர்ந்த
திரிபுரம்செற்றவனும்மகனும்பின்னுமங்கியும்போர்தொலைய,
பொருசிறைப்புள்ளைக்கடாவியமாயனையாயனைப்பொற்சக்கரத்
தரியினை, அச்சுதனைப்பற்றி யானிறையேனுமிடரிலனே. ச

3000 இடரின்றியேயொருநாளொருபோழ்தி லெல்லாவுலகும் கழிய, படர்புகழ்ப்பார்த்தனும் வைதிகனுமுடனேறத்திண் டேர்கடவி, சுடரொளியாய்நின்றதன்னுடைச் சோதியில்

வைதிகன்பிள்ளைகளை, உடலொடும்கொண்டு கொடுத்தவனைப்பற்றியொன்றும்துயரிலனே. ரு

3001 துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணம்நிற்கவே, துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியில்தோன்றிக்கண்காணவந்து, துயரங்கள்செய்து தன்தெய்வநிலையுலகில்புகவுய்க்குமம்மான், துயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்புகழ்துற்றயானோர்துன்பமிலனே. சா

3002 துன்பமுமின்பமுமாகிய செவ்வினையாயுலகங்களுமாய்,
இன்பமில்வெந்நரகாகி இனியநல்வான்சுவர்க்கங்களுமாய்,
மன்பல்லுயிர்களுமாகிப் பலபலமாயமயக்குக்களால்,
இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானைப்பெற்றேதுமல்லலிலனே.

3003 அல்லலிலின்பமளவிறந்தெங்கு மழகமர்சூழொளியன்,
அல்விமலர்மகள்போகமயக்குக்க ளாகியும் நிற்குமம்மான்,
எல்லையில்ஞானத்தன்ஞானமஃதேகொண்டெல்லாக்கருமங்களும்செய், எல்லையில்மாயனைக்கண்ணனைத் தாள்பற்றியானோர்துக்கமிலனே. அ

3004 துக்கமில்ஞானச்சுடரொளிமூர்த்தி துழாயலங்கல்பெருமான்
மிக்கபன்மாயங்களால் விகிர்தம்செய்துவேண்டுமுருவுகொண்டு,
நக்கபிரானோடயன்முதலாக எல்லாருமெவையும், தன்னுள்
ஒக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற்றொன்றும்தளர்விலனே.

3005 தளர்வின்றியேயென்றுமெங்கும்பரந்ததனிமுதல்ஞானமொன்றாய்,
அளவுடையைம்புலன்க ளறியாவகையாலருவாகிநிற்கும்,
வளரொளியீசனைமூர்த்தியைப் பூதங்களைந்தையிருசுடரை,
கிளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றியானென்றும்கேடிலனே.

3006*கேடில்விழுப்புகழ்க்கேசவனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,
பாடலோராயிரத்துளிவையுமொருபத்தும் பயிற்றவல்லார்கட்கு,
நாடுநகரமும்நன்குடன்காணநலனிடையூர்திபண்ணி,[அவன்
வீடும்பெறுத்தித்தன்மூவுலகுக்கும் தருமொருநாயகமே.

சன்மம் பலசெய்து தானிவ் வுலகளிக்கும்,
நன்மை யுடைமால் குணத்தை நாடோறும்,—இம்மையிலே
எத்து மின்பம்பெற்றே னெனுமா றனையுலகீர்,
நாத்தழும்ப வேத்துமொரு நாள். ௩௦

நான்காம் பத்து

1. ஒருநாயகம்

3007 *ஒருநாயகமா யோடவுலகுடனாண்டவர்,
கருநாய்கவர்ந்தகாலர் சிதைகியபானையர்,
பெருநாடுகாணஇம்மையிலேபிச்சை தாம்கொள்வர்,
திருநாரணன்தாள் காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ. க

3008 உய்ம்மின்திறைகொணர்ந்தென்றுலகாண்டவர், இம்மையே
தம்மின்சுவைமடவாரைப் பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு,
வெம்மினொளிவெயில் கானகம்போய்க்குமைதின்பர்கள்,
செம்மின்முடித்திருமாலை விரைந்தடிசேர்மினோ. உ

3009 அடிசேர்முடியினராகி யரசர்கள்தாம்தொழ,
இடிசேர்முரசங்கள் முற்றத்தியம்பவிருந்தவர்,
பொடிசேர்துகளாய்ப் போவர்களாதலில்நொக்கென,
கடிசேர்துழாய்முடிக் கண்ணன்கழல்கள்நினைமினோ. ங

3010 நினைப்பான்புகில் கடலெக்கலின் நுண்மணலிற்பலர்,
எனைத்தோருகங்களு மிவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர்,
மனைப்பால்மருங்கற மாய்தலல்லால்மற்றுக்கண்டிலம்,
பனைத்தாள்மதகளிறட்டவன் பாதம்பணிமினோ. ச

3011 பணிமின்திருவருளென்னும் அஞ்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி,
அணிமென்குழலா ரின்பக்கலவிய முதுண்டார்,
துணிமுன்புநாலப் பல்லேழையர்தாமிழிப்பச்செல்வர்,
மணிமின்னுமேனி நம்மாயவன்பேர்சொல்லிவாழ்மினோ. ரு

3012 வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தது மாமழைமொக்கலில்மாய்ந்துமாய்ந்து,
ஆழ்ந்தாரென்றல்லா லன்றுமுதலின்றறுதியா,
வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தே நிற்பரென்பதில்லை நிற்குறில்,
ஆழ்ந்தார்கடல்பள்ளி யண்ணலடியவராமினோ. சா

3013 ஆமின்சுவையவை யாறோடடிசிலுண்டார்ந்தபின்,
தூமென்மொழிமடவாரிரக்கப் பின்னும்துற்றுவார்,
ஈமினெமக்கொருதுற்றென் றிடறுவராதலின்,
கோமின்துழாய்முடி யாதியஞ்சோதிகுணங்களே. எ

3014 குணங்கொள்நிறைபுகழ்மன்னர்கொடைக்கடன்பூண்டிருந்து,
இணங்கியுலகுடனாக்கிலு மாங்கவனையில்லார்,
மணங்கொண்டபோகத்து மன்னியுமீள்வர்கள்மீள்வில்லை,
பணங்கொளரவணையான் திருநாமம்படிமினோ. அ

3015 படிமன்னுபல்கலன் பற்றோடறுத்து ஐம்புலன்வென்று,
செடிமன்னுகாயம் செற்றார்களு மாங்கவனையில்லார்,
குடிமன்னுமின்சுவர்க்கமெய்தியு மீள்வர்கள்மீள்வில்லை,
கொடிமன்னுபுள்ளுடை யண்ணல்கழல்கள்குறுகுமினோ. சு

3016 குறுகமிகவுணர்வத்தொடுநோக்கி யெல்லாம்விட்ட,
இறுகலிறப்பென்னும் ஞானிக்குமப்பயனில்லையேல்,
சிறுகநினைவதோர்பாசமுண்டாம் பின்னும்வீடில்லை,
மறுகலிலீசனைப்பற்றி விடாவிடில்வீடஃதே. க0

3017 *அஃதேஉய்யப்புகுமாறென்று கண்ணன்கழல்கள்மேல்,
கொய்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்,
செய்கோலத்தாயிரம்சீர்த் தொடைப்பாடலிவைபத்தும்,
அஃகாமற்கற்பவ ராழ்துயர்போயுய்யற்பாலரே. கக

ஒருநாயகமா யுலகுக்கு, வானோர்
இருநாட்டிலேறியுய்க்கு மின்பம்—திரமாகா,
மன்னுயிர்ப்போகந்தீது மாலடிமையேயினிதாம்,
பன்னியிவைமாறனுரைப் பால். ருக

2. பாலனாய்

3018 *பாலனாயேழுலகுண்டு பரிவின்றி,
ஆலிலையன்னவசஞ்செய்யு மண்ணலார்,
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
மாலுமால், வல்வினையேன் மடவல்லியே. க

3019 வல்லிசேர்நுண்ணிடை யாய்ச்சியர் தம்மொடும்,
கொல்லைமைசெய்து குரவைபிணைந்தவர்,
நல்லடிமேலணி நாறுதுழாயென்றே
சொல்லுமால், சூழ்வினையாட்டியேன் பாவையே. உ

3020 பாவியல்வேத நன்மாலைபலகொண்டு,
தேவர்கள்மாமுனிவ ரிறைஞ்சநின்ற
சேவடிமேலணி செம்பொற்றுழாயென்றே
கூவுமால், கோள்வினையாட்டியேன் கோதையே. ௩

3021 கோதிலவண்புகழ் கொண்டுசமயிகள்,
பேதங்கள்சொல்லிப் பிதற்றும்பிரான்பரன்,
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொற்றுழாயென்றே
ஓதுமால், ஊழ்வினையேன் தடந்தோளியே. ௪

3022 தோளிசேர்பின்னைபொருட் டெருதேழ்தழீஇக்
கோளியார் கோவலனார் குடக்கூத்தனார்,
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
நாளுநாள், நைகின்றதால் என்றன்மாதரே. ௫

3023 மாதர்மாமண்மடந்தை பொருட்டேனமாய்,
ஆதியங்காலத் தகலிடங்கீண்டவர்,
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொற்றுழாயென்றே
ஓதுமால், எய்தின ளென்றன்மடந்தையே. ௬

3024 மடந்தையை வண்கமலத்திருமாதினை,
தடங்கொள்தார்மார்பினில்வைத்தவர் தாளின்மேல்,
வடங்கொள்பூந்தண்ணந் துழாய்மலர்க்கேயிவள்
மடங்குமால், வாணுதலீரென் மடக்கொம்பே. ௭

3025 கொம்புபோல்சீதைபொருட்டிலங்கைநகர்,
அம்பெரியுய்த்தவர் தாளிணைமேலணி,
வம்பவிழ்தண்ணந் துழாய்மலர்க்கேயிவள்
நம்புமால், நானிதற்கென்செய்கேன்நங்கைமீர். ௮

3026 நங்கைமீர்நீரும் ஓர்பெண்பெற்றுநல்கினீர்,
எங்ஙனேசொல்லுகேன் யான்பெற்றவேழையை,
சங்கென்னும்சக்கரமென்னும் துழாயென்னும்.
இங்ஙனேசொல்லு மிராப்பகலென்செய்கேன். ௯

3027 என்செய்கேனென்னுடைப் பேதையென்கோமளம்,
என்சொல்லுமென்வசமு மல்லள்நங்கைமீர்,
மின்செய்பூண்மார்பினன் கண்ணன்கழல்துழாய்,
பொன்செய்பூண் மென்முலைக்கென்றுமெலியுமே. ௧௦

3028 *மெலியுநோய்தீர்க்கும் நங்கண்ணன்கழல்கள்மேல்,
மலிபுகழ்வண்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்,
ஒலிபுகழாயிரத் திப்பத்தும்வல்லவர்,
மலிபுகழ்வானவர்க்காவர் நற்கோவையே. கக

பாலரைப்போற்சீழ்கிப் பானளவில்வேட்கையால்,
காலத்தாற்றேசத்தாற் கைகழிந்த,—சால
அரிதானபோகத்தி லாசையுற்றுநைந்தான்,
குருகூரில் வந்துதித்தகோ. ௩௨.

3. கோவை

3029*கோவைவாயாள்பொருட்டேற்றினெருத்தமிறுத்தாய், மதிளிலங்
கோவைவீயச்சிலைகுனித்தாய்குலநல்யானைமருப்பொசித்தாய்,[கைக்
பூவைவீயாநீர்தூவிப் போதால்வணங்கேனேலும், நின்
பூவைவீயாமேனிக்குப் பூசும்சாந்தென்னெஞ்சமே. க

3030 பூசும்சாந்தென்னெஞ்சமே புனையும்கண்ணியெனதுடைய,
வாசகம்செய்மாலையே வான்பட்டாடையுமஃதே,
தேசமானவணிகலனு மென்கைகூப்புச்செய்கையே,
ஈசன்ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த எந்தையேகமூர்த்திக்கே. உ

3031 ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகி, ஐந்துபூதமா யிரண்டுசுடராயருவாகி,
நாகமேறிநடுக்கடலுள் துயின்றநாராயணனே, உன்
ஆகமுற்றுமகத்தடக்கி யாவியல்லல்மாய்த்ததே. ௩

3032 மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலைதந்த மாயப்பேயுயிர்
மாய்த்த, ஆயமாயனே வாமநனேமாதவா,
பூத்தண்மாலைகொண்டுன்னைப்போதால்வணங்கேனேலும்,நின்
பூத்தண்மாலைநெடுமுடிக்குப் புனையும்கண்ணியெனதுயிரே.

3033 கண்ணியெனதுயிர் சாதல்கனகச்சோதிமுடிமுதலா,
எண்ணில்பல்கலன்களு மேலுமாடையுமஃதே,
நண்ணிமூவுலகும் நவிற்றும்கீர்த்தியுமஃதே,
கண்ணனெம்பிரானெம்மான் காலசக்கரத்தானுக்கே. ரு

3034 காலசக்கரத்தொடு வெண்சங்கம்கையேந்தினாய்,
ஞாலமுற்றுமுண்டுமிழ்ந்த நாராயணனேயென்றென்று,
ஓலமிட்டுநானழைத்தா லொன்றும்வாராயாகிலும்,
கோலமாமென்சென்னிக்குன் கமலமன்னகுரைகழலே. ௬

3035 குரைகழல்கள்நீட்டி மண்கொண்டகோலவாமனா,
குரைகழல்கைகூப்புவார்கள் கூடநின்றமாயனே,
விரைகொள்பூவும்நீரும்கொண்டேத்தமாட்டேனேலும்,உன்
உரைகொள்சோதித்திருவுருவ மென்னதாவிமேலதே. ௭

3036 என்னதாவிமேலையா யேர்கொளேழுலகமும்,
துன்னிமுற்றுமாகிநின்ற சோதிஞானமூர்த்தியாய்,
உன்னதென்னதாவியு மென்னதுன்னதாவியும்,
இன்னவண்ணமேநின்றாய் யென்றுரைக்கவல்லேனே. ௮

3037 உரைக்கவல்லேனல்லேனுன் னுலப்பில்கீர்த்திவெள்ளத்தின்
கரைக்கணென்றுசெல்வன்நான் காதல்மையலேறினேன்,
புரைப்பிலாதபரம்பரனே பொய்யிலாதபரஞ்சுடரே,
இரைத்துநல்லமேன்மக்களேத்த யானுமேத்தினேன். ௯

3038 யானுமேத்தியேழுலகும் முற்றுமேத்தி, பின்னையும்
தானுமேத்திலும் தன்னையேத்தவேத்தவெங்கெய்தும்,
தேனும்பாலும்கன்னலு மமுதுமாகித்தித்திப்ப,
யானுமெம்பிரானையே யேத்தினேன்யானுய்வானே. ௧௦

3039 உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறிக் கண்ணனொண்கழல்கள்மேல்
செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன்,
பொய்யில்பாடலாயிரத்து ளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்,
வையம்மன்னிவீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணூடே.

கோவானவீசன் குறைவெல்லாந்தீரவே,
ஓவாதகாலத்து வாதிதனை,—மேவிக்
கழித்தடையக்காட்டிக் கலந்தருகுணமாறன்,
வழுத்துதலால்வாழ்ந்ததிந்த மண். ௩௩

4. மண்ணை

3040 *மண்ணையிருந்துதுழாவி வாமனன்மண்ணிதுவென்னும்,
விண்ணைத்தொழுதவன் மேவுவைகுந்தமென்றுகைகாட்டும்
கண்ணையுள்நீர்மல்கநின்று கடல்வண்ணனென்னுமன்னேஎன்
பெண்ணைப்பெருமயல்செய்தாற் கென்செய்கேன் பெய்வளையீரே.

3041 பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப்பிரான்கிடக்கும்கடலென்னும்,
செய்யதோர்ஞாயிற்றைக்காட்டிச்சிரீதரன்மூர்த்தியீதென்னும்
நையும்கண்ணீர்மல்கநின்று நாரணனென்னுமன்னே, என்
தெய்வவுருவில்சிறுமான் செய்கின்றதொன்றறியேனே. உ

3042 அறியும்செந்தீயைத்தழுவியச்சுதனென்னும்மெய்வேவாள்
எறியும்தண்காற்றைத்தழுவி யென்னுடைக்கோவிந்தனென்னும்,
வெறிகொள்துழாய்மலர்நாறும்வினையுடையாட்டியேன்பெற்ற
செறிவளைமுன்கைச்சிறுமான்செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றே.

3043 ஒன்றிசதிங்களைக்காட்டியொளிமணிவண்ணனேயென்னும்
நின்றகுன்றத்தினைநோக்கி நெடுமாலேவாவென்றுகூவும்,
நன்றுபெய்யும்மழைகாணில்நாரணன்வந்தானென்றாலும்,
என்றினமையல்கள்செய்தாரென்னுடைக்கோமளத்தையே.

3044 கோமளவான்கன்றைப்புல்கிக்கோவிந்தன்மேய்த்தனவென்னும்,
போமிளநாகத்தின்பின்போ யவன்கிடக்கையீதென்னும்,
ஆமளவொன்றுமறியே னருவினையாட்டியேன்பெற்ற,
கோமளவல்லியைமாயோன்மால்செய்துசெய்கின்றகூத்தே.

3045 கூத்தர்குடமெடுத்தாடில் கோவிந்தனாமெனாவோடும்,
வாய்த்தகுழலோசைகேட்கில் மாயவனென்றுமையாக்கும்
ஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்கள்காணிலவனுண்டவெண்ணெயீதென்னு
பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தாற்கென்பெண்கொடியேறியபித்தே. [ம்,

3046 ஏறியபித்தினோ டெல்லாவுலகுகண்ணன்படைப்பென்னும்,
நீறுசெவ்வேயிடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும்,
நாறுதுழாய்மலர்காணில் நாரணன்கண்ணியீதென்னும்,
தேறியும்தேறுதுமாயோன் திறத்தனளேயித்திருவே. எ

3047 திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமாலைக்கண்டேனேயென்னும்,
உருவுடைவண்ணங்கள்காணி லுலகளந்தானென்றுதுள்ளும்,

கருவுடைத்தேவில்களெல்லாம்கடல்வண்ணன்கோயிலேயென்னும்
வெருவிலும்வீழ்விலுமோவாக்கண்ணன்கழல்கள்விரும்புமே. அ

3048 விரும்பிப்பகைவரைக்காணில் வியலிடமுண்டானேயென்னும்
கரும்பெருமேகங்கள்காணில் கண்ணனென்றேறப்பறக்கும்
பெரும்புலவாநிரைகாணில்பிரானுளனென்றுபின்செல்லும்
அரும்பெறல்பெண்ணினைமாயோனலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே. ௯

3049 அயர்க்கும்சுற்றும்பற்றிநோக்கும் அகலவேநீணோக்குக்
கொள்ளும், வியர்க்கும்மழைக்கண்துளும்ப வெவ்வுயிர்க்
கொள்ளும்மெய்சோரும், பெயர்த்தும்கண்ணாவென்று
பேசும் பெருமானேவாவென்றுகூவும், மயல்பெருங்காத
லென்பேதைக் கென்செய்கேன் வல்வினையேனே. ௧௦

3050 *வல்வினைதீர்க்கும் கண்ணனை வண்குருகூர்ச்சடகோபன்,
சொல்வினையால்சொன்னபாடலாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்,
நல்வினையென்றுகற்பார்கள் நலனிடைவைகுந்தம்நண்ணி,
தொல்வினைதீரவெல்லாரும் தொழுதெழவீற்றிருப்பாரே.

மண்ணுலகில்முன்கலந்து மால்பிரிகையால், மாறன்
பெண்ணிலைமையாய்க்காதற் பித்தேறி,—எண்ணிடில்முன்
போலிமுதலான பொருளையவனாய்நினைந்து,
மேல்விழுந்தான் மையறனில் வீறு. ௩௪

5. வீற்றிருந்து

3051 *வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல்செல்ல, வீவில்சீர்
ஆற்றல்மிக்காளுமம்மானை வெம்மாபிளந்தான்றன்னை,
போற்றியென்றேகைகளாரத் தொழுதுசொல்மாலைகள்,
ஏற்றநோற்றேற் கினியென்னகுறையெழுமையுமே. ௧

3052 மையகண்ணாள்மலர் மேலுறைவாளுறைமார்பினன்,
செய்யகோலத்தடங்கண்ணன்விண்ணோர்பெருமான்றன்னை
மொய்யசொல்லாலிசைமாலைக ளேத்தியுள்ளப்பெற்றேன்,
வெய்யநோய்கள்முழுதும் வியன்ஞாலத்துவீயவே. ௨

3053 வீவிலின்பமிக எல்லைநிகழ்ந்தநம்மச்சுதன்,
வீவில்சீரன்மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்றன்னை,

வீவில்காலமிசைமாலைகளேத்திமேவப்பெற்றேன்,
வீவிலின்பமிக எல்லைநிகழ்ந்தனன்மேவியே. ௩

3054 மேவிநின்றுதொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான்,
தூவியம்புள்ளுடையா னடலாழியம்மான்றன்னை,
நாவியலாலிசைமாலைகளேத்தி நண்ணப்பெற்றேன்,
ஆவியென்னாவியை யானறியேன்செய்தவாற்றையே. ௪

3055 ஆற்றநல்லவகைகாட்டுமம்மானை, அமரர்தம்
ஏற்றையெல்லாப்பொருளும் விரித்தானையெம்மான்றன்னை,
மாற்றமாலைபுனைந்தேத்தி நாளும்மகிழ்வெய்தினேன்,
காற்றின்முன்னம்கடுகி வினைநோய்கள்கரியவே. ௫

3056 கரியமேனிமிசை வெளியநீறுசிறிதேயிடும்,
பெரியகோலத்தடங்கண்ணன்விண்ணோர்பெருமான்றன்னை,
உரியசொல்லாலிசை மாலைகளேத்தியுள்ளப்பெற்றேற்கு,
அரியதுண்டோவெனக்கின்று தொட்டுமினியென்றுமே. ௬

3057 என்றுமொன்றாகியொத்தாரும் மிக்கார்களும், தன்றனக்
கின்றிநின்றானையெல்லா வுலகுமுடையான்றன்னை,
குன்றமொன்றால்மழைகாத்த பிரானைச்சொன்மாலைகள்,
நன்றுசூட்டும்விதியெய்தின மென்னகுறைநமக்கே. ௭

3058 நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்கு மின்பனை, ஞாலத்தார்
தமக்கும்வானத்தவர்க்கும்பெருமானை, தண்டாமரை
சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச் சொன்மாலைகள், சொல்லுமா
றமைக்கவல்லேற்கினியாவர் நிகரகல்வானத்தே. ௮

3059 வானத்தும்வானத்துள்ளும்பரும் மண்ணுள்ளும்மண்ணின்
தானத்தும், எண்டிசையும்தவிராதுநின்றான்றன்னை, [கீழ்த்
கூனற்சங்கத்தடக்கையவனைக் குடமாடியைவானக்
கோனைக், கவிசொல்லவல்லேற் கினிமாறுண்டே. ௯

3060 உண்டுமுமிழ்ந்தும்கடந்துமிடந்தும் கிடந்தும்நின்றும்,
கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்தும் மணங்கூடியும்,
கண்டவாற்றால்தனக்கே யுலகெனநின்றான்றன்னை,
வண்டமிழ்நூற்கநோற்றே னடியார்க்கின்பமாரியே. ௧0

3061 *மாரிமாறாததண்ணம்மலை வேங்கடத்தண்ணலை,
வாரிமாறாதபைம்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்நகர்,
காரிமாறன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்திப்பத்தால்,
வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே. கக

வீற்றிருக்குமால்விண்ணில் மிக்கமயல்தன்னை,
ஆற்றாது தற்காத்தன் பெருமையானதெல்லாம்,—தோற்றவந்து
நன்று கலக்கப் போற்றி நன்குகந்து வீறுரைத்தான்,
சென்றதுயர்மாறன் தீர்ந்து. ௩௫

6. தீர்ப்பாரை

3062 *தீர்ப்பாரையாமினி யெங்ஙனம்நாடுதுமன்னைமீர்,
ஓர்ப்பாலிவ்வொண்ணுதலுற்ற நன்னோயிதுதேறினோம்,[ர்த்
போர்ப்பாகுதான்செய் தன்றைவரைவெல்வித்த,மாயப்போ
தேர்ப்பாகனார்க் கிவள்சிந்தைதுழாய்த்திசைக்கின்றதே. க

3063 திசைக்கின்றதேயிவள்நோ யிதுமிக்கபெருந்தெய்வம்,
இசைப்பின்றிநீரணங்காடு மிளந்தெய்வமன்றிது,
திசைப்பின்றியே சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க, நீர்
இசைக்கிற்றிராகில் நன்றேயில்பெறுமிதுகாண்மினே. உ

3064 இதுகாண்மினன்னைமீ ரிக்கட்டுவிச்சிசொற்கொண்டு, நீர்
எதுவானும்செய்தங்கோர்கள்ளுமிறைச்சியும்தூவேல்மின்,
மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பிரான்கழல்வாழ்த்தினால்,
அதுவேயிவளுற்றநோய்க்கு மருமருந்தாகுமே. ௩

3065 மருந்தாகுமென்றங்கோர் மாயவலவைசொற்கொண்டு, நீர்
கருஞ்சோறும்மற்றைச் செஞ்சோறும் களனிழைத்தென்பயன்,
ஒருங்காகவேயுலகேழும் விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட,
பெருந்தேவன்பேர்சொல்லகிற்கி லிவளைப்பெறுதிரே. ௪

3066 இவளைப்பெறும்பரி சிவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ,
குவளைத்தடங்கண்ணும் கோவைச்செவ்வாயும்பயந்தனள்,
கவளக்கடாக்களிறட்டபிரான் திருநாமத்தால்,
தவளப்பொடிக்கொண்டு நீரிட்டிடுமின்தணியுமே. ரு

3067 தணியும் பொழுதில்லை நீரணங்காடுதிரன்னைமீர்,
பிணியுமொழிகின்றதில்லை பெருகுமிதுவல்லால்,

மணியினணிநிறமாயன்தமரடி நீறுகொண்டு,
அணியமுயவில் மற்றில்லைகண்டீரிவ்வணங்குக்கே. ௬

3068 அணங்குக்கருமருந்தென் றங்கோராடும்கள்ளும்பராய்,
சுணங்கையெறிந்து நுந்தோள்குலேக்கப்படுமன்னைமீர்,
உணங்கல்கெடக்சழுதை யுதடாட்டம்கண்டென்பயன்,
வணங்கீர்கள்மாயப்பிரான் தமர்வேதம்வல்லாரையே. ௭

3069 வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான் திருப்
பாதம்பணிந்து, இவள்நோயிது தீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய்
ஏதம்பறைந்தல்லசெய்து கள்ளூடுகலாய்த்தூய்,
கீதமுழவிட்டு நீரணங்காடுதல்கீழ்மையே. ௮

3070 கீழ்மையினலங்கோர் கீழ்மகனிட்டமுழவின்கீழ்,
நாழ்மைபலசொல்லி நீரணங்காடும்பொய்காண்கிலேன்,
ஏழ்மைப்பிறக்கும்சேம மிந்நோய்க்குமீதேமருந்து,
ஊழ்மையில்கண்ணபிரான் கழல்வாழ்த்துமினுன்னித்தே.

3071 உன்னித்துமற்றொருதெய்வம்தொழா ளவனையல்லால்,
நும்மிச்சைசொல்லி நும்தோள்குலேக்கப்படுமன்னைமீர்,
மன்னப்படும்மறைவாணனை வண்துவராபதி
மன்னனை, ஏத்துமி னேத்துதலும்தொழுதாடுமே. ௧௦

3072 *தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனுக் காட்செய்துநோய்தீர்ந்த
வழுவாததொல்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன், சொல்
வழுவாதவாயிரத்துள் ளிவைபத்துவெறிகளும்,
தொழுதாடிப்பாடவல்லார் துக்கசீலமிலர்களே. ௧௧

தீர்ப்பாரிலாதமயல் தீரக்கலந்தமால்,
ஓர்ப்பாதுமின்றி யுடன்பிரிய,—நேர்க்க
அறிவழிந்தற்றுரு மறக்கலங்க, பேர்கேட்
டறிவுபெற்றான்மாறன்சீலம். ௩௬

7. சீலமில்லா

3073 *சீலமில்லாச்சிறியனேலும் செய்வினையோபெரிதால்,
ஞாலமுண்டாய்ஞானமூர்த்தி நாராயணாவென்றென்று,
காலந்தோறும்யானிருந்து கைதலைபூசலிட்டால்
கோலமேனிகாணவாராய் கூவியும்கொள்ளாயே. ௧

3074 கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளம் கோதிலதந்திடும், என்
வள்ளலேயோவையங்கொண்ட வாமனாவோவென்றென்று,
நள்ளிராவும்நண்பகலும் நானிருந்தோலமிட்டால்,
கள்ளமாயாவுன்னை யென்காணவந்தியாயே. உ

3075 ஈவிலாததீவினைகளெத்தனைசெய்தனன்கொல்,
தாவிவையம்கொண்டவெந்தாய் தாமோதராவென்றென்று,
கூவிக்கூவிநெஞ்சுருகிக் கண்பனிசோரநின்றால்,
பாவிநீயென்றொன்றுசொல்லாய் பாவியேன்காணவந்தே. ௩

3076 காணவந்தென்கண்முகப்பே தாமரைக்கண்பிறழ,
ஆணிசெம்பொன்மேனியெந்தாய் நின்றருளாயென்றென்று,
நாணமில்லாச்சிறுதகையேன் நானிங்கலற்றுவதென்,
பேணிவானோர்காணமாட்டாப் பீடுடையப்பனையே. ௪

3077 அப்பனேயடலாழியானே ஆழ்கடலைக்கடைந்த [லென்று,
துப்பனே, உன்தோள்கள்நான்கும் கண்டிடக்கூடுங்கொ
எப்பொழுதும்கண்ணநீர்கொண் டாவிதுவர்ந்துதுவர்ந்து,
இப்பொழுதேவந்திடாயென் றேழையேன்நோக்குவனே. ௫

3078 நோக்கிநோக்கியுன்னைக்காண்பான் யானெனதாவியுள்ளே,
நாக்குநீள்வன் ஞானமில்லை நாடோறுமென்னுடைய,
ஆக்கையுள்ளுமாவியுள்ளு மல்லபுறத்தினுள்ளும்,
நீக்கமின்றியெங்கும்நின்றாய் நின்னையறிந்தறிந்தே. ௬

3079 அறிந்தறிந்துதேறித்தேறி யானெனதாவியுள்ளே,
நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை நின்மலமாகவைத்து, [ன்
பிறந்தும்செத்தும்நின்றிடறும் பேதைமைதீர்ந்தொழிந்தே
நறுந்துழாயின்கண்ணியம்மா நானுன்னைக்கண்டுகொண்டே.

3080 கண்டுகொண்டென்கைகளார நின்திருப்பாதங்கள்மேல்,
எண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண் டேத்தியுகந்துகந்து,
தொண்டரோங்கள் பாடியாடச் சூழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே,
வண்டுழாயின்கண்ணிவேந்தே வந்திடகில்லாயே. ௮

3081 இடகிலேனொன்றட்டகில்லேன் ஐம்புலன்வெல்லகில்லேன்,
கடவனாகிக்காலந்தோறும் பூப்பறித்தேத்தகில்லேன்,
மடவன்நெஞ்சம்காதல்கூர வல்வினையேனயர்ப்பாய்,
தடவுகின்றேனெங்குக்காண்பன் சக்கரத்தண்ணலையே. ௯

3082 சக்கரத்தண்ணலேயென்று தாழ்ந்துகண்ணீர்ததும்ப,
பக்கம்நோக்கிநின்றலர்ந்தேன் பாவியேன்காண்கின்றிலேன்,
மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளக்கினை, என்
தக்கஞானக்கண்களாலே கண்டுதழுவுவனே. க௦

3083 *தழுவிநின்றகாதல்தன்னால் தாமரைக்கண்ணன்றன்னை,
குழுவுமாடத்தென்குருகூர் மாறன்சடகோபன், சொல்
வழுவிலாத வொண்டமிழ்க ளாயிரத்துளிப்பத்தும்,
தழுவப்பாடியாடவல்லார் வைகுந்தமேறுவரே. கக

சீலமிகுகண்ணன் றிருநாமத்தா லுணர்ந்து,
மேலவன்றன்மேனிகண்டு மேவுதற்குச்,—சால
வருந்தியிரவும்பகலு மாறுமறக்கூப்பிட்,
டிருந்தனனே தென்குருகூரேறு. ௩௭

8. ஏருளும்

3084 *ஏருளுமிறையோனும் திசைமுகனும்திருமகளும்,
கூருளும் தனியுடம்பன் குலங்குலமாவசுரர்களை,
நீருகும்படியாக நிருமித்துப்படைதொட்ட,
மாருளன்கவராத மணிமாமைகுறைவிலமே. க

3085 மணிமாமைகுறைவில்லா மலர்மாதருறைமார்வன்,
அணிமானத்தடவரைத்தோ ளடலாழித்தடக்கையன்,
பணிமானம்பிழையாமே யடியேனைப்பணிகொண்ட,
மணிமாயன்கவராத மட்நெஞ்சால்குறைவிலமே. உ

3086 மடநெஞ்சால்குறைவில்லா மகள்தாய்செய்தொருபேய்ச்சி,
விடநஞ்சமுலைசுவைத்த மிகுஞானச்சிறுகுழவி,
படநாகத்தணைக்கிடந்த பருவரைத்தோள்பரம்புருடன்,
நெடுமாயன்கவராத நிறைவினால்குறைவிலமே. ௩

3087 நிறைவினாற்குறைவில்லா நெடும்பணைத்தோள்மடப்பின்னை,
பொறையினால்முலையணைவான் பொருவிடையேழடர்த்து
உறையினார்துவருடுக்கை கடையாவின்கழிகோல்கை,[கந்த,
சறையினார்கவராத தளிர்நிறத்தால்குறைவிலமே. ௪

3088 தளிர்நிறத்தால்குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற,
கிளிமொழியாள்காரணமாக் கிளரரக்கன்நகரெரித்த,

களிமலர்த்துழாயலங்கல் கமழ்முடியன் கடல்ஞாலத்து,
அளிமிக்கான்கவராத அறிவினால்குறைவிலமே. ரு

3089 அறிவினால்குறைவில்லா அகல்ஞாலத்தவரறிய,
நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி,
குறியமாணுருவாகிக் கொடுங்கோளால்நிலங்கொண்ட,
கிறியம்மான்கவராத கிளரொளியால்குறைவிலமே. சு

3090 கிளரொளியால்குறைவில்லா அரியுருவாய்க்கிளர்ந்தெழுந்து,
கிளரொளியவிரணியன தகல்மார்பம்கிழித்துகந்த,
வளரொளியகனலாழி வலம்புரியன் மணிநீல,
வளரொளியான்கவராத வரிவளையால்குறைவிலமே. எ

3091 வரிவளையால்குறைவில்லாப் பெருமுழக்காலடங்காரை,
எரியழலம்புகவூதி யிருநிலமுன் துயர்தவிர்த்த,
தெரிவரியசிவன்பிரம னமரர்கோன்பணிந்தேத்தும்,
விரிபுகழான்கவராத மேகலையால்குறைவிலமே. அ

3092 மேகலையால்குறைவில்லா மெலிவுற்றவகலல்குல்,
போகமகள்புகழ்த்தந்தை விறல்வாணன்புயம்துணித்து,
நாகமிசைத்துயில்வான்போ லுலகெல்லாம்நன்கொடுங்க,
யோகணைவான்கவராத வுடம்பினால்குறைவிலமே. கூ

3093 உடம்பினால்குறைவில்லா வுயிர்பிரிந்தமலைத்துண்டம்,
கிடந்தனபோல்துணிபலவா வசுரர்குழாம்துணித்துகந்த,
தடம்புனலசடைமுடியன் தனியொருகூறமர்ந்துறையும்,
உடம்புடையான்கவராத வுயிரினால்குறைவிலமே. ௧௦

3094 *உயிரினால்குறைவில்லா வுலகேழ்தன்னுள்ளொடுக்கி,
தயிர்வெண்ணெயுண்டானைத் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்,
செயிரில்சொல்லிசைமாலை யாயிரத்துளிப்பத்தால்,
வயிரம்சேர்பிறப்பறுத்து வைகுந்தம்நண்ணுவரே. ௧௧

ஏறுதிருவுடைய வீசனுகப்புக்கு,
வேறுபடிலென்னுடைமை மிக்கவுயிர்,—தேறுங்கால்
என்றனக்கும்வேண்டா வெனுமாறன்றாளைநெஞ்சே,
நந்தமக்குப்பேறாக நண்ணு. ௩௮

9. நண்ணாதார்

3095 *நண்ணாதார்முறுவலிப்ப நல்லுற்றார்கரைந்தேங்க,
எண்ணாராத்துயர்விளைக்கு மிவையென்னவுலகியற்கை,
கண்ணாளாகடல்கடைந்தா யுனகழற்கேவரும்பரிசு,
தண்ணாவாதடியேனைப் பணிகண்டாய்சாமாறே. க

3096 சாமாறும்கெடுமாறும் தமருற்றார்தலைத்தலைப்பெய்து,
ஏமாறிக்கிடந்தலற்று மிவையென்னவுலகியற்கை,
ஆமாறொன்றறியேன்நா னரவணையாயம்மானே,
கூமாறேவிரைகண்டா யடியேனைக்குறிக்கொண்டே. உ

3097 கொண்டாட்டும்குலம்புனைவும் தமருற்றார்விழுநிதியும்,
வண்டார்பூங்குழலாளும் மனையொழியவுயிர்மாய்தல்,
கண்டாற்றேனுலகியற்கை கடல்வண்ணா அடியேனைப்,
பண்டேபோல்கருதாதுன் னடிக்கேகூய்ப்பணிகொள்ளே. ங

3098 கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம்நெருப்பாக,
கொள்ளென்றுதமமூடு மிவையென்வுலகியற்கை,
வள்ளலேமணிவண்ணா உனகழற்கேவரும்பரிசு,
வள்ளல்செய்தடியேனை யுனதருளால்வாங்காயே, ச

3099 வாங்குநீர்மலருலகில் நிற்பனவும்திரிவனவும்,
ஆங்குயிர்கள்பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால்தகர்ப்புண்ணும்,
ஈங்கிதன்மேல்வெந்நரக மிவையென்னவுலகியற்கை,
வாங்கெனைநீமணிவண்ணா அடியேனைமறுக்கேலே. ரு

3100 மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொன்றுண்பர்,
அறப்பொருளையறிந்தோரா ரிவையென்னவுலகியற்கை,
வெறித்துளவமுடியானே வினையேனையுனக்கடிமை
அறக்கொண்டாய், இனியென்னாரமுதே கூயருளாயே. சா

3101 ஆயேயிவ்வுலகத்து நிற்பனவும்திரிவனவும்,
நீயேமற்றொருபொருளு மின்றிநீநின்றமையால்,
நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிவையொழியக்,
கூயேகொள்ளடியேனைக் கொடுவுலகம்காட்டேலே. எ

3102 காட்டிநீகரந்துமிழும் நிலநீர்தீவிசும்புகால்,
ஈட்டிநீவைத்தமைத்த இமையோர்வாழ்தனிமுட்டைக்,

கோட்டையினில்கழித்தென்னையுன் கொழுஞ்சோதியுயரத்
கூட்டரியதிருவடிக்க ளெஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே. [து,
2103 கூட்டுதிநின்குரைகழல்களிமையோருந்தொழாவகைசெய்து,
ஆட்டுதிநீயரவணையா யடியேனுமஃதறிவன்,
வேட்கையெல்லாம்விடுத்தென்னையுன்திருவடியேசுமந்துழல,
கூட்டரியதிருவடிக்கள் கூட்டினைநான்கண்டேனே. கூ
3104 கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலும் ஐங்கருவி
கண்டவின்பம், தெரிவரிய வளவில்லாச்சிற்றின்பம்,
ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்பக்,
கண்டசதிர்கண்டொழிந்தே னடைந்தேனுன்திருவடியே. ௧௦
3105 *திருவடியைநாரணனைக் கேசவனைப்பரஞ்சுடரை,
திருவடிசேர்வதுகருதிச் செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன்,
திருவடிமேலுரைத்ததமி ழாயிரத்துளிப்பத்தும்,
திருவடியேயடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந்தொன்றுமினே. ௧௧

நண்ணாது மாலடியை நானிலத்தே வல்வினையால்
எண்ணாரத் துன்பமுறு மிவ்வுயிர்கள்,—தண்ணிமையைக்
கண்டிருக்க மாட்டாமற் கண்கலங்கு மாறனருள்,
உண்டுநமக் குற்றதுணை யொன்று. ௩௯

10. ஒன்றுந்தேவும்†

3106 *ஒன்றுந்தேவுமுலகுமுயிரும்மற்றும் யாதுமில்லா [தான்,
அன்று, நான்முகன்றன்னொடு தேவருலகோடுயிர்படைத்
குன்றம்போல்மணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள்,
நின்றஆதிப்பிரான்நிற்க மற்றைத்தெய்வம்நாடுதிரே. ௧
3107 நாடிநீர்வணங்கும்தெய்வமு மும்மையுமுன்படைத்தான்,
வீடில்சீர்ப்புகழாதிப்பிரா னவன்மேவியுறைகோயில்,
மாடமாளிகைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனைப்,
பாடியாடிப்பரவிச்செல்மின்கள் பல்லுலகீர்பரந்தே. ௨
3108 பரந்ததெய்வமும்பல்லுலகும்படைத்தன்றுடனேவிழுங்கிக்,
கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்தது கண்டும்தெளியகில்லீர்,
சிரங்களாலமரர்வணங்கும் திருக்குருகூரதனுள்,
பரன்திறமன்றிப்பல்லுலகீர் தெய்வம்மற்றில்லைபேசுமினே.

†இது கோயில் திருவாய்மொழி.

3109 பேசநின்றசிவனுக்கும் பிரமன்றனக்கும்பிறர்க்கும்
நாயகனவனே, கபாலநன்மோக்கத்துக்கண்டுகொள்மின்,
தேசமாமதிள்சூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனுள்,
ஈசன்பாலோரவம்பறைத லென்னாவதிலிங்கியர்க்கே. ௫

3110 *இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும்சாக்கியரும், [ன்
வலிந்துவாதுசெய்வீர்களும்மற்றுநுந்தெய்வமுமாகிநின்
மலிந்துசெங்நெல்கவரிவீசும் திருக்குருகூரதனுள், [னே.
பொலிந்துநின்றபிரான்கண்டீரொன்றும்பொய்யில்லைபோற்றுமி

3111 போற்றிமற்றோர்தெய்வம்பேணப்புறத்திட்டு.உம்மையின்னே
தேற்றிவைத்ததெல்லீரும்வீடுபெற்று லுலகில்லையென்றே,
சேற்றில்செங்நெல்கமலமோங்கு திருக்குருகூரதனுள்,
ஆற்றவல்லவன்மாயம்கண்டீ ரதறிந்தறிந்தோடுமினே. ௬

3112 ஓடியோடிப்பல்பிறப்பும்பிறந்து மற்றோர்தெய்வம்,
பாடியாடிப்பணிந்து பல்படிகால்வழியேறிக்கண்டீர்,
கூடிவானவரேத்தநின்ற திருக்குருகூரதனுள்,
ஆடுபுட்கொடியாதிமூர்த்திக் கடிமைபுகுவதுவே. ௭

3113 புக்கடிமையினால்தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை,
நக்கபிரானுமன் றுய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே,
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித் திருக்குருகூரதனுள்,
மிக்கஆதிப்பிரான்நிற்க மற்றைத்தெய்வம்விளம்புதிரே. ௮

3114 விளம்புமாறுசமயமு மவையாகியும்மற்றும்தன்பால்,
அளந்துகாண்டற்கரியனாகிய ஆதிப்பிரானமரும்,
வளங்கொள் தண்பணைசூழ்ந்தழகாயதிருக்குருகூரதனை,
உளங்கொள்ஞானத்துவைம்மினும்மையுய்யக்கொண்டுபோகுறிலே

3115 உறுவதாவதெத்தேவுமெவ்வுலகங்களும் மற்றும்தன்பால்,
மறுவில்மூர்த்தியோடொத் தித்தனையும்நின்றவண்ணம்நிற்கவே,
செறுவில்செங்நெல்கரும்பொடோங்குதிருக்குருகூரதனுள்
குறியமாணுருவாகிய நீள்குடக்கூத்தனுக்காட்செய்வதே.

3116 *ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன்வண்குருகூர்நகரான்
நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினன் மாறன்சடகோபன்,

வேட்கையால்சொன்னபாடலாயிரத்துளிப்பத்தும்வல்லார்,
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர் மற்றதுகையதுவே. கக

ஒன்றுமிலைத் தேவிவ் வுலகம் படைத்தமால்,
அன்றியென யாரு மறியவே,— நன்ருக
மூதலித்துப் பேசியருள் மொய்மகிழோன் தாள்தொழவே,
காதலிக்கு மென்னுடைய கை. ௪0

ஐந்தாம்பத்து

1. கையார்

3117 *கையார்சக்கரத்தென் கருமாணிக்கமேயென்றென்று,
பொய்யேகைம்மைசொல்லிப் புறமேபுறமேயாடி,
மெய்யேபெற்ருெழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்,
ஐயோகண்ணபிரான் அறையோ இனிப்போனலே. க

3118 போனய்மாமருதின்நடுவே யென்பொல்லாமணியே,
தேனேயின்னமுதே யென்றென்றேசில கூற்றுச்சொல்ல,
தானேயெம்பெருமா னவனென்னுகியொழிந்தான்,
வானேமாநிலமே மற்றுமுற்றுமென்னுள்ளனவே. உ

3119 உள்ளனமற்றுளவாய் புறமேசிலமாயஞ்சொல்லி, [கும்,
வள்ளல்மணிவண்ணனே யென்றென்றேயுன்னையும்வஞ்சிக்
கள்ளமனம்தவிர்ந்தேயுன்னைக் கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேன்,
வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாயினியுன்னைவிட்டென்கொள்வனே

3120 என்கொள்வனுன்னைவிட்டென்னும்வாசகங்கள்சொல்லியும்,
வன்கள்வனேன்மனத்தைவலித்துக் கண்ணநீர்கரந்து,
நின்கணெருங்கவைத்தே யெனதாவியைநீக்ககில்லேன்,
என்கண்மலினமறுத் தென்னைக்கூவியருளாய்கண்ணனே.

3121 கண்ணபிரானைவிண்ணோர் கருமாணிக்கத்தையமுதை,
நண்ணியும்நண்ணகில்லேன் நடுவேயோருடம்பிலிட்டு,
திண்ணமழுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினைவன்கயிற்ருல்,
புண்ணைமறையவரிந் தென்னைப்போரவைத்தாய்புறமே. ரு

3122 புறமறக்கட்டிக்கொண்டிருவல்வினையார்குமைக்கும், [தேன்,
முறைமுறையாக்கைபுகலொழியக் கண்டுகொண்டொழிந்

திறமுடைநால்தடந்தோள்செய்யவாய்செய்யதாமரைக்கண்,
அறமுயலாழியங்கைக் கருமேனியம்மான்றன்னையே. ௬

3123 அம்மானாழிப்பிரா னவனெவ்விடத்தான்யானார்,
எம்மாபாவியர்க்கும் விதிவாய்க்கின்றுவாய்க்கும்கண்டீர்,
கைம்மாதுன்பொழித்தாயென்று கைதலைபூசலிட்டே,
மெய்ம்மாலாயொழிந்தே னெம்பிரானுமேலானே. ௭

3124 மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும்மேவித்தொழும்,
மாலார்வந்தினநா ளடியேன்மனத்தேமன்னினார்,
சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும்,
மேலாத்தாய்தந்தையு மவரேயினியாவாரே. ௮

3125 ஆவாரார்துணையென் றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும்
நாவாய்போல், பிறவிக்கடலுள்நின்று நான்துளங்க,
தேவார்கோலத்தொடும் திருச்சக்கரம்சங்கினொடும்,
ஆவாவென்றருள்செய் தடியேனொடுமானானே. ௯

3126 ஆனானுடையானென் றஃதேகொண்டுகந்துவந்து,
தானேயின்னருள்செய் தென்னைமுற்றவும்தானானான்,
மீனாயாமையுமாய் நரசிங்கமுமாய்க்குறளாய்,
கானாரேனமுமாய்க் கற்கியாமின்னம்கார்வண்ணனே. ௧௦

3127 *கார்வண்ணன்கண்ணபிரான்கமலத்தடங்கண்ணன்றன்னை,
ஏர்வளவொண்கழனிக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,
சீர்வண்ணவொண்டமிழ்க ளிவையாயிரத்துளிப்பத்தும்,
ஆர்வணத்தாலுரைப்பா ரடிக்கீழ்புகுவார்பொலிந்தே.

கையாரும் சக்கரத்தோன் காதலின்றிக் கேயிருக்கப்,
பொய்யாகப் பேசும் புறனுரைக்கு,—மெய்யான
பேற்றை யுபகரித்த பேரருளின் றன்மைதனைப்,
போற்றினனே மாறன் பொலிந்து. ௨௧

2. பொலிக

3128 *பொலிகபொலிகபொலிக போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம்,
நலியும்நரகமும்நைந்த நமனுக்கிங்கியாதொன்றுமில்லை,
கலியும்கெடும்கண்டுகொள்மின்கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்
மலியப்புகுந்திசைபாடியாடியுழிதரக்கண்டோம். [மேல்,

3129 கண்டோம்கண்டோம்கண்டோம்கண்ணுக்கினியனகண்டோம்,
தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர்தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்
வண்டார்தண்ணந்துழாயான் மாதவன்பூதங்கள்மண்மேல்,
பண்டான்பாடிநின்றாடிப் பரந்துதிரிகின்றனவே. ௨

3130 திரியுங்கலியுகம்நீங்கித் தேவர்கள்தாமும்புகுந்து,
பெரியகிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம்பெருக, [மேல்,
கரியமுகில்வண்ணனெம்மான்கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்
இரியப்புகுந்திசைபாடியெங்குமிடங்கொண்டனவே. ௩

3131 இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாமெடுத்துக்களைவனபோலே,
தடங்கடல்பள்ளிப்பெருமான் றன்னுடைப்பூதங்களேயாய்,
கிடந்துமிருந்துமெழுந்தும் கீதம்பலபலபாடி,
நடந்தும்பறந்தும்குனித்தும் நாடகம்செய்கின்றனவே. ௪

3132 செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றேயொக்கின்றதிவ்வுலகத்
வைகுந்தன்பூதங்களேயாய்மாயத்தினாலெங்குமன்னி,[து,
ஐயமொன்றில்லை யரக்கரசுரர்பிறந்தீருள்ளீரேல்,
உய்யும்வகையில்லைதொண்டீரூழிபெயர்த்திடுங்கொன்றே. ௫

3133 கொன்றுயிருண்ணும்விசாதி பகைபசிதீயனவெல்லாம்,
நின்றிவ்வுலகில்கடிவான் நேமிப்பிரான்தமர்போந்தார்,
நன்றிசைபாடியுந்துள்ளியாடியும் ஞாலம்பரந்தார், [தியே.
சென்றுதொழுதுய்ம்மின்தொண்டீர்சிந்தையைச்செந்நிறுத்

3134 நிறுத்திநும்முள்ளத்துக்கொள்ளுந்தெய்வங்களும்மையுய்யக்கொள்,
மறுத்துமவனோடேகண்டீர்மார்க்கண்டேயனுங்கரியே,[ல்லை,
கறுத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லால்தெய்வமி
இறுப்பதெல்லாமவன்மூர்த்தி யாயவர்க்கேயிறுமினே. ௭

3135 இறுக்குமிறையிறுத்துண்ண வெவ்வுலகுக்கும்தன்மூர்த்தி,
நிறுத்தினான்தெய்வங்களாக வத்தெய்வநாயகன்றானே,
மறுத்திருமார்வனவன்றன் பூதங்கள்கீதங்கள்பாடி,
வெறுப்பின்றிஞாலத்துமிக்கார் மேவித்தொழுதுய்ம்மினீரே.

3136 மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கை,
நாவிற்கொண்டச்சுதன்றன்னை ஞானவிதிபிழையாமே,
பூவில்புகையும்விளக்கும் சாந்தமும்நீரும்மலிந்து,
மேவித்தொழுமடியாரும் பகவரும்மிக்கதுலகே. ௯

3137 மிக்கவுலகுகள்தோறும் மேவிக்கண்ணன் திருமூர்த்தி,
நக்கபிரானோ டயனுமிந்திரனும்முதலாக,
தொக்கமரர்குழாங்க ளெங்கும்பரந்தனதொண்டீர்,
ஒக்கத்தொழுகிற்றிராகில் கலியுகமொன்றுமில்லையே. ௧0

3138 *கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்கருள்செய்யும்,
மலியும்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான்கண்ணன்றன்னை,
கலிவயல்தென்னன்குருகூர்க் காரிமாறன்சடகோபன்,
ஒலிபுகழாயிரத்திப்பத்து உள்ளத்தைமாசறுக்குமே. ௧௧

பொலிக பொலிகவென்று பூமகள்கோன் றொண்டர்,
மலிவுதனைக் கண்டுகந்து வாழ்த்தி—உலகில்
திருந்தாதார் தம்மைத் திருத்திமா றன்சொல்,
மருந்தாகப் போகுமன மாசு. ௬௨

3. மாசறுசோதி

3139 *மாசறுசோதி யென்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தை,
ஆசறுசீலனை யாதிமூர்த்தியைநாடியே,
பாசறவெய்தி யறிவிழந்தெனைநாளையம்,
ஏசறுமூரவர்கவ்வை தோழீயென்செய்யுமே. ௧

3140 என்செய்யுமூரவர்கவ்வைதோழீ யினிநம்மை,
என்செய்யதாமரைக்கண்ண னென்னைநிறைகொண்டான்,
முன்செய்யமாமையிழந்து மேனிமெலிவெய்தி,
என்செய்யவாயும்கருங்கண்ணும் பயப்பூர்ந்தவே. ௨

3141 ஊர்ந்தசகட முதைத்தபாதத்தன், பேய்முலை
சார்ந்துசுவைத்தசெவ்வாய னென்னைநிறைகொண்டான்,
பேர்ந்துமபெயர்ந்து மவனோடன்றியோர்சொல்லிலேன்,
தீர்ந்தவென்தோழீ யென்செய்யுமூரவர்கவ்வையே. ௩

3142 ஊரவர்கவ்வையெருவிட் டன்னைசொல்நீர் மடுத்து,
ஈரநெல்வித்திமுளைத்த நெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுள்,
பேரமர்காதல் கடல்புரையவிளைவித்த,
காரமர்மேனி நங்கண்ணன் தோழிகடியனே. ௪

3143 கடியன்கொடியன்நெடியமா லுலகங்கொண்ட
அடியன், அறிவருமேனிமாயத்தன், ஆகிலும்

கொடியவென்னெஞ்ச மவனென்றேகிடக்குமெல்லே,
துடிகொளிடைமடத்தோழீ அன்னையென்செய்யுமே. ரு

3144 அன்னையென்செய்யிலெ னூரென்சொல்லிலென்தோழிமீர்,
என்னையினியுமக்காசையில்லை யகப்பட்டேன்,
முன்னையமரர்முதல்வன் வண்துவராபதி
மன்னன், மணிவண்ணன் வாசுதேவன்வலையுளே. சு

3145 வலையுளகப்படுத்தென்னை நன்னெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு,
அலைகடல்பள்ளி யம்மானை யாழிப்பிரான்றன்னை,
கலைகொளகலல்குல்தோழீ நம்கண்களால்கண்டு,
தலையில்வணங்கவுமாங்கொலோ தையலார்முன்பே. எ

3146 பேய்முலையுண்டுசகடம்பாய்ந்து மருதிடைப்
போய்முதல்சாய்த்து, புள்வாய்பிளந்துகளிறட்ட,
தூமுறுவல்தொண்டைவாய்ப்பிரானை யெந்நாள்கொலோ,
யாமுறுகின்றதுதோழீ அன்னையர்நாணவே. அ

3147 நாணுநிறையும்கவர்ந்தென்னை நன்னெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு,
சேணுயர்வானத்திருக்கும் தேவபிரான்றன்னை,
ஆணையென்தோழீ யுலகுதோறலர்தூற்றி, ஆம்
கோணைகள்செய்து குதிரியாய்மடலூர்துமே. கூ

3148 யாமடலூர்ந்து மெம்மாழியங்கைப்பிரானுடை,
தூமடல்தண்ணந்துழாய் மலர்கொண்டுசூடுவோம்,
யாமடமின்றித் தெருவுதோறயல்தையலார்,
நாமடங்காப்பழிதூற்றி நாடுமிரைக்கவே. க0

3149 *இரைக்கும்கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரான்றன்னை,
விரைக்கொள்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,
நிறைக்கொளந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும்,
உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகும்தம்மூரெல்லாம். கக

மாசறு சோதிகண்ணன் வந்துகல வாமையால்,
ஆசை மிகுந்துபழிக் கஞ்சாமல்,—ஏசறவே
மண்ணில் மடலூர மாற னொருமித்தான்,
உண்ணடுங்கத் தான்பிறந்த வூர். சாங.

4. ஊரெல்லாம்

3150 *ஊரெல்லாம்துஞ்சி யுலகெல்லாம்நள்ளிருளாய்,
நீரெல்லாம்தேறியோர் நீளிரவாய்நீண்டதால்,
பாரெல்லாமுண்ட நம்பாம்பணையான்வாரானால்,
ஆரெல்லே வல்வினையே னாவிகாப்பாரினியே. க

3151 ஆவிகாப்பாரினியா ராழ்கடல்மண்விண்மூடி,
மாவிகாரமாயோர் வல்லிரவாய்நீண்டதால்,
காவிசேர்வண்ணனென் கண்ணனும்வாரானால்,
பாவியேன்நெஞ்சமே நீயும்பாங்கல்லையே. உ

3152 நீயும்பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமேநீளிரவும்,
ஓயும்பொழுதின்றி யூழியாய்நீண்டதால்,
காயும்கடுஞ்சிலையென் காகுத்தன்வாரானால்,
மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன்பெண்பிறந்தே. ந

3153 பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயர்காண்கிலேனென்று,
ஒண்சுடரோன் வாராதொளித்தான், இம்மண்ணளந்த
கண்பெரியசெவ்வா யெங்காரேறுவாரானால்,
எண்பெரியசிந்தைநோய் தீர்ப்பாராரென்னையே. ச

3154 ஆரென்னையாராய்வா ரன்னையரும்தோழியரும்,
நீரென்னேயென்னாதே நீளிரவும்துஞ்சுவரால்
காரன்னமேனி நங்கண்ணனும்வாரானால்,
பேரென்னைமாயாதால் வல்வினையேன்பின்நின்றே. ரு

3155 பின்நின்றகாதல்நோய் நெஞ்சம்பெரிதடுமால்,
முன்நின்றிராவூழி கண்புதையமூடிற்றால்,
மன்னின்றசக்கரத்தெம் மாயவனும்வாரானால்,
இந்நின்றநீளாவி காப்பாரரிவ்விடத்தே. சா

3156 காப்பாராரிவ்விடத்துக் கங்கிருளின் நுண் துளியாய்,
சேட்பாலதூழியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய்,
தூப்பாலவெண்சங்கு சக்கரத்தன்தோன்றானால்,
தீப்பாலவல்வினையேன் தெய்வங்காளென்செய்கேனோ. எ

3157 தெய்வங்காளென்செய்கே னோரிரவேழூழியாய்,
மெய்வந்துநின் றெனதாவிமெலிவிக்கும்,

கைவந்தசக்கரத்தென் கண்ணனும்வாரானல்,
தைவந்ததண்டென்றல் வெஞ்சுடரில்தானடுமே. அ

3158 வெஞ்சுடரில்தானடுமால் வீங்கிருளின் நுண்டுளியாய்,
அஞ்சுடரவெய்யோனணிநெடுந்தேர்தோன்றாதால்,
செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் செல்வனும்வாரானல்,
நெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரினியார் நின்றுருகுகின்றேனே. கூ

3159 நின்றுருகுகின்றேனே போலநெடுவானம்,
சென்றுருகி நுண்டுளியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய்,
அன்றொருகால்வைய மளந்தபிரான்வாரானென்று,
ஒன்றொருகால்சொல்லா துலகோஉறங்குமே. க0

3160 *உறங்குவான்போல்யோகு செய்தபெருமானை,
சிறந்தபொழில்சூழ்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்,
நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதி யாயிரத்துளிப்பத்தால்,
இறந்துபோய்வைகுந்தம் சேராவாறெங்ஙனேயோ. கக

ஊர நினைந்தமட லூரவுமொண் ணுதபடி,
கூரிருள்சேர் கங்குலுடன் கூடிநின்று,—போமல்
தீதுசெய் மாறன் திருவுளத்திற் சென்றதுயர்,
ஓதுவதிங் கெங்ஙனே யோ. சச

5. எங்ஙனேயோ

3161 *எங்ஙனேயோவன்னைமீர்கா ளென்னைமுனிவதுநீர்,
நங்கள்கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்,
சங்கினேடும்நேமியோடும் தாமரைக்கண்களோடும்,
செங்கனிவாயொன்றினேடும் செல்கின்றதென்நெஞ்சமே.

3162 என்நெஞ்சினல்நோக்கிக்காணீ ரென்னைமுனியாதே,
தென்னன்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
மின்னுநூலும்குண்டலமும் மார்வில்திருமறுவும்,
மன்னுபூணும்நான்குதோளும் வந்தெங்கும்நின்றிடுமே. உ

3163 நின்றிடும்திசைக்கும் நையுமென் றன்னையரும்முனிதிர்,
குன்றமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்,
வென்றிவில்லும்தண்டும்வாளும் சக்கரமும்சங்கமும்,
நின்றுதோன்றிக்கண்ணுள்நீங்கா நெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே.

3164 நீங்கநில்லாக்கண்ணநீர்களென் றன்னையரும்முனிதிர்,
தேன்கொள்சோலைத்திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்ட
பூந்தண்மாலைத்தண்டுழாயும் பொன்முடியும்வடிவும், [பின்,
பாங்குதோன்றும்பட்டும்நாணும்பாவியேன்பக்கத்தவே. ௪

3165 பக்கம்நோக்கிநிற்கும்நையுமென் றன்னையரும்முனிதிர்,
தக்ககீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்,
தொக்கசோதித்தொண்டைவாயும் நீண்டபுருவங்களும்,
தக்கதாமரைக்கண்ணும் பாவியேனுயிரின்மேலனவே. ௫

3166 மேலும்வன்பழிநங்குடிக்கிவளென் றன்னைகாணக்கொடாள்,
சோலைசூழ்தண் திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்,
கோலநீள்கொடிமூக்கும் தாமரைக்கண்ணும்கனிவாயும்,
நீலமேனியும்நான்குதோளுமென்னெஞ்சம்நிறைந்தனவே.

3167 நிறைந்தவன்பழிநங்குடிக்கிவளென் றன்னைகாணக்கொடாள்
சிறந்தகீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின், [ம்
நிறைந்தசோதிவெள்ளஞ்சூழ்ந்தநீண்ட பொன்மேனியொடு
நிறைந்தென்னுள்ளேநின்றொழிந்தான்நேமியங்கையுளதே.

3168 கையுள்நன்முகம்வைக்கும்நையுமென் றன்னையரும்முனிதிர்,
மைகொள்மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்,
செய்யதாமரைக்கண்ணுமல்குலும் சிற்றிடையும்வடிவும்,
மொய்யநீள்குழல்தாழ்ந்ததோள்களும் பாவியேன்முன்னிற்குமே.

3169 முன்னின்றாயென்று தோழிமார்களுமன்னையரும்முனிதிர்,
மன்னுமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்,
சென்னிநீண்முடியாதியாய வுலப்பிலணிகலத்தன்,
கன்னல்பாலமுதாகிவந் தென்னெஞ்சம்கழியானே. ௯

3170 கழியமிக்கதோர்காதலளிவளென் றன்னைகாணக்கொடாள்,
வழுவில்கீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்,
குழுமித்தேவர்குழாங்கள் கைதொழச்சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே,
எழுவதோருருவென்னெஞ்சுள்ளெழு மார்க்குமறிவரிதே.

3171 *அறிவரியபிரானை யாழியங்கையனையேயலற்றி,
நறியநன்மலர்நாடிநன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,

குறிகொளாயிரத்துள்ளிவைபத்தும் திருக்குறுங்குடியதன்மேல்,
அறியக்கற்றுவல்லார்வைட்டணவராழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே.

எங்ஙனே நீர்முனிவ தென்னையினி நம்பியழகு,
இங்ஙனே தோன்றுகின்ற தென்முனென,—அங்ஙன்
உருவெளிப் பாடா வுரைத்ததமிழ் மாறன்,
கருதுமவர்க் கின்பக் கடல். ௩௰

6. கடல்

3172 *கடல்ஞாலம்செய்தேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலமாவேனும்யானேயென்னும்,
கடல்ஞாலம்கொண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலம்கீண்டேனும்யானேயென்னும்,
கடல்ஞாலமுண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ,
கடல்ஞாலத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
கடல்ஞாலத்தென்மகள்கற்கின்றவே. க

3173 கற்கும்கல்விக்கெல்லையிலனேயென்னும்
கற்கும்கல்வியாவேனும்யானேயென்னும்,
கற்கும்கல்விசெய்வேனும்யானேயென்னும்
கற்கும்கல்விதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும்,
கற்கும்கல்விசாரமும்யானேயென்னும்
கற்கும்கல்விநாதன்வந்தேறக்கொலோ,
கற்கும்கல்வியீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
ற்கும்கல்வியென்மகள்காண்கின்றவே. உ

3174 காண்கின்றநிலமெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றவிசும்பெல்லாம்யானேயென்னும்,
காண்கின்றவெந்தீயெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றஇக்காற்றெல்லாம்யானேயென்னும்,
காண்கின்றகடலெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றகடல்வண்ணனேறக்கொலோ,
காண்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
காண்கின்றவென்காரிகைசெய்கின்றவே. ௩

3175 செய்கின்றகிதியெல்லாம்யானேயென்னும்
செய்வானின்றன கரும்யானேயென்னும்,
செய்துமுன்னிறந்தவும்யானேயென்னும்
செய்கைப்பயனுண்பேனும்யானேயென்னும்,
செய்வார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
செய்யக்கமலக்கண்ணனேறக்கொலோ,
செய்யவுலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
செய்யகனிவாயிளமான்திறத்தே. ௪

3176 திறம்பாமல்மண்காக்கின்றேன்யானேயென்னும்
திறம்பாமல்மலையெடுத்தேனேயென்னும்,
திறம்பாமலசுரரைக்கொன்றேனேயென்னும்
திறங்காட்டியன்றைவரைக்காத்தேனேயென்னும்,
திறம்பாமல்கடல்கடைந்தேனேயென்னும்
திறம்பாதகடல்வண்ணனேறக்கொலோ,
திறம்பாதவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
திறம்பாதென்திருமகளெய்தினவே. ௫

3177 இனவேய்மலையேந்தினேன்யானேயென்னும்
இனவேறுகள்செற்றேனும்யானேயென்னும்,
இனவான்கன்றுமேய்த்தேனும்யானேயென்னும்
இனவாநிரைகாத்தேனும்யானேயென்னும்,
இனவாயர்தலைவனும்யானேயென்னும்
இனத்தேவர்தலைவன்வந்தேறக்கொலோ,
இனவேற்கண்நல்வீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
இனவேற்கண்ணியென்மகளுற்றனவே. ௬

3178 உற்றார்களெனக்கில்லையாருமென்னும்,
உற்றார்களெனக்கிங்கெல்லாருமென்னும்,
உற்றார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
உற்றார்களை அழிப்பேனும்யானேயென்னும்,
உற்றார்களுக்குற்றேனும்யானேயென்னும்
உற்றாரிலிமாயன்வந்தேறக்கொலோ,
உற்றீர்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகேன்யான்
உற்றென்னுடைப்பேதையுரைக்கின்றவே. ௭

3179 உரைக்கின்றமுக்கட்பிரான்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றதிசைமுகன்யானேயென்னும்,
உரைக்கின்றவமரரும்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றவமரர்கோன்யானேயென்னும்,
உரைக்கின்றமுனிவரும்யானேயென்னும்,
உரைக்கின்றமுகில்வண்ணனேறக்கொலோ,
உரைக்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
உரைக்கின்றவென்கோமளவொண்கொடிக்கே. அ

3180 கொடியவினையாதுமிலனேயென்னும்
கொடியவினையாவேனும்யானேயென்னும்,
கொடியவினைசெய்வேனும்யானேயென்னும்,
கொடியவினைதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும்,
கொடியானிலங்கைசெற்றேனேயென்னும்
கொடியபுள்ளுடையவனேறக்கொலோ,
கொடியவுலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
கொடியேன்கொடியென்மகள்கோலங்களே. கூ

3181 கோலங்கொள் சுவர்க்கமும்யானேயென்னும்
கோலமில்நரகமும்யானேயென்னும்,
கோலம்திகழ்மோக்கமும்யானேயென்னும்
கோலங்கொளுயிர்களும்யானேயெனும்,
கோலங்கொள் தனிமுதல்யானேயென்னும்,
கோலங்கொள்முகில்வண்ணனேறக்கொலோ,
கோலங்கொளுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
கோலந்திகழ்கோதையென்கூந்தலுக்கே. க0

3182 *கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்மண்மடந்தைக்கும்
குலவாயர்கொழுந்துக்கும்கேள்வன்றன்னை,
வாய்ந்தவழுதிவளநாடன்மன்னு
குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்செய்து,
ஆய்ந்ததமிழ்மாலையாயிரத்துள்
ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார், உலகில்
ஏந்துபெருஞ்செல்வத்தராய்த்திருமால்
அடியார்களைப்பூசிக்கநோற்றார்களே. கக

கடல்ஞாலத் தீசனைமுன் காணாமல் நொந்தே,
உடனாவ னுகரிக்க லுற்றுத்,—திடமாக
வாய்ந்தவனாய்த் தான்பேசும் மாற னுரையதனை,
ஆய்ந்துரைப்பா ராட்செய்ய நோற்றார். ௬௬

7. நோற்றநோன்பு

3183 *நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேனாகிலுமினியுன்னை
ஆற்றகின்றிலே னரவிணையம்மானே, [விட்டு,ஒன்றும்
சேற்றுத்தாமரைசெந்நெலூடுமலர்சிரீவரமங்கலநகர்,
வீற்றிருந்தவெந்தா யுனக்குமிகையல்லேனங்கே. க

3184 அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேனுன்னைக்காணும்வாவில்
எங்குற்றேனுமல்லேனிலங்கைசெற்றவம்மானே, [வீழ்ந்து,நான்
திங்கள்சேர்மணிமாடநீடு சிரீ வரமங்கலநகருறை,
சங்குசக்கரத்தாய் தமியேனுக்கருளாயே. உ

3185 கருளப்புட்கொடிசக்கரப்படை வானநாடஎங்கார்முகில்வண்ணா,
பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கியடிமைகொண்டாய்,
தெருள்கொள்நான்மறைவல்லவர்பலர்வாழ்சிரீ வரமங்கலநகர்க்கு,
அருள்செய்தங்கிருந்தாயறியேனொருகைம்மாறே. ௩

3186 மாறுசேர்படைநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காயன்றுமாயப்
நீறுசெய்தவெந்தாய்நிலங்கீண்டவம்மானே, [போர்பண்ணி,
தேறுஞானத்தர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர்,
ஏறிவீற்றிருந்தாயுன்னை யெங்கெய்தக்கூவுவனே. ௪

3187 எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கு எவ்வதெவ்வத்துளாயுமாய்
கைதவங்கள்செய்யும் கருமேனியம்மானே, [நின்று,
செய்தவேள்வியர்வையத்தேவராறாச் சிரீவரமங்கலநகர்,
கைதொழவிருந்தா யதுநானும்கண்டேனே. ௫

3188 *ஏனமாய்நிலங்கீண்டவென்னப்பனே கண்ணா என்றுமென்
வானநாயகனே மணிமாணிக்கச்சுடரே, [னையாளுடை,
தேனமாம்பொழில்தண்சிரீவரமங்கலத்தவர்கைதொழவுறை,
வானமாமலையே யடியேன் தொழவந்தருளே. ௬

3189 வந்தருளியென்னெஞ்சிடங்கொண்ட வானவர்கொழுந்தே,உலகுக்
முந்தைத்தாய்தந்தையே முழுவேழுலகுமுண்டாய், [கோர்

செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியறாச்சிரீ வரமங்கலநகர்,
அந்தமில்புகழா யடியேனையகற்றேலே. எ

3190 அகற்றநீவைத்தமாயவல்லைம்புலன்களாமவைநன்கறிந்தனன்,
அகற்றியென்னையும்நீ அரும்சேற்றில்வீழ்த்திகண்டாய்,
பகற்கதிர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கைவாணனே, என்றும்
புகற்கரியவெந்தாய் புள்ளின்வாய்பிளந்தானே. அ

3191 புள்ளின்வாய்பிளந்தாய்மருதிடைபோயினை யெருதேழ
கள்ளமாயவனே கருமாணிக்கச்சுடரே, [டர்த்த, என்
தெள்ளியார்திருநான்மறைகள்வல்லார் மலிதண்சிரீவரமங்
உள்ளிருந்தவெந்தா யருளாயுய்யுமாறெனக்கே. [கை,

3192 ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய், உனக்
மாறுநானொன்றிலே னெனதாவியுமுனதே, [கோர்கைம்
சேறுகொள்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் மலிதண்சிரீவரம
நாறுபூந்தண் துழாய்முடியாய் தெய்வநாயகனே [ங்கை

3193 *தெய்வநாயகன்நாரணன் திரிவிக்கிரமனடியிணைமிசை,
கொய்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்,
செய்தவாயிரத்துள்ளிவை தண்சிரீ வரமங்கைமேயபத்துடன்,
வைகல்பாடவல்லார் வானோர்க்காராவமுதே. கக

நோற்றநோன் பாதியிலே னுன்றனைவிட்டாற்றகில்லேன்,
பேற்றுக் குபாயமுன்றன் பேரருளே—சாற்றுகின்றேன்,
இங்கென் னிலையெனனு மெழில்மாறன்சொல் வல்லார்,
அங்கமரர்க் காரா வமுது. சஎ

8. ஆராவமுதே†

3194 *ஆராவமுதேயடியேனுடலம் நின்பாலன்பாயே,
நீராயலைந்துகரையவுருக்குகின்றநெடுமாலே,
சீரார்செந்நெல்கவரிவீசும் செழுநீர்த்திருக்குடந்தை,
ஏரார்கோலம்திகழக்கிடந்தாய் கண்டேனெம்மானே. க

3195 எம்மானேயென்வெள்ளைமூர்த்தியென்னையாள்வானே,
எம்மாவுருவும்வேண்டுமாற்றா லாவாயெழிலேறே,

---

†இது கோயில் திருவாய்மொழி.

செம்மாகமலம்செழுநீர்மிசைக்கண்மலரும்திருக்குடந்தை,
அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானேயென்நான்செய்கேனே. ௨

3196 என்நான்செய்கேன்யாரேகளைகணென்னையென்செய்கின்றாய்,
உன்னாலல்லால்யாவராலு மொன்றுங்குறைவேண்டேன்,
கன்னார்மதிள்சூழ்குடந்தைக்கிடந்தா யடியேனருவாணாள்,
சென்னாளெந்நாளந்நாளுனதாள்பிடித்தேசெலக்காணே. ௩

3197 செலக்காண்கிற்பார்காணுமளவும்செல்லும்கீர்த்தியாய்,
உலப்பிலானே யெல்லாவுலகுமுடையவொருமூர்த்தி,[நான்
நலத்தால்மிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தா யுன்னைக்காண்பான்
அலப்பாய்,ஆகாசத்தைநோக்கி யழுவன்தொழுவனே. ௪

3198 அழுவன்தொழுவனாடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்,
தழுவல்வினையால்பக்கம்நோக்கி நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன்,
செழுவொண்பழனக்குடந்தைகிடந்தாய்செந்தாமரைக்கண்
தொழுவனேனையுனதாள்சேரும்வகையேசூழ்கண்டாய்.[ணா, ௫

3199 சூழ்கண்டாயென்தொல்லைவினையையறுத்துன்னடிசேரும்
ஊழ்கண்டிருந்தே, தூராக்குழிதூர்த்தெனைநாளகன்றிருப்பன்,
வாழ்தொல்புகழார்குடந்தைக்கிடந்தாய்வானோர்கோமானே,
யாழினிசையேயமுதேயறிவின் பயனேயரியேறே. ௬

3200 அரியேறேயென்னம்பொற்சுடரே செங்கட்கருமுகிலே,
எரியேபவளக்குன்றே நாற்றோளெந்தாயுனதருளே,
பிரியாவடிமையென்னைக்கொண்டாய்குடந்தைத்திருமாலே,
தரியேனினியுன்சரணந்தந்தென்சன்மங்களையாயே. ௭

3201 *களைவாய்துன்பம்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்,
வளைவாய்நேமிப்படையாய் குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா,
தளராவுடலமென்னதாவி சரிந்துபோம்போது,
இளையாதுனதாளொருங்கப்பிடித்துப் போதவிசைநீயே. ௮

3202 இசைவித்தென்னையுன்தாளிணைக்கீ ழிருத்துமம்மானே,
அசைவிலமரர்தலைவர்தலைவா ஆதிப்பெருமூர்த்தி,
திசைவில்வீசும்செழுமாமணிகள் சேரும்திருக்குடந்தை,
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய் காணவாராயே. ௯

3203 வாராவருவாய்வருமென்மாயா மாயாமூர்த்தியாய்,
ஆராவமுதாயடியேனுவி யகமேதித்திப்பாய்,
தீராவினைகள்தீரவென்னையாண்டாய் திருக்குடந்தை
ஊரா, உனக்காட்பட்டு மடியேனின்னமுழல்வேனோ. ௧0

3204 *உழலையென்பின்பேய்ச்சிமுலையூ டவளையுயிருண்டான்,
கழல்களவையேசரணுக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன்,
குழலில்மலியச்சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும்,
மழலைதீரவல்லார்காமர் மானேய்நோக்கியர்க்கே. ௧௧

ஆரா வமுதாழ்வா ராதரித்த பேறுகளைத்
தாராமையாலே தளர்ந்துமிகத்,—தீராத
ஆசையுட னற்றாமை பேசி யலமந்தான்,
மாசறுசீர் மாறனெம் மான். ௪அ

9. மானேய்நோக்கு

3205 *மானேய்நோக்குநல்லீர் வைகலும்வினையேன்மெலிய,
வானார்வண்கமுகும் மதுமல்லிகைகமழும்,
தேனார்சோலைகள்சூழ் திருவல்லவாழுறையும்
கோனாரை, அடியேனடிகூடுவதென்றுகொலோ. ௧

3206 என்றுகொல்தோழிமீர்காளெம்மைநீர்நலிந்தென்செய்தீரோ
பொன்திகழ்புன்னைமகிழ் புதுமாதவிமீதணவி,
தென்றல்மணங்கமழும் திருவல்லவாழ்நகருள்
நின்றபிரான், அடிநீறடியோங்கொண்டு சூடுவதே. ௨

3207 சூடுமலர்க்குழலீர் துயராட்டியேனைமெலிய,
பாடுநல்வேதவொலி பரவைத்திரைபோல்முழங்க,
மாடுயர்ந்தோமப்புகைகமழும் தண்திருவல்லவாழ்
நீடுறைகின்றபிரான் கழல்காண்டுங்கொல்நிச்சலுமே. ௩

3208 நிச்சலுந்தோழிமீர்கா ளெம்மைநீர்நலிந்தென்செய்தீரோ,
பச்சிலைநீள்கமுகும் பலவுந்தெங்கும்வாழைகளும்,
மச்சணிமாடங்கள்மீதணவும் தண்திருவல்லவாழ்,
நச்சரவினணைமேல் நம்பிரானதுநன்னலமே. ௪

3209 நன்னலத்தோழிமீர்காள் நல்லவந்தணர்வேள்விப்புகை,
மைந்நலங்கொண்டுயர்விண்மறைக்கும் தண்திருவல்லவாழ்,

கன்னலங்கட்டிதன்னைக் கனியையின்னமுதந்தன்னை,
என்னலங்கொள்சுடரையென்றுகொல்கண்கள்காண்பதுவே.

3210 காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ வினையேன்கனிவாயமடவீர்.
பாண்குரல்வண்டினொடு பசுந்தென்றலுமாகியெங்கும்,
சேண்சினையோங்குமரச் செழுங்கானல்திருவல்லவாழ்,
மாண்குறள்கோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப்பாதங்களே. சு

3211 பாதங்கள்மேலணிபூந்தொழக்கூடுங்கொல் பாவைநல்லீர்,
ஓதநெடுந்தடத்து ளுயர்தாமரைசெங்கழுநீர்,
மாதர்கள்வாண்முகமும் கண்ணுமேந்தும்திருவல்லவாழ்,
நாதனிஞ்ஞாலமுண்ட நம்பிரான்றன்னைநாடொறுமே. எ

3212 நாடொறும்வீடின்றியே தொழக்கூடுங்கொல்நன்னுதலீர்,
ஆடுறுதீங்கரும்பும் விளைசெந்நெலுமாகியெங்கும்,
மாடுறுபூந்தடஞ்சேர் வயல்சூழ்தண்திருவல்லவாழ்,
நீடுறைகின்றபிரான் நிலந்தாவியநீள்கழலே. அ

3213 கழல்வளைபூரிப்பயாங்கண்டு கைதொழக்கூடுங்கொலோ,
குழலென்னயாழுமென்னக் குளிர்சோலையுள்தேனருந்தி,
மழலைவரிவண்டுகளிசைபாடும் திருவல்லவாழ்,
சுழலின்மலிசக்கரப்பெருமானது தொல்லருளே. கூ

3214 தொல்லருள்நல்வினையால்சொல்லக்கூடுங்கொல்தோழிமீர்காள்,
தொல்லருள்மண்ணும்விண்ணும்தொழநின்றதிருநகரம்,
நல்லருளாயிரவர் நலனேந்தும்திருவல்லவாழ்,
நல்லருள்நம்பெருமான் நாராயணன்நாமங்களே. கo

3215 *நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல்,
சேமங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த,
நாமங்களாயிரத்து ளிவைபத்தும்திருவல்லவாழ்,
சேமங்கொள்தென்னகர்மேல் செப்புவார்சிறந்தார்பிறந்தே.

மாநலத்தால் மாறன் திருவல்ல வாழ்புகப்போய்த்,
தானிளைத்து வீழ்ந்தவ்வூர் தன்னருகில்,—மேனலங்கில்
துன்பமுற்று சொன்ன சொலவுகற்பார் தங்களுக்குப்,
பின்பிறக்க வேண்டா பிற.

கக

10. பிறந்தவாறும்

3216 பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும் பெரியபாரதம்கைசெய்து, ஐவர்க்குத் - திறங்கள்காட்டியிட்டுச் செய்துபோனமாயங்களும், நிறந்தனூடுபுக்கெனதாவியை நின்றுநின்றுருக்கியுண்கின்ற, இச் - சிறந்தவான்சுடரேயுன்னையென்றுகொல் சேர்வதுவே. க

3217 வதுவைவார்த்தையுளேறுபாய்ந்ததும்மாயமாவினைவாய்பிளந்ததும் மதுவைவார்குழலார் குரவைபிணைந்தகுழகும், அதுவிது உதுவென்னலாவன வல்லவென்னையுன்செய்கைநைவிக்கும், முதுவையமுதல்வா வுன்னையென்றுதலைப்பெய்வனே. உ

3218 பெய்யும்பூங்குழல்பேய்முலையுண்ட பிள்ளைத்தேற்றமும், பேர்ந்தோர்சாடிறச் - செய்யபாதமொன்றால் செய்தநின் சிறுச்சேவகமும், நெய்யுண்வார்த்தையுளன்னை கோல் கொள்ள நீயுன்தாமரைக்கண்கள்நீர்மல்க, பையவேநிலையும் வந்தென்னெஞ்சையுருக்குங்களே. ங

3219 கள்ளவேடத்தைக்கொண்டுபோய்ப் புறம்புக்கவாறும், கலந்தசுரரை உள்ளம்பேதம்செய்திட்டுயிருண்டவுபாயங்களும், [றதும், வெள்ளநீர்ச்சடையானும் நின்னிடைவேறலாமைவிளங்கநின் உள்ளமுள்குடைந் தென்னுயிரையுருக்கியுண்ணுமே. ச

3220 உண்ணவானவர்கோனுக் காயரொருப்படுத்தவடிசிலுண்டதும், வண்ணமால்வரையையெடுத்து மழைகாத்ததும், மண்ணைமுன்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்துமணந்தமாயங்கள், எண்ணுந்தோறுமென்னெஞ் செரிவாய்மெழுகொக்குநின்றே.

3221 நின்றவாறுமிருந்தவாறும் கிடந்தவாறும்நினைப்பரியன, ஒன்றலாவுருவா யருவாயநின்மாயங்கள், [பன், பாவியேற் நின்றுநின் றுநினைக்கின்றேனுன்னை யெங்ஙனம்நினைகிற் கொன்றுநன்குரையாயுலகமுண்டவொண்சுடரே. சு

3222 ஒண்சுடரோடிருளுமாய் நின்றவாறுமுண்மையோடின்மை யாய்வந்து, என் - கண்கொளாவகைநீகரந்தென்னைச்செய்கின் றன, எண்கொள்சிந்தையுள்நைகின் றேனென்கரியமாணிக் கமே, என்கண்கட்குத் - திண்கொள்ளவொருநாளருளாயுன் திருவுருவே. எ

3223 திருவுருவுகிடந்தவாறும்கொப்பூழ்ச்செந்தாமரைமேல்,
திசைமுகன் - கருவுள்வீற்றிருந்துபடைத்திட்டகருமங்
களும், பொருவிலுன்தனிநாயகமவைகேட்குந்தோறுமென்
னெஞ்சம்நின்றுநெக்கு, அருவிசோறும்கண்ணீ ரென்செய்
கேனடியேனே. அ

3224 அடியைமூன்றையிரந்தவாறுமங்கே நின்றுய்கடலும்மண்
ணும்விண்ணும்-முடிய, வீரடியால்முடித்துக்கொண்டமுக்கி
யமும், நொடியுமாறவைகேட்குந்தோறு மென்னெஞ்சம்
நின்றனக்கேகரைந்துகும், கொடியவல்வினையே னுன்னை
யென்றுகொல்கூடுவதே. கூ

3225 கூடிநீரைக்கடைந்தவாறு மமுதம்தேவருண்ண, அசுரரை
வீடும்வண்ணங்களே செய்துபோனவித்தகமும்,
ஊடுபுக்கெனதாவியை யுருக்கியுண்டிடுகின்ற, நின்றன்னை
நாடும்வண்ணம்சொல்லாய் நச்சுநாகணையானே. க0

3226 *நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்நமக்கென்று, நாடொறும்
ஏகசிந்தையனாய்க் குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன், [லார்,
ஆகநூற்றவந்தாதியாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்தும்வல்
மாகவைகுந்தத்து மகிழ்வெய்துவர்வைகலுமே. கக

பிறந்துலகங் காத்தளிக்கும் பேரருட் கண்ணனுவுன்
சிறந்தகுணத் தாலுருகுஞ் சீலத்— திறந்தவிர்ந்து,
சேர்ந்தநுப விக்குநிலை செய்யென்ற சீர்மாறன்,
வாய்ந்தபதத் தேமனமே வைகு. ரு0

ஆறும்பத்து

1. வைகல் பூங்கழி

3227 *வைகல்பூங்கழிவாய் வந்துமேயும்குருகினங்காள்,
செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூருறையும்,
கைகொள்சக்கரத் தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு,
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன்காதன்மையே

3228 காதல்மென்பெடையோ டுடன்மேயும்கருநாராய்,
வேதவேள்வியொலிமுழங்கும் தண்டிருவண்வண்டூர்,
நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக்கண்டு,
பாதம்கைதொழுதுபணியீ ரடியேன்திறமே. ௨

3229 திறங்களாகியெங்கும் செய்களூடுழல்புள்ளினங்காள்,
சிறந்தசெல்வம்மல்கு திருவண்வண்டூருறையும்,
கறங்குசக்கரக்கைக் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு,
இறங்கிநீர்தொழுதுபணியீ ரடியேனிடரே. ௩

3230 இடரில்போகம்மூழ்கி யிணைந்தாடும்மடவன்னங்காள்,
விடலில்வேதவொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர்,
கடலில்மேனிப்பிரான் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு,
உடலம்நைந்தொருத்தி யுருகுமென்றுணர்த்துமினே. ௪

3231 உணர்த்தலூடலுணர்ந் துடன்மேயும்மடவன்னங்காள்,
திணர்த்தவண்டல்கள்மேல் சங்குசேரும்திருவண்வண்டூர்,
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடி நம்பெருமானைக்கண்டு,
புணர்த்தகையினரா யடியேனுக்கும்போற்றுமினே. ௫

3232 போற்றியானிரந்தேன் புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்,
சேற்றில்வாளைதுள்ளும் திருவண்வண்டூருறையும்,
ஆற்றலாழியங்கை யமரர்பெருமானைக்கண்டு,
மாற்றங்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே. ௬

3233 ஒருவண்ணம்சென்றுபுக்கெனக்கொன்றுரையொண்கிளியே,
செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர்வேலைத்திருவண்வண்டூர்,
கருவண்ணம்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால்,
செருவொண்சக்கரம்சங் கடையாளம்திருந்தக்கண்டே. ௭

3234 திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையா யொன்சிறுபூவாய்,
செருந்திஞாழல்மகிழ் புன்னைசூழ்தண்டிருவண்வண்டூர்,
பெருந்தண்தாமரைக்கண் பெருநீண்முடிநால்தடந்தோள்,
கருந்திண்மாமுகில்போல் திருமேனியடிகளையே. ௮

3235 அடிகள்கைதொழு தலர்மேலசையுமன்னங்காள்,
விடிவைசங்கொலிக்கும் திருவண்வண்டூருறையும்,
கடியமாயன்தன்னைக் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு,
கொடியவல்வினையேன் திறம்கூறுமின்வேறுகொண்டே. ௯

3236 வேறுகொண்டும்மையானிரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள்,
தேறுநீர்ப்பம்பை வடப்பாலைத்திருவண்வண்டூர்,
மாறில்போரரக்கன் மதிள்நீறெழச்செற்றுகந்த,
ஏறுசேவகனுர்க் கென்னையுமுளளென்மின்களே. கய

3237 *மின்கொள்சேர்புரிநூல்குறளாயகல்ஞாலம்கொண்ட,
வன்கள்வனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,
பண்கொளாயிரத்துள்ளிவைபத்தும் திருவண்வண்டூர்க்கு,
இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனர்மின்னிடையவர்க்கே. கக

வைகல்திரு வண்வண்டூர் வைகு மிராமனுக்கு, என்
செய்கைதனைப் புள்ளினங்காள் செப்புமெனக்,—கைகழிந்த
காதலுடன் தூதவிடுங் காரிமா றன்கழலே,
மேதினியீர் நீர்வணங்கு மின். ருக

2. மின்னிடைமடவார்†

3238 *மின்னிடைமடவார்கள் நின்னருள் சூடுவார்முன்புநான
மன்னுடைஇலங்கை யரண்காய்ந்தமாயவனே, [தஞ்சுவன்,
உன்னுடையசுண்டாயம்நானறிவனினியதுகொண்டுசெய்வ
என்னுடையபந்தும்கழலும் தந்துபோகுநம்பீ. [தென்,

3239 போகுநம்பீயுன்தாமரைபுரைகண்ணிணையும்செவ்வாய்முறு
ஆகுலங்கள்செய்ய அழிதற்கேநோற்றோமேயாம் [வலும்,
தோகைமாமயிலார்கள்நின்னருள்சூடுவார்செவியோசை
ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதுபோயிருந்தே. [வைத்தெழ,

3240 போயிருந்துநின்புள்ளுவ மறியாதவர்க்குரைநம்பி, நின்
வாயிருங்கனியும் கண்களும்விபரீதமிந்நாள், [செய்ய
வேயிரும்தடந்தோளினரித்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொல்
மாயிரும்கடலைக்கடைந்த பெருமானலே. ந

3241 ஆலினீளிலையேழுலகமுண்டன்றுநீகிடந்தாய், உன்மாயங்
மேலைவானவருமறியா ரினியெம்பரமே, [கள்
வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்
காலிமேய்க்கவல்லா யெம்மைநீகழறேலே. [று

---

†இத்திருவாய்மொழி நாச்சிமார் ப்ரணய கலகத்தில் சில தலங்களில் சேவிக்கப்படுவது.

3242 கழறேல்நம்பீஉன்கைதவம்மண்ணும்விண்ணும்நன்கறியும், திண்சக்
நிழறுதொல்படையா யுனக்கொன் றுணர்த்துவன்நான், [கர
மழறுதேன்மொழியார்கள் நின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடி
குழறுபூவையோடும் கிளியோடும்குழகேலே. [நிற்க, எம்

3243 குழகியெங்கள்குழமணன்கொண்டு கோயின்மைசெய்துகன்மமொ
பழகியாமிருப்போம்பரமேயித்திருவருள்கள், [ன்றில்லை,
அழகியாரிவ்வுலகுமூன்றுக்கும் தேவிமைதகுவார்பலருளர்,
கழகமேறேல்நம்பீ உனக்குமிளைதேகன்மமே. ௬

3244 கன்மமன்றெங்கள்கையில் பாவைபறிப்பதுகடல்ஞாலமுண்
நின்மலாநெடியா யுனக்கேலும்பிழைபிழையே, [டிட்ட,
வன்மமேசொல்லியெம்மைநீவிளையாடுதி அதுகேட்கில்என்னைமார்,
தன்மபாவமென்னாரொருநான்றுதடிபிணக்கே. ௭

3245 பிணக்கியாவையும்யாவரும்பிழையாமல்பேதித்தும்பேதியா
தது,ஓர்-கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக்கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய்,
இணக்கியெம்மையெந்தோழிமார் விளையாடப் போதுமி
னென்னப்போந்தோமை, உணக்கிநீவளைத்தா லென்சொல்
லாருகவாதவரே. ௮

3246 உகவையால்நெஞ்சமுள்ளுருகியுன் தாமரைத்தடங்கண்விழிக
அகவலைப்படுப்பா னழித்தாயுன் திருவடியால், [ளின்,
தகவுசெய்திலை எங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறுங்கண்டு,
முகவொளிதிகழ முறுவல்செய் துநின்றிலையே. [நின்

3247 நின்றிலங்குமுடியினா யிருபத்தோர்காலரசுகளைகட்ட,
வென்றிநீண்மழுவா வியன்ஞாலமுன்படைத்தாய், [சுடர்,
இன்றிவ்வாயர்குலத்தைவீடுய்யத் தோன்றியகருமாணிக்கச்
நின்றன்னால்நலிவேபடுவோமென்று மாய்ச்சியோமே. ௰

3248 *ஆய்ச்சியாகிய அன்னையாலன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுள்,சீற்ற
கூத்தவப்பன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன், [முண்டழு
ஏத்தியதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிவையுமோர்பத்திசையொடும்,
நாத்தன்னால்நவிலவுரைப்பார்க்கில்லை நல்குரவே. ௧௧

மின்னிடையார்சேர்கண்ணன் மெத்தெனவந்தானென்று,
தன்னிலைபோய்ப்பெண்ணிலையாய்த் தான்றள்ளி,—உன்னுடனே
கூடேனென் றூடுங் குருகையர்கோன் ரூடொழவே,
நாடோறும் நெஞ்சமேநல்கு. ௫௨

3. நல்குரவும்

3249 *நல்குரவும்செல்வும் நரகும்சுவர்க்கமுமாய்,
வெல்பகையும்நட்பும் விடமுமமுதமுமாய்,
பல்வகையும்பரந்த பெருமானென்னையாள்வானை,
செல்வம்மல்குகுடித் திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே. க

3250 கண்டவின்பம்துன்பம் கலக்கங்களும்தேற்றமுமாய்,
தண்டமும்தண்மையும் தழலும்நிழலுமாய்,
கண்டுகோடற்கரிய பெருமானென்னையாள்வானூர்,
தெண்டிரைப்புனல்சூழ் திருவிண்ணகர்நன்னகரே. உ

3251 நகரமும்நாடுகளும் ஞானமும்மூடமுமாய்,
நிகரில்சூழ்சுடராயிருளாய் நிலனாய்விசும்பாய்,
சிகரமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்,
புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாவில்லை யாவர்க்கும்புண்ணியமே. ௩

3252 புண்ணியம்பாவம் புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய்,
எண்ணமாய்மறப்பா யுண்மையாயின்மையாயல்லனாய்,
திண்ணமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்,
கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே. ௪

3253 கைதவம்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய்,
மெய்பொய்யிளமை முதுமைபுதுமைபழமையுமாய்,
செய்ததிண்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்,
பெய்தகாவுகண்டீர் பெருந்தேவுடைமூவுலகே. ரு

3254 மூவுலகங்களுமா யல்லனாயுகப்பாய்முனிவாய்,
பூவில்வாழ்மகளாய்த் தவ்வையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்,
தேவர்மேவித்தொழும் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்,
பாவியேன்மனத்தே யுறைகின்றபரஞ்சுடரே. சா

3255 பரஞ்சுடருடம்பா யழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய், [ணோர்
கரந்தும்தோன்றியும்நின்றும் கைதவங்கள்செய்தும், விண்
சிரங்களால்வணங்கும் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்,
வரங்கொள்பாதமல்லாவில்லை யாவர்க்கும்வன்சரணே. எ

3256 வன்சரண்சுரர்க்கா யசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய்,
தன்சரண்நிழற்கீ ழுலகம்வைத்தும்வையாதும்,

தென்சரண்திசைக்குத் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்,
என்சரணென்கண்ண னென்னையாளுடையென்னப்பனே.

3257 என்னப்பனெனக்கா யிகுளாயென்னைப்பெற்றவளாய்,
பொன்னப்பன்மணியப்பன் முத்தப்பனென்னப்பனுமாய்,
மின்னப்பொன்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தவப்பன்,
தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனன்தனதாள்நிழலே. ௯

3258 நிழல்வெய்யில்சிறுமைபெருமை குறுமைநெடுமையுமாய்,
சுழல்வனநிற்பன மற்றுமாயவையல்லனுமாய்,
மழலைவாய்வண்டுவாழ் திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்,
கழல்களன்றிமற்றோர்களைகணிலம்காண்மின்களே. ௰

3259 *காண்மின்களுலகீரென்று கண்முகப்பேநிமிர்ந்த,
தாளிணையன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,
ஆணையாயிரத்துத் திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார்,
கோணையின்றி விண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குரவர்களே. ௧௧

நல்லவலத் தானம்மைச் சேர்த்தோன்முன் னண்ணுரை,
வெல்லும் விருத்த விபூதியனென்று,—எல்லையறத்
தானிருந்து வாழ்த்துந் தமிழ்மாறன் சொல்வல்லார்,
வானவர்க்கு வாய்த்தகுர வர். ௫௩

4. குரவையாய்ச்சியர்

3260* குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததும்குன்றமொன்றேந்தியதும்
உரவுநீர்ப்பொய்கைநாகம்காய்ந்ததுமுட்படமற்றும்பல,
அரவில்பள்ளிப்பிரான்தன் மாயவினைகளையேயலற்றி,
இரவுநன்பகலும்தவிர்கில மென்னகுறைவெனக்கே. ௧

3261 கேயத்தீங்குழலூதிற்றும்நிரைமேய்த்ததும்,கெண்டையொண்கண்
வாசப்பூங்குழல்பின்னைதோள்கள்மணந்ததும் மற்றும்பல,
மாயக்கோலப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துமனம்குழைந்து,
நேயத்தோடுகழிந்தபோ தெனக்கெவ்வுலகம்நிகரே. ௨

3262 நிகரில்மல்லரைச்செற்றதும் நிரைமேய்த்ததும் நீணெடுங்
சிகரமாகளிறட்டது மிவைபோல்வனவும்பிறவும், [கைச்,
புகர்கொள்சோதிப்பிரான்றன் செய்கைநினைந்துபுலம்பி, என்றும்
நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேனெனக்கென்னினிநோவதுவே.

3263 நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்க விரங்கிற்றும் வஞ்சப்பெண்
சாவப்பாலுண்டது மூர்சகடமிறச்சாடியதும், [ணைச்,
தேவக்கோலப்பிரான்றன்செய்துநினைந்துமனம்குழைந்து,
மேவக்காலங்கள்கூடினேனெனக்கென்னினிவேண்டுவதே.

3264 வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்,
பூண்டன்றன்னை புலம்பப்போயங்கோராய்க்குலம்புக்கதும்,
காண்டலின்றிவளர்ந்துகஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சம்செய்ததும்,
ஈண்டுநானலற்றப்பெற்றேனெனக்கென்ன இகலுளதே. ரு

3265 இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்தது மிமிலேறுகள்செற்றதுவும்,
உயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததுமுட்படமற்றும்பல,
அகல்கொள்வையமளந்தமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே,
பகலிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப்பரிப்பே. சு

3266 மனப்பரிப்போடழுக்கு மானிடசாதியில்தான்பிறந்து,
தனக்குவேண்டுருக்கொண்டுதான்றனசீற்றத்தினைமுடிக்கும்,
புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பனென்னப்பன்றன்மாயங்களே,
நினைக்கும்நெஞ்சுடையேனெனக்கினியார்நிகர்நீணிலத்தே.

3267 நீணிலத்தொடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து,
வாணனாயிரம்தோள் துணித்தது முட்படமற்றும்பல,
மாணியாய்நிலம்கொண்டமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே,
காணும்நெஞ்சுடையேனெனக்கினியென்னகலக்கமுண்டே.

3268 கலக்கவேழ்கடலேழ்மலை யுலகேழும்கழியக்கடாய்,
உலக்கத்தேர்கொடுசென்றமாயமு முட்படமற்றும்பல,
வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்க மிவையுடைமால்வண்ணனை,
மலக்குநாவுடையேற்கு மாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே.

3269 மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க வோர்பாரதமாபெரும்போர்,
பண்ணி,மாயங்கள்செய்து சேனையைப்பாழ்படநூற்றிட்டுப்போய்,
விண்மிசைத்தனதாமமேபுக மேவியசோதிதன்தாள்,
நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேனெனக்கார்பிறர்நாயகரே.

3270 *நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய் முழுவேழுலகும், தன்
வாயகம்புகவைத் துமிழ்ந்தவையாயவையல்லனுமாம்,

கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
தூயவாயிரத்திப்பத்தால் பத்தராவர்துவளின்றியே. கக

குரவைமுதலாங் கண்ணன்கோலச்செயல்கள்,
இரவுபகலென்னும லென்றும்,—பாவுமனம்
பெற்றேனென்றேகளித்துப் பேசம்பராங்குசன்றன்,
சொற்றேனினெஞ்சே துவள். ருச

5. துவளில்

3271 * துவளில்மாமணிமாடமோங்குதொலைவில்லிமங்கலம்தொழு
மிவளை, நீரினியன்னைமீ ருமக்காசையில்லைவிடுமினோ,
தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் தாமரைத்தடங்கணென்றும்,
குவளையொண்மலர்க்கண்கள்நீர்மல்கநின்றுநின்றுகுமுறுமே.

3272 குமுறுமோசைவிழவொலித்தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு,
அமுதமென்மொழியாளை நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர்,
திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும்மற்றிவள்தேவதேவபிரானென்றே
நிமியும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்க நெக்கொசிந்துகரையுமே.

3273 கரைகொள்பைம்பொழில்தண்பணைத்தொலைவில்லிமங்கலம்
கொண்டுபுக்கு, உரைகொளின்மொழியாளை நீருமக்காசை
யின்றியகற்றனீர், திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும்
திசைஞாலம்தாவியளந்ததும், நிறைகொள்மேய்த்ததுமேபி
தற்றிநெடுங்கண்ணீர்மல்கநிற்குமே. ௩

3274 நிற்கும்நான்மறைவாணர்வாழ்தொலைவில்லிமங்கலங்கண்டபின்,
அற்கமொன்றுமறிவுறாள் மலிந்தாள்கண்டீரிவளன்னைமீர்,
கற்கும்கல்வியெல்லாம் கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே,
ஒற்கமொன்றுமில ளுகந்துகந்துள்மகிழ்ந்துகுழையுமே. ச

3275 குழையும்வாள்முகத்தேழையைத் தொலைவில்லி மங்கலம்
கொண்டுபுக்கு, இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரா
னிருந்தமைகாட்டினீர், மழைபெய்தாலொக்கும்கண்ண
நீரினொடன்றுதொட்டும்மையாந்து, இவள் - நுழையும்
சிந்தையளன்னைமீர் தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கியே. ரு

3276 நோக்கும்பக்கமெல்லாம் கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை,
வாய்க்குந்தண்பொருநல்வடகரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம்,
நோக்குமேலத்திசையல்லால்மறுநோக்கிலள் வைகல்நாடொறும்,
வாய்க்கொள் வாசகமும் மணிவண்ணன்நாமமேயிவளன்னைமீர்.

3277 அன்னைமீரணிமாமயில் சிறுமானிவள்நம்மைக்கைவலிந்து,
என்னவார்த்தையுங்கேட்குறுள்தொலைவில்லிமங்கல மென்றல்லால், முன்னம்நோற்றவிதிகொலோமுகில்வண்ணன் மாயங்கொலோ, அவன் - சின்னமும்திருநாமமுமிவள் வாயனகள்திருந்தவே. எ

3278 திருந்துவேதமும்வேள்வியும் திருமாமகளிருந்தாம், மலிந்திருந்துவாழ்பொருநல் வடகரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம்,
கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாள்தொடங்கியிந்நாடொறும்,
இருந்திருந்தரவிந்தலோசநவென்றென்றேநைந்திரங்குமே.

3279 இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇ யிவள்கண்ணநீர்களலமர,
மரங்களுமிரங்கும்வகை மணிவண்ணவோவென்றுகூவுமால்,
துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறைதொலைவில்லிமங்கலமென்று, தன்
கரங்கள்கூப்பித்தொழுமவ்வூர்த்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையே. கூ

3280 பின்னைகோல்நிலமாமகள்கோல் திருமகள்கோல் பிறந்திட்டாள், என்னமாயங்கொலோ இவள்நெடுமாலென்றேநின்றுகூவுமால், முன்னிவந்தவன்நின்றிருந்துறையும் தொலைவில்லிமங்கலம் - சென்னியால்வணங்கும், அவ்வூர்த்திருநாமங்கேட்பதுசிந்தையே. க0

3281 சிந்தையாலும்சொல்லாலும் செய்கையினாலும்தேவபிரானையே,
தந்தைதாயென்றடைந்த வண்குருகூரவர்சடகோபன்,
முந்தையாயிரத்துள்ளிவை தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன,
செந்தமிழ்பத்தும்வல்லா ரடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே.

துவளறுசீர்மால்திறத்துத் தொன்னலத்தால்,நாளும்
துவளறுதன்சீலமெல்லாஞ் சொன்னான்,—துவளறவே
முன்னமனுபவத்தில் மூழ்கிநின்றமாறனதில்,
மன்னுமுவப்பால்வந்த மால். ரு

6. மாலுக்கு

3282 *மாலுக்கு வையமளந்தமணாளற்கு,
நீலக்கருநிற மேகநியாயற்கு,
கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணற்கு, என்கொங்கல
ரேலக்குழலி யிழந்ததுசங்கே. க

3283 சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்கு,
செங்கனிவாய்ச்செய்ய தாமரைக்கண்ணற்கு,
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய் முடியானுக்கு, என்
மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே. உ

3284 நிறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட,
திறம்கிளர்வாய்ச் சிறுக்கள்வரவற்கு,
கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கு, என்
பிறங்கிருங்கூந்த லிழந்ததுபீடே. ங

3285 பீடுடைநான்முகனைப் படைத்தானுக்கு,
மாடுடைவையமளந்த மணாளற்கு,
நாடுடைமன்னர்க்குத் தூதுசெல்நம்பிக்கு, என்
பாடுடையல்குலிழந்ததுபண்பே. ச

3286 பண்புடைவேதம் பயந்தபரனுக்கு,
மண்புரைவையமிடந்த வராகற்கு,
தெண்புனல்பள்ளியெந் தேவப்பிரானுக்கு, என்
கண்புனைகோதை இழந்தது கற்பே. ரு

3287 கற்பகக்காவன நற்பலதோளற்கு,
பொற்சுடர்க்குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு,
நற்பலதாமரை நாண்மலர்க்கையற்கு, என்
விற்புருவக்கொடி தோற்றதுமெய்யே. சு

3288 மெய்யமர்பல்கலன் நன்கணிந்தானுக்கு,
பையரவினணைப் பள்ளியினானுக்கு,
கையொடுகால்செய்ய கண்ணபிரானுக்கு, என்
தையலிழந்தது தன்னுடைச்சாயே. எ

3289 சாயக்குருந்தமொசித்த தமியற்கு,
மாயச்சகடமுதைத்த மணாளற்கு,

பேயைப்பிணம்படப் பாலுண்பிரானுக்கு, என்
வாசக்குழலி யிழந்ததுமாண்பே. அ

3290 மாண்பமைகோலத் தெம்மாயக்குறளற்கு,
சேண்சுடர்க்குன்றன்ன செஞ்சுடர்மூர்த்திக்கு,
காண்பெருந்தோற்றத் தெங்காகுத்தநம்பிக்கு, என்
பூண்புனைமென்முலை தோற்றதுபொற்பே. கூ

3291 பொற்பமைநீண்முடிப் பூந்தண்டுழாயற்கு,
மற்பொருதோளுடை மாயப்பிரானுக்கு,
நிற்பனபல்லுருவாய் நிற்குமாயற்கு, என்
கற்புடையாட்டி யிழந்ததுகட்டே. க0

3292 *கட்டெழில்சோலை நல்வேங்கடவாணனை,
கட்டெழில்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்,
கட்டெழிலாயிரத்திப் பத்தும்வல்லவர்,
கட்டெழில் வானவர் போகமுண்பாரே. கக

மாலுடனே தான்கலந்து வாழப்பெ ருமையால்,
சாலநைந்து தன்னுடைமை தானடையக்—கோலியே,
தானிகழ வேண்டாமற் றன்னைவிடல் சொல்மாறன்,
ஊனமறு சீர்நெஞ்சே யுண். ருகூ

7. உண்ணுஞ்சோறு

3293 உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன், எம்பெருமானென்றென்றே கண்கள் நீர்மல்கி,
மண்ணினுள்அவன்சீர் வளம்மிக்கவனூர்வினவி,
திண்ணமென்னிளமான்புகு மூர்திருக்கோளூரே. க

3294 ஊரும்நாடுமுலகமும் தன்னைப்போல், அவனுடைய
பேரும்தார்களுமேபிதற்றக் கற்புவானிடறி,
சேருநல்வளஞ்சேர் பழனத்திருகோளூர்க்கே,
போருங்கொலுரையீர் கொடியேன்கொடிபூவைகளே. உ

3295 பூவைபைங்கிளிகள்பந்து தூதைபூம்புட்டில்கள்,
யாவையும்திருமால் திருநாமங்களேகூவியெழும், என்
பாவைபோயினித்தண்பழனத் திருக்கோளூர்க்கே,
கோவைவாய்துடிப்பமழைக்கண்ணொடென்செய்யுங்கொலோ.

3296 கொல்லையென்பர்கொலோகுணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ,
சில்லைவாய்ப்பெண்டுகளயற் சேரியுள்ளாருமெல்லே,
செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே,
மெல்லிடைநுடங்கவிளமான் செல்லமேவினளே. ௪

3297 மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுறாளென்சிறுத்
தேவிபோய், இனித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில்,
பூவியல்பொழிலும் தடமுமவன்கோயிலுங்கண்டு,
ஆவியுள்குளிரஎங்ஙனே யுகக்குங்கொலின்றே. ௫

3298 இன்றெனக்குதவாதகன்ற விளமானினிப்போய்,
தென்திசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கே
சென்று, தன்திருமால்திருக்கண்ணும் செவ்வாயுங்கண்டு,
நின்றுநின்றுநையும் நெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே. ௬

3299 மல்குநீர்க்கண்ணொடுமைய லுற்றமனத்தனளாய்,
அல்லுநன்பகலும்நெடுமா லென்றழைத்தினிப்போய்,
செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே,
ஒல்கியொல்கிநடந்தெங்ஙனே புகுங்கொலொசிந்தே. ௭

3300 ஒசிந்தநுண்ணிடைமேல்கையை வைத்துநொந்துநொந்து,
கசிந்தநெஞ்சினளாய்க்கண்ணநீர் துளும்பச்செல்லுங்கொல்,
ஒசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே,
கசிந்தநெஞ்சினளாயெம்மை நீத்தஎம்காரிகையே. ௮

3301 காரியம்நல்லனகளவைகாணி லென்கண்ணனுக்கென்று,
ஈரியாயிருப்பாளிதெல்லாம் கிடக்கவினிப்போய்,
சேரிபல்பழிதூஉயிரைப்பத் திருக்கோளூர்க்கே,
நேரிழைநடந்தாளெம்மை யொன்றும்நினைத்திலளே. ௯

3302 நினைக்கிலேன்தெய்வங்காள் நெடுங்கணிளமானினிப்போய்,
அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனை,
தினைத்தனையும்விடாளவன் சேர்திருக்கோளூர்க்கே,
மனைக்குவான்பழியும்நினையாள் செல்லவைத்தனளே. ௧௦

3303 *வைத்தமாநிதியாம் மதுசூதனையேயலற்றி,
கொத்தலர்பொழில்சூழ்குரு கூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,

பத்துநூற்றுளிப்பத் தவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே,
சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே. கக

உண்ணுஞ்சோறுதி யொருமூன்றுமெம்பெருமான்
கண்ணனென்றேநீர்மல்கிக் கண்ணிணைகள்,—மண்ணுலகில்
மன்னுதிருக்கோளூரில் மாயன்பாற்போமாறன்,
பொன்னடியேநந்தமக்குப் பொன். ருள

8. பொன்னுலகு

3304 *பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ,
நன்னலப்புள்ளினங்காள்வினை யாட்டியேன்நானிரந்தேன்,
முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்தமுகில்வண்ணன்கண்ணன்,
என்னலங்கொண்டபிரான்றனக்கென்நிலைமையுரைத்தே. க

3305 மையமர்வாள்நெடுங்கண்மங்கைமார்முன்பென்கையிருந்து,
நெய்யமரின்னடிசில் நிச்சல்பாலொடுமேவீரோ,
கையமர்சக்கரத் தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு,
மெய்யமர்காதல்சொல்லிக் கிளிகாள்விரைந்தோடிவந்தே. உ

3306 ஓடிவந்தென்குழல்மே லொளிமாமலரூதீரோ,
கூடியவண்டினங்காள் குருநாடுடையைவர்கட்காய்,
ஆடியமாநெடுந்தேர் படைநீறெழச்செற்றபிரான்,
சூடியதண்டுளபமுண்ட தூமதுவாய்கள்கொண்டே. ந

3307 தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்தென்முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள்,
பூமதுவுண்ணச்செல்லில் வினையேனைப்பொய்செய்தகன்ற,
மாமதுவார்தண்டுழாய்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு,
யாமிதுவோதக்கவா றென்னவேண்டும்கண்டீர்நுங்கட்கே.

3308 நுங்கட்கியானுரைக்கேன் வம்மின்யான்வளர்த்தகிளிகாள்,
வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனைநெஞ்சம்கவர்ந்த,
செங்கட்கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச்செழும்கற்பகத்தை,
எங்குச்சென்றாகிலும்கண் டிதுவோதக்கவாறென்மினே. ரு

3309 என்மின்னுநூல்மார்வனென்கரும்பெருமானென்கண்ணன்,
தன்மன்னுநீள்கழல்மேல் தண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான்,
கன்மின்களென்றும்மையான் கற்பியாவைத்தமாற்றம்சொல்லி,
சென்மின்கள்தீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே. சா

3310 பூவைகள்போல்நிறத்தன்புண்டரீகங்கள்போலுங்கண்ணன்,
யாவையும்யாவருமாய் நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான்,
மாவைவல்வாய்பிளந்த மதுசூதற்கென் மாற்றம்சொல்லி,
பாவைகள் தீர்க்கிற்றிரே வினையாட்டியேன்பாசறவே. எ

3311 பாசறவெய்தியின்னேவினையே னெனையூழிநைவேன்,
ஆசறு தூவிவெள்ளைக்குருகே அருள்செய்தொருநாள்,
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு,
ஏசறும் நும்மையல்லால் மறுநோக்கிலள்பேர்த்துமற்றே. அ

3312 பேர்த்துமற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேன்நானொன்றிலேன்,
நீர்த்திரைமேலுலவி யிரைதேரும் புதாவினங்காள்,
கார்த்திரள்மாமுகில்போல்கண்ணன்விண்ணவர்கோனைக்கண்டு,
வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர் வைகல்வந்திருந்தே.

3313 வந்திருந்தும்முடைய மணிச்சேவலும்நீருமெல்லாம்,
அந்தரமொன்றுமின்றி யலர்மேலசையுமன்னங்காள்,
என்திருமார்வற்கென்னை யின்னவாறிவள்காண்மினென்று,
மந்திரத்தொன்றுணர்த்தியுரையீர் மறுமாற்றங்களே. க0

3314 *மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு மதுசூதபிரானடிமேல்,
நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,
தோற்றங்களாயிரத்து ளிவையுமொருபத்தும்வல்லார்,
ஊற்றின்கண் நுண்மணல்போ லுருகாநிற்பர்நீராயே. கக

பொன்னுலகு பூமியெல்லாம் புள்ளினங்கட் கேவழங்கி,
என்னிடரை மாலுக் கியம்புமென,—மன்னுதிரு
நாடு முதற்றாது நல்கிவிடு மாறனையே,
நீடுலகீர் போய்வணங்கும் நீர். ருஅ

9. நீராய்நிலனாய்

3315 *நீராய்நிலனாய்த் தீயாய்க்காலாய்நெடுவானாய்,
சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாயயனாய்,
கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்
வாராய், ஒருநாள் மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே. க

3316 மண்ணும்விண்ணும்மகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி,
மண்ணும்விண்ணும்கொண்ட மாயவம்மானே,

நண்ணியுனைநான் கண்டுகந்துகூத்தாட,
நண்ணியொருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயே. உ

3317 ஞாலத்தூடேநடந்துநின்றும் கிடந்திருந்தும்,
சாலப்பலநா ளுகந்தோறுயிர்கள்காப்பானே,
கோலத்திருமாமகளோ டுன்னைக்கூடாதே,
சாலப்பலநா ளடியேனின்னம்தளர்வேனே. ந

3318 தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரருடல்வேறு,
பிளந்துவீயத் திருக்காலாண்டபெருமானே,
கிளர்ந்துபிரமன்சிவனிந் திரன்விண்ணவர்சூழ,
விளங்கவொருநாள் காணவாராய்விண்மீதே. ச

3319 விண்மீதிருப்பாய்மலைமேல்நிற்பாய் கடல்சேர்ப்பாய்,
மண்மீதுழல்வா யிவற்றுளெங்குமறைந்துறைவாய்,
எண்மீதியன்ற புறவண்டத்தாயெனதாவி,
உண்மீதாடி யுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ. ரு

3320 பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப் பரவைநிலமெல்லாம்
தாய், ஓரடியா யெல்லாவுலகும்தடவந்த
மாயோன், உன்னைக்காண்பாண் வருந்தியெனைநாளும்,
தீயோடுடன்சேர் மெழுகாயுலகில்திரிவேனே. சு

3321 உலகில்திரியும்கருமகதியா யுலகமாய்,
உலகுக்கேயோருயிருமானாய்புறவண்டத்து,
அலகில்பொலிந்த திசைபத்தாயவருவேயோ,
அலகில்பொலிந்த அறிவிலேனுக்கருளாயே. எ

3322 அறிவிலேனுக்கருளா யறிவாருயிரானாய்,
வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி யடியேன்நெடுமாலே,
கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட் டின்னம்கெடுப்பாயோ,
பிறிதொன்றறியாவடியே னாவிதிகைக்கவே. அ

3323 ஆவிதிகைக்க ஐவர்குமைக்கும்சிற்றின்பம்,
பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ,
தாவிவையம்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே,
கூவிக்கொள்ளும்கால மின்னம்குறுகாதோ. கூ

3324 குறுகாநீளா இறுதிகூடா எனையூழி,
சிறுகாபெருகா அளவிலின்பம்சேர்ந்தாலும்,
மறுகாலின்றி மாயோனுனக்கேயாளாகும்,
சிறுகாலத்தையுறுமோ அந்தோ தெரியிலே. கo

3325 *தெரிதல்நினைத லெண்ணலாகாத்திருமாலுக்கு,
உரியதொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்,
தெரியச்சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும்,
உரியதொண்டராக்கு முலகமுண்டாற்கே. கக

நீராகிக் கேட்டவர்க ணெஞ்சழிய, மாலுக்கும்
ஏரார் விசும்பி லிருப்பரிதா,—ஆராத
காதலுடன் கூப்பிட்ட காரிமா றன்சொல்லை,
ஓதிடவே யுய்யு முலகு. ருகூ

10. உலகமுண்ட†

3326 *உலகமுண்டபெருவாயா வுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே,
நிலவும்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி நெடியாயடியேனுருயிரே,
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே,
குலதொல்லடியேனுனபாதம் கூடுமாறு கூறுயே. க

3327 கூறுய்நீறுய்நிலனுகிக் கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாம்,
சீறுவெரியும்திருநேமிவலவா தெய்வக்கோமானே,
சேறார்சுனைத்தாமரைசெந்தீமலரும் திருவேங்கடத்தானே,
ஆறுவன்பிலடியே னுன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே. உ

3328 வண்ணமருள் கோளணிமேகவண்ண மாயவம்மானே,
எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதே யிமையோரதிபதியே,
தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தானே,
அண்ணலேயுன்னடிசேர அடியேற்காவாவென்னுயே. ௩

3329 ஆவாவென்னுதுலகத்தையலைக்கும் மசுரர்வாணுள்மேல்,
தீவாய்வாளிமழைபொழிந்த சிலையா திருமாமகள்கேள்வா,
தேவா சுரர்கள்முனிக்கணங்கள் விரும்பும்திருவேங்கடத்தானே,
பூவார்கழல்களருவினையேன் பொருந்துமாறுபுணராயே. ச

3330 புணராநின்றமரமேழன்றெய்த வொருவில்வலவாவோ,
புணரேய்நின்றமாமிரண்டின் நடுவேபோனமுதல்வாவோ,

---

†இதுகோயில் திருவாய்மொழி.

திணரார்மேகமெனக்களிறுசேரும் திருவேங்கடத்தானே,
திணரார்சார்ங்கத்துனபாதம் சேர்வதடியேனெந்நாளே. ரு

3331 எந்நாளேநாம்மண்ணளந்தவிணைத்தாமரைகள்காண்பதற்கென்று,
எந்நாளும்நின்றிமையோர்களேத்தி யிறைஞ்சியினமினமாய்,
மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே,
மெய்ந்நானெய்தியெந்நா ளுன்னடிக்களடியேன்மேவுவதே.

3332 அடியேன்மேவியமர்கின்றவமுதே யிமையோரதிபதியே,
கொடியாவடுபுள்ளுடையானே கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே,
செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தே திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே,
நொடியார்பொழுதுமுனபாதம் காணநோலாதாற்றேனே.

3333 நோலாதாற்றேனுனபாதம் காணவென்றுநுண்ணுணர்வில்,
நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனுமிந்திரனும்,
சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவிரும்பும் திருவேங்கடத்தானே,
மாலாய்மயக்கியடியேன்பால் வந்தாய்போலேவாராயே. அ

3334 வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே,
செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நால்தோளமுதேயெனதுயிரே,
சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே,
அந்தோ அடியேனுனபாத மகலகில்லேனிறையுமே. கூ

3335 *அகலகில்லேனிறையுமென் றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா,
நிகரில்புகழாயுலகமூன் றுடையா யென்னையாள்வானே,
நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே,
புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே.

3336 *அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தடியீர்வாழ்மினென்றென்றருள்கொடுக்கும்
படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப் பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்,
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்,
பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்து பெரியவானுள்நிலாவுவரே.

*உலகுய்யமால் நின்ற யுயர்வேங் கடத்தே,
அலர்மகளை முன்னிட் டவன்றன்,—மலரடியே
வன்சரணாய்ச் சேர்ந்த மகிழ்மாறன் றாளிணையே,
உன்சரணாய் நெஞ்சமே யுள். கூ0

ஏழாம் பத்து

1. உண்ணிலாவிய

3337 *உண்ணிலாவியவைவரால்குமைதீற்றியென்னையுன்பாதபங்
கயம்,நண்ணிலாவகையே நலிவானின்னமெண்ணுகின்றாய்,
எண்ணிலாப்பெருமாயனே யிமையோர்களேத்துமுலகமூன்
றுடை, அண்ணலேயமுதே யப்பனேயென்னையாள்வானே.

3338 என்னையாளும்வன்கோ வோரைந்திவைபெய்திராப்பகல்
மோதுவித்திட்டு, உன்னைநானணுகாவகைசெய்துபோதி
கண்டாய், கன்னலேயமுதேகார்முகில் வண்ணனேகடல்
ஞாலம்காக்கின்ற, மின்னுநேமியினாய் வினையேனுடையவே
தியனே. உ

3339 வேதியாநிற்குமைவரால் வினையேனைமோதுவித்து, உன்
சாதியாவகைநீ தடுத்தென்பெறுதியந்தோ, [திருவடிச்
ஆதியாகியகவிடம்படைத் துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட,
சோதிநீண்முடியாய் தொண்டனேன்மதுசூதனனே. ௩

3340 சூதுநானறியாவகை சுழற்றியேரைவரைக்காட்டி, உன்
போதுநானணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய், [னடிப்
யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கி யோராலினி
மீதுசேர்குழவி வினையேன்வினைதீர்மருந்தே. [ளிலே,

3341 தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடும்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை,
நேர்மருங்குடைத்தாவடைத்து நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய்,
ஆர்மருந்தினியாகுவா ரடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்,
வேர்மருங்கறுத்தாய் விண்ணுளார்பெருமானேயோ. ௫

3342 விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையும்செறும்ஐம்பு
லனிவை, மண்ணுளென்னைப்பெற்றா லென்செய்யாமற்றுநீ
யும்விட்டால், பண்ணுளாய்கவிதன்னுளாய்ப்பத்தியினுள்
ளாய்பரமீசனே, வந்தென்-கண்ணுளாய்நெஞ்சுளாய்சொல்
லுளாயொன்றுசொல்லாயே. ௬

3343 ஒன்றுசொல்லிஒருத்தினில்நிற்கிலாத வோரைவர்வன்கய
என்றுயான்வெல்கிற்ப னுன்திருவருளில்லையேல், [வரை,

அன்றுதேவரசுரர்வாங்க அலைகடலரவமளாவி, ஓர்
குன்றம்வைத்தவெந்தாய் கொடியேன்பருகின்னமுதே. எ

3344 இன்னமுதெனத்தோன்றி யோரைவர்யாவரையும்மயக்க, நீ
வைத்த-முன்னமாயமெல்லாம்முழுவேரரிந்து,என்னையுன் -
சின்னமும்திருமூர்த்தியும்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேயரு
ளெனக்கு, என்னம்மானென்கண்ணா இமையோர்தம்குல
முதலே. அ

3345 குலமுதலடும்தீவினைக்கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரை
வலமுதல்கெடுக்கும் வரமேதந்தருள்கண்டாய்,
நிலமுதலினிஎவ்வுலகுக்குநிற்பனசெல்வனவென,பொருள்
பலமுதல்படைத்தாய் என்கண்ணா என்பரஞ்சுடரே. கூ

3346 என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னைபலற்றியுன்னிணைத்தாமரைகட்கு,
அன்புருகிநிற்கு மதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய்,
வன்பரங்களெடுத்து ஐவர்திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர்,
முன்பரவைகடைந் தமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ. கo

3347 *கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க்குணங்கள்படைத்
தளித்துக்கெடுக்கும், அப் - புண்டரீகக்கொப்பூழ்ப்புனற்
பள்ளியப்பனுக்கே, தொண்டர் தொண்டர்தொண்டர்
தொண்டன் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்தும்,
கண்டுபாடவல்லார்வினைபோம் கங்குலும்பகலே. கக

உண்ணிலா வைவ ருடனிருத்தி யிவ்வுலகில்,
எண்ணிலா மாய னெனைநலிய்,—வெண்ணுகின்றான்,
என்றுநினைந் தோலமிட்ட வின்புகழ்சேர் மாறனெனக்,
குன்றிவிடு மேபவக்கங் குல். சுக

2. கங்குலும்பகலும்†

3348 *கங்குலும்பகலும்கண்டுயிலறியாள் கண்ணநீர்கைகளா
லிறைக்கும், சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்பும் தாமரைக்
கண்ணென்றே தளரும், எங்ஙனேதரிக்கேனுன்னைவிட்
டென்னு மிருநிலம்கைதுழாவிருக்கும், செங்கயல்பாய்
நீர்த்திருவரங்கத்தா யிவள்திறத்தென்செய்கின்றாயே. க

---

†இது கோயில் திருவாய்மொழி.

3349 என்செய்கின்றாயென் தாமரைக்கண்ணாவென்னும் கண்ணீர் மல்கவிருக்கும்,என்செய்கேனெறிநீர்த்திருவரங்கத்தாயென் னும்வெவ்வுயிர்த்துருகும், முன்செய்தவினையேமுகப்படா யென்னும்முகில்வண்ணா தகுவதோவென்னும், முன் செய்திவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாயென்கொலோ முடி கின்றதிவட்கே. ௨

3350 வட்கிலளிறையும்மணிவண்ணாவென்னும் வானமேநோக் கும்மையாக்கும்,உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்டவொரு வனேயென்னுமுள்ளுருகும், கட்கிலீயுன்னைக்காணுமா றருளாய் காகுத்தாகண்ணனேயென்னும், திட்கொடிமதிள் சூழ்திருவரங்கத்தா யிவள்திறத்தென்செய்திட்டாயே. ௩

3351 இட்டகாலிட்டகைகளாயிருக்கு மெழுந்துலாய்மயங்கும்கை கூப்பும், கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்கும் கடல்வண்ணா கடியைகாணென்னும், வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென் னும் வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும், சிட்டனேசெழு நீர்த்திருவரங்கத்தா யிவள்திறத்தென்சிந்தித்தாயே. ௪

3352 சிந்திக்கும்திகைக்கும்தேறும்கைகூப்பும் திருவரங்கத் துள்ளாயென்னும் - வந்திக்கும், ஆங்கேமழைக்கண்ணீர் மல்கவந்திடாயென்றென்றேமயங்கும், அந்திப்போத வுணனுடலிடந்தானே யலைகடல்கடைந்தவாரமுதே,சந்தித் துன்சரணம்சார்வதேவலித்த தையலைமையல்செய்தானே.

3353 மையல்செய்தென்னைமனம்கவர்ந்தானேயென்னும் மாமாய னேயென்னும், செய்யவாய்மணியேயென்னும்தண்புனல் சூழ்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும், வெய்யவாள்தண்டு சங்குசக்கரம்வில்லேந்தும் விண்ணோர்முதலென்னும், பை கொள்பாம்பணையாயிவள்திறத்தருளாய்பாவியேன்செயற் பாலதுவே. ௬

3354 பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் பற்றிலார்பற்றநின் றானே, காலசக்கரத்தாய்கடலிடங்கொண்ட கடல்வண்ணா கண்ணனே யென்னும், சேல்கொள்தண்புனல்சூழ்திருவ ரங்கத்தாயென்னும் என்தீர்த்தனேயென்னும், கோலமா

மழைக்கண்பனிமல்கவிருக்கும் என்னுடைக்கோமளக் கொழுந்தே. எ

3355 கொழுந்துவானவர்கட்கென்னும் குன்றேந்திக்கோநிரை காத்தவனென்னும், அழுந்தொழுமாவியனலவெவ்வுயிர்க்கு மஞ்சனவண்ணனேயென்னும், எழுந்துமேல்நோக்கியிமைப் பிலளிருக்குமெங்ஙனேநோக்குகேனென்னும், செழுந்தடம் புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாயென்செய்கேனென்திருமகட்கே.

3356 *என்திருமகள்சேர்மார்வனேயென்னும்என்னுடையாவியே யென்னும், நின்திருவெயிற்றலிடந்துநீகொண்ட நிலமகள் கேள்வனேயென்னும், அன்றுருவேழும்தழுவிநீகொண்ட ஆய்மகளன்பனேயென்னும், தென்திருவரங்கம்கோயில் கொண்டானே தெளிகிலேன்முடிவிவள்தனக்கே. கூ

3257 முடிவிவள்தனக்கொன்றறிகிலேனென்னும் மூவுலகாளியே யென்னும், கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனேயென்னும்நான் முகக்கடவுளேயென்னும். வடிவுடைவானோர்தலைவனே யென்னும்வண்திருவரங்கனேயென்னும், அடியடையாதாள் போலிவளணுகியடைந்தனள் முகில்வண்ணனடியே. கo

3358 *முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன்மொய் புனல்பொருநல், துகில்வண்ணத்தூநீர்ச்சேர்ப்பன் வண் பொழில்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன், முகில்வண்ண னடிமேல்சொன்னசொன்மாலையாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார், முகில்வண்ணவானத்திமையவர்சூழவிருப்பர் பேரின்ப வெள்ளத்தே. கக

*கங்குல் பகலரதி கைவிஞ்சி மோகமுற,
அங்கதனைக் கண்டோ ரரங்கரைப்பார்த்து,—இங்கிவள்பால்
என்செயநீ ரெண்ணுகின்ற தென்னுநிலை சேர்மாறன்,
அஞ்சொலுற நெஞ்சுவெள்ளே யாம். கூஉ

3. வெள்ளைச்சுரிசங்கு

3359 *வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழி யேந்தித்தாமரைக்கண்ணனெ ன்னெஞ்சினூடே, புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக்காணீரென் சொல்லிச்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள், வெள்ளச்சுகமவன்

வீற்றிருந்தவேதவொலியும்விழாவொலியும், பிள்ளைக்குழா
விளையாட்டொலியுமறாத்திருப்பேரையில்சேர்வன்நானே.

3360 கானக்கருங்குழல்தோழிமீர்கா ளன்னையர்காளயற்சேரியீர்
காள், நானித்தனிநெஞ்சம்காக்கமாட்டேனென்வசமன்றிதி
ராப்பகல்போய், தேன்மொய்த்தபூம்பொழில்தண்பணைசூழ்
தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த, வானப்பிரான்மணி
வண்ணன்கண்ணன் செங்கனிவாயின்திறத்ததுவே. உ

3361 செங்கனிவாயின் திறத்ததாயும்செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்
ததாயும், சங்கொடுசக்கரம்கண்டுகந்தும்தாமரைக்கண்களுக்
கற்றுத்தீர்ந்தும், திங்களும்நாளும்விழாவறாத தென்திருப்
பேரையில்வீற்றிருந்த, நங்கள்பிரானுக்கென் னெஞ்சம்
தோழீ நாணும்நிறையுமிழந்ததுவே. ௩

3362 இழந்தவெம்மாமைதிறத்துப்போன என்னெஞ்சினாருமங்
கேயொழிந்தார், உழந்தினியாரைக்கொண்டென்னுசாகோத
தக் கடலொலிபோலஎங்கும், எழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்
றோங்குதென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த, முழங்குசங்கக்
கையன்மாயத்தாழ்ந்தே னன்னையர்காளெ ன் னை யென்
முனிந்தே. ௪

3363 முனிந்து சகடமுதைத்துமாயப்பேய்முலையுண்டு மருதிடை
போய், கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்தகண்ணபிரானுக்
கென்பெண்மைதோற்றேன், முனிந்தினியென்செய்தீரன்
னைமீர்காள் முன்னியவன்வந்துவீற்றிருந்த,கனிந்தபொழில்
திருப்பேரையிற்கே காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமினே. ரு

3364 காலம்பெறவென்னைக்காட்டுமின்கள்காதல்க டலி ல் மி கப்
பெரிதால், நீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமான்நிற்குமுன்
னேவந் தென்கைக்குமெய்தான், ஞாலத்தவன்வந்துவீற்றி
ருந்த நான்மறையாளரும்வேள்வியோவா, கோலச்செந்
நெற்கள் கவரிவீசும் கூடுபுனல்திருப்பேரையிற்கே. சு

3365 பேரெயில்சூழ்கடல்தென்னிலங்கை செற்றபிரான்வந்துவீற்
றிருந்த, பேரையிற்கேபுக்கென்னஞ்சம்நாடிப்போர்த்துவா

வெங்கும்காணமாட்டேன், ஆரையினியிங்குடையம்தோழி
யென்னெஞ்சம்கூவவல்லாருமில்லை, ஆரையினிக்கொண்
டென்சாதிக்கின்றதென்னெஞ்சம்கண்டதுவேகண்டேனே.

3366 கண்டதுவேகொண்டெல்லாரும் கூடிக்கார்க்கடல்வண்ண
னோடென்திறத்துக் - கொண்டு, அலர்தூற்றிற்றதுமுதலாக்
கொண்டவென்காதலுரைக்கில்தோழீ, மண்டிணிஞால
முமேழ்கடலும்நீள்விசும்பும்கழியப்பெரிதால், தெண்டிரை
சூழ்ந்தவன்வீற்றிருந்த தென்திருப்பேரையில் சேர்வன்
சென்றே. அ

3367 சேர்வன்சென்றென்னுடைத் தோழிமீர்காளன்னையர்கா
ளென்னைத்தேற்றவேண்டா, நீர்களுரைக்கின்றதென்னி
தற்குநெஞ்சிநிறைவுமெனக்கிங்கில்லை, கார்வண்ணன்கார்க்
கடல்ஞாலமுண்டகண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த, ஏர்வள
வொண்கழனிப்பழனத்தென்திருப்பேரையில்மாநகரே.

3368 நகரமும்நாடும்பிறவும்தேர்வேன் நாணெனக்கில்லையென்
தோழிமீர்காள், சிகரமணிநெடுமாடநீடு தென்திருப்பேரை
யில்வீற்றிருந்த, மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன் நூற்று
வரையன்றுமங்கநூற்ற, நிகரில்முகில்வண்ணன்நேமியா
னென்னெஞ்சம் கவர்ந்தெனையூழியானே. க0

3369 *ஊழிதோறூழியுருவும்பேரும் செய்கையும்வேறவன்வை
யங்காக்கும், ஆழிநீர்வண்ணனையச்சுதனை யணிகுருகூர்ச்
சடகோபன்சொன்ன, கேழிலந்தாதியோராயிரத்துளிவை
திருப்பேரையில்மேயபத்தும், ஆழியங்கையனையேத்தவல்
லாரவ ரடிமைத்திறத்தாழியாரே. கக

வெள்ளிய நாமங்கேட்டு விட்டகன்ற பின்மோகம்,
தெள்ளியமால் தென்திருப்பேர் சென்றுபுக,—உள்ளமங்கே
பற்றிநின்ற தன்மை பகருஞ் சடகோபற்கு,
அற்றவர்க டாமாழி யார். சு௯

4. ஆழியெழ†

3370 *ஆழியெழச் சங்கும்வில்லுமெழ, திசை
வாழியெழத்தண்டும்வாளுமெழ, அண்டம்
மோழையெழ முடிபாதமெழ, அப்பன்
ஊழியெழ வுலகங்கொண்டவாறே. க

3371 ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலி, அர
வூறுசுலாய் மலைதேய்க்குமொலி, கடல்
மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலி, அப்பன்
சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே. உ

3372 நான்றிலவேழ்மண்ணும் தானத்தவே, பின்னும்
நான்றிலவேழ்மலைதானத்தவே, பின்னும்
நான்றிலவேழ்கடல்தானத்தவே, அப்பன்
ஊன்றியிடந்தெயிற்றில் கொண்டநாளே. ங

3373 நாளுமெழ நிலநீருமெழ, விண்ணும்
கோளுமெழ எரிகாலுமெழ, மலை
தாளுமெழச் சுடர்தானுமெழ, அப்பன்
ஊளியெழவுலகமுண்டவூணே. ச

3374 ஊணுடைமல்லர் ததர்ந்தவொலி, மன்னர்
ஆணுடைச்சேனை நடுங்குமொலி, விண்ணுள்
ஏணுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி, அப்பன்
காணுடைப்பாரதம் கையறைபோழ்தே. ரு

3375 போழ்துமெலிந்த புன்செக்கரில், வான்திசை
சூழுமெழுந் துதிரப்புனலா, மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால், அப்பன்
ஆழ்துயர்செய் தசுரரைக்கொல்லுமாறே. சு

3376 மாறுநிரைத்திரைக்கும் சரங்கள், இன
நூறுபிணம்மலைபோல்புரள, கடல்
ஆறுமடுத்துதிரப்புனலா, அப்பன்
நீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே. எ

3377 நேர்சரிந்தான்கொடிக் கோழிகொண்டான், பின்னும்
நேர்சரிந்தானெரியுமனலோன், பின்னும்

---

† இது கோயில் திருவாய்மொழி.

நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர், அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்டோள்கொண்டவன்றே. அ

3378 அன்றுமண்நீரெரிகால் விண்மலைமுதல்,
அன்றுசுடரிரண்டுபிறவும், பின்னும்
அன்றுமழையுயிர் தேவும்மற்றும், அப்பன்
அன்றுமுதலுலகம்செய்ததுமே. கூ

3379 மேய்நிரைகீழ்புக மாபுரள, சுனை
வாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரிய, இன
ஆநிரைபாடியங்கேயொடுங்க, அப்பன்
தீமழைகாத்துக்குன்றமெடுத்தானே. க0

3380 *குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடும்,
ஒன்றிநின்றசடகோபனுரைசெயல்,
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத்துள்ளிவை,
வென்றிதரும்பத்தும் மேவிக்கற்பார்க்கே. கக

ஆழிவண்ணன் றன்விசய மானவைமுற் றுங்காட்டி,
வாழிதனு லென்று மகிழ்ந்துநிற்க,—ஊழிலவை
தன்னையின்று போறகண்டு தானுரைத்த மாறன்சொல்,
பன்னுவரே நல்லதுகற் பார். சுசு

5. கற்பார்

3381 *கற்பாரிராமபிரானையல்லால் மற்றும்கற்பரோ,
புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே,
நற்பாலயோத்தியில்வாழும் சராசரம்முற்றவும்,
நற்பாலுக்குய்த்தனன் நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே. க

3382 நாட்டில்பிறந்தவர் நாரணற்காளன்றியாவரோ,
நாட்டில்பிறந்து படாதனபட்டுமனிசர்க்கா,
நாட்டைநலியுமரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு,
நாட்டையளித்துய்யச்செய்து நடந்தமைகேட்டுமே. உ

3383 கேட்பார்கள் கேசவன்கீர்த்தியல்லால் மற்றும்கேட்பரோ,
கேட்பார்செவிசுடு கீழ்மைவசவுகளேவையும்,
சேட்பால்பழம்பகைவன் சிசுபாலன், திருவடி
தாட்பாலடைந்த தன்மையறிவாரையறிந்துமே. ங

3384 தன்மையறிபவர்தாம் அவற்காளன்றியாவரோ,
பன்மைப்படர்பொருளாதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து,
நன்மைப்புனல்பண்ணிநான்முகனைப்பண்ணி, தன்னுள்ளே
தொன்மைமயக்கிய தோற்றியசூழல்கள்சிந்தித்தே. ௪

3385 சூழல்கள்சிந்திக்கில் மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ,
ஆழப்பெரும்புனல்தன்னுளழுந்தியஞாலத்தை,
தாழப்படாமல் தன்பாலொருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட,
கேழல்திருவுருவாயிற்றுக் கேட்டுமுணர்ந்துமே. ௫

3386 கேட்டுமுணர்ந்தவர் கேசவற்காளன்றியாவரோ,
வாட்டமிலாவண்கை மாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்டு,
ஈட்டங்கொள்தேவர்கள் சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய,
கோட்டங்கைவாமனனாய்ச் செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே. ௬

3387 கண்டும்தெளிந்தும்கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ,
வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்குவாழுநாள்
இண்டைச்சடைமுடியீச னுடன்கொண்டுசாச்செல்ல,
கொண்டங்குத்தன்னொடும் கொண்டுடன்சென்றதுணர்ந்துமே.

3388 செல்லவுணர்ந்தவர் செல்வன்றன்சீரன்றிக்கற்பரோ,
எல்லையிலாதபெருந்தவத்தால் பலசெய்மிறை,
அல்லலமரரைச்செய்யு மிரணியனாகத்தை,
மல்லலரியுருவாய்ச்செய்த மாயமறிந்துமே. ௮

3389 மாயமறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ,
தாயம்செறுமொருநூற்றுவர்மங்க வோரைவர்க்காய்,
தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை
நாசம்செய்திட்டு, நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே. ௯

3390 *வார்த்தையறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ,
போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடுஇறப்பிவை
பேர்த்து, பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித்தன்தாளின்கீழ்ச்
சேர்த்து, அவன்செய்யும்சேமத்தையெண்ணித்தெளிவுற்றே.

3391 *தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யும்,
தெளிவுற்றகண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்,

தெளிவுற்றவாயிரத்து ளிவைபத்தும்வல்லாரவர்,
தெளிவுற்றசிந்தையர் பாமருமூவுலகத்துள்ளே. கக

கற்ருேர் கருதும் விசயங்களுக் கெல்லாம்,
பற்ரும் விபவகுணப் பண்புகளே,—உற்றுணர்ந்து
மண்ணிலுள்ளோர்தம்மிழவை வாய்ந்துரைத்த மாறன்சொல்,
பண்ணிலினி தானதமிழ்ப் பா. சுரு

6. பாமருமூவுலகு

3392 *பாமருமூவுலகும்படைத்த பற்பநாபாவோ,
பாமருமூவுலகுமளந்த பற்பபாதாவோ,
தாமரைக்கண்ணுவோ தனியேன்தனியாளாவோ,
தாமரைக்கையாவோ உன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே. க

3393 என்றுகொல்சேர்வதந்தோ அரன்நான்முகனேத்தும்,செய்ய
நின்திருப்பாதத்தையான்நிலநீரெரிகால், விண்ணுயிர்
என்றிவைதாம்முதலாமுற்றுமாய் நின்றவெந்தாயோ,
குன்றெடுத்தாநிரைமேய்த்தவைகாத்தவெங்கூத்தாவோ.உ

3394 காத்தவெங்கூத்தாவோ மலையேந்திக்கன்மாரிதன்னை,
பூத்தண்டுழாய்முடியாய்புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்,
வாய்த்தவென்நான்முகனே வந்தென்னுருயிர்நீயானுல்,
ஏத்தரும்கீர்த்தியின யுன்னையெங்குத்தலைப்பெய்வனே. ந

3395 எங்குத்தலைப்பெய்வன்நா னெழில்மூவுலகும்நீயே,
அங்குயர்முக்கட்பிரான் பிரமபெருமானவன்நீ,
வெங்கதிர்வச்சிரக்கை யிந்திரன்முதலாத்தெய்வம்நீ,
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய்முடி யென்னுடைக்கோவலனே.

3396 என்னுடைக்கோவலனே யென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே,
உன்னுடையுந்திமல ருலகமவைமூன்றும்பரந்து, [டிட்டு,
உன்னுடைச்சோதிவெள்ளத்தகம்பாலுன்னைக்கண்டுகொண்
என்னுடையாருயிரா ரெங்ஙனேகொல்வந்தெய்துவரே. ரு

3397 வந்தெய்துமாறறியேன் மல்குநீலச்சுடர்தழைப்ப,
செஞ்சுடர்சோதிகள்பூத் தொருமாணிக்கம்சேர்வதுபோல்,
அந்தரமேல்செம்பட்டோ டடியுந்திகைமார்வுகண்வாய்,
செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறை யென்திருமார்பனையே. சு

3398 என்திருமார்பன்றன்னை யென்மலைமகள்கூறன்றன்னை,
என்றுமென்னாமகளை யகம்பால்கொண்டநான்முகனை,
நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டெயில்மூன்றெரித்த,
வென்றுபுலம்துரந்த விசும்பாளியைக்காணேனே. ௭

3399 ஆளியைக்காண்பரியாய் அரிகாண்நரியாய், அரக்கர்
ஊளையிட்டன்றிலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப,
மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக்கொன்று, பின்னும்
ஆளுயர்குன்றங்கள்செய் தடர்த்தானையும்காண்டுங்கொலோ.

3400 காண்டுங்கொலோநெஞ்சமே கடியவினையேமுயலும்,
ஆண்டிறல்மீளிமொய்ம்பி லரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து,
மீண்டுமவன்தம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி,
ஆண்டுதன்சோதிபுக்க வமரரரியேற்றினையே. ௯

3401 ஏற்றரும்வைகுந்தத்தை யருளும்நமக்கு, ஆயர்குலத்து
ஈற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்கு மாயங்களேயியற்றி,
கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்று ஐவர்க்காய்கொடுஞ்சேனைதடிந்து,
ஆற்றல்மிக்கான் பெரியபரஞ்சோதிபுக்கவரியே. ௧௦

3402 *புக்கவரியுருவா யவுணனுடல்கீண்டுகந்த,
சக்கரச்செல்வன்றன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,
மிக்கவோராயிரத்து ளிவைபத்தும்வல்லாரவரை,
தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வரேழையரே.

பாமருவுவேதம் பகர்மால்குணங்களுடன்,
ஆமழகுவேண்டற் பாடாமவற்றைத்,—தூமனத்தால்
நண்ணியவனைக்காண நன்குருகிக்கூப்பிட்ட,
அண்ணலைநண்ணாரேழை யர். ௬௬

7. ஏழையராவி

3403 *ஏழையராவியுண்ணு மிணைக்கூற்றங்கொலோவறியேன்,
ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோவறியேன்,
சூழவும்தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றும்கண்டீர்,
தோழியர்காளன்னைமீ ரென்செய்கேன்துயராட்டியேனே.

3404 ஆட்டியும்தூற்றியும்நின் றன்னைமீரென்னைநீர்நலிந்தென்,
மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லியோகொழுந்தோஅறியேன்,

ஈட்டிய்வெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கெனதாவியுள்ளே,
மாட்டியவல்விளக்கின் சுடராய்நிற்கும்வாலியதே. உ

3405 வாலியதோர்கனிகொல் வினையாட்டியேன்வல்வினைகொல்,
கோலம்திரள்பவளக் கொழுந்துண்டங்கொலோவறியேன்,
நீலநெடுமுகில்போல் திருமேனியம்மான்தொண்டைவாய்,
ஏலும் திசையுளெல்லாம் வந்துதோன்றுமென்னின்னுயிர்க்கே.

3406 இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல் வளையுமிணைநீலவிற்கொல்,
மன்னியசீர்மதனன்கருப்புச்சிலைகொல், மதனன்
றன்னுயிர்த்தாதைக் கண்ணபெருமான்புருவமவையே,
என்னுயிர்மேலனவா யடுகின்றனவென்றுநின்றே. ச

3407 என்றுநின்றேதிகழும்செய்யவீன்சுடர்வெண்மின்னுக்கொல்,
அன்றியென்னுவியிடு மணிமுத்தங்கொலோவறியேன்,
குன்றமெடுத்தபிரான் முறுவலெனதாவியடும்,
ஒன்றுமறிகின்றிலே னன்னைமீரெனக்குய்விடமே. ரு

3408 உய்விடமேழையர்க்கு மசுரர்க்குமரக்கர்கட்கும்,
எவ்விடமென்றிலங்கி மகரம்தழைக்கும்தளிர்கொல்,
பைவிடப்பாம்பணையான் திருக்குண்டலக்காதுகளே
கைவிடலொன்றுமின்றி யடுகின்றனகாண்மின்களே. சு

3409 காண்மின்களன்னையர்காளென்று காட்டும்வகையறியேன்,
நாள்மன்னுவெண்திங்கள்கொல் நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல்,
சேண்மன்னுநால்தடந்தோள் பெருமான்றன் றிருநுதலே,
கோள்மன்னியாவியடும் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே.

3410 கோளிழைத்தாமரையும் கொடியும்பவளமும்வில்லும்,
கோளிழைத்தண்முத்தமும் தளிரும்குளிர்வான்பிறையும்,
கோளிழைபாவுடையகொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல், கண்ணன்
கோளிழைவாள்முகமாய் கொடியேனுயிர்கொள்கின்றதே.

3411 கொள்கின்றகோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்டகொழுஞ்சுருளின்,
உள்கொண்டநீலநன்னூல் தழைகொல் அன்றுமாயன்குழல்,
விள்கின்றபூந்தண்டுழாய் விரைநாறவந்தென்னுயிரை,
கள்கின்றவாறறியீ ரன்னைமீர்கழறுநிற்றிரே. கூ

3412 சிற்றிமுற்றத்துளென்று நெரித்தகையராய் என்னைநீர்
சுற்றியும்சூழ்ந்தும்வைதிர் சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாய்,
முற்றவிம்மூவுலகும் விரிகின்றசுடர்முடிக்கே,
ஒற்றுமைக்கொண்டதுள்ளம்அன்னைமீர்நசையென்நுங்கட்கே.

3413 *கட்கரியபிரமன்சிவ னிந்திரனென்றிவர்க்கும்,
கட்கரியகண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,
உட்குடையாயிரத்து ளிவையுமொருபத்தும்வல்லார்,
உட்குடைவானவரோ டுடனாயென்றும்மாயாரே. கக

ஏழையர்கணெஞ்சை யிளகுவிக்குமாலழகு,
சூழவந்துதோன்றித் துயர்விளைக்க,—ஆழுமனம்
தன்னுடனேயவ்வழகைத் தானுரைத்தமாறன்பால்,
மன்னுமவர்தீவினைபோ மாய்ந்து. சுஎ

8. மாயாவாமநனே

3414 *மாயாவாமநனே மதுசூதாநீயருளாய்,
தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய்,
தாயாய்த்தந்தையாய்மக்களாய் மற்றுமாய்முற்றுமாய்,
நீயாய்நீநின்றவா றிவையென்னநியாயங்களே. க

3415 அங்கண்மலர்த்தண்டுழாய்முடி யச்சுதனேயருளாய்,
திங்களும்ஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராயிருளாய்,
பொங்குபொழிமழையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னும்நீ,
வெங்கண்வெங்கூற்றமுமா யிவையென்னவிசித்திரமே. உ

3416 சித்திரத்தேர்வலவா திருச்சக்கரத்தாயருளாய்,
எத்தனையோருகமு மவையாயவற்றுள்ளியனும்,
ஒத்தவொண்பல்பொருள்க ளுலப்பிலனவாய்வியவாய்,
வித்தகத்தாய்நிற்றிநீ யிவையென்னவிடமங்களே. ங

3417 கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனே யெனக்கொன்றருளாய்,
உள்ளதுமில்லதுமா யுலப்பில்லனவாய்வியவாய்,
வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி,
உள்ளப்பல்யோகுசெய்தி யிவையென்னவுபாயங்களே. ச

3418 பாசங்கள்நீக்கியென்னை யுனக்கேயறக்கொண்டிட்டு, நீ
வாசமலர்த்தண்டுழாய்முடி மாயவனேயருளாய்,

காயமும்சீவனுமாய்க் கழிவாய்ப்பிறப்பாய்பின்னும்நீ,
மாயங்கள்செய்துவைத்தி யிவையென்னமயக்குக்களே. ரு

3419 மயக்காவாமனனே மதியாம்வண்ணமொன் றருளாய்,
அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமா யழலாய்க்குளிராய்வியவாய்,
வியப்பாய்வென்றிகளாய் வினையாய்ப்பயனாய்பின்னும்நீ,
துயக்காநீநின்றவா றிவையென்னதுயரங்களே. சு

3420 துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணா சுடர்நீண்முடியாயருளாய்,
துயரம்செய்மானங்களாய் மதனாகியுகவைகளாய்,
துயரம்செய்காமங்களாய்த் துலையாய்நிலையாய்நடையாய்,
துயரங்கள்செய்துவைத்தி யிவையென்னசுண்டாயங்களே.

3421 என்னசுண்டாயங்களால் நின்றிட்டாயென்னையாளும்கண்ணா,
இன்னதோர்தன்மையையென்றுன்னையாவர்க்கும்தேற்றரியை,
முன்னியவுலகு மவையாயவற்றைப்படைத்து,
பின்னுமுள்ளாய்புறத்தா யிவையென்னவியற்கைகளே. அ

3422 என்னவியற்கைகளால் எங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கண்ணா,
துன்னுகரசரணம்முதலாக வெல்லாவுறுப்பும்,
உன்னுசுவையொளி யூறொலிநாற்றமுற் றும்நீயே,
உன்னையுணரவுறி லுலப்பில்லைநுணுக்கங்களே. சு

3423 இல்லைநுணுக்கங்களே யிதனில்பிறிதென்னும்வண்ணம்,
தொல்லைநன்னூலில்சொன்ன வுருவுமருவுநீயே,
அல்லித்துழாயலங்க லணிமார்பஎன்னச்சுதனே,
வல்லதோர்வண்ணம்சொன்னா லதுவேயுனக்காம்வண்ணமே.

3424 *ஆம்வண்ணமின்னதொன்றென்றறிவதரியவரியை,
ஆம்வண்ணத்தால் குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த,
ஆம்வண்ணவொண்டமிழ்க ளிவையாயிரத்துளிப்பத்தும்,
ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பா ரமைந்தார்தமர்க்கென்றைக்குமே.

மாயாமற்றன்னைவைத்தவைசித்திரியாலே,
தீயாவிசித்திரமாசசேர்பொருளோ—,டோயாமல்,
வாய்ந்துநிற்கும்மாயன்வளமுரைத்தமாறனைநாம்,
எய்ந்துரைத்துவாழுநாளென்று. சுஅ

9. என்றைக்கு

3425 *என்றைக்குமென்னை யுய்யக்கொண்டுபோகிய,
அன்றைக்கன்றென்னைத் தன்னாக்கியென்னால்தன்னை,
இன்தமிழ்பாடியவீசனை யாதியாய்
நின்றவென்சோதியை, என்சொல்லிநிற்பனோ. க

3426 என்சொல்லிநிற்ப னென்னினுயிரின்றொன்றாய்,
என்சொல்லால்யான்சொன்ன வின்கவியென்பித்து,
தன்சொல்லால்தான்தன்னைக் கீர்த்தித்தமாயன், என்
முன்சொல்லும்மூவுருவாம் முதல்வனே. உ

3427 ஆம்முதல்வனிவனென்று தற்றேற்றி, என்
நாமுதல்வந்துபுகுந்து நல்லின்கவி,
தூமுதல்பத்தர்க்குத்தான் தன்னைச்சொன்ன, என்
வாய்முதலப்பனை யென்றுமறப்பனோ. ங

3428 அப்பனையென்றுமறப்ப னென்னாகியே,
தப்புதலின்றித் தனைக்கவிதான்சொல்லி,
ஒப்பிலாதீவினையேனை யுய்யக்கொண்டு
செப்பமேசெய்து திரிகின்றசீர்கண்டே. ச

3429 சீர்கண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவி,
நேர்படயான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில்,
ஏர்விலாவென்னைத்தன்னாக்கி யென்னால்தன்னை,
பார்பரவின்கவி பாடும்பரமரே. ரு

3430 இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால்,
தன்கவிதான்தன்னைப் பாடுவியாது, இன்று
நன்குவந்தென்னுடனாக்கி யென்னால்தன்னை,
வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே. சா

3431 வைகுந்தநாத னென்வல்வினைமாய்ந்தறச்,
செய்குந்தன்றன்னை யென்னாக்கியென்னால்தன்னை,
வைகுந்தனாகப் புகழவண்டீங்கவி,
செய்குந்தன்றன்னை யெந்நாள்சிந்தித்தார்வனோ. எ

3432 ஆர்வனோவாழியங்கை யெம்பிரான்புகழ்,
பார்விண்நீர்முற்றும் கலந்துபருகிலும்,

ஏர்விலாவென்னைத் தன்னாக்கியென்னால்தன்னை,
சீர்பெறவின்கவி சொன்னதிறத்துக்கே. அ

3433 திறத்துக்கே துப்புரவாம் திருமாலின்சீர்,
இறப்பெதிர்காலம் பருகிலுமார்வனோ,
மறப்பிலாவென்னைத் தன்னாக்கியென்னால்தன்னை,
உறப்பலவின்கவி சொன்னவுதவிக்கே. கூ

3434 உதவிக்கைம்மாறென்னுயி ரென்னவுற்றெண்ணில்,
அதுவுமற்றாங்கவன்றன்ன தென்னால்தன்னை,
பதவியவின்கவி பாடியவப்பனுக்கு,
எதுவுமொன்றுமில்லை செய்வதிங்குமங்கே. க0

3435 *இங்குமங்கும் திருமாலன்றியின்மைகண்டு,
அங்ஙனே வண்குருகூர்ச்சடகோபன்,
இங்ஙனேசொன்ன வோராயிரத்திப்பத்தும்,
எங்ஙனேசொல்லிலு மின்பம்பயக்குமே. கக

என்றனைநீயிங்குவைத்ததேதுக்கெனமாலும்
என்றனக்குமென்றமர்க்குமின்பமதா—நன்றுகவி
பாடவெனக்கைம்மாறிலாமை பகர்மாறன்
பாடணைவார்க்குண்டாமின்பம். கூகூ

10. இன்பம்பயக்க

3436 *இன்பம்பயக்க வெழில்மலர்மாதரும்தானும் இவ்வே
ழுலகை, இன்பம்பயக்கவினிதுடன் வீற்றிருந்தாள்கின்ற
வெங்கள்பிரான், அன்புற்றமர்ந் துறைகின்றவணி
பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை, அன்புற்றமர்ந்துவலம்செய்
துகைதொழும்நாள்களுமாகுங்கொலோ. க

3437 ஆகுங்கொல்ஐயமொன்றின்றி யகலிடம்முற்றவும், ஈரடியே
ஆகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பனமர்ந்துறையும்,
மாகம்திகழ்கொடிமாடங்கள்நீடு மதிள்திருவாறன்விளை,
மாகந்தசீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலோ.

3438 கூடுங்கொல்வைகலும் கோவிந்தனைமதுசூதனைக் கோளரி
யை, ஆடுப்பறவைமிசைக்கண்டுகைதொழுதன்றியவனுறை

யும், பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறை வேள்வியைந்தாறங் கம்பன்னினர்வாழ், நீடுபொழில்திருவாறன்விளை தொழ வாய்க்குங்கொல்நிச்சலுமே. ரு

3439 வாய்க்குங்கொல்நிச்சலு மெப்பொழுதும்மனத்தீங்கு நினைக்கப்பெற, வாய்க்கும்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்சூழ்திருவாறன்விளை, வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன் வடமதுரைப்பிறந்த, வாய்க்கும்மணிநிறக்கண்ணபிரான்றன் மலரடிப்போதுகளே. சு

3440 மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதுமிருத்திவணங்க, பலரடியார்முன்பருளிய பாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும், மலரில்மணிநெடுமாடங்கள்நீடுமதிள் திருவாறன்விளை, உலகமலிபுகழ்பாட நம்மேல்வினையொன்றுமில்லாகெடுமே.

3441 ஒன்றுமில்லாகெடும்முற்றவும் தீவினையுள்ளித்தொழுமின் தொண்டீர்,அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கையணிநெடுந் தோள்புணர்ந்தான், என்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சம் துதிப்பவுள்ளேயிருக்கின்றபிரான் நின்றவணிதிருவாறன் விளையென்னும் நீணகரமதுவே. சு

3442 நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருவாறன்விளை,நீண கரத்துறைகின்றபிரான் நெடுமால்கண்ணன்விண்ணவர் கோன், வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத் தொலையவெம் போர்கள்செய்து, வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான் சரணன்றிமற்றொன்றிலமே. எ

3443 அன்றிமற்றொன்றிலம்நின்சரணே யென்றகலிரும்பொய்கையின்வாய்,நின்று தன்நீள்கழலேத்திய வானையின்நெஞ்சிடர் தீர்த்தபிரான், சென்றங்கினிதுறைகின்றசெழும்பொழில் சூழ்திருவாறன்விளை, ஒன்றிவலஞ்செய்யவொன்றுமோ தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவே. அ

3444 தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால், நாவினுள்ளுமுள்ளத்துள்ளுமமைந்த தொழிலினுள்ளும்நவின்று, யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழில் திருவாறன்விளையதனை, மேவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலென்னுமென்சிந்தனையே. கூ

3445 சிந்தைமற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத்தன்மை தேவபிரானறியும், சிந்தையினாற்செய்வ தானறியாதனமாயங்களொன்றுமில்லை, சிந்தையினாற்சொல்லினால் செய்கையால்நிலத்தேவர்குழுவணங்கும், சிந்தைமகிழ்திருவாறன் விளையுறை தீர்த்தனுக்கற்றபின்னே. ௧0

3446 தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர் சரணில்லையென் றெண்ணி, தீர்த்தனுக்கே - தீர்த்தமனத்தனாகிச் செழுங்குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்ன, தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவைபத் தும்வல்லார்களை, தேவர்வைகல் - தீர்த்தங்களேயென்று பூசித்துநல்கியுரைப்பர்தம்தேவியர்க்கே. ௧௧

இன்பக் கவிபாடு வித்தோனை யிந்திரையோடு,
அன்புற்று வாழ்திருவா றன்விளையில்,—துன்பமறக்
கண்டடிமை செய்யக் கருதியமா றன்கழலே,
திண்டிறலோர் யாவர்க்குந் தேவு. ௭0

எட்டாம் பத்து

1. தேவிமாராவார்

3447 *தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவ மற்றமராட்செய்வார், மேவியவுலகம்மூன்றவையாட்சி வேண்டுவேண்டுருவம்நின் னுருவம், பாவியேன்றன்னையடுகின்ற கமலக்கண்ண தோர்பவளவாய்மணியே,ஆவியேயமுதேயலைகடல்கடைந்த வப்பனேகாணுமாறருளாய். ௧

3448 காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக் கண்ணநீரலமர, வினையேன் - பேணுமாறெல்லாம்பேணிநின்பெயரேபிதற் றுமாறருளெனக்கந்தோ, காணுமாறருளாய்காகுத்தா கண்ணாதொண்டனேன்கற்பகக்கனியே, பேணுவாரமுதே பெரியதண்புனல்சூழ்பெருநிலமெடுத்தபோராளா. ௨

3449 எடுத்தபேராளன்நந்தகோபன்றனின்னுயிர்ச் சிறுவனே, அசோதைக் - கடுத்தபேரின்பக்குலவிளங்களிறே யடியனேன் பெரியவம்மானே, கடுத்தபோரவுணனுடலிரு

பிளவாக் கையுகிராண்டவெங்கடலே, அடுத்ததோருருவா
யின்றுநீவாரா யெங்ஙனம்தேறுவருமரே. ௩

3450 உமருகந்துகந்தவுருவம்நின்னுருவமாகியுன்றனக்கன் பரா
னார்-அவர், உகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன்றும்
சங்கிப்பன்வினையேன், அமரதுபண்ணியகவிடம்புடைசூ
ழடுபடையவித்தவம்மானே, அமரர்தமமுதேயசுரர்கள்
நஞ்சேயென்னுடையாருயிரேயோ. ௪

3451 ஆருயிரேயோவகலிடமுழுதும் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்த
ளந்த, பேருயிரேயோ பெரியநீர்படைத்தங்குறைந்தது
கடைந்தடைத்துடைத்த, சீரியரேயோ மனிசர்க்குத்தேவர்
போலத் தேவர்க்கும்தேவாவோ, ஓருயிரேயோவுலகங்கட்
கெல்லா முன்னைநானெங்குவந்துறுகோ. ௫

3452 எங்குவந்துறுகோவென்னையாள்வானே யேழுலகங்களும்
நீயே,அங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமும்நீயே யவற்றவைகரும
மும்நீயே, பொங்கியபுறம்பால்பொருளுளவேலு மவையு
மோநீயின்னேயானால், மங்கியஅருவாம்நேர்ப்பமும்நீயே
வான்புலனிறந்ததும்நீயே. ௬

3453 இறந்ததும்நீயேயெதிர்ந்ததும்நீயே நிகழ்வதோநீயின்னே
யானால், சிறந்தநின்தன்மையதுவிதுவுதுவென்றறி வொன்
றும்சங்கிப்பன்வினையேன், கறந்தபால்நெய்யேநெய்யினின்
சுவையே கடலினுளமுதமே, அமுதில் - பிறந்தவின்சுவை
யேசுவையதுபயனே பின்னைதோள்மணந்தபேராயா. ௭

3454 மணந்தபேராயாமாயத்தால்முழுதும் வல்வினையேனையீர்
கின்ற, குணங்களையுடையா யசுரர்வன்கையர்கூற்றமே
கொடியபுள்ளுயர்த்தாய், பணங்களாயிரமுமுடைய பைந்
நாகப்பள்ளியாய்பாற்கடல்சேர்ப்பா, வணங்குமாறறியேன்
மனமும்வாசகமும் செய்கையும்யானுநீதானே. ௮

3455 யானுநீதானேயாவதோமெய்யே யருநரகவையும்நீயானால்,
வானுயரின்பமெய்திலென்மற்றை நரகமேயெய்திலென்னெனி
லும், யானுநீதானாய்த்தெளிதொறும்நன்று மஞ்சுவன்
நரகம்நானடைதல், வானுயரின்பம்மன்னிவீற்றிருந்தா யரு
ளுநின்தாள்களையெனக்கே. ௯

3456 தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைசிறப்பத்தந் த பே ரு த வி க் கைம்மாறு, தோள்களையாரத்தழுவியென்னுயிரை யறவிலை செய்தனன்சோதீ,தோள்களாயிரத்தாய்முடிகளாயிரத்தாய் துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய், தாள்களாயிரத்தாய்பேர்க ளாயிரத்தாய் தமியனேன்பெரியவப்பனே. க0

3457 *பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனை யுருத்திரனப்பனை, முனிவர்க் - குரியவப்பனை யமரரப்பனையுலகுக்கோர்தனியப்பன் றன்னை, பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்பேணினவாயிரத்துள்ளும், உரியசொல்மாலையிவையும்பத்திவற்றுலுய்ய லாம்தொண்டீர்நங்கட்கே. கக

தேவ னுறைபதியிற் சேரப் பெருமையால்,
மேவுமடி யார்வசனு மெய்ந்நிலையும்,—யாவையுந்தான்
ஆநிலையுஞ் சங்கித் தவைதெளிந்த மாறன்பால்,
மாநிலத்தீர் நங்கண் மனம். எக

2. நங்கள்வரிவளை

3458* நங்கள் வரிவளையாயங்காளோநம்முடையேதலர் முன்பு நாணி, நுங்கட்கியானென் றுரைக்குமாற்றம்நோக்குகின்றே னெங்கும்காணமாட்டேன், சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன் தடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன், வெங்கண்பறவை யின்பாகனெங்கோன்வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே.

3459 வேண்டிச்சென்றென் றுபெறுகிற்பாரிலென்னுடைத்தோ தா ழியர்நுங்கட்கேலும்,ஈண்டிதுரைக்கும்படியையந்தோகாண் கின்றிலேனிடராட்டியேன்நான், காண்தகுதாமரைக்கண் ணன் கள்வன்விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டால், ஈண்டியசங்கும்நிறைவும்கொள்வானெத்தனைகாலமிளைக் கின்றேனே. உ

3460 காலமிளைக்கிலல்லால்வினையேன் நானிளைக்கின்றிலன்கண்டு கொண்மின், ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன்நன்னுதலீ ரினி நாணித்தானென், நீலமலர்நெடும்சோதிசூழ்ந்தநீண்டமுகில் வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட, கோலவளையொடு மாமை கொள்வானெத்தனைகாலமும்கூடச்சென்றே. ௩

3461 கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன் கோல்வளைநெஞ்ச
தொடக்கமெல்லாம். பாடற்றொழியவிழந்துவைகல்பல்
வளையார்முன்பரிசழிந்தேன், மாடக்கொடிமதிள்தென்
குளந்தைவண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன், ஆடல்பறவை
யுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே. ௪

3462 ஆழிவலவனையாதரிப்பு மாங்கவன்நம்மில்வரவுமெல்லாம்,
தோழியர்காள்நம்முடையமேதான் சொல்லுவதோவிங்கரிய
துதான், ஊழிதோறூழியொருவனாக நன்குணர்வார்க்கு
முணரலாகா, சூழலுடையசுடர்கொளாதித் தொல்லையஞ்
சோதிநினைக்குங்காலே. ரு

3463 தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென் சொல்லளவன்றிமை
யோர்தமக்கும், எல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய்யு மத்திறம்
நிற்கவெம்மாமைகொண்டான்,அல்விமலர்த்தண்டுழாயும்தா
ரானூர்க்கிடுகோவினிப்பூசல்சொல்லீர், வல்லிவளவயல்சூழ்
குடந்தை மாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே. சு

3464 மாலரிகேசவன்நாரணன் சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்த
னென்றென்று, ஓலமிடவென்னைப்பண்ணிவிட்டிட்டொன்
றுமுருவும்சுவடும்காட்டான், ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்கா
ளென்னுடைத்தோழியர்காளென்செய்கேன், காலம்பல
சென்றும்காண்பதாணை யுங்களோடெங்களிடையில்லையே.

3465 இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள் பூவைகாள்குயில்காள்
மயில்காள், உடையநம்மாமையும்சங்கும்நெஞ்சுமொன்று
மொழியவொட்டாதுகொண்டான், அடையும்வைகுந்த
மும்பாற்கடலுமஞ்சனவெற்புமவைநணிய, கடையறப்பா
சங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே. அ

3466 காண்கொடுப்பானல்லனார்க்கும்தன்னைக்கைசெயப்பால
தோர்மாயந்தன்னால், மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டி மண்
ணும்விண்ணும்நிறையமலர்ந்த, சேண்சுடர்த்தோள்கள்
பலதழைத்த தேவபிராற்கென்நிறைவினோடு, நான்கொடுத்
தேனினியென்கொடுக்கேனென்னுடை நன்னுதல்நங்கை
மீர்காள். கூ

3467 என்னுடைநன்னுதனங்கைமீர்காள் யானினிச்செய்வதெ
னென்னெஞ்சென்னை, நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி
நேமியும்சங்குமிருகைக்கொண்டு, பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞா
யிற்றோடுபான்மதியேந்திஓர்கோலநீல, நன்னெடுங்குன்றம்
வருவதொப்பான் நாண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே. க0

3468 *பாதமடைவதன்பாசத்தாலே மற்றவன்பாசங்கள்முற்ற
விட்டு,கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்
சடகோபன்சொன்ன,தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவையு
மோர்பத்திசையொடும்வல்லார், ஆதுமோர்தீதிலராகி யிங்கு
மங்குமெல்லாமமைவார்கள் தாமே. கக

நங்கருத்தை நன்றாக நாடிநிற்கு மாலறிய,
இங்கிவற்றி லாசை யெமக்குளதென்—சங்கையினால்,
தன்னுயிரின் மற்றினசை தானொழிந்த மாறன்றான்,
அங்கிலையை யாய்ந்துரைத்தா னங்கு. எஉ

3. அங்குமிங்கும்

3469 *அங்குமிங்கும்வானவர்தானவர் யாவரும்,
எங்குமினையையென்றுன்னை யறிகிலாதலற்றி,
அங்கம்சேரும்பூமகள் மண்மகளாய்மகள்,
சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணமே. க

3470 சரணமாகியநான்மறை நூல்களும்சாராதே,
மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்,
கரணப்பல்படை பற்றறவோடும்கனலாழி,
அரணத்திண்படையேந்திய வீசற்காளாயே. உ

3471 ஆளுமாளாராழியும் சங்கும்சுமப்பார்தாம்,
வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்வார்மாற்றில்லை,
தாளும்தோளும்கைகளையாரத் தொழக்காணேன்,
நாளும்நாளும்நாடுவ னடியேன்ஞாலத்தே. ங

3472 ஞாலம்போனகம்பற்றி யோர்முற்றாவுருவாகி,
ஆலம்பேரிலையன்ன வசஞ்செய்யுமம்மானே,
காலம்பேர்வதோர்காரிருளூழி யொத்துளதால், உன்
கோலங்காரெழில் காண வுற்றாழும்கொடியேற்கே. ச

3473 கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும்,
மடியாதின்னே நீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதான்,
அடியாரல்லல்தவிர்த்தவசைவோ வன்றேல், இப்
படிதான்நீண்டுதாவியவசைவோ பணியாயே. ௫

3474 பணியாவமரர்பணிவும் பண்பும்தாமேயாம்,
அணியாராழியும்சங்கமுமேந்துமவர்காண்மின்,
தணியாவெந்நோயுலகில் தவிர்ப்பான், திருநீல
மணியார்மேனியோ டென்மனம்சூழவருவாரே. ௬

3475 வருவார்செல்வார் வண்பரிசாரத்திருந்த, என்
திருவாழ்மார்வற் கென்திறம்சொல்லார் செய்வதென்,
உருவார்சக்கரம்சங்குசுமந் திங்கும்மோடு,
ஒருபாடுழல்வா னோரடியானுமுளனென்றே. ௭

3476 என்றேயென்னை யுன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்,
நின்றேயாட்செய்ய நீகொண்டருளநினைப்பதுதான்,
குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்கடல்ஞாலம் முழுவேழும்,
நின்றேதாவிய நீள்கழலாழித்திருமாலே. ௮

3477 திருமால்நான்முகன் செஞ்சடையானென்றிவர்கள், எம்
பெருமான் தன்மையை யாரறிகிற்பார்பேசியென்,
ஒருமாமுதல்வா வூழிப்பிரானென்னையாளுடை,
கருமாமேனியனென்ப னென்காதல்கலக்கவே. ௯

3478 கலக்கமில்லாநல்தவமுனிவர் கரைகண்டோர்,
துளக்கமில்லாவானவரெல்லாம் தொழுவார்கள்,
மலக்கமெய்த மாகடல்தன்னைக்கடைந்தானை,
உலக்கநாம்புகழ்கிற்ப தென்செய்வதுரையீரே. ௧௦

3479 *உரையாவெந்நோய்தவிர அருள்நீண்முடியானை,
வரையார்மாட மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்,
உரையேய்சொல்தொடை யோராயிரத்துளிப்பத்தும்,
நிரையேவல்லார் நீடுலகத்துப்பிறவாரே. ௧௧

அங்கமரர் பேண வவர்நடுவே வாழ்திருமாற்கு,
இங்கோர் பரிவரிலை யென்றஞ்ச,—எங்கும்
பரிவருள ரென்னப் பயந்தீர்ந்த மாறன்,
வரிகழற்ருள் சேர்ந்தவர்வாழ் வார். ௭௩

4. வார்கடாவருவி

3480 *வார்கடாவருவியானைமாமலையின் மருப்பிணைக்குவடிறுத் துருட்டி, ஊர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்தரங்கின் மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேல், போர்கடாவரசர்புறக்கிட மாடமீமிசைக்கஞ்சனைத்தகர்த்த, சீர்கொள்சிற்றாயன்திருச் செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே. க

3481 எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுத மிமையவரப்பனென்னப் பன், பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்பொருந்து மூவுருவனெம்மருவன், செங்கயலுகளும் தேம்பணை புடைசூழ்திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றா - றங்கமர்கின்ற, ஆதியானல்லால்யாவர்மற்றென்னமர் துணையே. உ

3482 என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமானிருநிலமிடந்தவெம் பெருமான், முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாளவென்னை யாள்கின்றவெம்பெருமான், தென்திசைக்கணி கொள் திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால் - நின்ற வெம்பெருமான், அடியல்லால்சரண்நினைப்பிலும்பிறிதில்லை யெனக்கே. ௩

3483 பிறிதில்லையெனக்குப்பெரியமூவுலகும்நிறையப் பேருருவ மாய்நிமிர்ந்த, குறியமாணெம்மான்குரைகடல்கடைந்த கோலமாணிக்கமென்னெம்மான், செறிகுலைவாழைக்கமுகு தெங்கணிசூழ்திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றா - றறிய, மெய்ம்மையேநின்றவெம்பெருமா னடியிணையல்லதோ ரரணே. ச

3484 அல்லதோரரணுமவனில்வேறில்லை யதுபொருளாகிலும், அவனை - யல்லதென்னுவியமர்ந்தணைகில்லா தாதலாலவ னுறைகின்ற, நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுள்மடுத்தநறும் புகைவிசும்பொளி மறைக்கும், நல்லநீள்மாடத்திருச்செங் குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெனக்குநல்லரணே. ரு

3485 எனக்குநல்லரணையெனதாருயிரை யிமையவர்தந்தைதாய் தன்னை, தனக்கும்தன்தன்மையறிவரியானைத் தடங்கடல்

பள்ளியம்மானை, மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்வண்சிவனுமய
னும்தானுமொப்பார்வாழ், கனக்கொள்திண்மாடத்திருச்
செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறதனுள்கண்டேனே. ௬

3486 திருச்செங்குன்றூரில்திருச்சிற்றாறனுள் கண்டவத்திருவடி
யென்றும், திருச்செய்யகமலக்கண்ணும்செவ்வாயும் செவ்
வடியும்செய்யகையும், திருச்செய்யகமலவுந்தியும்செய்ய
கமலமார்பும்செய்யவுடையும், திருச்செய்யமுடியுமாரமும்
படையும்திகழ வென்சிந்தையுளானே. ௭

3487 திகழவென்சிந்தையுளிருந்தானைச் செழுநிலத்தேவர்நான்
மறையோர், திசைகைகூப்பியேத்தும்திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை, புகர்கொள்வானவர்கள்புகலி
டந்தன்னை யசுரர்வன்கையர்வெங்கூற்றை, புகழுமாறறி
யேன்பொருந்துமூவுலகும் படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்
பவனே. ௮

3488 படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரா
னவனே, இடைப்புக்கோருருவுமொழிவில்லையவனே புகழ்
வில்லையாவையும்தானே, கொடைப்பெரும்புகழாரினையர்
தன்னுனர் கூரியவிச்சையோடொழுக்கம், நடைப்பலியியற்
கைத்திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே. ௯

3489 அமர்ந்தநாதனையவரவராகியவர்க்கருளுமம்மானை [யானை,
அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாற்றங்கரை
அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர்வேதியர்கள் தம்பதியவனிதேவர்வாழ்வு,
அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானைநான்முகனையமர்ந்தேனே

3490 *தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத் திருந்துலகுண்டவம்
மானை, வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ்மலர்மிசைப்
படைத்தமாயோனை, கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன்
சொன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும், வானின்மீதேற்றியருள்
செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே. ௧௧

வாராம லச்சமினி மால்தன் வலியினையும்,
சீரார் பரிவருடன் சேர்த்தியையும்,—பாருமெனத்
தானுகந்த மாறன்ருள் சார்நெஞ்சே சாராயேல்,
மானிடவ ரைச்சார்ந்து மாய். ௭௬

5. மாயக்கூத்தா

3491* மாயக்கூத்தாவாமனா வினையேன்கண்ணாகண்கைகால்,
தூயசெய்யமலர்களாச் சோதிச்செவ்வாய்முகிழதா,
சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா, தாமரைநீள்
வாசத்தடம்போல்வருவானே யொருநாள்காணவாராயே. க

3492 காணவாராயென்றென்றுகண்ணும்வாயும்துவர்ந்து,அடியேன்
நாணிநன்னாட்டலமந்தா லிரங்கியொருநாள்நீயந்தோ,
காணவாராய்கருநாயிறுதிக்கும் கருமாமாணிக்க,
நாள்நல்மலைபோல்சுடர்ச்சோதிமுடிசேர்சென்னியம்மானே.

3493 முடிசேர்சென்னியம்மா நின்மொய்பூம்தாமத்தண்டுழாய்,
கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்,
படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நால்தோளும்,
துடிசேரிடையுமமைந்ததோர்தூநீர்முகில்போல்தோன்றாயே.

3494 தூநீர்முகில்போல்தோன்றும்நின்சுடர்கொள்வடிவும்கனிவாயும்,
தேநீர்க்கமலக்கண்களும் வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா,
மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல் வண்கார்நீலமுகில்போல,
தூநீர்க்கடலுள் துயில்வானேயெந்தாய்சொல்லமாட்டேனே.

3495 சொல்லமாட்டேனடியேனுன் துளங்குசோதித்திருப்பாதம்,
எல்லையில்சீரிளநாயி றிரண்டுபோலென்னுள்ளவா,
அல்லலென்னுமிருள்சேர்தற் குபாயமென்னே, ஆழிசூழ்
மல்லைஞாலமுழுதுண்ட மாநீர்க்கொண்டல்வண்ணனே. ரு

3496 கொண்டல்வண்ணாகுடக்கூத்தாவினையேன்கண்ணாகண்ணா,
என்-அண்டவாணாவென்றென்னையாளக்கூப்பிட்டழைத்தக்
கால், விண்டன்மேல்தான்மண்மேல்தான் விரிநீர்க்கடல்
தான்மற்றுத்தான், தொண்டனேனுன்கழல்காண வொரு
நாள்வந்துதோன்றாயே. சு

3497 வந்துதோன்றாயன்றேலுன் வையம்தாயமலரடிக்கீழ்,
முந்திவந்தியான்நிற்ப முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்,
செந்தண்கமலக்கண்கைகால் சிவந்தவாயோர்கருநாயிறு,
அந்தமில்லாக்கதிர்பரப்பி யலர்ந்ததொக்குமம்மானே. எ

3498 ஒக்குமம்மானுருவமென் றுள்ளம்குழைந்து நாணும்,
தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்தொலைவன்நா
தக்கவைவர்தமக்காயன் றீரைம்பதின்மர்தாள்சாய, [ன்,
புக்கநல்தேர்த்தனிப்பாகா வாராயிதுவோபொருத்தமே. அ

3499 இதுவோபொருத்தம்மின்னாழிப்படையாயேறுமிரும்சிறைப்புள்,
அதுவேகொடியாவுயர்த்தானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்,
எதுவேயாகக்கருதுங்கொலிம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான்,
மதுவார்சோலையுத்தர மதுரைப்பிறந்தமாயனே. ௯

3500 பிறந்தமாயாபாரதம் பொருதமாயாநீயின்னே,
சிறந்தகால்தீநீர்வான் மண்பிறவுமாயபெருமானே,
கறந்தபாலுள்நெய்யேபோ லிவற்றுளெங்கும்கண்டுகொள்,
இறந்துநின்றபெருமாயா வுன்னையெங்கேகாண்கேனே. ௧0

3501 *எங்கேகாண்கேனீன்துழா யம்மான்றன்னையானென்றென்
அங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்,[று
செங்கேழ்சொன்னவாயிரத் துளிவையும்பத்தும்வல்லார்க
இங்கேகாணவிப்பிறப்பே மகிழ்வரெல்லியும்காலையே. [ள்

மாயன் வடிவழகைக் காணாத வல்விடா
யாய், அதற விஞ்சி யழுதலற்றும் — தூயபுகழ்
உற்றசட கோபனைநா மொன்றிநிற்கும் போதுபகல்,
அற்றபொழு தானதெல்லி யாம். ௭௫

6. எல்லியும்

3502 *எல்லியும்காலையும் தன்னைநினைந்தெழ,
நல்லவருள்கள்நமக்கேதந் தருள்செய்வான்,
அல்லியந்தண்ணந்துழாய் முடியப்பனூர்,
செல்வர்கள்வாழும் திருக்கடித்தானமே. ௧

3503 திருக்கடித்தானமு மென்னுடைச்சிந்தையும்,
ஒருக்கடுத்துள்ளே யுறையும்பிரான்கண்டீர்,
செருக்கடுத்தன்று திகைத்தவரக்கரை,
உருக்கெடவாளி பொழிந்தவொருவனே. ௨

3504 ஒருவரிருவரோர் மூவரெனநின்று,
உருவுகரந்துள்ளுந் தோறும்தித்திப்பான்,

திருவமர்மார்வன் திருக்கடித்தானத்தை,
மருவியுறைகின்ற மாயப்பிரானே. ௩

3505 மாயப்பிரானென் வல்வினைமாய்ந்தற,
நேசத்தினால்நெஞ்சம் நாடுகுடிகொண்டான்,
தேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்தை,
வாசப்பொழில்மன்னு கோயில்கொண்டானே. ௪

3506 கோயில்கொண்டான்றன் திருக்கடித்தானத்தை,
கோயில்கொண்டானதனோடு மென்னெஞ்சகம்,
கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாம் தொழ, வைகுந்தம்
கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே. ௫

3507 கூத்தவம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவும்,
மாய்த்தவம்மான் மதுசூதவம்மானுறை,
பூத்தபொழில் தண்திருக்கடித்தானத்தை,
ஏத்தநில்லா குறிக்கொள்மினிடரே. ௬

3508 கொள்மினிடர்கெட வுள்ளத்துக்கோவிந்தன்,
மண்விண்முழுதுமளந்த வொண்டாமரை,
மண்ணவர்தாம்தொழ வானவர்தாம்வந்து,
நண்ணுதிருக்கடித் தானநகரே. ௭

3509 தானநகர்கள் தலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்,
வானிந்நிலம்கடல் முற்றுமெம்மாயற்கே,
ஆனவிடத்துமென்னெஞ்சும்திருக்கடித்
தானநகரும், தனதாயப்பதியே. ௮

3510 தாயப்பதிகள் தலைசிறந்தெங்கெங்கும்,
மாயத்தினால்மன்னி வீற்றிருந்தானுறை,
தேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்துள்,
ஆயர்க்கதிபதி யற்புதன்தானே. ௯

3511 அற்புதன்நாரா யணனரிவாமனன்,
நிற்பதுமேவி யிருப்பதென்னெஞ்சகம்,
நற்புகழ்வேதியர் நான்மறைநின்றதிர்,
கற்பகச்சோலைத் திருக்கடித்தானமே. ௰

3512 *சோலைத்திருக்கடித் தானத்துறைதிரு
மாலை, மதிள்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்,
பாலோடமுதன்ன வாயிரத்திப்பத்தும்,
மேலைவைகுந்தத் திருத்தும்வியந்தே. கக

எல்வி பகனடந்த விந்தவிடராய் தீருகைக்கு,
மெல்லவந்து தான்கலக்க வேணுமென,—நல்லவர்கள்
மன்னுகடித் தானத்தே மாலிருக்க மாறன்கண்டு,
இந்நிலையைச் சொன்னு னிருந்து எசு

7. இருத்தும்வியந்து

3513 இருத்தும்வியந்தென்னைத் தன்பொன்னடிக்கீழென்று,
அருத்தித்தெனைத்தோர் பலநாளழைத்தேற்கு,
பெருத்தமுடைவாமனன்றான்புகுந்து, என்றன்
கருத்தையுறவீற்றிருந்தான் கண்டுகொண்டே. க

3514 இருந்தான்கண்டுகொண் டெனதேழைநெஞ்சாளும்,
திருந்தாதவோரைவரைத் தேய்ந்தறமன்னி,
பெருந்தாள்களிற்றுக் கருள்செய்தபெருமான்,
தருந்தானருள்தா னினியானறியேனே. உ

3515 அருள்தானினியானறியே னவனென்னுள்,
இருள்தானறவீற்றிருந்தா னிதுவல்லால்,
பொருள்தானெனில் மூவுலகும்பொருளல்ல,
மருள்தானீதோ மாயமயக்குமயக்கே. ங

3516 மாயமயக்குமயக்கா னென்னைவஞ்சித்து,
ஆயனமார்க்கரியே றெனதம்மான்,
தூயசுடர்ச்சோதித் தனதென்னுள்வைத்தான்,
தேசம்திகழும் தன்திருவருள்செய்தே. ச

3517 திகழும்தன்திருவருள் செய்துலகத்தார்,
புகழும் புகழ்தானது காட்டித்தந்து, என்னுள்
திகழும்மணிக்குன்றமொன்றே யொத்துநின்றான்,
புகழும்புகழ் மற்றெனக்குமோர்பொருளே. ரு

3518 பொருள்மற்றெனக்குமோர் பொருள்தன்னில்சீர்க்கத்
தருமேல், பின்னையார்க்கவன் தன்னைக்கொடுக்கும்,

கருமாணிக்கக் குன்றத்துத்தாமரைபோல்,
திருமார்புகால்கண்கை செவ்வாயுந்தியானே. ௬

3519 செவ்வாயுந்திவெண்பல் சுடர்க்குழை, தன்னோ
டெவ்வாய்ச்சுடரும் தம்மில்முன்வளாய்க்கொள்ள,
செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த,
அவ்வாயன்றி யானறியேன்மற்றருளே. ௭

3520 அறியேன்மற்றரு ளென்னையாளும்பிரானார்,
வெறிதேயருள் செய்வர் செய்வார்க்கட்குகந்து,
சிறியேனுடைச்சிந்தையுள் மூவுலகும், தன்
நெறியாவயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே. ௮

3521 வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும்யவரும்,
வயிற்றிற்கொண்டு நின்றொருமூவுலகும், தம்
வயிற்றிற்கொண்டு நின்றவண்ணம்நின்றமாலை,
வயிற்றிற்கொண்டு மன்னவைத்தேன்மதியாலே. ௯

3522 வைத்தேன்மதியா லெனதுள்ளத்தகத்தே,
எய்த்தேயொழிவேனல்லே னென்றுமெப்போதும்,
மொய்த்தேய்திரைமோது தண்பாற்கடலுளால்,
பைத்தேசுடர்பாம்பணை நம்பரனையே. ௧௦

3523 *சுடர்ப்பாம்பணை நம்பரனைத்திருமாலை,
அடிச்சேர்வகை வண்குருகூர்ச்சடகோபன்,
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்திப் பத்தும்சன்மம்
விட, தேய்ந்தறநோக்கும் தன்கண்கள்சிவந்தே. ௧௧

இருந்தவன்றான் வந்திங் கிவரெண்ண மெல்லாம்,
திருந்தவிவர் தந்திறத்தே செய்து,—பொருந்தக்
கலந்தினிய னாய்நிற்கக் கண்ட சடகோபன்,
கலந்தநெறி கட்டுரைத்தான் கண்டு. ௭௭

8. கண்கள்சிவந்து

3524 கண்கள்சிவந்துபெரியவாய்வாயும்சிவந்துகனிந்து,உள்ளே
வெண்பலிலகுசுடரிலகு விலகுமகரகுண்டலத்தன், [ங்கன்,
கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன்நான்குதோளன்குனிசார்
ஒண்சங்கதைவாளாழியா னொருவனடியேனுள்ளானே. ௧

3525 அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்,
படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம் படியனல்லன்பரம்பரன்,
கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலை யின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை,
ஒடியாவின்பப்பெருமையோ னுணர்விலும்பரொருவனே.

3526 உணர்விலும்பரொருவனையவனதருளாலுறல்பொருட்டு,என்
உணர்வினுள்ளேயிருத்தினே னதுவுமவனதின்னருளே,
உணர்வுமுயிருமுடம்பும் மற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம்,
உணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானும்தானாயொழிந்தானே.

3527 யானும்தானாயொழிந்தானை யாதும்யவர்க்கும்முன்னோனை,
தானும்சிவனும்பிரமனுமாகிப் பணைத்ததனிமுதலை,
தேனும்பாலும்கன்னலு மமுதுமாகித்தித்தித்து, என்
ஊனிலுயிரிலுணர்வினில் நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனே.

3528 நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுள்நேர்மையதுவிதுவென்று,
என்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது
சென்றுசென்றுபரம்பரமாய் யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று,
நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானம்கடந்ததே. ௫

3529 நன்றாய்ஞானம்கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து,
ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பா ழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து,
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள் செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்,
அன்றேயப்போதேவீ டதுவேவீடுவீடாமே. ௬

3530 அதுவேவீடுவீடுபேற் றின்பந்தானுமதுதேறி,
எதுவேதானும்பற்றின்றி யாதுமிலிகளாகிற்கில்,
அதுவேவீடுவீடுபேற் றின்பந்தானுமதுதேறாது,
எதுவேவீடேதின்பமென் றெய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரே.

3531 எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்றில்லத்தாரும்புறத்தாரும்
மொய்த்து,ஆங்கலறிமுயங்கத்தாம்போகும்போது,உன்மத்தர்போல்
பித்தேயேறியனுராகம்பொழியும்போ தெம்பெம்மானோ
டொத்தேசென்று, அங்குள்ளம்கூடக்கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்பே.

3532 கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்புக் கூடாமையைக்கூடினால்,
ஆடல்பறவையுயர்கொடியெம் மாயனாவததுவதுவே,
வீடைப்பண்ணியொருபரிசே எதிர்வும்நிகழ்வும்கழிவுமாய்,
ஓடித்திரியும்யோகிகளு முளருமில்லையல்லரே. ௬

3533 உளருமில்லையல்லரா யுளராயில்லையாகியே, [றார்
உளரெம்மொருவரவர்வந்தென்னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்
வளரும்பிறையுந்தேய்பிறையும்போல் அசைவுமாக்கமும்,
வளரும்சுடருமிருளும்போல் தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே.

3534 *தெருளுமருளும்மாயத்துத்தன் திருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீழ்
அருளியிருத்துமம்மானா மயனும்சிவனும், திருமாலால்
அருளப்பட்டசடகோப னோராயிரத்துளிப்பத்தால்,
அருளியடிக்கீழிருத்தும்நம் மண்ணல்கருமாணிக்கமே. ௧௧

கண்ணிறைய வந்து கலந்தமா லிக்கலவி,
திண்ணிலையா வேணுமெனச் சிந்தித்துத்,—தண்ணிதெனும்
ஆருயிரி னேற்ற மதுகாட்ட வாய்ந்துரைத்தான்,
காரிமா றன்றன் கருத்து. ௭௮

9. கருமாணிக்கமலை

3535 *கருமாணிக்கமலைமேல் மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போல்,
திருமார்வுவாய்கண்கையுந்திகாலுடையாடைகள்செய்யபிரான்
திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயல்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்,
அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலளன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனே.

3536 அன்னைமீரிதற்கென்செய்கே னணிமேருவின்மீதுலவும்,
துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறு மன்றியும்பல்சுடர்களும்போல்,
மின்னுநீண்முடியாரம் பல்கலன்றானுடையெம்பெருமான்,
புன்னையம்பொழில்சூழ் திருப்புலியூர்புகழுமிவளே. ௨

3537 புகழுமிவள்நின்றிராப்பகல்பொருநீர்க்கடல்தீப்பட்டு,எங்கு
திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச்செழுங்கதிராழிமுதல்[ம்
புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கசுரரைப் பொன்றுவித்தான்
திகழுமணிநெடுமாடநீடு திருப்புலியூர்வளமே. ௩

3538 ஊர்வளம்கிளர்சோலையும்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும்சூழ்ந்து
ஏர்வளம்கிளர்தண்பணைக் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்,
சீர்வளம்கிளர் மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்,
பேர்வளம்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சில ளின்றிப்புனையிழையே. ௪

3539 புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பும்,
நினையும்நீர்மையதன் றிவட்கிதுநின்றுநினைக்கப்புக்கால்,

சுனையினுள் தடந்தாமரைமலரும் தண்திருப்புலியூர்,
முனைவன்மூவுலகாளி யப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே. ரு

3540 திருவருள்மூழ்கிவைகலும் செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்,
திருவருள்களும்சேர்ந்தமைக்கடையாளம்திருந்தவுள,
திருவருளருளா லவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர்,
திருவருள்கமுகொண்பழத்தது மெல்லியல்செவ்விதழே. சு

3541 மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்கவீங்கிளந்தாள்கமுகின்,
மல்லிலைமடல்வாழை யீன்கனிசூழ்ந்துமணம்கமழ்ந்து,
புல்லிலைத்தெங்கினூடு காலுலவும்தண்திருப்புலியூர்,
மல்லலம்செல்வக்கண்ணன் தாளடைந்தா ளிம்மடவரலே. எ

3542 மடவரலன்னைமீர்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகேன்மல்லைச்செல்வ
வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுள்நெய்யழல்வான்புகைபோய்
திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்கும் தண்திருப்புலியூர்,
படவரவணையான்றன்நாமமல்லால்பரவாளிவளே. அ

3543 பரவாளிவள்நின்றிராப்பகல் பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான்,
விரவாரிசைமறைவேதியரொலி வேலையின்நின்றொலிப்ப,
கரவார்தடந்தொறும்தாமரைக்கயந் தீவிகைநின்றலரும்,
புரவார்கழனிகள்சூழ்திருப் புலியூர்ப்புகழன்றிமற்றே. கூ

3544 அன்றிமற்றோருபாயமென் னிவளந்தண்டுழாய்க்கமழ்தல்,
குன்றமாமணிமாடமாளிகைக் கோலக்குழாங்கள்மல்கி,
தென்திசைத்திலதம்புரைக் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்,
நின்றமாயப்பிரான் திருவருளாமிவள்நேர்பட்டதே. க0

3545 *நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்கும் நாயகன்றன்னடிமை,
நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோப
நேர்பட்டதமிழ்மாலை யாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்[ன்,சொல்
நேர்பட்டாரவர்,நேர்பட்டார்நெடுமாற்கடிமைசெய்யவே.கக

கருமால் திறத்திலொரு கன்னிகையா மாறன்,
ஒருமா கலவி யுரைப்பால்,—திரமாக
அன்னியருக் காகா தவன்றனக்கே யாகுமுயிர்,
இந்நிலையை யோருநெடி தா. எகூ

10. நெடுமாற்கடிமை†

3546 நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போ லவனைக்கருதவஞ்சித்து,
தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள் முற்றும்தவிர்ந்தசதிர்நினைந்தால்,
கொடுமாவினையேனவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால்,
விடுமாறென்பதென்னந்தோ வியன்மூவுலகுபெறினுமே. ௧

3547 வியன்மூவுலகுபெறினும்போய்த் தானேதானேயானாலும்,
புயல்மேகம்போல்திருமேனி யம்மான்புனைபூங்கழலடிக்கீழ்,
சயமேயடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி, இம்மையே
பயனேயின்பம்யாம்பெற்றதுறுமோ பாவியேனுக்கே. ௨

3548 உறுமோபாவியேனுக்கி வ்வுலகமூன் றுமுடன்நிறைய,
சிறுமாமேனிநிமிர்த்தவென்செந்தாமரைக்கண் திருக்குறளன்
நறுமாவிரைநாண்மலரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார்,
சிறுமாமனிசராயென்னை யாண்டாரிங்கேதிரியவே. ௩

3549 இங்கேதிரிந்தேற்கிழுக்குற்றென்னிருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த,
செங்கோலத்தபவளவாய்ச்செந்தாமரைக்கண்ணென்னம்மான்
பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்ப்புலன்கொள்வடிவென்மனத்ததாய்
அங்கேய்மலர்கள்கையவாய் வழிப்பட்டோடவருளிலே. ௪

3550 வழிபட்டோடவருள்பெற்று மாயன்கோலமலரடிக்கீழ்,
சுழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்தின்புற்றிருந்தாலு
இழிபட்டோடுமுடலினிற்பிறந்து தன்சீரியான்கற்று, [ம்,
மொழிபட்டோடும் கவியமுதநுகர்ச்சியுறுமோதமுழுதுமே

3551 நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின் வீடுபேறுதன்கேழில், [ன்,
புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்டபொன்னாழிக்கையென்னம்மா
நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகள் நீண்டவசுரருயிரெல்லாம்,
தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன் பெரியதனிமாப்புகழே. ௬

3552 தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படியாத்தான்தோன்றி,
முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தா யுலகமூன் றும்முளைப்பித்த,
தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றியவனடியார்,
நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்கநங்கட்கே. ௭

---

†இது கோயில் திருவாய்மொழி.

3553 நாளும்வாய்க்கநங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து, தன்
தாளும்தோளும்முடிகளும் சமனிலாதபலபரப்பி,
நீளும்படர்பூம்கற்பகக் காவும்நிறைபன்னுயிற்றின், [மே.
கோளுமுடையமணிமலைபோல் கிடந்தான்தமர்கள்கூட்ட

3554 தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும்சதுர்மூர்த்தி,
அமர்கொளாழிசங்குவாள் வில்தண்டாதிபல்படையன்,
குமரன்கோலவைங்கணைவேள் தாதை கோதிலடியார்தம்,
தமர்கள் தமர்கள் தமர்களாம் சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே. ௬

3555 வாய்க்கதமியேற்கூழிதோ றூழியூழி, மாகாயாம்
பூக்கொள்மேனிநான்குதோள் பொன்னாழிக்கையென்னம்
நீக்கமில்லாவடியார்தம் மடியாரடியாரடியாரெங் [மான்,
கோக்கள்,அவர்க்கேகுடிகளாய்ச்செல்லும்நல்லகோட்பாடே

3556 *நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்தான்நிறைந்த,
அல்லிக்கமலக்கண்ணனை யந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்,
சொல்லப்பட்டவாயிரத்து ளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்,
நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர்கொண்டபெண்டிர்மக்களே. ௧௧

*நெடுமா லழகுதனில் நீள்குணத்தில், ஈடு
படுமா நிலையுடைய பத்தர்,—அடிமைதனில்
எல்லைநிலந் தானாக வெண்ணினான் மாறன், அது
சொல்லைநில மானநிலை கொண்டு. ௮௦

ஒன்பதாம்பத்து

1. கொண்டபெண்டிர்

3557 கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும்,
கண்டதோடுபட்டதல்லால் காதல்மற்றியாதுமில்லை,
எண்டிசையும்கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான்,
தொண்டரோமாயுய்யலல்லா லில்லைகண்டீர்துணையே. ௧

3558 துணையும்சார்வுமாகுவார்போல்சுற்றத்தவர்பிறரும்,
அணையவந்தஆக்கமுண்டேல் அட்டைகள்போல்சுவைப்பர்
கணையொன்றாலேயேழ்மராமுமெய்த எங்கார்முகிலை,
புணையென்றுய்யப்போகிலல்லா லில்லைகண்டீர்பொருளே. ௨

3559 பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணில்போற்றியென்றேற்றெழு
இருள்கொள்துன்பத்தின்மைகாணில்என்னேஎன்பாருமில்லை,[வர்,
மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தார்க்கு
அருள்கொளாளாயுய்யலல்லா வில்லைகண்டீரரணே. ௫

3560 அரணமாவரற்றகாலைக் கென்றென்றமைக்கப்பட்டார்,
இரணங்கொண்ட தெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே,
வருணித்தென்னே வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே,
சரணென்றுய்யப்போகலல்லா வில்லைகண்டீர்சதிரே. ௬

3561 சதிரமென்றுதம்மைத்தாமே சம்மதித்தின்மொழியார்,
மதுரபோகமதுற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவர்,
அதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு,
எதிர்கொளாளாயுய்யலல்லா வில்லைகண்டீரின்பமே. ௭

3562 இல்லைகண்டீரின்பமந்தோ உள்ளதுநினையாதே,
தொல்லையார்களெத்தனைவர் தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார்,
மல்லைமூதூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே,
சொல்லியுய்யப்போகலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே. ௬

3563 மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்
சிற்றவேண்டா சிந்திப்பேயமையும்கண்டீர்களந்தோ, [கும்,
குற்றமன்றெங்கள்பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான்,
குற்றமில்சீர்கற்றுவைகல் வாழ்தல்கண்டீர்குணமே. ௭

3564 வாழ்தல்கண்டீர்குணமிதந்தோ மாயவனடிபரவி,
போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு,
வாழ்துணையாவடமதுரைப் பிறந்தவன்வண்புகழே,
வீழ்துணையாப்போமிதனில் யாதுமில்லைமிக்கதே. ௮

3565 யாதுமில்லைமிக்கதனி லென்றன்றதுகருதி, [போம்,
காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கையும்
மாதுகிலின் கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த,
தாதுசேர்தோள்கண்ணனல்லா வில்லைகண்டீர்சரணே. ௯

3566 கண்ணனல்லாவில்லைகண்டீர் சரணதுநிற்கவந்து,
மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்,[னே,
திண்ணமாநும்முடைமையுண்டே லவனடிசேர்த்துய்ம்மி
எண்ணவேண்டாம்நும்மதாது மவனன்றிமற்றில்லையே. ௧௦

3567 *ஆதுமில்லைமற்றவனி லென்றதுவே துணிந்து,
தாதுசேர்தோள்கண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
தீதிலாதவொண்டமிழ்க ளிவையாயிரத்துளிப்பத்தும்,
ஓதவல்லபிராக்கள் நம்மையாளுடையார்கள்பண்டே. கக

கொண்டபெண்டிர் தான்முதலாக் கூறுமுற்றார், கன்மத்தால்
அண்டினவ ரென்றே யவரைவிட்டுத்,—தொண்டருடன்
சேர்க்குந் திருமாலைச் சேருமென்றான், ஆர்க்குமிதம்
பார்க்கும் புகழ்மாறன் பண்டு. அக

2. பண்டைநாளாலே

3568 *பண்டைநாளாலேநின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் - கொண்டு, நின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகால்குடிகுடி வழிவந்தாட்செய்யும், தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய் திறந்துன் தாமரைக்கண் களால்நோக்காய், தெண்டிரைப் பொருநல்தண்பணைசூழ்ந்த திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே. க

3569 குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின் தீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல் செய்து, உன்பொன் -அடிக்கடவாதே வழிவருகின்றவடியரோர்க்கருளி, நீயொருநாள் - படிக்களவாகநிமிர்த்த நின் பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய், கொடிக்கொள்பொன்மதிள் சூழ்குளிர்வயல்சோலைத் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே. உ

3570 கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலம்கிடத்தி யுன்திருவுடம்பசைய, தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து தொல்லடிமைவழி வரும்தொண்டரோர்க்கருளி, தடங்கொள்தாமரைக்கண் விழித்து நீயெழுந்துன் தாமரைமங்கையும்நீயும், இடங்கொள்மூவுலகும்தொழவிருந்தருளாய் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே. ந

3571 புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்துவைகுந்தத்துள் நின்று, தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதேயென்னையாள் வாயெனக்கருளி, நளிந்தசீருலகம்மூன்றுடன்வியப்ப நாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்ப, பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போல் கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே. ச

3572 பவளம்போல்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவந்து நின்பன்னிலா முத்தம், தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்திருக்கண்டாமரை தயங்கநின்றருளாய், பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநல்தண் திருப்புளிங்குடிகிடந்தாய், கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே. ரு

3573 காய்சினப்பறவையூர்ந்துபொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போல், மாசினமாலிமாலிமானென்றங் கவர்படக்கனன்றுமுன்னின்ற, காய்சினவேந்தேகதிர்முடியானே கலிவயல் திருப்புளிங்குடியாய், காய்சினவாழிசங்குவாள் வில்தண்டேந்தியெம்மிடர்கடிவானே. சு

3574 எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானே யிமையவர் தமக்குமாங்கனையாய், செம்மடல்மலரும்தாமரைப்பழனத் தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய், நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்து நாம்களித்துளநலம்கூர, இம்மடவுலகர்காணநீயொருநா ளிருந்திடாயெங்கள் கண்முகப்பே. எ

3575 எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லாமிணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சி, தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத்தால் தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப, திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய்தேவா, இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே. அ

3576 வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொள்மாஞாலத்திதனுளுமிருந்திடாய், அடியோம்-போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப் புதுமலராகத்தைப்பருக,சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளும் செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய், கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்த கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே. சு

3577 கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்கட்கிடர்செய், கடுவினைநஞ்சேயென்னுடையமுதேகலிவயல் திருப்புளிங்குடியாய், வடிவிணையில்லாமலர்மகள்மற்றைநிலமகள்பிடிக்கும்மெல்லடியை, கொடுவினையேனும்பிடிக்க நீயொருநாள் கூவுதல்வருதல்செய்யாயே. க0

3578 *கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்றுகுரைகடல்கடைந்தவன்
றன்னே, மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனல்பொருநல் வழுதிநா
டன்சடகோபன், நாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளு மிவையு
மோர்பத்தும் வல்லார்கள், ஓவுதலின்றியுலகம்மூன்றளந்
தானடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே. கக

பண்டையுற வான பரனைப் புளிங்குடிக்கே
கண்டு, எனக்கெல் லாவுறவின் காரியமும்,— தண்டறநீ
செய்தருளென்றேயிரந்த சீர்மாறன் றாளிணையை,
உய்துணையென் றுள்ளமே யோர். அஉ

3. ஓராயிரமாய்

3579 *ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும்,
பேராயிரம்கொண்டதோர் பீடுடையன்,
காராயின காளநன்மேனியினன்,
நாராயணன் நங்கள்பிரானவனே. க

3580 அவனேயகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்,
அவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தான்,
அவனேயவனு மவனுமவனும்,
அவனே மற்றெல்லாமுமறிந்தனமே. உ

3581 அறிந்தனவேத வரும்பொருள் நூல்கள்,
அறிந்தனகொள்க அரும்பொருளாதல்,
அறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி,
அறிந்தனர்நோய்க ளறுக்கும்மருந்தே. ங

3582 மருந்தேநங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கென்று,
பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்,
கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன்விண்ணுலகம்,
தரும்தேவனைச் சோரேல்கண்டாய்மனமே. ச

3583 மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து,
கனமேசொல்லினே னிதுசோரேல்கண்டாய்,
புனமேவிய பூந்தண்டுழாயலங்கல்,
இனமேதுமிலானை யடைவதுமே. ரு

3584 அடைவது மணியார்மலர்மங்கைதோள்,
மிடைவது மசுரர்க்குவெம்போர்களே,
கடைவதும் கடலுளமுதம், என்மனம்
உடைவது மவற்கேயொருங்காகவே. சு

3585 ஆகம்சேர் நரசிங்கமதாகி, ஓர்
ஆகம்வள்ளுகிரால்பிளந்தானுறை,
மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கு, என்மனம்
ஏகமெண்ணு மிராப்பகலின்றியே. எ

3586 இன்றிப்போக விருவினையும்கெடுத்து,
ஒன்றியாக்கை புகாமையுய்யக்கொள்வான்,
நின்றவேங்கடம் நீணிலத்துள்ளது,
சென்றுதேவர்கள் கைதொழுவார்களே. அ

3587 தொழுதுமாமலர் நீர்சுடர்தூபம்கொண்டு,
எழுதுமென்னு மிதுமிகையாதலில்,
பழுதில்தொல்புகழ்ப் பாம்பணைப்பள்ளியாய்,
தழுவுமாறறியே னுனதாள்களே. சு

3588 தாளதாமரையா னுனதுந்தியான்,
வாள்கொள்நீள்மழுவாளி யுன்னாகத்தான்,
ஆளராய்த்தொழுவாரு மமரர்கள்,
நாளுமென்புகழ்கோ வுனசீலமே. க0

3589 *சீலமெல்லையிலானடிமேல், அணி
கோலநீள் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்,
மாலையாயிரத்துள் ளிவைபத்தினின்
பாலர், வைகுந்தமேறுதல் பான்மையே. கக

ஓராநீர் வேண்டினவை யுள்ளதெல்லாஞ் செய்கின்றேன்,
நாரா யணனன்றோ நானென்று,—பேருறவைக்
காட்டவவன் சீலத்திற் கால்தாழ்ந்த மாறனருள்,
மாட்டிவிடு நம்மனத்து மை. அ

4. மையார்

3590 *மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல்
செய்யாள், திருமார்வினில்சேர் திருமாலே,
வெய்யார்சுடராழி சுரிசங்கமேந்தும்
கையா, உன்னைக்காணக் கருதுமென்கண்ணே. க

3591 கண்ணேயுன்னைக் காணக்கருதி, என்னெஞ்சம்
எண்ணேகொண்டசிந்தையதாய் நின்றியம்பும்,
விண்ணோர்முனிவர்க்கென்றும் காண்பரியாயை,
நண்ணுதொழியேனென்று நானழைப்பனே. உ

3592 அழைக்கின்றவடிநாயேன் நாய்கூழைவாலால்,
குழைக்கின்றதுபோல வென்னுள்ளம்குழையும்,
மழைக்கன்றுகுன்றமெடுத் தாநிரைகாத்தாய்,
பிழைக்கின்றதருளென்று பேதுறுவனே. ௩

3593 உறுவதிதுவென் றுனக்காட்பட்டு, நின்கண்
பெறுவதெதுகொலென்று பேதையேன்நெஞ்சம்,
மறுகல்செய்யும் வானவர்தானவர்க்கென்றும்,
அறிவதரிய வரியாயவம்மானே. ௪

3594 அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானை,
பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை,
வரிவாளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற,
கரியான்கழல்காணக் கருதும்கருத்தே. ரு

3595 கருத்தேயுன்னைக்காணக்கருதி, என்னெஞ்சத்
திருத்தாகவிருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்
விருத்தா, விளங்கும்சுடர்ச்சோதி யுயரத்
தொருத்தா, உன்னையுள்ளு மென்னுள்ளமுகந்தே. சு

3596 உகந்தேயுன்னையுள்ளுமென்னுள்ளத்து, அகம்பால்
அகந்தா னமர்ந்தேயிடங்கொண்டவமலா,
மிகும்தானவன்மார்வகல மிருகூறு
நகந்தாய், நரசிங்கமதாயவுருவே. எ

3597 உருவாகிய ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம்,
பொருவாகிநின்று னவனெல்லாப்பொருட்கும்,

அருவாகியவாதியைத் தேவர்கட்கெல்லாம்,
கருவாகியகண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே. அ

3598 கண்டுகொண் டென்கண்ணிணையாரக்களித்து,
பண்டைவினையாயின பற்ரேடறுத்து,
தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்சொன்னேன்,
அண்டத்தமரர்பெருமா னடியேனே. கூ

3599 அடியானிவனென் றெனக்காரருள்செய்யும்
நெடியானை, நிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்
கொடியானை, குன்ருமலுலகமளந்த
அடியானை, அடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே. க0

3600 *ஆருமதயானை யடர்த்தவன்றன்னை,
சேருர்வயல் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்,
நூறேசொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்தும்,
ஏறேதரும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கே. கக

மையார்கண் மாமார்பின் மன்னுந் திருமாலைக்,
கையாழி சங்குடனே காணவெண்ணி,—மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டுக் கண்டுகந்த மாறன்பேர்,
ஓதவுய்யு மேயின் னுயிர். அச

5. இன்னுயிர்ச்சேவல்

3601 இன்னுயிர்ச்சேவலும்நீரும்கூவிக்கொண்டு இங்கெத்தனை,
என்னுயிர்நோவமிழற்றேல்மின் குயில்பேடைகாள்,
என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவுகிலீர்,
என்னுயிர்கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனைவேண்டுமோ, க

3602 இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோ அன்றில்பேடைகாள்,
எத்தனைநீரும்நுஞ்சேவலும் கரைந்தேங்குதிர்,
வித்தகன்கோவிந்தன் மெய்யனல்லனொருவர்க்கும்,
அத்தனையாமினி யென்னுயிரவன்கையதே. உ

3603 அவன்கையதேயெனதாருயிர் அன்றில்பேடைகாள்,
எவம்சொல்லி நீர்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே,
தவம்செய்தில்லா வினையாட்டியேனுயிரிங்குண்டோ,
எவம்சொல்லிநிற்றும் நும்மேங்குகூக்குரல்கேட்டுமே. ௩

3604 கூக்குரல்கேட்டும் நங்கண்ணன்மாயன்வெளிப்படான்,
மேற்கிளைகொள்ளேல்மின் நீரும்சேவலும்கோழிகாள்,
வாக்கும்மனமும் கருமமும்நமக்காங்கதே,
ஆக்கையுமாவியு மந்தரம்நின்றுழலுமே. ௪

3605 அந்தரம்நின்றுழல்கின்ற யானுடைப்பூவைகாள்,
நுந்திறத்தேதுமிடையில்லை குழறேல்மினோ,
இந்திரஞாலங்கள்காட்டி யிவ்வேழுலகும்கொண்ட,
நந்திருமார்பன் நம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினான். ௫

3606 நன்கெண்ணிநான்வளர்த்த சிறுகிளிப்பைதலே,
இன்குரல்நீமிழற்றே லென்னாருயிர்க்காகுத்தன்,
நின்செய்யவாயொக்கும்வாயன் கண்ணன்கைகாலினன்,
நின்பசுஞ்சாமநிறத்தன் கூட்டுண்டுநீங்கினான். ௬

3607 கூட்டுண்டுநீங்கிய கோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்,
வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம் கண்ணன்மாயன்போல்,
கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்,
காட்டேல்மின் நும்முரு என்னுயிர்க்கதுகாலனே. ௭

3608 உயிர்க்கதுகாலனென் றும்மை யானிரந்தேற்கு, நீர்
குயில்பைதல்காள் கண்ணன்நாமமேகுழறிக்கொன்றீர்,
தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலும்தந்து, சொல்
பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர் பண்புடையீரே. ௮

3609 பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் பண்மிழற்றேல்மின்,
புண்புரைவேல்கொடுகுத்தாலொக்கும் நும்மின்குரல்,
தண்பெருநீர்த்தடந்தாமரை மலர்ந்தாலொக்கும்
கண்பெருங்கண்ணன், நம்மாவியுண்டெழநண்ணினான். ௯

3610 எழநண்ணிநாமும் நம்வானநாடனோடொன்றினோம்,
பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி,
இழைநல்லவாக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது,
தழைநல்லவின்பம்தலைப்பெய் தெங்கும்தழைக்கவே. ௧௦

3611 *இன்பம்தலைப்பெய்தெங்கும்தழைத்த பல்லூழிக்கு,
தன்புகழேத்தத் தனக்கருள்செய்தமாயனை,

தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்ளிவை,
ஒன்பதோடொன்றுக்கும் மூவுலகுமுருகுமே. கக

*இன்னுயிர்மால் தோற்றினதிங் கென்னெஞ்சி லென்று, கண்ணால்
அற்றவனைக் காணவெண்ணி யாண்பெண்ணாய்ப்,—பின்னையவன்
தன்னைநினை விப்பவற்றால் தான்தளர்ந்த மாறனருள்,
உன்னுமவர்க் குள்ளமுருகும். அரு

6. உருகுமால்

3612 *உருகுமால்நெஞ்ச முயிரின்பரமன்றி,
பெருகுமால்வேட்கையு மென்செய்கேன்தொண்டனேன்,
தெருவெல்லாம்காவிகமழ் திருக்காட்கரை,
மருவியமாயன்றன் மாயம்நினைதொறே. க

3613 நினைதொறும்சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்,
வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர்,
சுனைகொள்பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா,
நினைகிலேன் நானுனக்காட்செய்யும்நீர்மையே. உ

3614 நீர்மையால்நெஞ்சம் வஞ்சித்துப்புகுந்து, என்னை
ஈர்மைசெய் தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்,
சீர்மல்குசோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்,
கார்முகில்வண்ணன்றன் கள்வமறிகிலேன். ங

3615 அறிகிலேன்தன்னு ளனைத்துலகும்நிற்க,
நெறிமையால்தானு மவற்றுள்நிற்கும்பிரான்,
வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்,
சிறியவென்னாருயிருண்ட திருவருளே. ச

3616 திருவருள்செய்பவன்போல வென்னுள்புகுந்து,
உருவமுமாருயிரு முடனேயுண்டான்,
திருவளர்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன்,
கருவளர்மேனி என்கண்ணன்கள்வங்களே. ரு

3617 என்கண்ணன்கள்வ மெனக்குச்செம்மாய்நிற்கும்,
அங்கண்ணனுண்ட வென்னாருயிர்க்கோதிது,
புன்கண்மையெய்திப் புலம்பியிராப்பகல்,
என்கண்ணனென் றவன்காட்கரையேத்துமே. சா

3618 காட்கரையேத்து மதனுள்கண்ணுவென்னும்,
வேட்கைநோய்கூர நினைந்துகரைந்துகும்,
ஆட்கொள்வானொத்தென் னுயிருண்டமாயனால்,
கோட்குறைபட்டதென் னாருயிர்கோளுண்டே. எ

3619 கோளுண்டானன்றிவந் தென்னுயிர்தானுண்டான்,
நாளுநாள்வந்தென்னை முற்றவும்தானுண்டான்,
காளநீர்மேகத்தென் காட்கரையென்னப்பற்கு,
ஆளன்றேபட்டதென் னாருயிர்பட்டதே. அ

3620 ஆருயிர்பட்ட தெனதுயிர்பட்டது,
பேரிதழ்த்தாமரைக் கண்கனிவாயதோர்,
காரெழில்மேகத் தென்காட்கரைக்கோயில்கொள்,
சீரெழில்நால்தடந் தோள்தெய்வவாரிக்கே. கூ

3621 வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன்காணிலென்று,
ஆர்வுற்றவென்னையொழிய வென்னில்முன்னம்
பாரித்து, தானென்னை முற்றப்பருகினான்,
காரொக்கும்காட்கரையப்பன்கடியனே. கo

3622 *கடியனாய்க் கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்றன்னை,
கொடிமதிள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்,
வடிவமையாயிரத் திப்பத்தினால், சன்மம்
முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்களெங்கானலே. கக

உருகுமா லென்னெஞ்ச முன்செயல்க ளெண்ணிப்,
பெருகுமால் வேட்கையெனப் பேசி,—மருவுகின்ற
இன்னாப் புடனவன்சீ ரேய்ந்துரைத்த மாறன்சொல்,
என்னாச்சொல் லாதிருப் பதெங்கு. அகூ

7. எங்கானல்

3623 *எங்கானலகங்கழிவா யிரைதேர்ந்திங்கினிதமரும்,
செங்காலமடநாராய் திருமூழிக்களத்துறையும்,
கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங் குடக்கூத்தர்க்கென்தூதாய்,
நுங்கால்களென் தலைமேல் கெழுமீரோநுமரோடே. க

3624 நுமரோடும்பிரியாதே நீரும்நும்சேவலுமாய்,
அமர்காதல்குருகினங்காள் அணிமூழிக்களத்துறையும்,

எமராலும்பழிப்புண் டிங்கென்தம்மாலிழிப்புண்டு,
தமரோடங்குறைவர்க்குத் தக்கிலமேகேளீரே. ௨

3625 தக்கிலமேகேளீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேரும், [ம்
கொக்கினங்காள் குருகினங்காள் குளிர்மூழிக்களத்துறையு
செக்கமலர்த்தலர்போலும் கண்கைகால்செங்கனிவாய்,
அக்கமலத்திலைபோலும் திருமேனியடிகளுக்கே. ௩

3626 திருமேனியடிகளுக்குத் தீவினையேன்விடுதூதாய்,
திருமூழிக்களமென்னும் செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்,
திருமேனியவட்கருளீ ரென்றக்கால், உம்மைத்தன்
திருமேனியொளியகற்றித் தெளிவிசும்புகடியுமே. ௪

3627 தெளிவிசும்புகடிதோடித் தீவளைத்துமின்னிலகும்,
ஒளிமுகில்காள் திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்கு,
தெளிவிசும்புதிருநாடாத் தீவினையேன்மனத்துறையும்,
துளிவார்கட்குழலார்க் கென்தூதுரைத்தல்செப்புமினே. ௫

3628 தூதுரைத்தல்செப்புமின்கள் தூமொழிவாய்வண்டினங்காள்,
போதிரைத்துமதுநுகரும் பொழில்மூழிக்களத்துறையும்,
மாதரைத்தம்மார்வகத்தே வைத்தார்க்கென்வாய்மாற்றம்,
தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல் சுடர்வளையும்கலையுமே. ௬

3629 சுடர்வளையும்கலையுங்கொண் டருவினையேன்தோள்துறந்த,
படர்புகழான் திருமூழிக்களத்துறையும் பங்கயக்கட்,
சுடர்பவளவாயனைக்கண் டொருநாளோர் தூய்மாற்றம்,
படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள் எனக்கொன்றுபணியீரே. ௭

3630 எனக்கொன்றுபணியீர்க ளிரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து,
மனக்கின்பம்படமேவும் வண்டினங்காள் தும்பிகாள், [ம்
கனக்கொள்திண்மதிள்புடைசூழ் திருமூழிக்களத்துறையு
புனக்கொள்காயாமேனிப் பூந்துழாய்முடியார்க்கே. ௮

3631 பூந்துழாய்முடியார்க்குப் பொன்னாழிக்கையார்க்கு,
ஏந்துநீரிளங்குருகே திருமூழிக்களத்தார்க்கு,
ஏந்துபூண்முலைபயந்தென் னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்ப,
தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே. ௯

3632 தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து,
மிகவின்பம்படமேவும் மென்னடையவன்னங்காள்,
மிகமேனிமெலிவெய்தி மேகலையுமீடழிந்து, என்
அகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே. ௧௦

3633 *ஒழிவின்றித் திருமூழிக்களத்துறையு மொண்சுடரை,
ஒழிவில்லாவணிமழலைக் கிளிமொழியாளலற்றியசொல்,
வழுவில்லாவண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த,
அழிவில்லாவாயிரத் திப்பத்தும்நோயறுக்குமே. ௧௧

எங்காத லுக்கடிமா லேய்ந்த வடிவழகென்று
அங்காது பற்றுசா வாங்கவன்பால்,—எங்குமுள்ள
புள்ளினத்தைத தூதாகப் போகவிடு மாறன்றாள்,
உள்ளினர்க்குத் தீங்கையறுக் கும். ௮௭

8. அறுக்கும்வினை

3634 *அறுக்கும்வினையாயின ஆகத்தவனை,
நிறுத்தும்மனத்தொன்றிய சிந்தையினார்க்கு,
வெறித்தண்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்,
குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோ கொடியேற்கே. ௧

3635 கொடியேரிடைக் கோகனகத்தவள்கேள்வன்,
வடிவேல்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளன்,
நெடியானுறைசோலைகள்சூழ் திருநாவாய்,
அடியேனணுகப்பெறுநாள் எவைகொலோ. ௨

3636 எவைகொலணுகப்பெறுநா ளென்றெப்போதும்,
கவையில்மனமின்றிக் கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்,
நவையில்திருநாரணன்சேர் திருநாவாய்,
அவையுள்புகலாவதோர் நாளறியேனே. ௩

3637 நாளேலறியே னெனக்குள்ளன, நானும்
மீளாவடிமைப் பணிசெய்யப்புகுந்தேன்,
நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்,
வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா. ௪

3638 மணாளன்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும்,
கண்ணாளனுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்,

விண்ணாளன் விரும்பியுறையுந்திருநாவாய்,
கண்ணாரக்களிக்கின்ற திங்கென்றுகொல்கண்டே. ரு

3639 கண்டேகளிக்கின்ற திங்கென்றுகொல்கண்கள்,
தொண்டேயுனக்காயொழிந்தேன் துரிசின்றி,
வண்டார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்,
கொண்டேயுறைகின்ற வெங்கோவலர்கோவே. சு

3640 கோவாகிய மாவலியைநிலங்கொண்டாய்,
தேவாசுரம்செற்றவனே திருமாலே,
நாவாயுறைகின்ற என்நாரணநம்பீ,
ஆவாவடியா னிவனென்றருளாயே. எ

3641 அருளாதொழிவா யருள்செய்து, அடியேனைப்
பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய்,
மருளேயின்றி உன்னையென்னெஞ்சத்திருத்தும்,
தெருளேதரு தென்திருநாவாயென்தேவே. அ

3642 தேவர்முனிவர்க்கென்றும்காண்டற்கரியன்,
மூவர்முதல்வ னொருமூவுலகாளி,
தேவன்விரும்பியுறையும் திருநாவாய்,
யாவாணுகப்பெறுவா ரினியந்தோ. கூ

3643 அந்தோவணுகப்பெறுநா ளென்றெப்போதும்,
சிந்தைகலங்கித் திருமாலென்றழைப்பன்,
கொந்தார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய்,
வந்தேயுறைகின்ற எம்மாமணிவண்ணா. கo

3644 *வண்ணம்மணிமாட நன்னாவாயுள்ளானை,
திண்ணம்மதிள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்,
பண்ணார்தமி ழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்,
மண்ணாண்டு மணம்கமழ்வர்மல்லிகையே. கக

அறுக்குமிட ரென்றவன்பா லாங்குவிட்ட தூதா,
மறித்துவரப் பற்றா மனத்தால்,—அறப்பதறிச்
செய்யதிரு நாவாயிற் செல்லநினைந்தான், மாறன்
மையலினாற் செய்வதறியா மல். அஅ

9. மல்லிகைகமழ்

3645 *மல்லிகைகமழ்தென்றலீருமாலோ வண்குறிஞ்சியிசை தவருமாலோ, செல்கதிர்மாலையும்மயக்குமாலோசெக்கர்நன் மேகங்கள் சிதைக்குமாலோ, அல்லியந்தாமரைக்கண்ண னெம்மா னுயர்களேறரியேறெம்மாயோன், புல்லியமுலை களும்தோளும்கொண்டு புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ. க

3646 புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ புலம்புறுமணிதென்றலாம் பலாலோ, பகலடுமாலைவண்சாந்தமாலோ பஞ்சமம்முல்லை தண்வாடையாலோ, அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந் தளந்தெங்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோன், இகலிடத்தசுரர் கள்கூற்றம்வாரா னினியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென். உ

3647 இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறெ னிணைமுலைநமுக நுண் ணிடைநுடங்க,துனியிரும்கலவிசெய்தாகம்தோய்ந்துதுறந் தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன், தனியிளம்சிங்க மெம்மாயன்வாரான்தாமரைக்கண்ணும்செவ்வாயும்,நீலப்-பனியிருங்குழல்களும்நான்குதோளும் பாவியேன்மனத்தே நின்றீருமாலோ. ங

3648 பாவியேமனத்தேநின்றீருமாலோ வாடைதண்வாடை வெவ்வாடையாலோ, மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோ மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ, தூவியம்புள்ளு டைத்தெய்வவண்டுதுதைந்தவெம்பெண்மையம் பூவிதா லோ, ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோயாமுடைநெஞ்சமும் துணையன்றாலோ. ச

3649 யாமுடைநெஞ்சமும்துணையன்றாலோ ஆபுகுமாலையுமாகின் றாலோ,யாமுடையாயன்றன்மனம்கல்லாலோ அவனுடைத் தீங்குழலீருமாலோ, யாமுடைத்துணையென்னும்தோழி மாருமெம்மில்முன்னவனுக்குமாய்வாராலோ,யாமுடையாரு யிர்காக்குமாறெ னவனுடையருள்பெறும்போதரிதே. ரு

3650 அவனுடையருள்பெறும்போதரிதா லவ்வருளல்லவருளு மல்ல, அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லா தடுபகல்மாலையும்

நெஞ்சும்காணேன், சிவனொடுபிரமன்வண்டிருமடந்தை
சேர்திருவாகமெம்மாவியீரும், எவமினிப்புகுமிட மெவம்
செய்கேனோஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காள். ௬

3651 ஆருக்கென்சொல்லுகேனன்னைமீர்காளாருயிரளவன்றிக்கூர்
தண்வாடை, காரொக்குமேனிநங்கண்ணன்கள்வம் கவர்ந்த
வத்தனிநெஞ்சமவன்கணஃதே, சீருற்றவகிற்புகையாழ்
நரம்பு பஞ்சமம்தண்பசும்சாந்தணைந்து, போருற்றவாடை
தண்மல்லிகைப்பூப்புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ.

3652 புதுமணமுகந்துகொண்டெறியுமாலோ பொங்கிளவாடை
புன்செக்காராலோ. அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன் கள்வம்
கண்ணினிற்கொடிதினிய தனிலும்பர், மதுமணமல்லிகை
மந்தக்கோவை வண்பசும்சாந்தினில்பஞ்சமம்வைத்து,அது
மணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கே யூதுமத்தீங்குழற் கேயுய்
யேன்நான். ௮

3653 ஊதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேன் நானதுமொழிந்திடையி
டைத்தன்செய்கோலத்,தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்று
பேசித்தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி,பேதுறு
முகம்செய்துநொந்துநொந்துபேதைநெஞ்சறவறப் பாடும்
பாட்டை, யாதுமொன்றறிகிலமம்மவம்ம மாலையும்வந்தது
மாயன்வாரான். ௯

3654 மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான் மாமணிபுலம்பவல்லேற
ணைந்த, கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ கொடியனகுழல்க
ளும்குழறுமாலோ, வாலொளிவளர்முல்லைகருமுகைகள்
மல்லிகையலம்பிவண்டாலுமாலோ,வேலையும்விசம்பில்விண்
டலறுமாலோ என்சொல்லியுய்வனிங்கவனைவிட்டே. ௧௦

3655 *அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா அணிபிழையாய்ச்சியர்
மாலைப்பூசல்,அவனைவிட்டகல்வதற்கேயிரங்கியணிகுருகூர்ச்
சடகோபன்மாறன், அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன்மேலுரைத்த
வாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்கொண்டு, அவனியுளலற்றிநின்
றுய்மின்தொண்டீர்ச்சொன்னமாலைநண்ணித்தொழுதே.

மல்லடிமை செய்யுநாள் மால்தன்னைக் கேட்க, அவன்
சொல்லுமள வும்பற்றுத் தொன்னலத்தால்,—செல்கின்ற
ஆற்றாமை பேசி யலமந்த மாறனருள்,
மாற்றாகப் போகுமென்றன் மால். அக

10. மாலைநண்ணி†

3656 மாலைநண்ணித்தொழுதெழுமினோவினைகெட,
காலைமாலை கமலமலரிட்டுநீர்,
வேலைமோதும்மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து,
ஆலின்மேலாலமர்ந்தா னடியிணைகளே. க

3657 கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்,
நள்ளிசேரும்வயல்சூழ் கிடங்கின்புடை,
வெள்ளியேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
உள்ளி, நாளும்தொழுதெழுமினோதொண்டரே. உ

3658 தொண்டர் நுந்தம்துயர்போக நீரேகமாய்,
விண்டுவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்,
வண்டுபாடும்பொழில்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தண்டவாணன், அமரர்பெருமானையே. ௩

3659 மானைநோக்கி மடப்பின்னைதன்கேள்வனை,
தேனைவாடாமலரிட்டு நீரிறைஞ்சுமின்,
வானையுந்துமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்,
தானயந்தபெருமான் சரணாகுமே. ௪

3660 சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்,
மரணமானால் வைகுந்தம்கொடுக்கும்பிரான்,
அரணமைந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தரணியாளன், தனதன்பர்க்கன்பாகுமே. ரு

3661 அன்பனாகும் தனதாள்டைந்தார்க்கெல்லாம்,
செம்பொனாகத் தவுணனுடல்கீண்டவன்,
நன்பொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தன்பன், நாளும்தனமெய்யர்க்குமெய்யனே. சு

---

†இது கோயில் திருவாய்மொழி.

3662 மெய்யனாகும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்,
பொய்யனாகும் புறமேதொழுவார்க்கெல்லாம்,
செய்யில்வாளையுகளும் திருக்கண்ணபுரத்
தையன், ஆகத்தணைப்பார்கட்கணியனே. எ

3663 அணியனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்,
பிணியும்சாரா பிறவிகெடுத்தாளும்,
மணிபொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
பணிமின், நாளும்பரமேட்டிதன்பாதமே. அ

3664 பாதநாளும்பணியத் தணியும்பிணி,
ஏதம்சாரா எனக்கேலினியென்குறை,
வேதநாவர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்
தாதியானை, அடைந்தார்க்கல்லலில்லையே. கூ

3665 இல்லையல்ல லெனக்கேலினியென்குறை,
அல்லிமாத ரமரும்திருமார்பினன்,
கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
சொல்ல, நாளும்துயர்பாடுசாராவே. க0

3666 *பாடுசாராவினை பற்றறவேண்டுவீர்,
மாடநீடு குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்,
பாடலான தமிழ் ஆயிரத்துளிப்பத்தும்
பாடியாடிப், பணிமினவன் தாள்களே.

*மாலுமது வாஞ்சைமுற்றும்மன்னுமுடம்பின்முடிவில்
சாலநண்ணிச் செய்வனெனத் தானுகந்து—மேலவனைச்
சீரார்கணபுரத்தே சேருமெனுஞ் சீர்மாறன்,
தாராளே வென்றனக்குத் தாள். க0

பத்தாம் பத்து

1. தாளதாமரை

3667 *தாளதாமரைத் தடமணிவயற்றிருமோகூர்,
நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின் றசுரரைத்தகர்க்கும்,
தோளுநான்குடைச் சுரிகுழல்கமலக்கண்கனிவாய்,
காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலம்கதியே. க

3668 இலங்கதிமற்றொன்றெம்மைக்கும் ஈன்தண்டுழாயின்,
அலங்கலங்கண்ணி யாயிரம்பேருடையம்மான்,
நலங்கொள்நான்மறைவாணர்கள்வாழ் திருமோகூர்,
நலங்கழலவனடிநிழல்தடமன்றியாமே. ௨

3669 அன்றியாமொருபுகலிட மிலமென்றென்றலற்றி,
நின்றுநான்முகனரனொடு தேவர்கள்நாட,
வென்றிம்மூவுலகளித்துழல்வான் திருமோகூர்,
நன்றுநாமினிநணுகுதும் நமதிடர்கெடவே. ௩

3670 இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியா யென்றென்றேத்தி,
சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும்முனிவரும்தொடர,
படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்திருமோகூர்,
இடர்கெடவடிபரவுதும் தொண்டீர்வம்மினே. ௪

3671 தொண்டீர்வம்மின் நம்சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்,
அண்டமூவுலகளந்தவ னணிதிருமோகூர்,
எண்டிசையுமீன்கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெல்விளைய,
கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்திங்காடுதும்கூத்தே. ௫

3672 கூத்தன்கோவலன் குதற்றுவல்லசுரர்கள் கூற்றம்,
ஏத்தும்நங்கட்கு மமரர்க்கும்முனிவர்க்குமின்பன்,
வாய்த்ததண்பணைவளவயல்சூழ் திருமோகூர்
ஆத்தன், தாமரையடியன்றி மற்றிலமரணே. ௬

3673 மற்றிலமரண் வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலா,
சுற்றுநீர்படைத் ததன்வழித்தொன்முனிமுதலா,
முற்றும்தேவரோ டுலகுசெய்வான்திருமோகூர்,
சுற்றிநாம்வலஞ்செய்ய நம்துயர்கெடும்கடிதே. ௭

3674 துயர்கெடும்கடி தடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின்,
உயர்கொள்சோலை யொண்தடமணியொளிதிருமோகூர்,
பெயர்களாயிரமுடைய வல்லரக்கர்புக்கழுந்த,
தயரதன்பெற்ற மரகதமணித்தடத்தினையே. ௮

3675 மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய்,
அணிக்கொள்நால்தடந்தோள் தெய்வம் அசுரரையென்றும்,
துணிக்கும்வல்லரட்ட னுறைபொழில்திருமோகூர்,
நணித்துநம்முடைநல்லரண் நாமடைந்தனமே. ௯

3676 நாமடைந்தநல்லரண் நமக்கென்றுநல்லமரர்,
தீமைசெய்யும்வல்லசுரரை யஞ்சிச்சென்றடைந்தால்,
காமரூபம்கொண்டெழுந்தளிப்பான் திருமோகூர்,
நாமமேநவின்றெண்ணுமி னேத்துமின்நமர்காள். கo

3677 *ஏத்துமின் நமர்கா ளென்றுதான்குடமாடு
கூத்தனை, குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள்,
வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவை வண்திருமோகூர்க்கு,
ஈத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க் கிடர்கெடுமே. கக

தாளடைந்தோர் தங்கட்குத் தானே வழித்துணையாம்,
காளமே கத்தைக் கதியாக்கி,—மீளுதலாம்
ஏதமிலா விண்ணுலகி லேகவெண்ணு மாறனென,
கேதமுள்ள தெல்லாங் கெடும். கக

2. கெடுமிடர்

3678 *கெடுமிடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன, நாளும்
கொடுவினைசெய்யும் கூற்றின்தமர்களும்குறுககில்லார்,
விடமுடையரவில்பள்ளி விரும்பினான் சுரும்பலற்றும்,
தடமுடைவய லனந்தபுரநகர்ப்புகுதுமின்றே. க

3679 இன்றுபோய்ப்புகுதிராகி லெழுமையுமேதம்சாரா,
குன்றுநேர்மாடமாடே குருந்துசேர்செருந்திபுன்னை,
மன்றலர்பொழி லனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்,
ஒன்றுமோராயிரமா முள்ளுவார்க்கும்பரூரே. உ

3680 ஊரும்புட்கொடியுமஃதே யுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்,
சேரும்தண்ணனந்தபுரம் சிக்கெனப்புகுதிராகில்,
தீரும்நோய்வினைகளெல்லாம்திண்ணநாமறியச்சொன்னோம்
பேருமோராயிரத்து ளொன்றுநீர்பேசுமினே. ௩

3681 பேசுமின்கூசமின்றிப் பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து,
வாசமேகமழுஞ்சோலை வயலணியனந்தபுரம்,
நேசம்செய்துறைகின்றானை நெறிமையால்மலர்கள் தூவி,
பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியம்செய்தவாறே. ச

3682 புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள் தூவி,
எண்ணுமினெந்தைநாம மிப்பிறப்பறுக்குமப்பால்,

திண்ணநாமறியச்சொன்னோம்செறிபொழிலனந்தபுரத்து,
அண்ணலார்கமலபாத மணுகுவாரமராவார். ரு

3683 அமராய்த்திரிகின்றார்கட் காதிசேரனந்தபுரத்து,
அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங் ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர்,
நமர்களோசொல்லக்கேண்மின் நாமும்போய்நணுகவேண்டும்,
குமாரனார்தாதைதுன்பம் துடைத்தகோவிந்தனாரே. சு

3684 துடைத்தகோவிந்தனாரே யுலகுயிர்தேவும்மற்றும்,
படைத்தவெம்பரமமூர்த்தி பாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான்,
மடைத்தலைவாளைபாயும் வயலணியனந்தபுரம்,
கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினைகளையலாமே. எ

3685 கடுவினைகளையலாகும் காமனைப்பயந்தகாளை,
இடவகைகொண்டதென்ப ரெழிலணியனந்தபுரம்,
படமுடையரவில்பள்ளி பயின்றவன்பாதம்காண,
நடமினோநமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொன்னோம். அ

3686 நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களும்நணியவான,
சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம்,
தூபநல்விரைமலர்கள் துவளறஆய்ந்துகொண்டு,
வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே. கூ

3687 மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே மாதவாவென்ன, நாளும்
ஏய்ந்தபொன்மதிளனந்த புரநகரெந்தைக்கென்று,
சாந்தொடுவிளக்கம்தூபம் தாமரைமலர்கள்நல்ல,
ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லா ரந்தமில்புகழினாரே. கo

3688 *அந்தமில்புகழனந்த புரநகராதிதன்னை,
கொந்தலர்பொழில்குருகூர் மாறன்சொல்லாயிரத்துள்,
ஐந்தினோடைந்தும்வல்லா ரணைவர்போயமருலகில்,
பைந்தொடிமடந்தையர்தம் வேய்மருதோளிணையே. கக

கெடுமிடர் வைகுந்தத் தைக்கிட்டி னாற்போல்,
தடமுடை யனந்தபுரந் தன்னில்,—படவரவில்
கண்டுயில்மாற் காட்செய்யக் காதலித்தான் மாறன்,உயர்
விண்டனிலுள் ளோர்வியப்ப வே. கஉ

3. வேய்மருதோள்

3689 *வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென் தனிமை யும்யாதும்நோக்கா, காமருகுயில்களும்கூவுமாலோகணமயி லவைகலந்தாலுமாலோ, ஆமருவினநிரைமேய்க்கநீபோக் கொருபகலாயிரமூழியாலோ, தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர் தியாலோ தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா. க

3690 தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா தடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச் சிக்காரா, சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்க்கச் சூழ்ந் ததுகனவெனநீங்கியாங்கே, அகவுயிர கமகந்தோறு முள்புக் காவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ, மிகமிகவினி யுன்னைப்பிரிவையாமால் வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப் போக்கே. உ

3691 வீவன்நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு வெவ்வுயிர்க்கொண் டெனதாவிவேமால், யாவரும்துணையில்லையானிருந்துன் னஞ்சனமேனியையாட்டம்காணேன், போவதன்றொரு பகல்நீயகன்றால் பொருகயற்கண்ணிணைநீரும்நில்லா, சாவ திவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொழுத்தை யோம்தனிமைதானே. ங

3692 தொழுத்தையோம்தனிமையும் துணைபிரிந்தார்துயரமும் நினைகிலைகோவிந்தா, நின் - தொழுத்தனில்பசுக்களையே விரும்பித் துறந்தெம்மைவிட்டவை மேய்க்கப்போதி, பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம்பாவியேன் மனமகந் தோறுமுள்புக்,-கழுத்த, நின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணி மொழிநினைதொறுமாவிவேமால். ச

3693 பணிமொழிநினைதொறுமாவிவேமால் பகல்நிரைமேய்க்கிய போயகண்ணா, பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப்பெருமத மாலையும்வந்தின்றாலோ, மணிமிகுமார்வினில் முல்லைப் போதென்வனமுலைகமழ்வித்துன்வாயமுதந்தந்து, அணி மிகுதாமரைக்கையையந்தோ அடிச்சியோந்தலை மிசை நீ யணியாய். ரு

3694 அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியா யாழியங்கண்ணா உன் கோலப்பாதம், பிடித்ததுநடுவுனக்கரிவையரும்பலாதுநிற்க

வெம்பெண்மையாற்றேம், வடித்தடங்கண்ணிணைநீரும் நில்லா மனமும்நில்லாவெமக்கது தன்னாலே, வெடிப்புநின் பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு வேமெமதுயிரழல்மெழு கிலுக்கே. ௬

3695 வேமெமதுயிரழல்மெழுகிலுக்கு வெள்வளைமேகலைகழன்று வீழ, தூமலர்க்கண்ணிணைமுத்தம்சோரத் துணைமுலைபயந் தெனதோள்கள்வாட, மாமணிவண்ணாவுன்செங்கமல வண்ண மென்மலரடிநோவநீபோய், ஆமகிழ்ந்துகந்தவை மேய்க்கின்றுன்னோ டசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்யவன்கொ லாங்கே. ௭

3696 அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்யவன்கொலாங்கென்றாழுமென்னா ருயிரான்பின்போகேல், கசிகையும் வேட்கையுமுள்கலந்து கலவியும்நலியுமென்கைகழியேல், வசிசெயுன் தாம ரைக்கண்ணும்வாயும் கைகளும்பீதகவுடையும்காட்டி, ஒசி செய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர்நீயுகக்குநல்லவரொடுமுழி தராயே. ௮

3697 உகக்குநல்லவரொடுமுழிதந்துன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந் தோறும், நாங்கள் - வியக்கவின்புறுதுமெம்பெண்மையாற் றேமெம்பெருமான்பசுமேய்க்கப் போகேல், மிகப்பலவசு ரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டுநின்றுழி தருவர்கஞ்சனேவ, அகப்படிலவரொடும்நின்னொடாங்கேயவத்தங்கள் விளையு மென்சொற்கொளந்தோ. ௯

3698 அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோஅசுரர்கள்வன் கையர்கஞ்சனேவத், தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவர்தனி மையும்பெரிதுனக்கிராமனையும் - உவர்த்தலை, உடன்திரி கிலையுமென்றென்றூடுற வென்னுடையாவிவேமால், திவத் திலும்பசுநிரைமேய்ப் புவத்திசெங்கனிவாயெங்களாயர் தேவே. ௧௦

3699 *செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத் திருவடிதிருவடிமேல், பொருநல்-சங்கணிதுறைவன்வண்டென்குருகூர் வண்சட கோபன்சொல்லாயிரத்துள், மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலை யவனொடும்பிரிவதற்கிரங்கி, தையல் - அங்கவன்பசுநிரை மேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தன விவையும்பத்தவற்றின் சார்வே.

வேய்மருதோ ளிந்திரைகோன் மேவுகின்ற தேசத்தைத்,
தான்மருவாத் தன்மையினுல் தன்னையின்னம்—பூமியிலே
வைக்குமெனச் சங்கித்து மால்தெளிவிக் கத்தெளிந்த,
தக்கபுகழ் மாறனெங்கள் சார்வு. கங

4. சார்வேதவநெறி

3700 *சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்கள்,
கார்மேகவண்ணன் கமலநயனத்தன்,
நீர்வானம்மண்ணெரிகாலாய் நின்றநேமியான்,
பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே. க

3701 பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும் காண்டற்
கருமையனே, யாகத்தணையாதார்க்கு, என்றும்
திருமெய்யுறைகின்றசெங்கண்மால், நாளும்
இருமைவினைகடிந் திங்கென்னையாள்கின்றுனே. உ

3702 ஆள்கின்றுனுழியா னூரால்குறைவுடையம்,
மீள்கின்றதில்லைப் பிறவித்துயர்கடிந்தோம்,
வாள்கெண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கேள்வன்,
தாள்கண்டுகொண்டென் தலைமேல்புனைந்தேனே. ங

3703 தலைமேல்புனைந்தேன் சரணங்கள், ஆலின்
இலைமேல்துயின்று னிமையோர்வணங்க,
மலைமேல்தான்நின்றென் மனத்துளிருந்தானை,
நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே. ச

3704 நிச்சித்திருந்தே னென்நெஞ்சம்கழியாமை,
கைச்சக்கரத்தண்ணல் கள்வம்பெரிதுடையன்,
மெச்சப்படான்பிறர்க்கு மெய்போலும்பொய்வல்லன்,
நச்சப்படும்நமக்கு நாகத்தணையானே. ரு

3705 நாகத்தணையானை நாடோறும்ஞானத்தால்,
ஆகத்தணைப்பார்க் கருள்செய்யுமம்மானை,
மாகத்திளமதியம் சேரும்சடையானை,
பாகத்துவைத்தான்றன் பாதம்பணிந்தேனே. சா

3706 பணிநெஞ்சேநாளும் பரமபரம்பரனை,
பிணியொன்றும்சாரா பிறவிகெடுத்தாளும்,

மணிநின்றசோதி மதுசூதனென்னம்மான்,
அணிநின்றசெம்பொ னடலாழியானே. எ

3707 ஆழியானாழி யமரர்க்குமப்பாலான்,
ஊழியானூழிபடைத்தான் நிரைமேய்த்தான்,
பாழியந்தோளால் வரையெடுத்தான்பாதங்கள்,
வாழியென்னெஞ்சே மறவாதுவாழ்கண்டாய். அ

3708 கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம் காண்டலுமே,
விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம்,
தொண்டேசெய்தென்றும் தொழுதுவழியொழுக,
பண்டேபரமன்பணித்த பணிவகையே. கூ

3709 வகையால்மனமொன்றி மாதவனை, நாளும்
புகையால்விளக்கால் புதுமலரால்நீரால்,
திசைதோறமரர்கள் சென்றிறைஞ்சநின்ற,
தகையான்சரணம் தமர்கட்கோர்பற்றே. க0

3710 *பற்றென்றுபற்றிப் பரமபரம்பரனை,
மல்திண்டோள்மாலை வழுதிவளநாடன்,
சொல்தொடையந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும்,
கற்றார்க்கோர்பற்றாகும் கண்ணன்கழலிணையே. கக

சர்வாகவேயடியிற் றானுரைத்த பத்திதான்,
சீரார்பலத்துடனே சேர்ந்ததனைச்,—சோராமல்
கண்டுரைத்த மாறன் கழலிணையே நாடோறும்,
கண்டுகக்குமென்னுடைய கண். கூசா

5. கண்ணன்கழலிணை

3711 *கண்ணன்கழலிணை, நண்ணும்மனமுடையீர்,
எண்ணும்திருநாமம், திண்ணம்நாரணமே. க

3712 நாரணனெம்மான், பாரணங்காளன்,
வாரணம்தொலைத்த, காரணன்தானே. உ

3713 தானேயுலகெல்லாம், தானேபடைத்திடந்து,
தானேயுண்டுமிழ்ந்து, தானேயாள்வானே. ங

3714 ஆள்வானுழிநீர், கோள்வாயரவணையான்,
தாள்வாய் மலரிட்டு, நாள்வாய்நாடீரே. ச

3715 நாடீர்நாடோறும், வாடாமலர்கொண்டு,
பாடீரவன்நாமம், வீடேபெறலாமே. ரு

3716 மேயான்வேங்கடம், காயாமலர்வண்ணன்,
பேயார்முலையுண்ட, வாயான்மாதவனே. சா

3717 மாதவனென்றென்று, ஓதவல்லீரேல்,
தீதொன்றுமடையா, ஏதம்சாராவே. எ

3718 சாராவேதங்கள். நீரார்முகில்வண்ணன்,
பேராரோதுவார், ஆராரமரரே. அ

3719 அமரார்க்கரியானை, தமர்கட்கெளியானை,
அமரத்தொழுவார்கட்கு, அமாவினைகளே. கூ

3720 வினைவல்லிருளென்னும், முனைகள்வெருவிப்போம்,
சுனைநன்மலரிட்டு, நினைமின்நெடியானே. கo

3721 நெடியானருள்சூடும், படியான்சடகோபன்,
நொடியாயிரத்திப்பத்து, அடியார்க்கருள்பேறே. கக

கண்ண னடியிணையிற் காதலுறு வார்செயலைத்
திண்ணமுற வேசுருங்கச் செப்பியே,—மண்ணவர்க்குத்
தானுபதே சிக்கைதலைக் கட்டினான் மாறன்,
ஆனபுகழ் சேர்தன் னருள். கரு

6. அருள்பெறுவார்

3722 அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியனேற்கு, ஆழியான்
அருள்தருவானமைகின்றா னதுநமதுவிதிவகையே,
இருள்தருமாஞாலத்து ளினிப்பிறவியான்வேண்டேன்,
மருளொழிநீமடநெஞ்சே வாட்டாற்றானடிவணங்கே. க

3723 வாட்டாற்றானடிவணங்கி மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்,
கேட்டாயேமடநெஞ்சே கேசவனெம்பெருமானை,
பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள்பற்றறுத்து,
நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனைநண்ணினமே. உ

3724 நண்ணினம்நாராயணனை நாமங்கள்பலசொல்லி,
மண்ணுலகில்வளம்மிக்க வாட்டாற்றான்வந்தின்று,
விண்ணுலகம்தருவானாய் விரைகின்றான்விதிவகையே,
எண்ணினவாறாகாவிக் கருமங்களென்னெஞ்சே. ௩

3725 என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து,
வன்னெஞ்சத்திரணியனை மார்விடந்தவாட்டாற்றான்,
மன்னஞ்சப்பாரதத்துப் பாண்டவர்க்காய்ப்படைதொட்டான்,
நன்னெஞ்சேநம்பெருமான் நமக்கருள்தான்செய்வானே. ௪

3726 வானேறவழிதந்த வாட்டாற்றான்பணிவகையே,
நானேறப்பெறுகின்றேன் நரகத்தைநகுநெஞ்சே,
தேனேறுமலர்த்துளவம் திகழ்பாதன், செழும்பறவை
தானேறித்திரிவான தாளிணை யென்தலைமேலே. ௫

3727 தலைமேலதாளிணைகள் தாமரைக்கண்ணென்னம்மான்,
நிலைபேரானென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதுமெம்பெருமான்,
மலைமாடத்தரவணைமேல் வாட்டாற்றான், மதமிக்க
கொலையானைமருப்பொசித்தான்குரைகழல்கள்குறுகினமே.

3728 குரைகழல்கள்குறுகினம் நங்கோவிந்தன்குடிகொண்டான்,
திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ் தென்னாட்டுத்திலதமன்ன,
வரைகுழுவுமணிமாட வாட்டாற்றான்மலரடிமேல்,
விரைகுழுவுநறுந்துளவம் மெய்ந்நின்றுகமழுமே. ௭

3729 மெய்ந்நின்றுகமழ்துளவ விரையேறுதிருமுடியன்,
கைந்நின்றசக்கரத்தன் கருதுமிடம்பொருது புனல்,
மைந்நின்றவரைபோலும் திருவுருவவாட்டாற்றாற்கு,
என்னன்றிசெய்தேனா வென்னெஞ்சில்திகழ்வதுவே. ௮

3730 திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும்,
திகழ்கின்றதிருமாலார் சேர்விடம்தண்வாட்டாறு,
புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி போரரக்கர்குலம்கெடுத்தான்,
இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதும்பிரியானே. ௯

3731 பிரியாதாட்செய்யென்று பிறப்பறுத்தாளறக்கொண்டான்,
அரியாகியிரணியனை யாகங்கீண்டானன்று,
பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறாதபயன்பெறுமாறு,
வரிவாள்வாயரவணைமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே. ௧௦

3732 *காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த,
வாட்டாற்றெம்பெருமானை வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்,
பாட்டாயதமிழ்மாலை யாயிரத்துளிப்பத்தும்
கேட்டு, ஆரார்வானவர்கள்செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே. கக

அருளா லடியி லெடுத்தமா லன்பால்,
இருளார்ந்த தம்முடம்பை யிச்சித்து,—இருவிசும்பில்
இத்துடன்கொண் டேக விவரிசைவுபார்த் தேயிருந்த,
சுத்திசொல்லு மா றன்செஞ் சொல். கசு

7. செஞ்சொல்கவிகாள்

3733 *செஞ்சொற்கவிகாளுயிர் காத்தாட்செய்மின்திருமாலிருஞ்
வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்து,என்[சோலை,
நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து நின்றாரறியாவண்ணம், என்
நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே. க

3734 தானேயாகிநிறைந்தெல்லா வுலகுமுயிரும்தானேயாய்,
தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானேதுதித்து, எனக்
தேனேபாலேகன்னலேயமுதே திருமாலிருஞ்சோலை, [குத்
கோனேயாகிநின்றொழிந்தா னென்னைமுற்றுமுயிருண்டே. உ

3735 என்னைமுற்றுமுயிருண் டென்மாயவாக்கையிதனுள்புக்கு,
என்னைமுற்றும்தானேயாய் நின்றமாயவம்மான்சேர்,[யான்,
தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத் திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்த
இன்னம்போவேனேகொலோஎன் கொலம்மான்திருவருளே.

3736 என்கொலம்மான்திருவருள்க ளுலகுமுயிரும்தானேயாய்,
நன்கென்னுடலம்கைவிடான் ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி,
தென்கொள்திசைக்குத்திலதமாய்நின்றதிருமாலிருஞ்சோலை,
நங்கள்குன்றம்கைவிடான் நண்ணாவசுரர்நலியவே. ச

3737 நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த நல்லவமரர்பொலிவெய்த,
எண்ணாதனகளெண்ணும்நன்முனிவரின்பம்தலைசிறப்ப,
பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி,
தென்னாவென்னுமென்னம்மான்திருமாலிருஞ்சோலையானே.

3738 திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச் செழுமூவுலகும், தன்
ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத் தூழியூழிதலையளிக்கும்,
திருமாலென்னையாளுமால் சிவனும்பிரமனும்காணாது,
அருமாலெய்தியடிபரவ அருளையீந்தவம்மானே. சு

3739 அருளையீயென்னம்மானேயென்னும் முக்கணம்மானும்,
தெருள்கொள்பிரமனம்மானும் தேவர்கோனும்தேவரும்,
இருள்கள்கடியும்முனிவரு மேத்துமம்மான்திருமலை,
மருள்கள்கடியும்மணிமலை திருமாலிருஞ்சோலைமலையே. எ

3740 *திருமாலிருஞ்சோலைமலையேதிருப்பாற்கடலேயென்தலையே
திருமால்வைகுந்தமே தண்திருவேங்கடமேயெனதுடலே,
அருமாமாயத்தெனதுயிரே மனமேவாக்கேகருமமே,
ஒருமாநொடியும்பிரியா யென்னூழிமுதல்வனொருவனே. அ

3741 ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னு மொருவனுலகெலாம்,
ஊழிதோறும்தன்னுள்ளே படைத்துக்காத்துக்கெடுத்துழலும்,
ஆழிவண்ணனென்னம்மானந்தண் திருமாலிருஞ்சோலை,
வாழிமனமேகைவிடேலுடலுமுயிரும்மங்கவொட்டே. கூ

3742 மங்கவொட்டுன்மாமாயை திருமாலிருஞ்சோலைமேவிய,
நங்கள்கோனே யானேநீயாகியென்னையளித்தானே, [பூதம்,
பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்
இங்கிவ்வுயிரேய்பிரகிருதி மானாங்காரமனங்களே. கo

3743 *மானாங்காரமனங்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்க,
தானாங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை, [துள்,
தேனாங்காரப்பொழில்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்லாயிரத்
மானாங்காரத்திவைபத்தும்திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே.

செஞ்சொற் பரன்றனது சீராரு மேனிதனில்,
வஞ்சித்துச் செய்கின்ற வாஞ்சைதனில்,—விஞ்சு தலைக்
கண்டவனைக் காற்கட்டிக் கைவிடுவித்துக்கொண்ட, கஎ
திண்டிறல்மா றன்நந் திரு.

8. திருமாலிருஞ்சோலைமலை

3744 *திருமாலிருஞ்சோலைமலை யென்றேனென்ன,
திருமால்வந் தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்,

குருமாமணியுந்துபுனல் பொன்னித்தென்பால்,
திருமால்சென்றுசேர்விடம் தென்திருப்பேரே. க

3745 பேரேயுறைகின்றபிரா னின்றுவந்து,
பேரேனென் றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்,
காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும்,
ஆராவயிற்றானை யடங்கப்பிடித்தேனே. உ

3746 பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன் பிணிசாரேன்,
மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள் நிற்பதோர்மாயையை,
கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்,
அடிச்சேர்வதெனக் கெளிதாயினவாறே. ௩

3747 எளிதாயினவாறென் றென்கண்கள்களிப்ப,
களிதாகியசிந்தையனாய்க் களிக்கின்றேன்,
கிளிதாவியசோலைகள்சூழ் திருப்பேரான்,
தெளிதாகிய சேண்விசும்புதருவானே. ௪

3748 வானே தருவானெனக்கா யென்னோடொட்டி,
ஊனேய்குரம்பை யிதனுள்புகுந்து, இன்று
தானே தடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான்,
தேனேபொழில்தென் திருப்பேர்நகரானே. ரு

3749 திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்,
பொருப்பேயுறைகின்றபிரா னின்றுவந்து,
இருப்பேனென் றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்,
விருப்பேபெற் றமுதமுண்டுகளித்தேனே. சா

3750 உண்டுகளித்தேற் கும்பரென்குறை, மேலைத்
தொண்டுகளித் தந்திதொழும்சொல்லுப்பெற்றேன்,
வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ் திருப்பேரான்,
கண்டுகளிப்பக் கண்ணுள் நின்றகலானே. எ

3751 கண்ணுள்நின்றகலான் கருத்தின்கண்பெரியன்,
எண்ணில்நுண்பொரு ளேழிசையின்சுவை தானே,
வண்ணநன்மணிமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்,
திண்ணமென்மனத்துப் புகுந்தான்செறிந்தின்றே. அ

3752 இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான்,
அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததுவென்செய்வான்,
குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான்,
ஒன்றெனக்கருள்செய்ய வுணர்த்தலுற்றேனே. ௯

3753 *உற்றேனுகந்துபணிசெய் துனபாதம்
பெற்றேன், ஈதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்,
கற்றார்மறைவாணர்கள்வாழ் திருப்பேராற்கு,
அற்றாரடியார்தமக் கல்லல்நில்லாவே. ௧௦

3754 *நில்லாவல்லல் நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல்,
நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன்,
சொல்லார்தமி ழாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்
வல்லார், தொண்டராள்வது சூழ்பொன்விசும்பே. ௧௧

திருமால்தம் பால்விருப்பஞ் செய்கின்ற நேர்கண்டு,
அருமாயத் தன்றகல்விப் பானென்,—பெருமானீ
இன்றென்பாற் செய்வானென் னென்னவிட ருற்றுநின்றான்,
துன்னுபுகழ் மாறனைத்தான் சூழ்ந்து. ௯௮

9. சூழ்விசும்பு†

3755 *சூழ்விசும்பணிமுகில் தூரியம்முழக்கின,
ஆழ்கடலலைதிரை கையெடுத்தாடின,
ஏழ்பொழிலும் வளமேந்திய என்னப்பன்,
வாழ்புகழ்நாரணன் தமரைக் கண்டுகந்தே. ௧

3756 நாரணன்தமரைக்கண்டுகந்து நன்னீர்முகில்,
பூரணபொற்குடம் பூரித்தவுயர் விண்ணில்,
நீரணிகடல்கள் நின்றார்த்தன, நெடுவரைத்
தோரணம்நிரைத் தெங்கும்தொழுதனருலகே. ௨

3757 தொழுதனருலகர்கள் தூபநல்மலர்மழை
பொழிவனர், பூமியன்றளந்தவன் தமர்முன்னே,
எழுமினென்றிருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள்,
வழியிதுவைகுந்தற் கென்றுவந்தெதிரே. ௩

---

† இது கோயில் திருவாய்மொழி.

3758 எதிரெதிரிமையவ ரிருப்பிடம்வகுத்தனர்,
கதிரவரவரவர் கைநிரைகாட்டினர்,
அதிர்குரல்முரசங்க ளலைகடல்முழக்கொத்த,
மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன்தமர்க்கே. ௪

3759 மாதவன்தமரென்று வாசலில்வானவர்,
போதுமினேமதிடம் புகுதுகமென்றலும்,
கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள்,
வேதநல்வாயவர் வேள்வியுள்மடுத்தே. ௫

3760 வேள்வியுள்மடுத்தலும் விரைகமழ்நறும்புகை,
காளங்கள்வலம்புரி கலந்தெங்குமிசைத்தனர்,
ஆண்மின்கள்வானகம் ஆழியான்தமரென்று,
வாளொண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே. ௬

3761 மடந்தையர்வாழ்த்தலும் மருதரும்வசுக்களும்,
தொடர்ந்தெங்குந்தோத்திரம்சொல்லினர், தொடுகடல்
கிடந்தவெங்கேசவன் கிளரொளிமணிமுடி,
குடந்தையெங்கோவலன் குடியடியார்க்கே. ௭

3762 குடியடியாரிவர் கோவிந்தன்றனக்கென்று,
முடியுடைவானவர் முறைமுறையெதிர்கொள்ள,
கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரம்குறுகினர்,
வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகவே. ௮

3763 வைகுந்தம்புகுதலும் வாசலில்வானவர்,
வைகுந்தன்தமரெமரெமதிடம்புகுதென்று,
வைகுந்தத்தமரும் முனிவரும்வியந்தனர்,
வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே. ௯

3764 விதிவகைபுகுந்தன ரென்றுநல்வேதியர்,
பதியினில்பாங்கினில் பாதங்கள்கழுவினர்,
நிதியுநற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும்,
மதிமுகமடந்தைய ரேந்தினர்வந்தே. ௧௦

3765 *வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து,
அந்தமில்பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை,

கொந்தலர்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன், சொல்
சந்தங்களாயிரத் திவைவல்லார்முனிவரே. கக

*சூழ்ந்துநின்ற மால்விசும்பில் தொல்லை வழிகாட்ட,
ஆழ்ந்ததனை முற்று மனுபவித்து,—வாழ்ந்தங்
கடியருட னேயிருந்த வாற்றையுரை செய்தான்,
முடிமகிழ்சேர் ஞான முனி. கக

10. முனியே†

3766 *முனியேநான்முகனே முக்கண்ணப்பா, என்பொல்லாக்
கனிவாய்த் தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமே யென்கள்வா,
தனியேனாருயிரே யென்தலைமிசையாய்வந்திட்டு, [னேயே.
இனிநான்போகலொட்டே னொன்றும்மாயம்செய்யேலென்

3767 மாயம்செய்யேலென்னை உன்திருமார்வத்துமாலைநங்கை,
வாசம்செய்பூங்குழலாள் திருவாணைநின்னாணைகண்டாய்,
நேசம்செய்துன்னோடென்னையுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே,
கூசம்செய்யாதுகொண்டாயென்னைக் கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ.

3768 கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே,
ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்யான்,
மேவித்தொழும்பிரமன்சிவ னிந்திரனாதிக்கெல்லாம்,
நாவிக்கமலமுதற்கிழங்கே உம்பரந்ததுவே. ந

3769 உம்பரந்தண்பாழேயோ அதனுள்மிசைநீயேயோ,
அம்பரநற்சோதி யதனுள்பிரமனரன்நீ,
உம்பரும்யாதவரும்படைத்த முனிவனவன்நீ,
எம்பரம்சாதிக்கலுற் றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே. ச

3770 போரவிட்டிட்டென்னைநீபுறம்போக்கலுற்றால், பின்னையான்
ஆரைக்கொண்டெத்தையந்தோஎனதென்பதென்யானென்
தீரவிரும்புண்டநீரதுபோல வென்னாருயிரை [பதென்,
ஆரப்பருக, எனக்காராவமுதானாயே. ரு

3771 எனக்காராவமுதா யெனதாவியையின்னுயிரை,
மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டா யினியுண்டொழியாய்,
புனக்காயாநிறத்த புண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய்,
உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாஎன்னன்பேயோ.

†இது கோயில் திருவாய்மொழி.

3772 *கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பேயோ,
நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்வி நிமிர்ந்ததொப்ப,
கோலவராகமொன்றாய்நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்,
நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோ. [ய்,

3773 பெற்றினிப்போக்குவனோ வுன்னையென்தனிப்பேருயிரை,
உற்றவிருவினையா யுயிராய்ப்பயனாயவையாய்,
முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த்தூற்றில்புக்கு,
முற்றக்கரந்தொளித்தா யென்முதல்தனிவித்தேயோ. அ

3774 முதல்தனிவித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம்,
முதல்தனியுன்னையுன்னை யெனைநாள்வந்துகூடுவன்நான்,
முதல்தனியங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய்,
முதல்தனிசூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ. ௯

3775 *சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாழேயோ,
சூழ்ந்ததனில்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீயோ,
சூழ்ந்ததனில்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ,
சூழ்ந்ததனில்பெரிய என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயோ. ௧௦

3776 *அவாவறச்சூழரியையயனையரனையலற்றி,
அவாவற்றுவீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன,
அவாவிலந்தாதிகளா லிவையாயிரமும், முடிந்த
அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார் பிறந்தாருயர்ந்தே. ௧௧

*முனிமாறன் முன்புரைசெய் முற்றின்ப நீங்கித்,
தனியாகி நின்று தளர்ந்து,—நனியாம்
பரமபத்தி யால்நைந்து பங்கயத்தாள் கோனை,
ஒருமையுற்றுச் சேர்ந்தா னுயர்ந்து. ௧௦௦

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி தனியன்கள்

முன்னை வினையகல மூங்கிற் குடியமுதன்,[1]
பொன்னங் கழற்கமலப் போதிரண்டும்,—என்னுடைய
சென்னிக் கணியாகச் சேர்த்தினேன், தென்புலத்தார்க்
கென்னுக் கடவுடையேன் யான்.

நயந்தரு பேரின்ப மெல்லாம் பழுதென்று நண்ணினர்பால்,[2]
சயந்தரு கீர்த்தி யிராமா நுசமுனி தாளிணைமேல்,
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங் கத்தமுது, ஓங்கும் அன்பால்
இயம்பும் கலித்துறை, யந்தாதி யோத விசைநெஞ்சமே.

சொல்லின்தொகைகொண்டுனதடிப்போதுக்குத்தொண்டுசெய்யும்,[3]
நல்லன்ப ரேத்துமுன் நாமமெல் லாமென்றன் நாவினுள்ளே,
அல்லும் பகலு மமரும் படிநல்கு அறுசமயம்
வெல்லும் பரம, இராமா நுசஇதென் விண்ணப்பமே.

இனியென் குறைநமக் கெம்பெரு மானார்திருநாமத்தால்,[4]
முனிதந்த நூற்றெட்டுச் சாவித்திரியென்னு நுண்பொருளை,
கனிதந்த செஞ்சொல் கலித்துறையந்தாதி பாடித்தந்தான்,
புனிதன் திருவரங்கத்தமுதாகிய புண்ணியனே.

---

[1],[2]வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்செய்தவை. சோமாசியாண்டான் அருளியதென்பர். [4]மேல்நாட்டுத் திருப்பதிகளில் அநுஸந்திப்பது

ஸ்ரீ

திருவரங்கத்தமுதனர் அருளிச் செய்த

இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி

*பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்பன், புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாறனடிபணிந்துய்ந்தவன், பல்கலையோர்
தாம்மன்னவந்த விராமாநுசன் சரணாரவிந்தம்
நாம்மன்னிவாழ, நெஞ்சேசொல்லுவோமவன் நாமங்களே. க

*கள்ளார்பொழில்தென் னரங்கன், கமலப் பதங்கள்நெஞ்சிற்
கொள்ளாமனிசரை நீங்கிக், குறையல் பிரானடிக்கீழ்
விள்ளாதவன்ப னிராமாநுசன்மிக்க சீலமல்லால்
உள்ளாதென்னெஞ்சு,ஒன் றறியேனெனக்குற்ற பேரியல்வே. உ

பேரியல்நெஞ்சே அடிபணிந்தேனுன்னைப், பேய்ப்பிறவிப்
பூரியரோடுள்ள சுற்றம்புலற்றிப். பொருவரும்சீர்
ஆரியன்செம்மை யிராமாநுசமுனிக் கன்புசெய்யும்
சீரியபேறுடையார், அடிக்கீழென்னைச் சேர்த்ததற்கே. ங

என்னைப்புவியி லொருபொருளாக்கி, மருள்சுரந்த
முன்னைப்பழவினை வேரறுத்து ஊழி முதல்வனையே
பன்னப் பணித்த விராமாநுசன்பரன் பாதமுமென்
சென்னித்தரிக்கவைத் தான்,எனக்கேதும் சிதைவில்லையே. ச

எனக்குற்றசெல்வ மிராமாநுசனென்று, இசையகில்லா
மனக்குற்றமாந்தர் பழிக்கில்புகழ்,அவன் மன்னியசீர்
தனக்குற்றவன்ப ரவன்திருநாமங்கள் சாற்றுமென்பா
வினக்குற்றம்காணகில் லார்,பத்தியேய்ந்த வியல்விதென்றே. ரு

இயலும்பொருளு மிசையத்தொடுத்து, ஈன்கவிகளன்பால்
மயல்கொண்டுவாழ்த்து மிராமாநுசனை, மதியின்மையால்
பயிலும்கவிகளில் பத்தியில்லாதவென் பாவிநெஞ்சால்
முயல்கின்றனன், அவன்றன்பெருங் கீர்த்திமொழிந்திடவே. சா

*மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான், வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக்கடக்கும் நம்கூரத்தாழ்வான் சரண்கூடியபின்,
பழியைக்கடத்து மிராமாநுசன்புகழ் பாடியல்லா
வழியைக்கடத்தல், எனக்கினியாதும் வருத்தமன்றே. எ

வருத்தும்புறவிருள் மாற்ற,எம்பொய்கைப் பிரான்மறையின்
குருத்தின்பொருளையும் செந்தமிழ்தன்னையும் கூட்டி,ஒன்றத்
திரித்தன்றெரித்த திருவிளக்கைத்தன் திருவுள்ளத்தே
யிருத்தும்பரமன், இராமாநுசனெம் மிறையவனே. அ

இறைவனைக்காணு மிதயத்திருள்கெட, ஞானமென்னும்
நிறைவிளக்கேற்றிய பூதத்திருவடி தாள்கள்,நெஞ்சத்
துறையவைத்தாளு மிராமாநுசன்புக ழோதும்நல்லோர்
மறையினைக்காத்து,இந்த மண்ணகத்தேமன்ன வைப்பவரே. கூ

மன்னியபேரிருள் மாண்டபின், கோவலுள் மாமலராள்
தன்னொடுமாயனைக் கண்டமைகாட்டும், தமிழ்த்தலைவன்
பொன்னடிபோற்று மிராமாநுசற்கன்பு பூண்டவர்தாள்
சென்னியிற்சூடும், திருவுடையாரென்றும் சீரியரே, கo

சீரியநான்மறைச் செம்பொருள், செந்தமிழாலளித்த
பாரியலும்புகழ்ப் பாண்பெருமாள், சரணாம்பதுமத்
தாரியல்சென்னி யிராமாநுசன் றனைச் சார்ந்தவர்தம்
காரியவண்மை,என் னுல்சொல்லொணுதிக் கடலிடத்தே. கக

இடங்கொண்டகீர்த்தி மழிசைக்கிறைவன், இணையடிப்போ
தடங்குமிதயத் திராமாநுசன், அம்பொற்பாதமென்றும்
கடங்கொண்டிறைஞ்சும் திருமுனிவர்க்கன்றிக் காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்டஞானியர்க்கே அடியேனன்பு செய்வதுவே. கஉ

செய்யும்பசுந்துள பத்தொழில்மாலையும், செந்தமிழில்
பெய்யும்மறைத்தமிழ் மாலையும், பேராதசீராங்கத்
தையன்கழற்கணி யும்பரன்தாளன்றி யாதரியா
மெய்யன்,இராமா நுசன்சரணேகதி வேறெனக்கே. கங

கதிக்குப்பதறி, வெங்கானமும்கல்லும் கடலுமெல்லாம்
கொதிக்கத்தவம்செய்யும் கொள்கையற்றேன், கொல்லிகாவலன்
பதிக்கும்கலைக்கவி பாடும்பெரியவர் பாதங்களே [சொல்
துதிக்கும்,பரமன் இராமாநுசனென்னைச் சோர்விலனே. கச

சோராதகாதல் பெருஞ்சுழிப்பால், தொல்லை மாலையொன்றும்
பாராதவனைப்பல் லாண்டென்றுகாப்பிடும், பான்மையன்தாள்
பேராதவுள்ளத் திராமாநுசன்றன் பிறங்கியசீர்
சாராமனிசரைச் சேரேன்,எனக்கென்ன தாழ்வினியே. கரு

*தாழ்வொன்றில் லாமறை தாழ்ந்து, தலமுழு தும்கலியே
ஆள்கின்றநாள்வந் தளித்தவன் காண்மின், அரங்கர்மௌலி

சூழ்கின்றமாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவள் தொல்லருளால்
வாழ்கின்றவள்ளல், இராமாநுசனென்னும் மாமுனியே. கசு

முனியார் துயரங்கள் முந்திலும்,இன்பங்கள் மொய்த்திடினும்
கனியார்மனம்கண்ண மங்கைநின்றானைக், கலைபரவும்
தனியானையைத்தண் டமிழ்செய்தநீலன் றனக்குலகில்
இனியானை,எங்க ளிராமாநுசனைவந் தெய்தினரே. கஎ

எய்தற்கரிய மறைகளை,ஆயிர மின்தமிழால்,
செய்தற்குலகில் வரும்சடகோபனைச், சிந்தையுள்ளே
பெய்தற்கிசையும் பெரியவர்சீரை யுயிர்களெல்லாம்
உய்தற்குதவும், இராமாநுசனெம் முறுதுணையே. கஅ

உறுபெருஞ்செல்வமும் தந்தையும்தாயும், உயர்குருவும்
வெறிதருபூமகள் நாதனும்,மாறன் விளங்கியசீர்
நெறிதரும்செந்தமி ழாரணமேயென்றிந் நீணிலத்தோர்
அறிதரநின்ற, இராமாநுசனெனக் காரமுதே. கசு

ஆரப்பொழில்தென் குருகைப்பிரான், அமுதத்திருவா
யீரத்தமிழி னிசையுணர்ந்தோர்கட்கு, இனியவர்தம்
சீரைப்பயின்றுய்யும் சீலங்கொள்நாத முனியைநெஞ்சால்
வாரிப்பருகும், இராமாநுசனென்றன் மாநிதியே. உ௦

நிதியைப்பொழியும் முகிலென்று, நீசர்தம் வாசல்பற்றித்
துதிகற்றுலகில் துவள்கின்றிலேன், இனித் தூய்நெறிசேர்
எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவ னிணையடியாம்
கதிபெற்றுடைய, இராமாநுசனென்னைக் காத்தனனே. உக

கார்த்திகையானும் கரிமுகத்தானும், கனலும்முக்கண்
மூர்த்தியும்மோடியும் வெப்பும்முதுகிட்டு, மூவுலகும்
பூத்தவனேயென்று போற்றிடவாணன் பிழைபொறுத்த
தீர்த்தனையேத்தும், இராமாநுசனென்றன் சேமவைப்பே. உஉ

வைப்பாயவான்பொரு ளென்று, நல்லன்பர் மனத்தகத்தே
எப்போதும்வைக்கு மிராமாநுசனை, இருநிலத்தில்
ஒப்பாரிலாத வுறுவினையேன்வஞ்ச நெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும்வாழ்த்துவன், என்னாமிதுவவன் மொய்புகழ்க்கே.

மொய்த்தவெந்தீவினை யால்பல்லுடல்தொறும் மூத்து,அதனால்
எய்த்தொழிந்தேன்முனநாள்களெல்லாம்,இன்றுகண்டுயர்ந்தேன்
பொய்த்தவம்போற்றும் புலச்சமயங்கள் நிலத்தவியக்
கைத்தமெய்ஞ்ஞானத்து, இராமாநுசனென்னும் கார்தன்னையே.

காரேய்கருணை யிராமாநுச,இக் கடலிடத்தில்
ஆரேயறிபவர் நின்னருளின்தன்மை, அல்லலுக்கு
நேரேயுறைவிடம் நான்வந்துநீயென்னை யுய்த்தபினுன்
சீரேயுயிர்க்குயி ராய்,அடியேற்கின்று தித்திக்குமே. உரு

திக்குற்றகீர்த்தி யிராமாநுசனை,என் செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றம்நீக்கி விளங்கியமேகத்தை, மேவும்நல்லோர்
எக்குற்றவாள ரெதுபிறப்பேதியல் வாகநின்றோர்
அக்குற்றமப்பிறப்பு,அவ்வியல்வேநம்மை யாட்கொள்ளுமே. உசு

கொள்ளக்குறைவற் றிலங்கிக்,கொழுந்துவிட் டோங்கியவுன்
வள்ளல்தனத்தினால் வல்வினையேன்மனம் நீபுகுந்தாய்,
வெள்ளைச்சுடர்விடு முன்பெருமேன்மைக் கிழுக்கிதென்று
தள்ளுற்றிரங்கும், இராமாநுசவென் தனிநெஞ்சமே. உஎ

நெஞ்சில்கறைகொண்ட கஞ்சனைக்காய்ந்த நிமலன்,நங்கள்
பஞ்சித்திருவடிப் பின்னைதன்காதலன், பாதம்நண்ணா
வஞ்சர்க்கரிய விராமாநுசன்புக ழன்றியென்வாய்
கொஞ்சிப்பரவகில் லாது,என்னவாழ்வின்று கூடியதே. உஅ

கூட்டும்விதியென்று கூடுங்கொலோ,தென் குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும்வேதப் பசுந்தமிழ்தன்னைத்,தன் பத்தியென்னும்
வீட்டின்கண்வைத்த விராமாநுசன்புகழ் மெய்யுணர்ந்தோ
ரீட்டங்கள்தன்னை,என் நாட்டங்கள்கண்டின்பமெய்திடவே. உகூ

இன்பந்தருபெரு வீடுவந்தெய்திலென், எண்ணிறந்த
துன்பந்தருநிர யம்பலசூழிலென், தொல்லுலகில்
மன்பல்லுயிர்கட் கிறையவன்மாய னெனமொழிந்த
அன்பனனகன், இராமாநுசனென்னை யாண்டனனே. ௩0

*ஆண்டுகள்நாள்திங்க-ளாய்நிகழ்காலமெல் லாம்மனமே
ஈண்டுபல்யோனிகள் தோறுழல்வோம்,இன்றோ ரெண்ணின்
காண்டகுதோளண்ணல் தென்னத்தியூரர் கழலிணைக்கீழ்ப் [றியே
பூண்டவன்பாளன், இராமாநுசனைப் பொருந்தினமே. ௩க

பொருந்தியதேசும் பொறையுந்திறலும் புகழும்,நல்ல
திருந்தியஞானமும் செல்வமும்சேரும், செறுகலியால்
வருந்தியஞாலத்தை வன்மையினால்வந் தெடுத்தளித்த
அருந்தவன், எங்களிராமாநுசனை யடைபவர்க்கே. ௩உ

அடையார்கமலத் தலர்மகள்கேள்வன், கையாழியென்னும்
படையோடுநாந்தக மும்படர்தண்டும்,ஒண் சார்ங்கவில்லும்

புடையார்புரிசங் கமுமிந்தப்பூதலம் காப்பதற்கென்று,
இடையேயிராம நுசமுனியாயின விந்நிலத்தே. ருரு

நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியை, நினைப்பரிய
பலத்தைச்செறுத்தும் பிறங்கியதில்லை,என் பெய்வினைதென்
புலத்தில்பொறித்தவப் புத்தகச்சும்மை பொறுக்கியபின்
நலத்தைப்பொறுத்தது, இராமாநுசன்றன் நயப்புகழே. ருச

நயவேனொருதெய்வம் நானிலத்தேசில மானிடத்தைப்
புயலேயெனக்கவி போற்றிசெய்யேன்,பொன் னரங்கமென்னில்
மயலேபெருகு மிராமாநுசன்மன்னு மாமலர்த்தாள்,
அயரேன் அருவினை யென்னையெவ்வாறின் றடர்ப்பதுவே.ருரு

அடல்கொண்டநேமியனாருயிர்நாதன்,அன்றாரணச்சொல்[யோர்
கடல்கொண்டவொண்பொருள் கண்டளிப்பப்,பின்னும் காசினி
இடரின்கண்வீழ்ந்திடத் தானுமவ்வொண்பொருள் கொண்டவர்
படரும்குணன்,எம் மிராமாநுசன்றன் படியிதுவே. [பின்

படிகொண்டகீர்த்தி யிராமாயணமென்னும் பத்திவெள்ளம்,
குடிகொண்டகோயி லிராமாநுசன்குணங்கூறும், அன்பர்
கடிகொண்டமாமலர்த் தாள்கலந்துள்ளங் கனியும்நல்லோர்
அடிகண்டுகொண்டுகந்து, என்னையுமாளவர்க்காக் கினரே. ருஎ

ஆக்கியடிமை நிலைப்பித்தனையென்னை யின்று, அவமே
போக்கிப்புறத்திட்ட தென்பொருளாமுன்பு, புண்ணியர்தம்
வாக்கிற்பிரியா விராமாநுசநின் னருளின்வண்ணம்
நோக்கில்தெரிவரி தால்,உரையாயிந்த நுண்பொருளே. ருஅ

பொருளும்புதல்வரும் பூமியும் பூங்குழ லாருமென்றே
மருள்கொண்டிளைக்கும் நமக்குநெஞ்சே,மற்று ளார்தரமோ
இருள்கொண்டவெந்துயர் மாற்றித்தன்னீறில் பெரும்புகழே
தெருளும்தெருள்தந்து, இராமாநுசன்செய்யும் சேமங்களே. ருகூ

சேமநல்வீடும் பொருளும்தருமமும், சீரியநற்
காமமுமென்றிவை நான்கென்பர்,நான்கினும் கண்ணனுக்கே
ஆமதுகாம மறம்பொருள்வீடிதற் கென்றுரைத்தான்
வாமனன்சீலன், இராமாநுசனிந்த மண்மிசையே. சுo

மண்மிசையோனிகள் தோறும்பிறந்து, எங்கள் மாதவனே
கண்ணுறநிற்கிலும் காணகில்லா,உல கோர்களெல்லாம்
அண்ணலிராமா நுசன்வந்துதோன்றிய வப்பொழுதே
நண்ணருஞானம் தலைக்கொண்டு, நாரணற் காயினரே. சுக

ஆயிழையார்கொங்கை தங்கும்,அக்காத லளற்றழுந்தி
மாயுமென்னாவியை வந்தெடுத்தானின்று, மாமலராள்
நாயகனெல்லா வுயிர்கட்கும்நாத னரங்கனென்னும்
தூயவன்,தீதி லிராமாநுசன்தொல் லருள்சுரந்தே. ௪௨

சுரக்கும்திருவு முணர்வும்,சொலப்புகில் வாயமுதம்
பரக்குமிருவினை பற்றறவோடும், படியிலுள்ளீர்
உரைக்கின்றனனுமக் கியானறஞ்சீறு முறுகலியைத்
துரக்கும்பெருமை, இராமாநுசனென்று சொல்லுமினே. ௪௩

சொல்லார்தமிழொரு மூன்றும், சுருதிகள் நான்குமெல்லை
யில்லாவறநெறி யாவும்தெரிந்தவன், எண்ணருஞ்சீர்
நல்லார்பரவு மிராமாநுசன்திரு நாமம்நம்பிக்
கல்லாரகலிடத் தோர்,எதுபேறென்று காமிப்பரே. ௪௪

பேறொன்றுமற்றில்லை நின்சரணன்றி,அப் பேறளித்தற்
காறொன்றுமில்லைமற் றச்சரணன்றி,என் றிப்பொருளைத்
தேறுமவர்க்கு மெனக்குமுனைத்தந்த செம்மைசொல்லால்
கூறும்பரமன்று, இராமாநுசமெய்ம்மை கூறிடிலே. ௪௫

கூறும்சமயங்க ளாறும்குலையக், குவலயத்தே
மாறன்பணித்த மறையுணர்ந்தோனை, மதியிலியேன்
தேறும்படியென் மனம்புகுந்தானைத் திசையனைத்தும்
ஏறும்குணனை, இராமாநுசனை யிறைஞ்சினமே. ௪௬

இறைஞ்சப்படும்பர னீசனரங்கனென்று, இவ்வுலகத்
தறம்செப்புமண்ண லிராமாநுசன்,என் னருவினையின்
திறம்செற்றிரவும் பகலும்விடாதென்றன் சிந்தையுள்ளே
நிறைந்தொப்பறவிருந் தான்,எனக்காரும் நிகரில்லையே. ௪௭

நிகரின்றிநின்றவென் நீசதைக்கு, நின்னரு ளின்கணன்றிப்
புகலொன்றுமில்லை யருட்குமஃதேபுகல், புன்மையிலோர்
பகரும்பெருமை யிராமாநுசஇனி நாம்பழுதே
அகலும்பொருளென், பயனிருவோமுக்கு மானபின்னே. ௪௮

ஆனதுசெம்மை யறநெறி, பொய்ம்மை அறுசமயம்
போனதுபொன்றி யிறந்ததுவெங்கலி, பூங்கமலத்
தேனதிபாய்வயல் தென்னரங்கன்கழல் சென்னிவைத்துத்
தானதில்மன்னும், இராமாநுசனித் தலத்துதித்தே. ௪௯

உதிப்பனவுத்தமர் சிந்தையுள்,ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திடமாறி நடப்பன,கொள்ளைவன் குற்றமெல்லாம்

பதித்தவென்புன்கவிப் பாவினம்பூண்டன பாவுதொல்சீர்
எதித்தலைநாதன், இராமாநுசன்றன் னிணையடியே. ௫0

அடியைத்தொடர்ந்தெழு மைவர்கட்காய், அன்றுபாரதப்போர்
முடியப்பரிநெடுந் தேர்விடுங்கோனை, முழுதுணர்ந்த
அடியார்க்கமுத மிராமாநுசனென்னை யாளவந்திப்
படியிற்பிறந்தது, மற்றில்லைகாரணம் பார்த்திடிலே. ௫க

பார்த்தானறுசமயங்கள் பதைப்ப,இப் பார்முழுதும்
போர்த்தான்புகழ்கொண்டு புன்மையினேனிடைத் தான்புகுந்து
தீர்த்தானிருவினை தீர்த்தரங்கன்செய்ய தாளிணையோ
டார்த்தான்,இவையெம் மிராமாநுசன்செய்யு மற்புதமே. ௫உ

அற்புதன்செம்மை யிராமாநுசன்,என்னை யாளவந்த
கற்பகம்கற்றவர் காமுறுசீலன், கருதரிய
பற்பல்லுயிர்களும் பல்லுலகியாவும் பரனதென்னும்
நற்பொருள்தன்னை,இந் நானிலத்தேவந்து நாட்டினனே. ௫௩

நாட்டியநீசச் சமயங்கள்மாண்டன, நாரணனைக்
காட்டியவேதம் களிப்புற்றது,தென் குருகைவள்ளல்
வாட்டமிலாவண் டமிழ்மறைவாழ்ந்தது மண்ணுலகில்
ஈட்டியசீலத்து, இராமாநுசன்றன் னியல்வுகண்டே. ௫௪

கண்டவர்சிந்தை கவரும்,கடிபொழில் தென்னரங்கன்
தொண்டர்குலாவு மிராமாநுசனைத், தொகையிறந்த
பண்டருவேதங்கள் பார்மேல்நிலவிடப் பார்த்தருளும்
கொண்டலைமேவித் தொழும்,குடியாமெங்கள் கோக்குடியே. ௫௫

கோக்குலமன்னரை மூவெழுகால்,ஒரு கூர்மழுவால்
போக்கியதேவனைப் போற்றும்புனிதன், புவனமெங்கும்
ஆக்கியகீர்த்தி யிராமாநுசனை யடைந்தபினென்
வாக்குரையாது,என் மனம்நினையாதினி மற்றொன்றையே. ௫௬

மற்றொருபேறு மதியாது,அரங்கன் மலரடிக்கா
ளுற்றவரேதனக் குற்றவராய்க்கொள்ளு முத்தமனை,
நற்றவர்போற்று மிராமாநுசனையிந் நானிலத்தே
பெற்றனன்,பெற்றபின் மற்றறியேனொரு பேதைமையே. ௫௭

பேதையர்வேதப் பொருளிதென்றுன்னிப், பிரமநன்றென்
றோதிமற்றெல்லா வுயிருமஃதென்று, உயிர்கள்மெய்விட்
டாதிப்பரனொடொன் றாமென்றுசொல்லுமவ் வல்லலெல்லாம்
வாதில்வென்றான்,எம் மிராமாநுசன்மெய்ம் மதிக்கடலே. ௫௮

கடலளவாய திசையெட்டினுள்ளும், கலியிருளே
மிடைதருகாலத் திராமாநுசன்,மிக்க நான்மறையின்
சுடரொளியாலவ் விருளைத்துரத்திலனேலுயிரை
உடையவன்,நாரண னென்றறிவாரில்லை யுற்றுணர்ந்தே. ருக

உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியர் யோகந்தொறும், திருவாய்மொழியின்
மணந்தருமின்னிசை மன்னுமிடந்தொறும், மாமலராள்
புணர்ந்தபொன்மார்பன் பொருந்தும்பதிதொறும் புக்குநிற்கும்
குணந்திகழ்கொண்டல், இராமாநுசனெங்குலக் கொழுந்தே. சுO

கொழுந்துவிட்டோடிப் படரும்வெங்கோள்வினை யால்,நிரயத்
தழுந்தியிட்டேனைவந் தாட்கொண்டபின்னும், அருமுனிவர்
தொழுந்தவத்தோனெம் மிராமாநுசன்தொல் புகழ்சுடர்மிக்
கெழுந்தது, அத்தால் நல்லதிசயங்கண்ட திருநிலமே. சுக

இருந்தேனிருவினைப் பாசம்கழற்றிஇன் றியானிறையும்
வருந்தேனினியெம் மிராமாநுசன்,மன்னு மாமலர்த்தாள்
பொருந்தாநிலையுடைப் புன்மையினோர்க்கொன்றும் நன்மைசெய்
பெருந்தேவரைப்பரவும், பெரியோர்தம் கழல்பிடித்தே. [யாப்

பிடியைத்தொடரும் களிறென்ன,யானுன் பிறங்கியசீர்
அடியைத்தொடரும் படிநல்கவேண்டும், அறுசமயச்
செடியைத்தொடரும் மருள்செறிந்தோர்சிதைந் தோடவந்திப்
படியைத்தொடரும், இராமாநுசாமிக்க பண்டிதனே. சுந

பண்டருமாறன் பசுந்தமிழ்,ஆனந்தம் பாய்மதமாய்
விண்டிடஎங்க ளிராமாநுசமுனி வேழம்,மெய்ம்மை
கொண்டநல்வேதக் கொழுந்தண்டமேந்திக் குவலயத்தே
மண்டிவந்தேன்றது, வாதியர்காளுங்கள் வாழ்வற்றதே. சுச

வாழ்வற்றதுதொல்லை வாதியர்க்கு,என்றும் மறையவர்தம்
தாழ்வற்றதுதவம் தாரணிபெற்றது, தத்துவநூல்
கூழற்றதுகுற்ற மெல்லாம்பதித்த குணத்தினர்க்கந்
நாழற்றது,நம் மிராமாநுசன்தந்த ஞானத்திலே. சுரு

ஞானம்கனிந்த நலங்கொண்டு,நாடொறும் நைபவர்க்கு
வானம்கொடுப்பது மாதவன், வல்வினை யேன்மனத்தில்
ஈனம்கடிந்த விராமாநுசன்தன்னை யெய்தினர்க்கத்
தானம்கொடுப்பது, தன்தகவென்னும் சரண்கொடுத்தே. சுசு

சரணமடைந்த தருமனுக்காப்,பண்டு நூற்றுவரை
மரணமடைவித்த மாயவன், தன்னை வணங்கவைத்த

கரணமிவையுமக் கன்றென்றிராமா நுசனுயிர்கட்
கரணங்கமைத்தில னேல்,அரணார்மற்றிவ் வாருயிர்க்கே. சுஎ

ஆரெனக்கின்று நிகர்சொல்லின்.மாயனன் றைவர்தெய்வத்
தேரினிற்செப்பிய கீதையின்செம்மைப், பொருள்தெரியப்
பாரினிற்சொன்ன விராமாநுசனைப் பணியும்நல்லோர்
சீரினிற்சென்று பணிந்தது,என்னாவியும் சிந்தையுமே. சுஅ

சிந்தையினோடு கரணங்கள்யாவும் சிதைந்து,முன்னாள்
அந்தமுற்றாழ்ந்தது கண்டு,இவையென்றனக் கன்றருளால்
தந்தவரங்கனும் தன்சரண்தந்திலன் தானதுதந்து,
எந்தையிராமா நுசன்வந்தெடுத்தன னின்றென்னையே. சுகூ

என்னையும்பார்த்தென் னியல்வையும்பார்த்து,எண்ணில்பல்குண
உன்னையும்பார்க்கி லருள்செய்வதேநலம், அன்றியென்பால் [த்த
பின்னையும்பார்க்கில் நலமுளதேயுன் பெருங்கருணை
தன்னையென்பார்ப்பர், இராமாநுசாவுன்னைச் சார்ந்தவரே எ0

சார்ந்ததென்சிந்தையுன் தாளிணைக்கீழ்,அன்பு தான்மிகவும்
கூர்ந்தததாமரைத் தாள்களுக்கு. உன்றன் குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததென்செய்கைமுன் செய்வினைநீசெய் வினையதனால்
பேர்ந்தது,வண்மை யிராமாநுசஎம் பெருந்தகையே. எக

தைத்தனன்தீய சமயக்கலகரைக், காசினிக்கே
உய்த்தனன்தூய மறைநெறிதன்னை.என் றுன்னியுள்ளம்
நெய்த்தவன்போடிருந் தேத்தும்நிறைபுக ழோருடனே
வைத்தனனென்னை, இராமாநுசன்மிக்க வண்மைசெய்தே. எஉ

வண்மையினாலும்தன் மாதகவாலும், மதிபுரையும்
தண்மையினாலுமித் தாரணியோர்கட்குத், தான்சரணாய்
உண்மைநன் ஞான முரைத்தவிராமா நுசனையுன்னும்
திண்மையல்லாலெனக் கில்லை,மற்றோர்நிலை தேர்ந்திடிலே. எங

தேரார்மறையின் திறமென்று,மாயவன் தீயவரைக்
கூராழிகொண்டு குறைப்பது,கொண்ட லனையவண்மை
ஏரார்குணத்தெம் மிராமாநுசனவ் வெழில்மறையில்
சேராதவரைச் சிதைப்பது,அப்போதொரு சிந்தைசெய்தே. எச

செய்த்தலைச்சங்கம் செழுமுத்தமீனும், திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியும் சங்கமுமேந்தி,நங் கண்முகப்பே
மொய்த்தலைத்துன்னை விடேனென்றிருக்கிலும் நின்புகழே
மொய்த்தலைக்கும்வந்து, இராமாநுசவென்னை முற்றுநின்றே.எரு

நின்றவண்கீர்த்தியும் நீள்புனலும்,நிறை வேங்கடப்பொற்
குன்றமும்வைகுந்த நாடும்குலவிய பாற்கடலும்,
உன்றனக்கெத்தனை யின்பந்தருமுன் னிணைமலர்த்தாள்
என்றனக்குமது, இராமாநுசவிவை யீந்தருளே. எசு

ஈந்தனனீயாத வின்னருள், எண்ணில் மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனனம்மறைப் பல்பொருளால்,இப் படியனைத்தும்
எய்ந்தனன்கீர்த்தியி னூலென்வினைகளை வேர்பறியக்
காய்ந்தனன்,வண்மை யிராமாநுசற்கென் கருத்தினியே. எஎ

கருத்திற்புகுந்துள்ளிற் கள்ளம்கழற்றிக், கருதரிய
வருத்தத்தினுல்மிக வஞ்சித்து, நீயிந்த மண்ணகத்தே
திருத்தித்திருமகள் கேள்வனுக்காக்கிய பின்னென்னெஞ்சில்
பொருத்தப்படாது,எம்மிராமாநுசமற்றோர் பொய்ப்பொருளே.

பொய்யைச்சுரக்கும் பொருளைத்துரந்து,இந்தப் பூதலத்தே
மெய்யைப்புரக்கு மிராமாநுசன்நிற்க, வேறுநம்மை
உய்யக்கொளவல்ல தெய்வமிங்கியாதென் றுலர்ந்தவமே,
ஐயப்படாநிற்பர், வைத்துள்ளோர்நல் லறிவிழந்தே. எகூ

நல்லார்பரவு மிராமாநுசன்,திரு நாமம்நம்ப
வல்லார்திறத்தை மறவாதவர்கள் யவர்,அவர்க்கே
எல்லாவிடத்திலு மென்றுமெப்போதிலு மெத்தொழும்பும்,
சொல்லால்மனத்தால் கருமத்தினுல்செய்வன் சோர்வின்றியே.

சோர்வின்றியுன்றன் துணையடிக்கீழ்ச்,தொண்டு பட்டவர்பால்
சார்வின்றிநின்ற வெனக்கு,அரங்கன்செய்ய தாளிணைகள்
பேர்வின்றியின்று பெறுத்துமிராமா நுசவினியுன்
சீரொன்றியகரு ணைக்கு,இல்லைமாறு தெரிவுறிலே. அக

தெரிவுற்றஞாலம் செறியப்பெறாது,வெந் தீவினையால்
உருவற்றஞானத் துழல்கின்றவென்னை, ஒருபொழுதில்
பொருவற்றகேள்விய னாக்கிநின்றானென்ன புண்ணியனோ
தெரிவுற்றகீர்த்தி, இராமாநுசனென்னும் சீர்முகிலே. அஉ

சீர்கொண்டுபேரறம் செய்து,நல்வீடு செறிதுமென்னும்
பார்கொண்டமேன்மையர் கூட்டனல்லேன்,உன் பதயுகமாம்
ஏர்கொண்டவீட்டை யெளிதினிலெய்துவ னுன்னுடைய
கார்கொண்டவண்மை, இராமாநுசஇது கண்டுகொள்ளே. அ௩

கண்டுகொண்டேனெம்மிராமாநுசன்றன்னை,காண்டலுமே
தொண்டுகொண்டேனவன்தொண்டர்பொற்றாளில் என்தொல்
[லைவெந்நோய்
விண்டுகொண்டேனவன்சீர்வெள்ளவாரியைவாய்மடுத்தின்
றுண்டுகொண்டேன், இன்னமுற்றனவோதி லுலப்பில்லையே.

ஓதியவேதத்தி னுட்பொருளாய்,அத னுச்சிமிக்க
சோதியைநாத னெனவறியாதுழல் கின்றதொண்டர்,
பேதைமைதீர்த்த விராமாநுசனைத் தொழும்பெரியோர்
பாதமல்லாலென்றன் னாருயிர்க்கு,யாதொன்றும் பற்றில்லையே.

பற்றாமனிசரைப் பற்றி,அப்பற்று விடாதவரே
உற்றாரெனவுழன் றோடினையேனினி, ஒள்ளியநூல்
கற்றார்பரவு மிராமாநுசனைக் கருதுமுள்ளம்
பெற்றார்யவர், அவரெம்மைநின்றாளும் பெரியவரே. அசு

பெரியவர்பேசிலும் பேதையர்பேசிலும், தன்குணங்கட்
குரியசொல்லென்று முடையவனென்றென்று, உணர்வில்மிக்
தெரியும்வண்கீர்த்தி யிராமாநுசன்மறைதேர்ந்துலகில் [கோர்
புரியுநன்ஞானம், பொருந்தாதவரைப் பொரும்கலியே. அஎ

*கலிமிக்கசெந்நெல் கழனிக்குறையல், கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்கபாடலை யுண்டுதன்னுள்ளம் தடித்து,அதனால்
வலிமிக்கசீய மிராமாநுசன்மறை வாதியராம்
புலிமிக்கதென்று,இப்புவனத்தில்வந்தமை போற்றுவனே. அஅ

போற்றரும்சீலத் திராமாநுச,நின் புகழ்தெரிந்து
சாற்றுவனேலது தாழ்வதுதீரில்,உன் சீர்தனக்கோர்
ஏற்றமென்றேகொண் டிருக்கிலுமென்மன மேத்தியன்றி
ஆற்றகில்லாது, இதற்கென்னினைவாயென்றிட் டஞ்சுவனே.

நினையார்பிறவியை நீக்கும்பிரானை,இந்நீணிலத்தில்
எனையாளவந்த விராமாநுசனை, இருங்கவிகள்
புனையார்புனையும் பெரியவர்தாள்களில் பூந்தொடையல்
வனையார்பிறப்பில் வருந்துவர்மாந்தர் மருள்சுரந்தே. கூo

மருள்சுரந்தாகம வாதியர்கூறும், அவப்பொருளாம்
இருள்சுரந்தெய்த்த வுலகிருள்நீங்கத், தன்னீண்டியசீர்
அருள்சுரந்தெல்லா வுயிர்கட்கும்நாத னரங்கனென்னும்
பொருள்சுரந்தான்,எம் மிராமாநுசன்மிக்க புண்ணியனே. கக

புண்ணியநோன்பு புரிந்துமிலேன்,அடி போற்றிசெய்யும்
நுண்ணருங்கேள்வி நுவன்றுமிலேன்,செம்மை நூற்புலவர்க்

கெண்ணருங்கீர்த்தி யிராமாநுசஇன்று நீபுகுந்தென்
கண்ணுள்ளும்நெஞ்சுள்ளும், நின்றவிக்காரணம் கட்டுரையே. ௯௨

கட்டப்பொருளை மறைப்பொருளென்று, கயவர்சொல்லும்
பெட்டைக்கெடுக்கும் பிரானல்லனே,என் பெருவினையைக்
கிட்டிக்கிழங்கொடு தன்னருளென்னுமொள் வாளுருவி
வெட்டிக்களைந்த, இராமாநுசனென்னும் மெய்த்தவனே. ௯௩

தவந்தரும்செல்வும் தகவும்தரும்,சலி யாப்பிறவிப்
பவந்தரும்தீவினை பாற்றித்தரும்,பரந் தாமமென்னும்
திவந்தரும்தீதி லிராமாநுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர்கட்
குவந்தருந்தேன்,அவன் சீரன்றியானென்று முள்மகிழ்ந்தே. ௯௪

உண்ணின்றுயிர்களுக் குற்றனவேசெய்து, அவர்க்குயவே
பண்ணும்பரனும் பரிவிலனும்படி, பல்லுயிர்க்கும்
விண்ணின்தலைநின்று வீடளிப்பானெம் மிராமாநுசன்
மண்ணின்தலத்துதித்து, உய்மறைநாலும் வளர்த்தனனே. ௯௫

வளரும்பிணிகொண்ட வல்வினையால்,மிக்க நல்வினையில்
கிளரும்துணிவு கிடைத்தறியாது, முடைத்தலையூன்
தளருமளவும் தரித்தும்விழுந்தும் தனிதிரிவேற்
குளரெம்மிறைவர், இராமாநுசன்றன்னை யுற்றவரே. ௯௬

தன்னையுற்றாட்செய்யும் தன்மையினோர்,மன்னு தாமரைத்தாள்
தன்னையுற்றாட்செய்ய வென்னையுற்றானின்று, தன்தகவால்
தன்னையுற்றாரன்றித் தன்மையுற்றாரில்லை யென்றறிந்து
தன்னையுற்றாரை, இராமாநுசன்குணம் சாற்றிடுமே. ௯௭

*இடுமேயினிய சுவர்க்கத்தில்,இன்னம் நரகிலிட்டுச்
சுடுமேயவற்றைக் தொடர்தருதொல்லைச், சுழல்பிறப்பில்
நடுமேயினிநம் மிராமாநுசன்நம்மை நம்வசத்தே
விடுமேசரணமென்றால், மனமேநையல் மேவுதற்கே. ௯௮

தற்கச்சமணரும் சாக்கியப்பேய்களும், தாழ்சடையோன்
சொற்கற்றசோம்பரும் சூனியவாதரும், நான்மறையும்
நிற்கக்குறும்புசெய் நீசரும்மாண்டனர் நீணிலத்தே
பொற்கற்பகம்,எம் மிராமாநுசமுனி போந்தபின்னே. ௯௯

போந்ததென்னெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு,உனதடிப் போதி
ராம்தெளிதேனுண்டமர்ந்திடவேண்டி,நின்பாலதுவே[லொண்சீ
ஈந்திடவேண்டு மிராமாநுசஇது வன்றியொன்றும்
மாந்தகில்லாது,இனி மற்றொன்றுகாட்டி மயக்கிடலே. ௧00

மயக்குமிருவினை வல்லியிற்பூண்டு, மதிமயங்கித்
துயக்கும்பிறவியில் தோன்றியவென்னைத். துயரகற்றி
உயக்கொண்டுநல்கு மிராமாநுசவென்ற துன்னையுன்னி
நயக்குமவர்க்கி திழுக்கென்பர், நல்லவ ரென்றும்நைந்தே. கoசு

நையும்மனமுன் குணங்களையுன்னி,என் நாவிருந்தெம்
ஐயனிராமா நுசனென்றழைக்கும், அருவினையேன்
கையும்தொழும்கண் கருதிடுங்காணக் கடல்புடைசூழ்
வையமிதனில்,உன் வண்மையென்பாலென் வளர்ந்ததுவே. கoஉ

வளர்ந்தவெங்கோப மடங்கலொன்றாய்,அன்று வாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன்னாகம் கிழித்தவன்,கீர்த்திப் பயிரெழுந்து
விளைந்திடும்சிந்தை யிராமாநுசனென்றன் மெய்வினைநோய்
களைந்துநன்ஞான மளித்தனன்,கையிற் கனியென்னவே. கoங

கையிற்கனியென்னக் கண்ணனைக்காட்டித் தரிலும்,உன்றன்
மெய்யிற்பிறங்கிய சீரன்றிவேண்டிலன் யான்,நிரயத்
தொய்யில்கிடக்கிலும் சோதிவிண்சேரிலும் இவ்வருள்நீ
செய்யில்தரிப்பன், இராமாநுசஎன் செழுங்கொண்டலே. கoச

*செழுந்திரைப்பாற்கடல் கண்டுயில்மாயன், திருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப்பார்நெஞ்சில் மேவுநன்ஞானி,நல் வேதியர்கள்
தொழுந்திருப்பாத னிராமாநுசனைத் தொழும்பெரியோர்
எழுந்திரைத்தாடு மிடம் அடியேனுக்கிருப்பிடமே. கoரு

*இருப்பிடம்வைகுந்தம் வேங்கடம், மாலிருஞ் சோலையென்னும்
பொருப்பிடம்மாயனுக் கென்பர்நல்லோர்,அவை தன்னொடுவந்
திருப்பிடம்மாய னிராமாநுசன்மனத் தின்றவன்வந்
திருப்பிடம்,என்ற னிதயத்துள்ளேதனக் கின்புறவே. கoசு

*இன்புற்றசீலத் திராமாநுச,என்று மெவ்விடத்தும்
என்புற்றநோயுடல் தோறும்பிறந்திறந்து, எண்ணரிய
துன்புற்றுவீயினும் சொல்வதொன்றுண்டுன் தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும் படி,என்னையாக்கியங் காட்படுத்தே. கoஎ

*அங்கயல்பாய்வயல் தென்னரங்கன்,அணி யாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்ப் பாவையைப்போற்றுதும்,பத்தியெல்லாம்
தங்கியதென்னத் தழைத்துநெஞ்சேநந் தலைமிசையே
பொங்கியகீர்த்தி, இராமாநுசனடிப் பூமன்னவே. கoஅ

தசகம் :—பூச்சீர் நிதி ஆண்டு மண் அடிகொழுந்து சார்ந்தது சோர்வு மருள் மயக்கு.

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம :

[1]இயல் சாத்து*

[2]நன்றுதிருவுடையோம்நானி லத்தி லெவ்வுயிர்க்கும், ஒன்றும் குறை யில்லையோதினோம்,— குன்ற-மெடுத்தா னடிசே ரிரா மாநுசன்றாள், பிடித்தார் பிடித் தாரைப் பற்றி. க

[3]வாழிதிருக்குருகூர் வாழி திருமழிசை, வாழிதிரு மல்லி வளநாடு,—வாழி-சுழிபொறித்த நீர்ப்பொன்னித் தென்னரங்கன் றன்னை, வழிபறித்தவாளன்வலி.

[4]திருநாடு வாழி திருப்பொரு நல் வாழி, திருநாட்டுத் தென் குருகூர் வாழி,—திருநாட்டுச் - சிட்டத் தமர்வாழி வாழி சட கோபன், இட்டத் தமிழ்ப்பா விசை. ௨

[5]மங்கைநகர்வாழிவண்குறைய லூர்வாழி, செங்கை யருள்மாரி சீர்வாழி,—பொங்குபுனல்-மண்

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார்தண் பொருநல் வருங் குருகேசன் விட்டுசித்தன், துய்யகுல சேகரன்நம் பாண நாதன் தொண்டரடிப் பொடி மழிசை வந்த சோதி, வைய மெலாம் மறைவிளங்க வாள்வே லேந்தும் மங்கையர்கோ னென் றிவர்கள்மகிழ்ந்துபாடும், செய்ய தமிழ் மாலைகள்நாம் தெளிய வோதித் தெளியாத மறைநிலங் கள் தெளிகின் றோமே. க

இன்பத்திலிறைஞ்சுதலிலிசை யும்பேற்றில் இகழாதபல்லுறவி விராகம் மாற்றில், தன்பற்றில் வினைவிலக்கில் தகவோக்கத்தில் தத்துவத்தை யுணர்த்துதலில் தன்மை யாக்கில், அன்பர்க்கே யவதரிக்கு மாயன் நிற்க அரு மறைகள்தமிழ்செய்தான் தாளே கொண்டு, துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக் காட்டும் தொல் வழியே நல்வழிகள் துணிவார் கட்கே. ௨

என்னுயிர்தந் தளித்தவரைச் சரணம் புக்கி யானடைவேயவர்

---

[1]இது தென்கலை சம்பிரதாயம். மணவாள மாமுனிகள் நியமித் தருளியது. [2]பிள்ளையுறங்கா வில்விதாஸ ரருளியது [3]வகுளா பரணபட்ட ரருளியது. [4]பராங் குசதாஸ ரருளியது. [5]பரகால தாஸ ரருளியது.

*வடகலை சம்ப்ரதாயம். (க-அ) தூப்புல் - வேதாந்த தேசிகர் நிய மித்து அருளிச்செய்தவை.

ணித் துறைவாழி வாழி பரகாலன், எண்ணில்தமிழ்ப்பாவிசை.

[6]வாழியரோ தென்குருகை வாழியரோதென்புதுவை,வாழியரோ தென்குறையல் மாநகரம்,—வாழியரோ, தக்கோர் பரவும் தடஞ்சூழ் பெரும்பூதூர், முக்கோல் பிடித்த முனி. ரு

[7]மொழியைக் கடக்கும்பெரும் புகழான், வஞ்ச முக்குறும்பாம்-குழியைக் கடக்கும் நங்கூரத்தாழ் வான்சரண் கூடியபின், பழியைக் கடத்து மிராமா நுசன் புகழ் பாடியல்லா - வழியைக் கடத்தல், எனக்கினி யாதும் வருத்தமன்றே. சா

[8]நெஞ்சத்திருந்துநிரந்தரமாக, நிரயத்துய்க்கும் - வஞ்சக் குறும் பின் வகையறுத் தேன், மாய வாதியர்தாம் - அஞ்சப்பிறந்த வன் சீமா தவனடிக் கன்புசெய் யும்-தஞ்சத் தொருவன், சரணம் புயமென் தலைக்கணிந்தே. எ

[9]ஊழிதொறுமூழிதொறுமுலக முய்ய வும்பர்களும் கேட்டுய்ய, குருக்கள் நிரை வணங்கிப், பின்னருளால் பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல் பெரியநம்பி யாளவந் தார் மணக்கால் நம்பி, நன்னெறியை யவர்க்குரைத்த உய்யக் கொண்டார் நாதமுனி சடகோபன் சேனை நாதன், இன்னமுதத் திருமகளென்றிவரை முன்னிட்டு எம்பெருமான் திருவடிகளடைகின்றேனே. அ

ஆரண நூல்வழிச் செவ்வையழித்திடுமைதுகர்க்கோர்,வாரண மாயவர் வாதக் கதலிகள் மாய்த்தபிரான், எரணிகீர்த்தி யிராமாநுசமுனி யின்னுரைசேர்,சீரணிசிந்தையி னோம்சிந்தியோமினித் தீவினையே. சு

நீளவந்தின்று விதிவகையால் நினை வொன்றியநாம், மீளவந்தின்றும் வினையுடம் பொன்றி விழுந்துழலாது,ஆளவந்தாரென வென்றருள் தந்தும் விளங்கிய சீர், ஆளவந் தாரடி யோம்படி யோமினியயல்வழக்கே. ரு

காளம்வலம்புரியன்ன நற்காதலடியவர்க்குத், தாளம் வழங்கித் தமிழ்மறை யின்னிசை தந்தவள்ளல், மூளுந் தவநெறி மூட்டிய நாத முனிகழலே, நாளுந்தொழுதெழுவோம் நமக்கார்நிகர் நானிலத்தே. சா

ஆளுமடைக்கல மென்றெம்மையம்புயத் தாள்கணவன், தாளிணை சேர்ந்தெமக் குமவை தந்த தகவுடையார், மூளு மிருட்

[6]பிள்ளை இராமாநுஜதாஸரருளியது. [7]திருவரங்கத்தமுதனாருளியது. [8]பிள்ளையழகியமணவாளதாஸரருளியது. [9]பின்பழகராம்பெருமான்ஜீய ரருளியது.

அன்பினாலே-வாழியெனும்பூதம் பேய் பொய்கை மாறன் மழிசையர்கோன் பட்டர்பிரான் மங்கை வேந்தன், கோழியர்கோன் தொண்டர் துகள் பாணன் கோதை குலமுனிவன் கூறியநூலோதி, வீதி-வாழியென வருந் திரளை வாழ்த்து வார்தம் மலரடியென் சென்னிக்கு மலர்ந்த பூவே. அ

கள்விள்ளமுயன்றேதிய மூன்றி னுள்ளம், நாளு முகக்கவிங்கே நமக் கோர்விதி வாய்க்கின்றதே.

விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி மேவு மடிமையெல்லாம், மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்தடைகின்றனர்வண் துவரைக், கண்ணனடைக்கலங் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய நம் பண்ண மருந் தமிழ் வேத மறிந்த பகவர்களே.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம :

சாத்துமறை

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத் தாண்டு,[1]
பல்கோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்டதிண்டோள் மணிவண்ணா, உன்
செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு.

அடியோமோடும்நின்னோடும் பிரிவின்றியாயிரம்பல்லாண்டு,[2]
வடிவாய்நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும்பல்லாண்டு,
வடிவார்சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும்பல்லாண்டு,
படைபோர்புக்குமுழங்கு மப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே.

ஸர்வதேஶதஶாகாலேஷ்வவ்யாஹதபராக்ரமா[3]
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞாவர்யதாமபிவர்யதாம்.

(1-5) இருகலையாருக்கும் பொது. [1],[2]பெரியாழ்வார் அருளியவை. [3]பெரியஜீய ரருளிச்செய்தது. இதற்கு உரை :—எல்லாத் தேசங்களிலும் தசைகளிலுங் காலங்களிலும் தடையற்ற பராக்கிரமமுடையதாகிய இராமானுஜாசார்யனுடைய திவ்ய ஆணை ஓங்குக! செழித்தோங்குக!

ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்வலா[4]
திகந்தவ்யாபிநீ பூயாத்ஸா ஹிலோகஹிதைஷிணீ.

ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய[5]
ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமநுபத்ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய.

[6]நமஸ்ஸ்ரீஸைலநாதாய
குந்தீநகரஜந்மநே
ப்ரஸாதலப்தபரம
ப்ராப்யகைங்கர்யஸாலிநே.

[7]ஸ்ரீஸைலேஸதயாபாத்ரம்
தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே
ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

[6]நமோ ராமாநுஜார்யாய வேதாந்தார்த்த ப்ரதாயிநே ஆத்ரேய பத்மநாபார்ய ஸுதாய குணசாலிநே.

[7]ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம்
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம்
வந்தே வேதாந்ததேஸிகம்.

---

[4]சந்தாடையண்ணனருளிச்செய்தது. இதற்குஉரை:—இராமாநுஜாசார்யனது திவ்ய ஆணை நாடோறும் கிளர்ந்தொளிர்ந்து திசையெல்லைவரை பரவியிருப்பதாகுக. அதுவே உலகினர்க்கு இதத்தைக் கோருவதாதலின். [5]உடையவ ருளிச் செய்தது. இதற்கு உரை:—சீமானே! திருவரங்கத்துச் செல்வம் இடுக்கணின்றி நாடோறும் தழைத்தோங்குமாறு அருளவேணும். சீமானே!........ வேணும்.

(6-10) தென்கலையார் அநுஸந்திப்பவை. [6]பெரியஜீய ரருளிச் செய்தது. இதற்குஉரை:—குந்தீ என்னும் நகரில் பிறந்தவரும் பிள்ளைலோகாசாரியரின் கிருபையால் அடைந்த பெரும் பேறான கைங்கர்யத்தினுல் விளங்கின வருமான திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்கு நமஸ்காரம். [7]நம்பெருமாளருளிச் செய்தது. இதற்கு உரை:-பக்கம் 1பார்க்க.

(6-10) வடகலையார் அநுஸந்திப்பவை. [6]வேதாந்த தேசிகர் அருளிச் செய்தது. இதற்கு உரை :—ஆத்ரேயகோத்திரத்து பதுமநாபருடைய மகனுய் குணசாலியாய் வேதாந்தப்பொருளை வழங்கும் இராமானுஜாசார்யனுக்கு நமஸ்காரம். [7]ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ர ஜீயர் அருளிச் செய்தது. இதற்கு உரை :—பக்கம் 1 பார்க்க.

[8]வாழி திருவாய்மொழிப் பிள்ளை மாதகவால் - வாழும், மணவாள மாமுனிவன்—வாழியவன் - மாறன் திருவாய்மொழிப்பொருளை மாநிலத்தார்- தேறும் படியுரைக்கும் சீர்.

[9]செய்ய தாமரைத் தாளிணை வாழியே சேலை வாழி திருநாபி வாழியே, துய்ய மார்பும் புரிநூலும் வாழியே சுந்தரத்திருத் தோளிணைவாழியே, கையுமேந்தியமுக்கோலும்வாழியேகருணை பொங்கிய கண்ணிணை வாழியே, பொய்யிலாத மணவாளமாமுனி புந்திவாழி புகழ்வாழி வாழியே.

[10]அடியார்கள் வாழ அரங்கநகர் வாழ, சடகோபன் தண்டமிழ்நூல் வாழ,—கடல்சூழ்ந்த- மன்னுலகம் வாழ, மணவாளமாமுனியே, இன்னமொருநூற்றாண்டிரும்.

[8]மடத்துப் பிள்ளை யருளிச்செய்தது. [9] [10]ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ண னருளிச்செய்தவை.

[8]வாழியிராமாநுசப்பிள்ளான் மாதகவால், வாழுமணிநிகமாந்த குரு,—வாழியவன் - மாறன் மறையுமிரா மாநுசன் பாடியமும், தேறும் படியுரைக்கும் சீர்.

[9]வஞ்சப் பலசமயம் மாற்றவந்தோன் வாழியே, மன்னுபுகழ்ப் பூதூரான் மனமுகப்போன் வாழியே, கஞ்சத் திருமங்கை யுகக்கவந்தோன் வாழியே,கலியனுரைகுடிகொண்ட கருத்துடையோன் வாழியே, செஞ்சொல் தமிழ் மறைகள் தெளிந்துரைப்போன் வாழியே, திருமலைமால் திருமணியாய்ச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே, தஞ்சப்பாகதியைத் தந்தருள்வோன் வாழியே, செந்தமிழ்த்தூப்புல் திருவேங்கடவன் வாழியே.

[10]நானிலமுந் தான்வாழநான் மறைகள் தாம்வாழ, மாநகரின் மாறன் மறைவாழ,—ஞானியர்கள்-சென்னியணி சேர்தூப்புல் வேதாந்த தேசிகனே, இன்னமொரு நூற்றாண் டிரும்.

[8] [9]நயினாராசார்யாருளியவை. [10]பிரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர் அருளியது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜயநம :

ஆண்டாள் வாழித்திருநாமம்

கோதை பிறந்தவூர் கோவிந்தன் வாழுமூர்[1]
சோதி மணிமாடம் தோன்றுமூர்,—நீதியால்
நல்லபத்தர் வாழுமூர் நான்மறைக ளோதுமூர்,
வில்லிபுத்தூர் வேதக்கோ னூர்.

பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரம னடிகாட்டும்,[1]
வேத மனைத்துக்கும் வித்தாகும்,—கோதைதமிழ்
ஐயைந்து மைந்தும் அறியாத மானிடரை,
வையம் சுமப்பதூஉம் வம்பு.

திருவாடிப் பூரத்துச் செகத்துதித்தாள் வாழியே,[2]
திருப்பாவை முப்பதூஉம் செப்பினள் வாழியே,
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே,
பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப் பின்னானாள் வாழியே,
ஒருநூற்று நாற்பத்தொரு மூன்றுரைத்தாள் வாழியே,
உயரரங்கர்க் கேகண்ணி யுகந்தளித்தாள் வாழியே,
மருவாரும் திருமல்லி வளநாடி வாழியே.
வண்புதுவை நகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே.

---

[1] வேதப்பிரான் பட்டாருளிச்செய்தவை.

[2] அப்பிள்ளையருளிச் செய்தது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம :

திவ்வியதேசப் பிரபாவம்

[மயிலை மாதவதாஸன் தொகுத்தது]

இப்பிரபாவத்தில் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளின் அகர வரிசைக்கிரம எண், திவ்யப்ரபந்தத்தில் கூறப்படும் பெயர், இக்காலத்தில் வழக்கத்திலுள்ள பெயர், இருக்குமிடம், போகும் ரயில் வழி, எம்பெருமான் திருப்பெயர் திருமுக மண்டலம் சேவை சாதிக்கும் திக்கு திருக்கோல அமைப்பு, பிராட்டியார் திருப்பெயர், விமானம் தீர்த்தம் இன்னாருக்கு ப்ரத்யக்ஷம் என்பவை, மங்களா சாசனம் செய்த ஆழ்வார்களும் அவர்கள் திருப்பாசுர எண்களும், வேறு சில முக்கிய குறிப்புக்கள் ஆகிய விவரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பெங்களூர் வழக்கறிஞர் ஸ்ரீமான் G. K. பலிஜா (பத்ரிவில்லா. டாஸ்கர் ட்வுன், பெங்களூர் கண்டோன்மெண்டு) அவர்கள் பரம பதம், திருப்பாற்கடல், சாளக் கிராமம் ஆகிய மூன்றைத் தவிர ஏனைய 105 திவ்ய தேசங்களையும் நேரிற்சென்று தரிசித்துப் பல போடோ படங்களுடன் ரயில் மார்க்கம் முதலிய பல அரிய குறிப் புக்களைச் சேர்த்து வெளியிட்டுள்ள (இரண்டு ரூபா விலையுள்ள) “ நூற்றெட்டுத் திவ்ய தேச யாத்ராப்ரபாவ சந்திரோதயம்'' என்ற நூலும், ஸ்ரீமான் ம. கொ. பட்டாபிராம முதலியா ரவர்களியற்றிய “விஷ்ணு ஸ்தல மஞ்சரி” என்ற நூலும், திவ்ய தேசயாத்திரை செய்வோருக்குப் பயன் தரும்.

இப்பிரபாவத்தில் காணப்படும் குறியீடுகளின் விளக்கம் கீழ் வருமாறு :—ஆ-ஆண்டாள் அருளிய பாசுர எண்கள், கி - கிழக்கே திருமுக மண்டலம், கு - குலசேகராழ்வார் அருளிய பாசுர எண் கள், ச - சயனம், கிடந்த திருக்கோலம், சோ - சோழநாடு, தீர்த் - தீர்த்தம், தெ - தெற்கே திருமுக மண்டலம், தொ - தொண்டை நாடு, தொண் - தொண்ட ரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிய பாசுர எண்கள், நடு - நடுநாடு, நம்-நம்மாழ்வார் அருளிய பாசுர எண்கள், நி - நின்ற திருக்கோலம், பா - பாண்டி நாடு, பாண் - திருப்பாணாழ்

வார் அருளிய பாசுர எண்கள். பிரத் - பிரத்யக்ஷம், புஷ் - புஷ்க ரிணி, பூ - பூதத்தாழ்வார் அருளிய பாசுர எண்கள், பெரி - பெரி யாழ்வார் அருளிய பாசுர எண்கள், பே - பேயாழ்வார் அருளிய பாசுர எண்கள், பொ - பொய்கையாழ்வார் அருளிய பாசுர எண் கள், ம - மலைநாடு, மங் - திருமங்கையாழ்வார் அருளிய பாசுர எண் கள், மழி - திருமழிசையாழ்வார் அருளிய பாசுர எண்கள், மே - மேற்கே திருமுக மண்டலம், வ - வடநாடு, வட - வடக்கே திரு முகமண்டலம், விமா - விமானம், வீ - வீற்றிருந்த திருக்கோலம்.

ரயில்வே வழிகளின் குறிப்பு கீழ் வருமாறு:—a to p தென் இந்தியா ரயில்வே (S. I. R.) q, r, s - மதராஸ் தென் மஹாராஷ்ட்ரா ரயில்வே (M. S. M.) ; t, u, v - கிழக்கிந் தியா ரயில்வே (E. I. R) ; w - வங்காள வடமேற்கு ரயில்வே (B. N. W); x - கிரேட் இந்தியன் பெனின்சுலர் ரயில்வே (G. I. P) ; y - பி. பி. சி. ஐ. கத்யவார் ஸ்டேட் ரயில்வே z. நேபாள ரயில்வே. இவற்றுள் a - சென்னை எழும்பூர் செங்கற் பட்டு விழுப்புரம் மாயவரம் தஞ்சாவூர் திரிசிராப்பள்ளி திண்டுக்கல் மதுரை பாம்பன் தநுஷ்கோடி வழி b - செங்கற்பட்டு அரக்கோ ணம் கிளை c - விழுப்புரம் காட்பாடி கிளை d - விழுப்புரம் விருத்தா சலம் திரிசிராப்பள்ளி கிளை (Chord line) e - மாயவரம் தரங்கம் பாடி கிளை f - மாயவரம் அறந்தாங்கி கிளை g - தஞ்சாவூர் நாகூர் கிளை h - திரிசிராப்பள்ளி ஈரோடு கிளை j - திரிசிராப்பள்ளி புதுக் கோட்டை காரைக்குடி மானுமதுரை கிளை Chord) k - விருது நகர் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் தென்காசி கிளை (Chord) l - மதுரை மணியாச்சி திருவனந்தபுரம் கிளை m - திருநெல்வேலி திருச்செந் தூர் கிளை n - சோரனூர் எர்ணாகுளம் கிளை p - மங்களூர் கள்ளிக் கோட்டை போத்தனூர் ஈரோடு சேலம் ஜோலார்பேட்டை வழி q - சென்னை சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் அரக்கோணம் காட்பாடி ஜோலார்பேட்டை பெங்களூர் வழி r - காட்பாடி ரேணுகுண்டா கூடூர் கிளை s - குண்டக்கல் பெஜவாடா மசூலிப்பட்டணம் கிளை t - லக்ஸார்டோடுன் கிளை - u பாலாமௌ சீதாபூர் கிளை v - லக்னௌ மொகல்சராய் கிளை w - நார்க்கட்யகஞ்ஜ் பிக்னதொரி கிளை x - பம்பாய் மன்மாட் இடார்சி ஜான்சி ஆக்ரா மட்ரா டில்லி வழி y - பம்பாய் ஆமதாபாத் வீரம்காம் ராஜ்கோட் ஜாம்நகர் த்வா ரகா (B. B. & C. I. Ry. & Kathiawar State Ry.) z - நேபாள ஸ்டேட் ரயில்வே.

திருஅரங்கம் (ஸ்ரீரங்கம்) சோ d ஸ்ரீரங்கம் ¾ மைல். ரங்கநாதன். நம்பெருமாள், பெரியபெருமாள் (தெ. ச) ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், ப்ரணவாக்ருதிவிமா, வேதச்ருங்கம். காவிரிகொள்ளிடநதிகள், சந்த்ரபுஷ், புன்னை விருக்ஷம். சந்திரன், தர்மவர்மா, ரவிதர்மர்கட்குப் பிரத், ஆண்டாள், குலசேகராழ்வார், தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், எம்பெருமானுர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளிய தலம். பெரியநம்பிகள், பட்டர், வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை. பிள்ளை லோகாசாரியார் முதலிய பல ஆசாரிய புருஷர்கள் திருஅவதாரஸ் தலம். கோயில், பெரிய கோயில், பூலோக வைகுண்டம், போக மண்டலம் எனப்படும் தலைமைபெற்ற திருப்பதி. ஆழ்வார்கள் பதின்மராலும் மங்களாசாசனம் செய்யப்பெற்றதும் மிகுதியான பாசுரங்களை உடையதும் இஃதொன்றே. பிரமன் தனது திருவாராதன மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனை இக்ஷ்வாகு ராஜனுடைய தவத்துக் கிரங்கி அளித்தருள, இக்ஷ்வாகு முதல் ஸ்ரீராமபிரான் வரையில் சூரிய குல தெய்வமாகப் பூசிக்கப் பெற்றுப் பின் இராமபிரானல் விபீஷணாழ்வானுக்கு அளிக்கப்பெற்ற மூர்த்தி. விபீஷணாழ்வான் அயோத்தியிலிருந்து இலங்கைக்குப் போகும் வழியில் உபய காவிரி மத்தியில் எம்பெருமான் ப்ரணவாக்ருதி விமானத்துடன் புடை பெயராது திருவுள்ளமுவந்து தங்கியுள்ள இடமே திரு அரங்கம் எனப்படும். வைகுந்தம் பாற்கடல் முதலியவற்றிற் சிறந்ததென்று திருமால் விரும்பியபடியாலும், திருமகளுக்கு ந்ருத்தரங்கமா யிருத்தலாலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருவுக்கு அரங்கமா யிருக்தலாலும், ஆற்றுக் கிளைகளின் மத்தியி லிருத்தலாலும் இதற்குத் திருஅரங்கம் என்ற பெயர் வந்ததென அறிஞர் கூறுவர். பெரி 183, 189, 212, 245, 402—432 ஆ 607—616 குல 647—676, 728 மழி 772, 800—806, 844, 870, 2384, 2411, 2417, 2441 தொண் 872—926 பாண் 927—936 மங் 1019, 1213, 1378—1427, 1506, 1571, 1664, 1829, 1978, 2029, 2038, 2043, 2044, 2050, 2062, 2063, 2065, 2069, 2070, 2073—76, 2673 (71), 2674 (118) பொ 2087 பூ 2209, 2227, 2251, 2269 பே 2342, 2343 நம் 2505, 3348—58 ஆ 247 பாசுரங்கள்.

1. திரு அட்டபுயகரம் (அஷ்ட புஜம்) தொ b காஞ்சிபுரம் 1 மைல் (ஹாட்ஸன்பேட்டை தேரடிக்குச் சமீபம்) ஆதிகேசவப் பெருமாள் (மே நி) அலர்மேல் மங்கை, ககநாக்ருதிவிமா, கஜேந்த்ர புஷ், கஜேந்த்ராழ்வாற்குப் பிரத். இங்குள்ள எம்பெருமானுக்கு எட்டு திருக்கைகள் உள்ளன. மங் 1118—1127, 2674 (128) பே

2380 ஆ 12 பாசுரங்கள். 2. திருஅத்தியூர் (சின்ன காஞ்சிபுரம் வரதராஜப் பெருமான் கோயில்) தொ b காஞ்சிபுரம் 2 மைல். வரதராஜப் பெருமாள் (தேப்பெருமாள், தேவராஜன், பேருளாளன்) மே. நி. பெருந்தேவித் தாயார்; புண்யகோடி விமா; அநந்த ஸரஸ்; சேஷ, வராஹ, ப்ரஹ்ம, பத்ம, அக்னி, குசல தீர்த்தங்கள்; வேகவதி நதி; ப்ருகு, நாரதர், அநந்தாழ்வான், ப்ரஹ்மா, கஜேந்திரர்கட்குப் பிரத். பாசுரங்களில் பொதுவாகக் கச்சியென்று குறிக்கப்படுமிடங்களில் இத்தலம் கொள்ளப்படுகிறது. கோயில் (ஸ்ரீரங்கம்), திருமலை (திருவேங்கடம்), பெருமாள் கோயில் (அத்தியூர்) ஆகிய வைஷ்ணவ முக்கிய ஸ்தலங்கள் மூன்றனுள் இஃதொன்று. ஐராவதம் என்னும் யானையே மலையுருவாகி எம்பெருமானைத் தாங்கினமையால் இது அத்திகிரி, அத்தியூர் என்றாயிற்று. இவ்வத்திகிரியை உத்தர வேதியாகக் கொண்டு ப்ரஹ்மா அசுவமேத யாகம் செய்ய, அதில் தோன்றிய புண்யகோடி விமானத்தில் எம்பெருமான் எழுந்தருளி வரம் கொடுத்தபடியால் வரதராஜன் என்ற திருப் பெயர் எற்பட்டது. இக்கோயிலில் நிரம்ப கல்வெட்டுகள் உள்ளன. விஜயநகர மன்னர் காலத்திய சிற்ப வேலைகள் நிரம்ப வுள்ளன. அத்திகிரியின் அடிவாரத்திலுள்ள அழகிய சிங்கப்பெருமாளே மங்களா சாசனம் பெற்றவரென்று சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். மங் 1541, 2050, 2060, 2066, பூ 2276, 2277 பே 2307 ஆ 7 பாசுரம். 3. திரு அநந்தபுரம் (அநந்த சயனம்) ம 1 திருவநந்தபுரம் சென்ட்ரல் ½ மைல். அநந்தபத்மநாபன் (கி.ச.) ஸ்ரீஹரிலக்ஷ்மி, ஹேமகூடவிமா, மத்ஸ்யதீர்த்: இந்திரன் சந்திரன் ருத்ரர்க்குப்பிரத். நம் 3678 — 3688 ஆ 11 பாசுரம். 4. திருஅயோத்தி (அஜோத்யா)-வ v பைசாபாத் 3 மைல். சக்ரவர்த்தித் திருமகன், ஸ்ரீராமபிரான் (வட.வீ) சீதாபிராட்டியார், புஷ்கலவிமா, ஸரயூநதி (River Sarju) பரமபத ஸ்த்யபுஷ், பரதாழ்வான் தேவர் முனிவர்கட்குப்பிரத். மங்களா சாசனம் செய்யப்பெற்ற சந்நிதி இப்போது "ஹநுமான்டேக்ரி" எனப்படுகிறது. இது சரயு நதியின் கரையிலுள்ளது. சமீப காலத்தில் தென்னாட்டிலிருந்து ஒருவர் ஒரு புதிய கோயில் கட்டியிருக்கிறார். இதற்கு "அம்மாஜீமந்திர்" என்று பெயர். அயோத்தியில் ஸ்ரீராமர் பிறந்து வளர்ந்த இட முதலியன காட்டப்படுகின்றன. (அ + யோத்யா = பகைவரால் வெல்ல முடியாதது) முத்தி க்ஷேத்ரங்கள் எழனுள் ஒன்று. பேரி 312, 314, 316, 321, 325, 399 துல 724, 725, 741, 748, தோண் 920 மங் 1875 நம் 3381 ஆ 13 பாசுரம். 5. திரு அரங்கம் (பக்கம் 665 பார்க்க). 6. திருஅரி

மேயவிண்ணகரம் (குடமாடுகூத்தன் சந்நிதி, திருநாங்கூர்)சோ a சீகாழி 1 மைல். குடமாடுகூத்தர் (கி: வீ) அம்ருதகடவல்லி. உச்சச்ருங்கவிமா, கோடி அம்ருத தீர்த்தங்கள், உதங்கமகரிஷிக்குப்பிரத். இது திருநாங்கூர் இராமாநுஜ கூடத்துக்கருகிலுள்ளது மங் 1238–1247 ஆ 10 பாசுரம். 7. திரு அல்லிக்கேணி (Triplicane) தொ a எழும்பூர் 3 மைல். பார்த்தஸாரதி (கி. நி.) வேதவல்லி. ருக்மிணி பிராட்டியாரோடும் அநிருத்தன், ப்ரத்யும்நன், பலராமன், ஸாத்யகி ஆகிய தனது குடும்பத்தினரோடும் கண்ணனாகத் தொண்டைமான் பிரார்த்தனைக் கிரங்கித் திருவேங்கடமுடையான் சேவை சாதித்த தலம். ஆநந்தவிமா, இந்திர சோம மீன அக்னி விஷ்ணு தீர்த்தங்கள் ஐந்தும் சூழ்ந்த, (அல்லிக்கேணி=) கைரவிணி ஸரஸ். வியாஸர் பிரதிஷ்டை செய்து ஆத்ரேயர் ஆராதித்த மூர்த்தி. ப்ருகு அத்ரி மரீசி மார்க்கண்டர் சுமதி ஜாலி ஸப்தரோமர் என்னும் ஏழு ரிஷிகள் தவம் செய்த ப்ருந்தாரண்ய தலம். தொண்டைமான் சுமதி அர்ச்சுனர்க்குப்பிரத், திருமழிசை யாழ்வார் முதலாழ்வார்களைச் சந்தித்த தலம். தெள்ளிய சிங்கர் (மே.வீ), தேவப் பெருமாள் (கி. வீ) மந்நாதன் (கி. ச) சக்ரவர்த்தித் திருமகன் (தெ. நி) சந்நிதிகளும் இக்கோயிலில் உள்ளன. பல கல்வெட்டுக்கள் இருக்கின்றன. மங் 1068—1077, பே 2297 மழி 2416 ஆ 12 பாசுரம். 8. திரு அழுந்தூர் (தேரழுந்தூர்) சோ a தேரழுந்தூர் ரோட் ஹால்ட் ½ மைல். ஆமருவியப்பன் (கி. நி) செங்கமல வல்லி, கருடவிமா, தர்சநபுஷ், காவிரி நதி. உபரிசரவசுராஜன் ஒரு தேவலோக வழக்கில் நடுநிலை தவறியதால் அவன் ஆகாயத்தேர் பூமியில் விழுந்து அழுந்தின தலம். தர்மதேவதை, உபரிசரவசுக்குப் பிரத். மங் 1588—1627, 1854, 2066, 2077, 2673 (72), 2674 (123) ஆ 45 பாசுரம். 9. திரு அன்பில் சோ d லால்குடி 5 மைல். வடிவழகியநம்பி (கி. ச) அழகியவல்லி நாச்சியார், தாரகவிமா, மண்டூகபுஷ் பிரமன், வால்மீகிக்குப் பிரத், இக்கோயிலில் கல்வெட்டுக்கள் நிரம்பவுள்ளன. மழி 2417. 10. திரு ஆதனூர் சோ a சுவாமிமலை $1\frac{3}{4}$ மைல். ஆண்டளக்குமையன் (கி. ச) ஸ்ரீரங்கநாயகி. பிரணவ விமா, சூர்ய புஷ். காமதேனுக்கும் திருமங்கை யாழ்வாருக்கும் பிரத் - இவ்வாழ்வார் திருவுருவம் கர்ப்பக்ரஹத்தி லிருக்கிறது. மங் 2674 (130). 11. திரு ஆய்ப்பாடி (கோகுலம்) வ x மட்ரா 4 மைல். நவமோஹன க்ருஷ்ணன் (கி. நி) ருக்மிணிப் பிராட்டி, சத்யபாமைப் பிராட்டி, ஹேமகூடவிமா, யமுநாநதி, நந்தகோபருக்குப் பிரத். ஆய்ப்பாடி=

இடையர் இருப்பிடம்=கோகுலம். பெரி 14. 16, 132, 145, 231, 235, 237, 239, 263, 281 ஆ 474, 618, 630, 636, 638 மங் 1021, 1392, 1435, 1993—1995, 2673 (28) ஆ 22 பாசுரம். 12. திரு ஆலி (திருவாலி திருநகரி) சோ a சீகாழி 6 மைல். வயலாலி மணவாளன் (மே. வீ) அம்ருதகடவல்லி, அஷ்டாக்ஷர விமா, இலாக்ஷணிபுஷ், அலாதி நிகஞ்சம ப்ராஜாபதிக்கும் திருமங்கையாழ்வாருக்கும் பிரத். திருமகள் எம்பெருமானை ஆலிங்கனம் செய்கமையால் ஆலி ஆயிற்று திவ்வியதேசக் கணக்கில் ஒன்றாயினும் இது இரண்டு தனி ஊர்களாயுள்ளது. திருவாலியில் நரசிம்ஹன் சந்நிதியும், அதற்கு இரண்டு மைல் தொலைவிலுள்ள திருநகரியில் வயலாலி மணவாளன் திருமங்கை யாழ்வார் சந்நிதிகளுமுள்ளன. திருநகரிக்கு ½ மைல் தொலைவில் வேதராஜபுரத்துக் கருகில் ஒரு மைதானத்தில் பங்குனி உத்தரத்தில் திருமங்கை யாழ்வார் திருமாலை வழிபறித்த வேடுபறி உத்ஸவம் நடக்கிறது, துல 725 மங் 1078, 1188—1217, 1329, 1519, 1733, 1735, 1850, 2014, 2027, 2063, 2673 (71), 2674 (115) ஆ 42 பாசுரம். 13. திரு இட வெந்தை (திருவடந்தை) தொ a வண்டலூர் 16 மைல். (சென்னையிலிருந்து பக்கிங்காம் கால்வாய் வழியாகப் படகிலும் போகலாம். பார்ப்பான் சாவடிப் படகுத்துறையிலிருந்து 15 மைல்), நித்யகல்யாணர் (கி.நி.) கோமளவல்லி நாச்சியார், கல்யாண விமா; வராஹ கல்யாண தீர்த்தங்கள்; மார்க்கண்டேயருக்குப் பிரத். காலவ ரிஷியின் பெண்கள் 360 பேரையும் தினம் ஒருத்தியாகக் கல்யாணம் செய்து கொண்டபடியால் நித்ய கல்யாணர் ஆயினர். இந்த 360 பெண்களையும் சேர்த்து ஒருத்தியாக்கி அகிலவல்லி நாச்சியார் என்று தமது இடது பக்கத்தில் வைத்திருப்பதால் இத்தலம் இடவெந்தை ஆயிற்று. மூலவர் வராஹ ஸ்வரூபி, மங் 1021, 1108—1117, 2673 (73). 2674 (119) ஆ 13 பாசுரம். 14. திரு இந்தளூர். சோ a மாயவரம் ஜங்ஷன் 3 மைல். மருவினிய மைந்தன், சுகந்தவன நாதன், பரிமள ரங்கன் (கி. ச) சந்த்ரசாப விமோசன வல்லி, புண்டரீக வல்லி: வேத சக்ரவிமா, இந்து புஷ். இந்து (—சந்திரன்) சாபம் நீங்கியபடியால் இந்தளூராயிற்று. மங் 1328—1337, 2674(126) ஆ 11 பாசுரம். 15. திரு ஊரகம் (உலகளந்த பெருமாள் கோவில், தொ b காஞ்சிபுரம் ¾ மைல். உலகளந்த பெருமாள் (மே,நி) அமுதவல்லி நாச்சியார், ஸாரஸ்ரீகரவிமா, நாகதீர்த் (உரகம்=) ஆதிசேஷனுக்குப் பிரத். இக்கோயிலுக்குள் 29, 30, 65 ஆகிய திவ்ய தேசங்களும்

உள்ளன. மழி 814, 815, மங் 2059, 2064, 2673(70), 2674 (128) ஆ 6 பாசுரம். 16. திரு எவ்வுள் (திருவள்ளூர்) தொ q திருவள்ளூர் 2½ மைல். வீரராகவப் பெருமாள் (கி. ச) சனக வல்லித் தயார், விஜய கோடிவிமா, ஹ்ருத்தாபநாசதீர்த், வீக்ஷா ரண்யம் மக்ஷிகாரண்யம் (ஈக்காடு). சாலிஹோத்ர மஹரிஷிக்குப் பிரத். இந்த ரிஷியை எம்பெருமான் "சயனிப்பதற்கு எவ்வுள்" என்று வினவியதால் தலப்பெயர். மங் 1058—1067, 2674(116) மழி 2417ஆ 12 பாசுரம். 17. திருக்கடல் மல்லை (மஹாபலி புரம், (Seven Pagodas) தொ a செங்கற்பட்டு 18 மைல். தலசயனப் பெருமாள் (கி. ச) நிலமங்கை நாச்சியார். ககநாக்ருதி விமா, கருடநதி, புண்டரீக ருஷிக்கு பிரத், பூதத்தாழ்வார் திரு அவதாரத் தலம். இங்கு பல்லவர் காலத்திய கருங்கற் சிற்ப வேலைகள் நிரம்பவுள்ளன. பஞ்சபாண்டவர் தேர்கள், கடற்கரைக் கோயில் (Shore temple) முதலியன பார்க்கத் தக்கன. ஊர்க் கோயில் தலசயனம், கடற்கரைக் கோயில் ஜலசயனம், இரண்டும் திவ்ய தேசங்களேயென்று சில அறிஞர் கூறுகின்றனர். தல சயனப் பெருமாள்கோயிலுக்கு ½மைல் தூரத்தில் ஞானப்பிரான் (வராஹமூர்த்தி) கோயிலிருக்கிறது. கீழ்வரும் பாசுரங்களுள் 1100 ஞானப்பிரான் சந்நிதியிலும், 1106 ஜலசயனத்திலும் மற் றவை தல சயனத்திலும் சேவிக்கவேண்டு மென்று அறிஞர் கூறுகின்றனர். மங் 1088—1107, 1195, 1551, 2050, 2060, 2673 (73), 2674 (120), பூ 2251 ஆ 27 பாசுரம். 18. திருக்கடிகை (சோளங்கிபுரம்) தொ q சோளங்கிபுரம் 8மைல் யோகந்ருஸிம்ஹன் (கி. வீ) தக்கான் அக்காரக்கனிப் பெருமாள் (1731 பாசுரம் பார்க்க), அம்ருதவல்லித்தாயார், சிம்ஹகோஷ்டாக் ருதி விமா, அம்ருத தீர்த், தக்கான் குளம். சிறிய திருவடிக்கு பிரத், கோயில் சுமார் 400 அடி உயரமுள்ள மலைமேலிருக்கிறது. சந்நிதிக் கெதிரில் மற்றொரு குன்றில் சிறிய திருவடி கோயில். வட மொழியில் கடிகா என்றால் சர்வகலாசாலை. இங்கு இன்றும் ஒரு வடமொழிக் கல்லூரி உள்ளது. ஒரு கடிகைப்பொழுது இத் தலத்திலிருந்தாலும் முக்தி. சோழ ஸிம்ஹபுரம் சோளங்கி புரம் என மருவிற்று. மங் 1731. 1736, 2673 (73) பே 2342ஆ 4 பாசுரம். 19. திருக்கடித்தானம். ம 1 கொட்டாரக்கரா 38 மைல் (அம்பலப்புழா 23 மைல்) அற்புத நாராயணன் (கி. நி) கற்பகவல்லி, புண்யகோடிவிமா, பூமிதீர்த், ருக்மாங்கதனுக்கு பிரத். நம் 3502—3512ஆ 11 பாசுரம். 20. திருக்கண்டங்கடி

நகர் (தேவப்ரயாக்) வ t ஹரித்வார் 58 மைல். நீலமேகப்பெருமாள், புருஷோத்தமன் (கி. நி) புண்டரீகவல்லி, மங்களவிமா, மங்களதீர்த், கங்கா நதி, பரத்வாஜ மகரிஷிக்கு பிரத். பேரி 391—401 ஆ 11 பாசுரம். 21. திருக்கண்டியூர், சோ a தஞ்சாவூர் 5 மைல். ஹர சப விமோசனப் பெருமாள் (கி. நி) கமலவல்லி, கமலாக்ருதிவிமா, கபாலதீர்த். அகத்தியர்க்குப் பிரத். ருத்ரனுக்குக் கபால நிவர்த்தி செய்தவர். மங் 2050. 22 திருக்கண்ணங்குடி சோ g கீவளூர் 1½ மைல். ச்யாமளமேனிப் பெருமாள், லோகநாதன் (கி. நி) அரவிந்தவல்லி, லோக நாயகி, உத்பலவிமா, ராவணபுஷ் ப்ருகு சைத்யர்க்கும் கௌதமர்க்கும் ப்ரத், தமிழ் நாட்டுப் பஞ்சக்ருஷ்ண க்ஷேத்ரங்களுள் ஒன்று (இவை 22—24, 26, 40). மங் 1748—57 ஆக 10 பாசுரம். 23. திருக்கண்ணபுரம் சோ f நன்னிலம் 4½ மைல். சௌரிராஜன் (கி. நி), கண்ணபுர நாயகி, உத்பலாவதகவிமா, நித்யபுஷ், கண்வமுனிக்குப் பிரத். பேரி 71 ஆ 535 தல 719—729 மங் 1648—1747, 2067, 2078, 2663 (72), 2674 (90, 133) நம் 3656—3666 ஆக 128 பாசுரங்கள். 24. திருக்கண்ணமங்கை சோ f திருவாரூர் 4 மைல். பக்த வத்ஸலன், பத்தராவிப்பெருமாள் (கி. நி) அபிஷேகவல்லி, உத்பல விமா, தர்சனபுஷ், வருணனுக்கும் ரோமசருக்கும் பிரத். தாயார் சந்நிதியில் தேன்கூடு பூசை பெறுகிறது. மங் 1638—47, 1848, 2008, 2673(71), 2674(116) ஆக 14 பாசுரம். 25. திருக்கரம்ப னூர் (உத்தமர் கோயில்) சோ d உத்தமர் கோயில் ரோட் ஹால்ட் ¼ மைல். புருஷோத்தமன் (கி. ச) பூர்வாதேவி, உத்யோகவிமா, கதம்பதீர்த். கதலீ விருக்ஷம், கதம்ப மகரிஷி, திருமங்கையாழ்வார், உபரிசரவசு, ஸநக ஸநந்தன ஸநத்குமாரர்கட்கு பிரத் மங். 1399. 26. திருக்கவித்தலம் (கபிஸ்தலம்) சோ a பாபநாசம் 2 மைல். கஜேந்த்ரவரதர் (கி. ச) ரமாமணிவல்லி, கக்நாக்ருதிவிமா, கஜேந்திர புஷ். கபிலதீர்த். சிறிய திருவடிக்கும் கஜேந்த்ராழ்வானுக்கும்பிரத். (சிறிய திருவடி = கபி) மழி 2431. 27. திருக்கள்வனூர் தொ b காஞ்சிபுரம் 1 மைல். ஆதிவராஹப் பெருமாள் (மே. நி) அஞ்சிலை நாச்சியார், வாமனவிமா, நித்தியபுஷ், அச்வத்த நாராயணற்குப் பிரத், இந்த சந்நிதி காஞ்சிபுரம் காமாக்ஷியம்மமன் கோயிலுக்குள் இருக்கிறது. இப்போது நாச்சியார், விமானம் தீர்த்தம் முதலியன புலப்படவில்லை. மங். 2059. 28. திருக்காட்கரை ம n இடப் பள்ளி 2½ மைல். காட்கரையப்பன் (கி. நி) பெருஞ்செல்வ நாயகி, புஷ்கலவிமா, கபிலதீர்த், கபில முனிக்குப் பிரத். நம் 3612—3622

ஆக 11 பாசுரம். 29. திருக்காரகம் தொ b காஞ்சிபுரம் $\frac{3}{4}$ மைல். கருணாகரன் (தெ. நி) பத்மாமணி நாச்சியார், வாமனவிமா, அக்ராய தீர்த் கார்ஹரிஷிக்குப் பிரத் (=காரகம்) இச்சந்நிதி யிப்போது (15-திருஊரகம்) உலகளந்த பெருமாள் கோயில் தென் பிரகாரத்தி லுள்ளது. மங். 2059. 30. திருக்கார்வானம் தொ b காஞ்சிபுரம் $\frac{3}{4}$ மைல். கள்வர் (மே. நி) கமலவல்லி, புஷ்கலவிமா, கௌரி தடாகம், பார்வதிக்குப் பிரத். இச்சந்நிதியும் இப்போது திருஊரகத் துக்குள் ளிருக்கிறது. மங். 2059. 31. திருக்காவளம்பாடி (காவளம்பாடித் திருப்பதி) சோ a வைத்யீசுவரன் கோயில் 5மைல் கோபாலகிருஷ்ணன் (கி. நி)மடவரல்மங்கை, செங்கமல நாச்சியார், ஸ்வயம்பு விமானம், தடமலர்ப்பொய்கை, சேனைத் தலைவருக்கும் ருத்ரனுக்கும் பிரத். மங். 1298—1307ஆ 10 பாசுரம். 32. திருக் காழிச்சீராமவிண்ணகரம் சோ a சீகாழி $\frac{1}{4}$மைல். தாடாளன், திரி விக்ரமன் (கி. நி) மட்டவிழுங்குழலி, புஷ்கலாவர்த்தகவிமா, சக்ர தீர்த், சங்கபுஷ், அஷ்டகோண மகரிஷிக்குப் பிரத. மங் 1178—1187 ஆக 10 பாசுரம். 33. திருக்குடந்தை (கும்பகோணம்) சோ a கும்பகோணம் 1 மைல். சார்ங்கபாணி, ஆராவமுது (கி ச.) கோமளவல்லி, வைதிகவிமா, காவிரிநதி, ஹேமபுஷ், ஹேமமக ரிஷிக்குப் பிரத். பெரி 173, 177, 188, ஆ 628 மழி 807—812, 2417 மங் 949, 954, 991, 1078, 1202, 1205, 1394, 1526, 1538, 1570, 1606, 1732, 1759, 1853, 1949, 1975, 2010, 2037, 2045, 2068, 2070, 2080, 2672, 2673,(73) 2674(114) பூ 2251, 2278 பே 2311, 2343 நம் 3194—3204 ஆக 51 பாசுரங்கள். 34. திருக்குருகூர் (ஆழ்வார் திருநகரி) பா m ஆழ்வார் திருநகரி 1 மைல். ஆதிநாதன், பொலிந்து நின்றபிரான் (கி. நி) ஆதிநாத வல்லி, கோவிந்தவிமா, தாம்பரபர்ணி நதி, ப்ரஹ்மதீர்த்; ப்ரஹ்மா நம்மாழ்வார் மதுரகவியாழ்வார்கட்கு பிரத். நம்மாழ்வார் திரு அவதார க்ஷேத்ரம். இங்குள்ள திருப்புளி யடியில் நம்மாழ்வார் சந்நிதி மிகப் பிரபலம். தவம் செய்ய இடந்தேடிய பிரமனுக்கு ஆகாசவாணி இவ்விடத்தைக் காட்டி (குரு = செய்) என்று கட்டளை யிட்டபடியால் இது குருகூர் ஆயிற்று. நம் 3106—3116 ஆக 11 பாசுரம். 35. திருக்குளந்தை (பெருங்குளம்) பா m ஸ்ரீவைகுண்டம் 7 மைல். மாயக்கூத்தன் (கி. நி) குளந்தைவல்லி, ஆநந்தநிலய விமானம், பெருங்குள தீர்த்தம், ப்ருஹஸ்பதிக்கு ப்ரத்யக்ஷம். நம் 3561. 36. திருக்குறுங்குடி பா 1 திருநெல்வேலி ஜங்ஷன் 27 மைல், வைஷ்ணவநம்பி, (கி. நி) நின்றநம்பி, இருந்த

நம்பி, திருப்பாற்கடல்நம்பி, மலைமேல்நம்பி, குறுங்குடிவல்லி, பஞ்ச கேதகவிமா, திருப்பாற்கடல் நதி, பஞ்சதுறை சிவனுக்குப் பிரத். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரிடம் ஒரு சிஷ்யன் போல் வந்து வேதாந்த அர்த்தம் கேட்டபடியால் இங்கு எம்பெருமானுக்கு வைஷ்ணவநம்பி என்று பெயர். இத்தலத்து எம்பெருமான் அநுக்ரஹத்தால் நம்மாழ்வார் திருஅவதாரம் செய்தனர். திருமங்கையாழ்வார் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளிய தலம். ஆற்றங் கரையில் திருப்பாற்கடல் நம்பியும், தலத்தின் மேற்கிலுள்ள மலைமீது மலைமேல் நம்பியும் உள்ளனர். பெரி 71 மழி 813 மங் 1005, 1399, 1470, 1788—1807, 2065, 2674(114) நம்2782, 2986, 3161—3171 ஆக 40 பாசுரங்கள். 37. திருக்கூடலூர் (ஆடுதுறைப் பெருமாள் கோயில்) சோ a பாபநாசம் 5 மைல். வையங்காத்த பெருமாள் (கி. நி) பத்மாஸநி, சுத்த சத்வவிமா, காவிரி நதி, சக்ரதீர்த் நந்தகமுனிக்குப் பிரத். தேவர்கள் சேவிக்கக் கூடிவந்தபடியால்கூடலூர் ஆயிற்று. மங் 1358—67 ஆக 10 பாசுரம் 38 திருக்கூடல் (மதுரைக் கூடலழகர் கோயில்) பா a மதுரை ½ மைல். கூடலழகர் (கி. வீ) வகுளவல்லி மாகதவல்லி வாகுணவல்லி மதுரைவல்லி, அஷ்டாங்க விமா, ஹேமபுஷ், சக்கரதீர்த் ; ப்ருகு பெரியாழ்வார் சௌனகாதிகளுக்குப் பிரத். மங் 1762 மழி 2420 ஆக 2 பாசுரம். 39. திருக்கோட்டியூர் (திருக்கோஷ்டியூர்) பா j திருமயம் 21மைல். ஸௌம்ய நாராயணன் (கி. ச) திருமாமகள் நாச்சியார், அஷ்டாங்க விமா, தேவபுஷ். இந்திரனுக்கும் கதம்ப ரிஷிக்கும் பிரத். கர்ப்பக்ருஹம் நான்கு தளங்களாயுள்ளது (4 Storeys). தரைமட்டம் (Ground floor) சயனம், மேல் மாடி (First floor) நின்ற திருக்கோலம், அதன்மேல் (Second floor) வீற்றிருந்த திருக்கோலம், தரைமட்டத்தின்கீழ் (Basement) நடனக்ருஷ்ணன் ஹிரண்யனை ஒழிப்பதற்குத் தேவர்கள் கோஷ்டியாக வந்து ரஹஸ்யாலோசனை செய்த இடம் கோஷ்டியூர். பிராகாரத்தில் வடபுறம் ஹிரணியனை ஓடிப்பிடிப்பதுபோலவும் மார்பைப்பிளப்பதுபோலவும் சிங்கப்பிரான் திருவுருவங்கள் இரண்டுள்ளன. ஆகையால் இத்தலத்தில் நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் கூத்தாடியும் சேவைசாதிக்கும் திருக்கோலங்கள் உள்ளன. திருக்கோட்டியூர் நம்பிகளிடம் திருமந்த்ரார்த்தத்தைரஹஸ்யஉபதேசமாகப்பெற்று குருவின் ஆணையைமீறிக்கோபுரத்தில்மேலேறிஅனைவருக்கும்வெளியிட்ட எம்பெருமானார் திருவுருவம் கோபுரத்தின் மேலே வைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. பெரி 13—22, 173, 360—370. மங் 1550, 1838,—1847, 1856, 2674 (125)

பூ 2227, 2268 பே 2343 மழி 2415 ஆக 39 பாசுரங்கள். 40 திருக் கோவலூர் (திருக்கோயிலூர்) நடு C திருக்கோயிலூர் 2 மைல். த்ரிவிக்ரமன் (கி. நி) கோவலன், ஆயன். பூங்கோவல் நாச்சியார், ஸ்ரீகரவிமா, க்ருஷ்ண தீர்த், ம்ருகண்டு முனிக்கும் பலிச் சக்ரவர்த் திக்கும் பிரத். மூதலாழ்வார் மூவரும் சந்தித்து மூன்று அந்தாதிக ளையும் பாடிப் பின்பு நெடுங்காலங் கழித்துத் திருநாட்டுக் கெழுந்தரு ளிய தலம். மங். 1078, 1138—1147, 1569, 1641, 2057, 2058, 2068, 2673 (69), 2674 (122) போ 2158, 2167 பூ 2251 ஆக 21 பாசுரம். 41. திருக்கோழி (உறையூர், நிசுளாபுரி) சோ 2 திருச்சி ஜங்ஷன் 1½ மைல். அழகிய மணவாளன் (வட நி). வாஸ லக்ஷ்மி, உறையூர்வல்லி கல்யாண விமா, குடமுருட்டி நதி, கல்யாண தீர்த். ரவிதர்ம ராஜனுக்கும் 33 கோடி தேவர்கட்கும் பிரத். வாஸலக்ஷ்மியைத் திருமணம் செய்ததலம். திருப்பாணாழ் வார் திருஅவதார ஸ்தலம். மங் 1762. 42. திருக்கோளூர் பா. m ஆழ்வார் திருநகரி 1 மைல். வைத்த மாநிதிப் பெருமாள், நிக்ஷேபவித்தன் (கி. ச) கோளூர்வல்லி, ஸ்ரீகரவிமா, குபேர தீர்த், தாம்ரபர்ணிநதி. இடதுகையை உயர்த்திப் பார்ப்பதுபோல் சேவை. குபேரனுக்கும் மதுர கவியாழ்வாருக்கும் பிரத். மதுர கவியாழ் வார் திருஅவதார ஸ்தலம். நவநிதிகள் பதுங்கியுள்ளன வென்று குபேரனிடம் அதர்மன் கோள் கூறிய இடம் கோளூர். நம் 3293-3303, 3473 ஆக 12 பாசுரம். 43. திருச்சாளக்கிராமம் (ஷாலிக் ராம்) வ Z அம்லக்கஞ்ச் 110 மைல். ஸ்ரீ மூர்த்தி (வட.நி) ஸ்ரீ தேவி, கனகவிமா, சக்ரதீர்த், கண்டகிநதி பிரமன் ருத்ரர்க்குப் பிரத். பனிக் கட்டி மிகுந்துள்ள நேபாள தேசத்தில் அம்மகா ராஜா உத்தரவு பெற்றே இத்தலத்தைத் தரிசிக்க முடியும். பேரி 206, 399 மங் 988—997 ஆக 12 பாசுரங்கள். 44. திருச்சிங்கவேள் குன்றம் (அஹோபிலம்) வ S நந்த்யால் 37 மைல். நரஸிம்ஹன் (கி. வீ) லக்ஷ்மி நாச்சியார், குகைவிமா, இந்த்ர நரஸிம்ஹ பாபநாச, கஜ, பார்க்கவ தீர்த்தங்கள். ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்குப் பிரத். ஹிரண்ய ஸம்ஹார க்ஷேத்ரம். ஒன்பது நரஸிம்ஹ சந்நிதிகளுண்டு. அடி வாரத்தில் லக்ஷ்மி நரசிம்ஹன், மலையேறும் வழியில் யோக நரசிம் ஹன், சத்ராந்த நரசிம்ஹன், மலைமேல் உக்ர நரஸிம்ஹன் வராஹ நரஸிம்ஹன், அருகிலுள்ள வேதாத்ரி மலைமேல் பர்முவிதி நரஸிம் ஹன், கந்தாத்ரி மலைமேல் ப்ரஹலாத நரஸிம்ஹன், பார்க்கவதீர்த் தக்கரையில் பார்க்கவநரஸிம்ஹன் காரங்கிநரஸிம்ஹன். மங் 1008—1017 ஆக 10 பாசுரங்கள். 45. திருச்சித்ரகூடம் (தில்லை கோவிந்த

ராஜன் சந்நிதி) சோ a சிதம்பரம் 1 மைல். கோவிந்தராஜன் (கி.ச) புண்டரீக வல்லி, ஸாத்வீக விமா, புண்டரீக தீர்த்; தில்லை மூவாயிரவர்க்குப் பிரத். சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு வடநாட்டுச் சித்ர கூடத்தைப் போல் இத்தலமும் ப்ரீதி. எம்பெருமான் தேவர் முனிவர் சூழக் கொலுவீற்றிருந்த சபை தூல 741—751 மங் 1158—1177, 2674 (124) ஆக 32 பாசுரங்கள். 46. திருச்சிரீவரமங்கை (நாங்குனேரி, வானமாமலை) பா 1 திருநெல்வேலி 18 மைல். வான மாமலைப்பெருமாள், தோதாத்ரி நாதன், தெய்வநாயகன் (கி. வீ) சிரீவரமங்கை நாச்சியார், நந்த வர்த்தநவிமா, இந்த்ரபுஷ், சேற்றுத் தாமரை தீர்த்; ஸ்ரீ பூ நீளா தேவியர் சமேதனாய் சேனை முதலியார் பெரிய திருவடியுடன் சாமர கன்னியர் சந்த்ர சூரியர் பக்கத்திலிருப்ப ப்ரஹ்மா இந்திரன் ரோமசர் ப்ருகு மார்க்கண்டேயர்கட்குப் பிரத். இத்தலத்தில் எல்லா நோய்களையும் போக்கும் எண்ணெய்க்கிணறு உண்டு. நம் 3183—3193 ஆக 11 பாசுரம் 47. திருச்சிறுபுலியூர் சோ f கொல்லுமாங்குடி 1 மைல். அருள்மா கடல் (தெ. ச) திருமா மகள் நாச்சியார், நந்த வர்த்தனவிமா, அனந்தஸரஸ், மானஸபுஷ், வியாஸருக்கும் வியாக்ர பாதர்க்கும் பிரத். மங் 1628—1637 ஆக 10 பாசுரம். 48. திருச் செங்குன்றூர் (செங்கனூர்சிற்றாறு) ம 1 கொட்டாரக்கரா 30 மைல். இமையவரப்பன் (மே. நி) செங்கமலவல்லி. ஜகஜ்யோதி விமா, சங்கதீர்த், திருச்சிற்றாறு, சிவனுக்குப் பிரத். நம் 3480—3490 ஆக 11 பாசுரம். 49. திருச்செம்பொன் செய்கோயில் (திருநாங்கூர் பேரருளாளன் சந்நிதி) சோ a சீகாழி 5 மைல். பேரருளாளன் கி. நி) அல்லிமாமலர் நாச்சியார், கனகவிமா. கனகதீர்த். ஹேம புஷ். ருத்ரனுக்குபிரத். மங் 1268—1277 ஆக 10 பாசுரம். 50 திருச்சேறை சோ. a கும்பகோணம் 7 மைல். ஸாரநாதன் (கி. நி) ஸாரநாயகி, ஸார விமா, ஸாரபுஷ், ஸார க்ஷேத்ரம் - காவிரிக்குப் பிரத். மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் நாச்சியார் விமானத்திருப் பெயர்கள் ஸாரமாகையால் இது பஞ்சஸாரக்ஷேத்ரம்-மங் 1578—87, 1853, 2673 (72), 2674 (115) ஆக 13 பாசுரம். 51. திருத் தஞ்சைமாமணிக் கோயில் சோ a தஞ்சாவூர் 2½ மைல். திவ்ய தேச எண்ணிக்கையில் ஒன்றாக இருப்பினும் இதில் மூன்று சந்நிதிகள் அடங்கியுள்ளன. நீலமேகப் பெருமாள் (கி. வீ) செங்கமல வல்லி, சௌந்தர்யவிமா, அம்ருததீர்த், கன்னிகாபுஷ், பராசர முனிக்குப் பிரத். தஞ்சையாளி நகர் நரஸிம்ஹன் (கி. வீ) தஞ்சை நாயகி, வேதசுந்தர விமா, சூரியபுஷ், ஸ்ரீராமதீர்த். மார்க்

கண்டேயர்க்குப் பிரத் இவ்விரண்டும் வெண்ணாற்றங்கரையிலிருக்கின்றன. நீலமேகப் பெருமாள் கோயிலுக்கருகில் மணிக்குன்றப் பெருமாள் சந்நிதியுமுண்டு. இதில் மணிக்குன்றப் பெருமாள் (கி. வீ அம்புஜவல்லி, மணிகூடவிமா, மார்க்கண்டேயருக்குப் பிரத். மங் 953, 1090, 1576 பூ 2251 (நம். 3139-ல் ''மணிகுன்றத்தை'' என்பதும் உண்டென்று சிலர் கூறுவர்) ஆக 4 பாசுரம். 52. திருத்தண்கா (விளக்கொளி பெருமாள் கோயில்) தொ b காஞ்சிபுரம் 2 மைல். (ஆட்ஸன்பேட்டை தோடியிலிருந்து $\frac{1}{4}$ மைல்) விளக்கொளி பெருமாள், தீபப்ரகாசன், திவ்யப்ரகாசன் (மே. நி) மரகதவல்லி, ஸ்ரீகரவிமா, ஸரஸ்வதிதீர்த், ஸரஸ்வதிக்குப் பிரத். வேதாந்த தேசிகர் திருஅவதார ஸ்தலம், மங் 1849, 2065 ஆக 2 பாசுரம். 53. திருந்தண்கால், (திருத்தண்காலூர்) பா k சிவகாசி 2 மைல். தண்காலப்பன் (கி. நி) அன்னநாயகி, அநந்தநாயகி, அம்ருதநாயகி, ஜாம்பவதி ஆகிய நாச்சிமார் நால்வர். தேவ்சந்த்ர விமா, பாவிநாசதீர்த், சல்ய பாண்டியன், ஸ்ரீவல்லபன், புலிஆகிய மூவர்க்கும் பிரத். பெரிய திருவடி சர்ப்பமும் அம்ருதகலசமும் ஏந்திய கைகளோடு விளங்குகிறார். மங் 1399, 2068, 2673 (71), 2674 (120) பூ 2251 ஆக 5 பாசுரம். 54. திருத்தலைச்சங்க நாண்மதியம். (தலைச்சங்காடு) சோ e ஆக்கூர் 2 மைல். நாண்மதியப் பெருமாள், வெண்சுடர்ப் பெருமாள் (கி. நி) தலைச்சங்க நாச்சியார், செங்கமலவல்லி, சந்த்ரவிமா, சந்த்ரபுஷ், சந்த்ரனுக்கும் தேவப்ருந்தங்கட்கும் பிரத். மங் 1736, 2674(132) ஆக 2 பாசுரம். 55 திருத்துவராபதி (த்வாரகா, துவரை, வண்டுவராபதி வ y த்வாரகா 1 மைல் கல்யாண நாரா யணன் (மே. நி), கல்யாண நாச்சியார் முதலிய அஷ்டமஹிஷிகள், ஹேமகூடவிமா, கோமதிதீர்த், த்ரௌபதைக்கு பிரத். இது முத்தி தரும் தலங்கள் ஏழனுள் ஒன்று. பரோடா மகாராஜாவின் ஆட்சியி லிருக்கிறது. பெரி 333, 398, 399, 415, 472 ஆ 507, 541, 594, 625 மங் 1504, 1524 மழி 2452 நம் 3144 ஆக 13 பாசுரம். 56. திருத்தெற்றியம்பலம் (செங்கண்மால் சந்நிதி திருநாங்கூர்) சோ a சீகாழி 5 மைல். செங்கண்மால் (கி. ச) செங்கமலவல்லி, வேதவிமா, சூர்யபுஷ். நாச்சியாருக்கும் அநந்தாழ்வானுக்கும்பிரத். மங் 1278—87 ஆக 10 பாசுரம். 57. திருத்தேவனார் தொகை. (தெய்வநாயகப் பெருமாள் சந்நிதி கீழைச்சாலை) சோ a சீகாழி 4 மைல். மாதவப் பெருமாள், தெய்வநாயகன் (மே. நி) கடல் மகள் நாச்சியார், சோபனவிமா, சோபன, தேவஸபாபுஷ் ; வசிஷ்டருக்குப் பிரத். தேவர்கள் சபை கூடின

இடம் (=தேவனுர் தொகை)—மங் 1248—57 ஆக 10 பாசுரம். 58. திருத்தொலைவில்லிமங்கலம் (இரட்டைத் திருப்பதி) பா m ஆழ்வார்திருநகரி 2 மைல். தேவபிரான், ஸ்ரீநிவாசன் (கி. நி) அரவிந்தலோசனன், செந்தாமரைக் கண்ணன் (கி. வீ) கருந் தடங்கண்ணி, குமுதவிமா, வருணதீர்த், தாம்ரபர்ணி நதி, இந்திரன் வாயு வருணன் ஆகிய மூவர்க்கும் பிரத். இரண்டு சந்நிதியும் சேர்ந்து ஒரு திவ்ய தேசம். நம் 3271—81 ஆக 11 பாசுரம். 59. திருநந்திபுர விண்ணகரம் (நாதன் கோயில்) சோ a கும்பகோணம் 3 மைல். ஜகந்நாதன், நாதநாதன், விண்ணகரப் பெருமாள் மே. வீ) சண்பகவல்லி, மந்தாரவிமா, நந்திதீர்த், நந்திக்கும் சிபிக்கும் பிரத். மங் 1438—47 ஆக 10 பாசுரம். 60. திருநறையூர். (நாச்சியார் கோயில்) சோ a கும்பகோணம் 6 மைல். நறையூர் நம்பி (கி. நி) நம்பிக்கை நாச்சியார், ஸ்ரீநிவாஸவிமா, மணிமுக்தாநதி, மேதவி முனிக்குப் பிரத். திருமங்கையாழ்வார் திரு இலச்சினை பெற்றதலம். எம்பெருமானிருக்கும் கட்டுமலைக்கு சுகந்தகிரி (=நறுமலை) என்று பெயர். மங் 1078, 1329, 1470, 1478—1577, 1611, 1659, 1852, 2067, 2068, 2673, (71), 2674 (73, 133) ஆக 110 பாசுரங்கள். 61. திருநாகை (நாகப்பட்டணம்) சோ g நாகபட்டணம் $\frac{1}{4}$ மைல். சௌந்தர்யாராஜன் (கி. நி) சௌந்தர்யவல்லி, சௌந்தர்யவிமா. ஸாரபுஷ், நாகராஜனுக்கும் திருமங்கையாழ்வாருக்கும் பிரத். மங் 1758—67 ஆக 10 பாசுரம். 62. திருநாவாய். ம p எடகுளம் $\frac{1}{2}$ மைல். நாராயணன் (கி. நி) மலர்மங்கை, சிறுதேவி, வேதவிமா, செங்கமலஸரஸ், லக்ஷ்மிக்கும் கஜேந்திரனுக்கும்பிரத். மங் 1520, 1856 நம் 3634—44 ஆக 13 பாசுரம். 63. திருநிலாத்திங்கள் துண்டம். தொ b காஞ்சிபுரம் 1 மைல். நிலாத்திங்கள் துண்டத்தான் (மே. நி), நேரொருவரில்லாவல்லி, புருஷஸூக்தவிமா, சந்த்ரபுஷ், சிவனுக்குப் பிரத். இது ஏகாம்பரேசுவரர்கோயிலில் இருக்கிறது. விமானம் புஷ்கரிணி முதலியன இக்காலத்தில் புலப்படவில்லை. மங் 2059. 64 திருநின்றவூர் (தின்னனூர்) தொ. q. தின்னனூர் 1 மைல். பக்தவத்ஸலன் (கி. நி) என்னைப்பெற்ற தாயார், ஸ்ரீநிவாஸவிமா, வ்ருத்தக்ஷீரநதி, வருணபுஷ், வருணனுக்குப்பிரத். மங் 1089, 1642 ஆக 2 பாசுரம். 65. திருநீரகம் (ஜகதீசப்பெருமாள் சந்நிதி), தொ b காஞ்சிபுரம் $\frac{3}{4}$ மைல். ஜகதீசன் (கி. நி) நிலமங்கைவல்லி, ஜகதீசுவரவிமா, அக்ரூர தீர்த், அக்ரூரர்க்குப் பிரத். மங் 2059. இது திருவூரகத்துக்குள்ளிருக்கும் திவ்ய தேசங்களுள் ஒன்று. விமான முதலியன இப்போது

புலப்படவில்லை. 66. திருநீர்மலை, தொ a பல்லாவரம் 3 மைல். மலையடிவாரத்தில் நீர்வண்ணன் (கி. நி) அணிமாமலர்மங்கை, மணிகர்ணிகாதீர்த். மலையின்மேல் ரங்கநாதன். (தெ. ச) ஸ்ரீரங்கநாயகி, தோயகிரிவிமா : தொண்டைமான் ப்ருகு மார்க்கண்டேயர்கட்குப் பிரத். நின்றான் இருந்தான் நடந்தான் சந்நிதிகளும் உண்டு. மங் 1078—87, 1115, 1521, 1554, 1660, 1765, 1848, 2069, 2673(73), 2674(130) பூ 2227 ஆக 20 பாசுரம். 67 திருநைமிசாரண்யம் (நிம்ஸார்) வ u நிம்ஸார் 1 மைல். தேவராஜன் (கி. நி) ஸ்ரீஹரிலக்ஷ்மி, புண்டரீகவல்லி, ஸ்ரீஹரிவிமா, கோமுதிநதி ; நேமி, திவ்யவிச்ராந்ததீர்த் இந்திரன் சுதர்மன் தேவரிஷிகட்குப் பிரத். தருப்பை நேமி உருண்டுநின்று தபோவனம் இஃதெனக் காட்டியதால் நைமிசாரண்யம் ஆயிற்று. சூதபுராணிகர் பதினெண் புராணபடனம் செய்தஇடம். சூதபுராணிகர் மடமும் வானமாமலை மடமும் உள்ளன. இப்போது விமானம் சந்நிதி முதலியன புலப்படவில்லை. ஆரண்யத்தையே கடவுளாக வழிபடுகின்றனர். மங் 998-1007 ஆக 10 பாசுரம். 68. திருப்பரமபதம் (பக்கம் 683 பார்க்க) 69. திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரம். வைகுண்டப்பெருமாள்கோயில் தொ b காஞ்சிபுரம் ¼ மைல். பரமபதநாதன் (மே வீ) வைகுந்தவல்லி, முகுந்தவிமா, அயிரமதீர்த், பல்லவ ராஜனுக்குப்பிரத். இதில் பல்லவசிற்பங்களும் வரலாறுகளும் சுவர்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேல்தளத்தில் சயனக்கோலமும் (First floor) அதற்குமேல் (Secondfloor) நின்ற திருக்கோல உருவமும் உள்ளன. மங் 1128—1137 ஆக 10 பாசுரம். திருப்பவளவண்ணம். (பவளவண்ணர்கோயில்) தோ b காஞ்சிபுரம் 1 மைல். பவளவண்ணன் (மே. நி) பவளவல்லி, ப்ரவாளவிமா, சக்ரதீர்த், அஸ்விநீ தேவதைகட்கும் பார்வதிக்குப்பிரத். மங் 2060. இக்கோயிலுக்கருகில் பச்சைவண்ணர் கோயிலிருக்கிறது. 71. திருப்பாடகம். (பாண்டவதூதர் கோயில்) தொ b காஞ்சிபுரம் 1 மைல். பாண்டவதூதர் (கி. வீ) ருக்மிணி ஸத்தியபாமா, பத்ரவிமா, மத்ஸ்யதீர்த், ஜனமேஜய ராஜனுக்கும் ஹாரீத மஹாமுனிக்கும்பிரத். இக்கோயில் கல்வெட்டுக்களில் எம்பெருமான் பெயர் தூதஹரி என்றுள்ளது. மழி 814—15, மங் 1541, 2674 (127) பூ 2275 பே 2311 ஆக 6 பாசுரம். 72. திருப்பார்த்தன்பள்ளி (பார்த்தன்பள்ளி திருப்பதி திருநாங்கூர்) சோ a சீகாழி 7 மைல். தாமரையாள் கேள்வன் (மே. நி) தாமரைநாயகி, நாராயணவிமா, சங்கசரஸ், அர்ச்சுனன் (=பார்த்தன்) வருணன் ஏகாதசருத்ரர்கட்குப்பிரத். மங் 1318-27 ஆக 10பாசுரம்.

73. திருப்பாற்கடல். இதைவடநாட்டுத்தலங்களுள் ஒன்றென்பது சம்ப்ரதாயம். இது வடதுருவத்தில் (North Pole) உள்ளதென்பது சில அறிஞர் கருத்து. க்ஷீராப்தி நாதன் (தெ. ச) கடல்மகள் நாச்சியார், அஷ்டாங்கவிமா, அம்ருததீர்த், ப்ரஹ்மருத்ராதியர்க்குப் பிரத். இங்கு எம்பெருமானுடைய வ்யூஹநிலை. பெரி 250, 427, 439, 452, 471, ஆ 475, 516, 551, தூல 665, 680 மழி 768, 769, 774, 779, 780, 832, 843, 846, 861, 2384, 2417, 2456, 2460 தொண் 889 மங் 1003, 1006, 1019, 1341, 1347, 1398, 1618, 1744, 1828, 2060, 2066, போ 2106 பூ 2184, 2209, பே 2292, 2312, 2313, 2342 நம் 2556, 2618, 2661, 2835, 2844, 2963, 3454, 3465, 3740 ஆக 51 பாசுரங்கள். 74. திருப்பிரிதி (ஜோஷிமட், நந்தப்ரயாக்) வ t ஹர்த்வார் 138 மைல். பரமபுருஷன் (கி. ச) பரிமளவல்லி, கோவர்த்தனவிமா, மாநஸஸரஸ், இந்த்ரதீர்த், கோவர்த்தனதீர்த், பார்வதிக்குப்பிரத். மங் 958—967 ஆக 10 பாசுரம். இவ்விவரங்களுள்ள சந்நிதி இப்போது காணப்படவில்லை. ஆதிசங்கராசாரியர் ஸ்தாபித்த ஜ்யோதிர் மடத்தில் (=ஜோஷிமட்) உள்ள மூர்த்தியைத்தான் ஸேவார்த்திகள் தரிசிக்கின்றனர். 75 திருப்புட்குழி. தொ b காஞ்சிபுரம் 7 மைல். விஜயராகவன் (கி. வீ) மரகதவல்லி, விஜயகோடிவிமா, ஜடாயுதீர்த். ஜடாயுவுக்குப்பிரத். மங் 1115, 2674 (117) ஆக 2 பாசுரம். 76. திருப்புலியூர். (குட்டநாடு) ம l கொட்டாரக்கரா 33 மைல். மாயப்பிரான் (கி.நி) பொற்கொடிநாச்சியார், புருஷோத்தமவிமா, பூஞ்சுனைதீர்த், ஸப்தரிஷிகளுக்குப் பிரத். மங் 2673(71) நம் 3535—45 ஆக 12 பாசுரம். 77. திருப்புல்லாணி. (தர்ப்பசயனம்) பா a இராமநாதபுரம் 6 மைல். தெய்வச்சிலையான், கல்யாணஜகந்நாதன் (கி. நி) கல்யாணவல்லி, கல்யாணவிமா, ஹேமதீர்த், சக்ரதீர்த், அஸ்வத்தவிருக்ஷம், புல்லாரண்ய ரிஷிக்கும் அஸ்வத்த நாராயணனுக்கும்பிரத். கோயில்பிரகாரத்தில் சக்ரவர்த்தித் திருமகன் தர்ப்பையில் சயனக்கோலமாகச் சேவைசாதிக்கிறார். (தர்ப்பைசயனம்=புல்அணை=புல்லாணி)பட்டாபிராமன் சந்நிதியும் பக்கத்திலுள்ளது. மங் 1768—87, 2674(131) ஆக 21 பாசுரம். 78. திருப்புளிங்குடி. (புளியங்குடி) பா m ஸ்ரீ வைகுண்டம் 2 மைல். காய்சினவேந்தன் (கி. ச) மலர்மகள் நாச்சியார், புளிங்குடிவல்லி, வேதஸாரவிமா : வருண நிருதி தீர்த்தங்கள் : வருணன் நிருதி தர்மராஜர்க்குப்பிரத், நம் 3473, 3568—78 ஆக 12 பாசுரம். 79. திருப்புள்ளம் பூதங்குடி. சோ a சுவாமிமலை 2½ மைல்

வல்விராமன் (கி.ச) பொற்றாமரையாள், சோபனவிமா, க்ருத்ரதீர்த். சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கும் க்ருத்ரராஜனுக்கும்பிரத். இந்தராஜனுக்கு மோக்ஷங்கொடுத்த தலம். மங் 1348—57 ஆக 10 பாசுரம். 80. திருப்பேரை. பா m ஆழ்வார் திருநகரி 3 மைல். மகரநெடுங் குழைக்காதன், நிகரில் முகில்வண்ணன் (கி. வீ.) குழைக்காதுவல்லி, பத்ரவிமா, சுக்ரபுஷ் ; சுக்ரன் பிரமன் ஈசான்ய ருத்ரர்க்குப் பிரத். நம் 3359—69 ஆக 11 பாசுரம். திருப்பேரெயில் என்பது தலப்பெயர் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். 81. திருப்பேர்நகர் (கோவிலடி) சோ d லால்குடி 6 மைல் (அல்லது a பூதலூர் 6 மைல்) அப்பக்குடத்தான் (மே. ச) கமலவல்லி, இந்த்ரவிமா, இந்த்ரகிரி, இந்த்ரதீர்த். எம்பெருமான் வலது கையின்கீழ் குடம். உபமன்யு, பராசரர்கட்குப்பிரத். பெரி 173. 205 மங் 1428—37, 1851, 1857, 2048, 2050, 2059, 2060, 2070, 2673(7)), 2674 (118) மழி 2417 நம் 3744—54 ஆக 33 பாசுரங்கள். 82. திருமணிக்கூடம். (திருமணிக்கூடத்திருப்பதி திருநாங்கூர்) சோ a சீகாழி 5 மைல். மணிக்கூடநாயகன் (கி. நி திருமாமகள் நாச்சியார், கனகவிமா, சந்த்ரபுஷ், பெரியதிருவடிக்கும் சந்திரனுக்கும்பிரத். மங் 1288—97 ஆக 10 பாசுரம். 83. திருமணிமாடக்கோயில். (நாராயணப் பெருமாள் சந்நிதி திருநாங்கூர்) சோ a சீகாழி 5 மைல். நந்தாவிளக்குப் பெருமாள், நரநாராயணன் (கி. வீ) புண்டரீகவல்லி, ப்ரணவவிமா, இந்த்ரபுஷ் ருத்ரபுஷ் ; இந்திரனுக்கும் ஏகாதசருத்ரர்க்கும் பிரத். மங் 1218—27, 1850, 2674 (132) ஆக 12 பாசுரம். 84. திருமாலிருஞ்சோலை (அழகர் கோயில்) பா a மதுரை 12 மைல். அழகர், மாலலங்காரர் (கி. நி) சுந்தரவல்லி, சோமசுந்தரவிமா, சிலம்பாறு, வ்ருஷபகிரி, சந்தனவிருக்ஷம், மலயத்வஜ பாண்டியனுக்கும் தர்மதேவதைக்கும் பிரத். பெரி 71, 258, 338—59, 453—62 ஆ 534, 587—96 மங் 1022, 1114, 1329, 1573, 1634, 1760, 1765, 1818—37, 1855, 1969, 2020, 2034, 2673 74), 2674(125)பூ 2227,2229, 2235 பே 2342 நம் 2886—2918, 3733—44, 3749 ஆக 128 பாசுரங்கள். 85. திருமுழிக்களம். ம n அங்கமாலி 6 மைல். அப்பன் (கி.நி) மதுரவேணிநாச்சியார், ஸௌந்தர்யவிமா, பெருங்குளதீர்த், ஹாரீத முனிக்குப்பிரத். மங் 1553, 2061, 2674 (129) நம் 3623—33 ஆக 14 பாசுரம். 86. திருமெய்யம். (திருமயம்) பா j திருமயம் ½ மைல். ஸத்யகிரிநாதன், ஸத்யமூர்த்தி, மெய்யப்பன் (கி. நி) உய்யவந்தநாச்சியார், ஸத்யகிரிவிமா, ஸத்யதீர்த், கதம்பபுஷ், பலாவிருக்ஷம், ஸத்ய

தேவதைகட்குப்பிரத். (மெய்=ஸத்யம்) மங் 1090, 1206, 1524, 1660, 1760, 1852, 2016, 2050, 2674(126) ஆக 9 பாசுரம். 87. திருமோகூர் பா a மதுரை 7 மைல். காளமேகப் பெருமாள் (கி. நி) திருமோகூர்வல்லி, மேகவல்லி. கேதகிவிமா, க்ஷீராப்திபுஷ், அஜருத்ரேந்த்ராதிகட்குப்பிரத். மங் 2673(74) நம் 3667—77 ஆக 12 பாசுரம். 88. திருவடமதுரை(மட்ரா) வ x மட்ரா 2 மைல், திவ்ய தேச எண்ணிக்கையில் ஒன்றே. ஆனால் மதுரை, பிருந்தாவனம், கோவர்த்தனம் என்ற மூன்றும் அடங்கியுள்ளன. கோவர்த்தநேசன் (கி. நி) சத்தியபாமா, கோவர்த்தனவிமா, யமுனாநதி, இந்த்ரதீர்த் கோவர்த்தனதீர்த்; இந்திராதி தேவர்சடகுப்பிரத். மட்ராவிலிருந்து பிருந்தாவனம் (பிந்த்ராபன்) 6 மைல் தொலைவிலும், கோவர்த்தனம் 9 மைல் தொலைவிலும் உள்ளன. வடமதுரைப் பாசுரங்கள்:—பெரி 16, 277, 399, 430 ஆ 478, 538, 539, 560, 569, 617 தொ916 மங் 1512, 1527, 1833, 2673, (74) நம் 3439, 3499, 3559—66 ஆக 25. விருந்தாவனம்:—ஆ 637—46 ஆக 10. கோவர்த்தனம்:— பெரி 264—74, 341 ஆ 624, 634, 638 ஆக 15. மூன்றுக்குமாக மொத்தம் 50 பாசுரங்கள். 89 திருவண்பரிசாரம். (திருப்பதிசாரம்) ம m திருநெல்வேலி 40 மைல் திருக்குறளப்பன், திருவாழ்மார்பன். (கி. வீ) கமலவல்லிநாச்சியார், இந்த்ரகல்யாணவிமா. லக்ஷ்மிதீர்த்; விந்தை, காரி, உடையநங்கைகட்குப்பிரத். நம்மாழ்வாருடைய தாய் பிறந்தகம். நம் 3475, 90 திருவண்புருடோத்தமம். (புருஷோத்தமன் சந்நிதி திருநாங்கூர்) சோ a சீகாழி 5 மைல். புருஷோத்தமன் (கி. நி) புருஷோத்தமநாயகி, சஞ்சீவிக்ரஹவிமா, திருப்பாற்கடல் தீர்த், உபமன்யுக்குப்பிரத் மங் 1258—67 ஆக 10 பாசுரம். 91. திருவண்வண்டூர். (திருவமுண்டூர்) ம l கொட்டாரக்கரா 35 மைல். பாம்பணையப்பன் (மே. நி) கமலவல்லி, வேதாலயவிமா, பாபநாச தீர்த்; மார்க்கண்டேயர் நாரதர்க்குப்பிரத். நம் 3227—37 ஆக 11 பாசுரம் (89—91 ஆகிய மூன்று திருப்பதிகளின் பெயரிற் காணப்படும் "வண்" என்பது அடைமொழியே என்று சில அறிஞர் கூறுகின்றனர்). 92. திருவதரியாச்சிரமம் (பத்ரிகாஸ்ரமம்). வ t ஹர்த்வார் 183 மைல். பதரீநாராயணன் (கி. வீ) அரவிந்தவல்லி, தப்தகாஞ்சநவிமா, தப்தகுண்டதீர்த்; பதரிவிருக்ஷத்தின் (=இலந்தைமரம்) கீழிருந்து நரனுக்குத்திருமந்திரத்தை உபதேசித்த தலம். இது இமயமலையில் 23,210 அடி உயரத்திலிருக்கிறது. பெரி 399, மங் 968-87, 2673(74) ஆக 22 பாசுரங்கள். 93. திருவயிந்திரபுரம். நடு a திருப்பாதிரிப்புலியூர் 3½ மைல். தேவநாதன் (தி. நி) வைகுண்ட

னாயகி, சந்த்ரவிமா, கருடநதி, சேஷதீர்த், சந்த்ரனுக்கும் கருடனுக்கும்பிரத். அஹீந்த்ரன்(= அநந்தாழ்வான்) பூசித்ததலம். மங் 1148—57 ஆக 10 பாசுரம். 94. திருவரகுணமங்கை. பா m ஸ்ரீவைகுண்டம் 1½ மைல். விஜயாஸனன் (கி. வீ) வரகுணவல்லி, விஜயகோடிவிமா, தேவபுஷ், அக்னிதீர்த், அக்னிக்குப்பிரத். நம் 3571. 95. திருவல்லவாழ் (திருவல்லா Trivella) ம l கொட்டாரக்கரா 36 மைல். கோலப்பிரான் (கி. நி) செல்வத்திருக்கொழுந்துநாச்சியார், சதுரங்க கோலவிமா, கண்டாகர்ணதீர்த், கண்டாகர்ணனுக்குப்பிரத். மங் 1808—17, 2674(118) நம் 3205—15 ஆக 22 பாசுரம். 96. திருவாட்டாறு ம l திருவநந்தபுரம் 28 மைல். ஆதிகேசவப் பெருமாள் (மே. ச) மரகதவல்லிநாச்சியார், அஷ்டாங்கவிமா. கடல் வாய் தீர்த், ராமதீர்த், பரசுராமனுக்கும் சந்த்ரனுக்கும்பிரத். நம் 3722—32 ஆக 11 பாசுரம். 97. திருவாறன்விளை. (ஆறம்முளை) ம l கொட்டாரக்கரா 37 மைல். திருக்குறளப்பன் (கி. நி) பத்மாஸனநாச்சியார், வாமனவிமானம், வேதவியாஸஸரஸ், ப்ரஹ்மாவுக்குப் பிரத் நம். 3436—46 ஆக 11 பாசுரம். 98. திருவிண்ணகர். (உப்பிலியப்பன் கோயில்) சோ a திருநாகேச்வரம் 1 மைல். உப்பிலியப்பன் (கி. நி) பூமிதேவி, விஷ்ணுவிமா, ஆர்த்திபுஷ், மார்க்கண்டேயர், பெரிய திருவடி, காவேரி, தர்ம தேவதைகட்கு பிரத். ம்ருகண்டு ரிஷியின் பத்னி விருப்பத்தின்படி உப்பில்லாத பிரசாதமே நிவேதனம். திருவேங்கடமாகவே எண்ணி பிரார்த்தனை செலுத்துவோர் அதிகம். மங் 1448—77, 1855, 2080, 2673 (72), 2674(113) பே 2342, 2343 நம் 3249—59 ஆக 47 பாசுரங்கள். (பொய்கையாழ்வாருடைய 2158-ம் பாசுரத்திலுள்ள விண்ணகர் பரமபதத்தை குறிப்பதாகப் பூர்வாசாரியருடைய வியாக்யானம்). 99. திருவித்துவக்கோடு ம ף பட்டாம்பி 1 மைல். உய்யவந்த பெருமாள் (தெ. நி) வித்துவக்கோட்டுவல்லி, தத்வ காஞ்சனவிமா. சக்ரதீர்த் அம்பரீஷனுக்குப்பிரத் குல 688—97 ஆக 10 பாசுரம். இது கருவூரில் வித்துவக்கோட்டு அக்ரஹாரம் என்ற இடத்தில் ஆதியிலிருந்து பிறகு இப்போதுள்ள இடத்துக்கு மாற்றப்பட்டதாகச் சில அறிஞர் கூறுகின்றனர். 100. திருவில்லிபுத்தூர் (ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்) பா k ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் 1 மைல். வடபத்ர சயனர் (கி. ச) ரங்கமன்னர் (கி. நி) ஆண்டாள், கோதை நாச்சியார், ஸம்சநவிமா, திருமுக்குளம், மண்டுகரிஷிக்கும் பெரியாழ்வாருக்கும் பிரத். பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் திருஅவதார ஸ்தலம். வில்லி என்பவன் கட்டிய புதுவூர். பெரி 133 ஆ 549 ஆக 2

பாசுரம். 101. திருவெஃகா. (யதோத்காரிசந்நிதி) தொ b காஞ்சி புரம் 2 மைல். சொன்னவண்ணம் செய்தபெருமாள் (மே. ச) கோமளவல்லி நாச்சியார், வேதஸாரவிமா, பொய்கைபுஷ்; பொய்கையாழ்வார், ப்ரஹ்மா, கணிகண்ணர்கட்குப்பிரத். இந்த புஷ்கரிணியில்தான் பொய்கையாழ்வார் திருஅவதாரம். எம்பெருமான் கணிகண்ணன் சொற்படி உடன் சென்றதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டது. யதோக்தகாரி = சொன்னவண்ணம செய்தவன்.) வேகவதியாற்று வெள்ளத்தைத் தடுக்கக் குறுக்கே சயனம். வேகவதி அணை - வேகணை - வெஃகணை - வெஃகா என மருவிற்று. மழி 814, 815, 2417 மங் 1854, 2059, 2064, 2065, 2673(70), 2674(127) பொ 2158 பே 2307, 2343, 2345, 2357 நம் 2503 ஆக 15 பாசுரம். 102. திருவெள்ளக்குளம் (அண்ணன்கோயில் திருநாங்கூர்) சோ a சீகாழி 4 மைல். கண்ணன், நாராயணன் (கி. நி) பூவார் திருமகள் நாச்சியார், தத்வதோதகவிமா, வெள்ளக்குளதீர்த்; ஸ்வேதராஜனுக்கும் ருத்ரனுக்கும்பிரத். மங். 1308—17 ஆக 10 பாசுரம். 103. திருவெள்ளறை. சோ d ஸ்ரீரங்கம் 10 மைல். புண்டரீகாக்ஷன் (கி. நி) பங்கயச்செல்வி, செண்பகவல்லி, விமலாக்ருதிவிமா; குச, சக்ர, புஷ்கல, பத்ம, வராஹ, மணிகர்ணிகா தீர்த்தங்கள்; திவ்ய, கந்த, க்ஷீரபுஷ்கரிணிகள். பெரிய திருவடி, சிபி, பூதேவி மார்க்கண்டேயர்கட்குப்பிரத். உய்யக்கொண்டார் திருஅவதார ஸ்தலம். வெள்அறை=ஸ்வேதகிரி. பேரி 71,192—201 மங் 1368—77, 1851, 2673 (70), 2674 (117) ஆக 24 பாசுரம். 104. திருவெள்ளியங்குடி. சோ a திருவிடைமருதூர் 5 மைல். கோலவில்லிராமன் (கி. ச) மரகதவல்லி, புஷ்கலாவர்த்தக விமா, சுக்ரபுஷ், ப்ரஹ்மதீர்த், கதலீ விருக்ஷம், சுக்ரன் ப்ரஹ்மா இந்திரன் பராசரர்க்குப்பிரத். (வெள்ளி = சுக்ரன்) மங் 1338—47 ஆக 10 பாசுரம். 105. திருவேங்கடம் (மேல் திருப்பதி, திருமலை) வ r திருப்பதி ஈஸ்ட் 7 மைல் திருவேங்கடமுடையான், ஸ்ரீநிவாசன் (கி. நி) அலர்மேல் மங்கைத்தாயார், ஆநந்தநிலயவிமா, சேஷாசலம், ஏழுமலை, ஸ்வாமிபுஷ், கோனேரி; பாபவிநாச, கோகர்ப்ப, ஆழ்வார் தீர்த்தங்கள்; ஆகாச கங்கை; தொண்டைமானுக்கும் ஆறுமுகனுக்கும்பிரத். மிகப்ரபலமான பிரார்த்தனைத் தலம் (வேங்கடம் = அழிவற்ற ஐசுவரியம்) பெரி 56, 104, 180, 184, 207, 247: 463, ஆ 504, 506, 535, 546, 577—86, 601, 604, துல 677—87 மழி 799, 811, 832, 2415, 2420—29, 2471, பாண் 927, 929, மங் 1018—57, 1275, 1312, 1371,

1388, 1404, 1518, 1572, 1640, 1660, 1811, 1836, 1849, 1946, 1978, 2001, 2038, 2059, 2060, 2067, 2673,(69), 2674(6, 124) போ 2107, 2118—21, 2149, 2157, 2158, 2163, 2180, பூ 2206, 2209, 2214, 2226, 2227, 2234, 2235, 2253, 2256, பே 2295, 2307, 2311, 2313, 2320, 2321, 2326, 2339, 2342—44, 2349—54, 2356, 2370 நம் 2485, 2487, 2492, 2508, 2527, 2537, 2544, 2558, 2754, 2848, 2849, 2862, 2919—29, 2948, 2985, 3061, 3282—92, 3326—36, 3458, 3586, 3716, 3740 ஆக 202 பாசுரங்கள். (தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வாரைத் தவிர மற்றையோரெல்லாம் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளனர்). 106. திருவேளுக்கை. (முகுந்த நாயகர்கோயில்) தொ l காஞ்சிபுரம் 2 மைல் முகுந்தநாயகன் (கி.நி) வேளுக்கைவல்லி, கனகவிமா, கனகஸரஸ், ப்ருகுரிஷிக்குப்பிரத். பே 2307, 2315, 2343, மங் 2674(127) ஆக 4பாசுரம். (இத்தலத்து எம்பெருமான் இப்போது பூசையின்றி ஒரு ஏரியின் மத்தியில் ஜல வாசம் செய்வது மிகவும் வருந்தத்தக்கது). 107. திருவைகுந்தம். (ஸ்ரீவைகுண்டம்) பா m ஸ்ரீவைகுண்டம் ½ மைல். கள்ளபிரான் வைகுந்தநாதன் (கி. நி) வைகுந்தவல்லி, சந்த்ரவிமா, தாம்ரபர்ணி நதி, ப்ருகுதீர்த், ப்ருகுசக்ரவர்த்திக்கும் இந்திரனுக்கும்பிரத். நம் 3571, 3575 ஆக 2 பாசுரம். 108. திருவைகுந்தவிண்ணகரம் (வைகுந்தநாதன் சந்நிதி திருநாங்கூர்) சோ a சீகாழி 5 மைல். வைகுந்தநாதன், தாமரைக்கண்ணுடைய பிரான் (கி. வீ) வைகுந்த வல்லி, அநந்த ஸத்யவர்த்தகவிமா, லக்ஷ்மிபுஷ், உதங்கபுஷ், விரஜாதீர்த்: உபரிசரவசுராஜனுக்கும் உதங்கமகரிஷிக்கும்பிரத். மங் 1228—37 ஆக 10 பாசுரம். திருப்பரமபதம். இது பூலோகத்திலில்லை. இதற்குத் திருநாடு என்று பெயர். பரமபத நாதன் (தெ. வீ) பெரிய பிராட்டியயர், அநந்தாங்கவிமா, விரஜாநிதி, அயிரமதபுஷ்; அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிநித்ய ஸூரிகட்கும் முக்தர்கட்கும்பிரத். பர, வ்யூஹ, விபவ அந்தர்யாமி, அர்ச்சை என்கிற எம்பெருமானுடைய ஐந்து நிலைகளுள் இது முதன்மை யான பரத்வம் விளங்குமிடம். இதனையே தெளிவிசும்பு திருநாடு, நலமந்தமில்லதோர் நாடு, சுடரொளியாய் நின்றதன்னுடைச்சோதி யென்று பலவகையாக ஆழவார்கள் புகழ்கின்றனர். இப்பரம பதத்தை யடைவதே ஜீவனுக்கு முயற்சி. பெரி 190, 277, 399, 472, ஆ 482 மழி 796, 2476 பாண் 927 மங் 2042 போ 2149, 2158 பே 2342 நம் 2543, 2545, 2552, 2652, 2867,

3000, 3040, 3431, 3465, 3585, 3627, 3740, 3747, 3755—65 ஆக 36 பாசுரங்கள்.

சேர சோழ பாண்டியநாடு முதலிய பழைய நாட்டுப் பிரிவினை இப்போதில்லாவிடிலும், பழைய சம்ப்ரதாயப்படி நாட்டுக் கிரமப்படி மொத்தம் எவ்வெவ்வளவு என்பதை ஸ்ரீ பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் இயற்றிய நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதிச் செய்யுள் ஒன்று அறிவிக்கிறது :—

> ஈரிருபதாம்சோழம்[40] ஈரொன்பதாம்பண்டி[18]
> ஓர்பதின்மூன்றும்மலைநாடு[13] ஓரிரண்டாம்—சீர்நடுநாடு[2]
> ஆறோடீரெட்டுதொண்டை[22] அவ்வடநாடு[12] ஆறிரண்டு
> கூறுதிருநாடு[1] ஒன்றாக்கொள்.

மேலுள்ள அட்டவணையின்படி சோழநாட்டு 40 தலங்கள் :—5,6,8—10, 12, 14, 21—26, 31—33, 37, 41, 45, 47, 49—51, 54, 56, 57, 59—61, 72, 79, 81—83, 90, 98, 102—104, 108, பாண்டிநாட்டு 18 தலங்கள் :—34—36, 38, 39, 42, 46, 53, 58, 77, 78, 80, 84, 86, 87, 94, 100, 107, மலைநாட்டு 13 தலங்கள் :—3, 19, 28, 48, 62, 76, 85, 89, 91, 95—97, 99, நடுநாட்டு 2 தலங்கள் :—40, 93 தொண்டைநாட்டு 22 தலங்கள் :—1, 2, 7, 13, 15—18, 27, 29, 30, 52, 63—66, 69—71, 75, 101, 106, வடநாட்டு 12 தலங்கள் :—4, 11, 20, 43, 44, 55, 67, 73, 74, 88, 92, 105, திருநாடு ஒன்று :—68 ஆக 108. இவற்றுள் கடற்கரையில் 7 தலங்கள் :—3, 7, 13, 17, 55, 61, 77. கட்டுமலையில் 6 தலங்கள் :—2, 39, 60, 81, 96, 103. காஞ்சிபுரத்தில் 14 தலங்கள் :—1*, 2*, 15, 27, 29, 30, 52*, 63, 65, 69—71, 101*, 106* (சின்னகாஞ்சிபுரத்தில்* ஐந்தும் பெரிய காஞ்சிபுரத்தில் மற்ற ஒன்பதும்). காவிரிக்கரையிலுள்ள 12 தலங்கள் :—5, 9, 14, 21, 25, 26, 33, 37, 41, 54, 79, 81, திருநாங்கூருக்கருகிலுள்ள 12 தலங்கள் :—6, 12, 31, 49, 56, 57, 72, 82, 83, 90, 102, 108. மலைமேலும் சரிவிலும் உள்ள 13 தலங்கள் (கட்டுமலை நீங்கலாக) :—18, 20, 36, 43, 44, 53, 66, 67, 74, 84, 86, 92, 105. வடகலைத் திருமண்காப்புள்ள 13 தலங்கள் :—2, 8, 10, 16, 21, 33, 44, 51, 52, 79, 93, 98, 104. ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆழ்வார் திருநகரியைச்சுற்றியுள்ள 8 தலங்கள் :—34, 35, 42, 58, 78, 80, 94, 107, 58ல் உள்ள இரண்டு சந்நிதிகளைத் தனித்தனியே கணக்கிட்டு நவதிருப்பதி என்று கூறுவது வழக்கம்.)

திருமுகமண்டலம் வடக்குநோக்கிய 3 தலங்கள் :—4, 41, 43. தெற்கு நோக்கிய 7 தலங்கள் :—5, 29, 47, 66, 68, 73, 99, மேற்கு நோக்கிய 19 தலங்கள் :—1, 2, 12, 15, 27, 30, 48, 52, 55, 57, 59, 63, 69, 70, 72, 81, 91, 96, 101. கிழக்குநோக்கியவை மற்ற 79 தலங்கள். சயனத்திருக்கோலத்துள் உத்தியோக சயனம் 33, தர்ப்பசயனம் 77, தலசயனம் 17, புஜங்கசயனம் 3, 5, 9, 10, 16, 25, 26, 39, 42, 47, 56, 73, 74, 78, 79, 81, 96, 99, 101, 104 ஆக 20), போகசயனம் 45 மாணிக்கசயனம் 66 வடபத்ரசயனம் 100 வீரசயனம் 14 (ஆக சயனம்வகை எட்டுக்கு 27 தலங்கள்). வீற்றிருந்த திருக்கோலமுள்ள 21 தலங்கள் :—4, 6, 12, 18, 38, 44, 46, 51, 55, 59, 62, 68, 69, 71, 75, 80, 83, 89, 92, 94, 108. நின்ற திருக்கோலமுடையவை மற்ற 60 தலங்கள். (இருவகை மூவகைக் கோலங்களுமுள்ள தலங்கள் :—39, 58, 66, 69, 77, 100 இவற்றின் விவரத்தை ஆங்காங் கெழுதியுள்ள குறிப்பிற்காண்க.) சிலபதிப்புக்களில் 9, 28, 48, 62, 70, 86, 89, 96, 97, 99 ஆகிய பத்துத் தலங்களிலுள்ள எம்பெருமான் திருமுகமண்டலம் நோக்கும் திசை திருக்கோல அமைப்பு விவரங்கள் வித்தியாசமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

ஆழ்வார்கள் பதின்மர் ஆண்டாள் ஆகிய பதினொருவரும் மங்களாசாஸனம் செய்துள்ள தலம் திருவரங்கம். இவர்களுள் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் தவிர மற்றவர்கள் மங்களாசாஸனம் உள்ள தலம் திருவேங்கடம் திருப்பாற்கடல். எண்மர் மங்களாசாஸனமுள்ளது பரமபதம். எழுவர் மங்களாசாஸனமுடையது திருக்குடந்தை. அறுவர் மங்களாசாஸனமுடையது திருமாலிருஞ்சோலை. ஐவர் மங்களாசாஸனமுடைய 6 தலங்கள் :—4, 23, 39, 55, 88, 101. நால்வர் மங்களாசாஸனமுடைய 3 தலங்கள் :—36, 71, 81. மூவர் மங்களாசாஸனமுடைய 5 தலங்கள் : – 2, 7, 11, 40, 98. இருவர் மங்களாசாஸனம் செய்த 21 தலங்கள் :—1, 12, 15—18, 38, 43, 45, 51, 53, 62, 66, 76, 85, 87, 92, 95, 100, 103, 106. ஒருவர் மங்களாசாஸனம் மட்டும் பெற்றவை 67 தலங்கள் :—3, 6, 8—10, 13, 14. 19—22, 24—32, 34, 35, 37, 41, 42, 44, 46—50, 52, 54, 56—61, 63—65, 67, 69, 70, 72, 74, 75, 77—80, 82, 83, 86, 89—91, 93, 94, 96, 97, 99, 102, 104, 107, 108, திருப்பாணாழ்வார் மங்களாசாஸனமுள்ள 3 தலங்கள் :—5, 68, 105. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் 4 தலம். 4, 5, 73, 88. பொய்கையாழ்வார் 6

தலம் :—5, 40, 68, 73, 101, 105. (இவர் 98-திருவிண்ணகரையும் குறிப்பதாகக் கூறுவாருமுண்டு). குலசேகராழ்வார் 8 தலம்:—4, 5, 12, 23, 45, 73, 99, 105. ஆண்டாள் 11 தலம் :—5, 11, 23, 33, 55, 68, 73, 84, 88, 100, 105. பூதத்தாழ்வார் 13 தலம் :—2, 5, 17, 33, 39, 40, 51, 53, 66, 71, 73, 84, 105. பேயாழ்வார் 15 தலம் :—1, 2, 5, 7, 18, 33, 39, 68, 71, 73, 84, 98, 101, 105, 106. திருமழிசையாழ்வார் 17 தலம் :—5, 7, 9, 15, 16, 26, 33, 36, 38, 39, 55, 68, 71, 73, 81, 101, 105. பெரியாழ்வார் 19 தலம் :—4, 5, 10, 20, 23, 33, 36, 39, 43, 55, 68, 73, 81, 84, 88, 92, 100, 103, 105. நம்மாழ்வார் 36 தலம் :—3—5, 19, 23, 28, 33—36. 42, 46, 48, 55, 58, 62, 68, 73, 76, 78, 80, 81, 84, 85, 87—89, 91, 94—98, 101, 105, 107. திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் பெற்ற 86 தலங்கள் :—1, 2, 4—8, 10—18, 21—25, 27, 29—33, 36—41, 43—45, 47, 49—57, 59—77, 79, 81—88, 90, 92, 93, 95, 98, 101—106, 108. முதலாழ்வார் மூவர் திருமழிசையாழ்வார் ஆகிய நால்வர் மங்களாசாஸனங்களுள் குறிக்கப்படும் 28 தலங்கள் :—1, 2, 5, 7, 9, 15, 16, 17, 18, 26, 33, 36, 38, 39, 40, 51, 53, 55, 66, 68, 71, 73, 81, 84, 98, 101, 105, 106, மங்களாசாஸனப் பாசுரங்கள் இருநூற்றுக்குமேல் பெற்ற தலங்கள் திருவரங்கம் திருவேங்கடம்; நூற்றுக்குமேல் இருநூற்றுக்குள் பெற்றவை திருகண்ணபுரம், திருநறையூர், திருமாலிருஞ்சோலை; 11—100 பெற்றவை 49 தலங்கள்; 10 பாசுரம் பெற்றவை 24 தலங்கள்; 2—9 பெற்றவை 15 தலங்கள்; ஓரே பாசுரம் பெற்று திவ்யதேச எண்ணிக்கையில் சேர்ந்துள்ளவை 15 தலங்கள். நுட்ப அறிவும் நிரம்பிய பொறுமையும் சமயப்பற்றும் எம்பெருமான் அருளும் கொண்டு இன்னும் பற்பல முறைகளில் வகை தொகை செய்து இவ்வட்டவணையைப் பெருக்கிக் கொள்ளுதல் கூடும். மிகவும் விரியும் என்றஞ்சி இம்மட்டில் விடலாயிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

[திருவாலி - சேஷாத்ரி ஐயங்காரவர்கள் தொகுத்தது]

எண்கள் - பாசுர எண்கள் (Stanza Numbers)

தடித்த எழுத்திலுள்ளவை திருமொழித் தொடக்கங்கள்

தனியன், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி, இயல் சாத்து, சாத்துமறைப்பாக்களின் முதற்குறிப்பு.[எண்கள்-பக்க எண்கள்]